Ser Larlers

Formatting by Nathan Kasimer With the Targum, 1917 JPS Translation, and Rashi ©Nathan Kasimer, 2021 (5782). This text may be re-used under the terms of the Creative Commons Sharealike 2.0 license (CC-BY-SA). This book includes the following texts:

- Migra According to the Masora
- License: CC-BY-SA
- Cource: https://he.wikisource.org/wiki/Trollingia.
- Targum Onkelos, vocalized according to the Yemenite Taj
- License: CC-BY-SA
- ロドにロ **Artqマio.source.org/wiki/ource: https://he.wikisource.org
- Rashi Chumash, Metsudah Publications, 2009
- License: CC-BY

All these texts were retreived from Sefaria. It was typeset and formatted using LAEX, using the Shlomo font by Shlomo Orbach from https://sites.google.com/site/orlaeinayim/download and the EB Garamond font by Georg Duffner from http://www.georgduffner.at/ebgaramond/index.html. Both of these were used under the terms of the SIL Open Font License.

ഥ	ヨロトに	WER	∟\$	\$	Щ	.1.4	7	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•		•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	• •	4	212
LC	ヨロトに	に のな	•	• •	•	٠	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	• •	•	٠	٠	٠	٠	•	٠	٠	٠	•	٠	•	•	• •	ł	514
	ヨロトロ																																
	ヨロトロ																																
ピロ	ヨロトロ	- 4	٠	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	•	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	•	٠	٠	٠	•	٠	•	• •	8	302
ഥ	ヨロトに	חקת	٠	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	• •	ł	₽07
上で	ヨロトロ	ULL	1 .	• •	•	٠	•	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	•	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	• •	7	705
LC	ヨロトロ	るかに	۲L		•	٠	•	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	•	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	• •	6	56 I
Ľ	= のして		إناك	L·	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	• •	4	46 I
Ľ	ヨロトに	ממן	• •	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	• •	9	36 I
ഥ	ヨロトロ	口にて	てし	٠	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	•	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	• •	8	163
T.GUL	נט																															8	:6I
GLAU	ז דבר																															7	76 I
GL@U	ז מסמ	•																														t	zΔI
gL@U	ז ממוו																															8	128
gL@U	i G'(N	Q																														2	138
<u>erwn</u>	ז בלק																															2	111
GLAU	ז חקת																															7	70 1
GLAU	ז לורו	7																															98
GL@U	ז מלח	4 <u>L</u>																															69
GLAU	ז בהע	LUL																															94
GLAU	ו נמא																																12
GLAU	1 ロスト																																Į
uoŋər	ıtrodu	П																															Λ

תוכן העניינים

ספר במדבר -	Introduction
-------------	--------------

הפטרת שבת מחר חודש	הפטרת שבת מחר חודש	

Introduction

This humash is intended primarily for learning Shnayim Mikra ve Echad Targum, but to be versatile enough to be usable in a synagogue. To that end, it includes multiple texts used as the "Targum"—Targum Onkelos itself, the commentary of Rashi, and a translation into English. For Haftarot, special Maftir portions, and Shabbat Minha readings, only Hebrew and English are printed, since these sections are included for ease of use in synagogues rather than for study use.

The text of the Torah itself is from the Mikra al pi Masorah project. The text was selected for its open licensing, extensive source documentation, and accuracy in presenting the masoretic text. The text of Targum is the Wikisource Targum, which is based on Yemenite texts (particularly the 1901 edition of the Taj). It was selected for its accurate vocalization. The English translation is the 1917 JPS translation, and text of Rashi is from the Metzudah edition. All these texts were retrieved from Sefaria. Data for aliya divisions, haftarot, and lengths of parshiyot was pulled from Hebcal. Information on which special Maftir and Haftarot can occur on which Sabbaths is from the Koren Shabbat Chumash.

This text has minimal notations about various textual differences in the Masoretic text of the Torah. For information where this text varies from others, see the notes of the Mikra alpi Masorah project, or notes in Minipat Shai. The Mikra alpi Masorah project also has information in its notes about variations in customs about where to divide aliyot. Kamatz Katan is indicated with a special symbol for the text of the Torah, but not in the text of the Targum.

I hope this text will be helpful to those who use it.

מֹגַנוֹם בַאַמֶּנו: לְבֵּאִנִים מִאָּבֶּא בַאָּנִית בְּאָחַר לַחְבֶשׁ הַשְּׁנִי בַּשְּׁנָה וְמִיָּגְאַ בְּחַר לְיֵרְחָאָ הִּנְיָנִא במנגנ בְּמִּלְבַּרָ סִינֵי בְּאָּחָלְ מוּמֵּדְ בְּמִּלְבָּרָא דְּסִינִי בְּמִשְׁבַּן ŢŸŢĻ , בולָב אָל־מֹשֶׁה וּמַלָּיל

بَاكُد كِالْأَجْائِدِينُاتِ: אַבְעָה בְּמִסְפָּר שֵּמְנִי בָּלְ_ ءِ نَمُلَةٍ عِ كُمْمُهُ فَالِمُ لَا يُعْدِيهِ وَالْمُوافِقِ الْمُوافِقِ الْمُعْدِيةِ الْمُعْدِيةِ الْمُعْدِيةِ האָאַ אָּטַרראָשָׁ כָּלְרַעָּדָרו בְּנֵיר בַּבּילִי יָת

نقتدا: فَظَلَا هِنْ كَمْ خَمْدُهِنَّاتِ هَفْتِ فَضُرِاً مُعْدِاً خُتِدَرِّدِياً هَفْ ٍ כَٰלٍ بِيَّه مَٰלُه خَنْشِلُهُمْ خَرِ رُقِيطِ سَيْرُهِ خَنْشِلُهُمْ מבּן מּמִּבוֹם מִּלִּים וֹמָמֹלֵים מבּר מֹמִּבוֹ מִּלִּיוֹ בִּלְמִּנִלְאִ

אָישׁ רָאַשׁ לְבִית־אָבְּטָוּו הָוּאִ: וֹאִשְׁכֵּם וֹבְיְנְ אִנְהֵ אֵנְהֵ לַמַּמֹּעַ

℅╚СД ر، بَعْرَارَ שְׁמָוֹת הֵאָנְשִׁים צַּשֶּׁר וִאִּלֵּין

אָלוּגוּר בָּן־שְׁבוּאָוּר:

גונ'ומֻּג'ו: בּוֹן לְמִּטְמִּוּוֹ בּוֹן לְמִּטְמִּוּוֹ ه ځښځېږا ふくはいがく

מֹאַבֹּהֹא בַמֹהֹבוֹם לַמִּימָב: למשלא שלונטא למפלעון

خم يحدثه خيدخيخكدبا: 浴中口口口口 **شِ**رَٰتِال ختلةئكندا ムニ、Ц בְּנָשְׁטַאַ نهُلُمُدُ

נאַבורן:

אָבְהָתוֹהי הוא: לְשְׁבְּשְׁ אָבָר בֵישׁ לְבֵית וֹמֹמֹכוּן וֹביוֹ נוּבֹבֹא נוּבֹבֹא

בוֹאַנבוֹ גופומוו המכון

خكينتا

אָלְיצוּר בַּר שְּׁבִיאִיר:

:gaiyse come out of the land of Egypt, the second year after the were first day of the second month, in in the tent of meeting, on the Moses in the wilderness of Sinai, AND THE LORD spoke unto

their polls; number of names, every male, by fathers' houses, according to the Israel, by their families, by their To nearblide of the children of Take ye the sum of all the

even thou and Aaron. number them by their hosts, forth to war in Israel: ye shall upward, all that are able to go from twenty years old and

head of his fathers' house. man of every tribe, every one

And with you there shall be a

Shedeur. Reuben, Elizur the son of To :uoy diw baats stads and mem & And these are the names of the

Of Simeon, Shelumiel the son of

Zurishaddai.

Amminadab. Of Judah, Nahshon the son of

לְנְמָּמְלֶּבְ נִׁעַלְאֵלְ בַּוֹלְבֵּגִלְ לְּוֹמְּמִכֹּׁב נִׁעַוֹּאָלְ פַּב גּוּמָב: Of Issachar, Nethanel the son of

נַהִשׁוֹן

אָלוּמִיאָל

עַמִינָדַב:

خيلانكلا

Helon. ٥ ڬِڶڗڹۮۣڶڰٛڬؚ؞ڰڎڰ۫ڶ<u>ڷڬؚڶ</u>ڹ Of Zebulun, Eliab the son of

וכשנפלו בעגל מנאן לידע מנין סנומריס כשבא לסשרות שכינתו עליסן מנאן. באחד בנימן סוקס סמשכן ובאחד באייר (1) וידבר. במדבר סיני באחד לחדש. ממוך מינמן לפניו מונס אומס כל שעם כשילאו ממלריס מואן

של ירי (ב"ב קט, ב): - לגלגלחם. של ירי שקלים בקע לגלגולמ: (ב) למשפחחם. דע מנין כל שנמ ושנמ: רביה אבחם. מי של ניו משנע למד ולמו משנע למר יקוס על שנע

(ε) כל יצא צבא. מגיד שלין יולה בלבה פחוח מבן עשרים:

(+) ואחבם יהיו. כשמפקדו מומס יסיו עמכס נשימ כל שנע ושנע:

61	כַּאֵשֶׁר צְנָה יְהֹנֶה אָת־מֹשֶׁה נֵיפְּקְדֵם בְּמִרְבָּר סִינֵי: (ס)	בְּמָא דְפַּקִּיד יִיָּ יָת מֹשֶׁה יִּמְנְיוּן בְּעַדְבְּרֶא דְסִינְי:	As the Lord commanded Moses, so did he number them in the wilderness of Sinai.	61
81	וּאָת כְּלְ־הָעֵבְׁה הִקְהִילִּי בְּאָחָדׁ לַחָהֵשׁ הַשָּׁנִּי וַיּהָיִלְדָּי עַל־מִשְׁפְּחֹחָם לְבֵּיִת אֲבֹהָם בְּמִסְפַּר שֵמֹית מִבֶּן עֶשְׁרָים שְׁנֶה וָמַעְּלְה לְגָּלְּנְּלֹחֵם:	אָנון וּלְמּוּלְא לְנִּוּלְנִּׁלְטִׁעִוּן: בְּמִּנִוֹ אָמִנוֹ מִבּּר מָּאָרֵוּ זְרְצִּיִּטְ אָבְּיִטְ אָבְּטִיטִׁעִוּן לְיִרְחָא טִּנְיָנְא נִאָּטִינִסִּנִּ מִּלְ נְיֵּרְחָא טִּנְיָנָא נִאָטִינִסִנּ מַּלְ	And they assembled all the congregation together on the first day of the second month, and they declared their pedigrees after their families, by their number of names, from twenty number of names, from twenty polls.	δι
ישרחל	וּיָּקָּח מֹשֶׁה וָאַהַרָּוֹ אֵת הְאַנְשָׁים הְאֵּלֶה אֲשֶׁר וָקְּבָוּ בְּשֶׁמְּה: (בספרי ספרד ואשכנו בְשֵּמְוֹה)	ירְבַר מֹשֶׁה וָאַהֲרֹן יָת גּיּבְרַיָּא הָאִלֵּין דְּאִהְפָּרַשׁיּ בִּשְׁמְהַן:	And Moses and Aaron took these men that are pointed out by name.	Lι
91	בְאָמֶּנְ אַלְפָּנְ יִשְּׂרָאֵלְ חֵם: הַמְּדְׁה נְשִּׁיִאֵּי תַּפְּוֹת אֲבִוּתָם אָלְה (כ׳ קריאי)[ק׳ קְרִּאֵּי]	אַנּנּן: "נימָּנ אַלְפּנֹא בּׁנֹמֶבְאַ בּבְבַבנּ מִבְּמָנִ אָבָבִיטִיבְוּן אַלְּנִן מִמְּבַמִּ בִּנֹמָשִׁא	These were the elect of the congregation, the princes of the tribes of their fathers; they were the heads of the thousands of stael.	91
ςı	خْرْطَعْجْ، ݣْعَادِكُم ݣَالْمَادْلا:	לְנֹפְּשַׁלְ, אֲשׁוּנֵת בּּנ מִּוֹלוּ:	Of Waphtali, Ahira the son of Enan.'	ζI
† I	לְנֵּג אָלְוֹסִנ בּוֹ בַּוֹבְיהוּאָלְ:	לְנִּג אָלְנִסְנִּ בַּּג בַּהנאָל:	Of Gad, Eliasaph the son of Deuel.	þΙ
٤١	كِعْشِد هَدْمُنَّكُم قُلِمُخَدًّا:	לְאָמֶר פּוֹמִיאָלְ פָּר מִּכְּבוֹן:	Of Asher, Pagiel the son of Ochtan.	٤١
71	خِيًا كَندَمُبُد قَالِمَقْدِمَةً:	לְבוֹ אַנוֹנְמִנֶר כּר עַמִּנִשְּבָּי:	Of Dan, Ahiezer the son of Ammishaddai.	71
п	خْرَدُنْمِا هُدَيْدًا كَا خَلَمْدُ:	לְבֹּנִימִׁנוֹ אָבִּנִבוֹן בַּר יָּנַבְמְנָנִי:	Of Benjamin, Abidan the son of Gideoni.	II
OI	چْلَــــــــــــــــــــــــــــــــــــ	לְבָּנֵי יוֹסָף לְאָפָּרַיִם אָלְישָׁמִע בַּר עַמָּיהוּד פְּדְּהִאָּלִי	Of the children of Joseph: of Ephraim, Elishama the son of Ammihud, of Manasseh, Gamaliel the son of Pedahzur.	OI

- (16) אלה קרואי העדה. סנקרליס לכל דבר משיבות שבעדם:
- (SI) ויחילדו על משפחותם. הביאו מפרי ימומיהם ועידי מוקח לידמם כל אחד ואמד להמייחם על השבע:

₹₽%: מְּמְבְּנִם מְּלֵּנְנְנְּמְּלְנִי כְּלְ יִצְּאֵ מִבָּר מִמְּבְּנוֹ מְּלֵנוֹ וּלְמִּנִלְאִ לבות אַבְנִים בַּמִסְפַּר שֵּמִנִים عرب بَשְׁבַאָּב מוּלְדַתָּם לְמִשְּׁפְּחַתָּם ĖĊL

מַאַוֹת: (פּ) مُهُلِّ لَمُلْخُمُّ مِنْ مُنْ الْمُنْ مُنْ الْمُنْ الْمُنْ

מְּמְּבְׁנִם מְּלִבְוֹ נְתָּמְּלִבִי כִּבְ יִבָּא wairi الأبائات

מָאָוֹת: (פּ) 4.4.4.4.1

מְּלֵּעְ וֹמָהֹלָע כִּלְ יִבָּא בַּבְא: במספר שמות מבן משורם الأبكاباتا

「ロロロロ (G) لمَلخَمْتِ مُكِلَّا لَمُمْ مُعُلِكً مُلِّحُمْنًا چَק*ַרי*הֶם לְמַמָּה גָּדְ הַמִּשָּׂר

שְׁנְּהְ נְמְּהְלְּה כִּלְ יִצֵּאְ צִּבְּאִ: בְּמִסְפַּר שֵמִע מִבֶּן מָשְׁרִים ನ್ಷಭಡಗರ್ಥ ڂڐ؞ٮ が口ば口

מָאִוח: (פּ) ALtáu latálo Rál lága

> כַלְ לָפֿוּלַ עוּלָאִ: בני ראיבן ביכריה

וַחֲמֶישׁ מָאָה: באובן מלוניהון לשקמא הראובן

אָבְנִים לְזַרְעָּיִלִּים לבני שמעון

שְּׁמְשְׁמְּיִלְ מִינְינִינִוּ לְשִׁבְּשָׁא בַּשִּׁמִתוּן

כל נפיק הילא: מכו ממוון מנון ולמולא جنززرا

ושית מאָה וחַמִשִין: XCGL ごしはは必 ム谷口位と

כַלְ נָפֿוּלַ חֵוּלָא: מבר ממוון מנון ולמולא

וְשֶׁית מְאָה: ₩Ţ¢. にぶしせんか יְהוּדָה מִנְיַנִיהוֹן לְשִׁבְּשָא הִיהוּדָה

> were able to go forth to war; years old and upward, all that polls, every male from twenty to the number of names, by their their fathers' houses, according 20 generations, by their families, by Israel's first-born, their And the children of Reuben,

five hundred. were forty and six thousand and 21 them, of the tribe of Reuben, those that were numbered of

from twenty years old and names, by their polls, every male According to the number of were numbered thereof, their fathers' houses, those that generations, by their families, by Of the children of Simeon, their

forth to war; upward, all that were able to go

three hundred. were fifty and nine thousand and them, of the tribe of Simeon, those that were numbered of

that were able to go forth to war; twenty years old and upward, all to the number of names, from their fathers' houses, according generations, by their families, by Of the children of Gad, their

hundred and fifty. forty and five thousand six 25 them, of the tribe of Gad, were those that were numbered of

that were able to go forth to war; twenty years old and upward, all to the number of names, from their fathers' houses, according generations, by their families, by Of the children of Judah, their

thousand and six hundred. threescore and fourteen them, of the tribe of Judah, were those that were numbered of

שְׁנְתְ נְמְּהְלְּע כִּלְ יִצְאַ צְּבֶּא: בְּמִסְפַּר שֵׁמֵת מִבֶּן עַשְּׁרִים 8s 수석학육대다ロ

כַלְ נָפָּיק חֵילָא: מבר משוון שנין ילמילא וּמִּמכֹר תוּלִבְנִינוּן

that were able to go forth to war; twenty years old and upward, all to the number of names, from their fathers' houses, according generations, by their families, by Of the children of Issachar, their

וֹאַבֹלה מֹאִנְנוּ: (פּ) 八口は口

נאַבַבֿה מֹאַב: گڑك ياشھرا נאַנַלגּא אַלָפֿוּן نهُمكُد فائتيدا لمُفحَمَّه لِمَنْهُمكِد

خختد نحددبا عبخفعيبا

go forth to war; and upward, all that were able to names, from twenty years old according to the number of families, by their fathers' houses, their generations, by their Of the children of Zebulun,

were fifty and four thousand and

29 them, of the tribe of Issachar,

those that were numbered of

four hundred.

מְּנִׁעְ נְמְּהֹלְע כִּלְ יִבָּא גַּבְא: בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׁרָים إلى المنافع المنافعة שולאדעם

イロ銀口

מִלמֹנו וֹנוֹמִמֵּנוּם אָבֶּלְ וֹאַנְלֵּמ וַנְּמָהֵוֹ וְשִׁבְעָא الصدكرا ضئنتسيا كهكه ساصيها כַלְ נָפֿיַלְ חֵילָא:

מבּר מֹשְּׁרוֹ שָׁנוֹ יַלְמִּילָא

וֹאַבְבַּע מָאָב:

and four hundred. were fifty and seven thousand them, of the tribe of Zebulun, those that were numbered of

עַשְּׁרָים שְׁנָה וָמַּעְּלָה כָּל יצָא אַבְנִים בְּמִסְפַּר שֵׁמֵת מִבֶּן בּ מּוּלְדְעָם לְמִּשָּׂפְּחִעָּם לְבֵּית מּוּלְדָהָהוֹן خختر برقاء خختر څخترات خختر برقاء خختر څخترات

₹₽%:

מָאִוּת: (פּ)

וּלְמִּגלְא כִּלְ נָפָּגַל עוּלָא:

go forth to war; and upward, all that were able to of names, from twenty years old houses, according to the number their families, by their fathers? 32 Ephraim, their generations, by namely, of the children of Of the children of Joseph,

מַאַנְת: (פּ) 326 ※下口は、口 八口は口

נעמה אַבַבּגון **XÇGU** 「江江江」 ŘĚČIO dtituul Záčáx LŘĚLio

hundred. were forty thousand and five them, of the tribe of Ephraim, those that were numbered of

אָלָבְוְ נְׁעָּהְלָבִוּ כִּבְ יִבָּא בַּבְּא: במספר שמות מבן משרים र्प्यंख्नांत्रव

כַלְ נָפֿיַלְ חֵילָא: מבר משרון שנון ולמולא

go forth to war; and upward, all that were able to names, from twenty years old to redmun edt ot gaibrosse families, by their fathers' houses, their generations, by their Of the children of Manasseh,

וּמְׁאַמַהָּיִם אֶּבְּׁבּוּ וּמֹאִטִּוֹם: (בּ) שַּׁבְּטִּוּ וּטִבוּוּ אָּבְבּוּ וּמֹאַטוּ: « פְּקְּבִיהָם לְמַמֶּה מִנָּשֶּׁה שְׁנֵיָם מִנְיָּנִיהוֹן לִשְׁבְמָּא דִּמְנַשֶּׁה

and two hundred. were thirty and two thousand 35 them, of the tribe of Manasseh, those that were numbered of

מָלִּעְ וֹמָהֹלָע כִּלְ יִגָּא גַּבָּא: בְּמִלְפַּר שֵּׁמֵע מִבָּוֹ מֹמְנִים [%] रेषंण्ड्नंतृत रृद्धात ਲ਼ੑੑੑੑੑੑਜ਼ שלאלם

כל נפיק הילא: מבּר מֹשִּׁרוֹ שִׁנוֹ ילִמּילִא 浴亡亡亡亡し شثثا ختلةئكدبا לבני בנימין הילדהההו

go forth to war; and upward, all that were able to names, from twenty years old according to the number of families, by their fathers' houses, their generations, by their Of the children of Benjamin,

מָאִות: (פּ) التظهِّل بهُمِيهُ، ص الأَجُلِ لَمَلَ حَمْدَ النَّالِ النَّالِي النَّالِ النَّالِي النَّالِي النَّالِي النَّالِي النَّالِ النَّالِي اللَّالِي النَّالِي اللَّالِي النَّالِي النَّالِي النَّالِي النَّالِي النَّالِي النَّالِي الللَّالِ 八口は日 בנימן

וֹאַבְבַּת מִאָב: **X**ÇĠ.l מלונועון לַמִּבֹּמֹא בַבֹּוֹמִוֹ

and four hundred. were thirty and five thousand them, of the tribe of Benjamin, those that were numbered of

שְּׁנְתְ נְתְּהֹלְע כִּלְ יִצָּא גַּבְּא: בְּמִסְפַּר שֵׁמִנוּ מִבֶּוּ מָשְׁרִים [%] र्रेषंण्ड्नंतृत रेट्रात がけばロ

כַלְ נָפֿוּלַ חֵוּלָאִ: מבּר מֹמִבוּן מִּנוּן וּלַמּוּלִא 충분보보니 خيزرا شختا ڂڐ؞ٮ

that were able to go forth to war; twenty years old and upward, all to the number of names, from their fathers' houses, according generations, by their families, by Of the children of Dan, their

مُدِّنُهُ مَا يُمْمُلُ مَا يُعْمُلُ مَا يَعْمُ اللهِ مُعْلَمُ اللهِ مُعْلَمُ اللهِ مُعْلَمُ اللهِ مُعْلَمُ الله 4位は1

וּהֶבָת יהָבון אַלְפָּון וּשְׁבַת מָאָנו: בון מללניתון לְמִּבֹּמֹא בּבוֹן מִטֹּין

seven hundred. threescore and two thousand and them, of the tribe of Dan, were those that were numbered of

אָלָּעְ וֹמָהֹלָע כִּלְ יִצָּאַ צַּבְּאַיּ בְּמִלְפַּר שֵּׁמֵע מִבָּוֹ מֹמְנִים ·· לְמִמְּפֹּׁשִׁיִּטְׁם לְבָּׁוֹע אָּבְעִׂם ÄÄL كابكبك

כל נפיק הילא: מבר משריו שניו ולמילא كالثالثالة **XAL**

that were able to go forth to war; twenty years old and upward, all to the number of names, from their fathers' houses, according

generations, by their families, by

Of the children of Asher, their

מָאָוֹת: (פַ) אָטַר וֹאַבְּבֹּהֹים אָלָב וֹטַמָּה אָבְבֹּהוּ וִטַר אַלָבוּו וַטַמִּהָ **小口は**

אַהָּבׁ מֹנֹנֹנִיבוּוּ לְהַבֹּסֹא בַּאֹהָב

hundred. forty and one thousand and five 41 them, of the tribe of Asher, were those that were numbered of

שְּׁנְעִ נְמְּהְלְע כִּלְ יִצְאַ צְּבֶּא: בְּמִסְפַּר שֵמת מִבֶּן עַשְּׁרִים לְמִּמִּפֹּׁעִנִים לְבֹּגִע אָּבִנִים كابكباثا تظظذ،

כַלְ נָפֿוּלַ חֵוּלָא: מבר מֹשְׁנוֹ שִׁנוֹ ילִמּילִא شثثأ المالك المالكة خٿي تظفظر

go forth to war; and upward, all that were able to names, from twenty years old To redmun edt of gnibrosse families, by their fathers' houses, their generations, by their Of the children of Naphtali,

は※「ロ: (E) مُحِمَّد تَلْفَهُم هُجُكُ لَعَلَيْهِ مَنْ مُعَلِي مُعَالِم الْمُعَلِينَ الْمُعَالِم الْمُعَالِم الْمُعَالِم ال 八位はこ

וֹאַבְבַּע מָאָב: رَفُنُكِرُ مِنْزُرْيَالِا كِمُحْمَٰعِ لِمُرْفَنَحُ،

and four hundred. were fifty and three thousand 43 them, of the tribe of Naphtali, those that were numbered of

לְבָּית־אָבְנָיוּ הָיִיּיּ מְּנֵים מַּמְּר אַנְיִם אַנְמִי אָנְתִי מְּנִבְּרָא נַיִר מִּמְרַ נִּנְבָּרָא נַיִר

±i.фL%4: المُثَارِ لَٰ لِمُمْرَٰ لِ خُرِ بِيْءٍ لَا يُمْ مُثِلًا لِمُمْرَا لِمُدَا لِمُمْرَاءِ خُرِ לבות אַבוְתָם מִבֶּן מַשְּׁרִים לְבִית אַבְּהָהָהָוֹ מִבָּרָ מִּבְּרָ لَّالُالُهُ خُرِ فَطِيلًا خُرْدٍ نَهُلِيكُمْ لَلْكِيْ خُرِ مَثِنُتًا خُرِدَ نَهُلِيكُمْ

נְחַמָּשׁ מִאַנִע נַחַמָּשִׁים: מאָנִה אֶלֶב וּשְׁלָמֶה אֵלְפָּים וּהָלֶלֶה אַלְפּין נִחָמִישׁ מִאָּה נַיְהְיוֹ כְּלְהַפְּקְדִים שֵׁשׁ נַהַוֹוֹ כָּלְ מִנְיָנִיָּא שֵׁית מָאָה

הַהְפְּקְּרֵי בְּתּוֹכֶם: (פּ)

إتأيت

⁶⁺ צַּרְ אָתְיַטְמֵּה לֵוֹי לֵא הִפְּלְּד בְּרַם יָת שִׁבְּטָא דְּלֵוִי לְא

בוני ושְּׁבְאָל:

دېلاناد:

ָּבְּ<u>וֹלְ</u>וֹנְי إيَّا بَשְׁרְתָּהוּ וְסְבָּיִב לַמִּשְׁבָּן יְּסְחִוּר סְחִוּר לְמַשְּׁבְּנָא אָט עַמְּהְּבֶּׁן נְאָט בְּלְ בְּלֵיוּ אָנּוּן נִאָּנּוּן נְאָנּוּן נְאָנּוּן נִאָּנּוּן נִאָּנּוּן נִאָּנּוּן אָנוּן נִאָּלָן נִיע מַהְּבָּלָזִי אָנּוּן נִאָּנּוּן נִאָּנּוּן נִאָּנּוּן נִאָּנִים אָנִין נִאָּנּוּן נִאָּ וְעַּלֵל בְּלִ-אַּמֶּר־לְוֹ הֵמֶּה יִשְׁאַנּ בְּלִ מְנִיהִי וְעַּלִּ בְּלִ דְּלִיה י מְהֵּפְּן נַבְּגְּיָע וְמָּלְ פַּלְ-פַּלְיִגְ מָהָּבָּוֹא בַּטְנֵינִיא וֹמָלְ וֹאַטְּׁע עַפְּּׁלֵּג אָע־תַלְוֹיִם מָּלְ־ וֹאַטִּ מִנִּי יָנִי לִינִאָּי עַלְ

אָעַוֹּ עַלְנִיִּם וְעַזִּיִּר עַפּֿעָר מַהָּבּיָּא נפּימון וָהַיה לַנְיָּאִי עלוים יבחנת המשלן יקימו יביה بجبون به باز الله المناه المناه المناه المار المناه المار المناه المار المناه المار المناه ا

לבית אַבְקהוהי הַוּוֹ: يؤرَّا תَوْجَابُات يَانُولُ وَغَلَا هَرْا مِزِيرِيْهِ بَامِرِهِ مَنْهِدَ

לפוט בולא בוּשָּׁבָא:

וְחַמִּמְתוֹ:

לְאַ אִּטְׁמֶׁנִיאִי בּּינִירוֹן: ٢٠ لَكَذَابُه خُمَّةُ لَا يُعْتَلِقُه خِمِ لَكِّنَاءٌ، خُمُخُمُّهُ لَيُعَجَّنُكُ لِياً

אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

טַׁלַבֿיל בָּנוֹ בָּנִוֹ בָּנִוֹ נִמְּבַאָּל: נְאָטַ בְאָמָם לָאָ טַמְּאָ בַּטִּוֹבְ טַמָּנִ, נִנָט טַנְּמָּבָּנְטַנָוֹ לָאַ

ישרון:

וְטִוּלְוּנִוּ בִּוֹלַבַר וִטְּלַמִּוּלִ:

fathers' house. men; they were each one for his princes of Israel, being twelve Aaron numbered, and the numbered, which Moses and These are those that were

forth to war in Israel; upward, all that were able to go from twenty years old and Israel by their fathers' houses, numbered of the children of And all those that were

and five hundred and fifty. thousand and three thousand 46 numbered were six hundred even all those that were

among them. their fathers were not numbered But the Levites after the tribe of

And the Lord spoke unto Moses,

among the children of Israel; thou take the sum of them 49 shalt not number, neither shalt Howbeit the tribe of Levi thou

tabernacle. encamp round about the minister unto it, and shall furniture thereof; and they shall the tabernacle, and all the belongeth to it; they shall bear thereof, and over all that and over all the furniture the tabernacle of the testimony, but appoint thou the Levites over

death. or and be ligh shall be put to set it up; and the common man is to be pitched, the Levites shall down; and when the tabernacle forward, the Levites shall take it And when the tabernacle setteth

ears: לעמוד גוירה על כל הנמנין מבן עשרים שנה ומעלה שימוחו במדבר המר הל יהיו הלו בכלל לפי שהם שלי שלה מעו (94) אך אח מטה לוי לא חפקד. כדלי סול לגיון של מלך לסיות ומנס לבדו. דבר לתר לפס סקב"ס שעתידס

ויפקד המלך פקידים: (50) ואחה הפקד את הלוים. כמרגומו מני לשון מנוי שרכס על דבר שסוא ממונס עליו כמו (Agar E, L)

לַגֹּבְאָטֶׁם׃ מַּלְ מַנְוֹנִינִינִי וְאָּנְתָּ מַּלְ בִּיְלְוָ מִאָּבוְנִינִי עִּלְבַּר מַלְ מִלְּסִיִּנִי

44.4.4.4 אָּהְהַ וֹנְהַבוּוֹ בֹּנִי נֹהָבֹאָכְ נִּבַּב הַּכְ

בווב בוובי עלוים אָר מְשְׁמֶבֶר מִשְׁכֵּן יִשְּׁרָאֵל וִיִּשְׁרֵוּ לְיִנְאֵּי יִיִּ מְבְוֹע בּׁנְגִּ גְּמְּבְאָבְ נְמִּמְנִבְנְ יָנֵי, בְנִּנִּיֹנִא מַכְ בֹּנְמִּטֹא צַבְּנָי, נַלָּאַוֹנְלֵאַ וֹלֵהַ לְּגֹּל הַלְ לְמַהְּבֹּלֹא בַסְנֵבוּנִיא וֹלְא لْسَجْرَيْت يَكَثُرُ مُحْدِرٍ خُرْهُكَا لَجْرَنْجُ، نَهْدِياً مُعْيِد مُعْيِد

מַשְּׂבַע מַשְּׁכִּנְא צְּסְהַדִּינִאָּ:

the tabernacle of the testimony. Levites shall keep the charge of the children of Israel; and the To noisegestance congregation of 53 testimony, that there be no about the tabernacle of the But the Levites shall pitch round

his own camp, and every man pitch their tents, every man with

And the children of Israel shall

according to their hosts.

with his own standard,

₫₩: (E) אַשֶּׁר צְּוָהְ יְהוֹנָה אָת־מֹשֶׁה בַּוֹ דָפַבּּוֹר לי לנֹתְ מָּנִ נֹמְבְאָלְ בְּּכֶלְ נַמְּבִינִ בְּּנִי נִמְּבִאֵּלְ בִּכִּלְ

هَلَالًا كِهُرُال: خيرشد: عردع، يَرْبِيجِر رِبَالِم هِذَ مَنْهِمَ بِهِذَ ﴿ بَوْءَٰرَ بِرْ مِنَ مَنْهِمَ بَرِّهِيَانًا ﴾

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

commanded Moses, so did they.

according to all that the LORD

Thus did the children of Israel;

סְבָּיב לְאִהֶל־מוֹעֵד יַהַנִי: אַבְלָם וֹנַוֹנִי בַּנֵוֹ וֹמִּבַאָּב, מִנְּיֵנִיר אָישׁ עַל־דְּגָלְוּ בָאָתוֹת לְבֶּיתוֹ

לְמַמְּבֹּן זְמִנֹא נְמֶבוּן: נֹבר על שקסיה בְּאָּהָנוֹן

ישָׁרַאָּל מִקַבֵּיל סְחוֹר סְחוֹר לכנס אַבּבוֹטַביוּן וּאָבוּוּ בַּנִי

,dsbsnimmA to of Judah being Nahshon the son hosts; the prince of the children of Judah, according to their F they of the standard of the camp side toward the sunrising shall be Now those that pitch on the east

about the tent of meeting.

way off shall they pitch round

,brandard, nam with his own standard, by their fathers' houses; every

according to the ensigns; a good

The children of Israel shall pitch

בוַ_עַּמִינָדֶר: ムガロメロロ

إتمندط چדמה מוְבָׁחָה בֶּגֶל

יהודה נחשון בר עמינדב: は下げ立め **ビトドロメ**

hundred; and fourteen thousand and six 4 numbered of them, threescore and his host, and those that were

וְמִבְמָים אֶלֶב וְמָּמִ מִאִנִי: ואַבְבְּעָא אַלְפָּין וְשִׁיה מָאָה: י נַבְּלֵאֵנְ נַכְּקְבַרְנֵנֵם אַנְבָּנְנֵי נְנִילֵנְה נַמְנְנְנִינְוֹ שְׁבְּנְיוֹ

- (q(arry ar, à): אומו עד מקוס אשר ישכון שם סעק וימנו שם ומקימין אומו: − והזר הקרב. לעצודמס זו: − יומה. צידי שמיס (12) יורידו אחו. כמרגומו יפרקון כשבאין לישע במדבר ממשע למשע היו מפרקין אומו מהקממו ונושאין
- (22) ואיש על דגלו. כמו שהדגלים קדורים נמפר זה שלשה שנמים לכל דגל:
- במעשה קרח (במדבר יו, יא) כי ילא הקלף וגוי: (33) ולא יהיה קצף. אם מעשה כמלומי לא יהיה קלף ואם לאו שיכנפו זרים בעבודמם זו יהיה קצף כמו שמלינו
- לו (מנמומא שם ע): (יסושע ג, ד) אך כחוק יסיס ביניכס וביניו כאלפיס אמס שיוכלו לבא בשבת משס ואסכן ובניו וסלוים חוניס בממוך סמוכס וכסובן ושמעון וגד מן סדכוס וכו' כדליסל בסנסומל בפכשס זו: בנגד. מכסוק מיל כמו שנלמר ביסושע אביהם כשנשאוהו ממזרים שנאמר (בראשית נ, יב) ויטשו בניו לו כן כאשר זוס יסודה ויששכר וובולן ישאוהו מן במשן וממרך כך יכיר כל אמד את דגלו (מנחומא במדבר יב). דבר אמר באומום לבית אבוחם באום שמסר להם יעקב (2) באחח. כל הגל יסיס לו אות מפס לבועס מלויס בו לבעו של וס לא כלבעו של וס לבע כל אחד כגוון אבנו סקבועס
- (E) קדמה. לפנים הקרויה קדם וליוו זו רום מורמים והמערב קרוי למור:

چו_צוער: لَّهُم يَ خَدُّنَا لَهُمَجُل ثَلَثَةً عَ , וְתַּחְנָיִם שָּׁלְיִוּ מַשָּׁת יִשְּׁשְּבָּר ನಟ್ಡಿ:

of Zuar, Issachar being Nethanel the son the prince of the children of him shall be the tribe of Issachar; and those that pitch next unto

נְעַמְמָּנִם אָבְנָב נֹאַנְבָּה מָאִנִע: נֹאַנְבָהָא

iālēa XZGL אַבְבְּעָהְ וְחֵילִיה וּמִּנְיָנִינִי

four thousand and four hundred; were numbered thereof, fifty and and his host, even those that

וְבוּלֵן אֵלְיאָב פֿוֹבְיוֹלְן: וְבּוּלְוּוֹ אֵלְיאָב פַּר יִיבְוּוּ ל ממע זבולן ולמיא לבני שבשא דובולוו ורבא לבני

'uol₉H Tebulun being Eliab the son of 7 prince of the children of and the tribe of Zebulun; the

تَلْمُمُونَ عُدُلًا لَهُلُوْمَ مُعْلِنًا: لَشَخُمُهُ ₈ เซุ⊈Ķr نځڬێڔڔ

ひがた: 84GU ίΧĽĒΩ מְבְעְּהָר וְחֵיכִיה יִמִּנְיָנִיהִי חַמִּמִין

hundred; seven thousand and four numbered thereof, fifty and

and his host, and those that were

וַסְעוּ: (ס) מאָנִע בְּלָגִּבְאָנִעָם באָמָּנְה בְּקּרָמִיהָא נְטְלְין: וְאֶאֶבי אָלָפָּׁים ه بهت څکه بهترنت څکه בְּלְתַפְּקָדִים לְמַחֲנֵת יְתוּדָת

נאַבבּה נאַבבה מאָע לְטִילִיעוּן للغب بنفرا إيفنه هزورا בֿל מְנְיָנִינִא לְמַמְּבִינִי וְעִיּבִינִ

hosts; they shall set forth first. four hundred, according to their thousand and aris bnasand and thousand and fourscore beathand a gaied dabul to qman all that were numbered of the

אֹלְיצִיר בָּוֹ שְׁרַיִּאָנר: לְאַבְאָטְׁם וֹנְמָּגְאָ לְבְּדָּוֹ, נִאִּיבְּוֹ בְּנִילְ מִנְדְנִי נִאִבְּוֹ מִימָּנִי

äĽι%tL: diti laiti ädiail tl しとに任

being Elizur the son of Shedeur, prince of the children of Reuben according to their hosts; the or standard of the camp of Reuben On the south side shall be the

נואות: 326 「没てはない口 ۺۺٙڶ نظکُلُدر ĿŔĖŇĹ

נְחֲמֵשׁ וְשִׁמָא צֵּלְפִּין נַחֲמֵישׁ מְצְּה: נמוליה ומנינוהי אַרְבְּשִׁין

thousand and five hundred; numbered thereof, forty and six and his host, and those that were

בּוֹבוּנוֹנִתַּבוּנִי لثميع خِتْدَ مَصْمِيا مُخْضِيًّا لْتَكِيرُتُ مُكِّرٍ مَقَلِ هَمْمُلِل الْلَهُلَا

ヹゖ゚ヿ゙゙ヹヹヹ゙゙ヹヹヹ לְבַנוּ הַּמְמַגוּן הַּקוּמִוּאָק בַּר rwarr ίĽĒΧ بتاباكة

of Zurishaddai, nos ədə ləimuləd2 gaiəd noəmi2 the prince of the children of him shall be the tribe of Simeon; and those that pitch next unto

נְחֲמִמֶּנִם אֶּלֶבּ וּאֶלָתֵ מֹאִנִי: וֹטִמְּמֹא אַלְפֹּגוֹ וּטַלְטַ מֹאָנִי:

بېرىتى مەلىر بىرىدى بىرىدىدى تىرىدىدى تىرىمىر

hundred; nine thousand and three 13 numbered of them, fifty and and his host, and those that were

אַלְיָסְׁנְ בּוֹ בְּוֹבְיִגִּאָלְ: אָלְוֹסֹב בּׁר רַמוּאָל: נַמְמֵּטְע נִּיְר וֹלְמִהְאַ כְבְבֵּוֹנ נְר וֹמְבַמֹּא דִּנְר וַבְבָּא כְבְנֵי נְר

Eliasaph the son of Reuel, of the children of Gad being and the tribe of Gad; the prince

סילכין כדרך מניימן סלויס וסעגלות באמלע דגל יסידס במורת ושל ראובן בדרוס ושל אפריס במערב ושל דן בלפון: (9) ראשונה יסעו. כשרואין הענן מסחלק חוקעין הכהנים בחלולרוח ונוסע מחנה יהודה חחלה וכשהולכין

ſŪĊĊ. וֹאַבְבֹּמִים אֶבֶב וֹהָהִה מֹאִנִי וֹחַמִּהָּא אַלְפֹּוּן וֹהֵית מֹאִים بۈڭلىڭ

נְחַמְאָּגוֹ: ַ הַמְּאָה וְהֵילֵיה וּמִנְנְנִיהוֹן צַּרְבְּעִין

hundred and fifty; and five thousand and six were numbered of them, forty and his host, even those that

all that were numbered of the

לְגַּבְאָנִים וְמֵּנִים וֹפֶׁמֵנִי (סִ) אָבֶׁב וֹאִבְבֹּת מָאִנִי וֹשְׁמָּהִים مُ رَهُم يُحْرَاء إِيْشِد يَلِيَمْ فِي مَا يُمَوْمُ إِنَّا يُعَرِّفُوا مُعْدِد يُعْدُدُ الْعُبُدُ وَالْمُ בְּלְתַפְּקְתִים לְמִתְנֵנֵת רְאִיבָוֹ בָּלְ מִנְנִנִיָּא לְמִשְׁרִית רְאִיבֵוֹ

לְבוּגַיִּנוּן בְּטִּדְּוֹיִא לָמִלְיוּ: LÄLĒG

and they shall set forth second. fifty, according to their hosts; thousand and four hundred and thousand and fifty and one camp of Reuben being a hundred

ځلاڅنگه: (۵) בَلُّور قِل نَهُمَه هُدِه هَكِـثُكِ لِيَهُدَا قِلَ نَهُذِرا وَحَد هَكِ עַר עַלְנִיּם בַּעַּוּרְ עַמְּעַבְיִי כַּאַמְּר בְנִינְאַ, בַּיִּנְ מַמְּבְוֹטִא כַּמָאַ ※ログーははア

אַנְרֵיה לְמִקְסֵיהוֹן: מַטַבָּר וְנְמִיל מִשְׁכַּן וִמָּנָא מַשָּׁרִית

his place, by their standards. they set forward, every man in camps; as they encamp, so shall forward in the midst of the the camp of the Levites, shall set Then the tent of meeting, with

אָלוּשְׁמָׁמ בּוֹ־עַמִּירִי: וֹמִׁע וֹנֹמִגאָ לַבְׁנָגָ אָפֹּבְנִם אַ בְּגָל מִחֲנָה אֶפְּרָיָם לְצִּבְאִמָם ^{*}

עַמָירויד: לְבֹנוֹ אֶפֹבוֹם אֶלוְהֻמֹּמֹ בֹּב לְנוֹגְיִנוּן מַהְּנִבֹא וֹנַבֹּא מַמַבּירת ÄĠĹĺŒ

,budimmA lo Ephraim being Elishama the son Prince of the children of according to their hosts; the standard of the camp of Ephraim On the west side shall be the

אָבֶּׁב וֹשְׁמָהַ מֹאִנִים: ق يخذي بوكتريت هندهره نترتب بمثنيتا هندها

אַלְפִּין וַחֲמֵישׁ מָאָה:

and next unto him shall be the thousand and five hundred;

and his host, and those that were

numbered of them, forty

פַּבְרוּצְוּר: לְבְּנֵי מְנַשְּׁר נַּמְלְיֵאֵל בָּן־ דִּמְנָשָׁר וְרַבָּא לְבְנֵי מְנַשָּׁר المُجْرَر مَقَل طُرَهُن لَرُهُنِي لَيَصُمُرِدًا مُجِينَد هَدُمُهِ

זַּמְלְיאֵל בַּר פָּדְרַצִּיר:

Gamaliel the son of Pedahzur, the children of Manasseh being tribe of Manasseh; the prince of

ישְׁלְשֵׁים אֶלֶב ימָאטָים: بۈڭلىش

יטבון אַלְפּון ימֹאַטוֹ: שְׁנֵיִם וְמִילִיה וְמִנְיָנִיהוֹן הְּלְחִין

and the tribe of Benjamin; the two thousand and two hundred; numbered of them, thirty and and his host, and those that were

בּוֹלְנִוֹ אַבּוֹבוֹ בּוֹבְנִבְּהָלֵּנִי: יי נמטע בוומן וומא אַבוו ומבמא בבוומווובפא אַבוו

(20) ועליו. כמרגומו ודקמיכין עלוסי:

בללמון אַבובן בּב צּבׁתנני:

of Gideoni, Benjamin being Abidan the son 22 prince of the children of

بَمُحِيمُنَ ۗ \$ُكُلُّ لَمُلَكِّم مُعْنِك: لَتَمْمُع هَٰלِفِيا لَهَلَكُم مُغْكِ: و بعجها بعجادتیات بیافتی بیدخیم بمپریدما وچئرا

five thousand and four hundred; numbered of them, thirty and and his host, and those that were

לו לכל סושמת ידו. מינשו"ן מיש"מ בלע"ו: מסלך לכוח סקבועה לו (שם יב): - על ידו. על מקומו ואין לשון יד זו ממשמעו כוח של לדו קכוי על ידו הסמוכה (17) ונסע אהל מועד. לאחר שני דגליס הללו: באשר יהנו בן יסעו. כמו שפירשמי הליכתן כתנייתן כל דגל

بَرَيْجُكِ كَلِيْجُهُنُونَ لَهُمُ لِهُمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ יַב מְאָת אֶכֶּן וּשְׁמְנַת־אֵלְפָּים מְאָה וּהְטָנִיא צַּלְפִּין וְיִשְׁאָה ڇِّلُ - תَפِّجِ بُّات לְמַתְנֵת אֶפְּנַיִם - כָּל מִנְיָנִיָא לְמַשָּׁרִית אֶפְרִים

they shall set forth third. according to their hosts; and thousand and a hundred, hundred thousand and eight camp of Ephraim being a all that were numbered of the

אַנוגונר בּוֹרעִמִישִי: كَمْحُمُكُم لَرْضُهُ كِحُدُّدٌ لِمَا كُتِيْرِيْنِا لِيَجْمُ كِجُدُّدُ لِمَا

אַטוּמִוֹר בַּר עַמִּישָׁרָי: אַפְּנִּר מִיקַס מַמְּרִית דָּן צִפּוּנָא

,isbbsdain, To nos oht rossidA gaiod prince of the children of Dan according to their hosts; the standard of the camp of Dan On the north side shall be the

نَامُهُم عَكُلُهُ بِهُكُم مَعْبِين: يَنْدَرَا عَذِفِرا بَهُكُم مَعْنِينَ بظظتبثت

<u>שְׁרַיֵּים</u> וְחֵילֵיה וּמִנְיָנִיהוֹן שִׁפִּין

hundred; and two thousand and seven numbered of them, threescore and his host, and those that were

: الْمُحْدُلُكُ أثميع كثر لأهد فأنمنكم مخمع لغمد أنخع كختر إتبازت لإذُر يوون لايُقر إجهَدا ومردرا

אָמֶּר פּוֹמִיאָל בּר מַּכְּרוֹ:

Ochran, Asher being Pagiel the son of the prince of the children of him shall be the tribe of Asher; and those that pitch next unto

إَهَا جِرْدُتُ فِكُمَّا يَلِيَرُكُ مِهَانَا: إِنَا هَٰذُوْنَا يَلِيَرُنُ فِهُا: بخظيريت

אָטַר וְמִילֵיה וּמִנְיְנִיהוֹן אַרְבְּעִין

one thousand and five hundred; numbered of them, forty and and his host, and those that were

and the tribe of Naphtali; the

נפּטַבְׁן אַטוּנֵת בּּוֹרַתּגָּוֹן: ق بمهد تظفير لثميم خيد امجمع المحقيد الحداد المحقيد المحافد ال

נפּטַבי אַטובה בּר מִינוֹ:

Naphtali being Ahira the son of 29 prince of the children of

נְשְׁמְמָּהְם אֶּלֶבְ וֹאַבְׁבָּה מָאִנְע: יִטְלְטַא אַלְפָּנוֹ וֹאַבַּה מָאָנִי: و بېچېن بېچىتىپە ئەدىپەت بەدىنى بەدىنىدىدا بەدىنىدا

hundred; three thousand and four 30 numbered of them, fifty and and his host, and those that were

نَصْمُد خُلَادُرَيْكُ وَ: (وَ) אָלֶב וְשְׁשְׁ מֵאִנִי לְאַנִוֹרְנָי וְשֵׁנִי מִאִּנִי בּבְּטִּבְיִנִא נִּמְלְ,וּ $_{
m re}$ $\dot{q}$ ấu $\dot{q}$ ặl $\dot{q}$ ị $\dot{q}$ ấu $\dot{q}$ iữ $\dot{q}$ ân $\dot{$ حُمْ ـ يَوْجَ بِي جُمْ مِنْ رَبِي اللَّهِ مِنْ مِنْ مُنْ اللَّهِ مِنْ مِنْ اللَّهِ مِنْ اللَّهِ مِنْ اللَّهِ م

קטקסיהון:

standards. shall set forth hindmost by their thousand and six hundred; they thousand and fifty and seven berband a gaied as Dan dred all that were numbered of the

באָנה נַהַמִּשְׁים: אָלֶלְ וּהְּלְהֵּט אַלְפָּים וֹחֲמָה הְאָר וֹהַלְהָא אַלְפּוּן וֹחַמָּיִה הְמַהְנִתְ לְּאַבְאִיְם שֵּשׁ־מֵאִנִת מִשְּׁרִנְהָא לְחֵילִיתוֹן שֵּית ב לְבֹּוֹע אֹֹבְעִׂם כֹּלְ_פֹּלוּצִוֹ, לְבִוּע אִבֹּעִשׁבוּוֹ כֹּלְ מִנֹּוֹנִי, هَٰذُكِ فَطِيلًا خُتَارِيْهُكُمْ هُذِا مَثَنَا خُتَا نَهُكُمْ مُ

מְאָב וְהַמְּמִוּן:

and fifty. three thousand and five hundred were six hundred thousand and camps according to their hosts that were numbered of the 32 Israel by their fathers' houses; all numbered of the children of These are they that were

בְּנֵי וִשְׁרָאֵלְ כַּאֲשֶׁרְ צִנְּה וְהְוָה וִשְּׁרָאֵל כִּמָא דְפַּקּיד וָן יָתּ אַת־משה: " וֹנְלְוֹנְם לָאִׁ בֹּטֹפֹּלֵרְוּ בַּטִוֹנִ וֹלְוֹאֵג לְאִאִּטֹמֹנִאִּוּ בֹּנִוּ בֹנִי

commanded Moses. of Israel; as the Lord 33 numbered among the children But the Levites were not

אָבְטֶׁיוּ: (פּ) אַישׁ לְמִשְׁפְּחֹתָּיוֹ עַלֹּ־בֵּית גְּבִר לְזִרְעִיתֵיה עַל בֵּית אַבְתְתוּהִי: (פ) قل שَلْهُ خَلِيدُمْ بِهُ لَا يُؤْمِنُ هُدَا خُمُوْمَ بِيرًا اِجَا أَتُمْخِيلًا آئمَهُ، خُدْرُ نَهُدُهُمْ خِجِمِ الْمُحَدِدِ خُدْرُ نَهُدُهُمْ خُجَمْ

according to its fathers' houses. according to its families, and so they set forward, each one pitched by their standards, and commanded Moses, so they according to all that the LORD Thus did the children of Israel:

בְּתַר סִינְי: בְּיוֹם דְבֶּר יְהְוָָה אָת־מֹשֶׁה בִּיוֹמָא דְּטַלֵּיל יָיָ יָה מֹשֶׁה בְּתַר סְינֵי: בְּמוּרֶא דְּסִינֶי: רפימי וְצְּבֶּלְה חּוֹלְדְה צַּהַרְן וּמֹשֶׁה וָאִלֵין חּוֹלְדָה צַהַרֹן וּמֹשֶׁה

mount Sinai. the Lord spoke with Moses in III Aaron and Moses in the day that To snoitsranag aht ars asaht woM

נאַביהוֹא בּיכְּרְא

אָלְהֹזֹר וֹאִיקִבֶּוֹר:

אָלְמֹּזֹר וֹאִיתִּמֹר: לבו אַבוֹן וֹאַכְּוֹ הַמִּבִינִי בּבוֹ אַבוֹרָן These are the names of the sons and Ithamar.

first-born, and Abihu, Eleazar,

And these are the names of the

2 sons of Aaron: Vadab the

מבא גדם לכבו: برخپرات برفهراره لأثاثلا

វុធ្ធជុំធ្នាំង: كغككار dil~~t~~tul כַּבוֹנגּא ĿXĽĹĊĸ אַבְּגוֹ אֲמִבְינוּ בַּנֵּג אַנַבוּוֹ

to minister in the priest's office. anointed, whom he consecrated 3 of Aaron, the priests that were

אַבְרָן אֲבִיהֶם: (פּ) נבנים לא־הני להם ניכהו ושמיש אלעור ואיקטר על יְרְנְיֹר בְּתַקְרְבָם אֵשׁ נוֹמֹט נֹבֹר נֹאַבֹנבוּנִא כַפֹּנֹנ

אַפּי אַהַרֹן אַביּהוֹן: בּסׁנַנְי וּבְנָין לָאַ הַוּוָ לְרַוָּן נוכבולא בדם וו במדברא ללבוביצון ומוע לבר נאָבורוא קרם

presence of Aaron their father. in the priest's office in the Eleazar and Ithamar ministered and they had no children; and LORD, in the wilderness of Sinai, 4 offered strange fire before the before the Lord, when they And Vadab and Abihu died

دېلا: אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵיעַר: And the Lord spoke unto Moses,

Bring the tribe of Levi near, and :gaiyas

עַכּבוֹן וְמֶּבְתִּי אָטִוּ: בְּהַנְא וִישְׁמְשׁוּן יָהֵיה: אַהַרוֹ וּחָקִים יְמֵיה קַּרָּם אַהְרוֹ בְוֹנְ בַּנְרֵב זְּנֵץ מִּבְּטְּא ヹ゚゚゚゚゚゚゚゚゚゚゚゚

him. that they may minister unto o set them before Aaron the priest,

- המולדות שלו שלמדן מה שלמד מפי הגבורה: סמלמד אם בן חבירו חורס מעלס עליו סכחוב כאלו ילדו (סנסדרין יע, ב): ביום דבר ה' אח משה. נעשו אלו (1) ואלה חולדה אהרן ומשה. ולינו מזכיר ללל בני לסרן ונקרלו מולדום משם לפי שלמדן מורס מלמד שכל
- (+) על פני אהרן. נמייו (נמ"ר נ, כו):
- (6) ושרחו אחו. ומסו סשירום ושמרו אם משמרםו לפי ששמירם המקדש עליו שלל יקרב זר כמו שנאמר (במדבר

אָהֶלְ מוּעֵּדְ לְעַבְּרַ אָת־עֲבֹרָת מִשְּׁכּן וִמְנָא לְמִפְּלַח יָתּ המשכו: פּוּלְחַן מַשְּׁכָּנְא: ر משְׁמֶנִים בְּלְבְיַנֵמְבְׁיִבְ לְפְּנֵגִי מִשְּׁרִם כָּלְ בִּנְשְׁשָׁאִ צֵּדִם וְשְׁמִרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתֹּי וְאֶתַ וְיִשְׁרוּ יָתְ מַשָּׁרְחֵינה וְיָת

עַמָּהֶבֶּן: نْشُلْمُكُمْ كَيْتُرَكُ هُلَ يُتَرِينَ كُمْفَكِنَا يُنْ هَنْكُنَا لَيْشُوْلُهُ:

מאט לל גמבאל: الأجزير بمازه بمايه فرقاط كأا بكجناب بوصحار ابتحدا וֹלְמַשְׁעְ אָשַ עַלְוֹנְיִם לְאָעַרְוֹ וִטְשֵּׁוּ זִּטְ לְאָעַרָוֹ

הַפְּרֵב יּימֶת: (פּ) וְאֶמְיצְהַ אֶמְ בְּהְנְנִים וְתַזְּרֵ הְפְּנֵי וְיִם צִּתִין וְיִת בְּתִּנְּתִיתִּ מְתְבְּנְינִים וְתַזְּרֵ הְפְּנֵיתִ הְשְׁבְּרֵ וְיִתְ צִּתְּיִרְן וְיִתְ בְּתִּנְּתִּתְּיִּי

جېښد:

וֹמֻּבֹאָבְ וֹבַיוּ בְי בַלְוּוֹם: לַגַשׁלוָר פַּמָר בָחָם מִלָּנָּוֹ ²¹ מִתּוֹדְ בְּנֵר יִשְּׂרְאֵל תַּחַת וֹאֹלֶ, עֹזֹּעׁ כְלַעַּׁשְׁעָּ, אָעַ־עַּלְוֹיָּם וֹאָלָא תַאַ פֿעַרִיבָּיִעָ זָע כְּוֹאָ,

וֹמוֹלֵא וֹנִט מֹמִבנִט בּׁנִג וֹמִּבִאָּב אָטַבְּלֶבְבֶּלֶן אָמַבְ וֹיִמְבוּוּ זִטִ בֹּבְ מִנִּוּ מַמְבּוֹ

אַנון בְיה מו בְּנִי יִשְׁבָאָבִי

וטילוני דיקנב יהקטיל:

אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימָר:

٢.١٤.: نَشِلُهُمْ نَيْسِيا مُشَفِّمُنَا كَلُمَا בוכבא פֿטע וֹלְבָא מִכּוֹי, מנו לנו וֹמִבֹאָן שַׁלָנוּ כֹּל

> tabernacle. meeting, to do the service of the To insi shi stoted noiisgsignos and the charge of the whole And they shall keep his charge,

tabernacle. Israel, to do the service of the to neathlide of the children of ¿gniteson to the tent of meeting, And they shall keep all the

the children of Israel. are wholly given unto him from 9 unto Aaron and to his sons; they And thou shalt give the Levites

nigh shall be put to death. соштоп тап that draweth their priesthood; and the and his sons, that they may keep And thou shalt appoint Aaron

And the Lord spoke unto Moses,

first-born that openeth the Levites from among the And I, behold, I have taken the

Mine; Israel; and the Levites shall be womb among the children of children of Israel instead of every

(ד) ושמרו אח משמרחו. כל מנוי שהאדם ממונה עליו ומועל עליו לעשוחו קרוי משמרח בכל המקרא ובלשון ימ, א) אמה ובניך ובים אביך אמך משאו אם עון המקדש והלוים הללו מסייעין אומס זו היא השירום:

- (8) ואח משמרח בני ישראל. שכולן סיו וקוקין ללרכי המקדש אלה שהלוים בהים החתיהם בשליחותם לפיכך משנס כמו שאמכו בבגמן ומכש וסלא אין משמכמי ומשמכמך שוס (מגילס יג, ב) וכן משמכום כסונס ולויס:
- (9) נחוום המה לו. לעורס: מאח בני ישראל. כמו ממוך בני ישראל כלומר משאר כל סעדס נבדלו לכך לוקחים מסם המעשרות בשכרן שנאמר (לסלן יח, לא) כי שכר סוא לכס חלף עבודחכם:
- (10) ואח אהרן ואח בניו חפקד. לשון פקידומומינו לשון מנין: ושמרו אח כהנחם. קנלמ דמיס וזכיקס בגורם המקום והוא נחנם לו שנאמר (שם ח, יע) ואחנה אח הלוים נחונים וגוי:
- (12) ואני הנה לקחתי. ומני מסיכן זכימי נסן: מחוך בני ישראל. שיסיו ישכאל שוכרין מומן לשירום שלי על וסקערס ועצודות המקורות לכהנים:
- עבודת אלילים נבחרו תחמיסס (מדרש אגדה): ידי הצכורום וכימי בהס ולקחמיס ממורמס לפי שהיחה העבודה בצכורום וכשמעאו בעגל נפקלו והלויס שלא עבדו

לְיִי יְהְיִי אֲנָי יְהְוְּה: (פּ) בּׁנְמִּבְאָבְ מִאָּבְם מַּבְ בִּּטַמְנִי מֵאָנְמִא מַב בּּמִנְא צִּילִי פּ כְלְ בְּלִוּר בְּאָבֶין מִצְרִים בִּיוֹמָא דִּקְטַלִית כָּלְ בּוּכְרָא בּׁ, לְ, בּלְ_בֹבוּו, בֹּיוִם ְעַבִּינִי, אֲבוּ, צִּילָ, בֹּלְ בּוּבֹבֹא

בְּמִרְבָּר סִינֵי לֵאמִר: ממישי וַיְדַבֶּר יְהוֹּהֹ

אַבקם לְמִמְפַׁחִתָּם בְּלִ־זְבֶּרָ י פֿלַר אָטַבּדָר לְנְי לְבָּיִנִי

יְרְוְגָה כַּאֲשֶׁר צָּוְה: a riqqt ਅੰਧੂਰ ਖੰਘੁਰ ਪ੍ਰਾਂ

בּרְשֵּׁוֹן יִקְּהָת יִּמְבָּרִי: ¼ װ֡בּׁנִי אַבְּטִי בַּדִּנִי בַּנִּנִי בַּאָמִנִים

למשפחקם לבני ושמעי: ⁸¹ וֹאַכְּע הֻּמִּנִע בֿדִּגַיבֹּהְאָנִן וֹאִכְּוּן הֻּמִּטִע בֹּדִּגִּ צִּבְאָנִן

װֹגִּבְיב מ~~ֹב~~בׁוּן וֹמֹּוּאֵק: or וּבְנֵי קְהָת לְמִשְׁפְּחֹתָם עַּמְרֶם

בַּבְנוֹ לְבָּנִע אֶּבְטֶּם: المانِفِر يُجِرُم הِם مِنْهِ فِرَام فِرَادُ وِمَانِهِ هِذِا هِوَا يخترُ مُلْدُ، خُمْهُ فِينُ صَمَاكِرَ، يَحْدَ، ۖ مُلْدَ، خَيْلُهُ مُنْكِياً

מהפוער עינר היני: ين مُظَلَّم بَهُ مِنْ مُنْ يَكُمُ لِيَا مِنْ مُنْ مُحْدِدًا عُولًا يَلْمُزُنُ

> נהון אַנָא יָן: שבתו כל בוכבא בושבאל לְּגְ בֹּבְבְּבִבְוּגְ בַּאַבְּהָא בְּמֵגִּבִּוֹם אַלֵּבִּיהְּיִנִ בּאַבְהָא בְּמִגִּבִּים אַלִּבִּיהִים

בּסׁננו לְמִנמֹב: אַל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיָּ עָם מִשָּׁה בְּמַרְבְּרָא

يخزيردرا: בנבא מבר יבהא ולמילא אַבְהָהָהְוֹן לְזַרְעֵּיָהְהוֹן כָּלֹ מלו, זט בוו אוו אבוני אבוני

בְּשְׁמְרַהְתְּרוֹן בֵּרְשִׁוֹן וּקְהָת تثاب بخذا خد خن מִימְבֹא בַּיִי כְּמָא בְּאִנְפַּפַר:

יִּמְנְא יְהְהוֹן מִשְׁה עַל

לַזַּבְׁמִּנְטִבְיוּן לַבְּנִי נְמִּמָמִי:

ומוגאל: إنظيار كاثاب كمتأدة أثابال

זְבְשְׁלִים בְוֹוּ לְבִּים אֲבַּבְיִםׁיוּוֹ:

خَيْرُكِهِبَا مَيْهُطَلَمِ لَاخْجُرُ، خُيْكُهِبَا يَكُمُنَا خِجُرُنَائِكُمُنَا

בְּרַשִּנוֹ:

am the Lorp.'. and beast, Mine they shall be: I first-born in Israel, both man hallowed unto Me all the first-born in the land of Egypt I on the day that I smote all the for all the first-born are Mine:

in the wilderness of Sinai, saying: And the Lord spoke unto Moses

thou number them.' month old and upward shalt families; every male from a their fathers' houses, by their 'Number the children of Levi by

LORD, as he was commanded. according to the word of the And Moses numbered them

Kohath, and Merari. by their names: Gershon, and And these were the sons of Levi

families: Libni and Shimei. sons of Gershon by their And these are the names of the

Hebron and Uzziel. families: Amram and Izhar, And the sons of Kohath by their

fathers' houses. Levites according to their These are the families of the families: Mahli and Mushi. And the sons of Merari by their

families of the Gershonites. the Shimeites; these are the 12 the Libnites, and the family of Of Gershon was the family of

- מת המנין (מנמומה במדבר מז): מלרים ילדס אומס ונמנים בשבעים נפשום שכשאתה מונה חשבונם לא ממלאם אלא שבעים חקר אחת והיא השלימה למוד סוא אומו השבט להיוח נמנה מן הבטן שנאמר (להלן כו, נט) אשר ילדה אומה ללוי במזרים עם כניסחה בפחח (15) מבן חדש ומעלה. מעילא מכלל נפלים הוא נמנה ליקרא שומר משמרת הקדש. אמר רבי יהודה ברבי שלום
- כל וכל מינוקומ יש באסל זה לכך נאמר על פי ה' (שס): . אמס שלך ואני אעשס שלי סלך משס ועמד על פחח סאסל וסשכינס מקדמם לפניו ובם קול יוצאם מן סאסל ואומרת (16) על פי הי. אמר משה לפני הקב"ה היאך אני נכנם לחוך אהליהם לדעת מנין יונקיהם אמר לו הקב"ה עשה

שְׁבְעָּת אֲלָפָּים וַחֲמֵשׁ מֵאִית: معاليت بالمراج المراجعة المرا فكتنكر فظفقت فعـنَّد منتدبيا فمنا فع نحينه

נַחַמֵּישׁ מִאָּה: ×ÇĠIJ seven thousand and five hundred. were numbered of them were old and upward, even those that of all the males, from a month them, according to the number Those that were numbered of

המשבו יהני נמה: Es CAUPTIN L'ELME.

וְהְבְוּן מַמְּבְׁלֵא: אַבְוֹבֵי, זַבְׁמִּנִי זְּבְהָוִן אָבוְנִב, מַהָּבִּּלָּא

the prince of the fathers' house tabernacle westward; were to pitch behind the The families of the Gershonites

هَٰذِرُوۡل قُل ِجُهٰدٍ:

אָלְוֹסֹנוּ בֿר לְאָּלְ: לַנְּרַמֶּנִי וֹנַר בּיִם בָּאַ לְבִים נַּרְמֵוּן

מַכְּמֶעוּ וּמְמֶּלְ פָּתַּע אָמֵל 正は学学 لْلَغْتُمْ نَظُرُهُ はばばて بضڤڤڎڽ ڂڗ؞ڗڶۺڔٳڂۼٛۺڂ ؠڞڣڎڽ ڂڗ؞ ڍڗڛڔٳڿۻڣۊٳ

מועד:

מַמְבּן וַמִּנֹא: rġŢĢX كالأم מַמִּכֹּנֹא

עַבְרְחְוֹ: (ס) סׁבְּיִב וֹאֵשׁ מִינִיבְינִ לְכִלְ וֹנִשׁ אַמִּנִינִינִ לְכִלְ פּוּלְטִוּנִיבִי īdāċļ os @ַּחַח הֶחְצֶּר אֲשֶׁר עַלֹּ דְּחָרַע דְּרְחָא דְעַל עַשְׁכְּנָא

ಜ್ಞರೆಗ ದ್ರರ ಛಳ್ಮಕ್ಷಗಿಗೆ ಗತ್ತಗ್ಗಳ:

إسِّر המוְבָּח ושֵל שִרְבְּחָא סְחוֹר סְחֹוֹר בְּיִלְאָר וְאָר מְסַבְּ וּסָרָדִי דָּרָתָא וְיָת פַּרָסָא

زخمَابُم משְׁפַּׁחַת חַעַּמְרָמִי וִלְלַּהָת **adila**

ימשְׁפַּחַת הַיִּצְּהְיִי וּמִשְׁפַּחַת וְזַּרְעִיי

אַנוּן זַרְעָּיָה קָהָה בָּוֹהָיה בַּיִּהְיה בִּי עַמְבְּרִינְיִ יִּמְאָפְּטִע עַמְּיִגְּיִי מִבְּרִוּ וְזִנְעָהִי מִּבְּרִוּ

מאות שמרי משמרת הקדש: דְּקּירִשְׁאַ: נְמְעְּלְהְ שְׁמְנְהְ אֲלְפִּים וְשֵׁשׁ יַרְהְאָרְנְעִירִּגְאִ הְּעָּרָרִ עַּשְּׁרְהָּא יְיְשְׁמְּבְרְ מְשְׁמְבְרְ אֲלְפִּים וְשֵׁשׁ יַרְהְיִאִי וְשִׁיר מְשְּׁרְהָּי בְּמִסְפַּבְ בַּקְבַוֹּלְב מִבּוֹבְעִבְיה בּמִהוֹ בֹּלְ בַבְינִא מִבּב

of the tabernacle southward; 29 Kohath were to pitch on the side The families of the sons of

charge of the sanctuary.

six hundred, keepers of the and upward, eight thousand and the males, from a month old

according to the number of all

the families of the Kohathites:

of the Izharites, and the family the Amramites, and the family

And of Kohath was the family of

it, even whatsoever pertaineth to round about—and the cords of

tabernacle, and by the altar,

the court—which is by the and the screen for the door of

To the door of the tent of

and the hangings of the court,

covering thereof, and the screen

the tabernacle, and the Tent, the

Gershon in the tent of meeting

and the charge of the sons of

Eliasaph the son of Lael,

of the Gershonites being

of the Hebronites, and the

the service thereof.

,gaireem

family of the Uzzielites; these are

װבּ בּמִהֻבּל שׁנִמֹּלִב: מּבַא בַּמַמִּכַּנָא בַּרוּמָא: oz מְאָפּׁטְׁט בַּנִי לַטָּט וַטְוֹיִה מָל זַבְעָּנִט בַּנָּוּ לַטָּט וָאָבוּוּ מַלְ

(55) המשכן. יריעות המתמונות: והאהל. יריעות עזים העשריות לגג: מכסהו. עורות הילים ותחשים: (IS) לגרשון משפחת הלבני. כלומר לגרשון היו הפקודים משפחם הלבני ומשפחם השמעי פקודיהם כך וכך:

(26) ואת מיתריו. על מעכן וקאקל ולא על מלר: ומסך פתח. קול קוילון:

לשכנו לכך לקו מסס דמן ואבירס ומאמיס וחמשים איש עס קרח ועדמו שנמשכו עמסס במחלוקחס (חנחומא במדבר (92) משפחת בני קחת יחנו וגר תימנה. וסמוכין לסס דגל רמוצן סמוניס מימוס (לעיל ב, י) מוי לרשע ומוי

עַפֿעַעָי, אֶּלְיִגְּפָּן בָּן־עָּיִאָלִי: אֶלְיִגָּפָּן בַּר עָּיִּאָלִי: יּ וּנְשָׂיא בֵית־אָב לְמִשְׁפְּחָת וָרַב בִּית בָּא לְזַרְעֵּיָת קָהָת

لْبَهُمُكَ لَجُح هُجِيُّنَانِ: הַלְּהֶשׁ אֲשֶׁר יִשְׁרְתִּי בְּהָחַ והמוְבְּחֹת וּמִמְּמַבְּטִּׁם בַאָּבְוֹ וְבַמָּאַלְטַוֹן וּמַמַּבְּטִּבווֹא וּפְּחוּרָא

יפָרַסָּא וָכִל פּוּלְחַנֵּיה: ומֹלבׁנֹא ומֹבַבּנוֹא

<u> ら</u>ぱる、

ドなればめ

מְשְׁמֶבֶר תַּלְבָּה: جُا لِهَٰتِ لِا يَحِيِّا فَكُلِّهِ مِمْدُرُ ינּ װְשִׁיא נְשִׁיאַ. הַלֵּוֹי אֶלְעָּוָר וְאַפַּרְכְּלְאִ

יָדוֹהִי מְמוּנּוֹ נָמְבֵי מַמַּרְתָּא בו אַבון כַּבוֹא מִטַּעוני ĹĊĹĊ

משְפַּחָת מִרְרֵי: נְיִטְשְּׁבְּוֹע תַּנְּתִּי, אֲכֵּּה הָם וַיִּרְשִּׁיִת מִּיִּטִי אָבִּין אִנּוּן מְשְׁפְּחָת תַּנְּתִּי אֲכֶּוֹ אֲכֵּוֹ מְאָפַּעִעְ עַמִּטִלֵּ, לְמִּבְרִי

يۈڭتىت خەفقى خىزئد يەنئتىيا خەنا خى ئەدىئ

אָלַפּֿים יִמְאָמָיִם: מבּן־חָדִשׁ נְמִיְעְלְּה שֵׁשָׁה מִבְּּר יַרְחָא וּלְעִּילָא שִׁהָּא

מֹבֹיְן, הוּנִיאָץ בּּוֹבְאָבִינִיִנִץ מִבְינִו הּנִנִיאָץ בּּנִ אָּבִינִוֹנִץ וּנֹמָגא בֿינראַב לְמִמְּפֹּנִינִי וֹנַב בּיִנִי בָּא לְזִרְמָּנִינִי

וֹלָלְ הָּבְּבַעוֹיִי: ود كالبقار يۈكىتى جېۋرى خىز خىرى ئىدەنىد ئېمقىد ئېدى ئىدىن

על שְּרָא דְּמַשְׁבָּנָא יִשְׁרוֹן

אַלְפָּין יִמָאתַן:

מנוהי וכל פולקניה:

לעמודוהי וְסְמְכוֹהִי

ימֶיים: ויהדקם סחור נאַבניהַם וֹסְמֶבִיבוּו וֹסִבּיבוּוּ نظظة 出山荒し

> ,[sizzU deing Elizaphan the son of of the families of the Kohathites the prince of the fathers' house

thereof; that pertaineth to the service minister, and the screen, and all sanctuary wherewith the priests the altars, and the vessels of the table, and the candlestick, and and their charge the ark, and the

charge of the sanctuary. oversight of them that keep the of the Levites, and having the priest being prince of the princes Eleazar the son of Aaron the

of Merari. Mushites; these are the families Mahlites, and the family of the Of Merari was the family of the

thousand and two hundred; month old and upward, were six number of all the males, from a of them, according to the And those that were numbered

tabernacle northward; were to pitch on the side of the Zuriel the son of Abihail; they of the families of Merari being the prince of the fathers' house

sockets thereof, and all the and the pillars thereof, and the 36 tabernacle, and the bars thereof, of Merari being the boards of the the appointed charge of the sons

pertaineth to the service thereof; instruments thereof, and all that

and their pins, and their cords. 37 round about, and their sockets, and the pillars of the court

⁽וב) וחמסך. סיל ספרכת שלף סיל קרויס (שמות מ, כל) (פרכת) סמסך:

מים פקודת כולם: (SE) ונשיא נשיאי הליי. ממונס על כלס ועל מס סיל נשילומו: פקודה שומרי משמרה הקודש. על ידו

٣٠٠ الله בּוֹנוֹ וֹמִבֹאָגְ וֹנוֹנָר נוֹפֿנֹר مَهُوْدُتِ لَاهَاكِٰذِهِ خُمَهُوْدُتِ משָבו וְאַבַרָן יִבְּנְיו שִׁמְרִים إترازت ذهير تونودًا جِهِرَتُ

וַנַלַמָּגַי ځتر نهٔ ۱۹۵ نام پرتر نیا کا ۱ מַמַּבַעּא בַלוּדִשְּׁא לַעַּטָּבַת קמָר וֹאַבַרוֹ יּבְנִיהִי נְמָּרִין שבר משפן זמנא מדנהא לבהבן לבם מהפלא טבומא

was to be put to death. common man that drew nigh the children of Israel; and the sanctuary, even the charge for keeping the charge of the Moses, and Aaron and his sons, toward the sunrising, were gaiream to mer ehr eroted before the tabernacle eastward, And those that were to pitch

\$\$L: (a) لَاثُم تَمِّمُكِٰ مِثَرُبَ لَمُشْكِيتِ مِنْ لَا لَيْهِ يَجْمَدِكِ مُشْكِيتِ الْمُثَالِّةِ مِنْ الْمُثَالِّةِ الْمُثَالِّةِ الْمُثَالِّةِ الْمُثَالِّةِ الْمُثَالِّةِ الْمُثَالِّةِ الْمُثَالِةِ الْمُثَالِّةِ الْمُثَالِةِ الْمُثَالِّةِ الْمُثَالِّةِ الْمُثَالِّةِ الْمُثَالِّةِ الْمُثَالِّةِ الْمُثَالِقِ الْمُثَالِّةِ الْمُثَالِقِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَالِقِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَالِقِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَالِةِ الْمُثَالِقِ الْمُثَلِّةِ الْمُلْعِلِيقِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَمِّةُ الْمُثَلِّةِ الْمُثَلِّةُ الْمُثَلِّةُ الْمُثَلِيلِيلِيقِ الْمُثَلِّةِ الْمُثَلِّةُ الْمُثَلِيلِيّةُ الْمُثَالِةُ الْمُثَلِّةُ الْمُثَلِّةُ الْمُثَالِةُ الْمُثَلِّةُ الْمُثَالِةُ الْمُثَلِّةُ الْمُثَلِّةُ الْمُثَلِّةُ الْمُثِلِيلِيّةُ الْمُثَلِّةُ الْمُثَلِّةُ الْمُثَالِقِ الْمُثَلِّةُ الْمُثَلِّةُ الْمُثَالِيلِيلِيلِيلِي الْمُثَالِيلِيلِيلِيلِيلِي خْطَمُ فَعِينُ مَا خُدٍ عُدُلًا خِيْدُ مُثَلًا خُدٍ لَا يُحْدِثُهُ מֹטֶה וְאַהַרֶּן עַל־פָּי יְהַנְה וְאַהַרוֹ עַל מִימָרְא דִּייָ جَر فِرَاتِر بَاذُرَبُه لِمُشَرِ فَكِل حَرْ مَثَنَةً، كِرَاهُ، لَـفَتُهُ مِهُدِ

ععر حُمْ لِحُمْد لِأَكُثِر لِمُكَثِّر اللَّهُ لِمُعْمِ الْخِيْرِ الْحِيْدِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللّ رنهور بِהוְה אֶל־מֹשָׁה פְּלָּד נִאָּמָר

מְסְפַּר שְׁמִלְהָם: מבּן עוֹבָשׁ וֹמִמֹּלִי וֹמֵּאִ אָּעִי

:  תַּחַת בְּלְ־בְּלִוֹר בְּבֶהָתֵּת בְּנֵי חֲלֶר בִּלְ בּיָּכְרָא בִּבְעִירָא וּשִּׁבְאַגִּלְ וֹאֵעַ בַּעֲהָעִּע עַלְוּנְּם וֹלַכַּטַשְׁשָׁ אָּעַרַעַלְוּנִם לַנְ אָּנָּנִ

בּבְרָנְ יִשְּׁבְאָבִי וַיִפְקַר מֹשֶׁה כַאֲשֶׁר צַנָּה יִמְנָא מֹשֶׁה כְּמָא דְפַקּיר יָיָ

יניבון אַלפּון:

ילְהֹּלָא וֹלַבֿילְ וֹנִי עוּהָבֹּוֹ לַבוּנוּ וֹמְבֹאַל מִבַּר וֹבוֹשֹאַ

بحدر نشر هج: וֹמְבֹאָל וֹנִי בֹּמִינָא בַּלְיִנֹאָי וֹן שַׁלָנוּ כֹּלְ עוּכִּבוֹא עֹבֹנוּ וּטַׁפֿבור וֹטַ כְוּוֹאָ, פֿבֹתוּ אַּוֹאַ

אט-פֿל-פֿלוָר וֹטוּצּ וֹט פֿל פּוּכָּבֹא פֿבֿוּוּ

two thousand. and upward, were twenty and all the males from a month old of the Lord, by their families, numbered at the commandment Levites, whom Moses and Aaron All that were numbered of the

the number of their names. month old and upward, and take of the children of Israel from a 'Number all the first-born males And the LORD said unto Moses:

children of Israel.' entings among the cattle of the of the Levites instead of all the children of Israel; and the cattle of all the first-born among the for Me, even the LORD, instead And thou shalt take the Levites

Israel. first-born among the children of 42 LORD commanded him, all the And Moses numbered, as the

לג) ומבני יששכר יודעי בינה וגו' מאמים ראשי קנהדראות ומובולן (שופעים ה, יד) מושכים בשבע קופר (הנתומא לפי שסיו שכניו של משס שסיס עוסק במורס נעשו גדוליס במורס שנאמר (מסליס ם, ע) יסודס ממוקקי (דס"א יב, (88) משה ואהרן ובניו. וסמוכין לסס דגל מחנס יסודס וסחוניס עליו יששכר וזכולן מוב ללדיק מוב לשכנו

ודים שיפקיעו עלמס מן הפדיון: ומאמים בכוכות סעודפים על סמנין לפדיון אמכו רבומינו במסכת בכוכות (ס, א) אומן שלש מאות לוים בכוכים סיו מאות. בני מרכי ששת אלפים ומאמים. ולמה לא כללן עם השאר ויפדו את הבכורות ולא יהיו וקוקים השלשה ושבעים אלף. ובפרטן אחה מולא שלש מאוח יחרים בני גרשון שבעח אלפים וחמש מאוח. בני קהח שמונח אלפים ושש (95) אשר פקד משה ואהרן. נקוד על ומסרן לומר שלם סיס במנין סלויס (בכורום ד, מ): שנים ועשרים

(04) פקד כל בכור זכר וגר מבן חדש ומעלה. משילא מכלל מפק נפלים:

וּמָאַמָיִם: (פּ) عاکة خِفْكَتَـنَتُ هُدُنَ لَمُشَلِّهِ نِجْمَدِهِ خُمِيْدُتِينِا مُشِيارًا و٤٠ سُول طهر الألالة וַיְהִי בְּלִ-בְּלִוֹר זְבְוֹר בְּמִסְפָּר וַהֵוֹי כְּלְ בְּכִוֹרַיֶּא דְּכוּרַיֶּא

וְמָעֶלְתְ בְּמְּנְיוֹ שְׁמְּנִוֹן מְבָּרְ יֵרְיֹהְא

and threescore and thirteen. and two thousand two hundred numbered of them, were twenty upward, of those that were names, from a month old and To redmun edt of gnibrosse And all the first-born males

384L:

אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ שָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

:Saring: And the Lord spoke unto Moses,

Take the Levites instead of all

בּנִימִׁם עַלְנִינִם שַּׁנִם בּנִימִּשִּׁם ج، فحريد خفات نشد مجر المحلاء خر حافته خفات نشد مخر בַּח אָת־הַלְוֹיָם תַּחָת בְּלִ- קָרֵיִ⊂ יָת בֵּינִאֵּי

בּבוֹמִג בִנוֹאֵג אָ**וֹא** וֹנֹ: خمْدَلْهِا نيدِيا طَهَطْهُا نَّتُ خَمْدُهِ لَـرَنَةً، تَارِّكًا And as for the redemption of the Mine, even the Lorp's. cattle; and the Levites shall be of the Levites instead of their children of Israel, and the cattle the first-born among the

ئڌ، نَشِلَ×ْے: הערפים על-הלוים מקקור מקכוריא דקני ישראל: o+ | Ū₩ĖĠ'□ LXL

נְעַפָּאָטָנִם יַטְלְטָא בִּנִשִּׁיִבוּן מָּלְ לְּוֹאֵי רַאָּכְהְּע וֹנִע פּוּבְקוֹ מָאָטוֹ וֹאָבְׁמִּוֹ thou take them—the shekel is shekel of the sanctuary shalt apiece by the poll; after the thou shalt take five shekels

and above the number of the

children of Israel, that are over

thirteen of the first-born of the

two hundred and three score and

Levites,

آيُمُكُاح: بَرَقْهُ لَا مَهُا عِنْ رِبَ يُولَ مِولَ عِنْ لِي الْمُولِينِ مِنْ الْمِدِرِ مِنْ اللَّهِ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ /+ ^^건숙.ㅁ

לְנְלְנִלְטֹא בֹסלְתָּ, עוּבְהָא ניפב המיש המיש סלגין twenty gerahs.

פְּרוּנֵי הַעְּרְפָּים בָּהָם: الأنتيَّابِ لَا يَرْضُدُ لَا يَرْضُوا لِي الْمُعْلَدُ لِي الْمُعْلَدُ لِي الْمُعْلَدُ الْمُعْلَدُ الْمُعْلَدُ الْمُعْلَدُ الْمُعْلَدُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّاللَّا اللَّالِمُ اللَّالِيلَا الللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّاللَّا اللّ

ÇLİİ: פובלו ביטובון İĠĊŢĻĽĸ إعتابا CÓGX

'snos sid ot bas notsA of them are redeemed unto wherewith they that remain over And thou shalt give the money

تذانت: מֹאֶעְ שַׁהְּבַּׁיִם מַּלְ פַּּבוּנֵיִ פּוּרְקְּנִיוּן מִן דִימִירִין עַּלְ و₄ ויקַח מֹשֶׁה אֶת בֶּסֶף הַפּּרְיִוֹם װְסֵיב

فدرظر حراثان

Levites; that were redeemed by the that were over and above them redemption-money from them And Moses took the

- (\$0 4, 2): ושה אחד של בן לוי פטר כמה פטרי חמורים של ישראל מדט שהרי מנה הטודפים באדם ולא מנה הטודפים בבהמה (5+) ואח בהמח הלוים וגוי. להפדו בהמום הלוים הת בנורי בהמה מהורה של ישר הלו הלה הת פערי המורי הם
- (5"(@7, 'a): בסס וימריס על סלויס מסס מקמ ממשמ שקליס לגלגלמ כך סימס מכירמו של יוסף עשריס כסף שסיס בכורס של רמל (אי) ואח פדויי השלשה וגוי. ואת הבכורות הלריכין להפדות נהם אלו השלשה ושבעים ומאתים העודפים
- (פי) העדפים על פדויי הלוים. על מומן שפרו הלוים צגופן:

بشره מאָנִע נֹאֵכֶּל בֹּהָפֿל מֹאָנִי וֹהִטֹּנוֹ נִיֹמָנִה סֹלָמּנוֹ אָת־הַבְּסֶף הֲמִשְּׁה וְשִׁשִּׁים נְסִיב יָת כַּסְפָּא אֶלֶף יִהְלָת מאָט בֿכּוִר בֿוֹ, וֹמִּבֹאֹכְ לְבַּעׁ מוּ בֿכוִרוֹא צַבֿוּ, וֹמִּבֹאֹכְ

ದೆಜ್ಞಗ: (ಡ) לְאַנְינִוּ וּלְבָּנְיוּ עַלְ־פָּר יְהְוְיִה לְאַנִירוּ וְלְבָּנִיהִי עַלְ מִימְרָא וּיַהַן מַשֶּׁה אָת־בָּסֶף הַפְּדִיָם וִיהַב מֹשֶה יָת כְּסַף פְּרִיקַיָּא

هَلَالًا كِهِرُال: _{שנימי} וַיְדַבֶּר יְהֹוְה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־ וּמַלֵּיל יִיָ עִם מֹשֶׁה וּלְאַהַרוֹ

לבות אַבקום: ضغبك ختر كزير كضيفطبناه ضبر خدر كربر كيابيدنيا

בְּאָבֶל מִנְמֶּר: בָּאַ לַצְּבְּאַ לַעֲּשָׂוּת מָלָאַכֶּת וַיַּצְּתַּיִּ ְּ וֹמֹּע בּּוֹ חַמִּמִּנִם מִּלְנִע בַּלְ וִעִּר בַּר חַמִּמִּנוֹ מִּנִוֹ בִּלְ ظڤِر שֶׁלְשֵׁים שְׁנְּיוֹ נְמָהְלְיו מִבָּר הָלְמִין שְׁנִין וּלְמִילָא

מועד קֹדֶשׁ הַקַּדְשִׁים: י וָאָע הַּדְבַע בֹּוֹ. עַבַּעַע בַּאָּעַק בון פּוּלְטוֹ בֹוֹ. עַבַעַע בַּמָהָכּן

: ئاڭتىڭا הַמְּסְוֹר וְכְסוּ־בְּה אָת אֲרָן הַמַּחַנְּה וְהוֹרָּהוּ אָת פְּרָכָת מַשָּׁרִיהָא

מַלְמָׁהֹלִע וֹהָּמִוּ בּּבַּוּוּ: بخُلمُه گُلاہے خُرْبِح نُحَرُبِع , וְנְחְנָי עְלְיו בְּסוּי עַיוֹשׁ

בְּסִלְמֵּו לוּדְשָׁא:

خيرشد:

לְבֶית אֲבְהָהָהַהוֹן: לְּמָאָ אֶעַרְאָתְּ בְּׁלָוֹ, לַעְיָׁעַ לַבִּילִי יָּעַ עוּאָבּוֹ בְּוֹי לַעִּעַ

מַּבְיִרְתָא בִּמַמָּבַן וִמְנָא:

וֹמִלֹא כוִנֵּהְ כוּנַהְהֹּגֹּא:

פַּרוּכְמָא דִפָּרָסָא וִיכַסוֹן نرهٰلكانا بْجُم هَيْرًا بَجِرْنِ جَبْوَمَ إِيْدَمَا فَيَدَا بَجِرَبَةِ جَمْهَمَ

בה ית אַרוֹנָא דְּסָהַדוּתָא:

לבוּה וֹמִיר עַכַלְאַ מִלְהַּילָאִ

נישוון אַריחוהי:

shekels, after the shekel of the hundred and threescore and five money: a thousand three children of Israel took he the from the first-born of the

sanctuary.

commanded Moses. word of the Lord, as the Lord and to his sons, according to the 12 redemption-money unto Aaron And Moses gave the

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

fathers' houses, Levi, by their families, by their 2 Kohath from among the sons of Take the sum of the sons of

work in the tent of meeting. enter upon the service, to do 3 even until fifty years old, all that from thirty years old and upward

about the most holy things: 4 Kohath in the tent of meeting, To snoe of the service of the sons of

of the testimony with it; of the screen, and cover the ark and they shall take down the veil , Aaron shall go in, and his sons, when the camp setteth forward,

the staves thereof. it a cloth all of blue, and shall set of sealskin, and shall spread over and shall put thereon a covering

4, 9): פסקין כחב עליסן ס' שקלים בללן ונחנן בקלפי אמר לסן בואו ועלו פחקיכם לפי סגורל (במדרש רבס ד, י. סנסדרין שקלים יאמר לי אני מפדויי הלויס מה עשה הביא שנים ועשרין אלף פחקין וכחב עליהן צן לויומאחים ושבעים ושלשה לשבעים בכורות שלש מאות ותמשים שקל לשלש בכורות חמשה עשר שקל אמר כילד אעשה בכור שאומר לו תן חמשת (oe) חמשה וששים ושלש מאות ואלף. כך סכוס המשנון ממשת שקליס לגלגלת למחמים בכורות חלף שקל

לא נממלא כמו מכאן אמכו (אבום ה, כא) בן שלשים לכח והיותר על בן חמשים כחו מכחיש מעתה: (s) נשא אה ראש וגרי. מנס מסס את סכאניין לעבודת משא והן מבן שלשיס ועד בן חמשיס שנס וספחות משלשיס

(+) קדש הקדשים. סמקודם שבכולן סמכון וסטלמן וסמנוכס וסמונמום וספרוכם וכלי שרם:

לשאת: בנסוע המחנה. כשהעון מסחלק הם יודעין שיסעו: (5) ובא אחרן ובניו וגוי. יכנימו כל כלי וכלי לנרמקו סמפורש לו בפרשס זו ולה יצמרכו הלוים בני קסת הלה

וֹבְשָׁם בַשַּׁמִּג הַּבְּת וֹבִינִבי: עַמְנַמְיָּת וְאָת קַשְּׁוֹת תַנְּמֶּר הקער ואָת־הַכַּפַּת וָאָת־ ע װּגָּר הְבְּלֵה וְנְהְנָה עָּרִי עָרִי וְנְהְנָה עָּרִי لَمْرَا مُرْبَالُ يَافِئِنِكُ نَفْلُمِ لِمَرْ فَسِيْهُ يَرْبُنِكُ هَفِيْهِ

שַׁבַבַּבַּיו: שְׁנִי וְכְסָּוּ אָתִוֹ בְּמִלְסֶת עַּוֹר יפְּרְשָׁי צְּלֵיהָם בָּגֶר הּוֹלַעָּת

יְשֶׁבְתוּ לָבִי בַּבֶּם: نْعْلِ خُرِخِدْ، هَمْأِنِك غُهْد מִנְנַע עַמֹּאִנְ נֹאָע־נַרְטָּיִרְ لْجُكُلْدِ، كُلْدِ فَجَكُلِدِ لَحْهِدِ هُلا_ ا

لإك ترمّاني: אָלְ מִלְּסִׁע הַּוְּר עַּׁעַהְ וֹלְעַרָּהְ לְּעִוּפְּאָע בַּמְהַּבּ סְּסִינְנָא

ڮڷ<u>ڗڎٟڗ۪</u>؞ڗ: בְּמִבְסֵּׁר עַּוֹר הְחָשִׁשׁ וְשִּׁמִּי יָתֵיהַ كِيْد مِحْرُم إِجْوَد אِنَا بَعْدُونَا كُدَنَكُ مَرَجُ لِأَدْوَنَا וְעָלֵר יִפְּרְשׁיִּ וְעָּלָר יִפְּרְשׁיִּ וְעַלָּר יִפְּרְשׁיִּ וְעַלְ

וֹלִטְלֵי מַּלְ_עַמִּיִמִּ: אַנְקְּם בְּמִבְּסֵה עַנֹר מֻחַשׁ דִּמִשְׁךְ סְסְגוֹנָא וָיִהְנוֹן עַל أَلَّالُانِ \$ُح_كُلاك فَجَدُّك أَحْفَهُ בּ אָמֻּׁר יְמֶּרְתוּ בָּם בַּלֶּרָמִ וֹלְלִשׁוּ אָּעַ־בָּלְ-בָּלָ, עַהָּבְעַ וֹנִפְּבִּוּ זִעַ בָּלְ מִנָּוּ הִמִּוּהָא

הְלֵנו שַׁנֵּר אַרְנְּמֶן:

הַּגוִני, גִני: לפולא נֹלַנוֹמֹא טַּבוּנֹא וני מכילהא ונה שפות הקוני נת מופיא ונת בופיא ופוסון לבוח שללא וושנון

ÄLLULLI: במשף ססגונא וישוון נת זהורי ויכַפוֹן יָמִיה בָחוּפָּצָה וופוסון מביהון לבוש צבע

שְׁמִּוּשָׁה דִּישְׁמְשִׁוּן לַה בְּחִוֹן: מַטַשְׁלַיִּבְיּא וֹנִע כַּבְ מִנִיּ כוגונטא ווט גולטטא ווט נֹט מֹלְנִעֹא צַאַּלְעִוְנֵי, וֹנִעָ וופבון לבוש הַכָּלָא ווּכַפוּוּ

ווטנון מכן אָנוטא: ° וֹלִטְׂנִׁר אָטִשְ וֹאָטַבּלְבְבּלְגִינִ וֹנִשְׁתּוּ זִטִּשִּ וֹנִט בֹּלְ מִנִּטִאַ

סְּסְגוֹנְאַ וִישִּׁוּוֹן יָת אֲבִוּחוֹהָי:

※「「口が、 44<u>Etia</u> בוהמתון ברון בקודשא

و الرَّهْدُ وَالْمُواجِينَ الْجَارِفُ الْرَاهِدُ إِنْ مَامِرُهُ لِالْرَاجِيةِ وَالْمُوادِينَ وَالْمُوادِينَ وَا And they shall take away the

> sealskin, and shall put them on a To gaireyoo s diiw medi reyoo

put them in a cloth of blue, and

And they shall take all the vessels

sealskin, and shall set the staves

And upon the golden altar they

of sealskin, and shall put it upon or vessels thereof within a covering

And they shall put it and all the

wherewith they minister unto it.

its tongs, and its snuffdishes, and

of the light, and its lamps, and

blue, and cover the candlestick

And they shall take a cloth of

and shall set the staves thereof.

8 a cloth of scarlet, and cover the

thereon.

same with a covering of sealskin,

And they shall spread upon them

the continual bread shall remain

jars wherewith to pour out; and

the pans, and the bowls, and the

and put thereon the dishes, and

they shall spread a cloth of blue,

And upon the table of showbread

all the oil vessels thereof,

To gairsvoo a diw ii revoo shall spread a cloth of blue, and

minister in the sanctuary, and

of ministry, wherewith they

thereof.

a bar.

۸ĽŧĊl: purple cloth thereon. ashes from the altar, and spread a

- מסך. (שס) אשר יוסך בהס: (ד) קערות וכפות קשות ומנקיות. כזר פירשמי זמללכת המשכן (שמות כה, כע): הנסך. הכסוי לשון
- בסן סשמן וספמילומ: בהלגליס ואין לה מחילה לפנים אלא מלדיה וחוחה בה אח דשן הנרוח כשממיבן: - ברחיד. לולי"ש בלע"ז שנוחנים (9) מלקחיד. כמין לבמשמושך בה את הפתילה לכל לדשירלה: מחחחיד. כמין כף קענה ושיליה פשומין ולא
- (10) אל מכסה עור החש. למין מלניף (ללים לג):
- במובם הפנימי: (בו) אח כל כלי השרח אשר ישרחו בם בקדש. נמוך סמשכן שסוא קדשוקן כלי סקטרם שמשרמין נסס

בְּסָנִי עָוֹר תַּחַשָׁ וְשְּׁמָנִי בַּדְּיוֹי כל כבי המובה ופרשו עליו וֹאָט_עַנּהָּהָ וֹאָט_עַמִּוֹבַלע אָת־הַמִּיְלְגֹת אָת־הַמַּהָתָּת אַ אָשֶׁר יִישְׁרְתַּי עָלְיוּ בְּהָה لَلْكُلَّا يَمْجُدًا

ದೇಜ್ಗ: אַכְּע מַמָּא בֹנִי_לַנִוּע בּאָנִיל וֹלאַ וֹנֹמֹנ אָלַ עַפַּאָבָה וֹמִינוּנוּ כַּוֹ וֹבָאוּ בַנִּיַלַטִּעַ לַמָּאַע برقريت جبونو برقييرا بهيرا-ݫݥݙݖ ݞݔݛݪ^ݯݫݲݙݛݛ ݙݲݡݖݫ_{ݩݰݖݞ}ݛ

نځڅځين (ق) للقيف الأخراج المحالة إَيُّرُوا رَوْضُلِيرٌ فِحَايَا وَحَا ιĊĊĹĽ Ţ₫άſ□ הַכֹּהֵן שֵׁמֶן הַמְּאִיר יקַטְּרָת بظكيت هُذِهُالًا قُلِهَالًا

هَلَالًا كِهِرُال: מפמיר נוֹנַבּר יְהֹוֹה אֶלְ־מֹאָה וָאֶלְ - יַמִּבְּילְ יִיָּ עָם מִשָּׁה יִלְאַנִּרוֹ

تذابت: ĽďĽĽ,

> نېښبا څنسين: **סַבְּנְנְאַ** ٣ מני מדבחא ויפרסיו עליהי מּגְרוֹפְיָנוֹא וֹנִע מִגְּרַבוֹּא כַּב מַטְהָיָה וְנִים אַנּוּבְיִנִיא וּנִים בישמשון עלוהי בהון אַנוַבלַקַבּלֶּגוּ וֹנִטְּׁנוּן הַּכְוָנִי, זֹנוּ כָּכְ מִנְוָנִי,

זַטְבָּא: ממול בנו קקה במשפן ללודשא ולא ימותון בין פֿבור למסג ולא ופֿובון ترتذح بالتا فالد מָנִי עוּדְשָׁא בְּמִשָּׁל מַשְּׁרִיתָא לַכַּפָאָׁנִי זְיַנַ לַנְּוְהָאָ וֹנִינַ כָּב

ביה בְּקוּדְשָׁא וּבְמָנוֹהִי: שבובולא בבולא ולַמונגע בוסמוֹא ומוֹנוֹעֹא כַּבַוֹלָא מִמְּטַא בַּאַנָבוניםא וֹבׁמִסִיר לְאֵלְמִּזָר בַּר אַבַרוֹ

of Kohath in the tent of meeting. things are the burden of the sons things, lest they die. These but they shall not touch the holy Kohath shall come to bear them; forward—after that, the sons of holy vessels, as the camp is to set the holy furniture, and all the

have made an end of covering

And when Aaron and his sons

upon it a covering of sealskin,

the altar; and they shall spread

and the basins, all the vessels of

the flesh-hooks, and the shovels,

vessels thereof, wherewith they

And they shall put upon it all the

14 minister about it, the fire-pans,

and set the staves thereof.

thereof? be the sanctuary, or the furniture of all that therein is, whether it charge of all the tabernacle, and anointing oil: he shall have the meal-offering, and the sweet incense, and the continual the oil for the light, and the

son of Aaron the priest shall be

And the charge of Eleazar the

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

among the Levites; families of the Kohathites from 'Cut ye not off the tribe of the

נמשמ (עירובין קד): שירדה מן השמים רבונה מחם הבגד כארי בשעת המסעות (יומא כא, ב) ואינה שורפתו שהיו כופין עליה פסכתר של (13) ודשנו את המובח. מונה סנהשה: ודשנו. ימלו אה סרשן מעליו: ופרשו עליו בגד ארגמן. ואש

לְאִ שְׁהָּגִּגוֹ נִׁע הָּגִּבָּה זַבְהָּנִע

קְהָת מִגּוֹ לֵיוֹאֵי:

خقرقد:

- סס מגרפות ובלע"ו ווידי"ל וסן של נתושת ובסן מכבדין את סדשן מעל המובת: את סגתליס: מולגות. לנוריות של נמשת שבקומרין באברים שעל סמובת לספרן כדי שימעכלו יפס ומסר: יעים. (14) מחחח. שבקן מומיס גמליס למרומת קדשן שעשויק כמין ממבת שלין לה אלא שלש מחילות ומלפניה שואבת
- מייבין מימס בידי שמיס: (EI) לכסה את הקדש. סלרון וסמונה: ואח כל כלי הקדש. סמנורס וכלי שרה: ומחו. שלס יגעו
- הקדשים על פי איממר היה כמו שכמוב בפרשם נשא (להלן פסוק כח): עבודמו ועל משאו והוא המשכן וכל אשר בו כל הפדורים למעלה בפרשה זו אבל משא בני גרשון ומררי שאינן מקדש ללוות ולוכו ולסקריב בעת תנייתן: בקדת כל המשכן. ועוד סיס ממונס על משל בני קסת ללוות איש איש על (16) ופקדה אלעזר. שקום ממונה עליהם לשחת הוחם שמן וקטרת ושמן המשחה ומנחת החמיד עליו מוטל
- (18) אל חבריחו. אל מגרמו לסס שימומו:

הְבְּבַנוֹיִן וֹאֶבְ_כִּיּהָאָן: بَهُود هَنَوَ هِنِهِ هِنِهِ مِرْ فَجُرِينِ يَنْفِرِدا نَرْفِدَا يُنْسِياً עַפְּרָשִׁים אַנְרָן יִבְּנָיִן יִבְאִי לְמִיָּדָשִ 61 לֹנְעוּ בֹּינְהֵעֹם וְנְאֵטוּ צְּעָּׁה לְטָׁם וְחִיּלּ וְלָא וְנָיִא צְּבִּירוּ לְחֹוֹן וִיִּחוֹן

بْخُمْمَنْجْ،١٤٠ לכו לכו מכן פולְטוֹניש **ムドブツ:メ** אָת־קַבֶּשׁ וְלֶא יִמִּיחיוּ בְּמִקְרַבְּחוֹן

pnrden; one to his service and to his go in, and appoint them every things: Aaron and his sons shall 19 approach unto the most holy may live, and not die, when they but thus do unto them, that they

אָת־הַּלְּדֶשׁ וָמֵתוּ: (e) إَرْ اللَّهُ اللَّ

מַבַסּן יָה מְנֵי קּנָי קּנָי מִנְיִשְׁאִ וֹלְאִ

covered, lest they die.' os holy things as they are being

The Haftarah is Hosea 2:1 – 2:22 on page 193. On Erev Rosh Hodesh, read the Haftarah on page 219.

﴿ ٢٨٠٠ : אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ עִּם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

:Saring: And the Lord spoke unto Moses

र्'दाथवृत्तंतृतः خَمَلُـ لَمُنْكُلِيلًا عُمَلًا لَا لَا كُمُلِّكُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ ڂڐ؞ٮ אַבְעָם אַר אַנוּן לְבֵּית אַבְּהָהָהוֹ למא אָטַבַּאָמַ פֿדָּג דָּבְּמָּגְן פֿפֿיכָ זִט שוּמָּפֿן פֿדג דָבַמָּגָן

until fifty years old shalt thou from thirty years old and upward houses, by their families;

Gershon also, by their fathers'

Take the sum of the sons of

עַבְרָה בְּאָהֶל מוֹעֵר: פֿקַ עַפֿאַ לְאַבָּאַ אַבְּאַ לְהַּבָּע יְהַבָּע בְּהַבָּע בְּהַבָּאַ בּ בֶּן־חַמִּשִּׁים שְּנְהְ הִפְּקַר אֹוֹהָם עַר בַּר חַמְשִׁין שְׁנִין הִמְּנִי מچן שְׁלשִׁים שְׁנְה וָמַעְּלְה עַּה מִבּר מְּלְתִּין שִׁיָּין יּלְעִּילְא

בְּמַמְבַל וַמְנָא: בולא לְמִפְּלִע פּוּלְטִוֹּא

service in the tent of meeting. to wait upon the service, to do number them: all that enter in

ַבְּגַּבְּע וּלְתַּמֶּא: ב זַאָּה עַבֹּדֶה מִשְׁפְּהָה הַגּּרִשְׁנִיִּ הֵין פִּילְהַן זַרְעָנָה גַּרִשׁוֹן

לְמִפֿלָע יִלְמִּמָּלְ:

and in bearing burdens: 24 of the Gershonites, in serving This is the service of the families

ומקטה המחש אַשֶּר־עְלֵיו וְחוּפְאָה דְּסְסְגוֹנְא דַעַּלְוֹהִי ליי וָאָת־אָּהֶל מוֹמָּד מִכְסֶּהוּ וָיָה עִשְּׁפַן זִּמְנָא חוּפְאַיה إَنْ فِي الْمِيْدِ عِلَا يُدَوِّلُ لَا فَالْحِيْدِ مِنْ فَذِيْهِ لِيَا فِي الْمُوفِيْةِ

الإثام مالياء:

מלמעלה וְאָת־מַלַּךְ פָּתַח מִלְּעֵילָא וָיָח פָּרָסָא דִּחָרַע מְשְׁכַּן וְמָנְא:

door of the tent of meeting; upon it, and the screen for the covering of sealskin that is above meeting, its covering, and the the tabernacle, and the tent of they shall bear the curtains of

- פלוני וכקו אומו במכקה פלונית ובלוע שלו הוא כקויו: (OS) ולא יבאו לראוח כבלע אח חקדש. למוך נרמק שלו כמו שפירשמי למעלה צפרשה זו ופרשו עליו צגד
- (בב) נשא אה ראש בני גרשון גם הם. כמו שלוימיך על בני קסמ לכלומ כמס יש שסגיעו לכלל עבודס:
- עורום איליס מאדמיס: מסך פתח. וילון סמורמי: (פג) אח יריעה המשכן. עשר סמממונים: ואה אהל מועד. יריעות עויס סעשויים לאסל עליו: מכסהו.

למם וֹמֹלֶעוּ: עַבְרָהָם וְאָה בְּלְ־אַשֶּׁר יִשְּׁשֶׁר יִיִּקְטָּר לְהוֹן וִיִּפְלְחוּוֹ: וֹאֵעְ מֵּינְינִי בְּקְ בְּלֵי בְּקְ מְּיִנְינִי אָמִנְּינִינִוּ וֹנִינִ בְּמְשְׁבָּן וְעֵּלְ-הַמִּוְבָּתַ סְבְּיב מִשְׁבָּנְא וְעַלְ מֵּוְבְּחָא סְחוֹר בל מִינְ פִּנְלִיהִינִי יוֹם בֹּי مَّ وَبَيَا الْمِوْدَ يَامِيْدَ هِنْهُد وَرَّ - ٢ مَوْدِزَهُ ٢ مَرْدَو دِرَمَهُ ٦ وَرَ لْمُعْ كَاذِهْ، ثَاثَةِد لَمُعَا مُوْكًا لَنْهُ مُدُدٍّ، يُدَاثِمُ لَنْهِ فَدُمُمُ

אָר בָּל_מַשְּׂאָם: بظك لَقُو مَرْبُور خَمْهُمُرْدُه زَنَفُرِيا مُرْبِيا خَمَهُدُه نَه خُجْمٍ-مَهُمُ يَحْجُمُ مُحَدِّثُتُ مَمِيخِيبًا يُؤْجِمُ هَيْخِيبًا לז כַּלְ־עֵּבְרַעוֹ בַּנֵיּ עַל־פִּי צַּהַרֹּן יּבְּנְיִר מִּהְנֶה עַלְ מֵימִר צַּהַרֹן יּבְנִיהִי יָהִי

בּוֹ־אַהַרְוֹ הַכַּהֵוֹ: (ס) וּמָמָתוֹשׁבּוּ ĽĽĹŴĖ. וַאָּת עַבֹּדַת מִשְּׁפְּחָת בָּנֵי

אַבקם הפְקֹר אַקם: معدمي جيد بالمراج المراج المراج المراج المراج المراج المراج المراجع ا

עַבְרַת אָבֶל מוּעָר: פֿק־הַבָּא לַצְּבְּא לַנְּבֶּר אָט־ פָּל דִּאָנִי, לְנִילָא לְמִפֹּלָנו וְמָּב בּּוֹ שַׁמְמֵּנִם מֵּלְיַנַ עַפַּבְּבְבַים וְמָב בַּבַ שַּׁמָמֵו מֵּנִו שַּׁמִנִינו מבּן שׁלשַׁים שְּנְּה וַמַּעְלָה מִבָּר הָּלְתִין שָׁנִין וּלְעִּילָא

Tääčl מַבְבַבַּינִם בַּאָנִיבְ מוִמֹּגַ עַבְּמָהְ פּוּלְטַוֹּנִיוִ בַּמַהְכּוּ וַמִּוֹא בַפּּי ئيهر מְהֵמְנֵבֵי מַמִּאְם לְכַּלְ 'נִדְא מִפְּנִע מִסִּגְעִוּן לְכָּלְ

تمماثات تمالات: לַלְּגַ_לַגַּיּנְם וּלַלָּגַ מְּדָבַנִים Lacher

כל מני פולחנהון ויח כל

تتناهف حد المنا خدر تناهبا ذرخم

כַּבַנָא: בּגבא בַאִנִימָר בַּר אַנַרָן זמנא ימשרהדרן ביו פּילְטוֹ זַבְאָנִי בָּנִי גַּבְשְׁוֹן

אַבְהָהָהְרוֹ הִמְנֵי יָהְהֹדוֹן:

נת פולחן משפן ומנא:

اج ריקיו ועמור יי משְּבְנָא וְעָבְרוֹהִי וְעַמֹּוּדוֹהִי

מַמּגלִבוּן: ならして

> shall they serve. may be to do with them, therein service, and whatsoever there and all the instruments of their round about, and their cords, the tabernacle and by the altar 26 the gate of the court, which is by and the screen for the door of and the hangings of the court,

charge all their burden. shall appoint unto them in and in all their service; and ye Gershonites, in all their burden, service of the sons of the and his sons shall be all the At the commandment of Aaron

of Ithamar the son of Aaron the charge shall be under the hand the tent of meeting; and their of the sons of the Gershonites in This is the service of the families

families, by their fathers' houses; 29 shalt number them by their As for the sons of Merari, thou

meeting. do the work of the tent of that entereth upon the service, to thou number them, every one even unto fifty years old shalt from thirty years old and upward

thereof, and the sockets thereof; the bars thereof, and the pillars the boards of the tabernacle, and service in the tent of meeting: burden, according to all their And this is the charge of their

charge of their burden. appoint the instruments of the service; and by name ye shall all that pertaineth to their even all their appurtenance, and 32 and their pins, and their cords, round about, and their sockets, and the pillars of the court

- ואח כל אשר יעשה להם. כמרגומו וים כל דיממקר לסון לצני גרשון: (62) אשר על המשכן. כלומר הקלעים והמקד של חלר הקוככים ומגינים על המשכן ועל מזבח הנחשת קביב:
- (72) על פי אהרן ובניו. וליזס מסנניס ממונס עליסס ביד ליממר בן לסרן סכסן:

הכהן: מוּמֵד בְּיֵדְ אֵיחָמֶּר בֶּן־אַהַרְן יִּמְנָא בִּידָאׁ דְּאִיחָמֶר בַּרֹ הפהו: مردومر بالأب خرد المحتاثات فيمام خرد هدخالاتا فمهوا נאת עברה משפחת בגי ביו פולחו זרעים בני מררי

לְמָּמִּפְׁעִנִים וּלְבָּׁוּע אֶּבִנִּם: ניפְלֹד משֶׁה וְאַהַרֶּן וּנְשִׁיאֵי

עַבּאַ לַהַּבְאַ לַהַּבְנִי בֹאַנִילָ בַאָּנִי, לַטִּילָאַ לְפּוּלְטַוֹּאַ ַ וְׁמַּׁרַ בֶּּן הַהַמִּשָּׁים שְׁנְּהָר בְּלַ וִעָּר בַּר חַהְשָׁין שְׁנִין כָּל מבּן שְׁלְשֵׁים שְׁנְּיוֹ נְמָהְלְיוֹ מִבּר הְלְתִין שְׁנִין וּלְמִילָאִ

אַלְפָּנֹם חֻּבַּׁת מָאִנִע נַוֹיִמְהָּנִם: % एत्ए वृद्धार्यं देवथृब्धंप्रं

 $_{ ilde{\kappa}}$ $\dot{c}$ אַבְּע פֿטנג, מָאָפֿעַע עַפֿטַעָי. אָבְּגוֹ מִּנְיָנִי זָבְעָּנִי פֿטִי פַֿ

פָּי יְהוָה בְּיַ*ד*־מֹשֶׁה: (ס) هُوْد هَٰكَ مَنْهُد لِهَٰتَذِا مَرً - مَهُد لَهُتَذَا مَمْ مَنْفِدُهُ يَذَٰذُ

לְמִמְּפַּׁעִנְעֵם וּלְבָּיִת אָּדִעָם:

הְבָּא לַצְּבְא לַעֲבֹרֶה בְּאָהֶל הְאָהֵל לִמִּישָׁר לְחֵילָא מוֹער: בְּמִשְׁכַּן וִמְנְא: ַ וֹמֹע בּוֹן עַׁמָּמִּנִם מִּלֹנִע בֹּכְ וַמַּע בַּר עַמָּמָגוּן מִּנָּגוֹ בַּבְ מבּן שִׁלְשַׁים שְׁנָּיוֹ נְמָהְלָוֹ מִבּּר מִּלְמִין שִׁנִין וּלְמִילָאִ

מאָנת ישָׁלשִׁים: ْخُرْدَى كَبْرَيْنِ كَخْرِفِيْنِ لْشِمْ خُرْدَى كَجْدَنَيْدِيلِ فَدِيلِ
 בַּרְהְיִלִּ פְּקָבֵיהָם לְמִּשְׁפְחֹתָם נַהֲוֹי מִנְנֵנִיהוֹן לְזַרְעֵּיְהְוֹן

%בְּהָהְהֹוֹן: ַ בּנוּ לַבִּע ומלא מְמֵּב וֹאַבַּבוּ וֹבַלְבַבּי

במשפן זמנא:

שַׁבוּוֹ אַלְפּוּן הָבֹּה מֹאַנִי تقرب ظئتيبا ختلةئفدبا

וַעַמָּהָוּ:

בּירָא דְמשֶה:

خَيْلَةُ: خَيْلُةُ لَا يُعْرَفُكُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الل اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ نظتي

ĠĠŀĠŮť₩

אַלְפָּון וְהָּוֹים מָאָב וּהָלְהָוּ:

'.1səirq Ithamar the son of Aaron the neeting, under the hand of to all their service, in the tent of of the sons of Merari, according This is the service of the families

by their fathers' houses, Kohathites by their families, and numbered the sons of the princes of the congregation And Moses and Aaron and the

service, for service in the tent of one that entered upon the even unto fifty years old, every from thirty years old and upward

.gaireem

two thousand seven hundred and 36 of them by their families were And those that were numbered

Moses. . of the Lord by the hand of according to the commandment Moses and Aaron numbered in the tent of meeting, whom Kohathites, of all that did serve numbered of the families of the These are they that were

'səsnoy families, and by their fathers' of the sons of Gershon, by their And those that were numbered

neeting, service, for service in the tent of one that entered upon the even unto fifty years old, every from thirty years old and upward

thirty. thousand and six hundred and their fathers' houses, were two of them, by their families, by even those that were numbered

סעליינה בכלונסות וקונדמין כמו ששנויה במלהכת המשכן (פ"ה): היו ליריעום ולקלעים מלמעה שלה חגביהם הרוח ויחדות ומיהכים היו לעמודים קביב לחלות בהם הקלעים בשפחם (32) ויחדחם ומיחריהם. על עמודיס שהרי ימדומ ומימרי הקלעים צמעה צני גרשון היו וימדות ומימרים

^{1↑} גִרְשׁׁוֹן בְּלְ־הָעַבֵּר هُرْب جَمَانِد مِنْهِ فِينَ هُرْ هُرْا مِنِيْدَ يَالِمُنِ فِيرَ مِنْهِ

إهْلَابًا وَذَ جِدَ إِمَيْنَ:

לְמִשְּׁפְּׁחִטֵּם לְבֵּית אֲבִטֵּם:

הַבָּאַ לַצְּּבְאַ לַעֲּבֹרָה בָּאָהֶל צַאָּהֵי לְהַיִּלְאַ לְפִּיּלְהָוֹאִ מבּן שְׁלְשֵׁים שְׁנָּיוֹ נְמָהְלְיוֹ מִבּּר מִלְיוּוֹ שְׁנִין וּלְמִּילְאֵ

שְׁלְמֵּע אֵלְפּֿים וּמָאַמְיִם: ** تَذَبُرُهُ فَكِيَدِيْنَ كُمْ هُفُطِينَ لَيَانًا مُرْتُرُدِياً كُيْلَمُّرُنُكُ لِبَالِهُ لَا يُعْرَفُونِهِ ال

וּאַבוּדוֹ עַל־פָּי יָהוָה בְּיַדַ XŸC ĘŚL श्रद्रीत वृदार्ते व्यथ्ववृत्त

dÿT:

ילְבֶּית אֲבִקָּם: \$U_U\$\\\ ﴿ خُرْشُ فَالِنُو ۚ جَرَاهُۥ كُيْلَةُ مُنْكِيلًا بَحْدَرِهِ وب طهد بغيرًا ببغيد بغريم بغيدًا برجري بغير به פַּלַר כָּל מִנְיָנַיָּא דִּמְנָא מֹשֶׁר حُرِينَ فَكَايُاتِ الْمَقْمَالِ

וּמְבִּבַע מַמָּא בֹּאָנִיַל מוִמְד: הַבְּא לַמְבֹר עֲבֹרָת עֲבֹרֶת בן נמר בּן־חַמשָּׁים שָׁנְהָ בְּלִ- וִעִּר בּר חָמִשִׁין שְׁנִין בְּלִ מבֶּן שְׁלַשְּׁים שְׁנָהֹ וָמְַּּצְלְה מִבּר מְּלָתִין שִׁנִין יִלְעִּילָא

נְעַמָּה מָאָנִע וּהָמִלִּים: ۱۹۶ ניהיי פְּקְבִיהָם שְׁמֹנַת צֵּלְפִים נהַנוֹ מִנְנֵנִיהוֹן הְמְנְנְיֵא צֵּלְפִין

> ַ מַמְּה *ד*ְמְנָא מִשֶּׁה וְאַהַרֹּן עַל בְּאָבַבְ בַּבְ גַּפַּבְע בַּמַהָּכַּן וַמִּלָּא

<u>%</u>چترې⊓۲۲: ימללנ זב מלנ שלנ שלנו.

שׁלִטֹא אֹלָפֹּגו וּמֹאַעוֹו:

דְּמְנְא מֹשֶׁה וְאַהַרֹן עַל אַבְּוֹ מִלְנֵה זַבְהֹּנִי בַּה מִבְנוֹ

מומבא בון בידא דמשה:

by the hand of Moses. the commandment of the Lord Astron numbered according to sons of Merari, whom Moses and numbered of the families of the These are they that were

three thousand and two hundred. 44 of them by their families, were

even those that were numbered

service, for service in the tent of one that entered upon the

from thirty years old and upward

43 even unto fifty years old, every

Merari, by their families, by to snos of the families of the sons of

numbered according to the whom Moses and Aaron

serve in the tent of meeting,

sons of Gershon, of all that did

numbered of the families of the These are they that were

And those that were numbered commandment of the Lord.

their fathers' houses,

,gaireem

the Levites, whom Moses and All those that were numbered of

by their fathers' houses, numbered, by their families, and Astron and the princes of Israel

,gaireem To anot our dens in the tent of work of service, and the work of one that entered in to do the even unto fifty years old, every from thirty years old and upward

and five hundred and fourscore. of them, were eight thousand even those that were numbered

משא. למשמעו: (۲۶) עבודה עבודה. סול סשיר במגלמיס וכנורות שסיל עבודה לעבודה לחרת (ערכין יל, ל):

נְחַמִישׁ מְאָר יִחְמָנוֹ:

بهنظيا

くはほくエ

במשכן זמנא:

回じしばれ

ದೆಲ್ಲಗ: (ಡ) עַבְרָהָוּ וְעַל־מַשְּׂאַוֹ וּפְקַדֶּיו עַל פּוּלְחָנִיה וְעַל מַטוּלֵיה o+ בְיַדַ־מֹשֶׁה אָישׁ אָישׁ עַלַ בִּידָאׁ דְּמִשֶּׁה ֹנְבַרַ על־פֿי יְהוֹה פָּקָר אוֹהָם

ימְנְיָנְיוֹיִי דְּפַבּיִר יְיָ יְתְשֶׁה. הלל מימרא דיי מנא יתהון

commanded Moses. numbered, as the Lord and to his burden; they were also of Moses, every one to his service, they were appointed by the hand commandment of the Lord According to the

جېنا:

אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

:Saring: $^{\Lambda}$ And the Lord spoke unto Moses,

זְבַ וְכִילְ מְמֵא לְנְפָּמִי: מּן־הַמּהַנְּה בְּלִ-צְּרִוּעַ וְּכֶּלִ- וִישִּׁלְּחוּן מּוֹ מַשְּׁרִיהָא בָּלִ ^{*} אָנ אָנר בְּנֵנִי וֹמִּרְאָלְ וְנִתְּּלְּוִנְ פַּפֵּנִר

בְּמְסָאַב לַמְמֵי נַפִּׁמָא: בּסׁלִיר וְכָל דָּבְאִיב וְכָל נט לני Command the children of Israel, 587ji

unclean by the dead; hath an issue, and whosoever is every leper, and every one that 2 that they put out of the camp

both male and female shall ye

וָלָא יְשַׁמְאוֹ אָת־עַּחָנֵיהָם و المجربة المرابع الم מּנְּבֶר עַּרְיַנְקְבָּר הְשְׁבְּרוּ הִנְּקְבָּר עַר נִיקְבָּא הְשִׁלְּחוּן

בּינִיהוֹן: מְּמְּבְּנְינִינְוּ בְּמְּבִינִינִי, מְּבְּנִא הַמְּבְּעִוּנִינִוּ וְלָא וֹסִאָּבוּוֹ נִע ムは谷下にはお

I dwell, their camp, in the midst whereof ye put them; that they defile not 3 put out, without the camp shall

אַמָּר אַנִי שַכַּן בְּתוּכֶם:

i@L%4: ムなきしゃ נְאָבְאָבְ נַמְּבַּבוּ כֵּן

Israel. Moses, so did the children of csmp; as the Lord spoke unto and put them out without the And the children of Israel did so,

i 点に 以口: (回) ※4_なほ إخ לַמַּחָנָה כַּאֲשֶׁר דְבֶּר יְהְנְיֹל לְמַשְׁרִיקִא בְּמָא דְּמַלֵּיל אַל־מַשָּׁה בּוּ עשׁוּ בַנֵּי יְיָ עִם מֹשֶׁה בֵּן צְבְרוּ בְּנֵי + נִיִּשְׁבְּעִוּ אִנְשָׁם אָבְ מָטוּאַ וְשִּבְעוּ

جېښد: אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר: יְהוֹיֶה

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

עַפָּאָר הָאָרָם לְמִּמָּלְ מִמָּלְ עַנְּבָּי אָנְשָּׁאַ לְתַּפְּרָא שְּׁבַר אַרְאַשָּׁר בֵּי וַעֲשׁוֹ מִכָּלְ אוֹ אִמְא אֲבֵי וַעְּבְּרוּן מִכָּלְ אוֹ אִמְא אֲבֵי וַעְּבְּרוּן מִכָּלִ يَدُورِ \$ُحِـفَرُرُ نَشِلُهُحِ هُنِم مَجْرِجُ مُن فَدُرَ نَشِلُهُمْ لَأَلَا

בַּירֹנְהְ וְאֵשְׁטֶה הַנָּפָשׁ הַהְוֹא: אֵנְשְׁא הַרֹּוֹא:

be guilty; against the Lorp, and that soul commit, to commit a trespass commit any sin that men When a man or woman shall Speak unto the children of Israel:

- (94) ופקדיו אשר צוה ה׳ אה משה. ולומן הפקודים היו נמלוה מגן עלעים ענה ועד גן ממעים:
- וסרבס יש בבראשים רבס (י, א. כח, ב. עח, א. ועוד) אדריאנוס שחיק עמיא שחיק עלמול: שמא לופש. דמספב לממי נפשק דאנשא אומר אני שהוא לשון עלמוס אדם בלשון ארמי egard (q1, à-t): השמים. וממא לנפש מומר אף בשל לויה ואינו משולח אלא משל שכינה. וכל זה דרשו רבוחינו מן המקראות במשכת ממנס הדגלים לכל ארבע הרומות היא ממנה ישראל. הלרוע נשמלם מוך לכולן. הזב מומר בממנה ישראל ומשולת מן היא מחנה שכינה. חנייח הלוים שביב כמו שמפורש בפרשח במדבר סיני (לעיל ה, נ) היא מחנה לויה. ומשם ועד סוף במסכם גימין בפרק סנוקין (ס, א־ב): דישלחו מן המחנה. שלש מחנים סיי שם בשעת חנייתן. מוך סקלעים (ב) צו אח בני ישראל וגוי. פרשס זו נאמרס ביוס שסוקס סמשכן ושמנס פרשיום נאמרו בו ביוס כדאימה
- (6) למעל מעל בהי. הרי מור וכמב כאן פרשמ גוול וושבע על שקר היא האמורה בפרשמ ויקרא (ה, כא) ומעלה

וְנְתַּן לַאַּשֶׁר אָשָּׁם לְנִי בְּרֵאִשְׁוֹ נִחֲמִישִׁתִּוֹ יִפֵּף עְּלְיֵר נְחִימִּשִׁיה יוֹפֵיף עַלּוֹהִי וְיִמֵּין וְהִהְנִבּוּ אֶת חַמָּאקם אֲאֶנֵר וִינִדּוֹן יָת חוֹבֵיהוֹן דַעַּבִּרוּ

אָת־אֵשְׁמִוֹ וְיָמִיבֹ יָת חוֹבְּמִיה ְבְּנֵיֹשִׁיה

جُحُرُد: עַכּפּּנִנִם אַמְּבַר נְכַפּּנְנִיגְאַ בָּר מִנְּכַר כִּפּּוּרַיָּאַ ליה לפהן מקבר איל חוֹיִבְהָא ៖ កុងុឃ្មាំ អូឡុំ។ កុងុឃ្មាំ កូនឃ្មុំក កុងក្នុង נֹאִם אָנוֹ לֹאָנְהִ יָּאָב לַנֹהָהֹר נֹאִם לַנִים לַנִּבָּר

حَجِيبًا خُهِ نَكِرُكِ: אַמְרַיַקְרָיִרוּ קוּדְשִּיִא

يرخلانا خخلالا يرزي نشلةح

'┌;(त: (절) וֹאָישׁ אָנִר בַּוֹבְשְׁיוּ בְוּ יִבְיִיוּ וּגִּבָּר יָה מַבְּשָּׁר מוּדְשׁוֹהִי

<u>יְרוֹיִר</u>

خَرَلَالًا لِمَالًا بَلَادٍ: حَمِيًا كِلِهِ يَـٰرَدِيدِ نِيرَ فِحَدِ

giveth the priest, it shall be his. o shall be his: whatsoever any man And every man's hallowed things

unto the priest, shall be his.

of Israel, which they present

9 the holy things of the children And every heave-offering of all

atonement shall be made for

the priest's; besides the ram of made shall be the Lord's, even

restitution for guilt which is

to whom restitution may be But if the man have no kinsman

anto him in respect of whom he

then they shall confess their sin

fifth part thereof, and give it guilt in full, and add unto it the

7 shall make restitution for his which they have done; and he

8 made for the guilt, the

hath been guilty.

the atonement, whereby

:Saryas: अरिट प्रिंद्र मृ य्व राष्ट्रा द्वारायः स्थापाः स्थापाः

ואשם על פי עדים עד שיודה בדבר והשני על גול הגר שהוא ניתן לכהנים (ספרי נשא ב): מעל בס" וכמש בעמימו וגו" ונשנים כאן בשביל שני דברים שנמחדשו בס האחד שכחיב והחודו לומר שאינו חייב חומש

(۵): (ד) אח אשמו בראשו. סוא סקרן שושבע עליו (ב"ק קי, א): לאשר אשם לו. למי שנחחייב לו (כחובות

- מלבד איל הכפרים. סלמור נויקרם (ס, כס) שסום לריך לסנים: זס סקרן וסמומש (ב"ק קי, א): לה׳ הכהן. קנמו סשם ונמנו לכסן שבמומו משמר (ספרי נשמ ד. ב"ק קמ, ב): או אם או שאר בשר הקרוב ממשפחת אביו למעלה עד יעקב אלא זה הגר שמם ואין לו יורשים: להמודות על עונו ואמרו רבותינו (קפרי נשא ד. ב"ק קט, א) וכי יש לך אדם בישראל שאין לו גואלים או בן או בת (8) ואם אין לאיש גאל. שמת התובע שהשביעו והין לו יורשים: להשיב האשם אליו. כשנתלך זה
- בסס מלמוד לומר לכסן לו יסיס בא סכמוב ולימד על סבכורים שיסיו נמנין לכסן (ספרי נשא ס): מלמוד לומר אשר יקריבו לכהן אלו הבכורים שנאמר בהם (שמוח כג, יט) חביא ביח ה' אלהיך ואיני יודע מה יעשה (9) וכל חרומה וגוי. אמר רבי ישמעאל וכי מרומה מקריבין לכקן והלא הוא המחור אחרים לבים הגרנות ומד
- **4):** מעשר שסימס למודס לעשום: איש אשר יחן לכהן. ממנוס סרלויוס לו: לו יהיה. ממון סרבס (ברכוס סג, כאס י) ואיש אם קדשיו לו יסיו מי שמעכב מעשכומיו ואינו נוסנן לו יסיו המעשכום פוף שאין שדסו עושה אלא אחד אם קדשיו לו יסיו מגיד שמובת הנאמן לבעלים (שם ו) ועוד מדרשים הרבה דרשו בו בפפרי. ומדרש אגדה (הנחומא (10) ואיש אח קדשיו לו יהיו. לפי שנאמרו ממנות כסונס ולויס יכול יבואו וימלוס בורוע מלמוד לומר ואים

אָמִשְׁינִ וּמְהַלְּבִי בִוּ מֶתְּכִי: אַלְנִים אָישׁ אִישׁ בֶּי־תִּשְׁמֶה يَقْدِ عُدِ فَتَرْ نَهُلَهُمْ لَعُمَلَكُ

ئىلى خې ئىڭىڭىد: וָהָיא נְטְּמְאָר וְעָּר אֵין בְּה וֹנֹמֹלְם ְ מִמְּנִיֹּנִ אִּיִּמְִּׁי וֹנִסְטִּׁבַיִּ וְשְׁכָּב אָנִא אָטִה שֶׁכְבַּעַ זֶּבַתְּ

श्रुत श्रृंक्षेष् । तिष्य देश्र क्षेत्रंश्रेतः מֹלָנו בוּנוֹ שׁנֹאָנוְ וֹשׁנֹאַ אַר־אַשְׁתִּי וְהַרְא נִשְׂמָאָר אוֹ־ וֹמֹלָנ מֹלָנו בוּנַבַלוֹאָנו וֹלַנֹּאַ

מּוֹפֹבע מּוֹנו: מְנְחָת קְנְאָת הוּא מִנְחָת וְכָּרְוֹן וֹלאִ-וֹשׁוֹ מֹלִיוֹ לְבַּוְּנִי בֿי-שִׁמְנִים לְאִינִצָּל מַּלְיוּ שָּׁמֵוֹ מַבְּיִנִ עַ עַּאָנָבָּע בַּאָנָבָּע בַּעַמַע עַכְּעַן וְעַבְּיִא אָעַ־קְרְבְּנְוֹיִ בְּעָּוֹאָוֹנִינִי יָהְ סִּוֹרְבְּנִיהִ עֵּלְהַ ្រុក្តែង កុង្គមេ ងូក-ងុង្គកើ ងូឋ- -

> شكد: הסְטֵי אָהְתֵיה וּהְשַׁקַר בֵּיה נמימר להון גבר גבר צבי

וְנִיאַ לְאַ אִנִאָּנוֹרָני: מְסְאָבֹא וֹסְבִיג בָנִע בַּע <u>T</u>ĠĞĽ これははいれ וּבוֹב מֹכוּפֹא מֹמֹנוֹ. מֹכוּפֹא מֹמֹנוֹ. וַישְׁכּוֹב גָבַר יָתַה שָׁכָבַת

וֹבִיא לָא מִסְאַׁבֹּא: בים ללאב ללנ. לם אַשְּׁכוּיב מֹסֹאֹלא או הֹבֹר הֹקוֹנִינ יָת אָהָהֵיה וְיִעְבַּר עֲלוֹהִי רוּחַ קְנָאָר

\(\(\(\(\(\)\)\)! עוא מֹנְעַע צוּכְרָנָא מַּגְבַבֶּע לְבְוָנֹטֹא אָבׁוּ מִנֹטַט עַנֹאָטֹא מֹמִּטֹא וֹלֵא יִשֹּׁיוֹ הַּלְיִנִינִ كُمْ لِا شَمْدُرْ لِا خُعْ يُدْرِط مُحْدِيثِ رَبِي תר מן עשירא בּהָלָת סָאָין וֹנוֹטג אַבּבֹא נִע אַשַּׁטגע לַנִע

> anfaithfully against him, wife go aside, and act 12 and say unto them: If any man's Speak unto the children of Israel, 🧸 🏋 📺 🗖

in the act; against her, neither she be taken secretly, and there be no witness husband, she being defiled and it be hid from the eyes of her and a man lie with her carnally,

and the spirit of jealousy come

be not defiled; and he warned his wife, and she epirit of jealousy come upon him, wife, and she be defiled; or if the upon him, and he warned his

then shall the man bring his

remembrance. memorial, bringing iniquity to lealousy, a meal-offering of To gnirefto-lesm s si ti rot it, nor put frankincense thereon; meal; he shall pour no oil upon tenth part of an ephah of barley bring her offering for her, the wife unto the priest, and shall

- ומסו סמעל: לנישוח וחחשד בעיניו כמו (שס ד, מו) שמס מעליו ועבור (שס ז, כה) אל ישמ אל דרכיה לבך: ומעלה בו מעל. בסן רוח שמוח דכחיב כי חשמה וכחיב בו (משלי ו, לב) נואף אשה חסר לב. ופשומו של מקרא כי חשמה חט מדרכי מעלם ואישה מלמעה (מנחומה נשה בי הששה אשחו. שנו רצוחינו (שם) אין המנהפין נואפין עד שחכנם הסכהן חייך שחלערך לבא אללו להביא לו אח הסועה (שם): איש איש. ללמדך שמועלת בשחים באיש מלחמה של (SI) איש איש כי חשטה אשהו. מה כמוב למעלה מן הענין וליב לם קדביו לו יהיו לה למה מעכב מהנות
- (שם ב, ב): נחפשה. יאנקס כמו (דברים כב, כת) ותפשס ושכב עמס (קפרי ז): אפילו עד אחד שאמר נעמאת לא סיתה שותה (קומה ב, ב. לא, ב): ועד אין בה. בעומאה אבל יש עדים לקחירה מומס (מומס כו. מפרי ז. מנמוממ ז): - ונסתרה. שיעור שמרמס למומממ בימס: - ועד אין בה. - סמ מס יש בס ונעלם מעיני אישה. פרע לקומה הה הם היה רוהה ומעמעה (ק"ה ומעליה) הין המיה בודקין זרע. בכיבמה פוקלת אומה ואין שכיבת אמומה פוקלת אומה כמעשה בשמי אמיות שהיו דומות זו לזו (יבמות לה. (13) ושכב איש אחה. ליש פרע לקען ומי שלינו ליש (קועס כת. תנתומל נשל ו. קפרי ז): אחה שכבה
- ידוע אם נממאה אם לאו: אל מספרי עם אים פלוני: - והיא נשמאה או עבר עליו וגור. כלומר סוא המרה בה ועברה על המראמו ואין (14) ועבר עליו. קודס לממירס: רוח קנאה וקנא. פירשו רבומינו (מועס ג, מ) לשון המרמה שממרה בה
- וכר: בונחת קנאת. מעוררם עלים שמי קומות קומת המקוס וקומת הבעל (ספרי ת): גבעת סלבונס וסיל פירשס מדרכיסן (סומס ס. מנמומל שס): - כי מנחת קנאת הוא. סקמת סוס. קמת לצון במשך (פומה פו, א. מנסומא נשא ג): - ולא יהן עליו לבנה. שהאמהות נקראות לצונה שנאמר (שיר ד, ו) אל בסמס (פומס טו, ז. ספרי שס): לא יצק עליו שמן. שלא יסא קרזנס מסודר שסשמן קרוי אור וסיא עשמס (EI) קמח. שלא יהא מסלח (ספרי ושא ח): שעורים. ולא חמים היא עשחה מעשה בהמה וקרבנה מאכל

لنظدر が行に

إليَّةُ مَالِكَ لَا خُوْلًا إِلَيْكِ:

بَاحِتًا لَٰرُثَا \$ٰحِـبَةً، حَدِياً لَٰرُثًا لَٰذُكًا لَٰ نبيت جمرتولا بولالإذا بوات ر، בְּבְלִי חַוֶּשׁ יִּמִּן חֵמְפָּׁר אֲשֶׁר וֹלְאָם עַכְּעֵוֹן מָנִם לַּנְמָנִם וְנִפַּר בָּעָנִא מֵּג כִּיּוָר בְּמָאוֹ

עַמָּרִים הַמְּאֶרְרִים: הוא יבְיַר הַכֹּהַן יִהְיוּ מֵי מוביע בוּבוּעו מוביע שואים הַאָּשָּׁר וְנְתַּוֹ עַל־כַּפֶּיהָ אָת וְהָקְמֶיִר הַכְּהָן אֶת־הָאָמֶּה וִיקִים כְּהָנָא נָת אָהָהָא בֶּרָם

הַמְּרִים הַמְּאָרִים הָאֵלֶה: הַמְּלְאָר תַּנַת אִישֶּׁךְ הִנְּלָי מִמֶּי אָישׁ אַלָּךְ הַאָּם־לָאַ שְׁמֶית 61 X7_UXMU X0_YX WCC ابتهفاي بخباب باحتار إلجيرا

אָבְבְּאָנִ מְבַּלְאָּבִי אִישֶּׁבִּי ַנְטְמָאָת וַיִּמָּן אָיִשׁ בָּּוֹך אָת־ נּאַטַּ בֿי שְּׁמֶית תַּחָת אִישָּׁךְ וְבָּי

עַכְעַן וּיקְרֵיב יָתַה כְּהָנָא וּיקִישָּׁנָה

נושנו למוֹא: באַיסוֹרִי מַשְּׁכָּנָא יַסַב כָּהַנָּא בּשַׁסֹל ימִן עַפָּרָא דִּיהֵי

מָבׁוּבוֹא מִלְמִּמּוֹא: יבִידָא דְּכְהָנָא יָהוֹן מַיָּא בְּבְרָנְא מִנְחַת קְנְאָּהָא הִיא וושון על ודקא נת טוחת וֹ וֹפֹבת זֹנו בוְהָא בֹאטַנֹא

מִלְמְׁמִּנֹא בִיֹאִלָּגוֹ: בוּנ זַבְּאָר מִמַּיָּא מָרִירַיָּא לאסטאלא לר מפֿמל,יַ לבר וְהָיף וְאָם לָא סְטֵית לאַטַלא אָם לָא מָכֹּיב וְתַבּע בַּבְּנַלָּא וְנִינִתְּר

تاخيرك : WÇÇRIN ÇL וֹאָבׁ, אַסִטַאַבֹּטַ וֹ,עַב יָּבַב וּאַטַ אַבוּ סְמֵּית בָּר מִבַּעָּלִיךְּ

> near, and set her before the And the priest shall bring her

take, and put it into the water. the tabernacle the priest shall the dust that is on the floor of o bns :lessen vessel; and of TI And the priest shall take holy

causeth the curse. hand the water of bitterness that and the priest shall have in his is the meal-offering of jealousy; of memorial in her hands, which loose, and put the meal-offering og bead s'nsmow ant to tied bead go woman before the Lord, and let And the priest shall set the

causeth the curse; from this water of bitterness that under thy husband, be thou free gone aside to uncleanness, being with thee, and if thou hast not 19 woman: 'If no man have lain swear, and shall say unto the And the priest shall cause her to

—purqsny have lain with thee besides thy thou be defiled, and some man Deing under thy husband, and if but if thou hast gone aside,

בכלי חרש. סיא סשקמס את סנואף יין משובת בכוסות משובתים לפיכך משמס מים סמכים במקידם בוויס של ווו פירשה מדרכיהן שהיו ובעלות לבעליהן במלרים חחת החפוח ווו קלקלה לאחר מבדק בו (מנחומא פקודי ע): (TI) מים קדשים. שקדשו בכיור (שם י. כמובות עב. קומה מו, ב) לפי שנעשה הכיור מנחשת מראות הלובאות

אם אחרים ואף אונקלום לא חרגם לימיא אלא מלטמיא שמראום קללה בגופה של וו: (ימוקאל כמ, כד) פילון ממאיר ולא ימכן לפרש מיס ארוריס שהרי קדושים הן ולא ארוריס כמצ הכמוצ אלא מארריס יד, ל): - המרים. על שם פופן שהם מרים לה (פפרי נשל יל): - המאררים. הממפרים לומה מן העולם לשון (ספרי. סומה ז, א): - ונחן על כפיה. ליגעה אולי מטרף דעמה ומודה ולא ימחה שם המיוחד על המים (שם גנאי לסן (שס יד. כמוצות עב, א. ספרי): - לפני ה`. בשער נקנור סוא שער סעורס המורחי דרך כל הנכנסים ומערף דעמס ומודס (שם מ, א): - ופרע. פומר אם קליעת שערס כדי לצוומס מכאן לצנות ישראל שגלוי סראש (18) והעמיד הכהן וגרי. והלא כבר נאמר והעמידה לפני ה' אלא מסיעין היו אוחה ממקום למקום כדי ליגעה

סן אלא שמלוס לפסוח בדיני נפשוח מחלס לוכום: (19) והשביע וגרי. ומס סיא סשבועס אם לא שכב סנקי סא אם שכב מנקי (מ"א לא מנקי)שמכלל לאו אחס שומע

(20) ואח כי שטיח. כי משמש גלשון אס:

خمٰدُك لمُحُكِد: نْسَبُّك عُندِنْدَكِ رَهُمُن لَعُند لِنْهِ مُعْمَدِ نُقِينَالِ: וְלְשֶׁבְעָה בְּתָוֹר עַמֵּוֹךְ בְּתֵה לְלֵנִם וּלְמִוֹמֵי בְּגֹּוֹ עַמִּיךְ جُهُفِهُ رَبِيْ زُسَيْتِ عَبَيْكُ خُهُجُتِ ﴿ فَيَتُوهُ خَعَفَتُمُ نَوْدًا زِرُ بُورَكُ בְּשֶׂבְעַתְּ הַאָּלְנְ וְאָמֹר הַכֹּהֵן בְּמִוּמְהָא דְּלְוְמָא וְהִשְׁבְּיעַ הַכֹּהָן אֶת־הָאִשְׁר ְיִימֵי כְהַנָּא יָת

בֹּנְיִטֵּגוֹ וֹגֹ זֹע וֹנְבֹּגוֹצ מֹסֹגֹא ※口口が

fall away, and thy belly to swell; Lord doth make thy thigh to among thy people, when the make thee a curse and an oath unto the woman—the Lord 21 cursing, and the priest shall say woman to swear with the oath of

then the priest shall cause the

لْمَرْظَمِ نُدِّكَ لَمُمْدُكِ كَمْهُكِ مُمْلًا ב בְאַבְּע בְּמִקְּנוֹב לַגִּבִּוֹע בּמוֹ הַאָּבְּנוֹ בַּמִּלִינִ בְּמִלְּנוֹ בַּמְּלִבִּיִ ٳڹڷٟ۬ڰڹ Ū₫ί□

וֹנוֹגמֹר אִנִיהָא אָמוֹ אָמוֹן: ĸĠŔĊŔĽ **小坂県山宮** עַמָּאָבונים וְיִימָּלְוּן מִיָּא なんするが、

blot them out into the water of curses in a scroll, and he shall And the priest shall write these woman shall say: 'Amen, Amen.'

thy thigh to fall away; and the

and this water that causeth the

and make thy belly to swell, and curse shall go into thy bowels,

bitterness.

بَحَيْرٍ حِوْمٍ بَرْبُابَ هُرً ثِن جِبَنِه جَوَمِتِه إِنْهِابَامَ رَفِيْه וְׁכְתַּב אֶת־הָאֶלִת הָאֶלֶה וִיכְחּוֹב יָת לְוָשִּוֹא הָאָלֵין

הַמְּרִים הַמְּאֶרְרַיִם וּבָאוּ בָהׁ מָרִירַיָּא מְלְטְטַיָּא וְיִיעְּלֹוּן יַּג װְהַשְּׁקְּה אָח־הָאַשְּׁה אָח־מֵי וִיִּשְׁקִּר יָּח אַהְּהָא יָח עַיָּא יָּה עַיָּא מָבׁנְבֹנֵא:

into her and become bitter. that causeth the curse shall enter causeth the curse; and the water 44 drink the water of bitterness that And he shall make the woman

וְלְלַח תַבְּעוֹ מִנְר תְאָמֶּר אָת וִיפַר כְּחָנָא מִוּדָא דְּאָהָתָא בּמַנֹם בַלמֹאַבונה לַמָּבונה:

ני מנֹטַטֹא פֿבַם נוֹ ונפֿבוב נו מוֹנוֹנִא בּלוֹאָנֹא וּנִנוּם בה מיא מְלְמְטַּיִּא לְלְוָמִיּ

נקה למדבקא:

altar. the Lord, and bring it unto the wave the meal-offering before the woman's hand, and shall To the yeal offering of jealousy out of And the priest shall take the

אָטַה אֶל־הַמִּוְבֶּח: במּנִחָר לְפָּנֵי יְהַנְּה וְהַקְּרִי ²⁵ מְנְחָת הַקְּנְאָת וְהֵנֶיף אָת־

סמחילס צענירס מחלס: צבה. כמרגומו נפוחס: וגו' (שם מח, כ) בך יברך ישראל לאמר (סומה יח. שבועוח כד): אח ירבך. בקללה הקדים ירך לבען לפי שבה וסנממס שמכס לשבועה לבמירי שהלדיקיס נשבעים בפורענומן של רשעים וכן לענין הברכה (בראשימ יב, ג) ונברכו לפלונים: ולשבעה. שיסיו הכל ושבעין ביך לא יארע לי כדרך שאירע לפלונים וכן הוא אומר (ישעיה פה, מו) (IS) בשבעה האלה. שניעס של קללס: יהן הי אוחך לאלה הרי. שיסיו סכל מקללין ניך ינומך כדרך שנמ

מאיש אחר אמן שלא שמימי ארוסה ונשואה שומרת יבס וכנוסה (שם יח, א): נבעלה אמור (סומה כה, א): אמן אמן. קבלה שבועה אמן על האלה אמן על השבועה אמן אם מאיש זה אמן אם בשן ולנפל ירך. במנו וירכו של בועל או אינו אלא של נבעלם כשהוא אומר אם ירכך נופלם ואם במיך לבה הרי של לג) לראומכס בדרך אשר מלכו בה וכן לנפיל ירך להנפיל ירך שהמים מלבים את הבען ומפילים את הירך: לצבות (22) לצבוח בשן. כמולסלנות בען והו שמוש פתח שהלמד נקודה בווכן (שמוח יג, כא) לנחותה הדרך (דברים א,

אוחה. זו סיל סגשמס בקרן דרומים מערבים של מובם קודס קמילס כשלר מנמום (שס יד, ב): (ES) והגיף. מוליך ומביה מעלה ומוריד והף היה מניפה עמו שידה למעלה מידו של כהן (שם יע, ה): והקריב וירך לפישקן הממילו בעבירה ממלה לפירך הממיל מהם הפורענות (שם מ, ב): - למרים. להיות לה רעים ומרים: יבאו בה למרים לפי שנאמר במן וירך מנין לשאר כל הגוף מלמוד לומר ובאו בה בכולה אם כן מה חלמוד לומר במן (44) והשקה את האשה. מין וה פדר המעשה שהרי במחלה הקריב מנחחה מלח הכחוב מבערך שכעישקנה

Ū₫ί¤: וְאַתְר נִשְׁקֵר אָת־הָאִשֶּׁה אֶהַ- וּבָּתִר כּו נִשְׁקִי נִה אִהְהָא נְת אַוְבָּרְמָה וְהַקְמֶיר הַמִּוְבָּחָה צַרְכְּרְמַה וַנַפֵּיק לְמַּדְבְּחָא نْظُمِّهُ يَحِيَّا مَا يَقَدُنُكِ هُمِ انْظُمِيهُ خَيَّتُهُ مَا مَدُنَكُمُ ثَنَ

لِهُمِّكُ لِهُكُلِ فِكُلُدُ مَقُلِدٍ: בְּשְׁנְּעִ וְנְפְּקְת יְבִקְת וְהִיְתָּת בּמֹאֶבונת לַמִּנִים נֹגַּבְעָּנִי בְּאִישְׁהֹ וּבְאֵי בְהׁ הַמַּיִם בְּבְּעְּלִה וְיִישְּלִיוֹ בַּה מִיָּא עב אָם נְטְּטְאָרֻ נְהַטְּעָלִי מָעַלְ אִסְהָאָבַּה וְשִׁפַּרָה שְׁקַרַ נְטַהְאָלֵט אָט טַפָּנִם נְטַנְקָּים נִיהָלָנָי נִיְּאָלֵנִּי נִׁי מָנָּא יִטִבּי אָם

בָּלְ־תַמִּירֶת תַוְּאָת:

ڗڹڞ۪ڎۣڮٮ؞

إبريون المحالة المحال

וְאָנ מוֹנַנ נַפְּנָאָנ אֲשֶׁר דָאּ

of (נְנַעַ עַנְאָב וְעַנָּא אָנַרַאָּשְׁתַּוֹיִ

בוֹיָא:

אָהָהָא לְלְוָמָא בָּגוֹ עַמַּה: מהבא וטטמס, ובפע יטב,

> And when he hath made her woman drink the water. and afterward shall make the make it smoke upon the altar, the memorial-part thereof, and ss ,gnirəfto-lsəm əd1 to lutbasd And the priest shall take a

drink the water, then it shall

her people. woman shall be a curse among thigh shall fall away; and the and her belly shall swell, and her enter into her and become bitter, water that causeth the curse shall against her husband, that the 72 and have acted unfaithfully come to pass, if she be defiled,

cleared, and shall conceive seed. And if the woman be not defiled, Ring A payon kappa K payon kappa

goeth aside, and is defiled; es a wife, being under her husband, This is the law of jealousy, when

execute upon her all this law. יְהְנְה וְעֲשֶׁה לְה הַבּהֵן אֵה לַה בְּהַנָא יָה כְּלֹ אֹנְיִהָא LORD, and the priest shall he set the woman before the ני אַטַּטֹא בוב נוֹ נוֹהַבּוּג Jealous over his wife; then shall לוֹאַׁע וֹנלוּג וֹע אִשְּׁטִגע וֹנלִנם cometh upon a man, and he be אַן אָישׁ אַשֶּׁר תַעְּבֶר עְבְּרֶר עָבְרֶר אַ הְּבָר דְּתִעְבָּר עַלְוֹהִי רוּתַ or when the spirit of jealousy

bear her iniquity. ַ הַהְוֹא הַשָּׂא אָרַ־עַּוֹנֶה: (פּ) וֹאִשַּׁעַא בַבוּגא שַׁלַבָּגַל וַנַ iniquity, and that woman shall יּ וָנְקְּהְ הְאָנִשׁ מֵעְּנִוֹ וְהְאָשֶּׁה וִיהֵי זָכָא מּוּבְרָא מֵהְוֹבִין And the man shall be clear from

جېښد:

(62) אוכרחה. סול הקומן שעל ידי הקערמו המנחה בלה לוכרון לגצוה (פפרי נשל יו):

إبرة المنافقة الم

اللَّمَكَ، مَكانِه:

שׁמְּמֹּע אָמֵּגר תַּנְתַר אִישָּׁר דְּתִסְטֵּר אָהָנָה בָּר מִבּנְּלַה

- עמה. הפרש יש בין אדם המסנוול במקום שניכר לאדם המסנוול במקום שאינו ניכר (ספרי יד): סמיס אינן צודקין אלא כדרך כניממן בס: והיחה האשה לאלה. כמו שפירשמי שיסיו סכל אלין בס: בקרב בעל כרחה אלא אם כן אמרה ממאה אני (קומה כו): וצבחה בשנה וגוי. אף על פי שבקללה הוכיר ירך מחלה (TS) והשקה את המים. לרצום שלם למרס ליני שומס ללמר שנממקס סמגלס מערערין לומס ומשקין לומס
- עוד אלא ונורעה ורע אם הימה יולדת בלער מלד בריוח אם הימה יולדת שחורים יולדת לבנים (שם ימ. סועה כו, א): (82) ואם לא נשמאה האשה. נקמירס זו: ושהורה היא. ממקוס אמר: ונקחה. ממיס סמארריס ולא
- (30) או איש. כמו (שמוח כל, לו) או נודע כלומר אם איש קולי הוא לכך והעמיד אם האשה:
- מהא אללו בהימר ונקה מעון שהסומה אסורה לבעלה (ספרי כא): (1E) ונקה האיש מעון. אס בדקוס סמיס אל ידאג לומר חבחי במיחחס נקי סוא מן סעונע. דבר אחר מעישקנס

בְּיִעוֹנְיִנ: كْزُلْبِارِ ثُلْبًا لَإِنْهَ كَإِلَابُهُ لِهُمِّدِ نُقْدِيمِ خُمْدَدِ ثُمِّدِ ל אַלְהָח אַישׁ אִוֹ־אִשְּׁה כֵּי וַפְּלָא ֹ וְהֵימִר לְהוֹן גָּבָר אוֹ אִהָא يَقر هُدِ خُدْرَ نَشِلُهُدِ لَهُمَالُكُ مَدْرَ مُم خُدْرَ نَشِلُهُمْ

نېڅ۷: ומֹלבּים קטִים וובֹמִים לְאִ מֹלבּוּ לְאִ וֹמִינִי וֹמֹלבּוּ משְׁבַת עַנְבִּים לָא יִשְׁמָּה שִּמִיק לָא יִשְׁמָּה שִּמִיק לָא ּ נְּעָמֶא מֶבֶּר לָאֵ יִמְעֵּיִע וֹכֹּלְ בַּטִּמָר טִבִּע נִּיזַלְ בַּטִּמָר מגנו ושקר יזיר המא ינו

₹ ₹ ₹ ₹ מּנְפָּן הַנְּוֹן מִהַרְצַנָּיִם וְעַּרְיַנִּי

קְדְשׁׁ יִהְיָה גַּבֵּל פֶּרַע שְׁעָר הַנְּמְם אֲשֶׁרַיַנְיִר לִיהְוָה מִשְׁלִם יוֹמַנָּא דָּנְזִיר בֵּדָם יִי ¿ וֹמְבָּׁר עַּלְ־רֹאָשָׁוֹ עַּדִּיקְלְאָנוּ לְאִ יִּעְּבָּר עַלְ רֵישִׁיה עַּדִ خْرِ ـٰמֶן דָּבֶר נִוֹבְיוִ עַזְמֶר לְאָב בֹּלְ יִנְמֶן נְבָר נִוֹבִיה מַסְפַּר

ונפֿאַ מַע לַאָּ וֹבֹאָי ° בְּלְינְתִּי הַוּירָוֹ לִיהֹוְהַ עַּלִי בְּלִ יוֹמִין דְּנְיִיר בֶּדְם יִיְ עַּלִי

לְאָבֵיו וּלְאָמִוֹ לְאָחִיוֹ וּלְצַחוֹתוֹ לִאֲבּוּחִי וּלְאָמִיה לַאֲחוּחִי לא־יִשְּמָא לְהָם בְּמֹתֲם בֵּי וְלְאֲחָתִיה לָא יִסְתָּצִּב

לגורו למזר שבם ינ:

בּמִּיבִין וֹנִבֹּיִמִּין לָא יִיכִּיִּלְ: מְשְׁמֵב שְׁבַע וְעָּמִיק וְזָּר חַלְ

*ټ*ر۲۱۲: מפוב לגון ומר מצירון לא בוטהבור מופוא דומרא ל בְּלְ יְמֵׁי נִּזְּרֵוֹ מִפְלְ אֲמֶּׁר יִמְּשָׁר בַּלְ יִיִמֵּי נִּזְּרֵיה מִפּלְ

לביש יהי ירבי פירוע שער

נְפְּשְׁׁם מִיהָא לָא הִימִּיל:

<u> הְאֶלְהוּה עַל הַישִׁיה:</u> לְעִוּן בְּמִוּהָהוֹן אֲבֵי נוֹרֶא qidsətirizsM sid do eysb ədt IIA

he is holy unto the LORD.

upon his head.

his consecration unto God is

his sister, when they die; because

mother, for his brother, or for unclean for his father, or for his He shall not make himself

not come near to a dead body.

All the days that he consecrateth

himself unto the Lord he shall

let the locks of the hair of his

consecrateth himself unto the

days be fulfilled, in which he

come upon his head; until the

pressed grapes even to the

eat fresh grapes or dried. drink any liquor of grapes, nor

of the grape-vine, from the

shall he eat nothing that is made All the days of his Naziriteship

strong drink, neither shall he To regar of wine, or vinegar of

strong drink: he shall drink no

he shall abstain from wine and

consecrate himself unto the

a vow, the vow of a Nazirite, to

man or woman shall clearly utter and say unto them: When either

Speak unto the children of Israel,

Naziriteship there shall no razor All the days of his vow of

Lord, he shall be holy, he shall

head grow long.

grapestone.

говъ,

« פָּל יָמֵי נִזְרֵוֹ קַדִּשׁ הִוּא פֿל יוֹמֵי נִזְרֵיה קַדִּישׁ הוּא לְיהְנְה: קֵּדִם יָיָ:

- להזיר לה. לסבדיל עלמו מן סיין לשם שמים (נדרים מ, ב. ספרי כב): סיין שסוא מביא לידי ניאוף (מומס ב, א): נדר נזיר. אין נוירס בכל מקוס אלא פרישה אף כאן שפירש מן היין: (2) בי יפּלא. יפריש למה נקמכה פרשה נויר לפרשה קומה לומר לך שכל הרואה קומה בקלקולה יויר עלמו מך
- בכל משקס ובלשון משנס יש סרבס אין שורין דייו וסממניס (שבת יו, ב) נויר ששרס פתו ביין (נויר לד, ב): (٤) מיין ושכר. כמרגומו מחמר חדח ועחיק שסיין משכר כשסוח ישן: וכל משרח. לשון לניעס במיס חו
- (כ) קדש ידיה. סשער שלו לגדל ספרע של שער כלשו (ספרי): פרע. נקוד פמח קען (סגול) לפי שהול דצוק (+) חרצוים. סס סגרעינין: זג. סס סקליפוח שמבחוץ שסחרלניס בחוכן כעובל בווג (מפרי כד. נויר שס):
- αζ, ,ια: לשער ראשו פרע של שער ופירוש של פרע גידול של שער וכן (ויקרא כא, י) אם ראשו לא יפרע ואין קרוי פרע פחות

ىلىڭ ئىزچىد: ראשו בְּיִוֹם מְהֵרְהֹוֹ בִּיִּוֹם נִיְרֵיה וִינֵלֹח רֵישִׁיה בְּיוֹמָא ⁶ פּּרְאָם וְטִּמֵּא רַאִּמ נְוְרֵוֹ וְגִלְּח בּהְבֵּיף שְּלְוּ וִיסָאִיב רֵישׁ

برخير אֶל־פֶּתַח אָהֶל מוֹעֵר: עוְיִם אָוּ מִּנֹוּ בֹּנֹוּ יוָנִוּעׁ אָבִּ ובלום בשְּׁמִנִי וֹבֹאְ שְּׁשֵׂי וֹבַּנִמָּאְ טַּמִּנִּאִי וֹטִי טַבְּיוֹ

אָת־ראַשִוֹ בַּיִּוֹם תַהָוּא: מֹאַמֶּׁר שַׁמֹא מֹלְ עַוֹּפָׁמִּ וֹלֵבַה מַבְּעַר מֹלְ מִינִא וֹלַבּיִמְ וֹע וֹאָנוֹג לַמְלָּנִי וֹכֹפֹּנ מֹלֶנו וֹנוֹג לַהֹּלְנִיא וּנכפּג הֹלְנִינוּ וְעְשָׂה הַכֹּהַן אֶתָד לְחַשְּאִת וְיַעֲבֵיד כְּהַנָּא חַד לְחַשְּׁהָא

נְבַנְמָנִם בַבִּאַמָּנִם נַפַּבְנִ כַּנִ التظريم كَلَّمْ قُلْ مِثْلَادِ لِهُمُّلَٰتِ וְהַנְּיִר קַיהוֹה אָתַיְנְהֵי נוְרֹוֹ

אָל־פָּתַח אָהֶל מוֹעֵּד: מלאת ימי נורו יביא אהו משלם יומי נוביה יומי נמיה וֹוֹאַט טוּנֵט עַנֹּוֹוֹר בְּיוֹם וֹנִא אִנִיוֹטֹא צַנִּוּנִא בֹּנִוּם

בּבוּטוּע בּוּוֹמָא שָּׁבִיעָּאָר רְבְירִינְלְנִיר מֵח עַלְירִ בְּפָּרָע נַאָּרִי יִמְנְּחְ מִיחָא עַלְּרָהִי עוֹהָא עַלְּרָהִי עוֹהַ אַרָּהַיּ

לַנָּע פַּבַוֹּגֹא לַטַּבַת תַּהָּכַּן מַּפּׁנִינִין אָוְ שַּׁבֵין פַּנִי יוָנָע

בישיה בִּיוֹמָא הַהוּא:

: ۲۲۲۲ יִבְמָלוּן 必位位が口 XĽ، さしれる。 וְיַנְיִ בְּיִבְם וְיִן נְיִם וְנְמֵּוְ נִוְבְוֹבִיה

לְטְרֵע מַשְׁכַּן וְמָנָא:

shall he shave it. cleansing, on the seventh day shave his head in the day of his consecrated head, then he shall beside him, and he defile his

the door of the tent of meeting. young pigeons, to the priest, to ow bring two turtledoves, or two And on the eighth day he shall

same day. he shall hallow his head that sinned by reason of the dead; and atonement for him, for that he II for a burnt-offering, and make for a sin-offering, and the other And the priest shall prepare one

consecration was defiled. . days shall be void, because his guilt-offering; but the former he-lamb of the first year for a Naziriteship, and shall bring a LORD the days of his And he shall consecrate unto the

the tent of meeting; To roob and ornu it gairds llade consecration are fulfilled: he Vazirite, when the days of his And this is the law of the

- (8) כל ימי נזרו קדוש הוא. זו קדושם הגוף (מפרי כו) מליממה לממים:
- לומר ביוס השביעי הי שביעי יכול הפילו לה הזה חלמוד לומר ביוס מהרחו (שם): וכי ימוח מח עליו. באסלשסוא צו: - ביום שהרחו. ביוס סויימו או אינו אלא בשמינישסוא עסור לגמרי מלמוד (9) פחע. זה אונק: פחאם. זה שוגג (קפרי כה) ויש אומרים פחע פחאום דבר אחד הוא מקרה של פחאום:
- (dar, ca): וקבע ומן למקריבין מה קרבין הכשיר שמיני ומשמיני והלאה (ויקרא כב, כו) אף מקריבין שמיני ומשמיני והלאה (10) וביום השמיני יבא שחי חרים. לסוליה הם סשביעי הו הינו הלה לסוליה הה החשיעי קבע זמן לקרבין
- וקדש את ראשו. למוור ולסממיל מנין נוירומו (שס): (11) מאשר חשא על הנפש. צלא נוסר ממומאת המת רבי אלעור הקפר אומר צליער עלמו מן היין (צס ל):
- 500ct: (12) והזיר לה את ימי נזרו. ימור וימוס מירומו כצממלס: והימים הראשונים יפלו. לליעלו מן
- וסשיאו אומס עון אשמס אם עלמס ביולא בו (דברים לד, ו) ויקבור אומו בגי הוא קבר את עלמו (ספרי לב): (EI) יביא אחו. יביא אחו. יביא אחו. יביא אחו. יביא אחו. יביא אחו. יביא אחו. יביא אחו. יביא אחו. יביא אחו. יביא אחו. יביא אחו. יביא אחו. יביא אחו. יביא אחו. יביא אחו. יביא אחו. יביא אחו.

אָבֶוֹר הָמָים לִשְּׁלְמִים: שְׁנְתָּה הְמִימָה לְחַמְּאָת וְאַיִלְ לְּגְלֵּע וֹכֹּדְשֶׁע אַעַוֹּע בַּעַ_ בְּבֶשׁ בֶּן־שִׁנְלוֹ תְמֵים צֵּחְדֹבְּבֶשׁ בֵּן־שִׁנְלוֹ תְמֵים צֵחְדֹ וְהְקְּרֵיב אָת־קְרְבְּנִוּ לִיהֹוֶה

יוְבַר תַּג שָּׁלִים לְנָּכְסַת בַּת שַׁמַּה שַּׁלְמָּהָא לְחַשָּׁהָא תר לְהַלְתָא וֹאִמּוֹשִׁא חַבָּא וֹ אֹמֹּר בּר שַּמִיה שָּׁלִים ויקביב וָת קוּרְבָּנִיה קָרָם

peace-offerings, without blemish for sin-offering, and one ram without blemish for a ewe-lamb of the first year a burnt-offering, and one the first year without blemish for unto the Lord, one he-lamb of and he shall present his offering

زز فر شاه: ĘÄÄļ בַּגְנָע בַּמְּמוֹ וּבַלִילֵו מַבּּוִע בַּבּגַן בַּמָהַע נֹאָסַבּוּנִוּן ַ מַצַּוֹת סָבֶת חַלֹת וַסַל פַּמִּיר סוֹלֶת וַּרִיצַן

المربري ووادرا بموادرا فوالات

جَرَانُا: י וְהִקְּרָיב הַפֹּהֵן לְפְּנֵי יְהְזָּה וֹיקִּבִּיב י וְעְשֶׂה אָת־חַטַּאתוֹ וֹאִת־ וִיַּצְבֵּיד

يرزير: פֿעלא בערם

מְנְשְׁנִי נְאָטַ נַסְבָּנִי: המצות וְשְשׁׁה הַכּהָן אָת־

מְנְחַמֵיה וְיָת נִסְבֵּיה: מלך הפטיריא ויעביר כְּחָלָא יָת בַּלְ קּוֹדְשְׁיָא בָּרָם יִי עַלְּ זְבְּחְ וְיָהְ דְּכְּרָא יַעְּבָּרִי וְכְּסָת

thereof. thereof, and the drink-offering shall offer also the meal-offering unleavened bread; the priest the Lord, with the basket of ornu egnirəfto-əsesq to əshirses

And he shall offer the ram for a

before the LORD, and shall offer

And the priest shall bring them

with oil, and their meal-offering, oil, and unleavened wafers spread

cakes of fine flour mingled with

and a basket of unleavened bread,

burnt-offering.

his sin-offering, and his

and their drink-offerings.

על־קאָשׁ אֲשֶׁר־תַּחָת אָנוַ הְאָהַ נוֹּרָוּ אַ מוּעָר אָת־רָאָמ װּרָוּ וְלַלַּח וְגַּלְח הַנְּזִיר פָּתַח ۸̈Ľ

تِشِرُتٰ،۔:

דוכפת קודשיא: על אישהא ההחות הודא לנו אַבּר ביש נוְבִיה וְיִמֵּין וְמְּנָא נְתְ בֵישׁ נְזְבֵיה וְיַסְב ווּנּבְּט לוּוֹבֹא בֹטַבֹּת מַחָּבֹּן

peace-offerings. which is under the sacrifice of head, and put it on the fire take the hair of his consecrated the tent of meeting, and shall consecrated head at the door of And the Mazirite shall shave his

אַחַר הְהְגַּלְּחָוֹ אָת־נִזְרְוֹ: אָבוֹג וֹלִנוֹן מַּלְבּפּוּ נוֹלַוְיִנ אַחַע מוֹ הַסָּל יִרְקֵיק מַצֶּה ق چَשֶׁלְדֻ מִּוֹ דְאָּיִל ֖֖֖֖ וָחַלָּת מַצְּּֽ֖ד بتخثا

יַבי נִיִּיבְא בְּתַּר דִּיֹנַלַּהֹ יָתּ נְיְּבִיה: נאַספּוּג פַּמִּיר חַד וִיִּמֵין עַל פֿמּגבעא עובא מו סַלַא להֵגלא מו גלבא עלניגטא וופר בּבוֹלא זע בַבֹּמֹא

his consecrated head. Nazirite, after he hath shaven them upon the hands of the unleavened wafer, and shall pur cake out of the basket, and one 19 sodden, and one unleavened shoulder of the ram when it is And the priest shall take the

- שימעינו נקכיס כדין עולס ושלמיס (שס לד): הלוה בלולוה ורקיקי מצוח. עשר מכל מין (מנחום עח, א): (EI) ומנחחם ונסכיחם. של עולה ושלמים לפי שהיו בכלל וילאו לידון בדבר מדש שימעינו למס החזירן לכללן
- (18) וגלח הנזיר פחח אהל מועד. יכול יגלם בעורס סרי וס דרך בויון אלא וגלם סנויר לאחר שמיעם ואת נסכו. של איל: (דו) זבח שלמים לה על סל המצות. ישמע אם השלמים על מים לקדש את פלמס (שם מו, ז: את מנחתו
- (19) הזרוע בשלה. למתר שנתנשלה (15 לו): שסיא מבשלן בו לפי ששלמי נויר סיו ממבשלין בעורס שלריך לימול סכסן סורוע אמר שנמבשל ולסניף לפני ס': סשלמיס שכמוב בסן (ויקרא ג, ב) ושממו פמח אסל מועד (ספרי לס): אשר תחת זבח השלמים. מחם סדוד

הקרימה ושתר ישתה הנויר עַל חַוַה הַמְּנִיפָּה וַעָּל שִׁיק ··· לְפְּנֵי יְהְנְהֹ קְבֶשׁ הוּא לְכַהֵוֹ מֵדֶם יִיִ מּוּדִשְׁאִ הוּא לְכְחַנָאִ וְהַנִילִם הַכְּבֵוֹן ו מְנִיפַּבְן וִירִים יָמָהוֹן כְּהַנָּא אֲבָמָא

תורת נוְרוֹ: (פּ) נדרו אַשֶּׁר יִדְיַר בוּן יַעְּשָׁר עַל מַלְבָּר אָמָר הַמַּיָּג יָדָוֹ כְּפָּי ت نهب كألخأب كإملائل هم لأباب

אולולא צַנוֹנִינִי: לגביה היצר בן יעביר על לב מגעלבים יביה קפום לונבניה בדם ין על נוביה יאָט טוֹרָט הַנִּיִר אָטֶר דָא אוֹרְיָהָא דְּנִיִּרָא דְּיִיִּרִ

האלא באפובתוטא ולטב כו

מֹלְ חַדְּיִא בַּאָּרָמוּהָא וָעַלִּ

וְאָשׁׁתְ לְּוֹיִבְאִ עַמְּבֶׁאִ:

جېښد:

נֹמִּבְאֹל אָמִוָר לַבִּים: (o) לְאִמֶּר בְּׁנִי טְבְּרְכִּוּ אֵטַבְּנֵוּ לְמָנִמָּר בְּּבֵּוּ טְבָּרְכוּוּ יָט בּבֶּר אֶלְ-אַנִירִן וֹאֶלְ-בָּנָנִוּ מִכְּיִלְ מִם אַנִירָוּ וֹמִם בִּּנִינִיּ

4444 בוני ושְּבַאַל בַּר הַיִּמְרוּן

رد بهر دراید ۱ هزر هرژبه برید در شدبرید درایه در بهرد در شدند در شد

 ^{92} رَهُم بَابِنَا ا فَرَارَ مَکْرَا اِ اِنْمُنَا اَ مُحَالَا مُعْرَاتِ الْمُوْتِ رَابُولِ الْمُوْتِ مِنْ مُعْرَاتِ الْمُوْتِ مُوْتِاتِ مُرْبُولِ الْمُوْتِ مُوْتِي مُؤْتِ الْمُوْتِي مُؤْتِ الْمُوْتِي مُوْتِي مُوْتِي مُوْتِي مُوْتِي مُوْتِي مُوْتِي مُؤْتِ الْمُؤْتِ الْمِثِي الْمُؤْتِ الْمُؤْتِ الْمُؤْتِ الْمُؤْتِ الْمُؤْتِ الْمُؤْتِ الْمُؤْتِ الْمُؤْتِ الْمُؤْتِ الْمُؤْتِ الْمُؤْتِ الْمُؤْتِ الْمُؤِتِ الْمُؤْتِ الْمُق

אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ מָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

نَشِلَهُمْ نَكْذُهُ كَاتُلُحُتُ (٥) خَدْدُ نَشِلُهُمْ نَكَدُهُ كَاتُلُحُونَا: הגובלו וישוון לט בבפט שמי מג

> drink wine. and after that the Nazirite may gnivesh to Agidt sht bas gnivew To reast of the breast of corp; this is holy for the priest, for a wave-offering before the And the priest shall wave them

according to his vow which he which his means suffice; Naziriteship, beside that for 21 unto the Lore District who voweth, and of his offering This is the law of the Nazirite

And the Lord spoke unto Moses,

voweth, so he must do after the

law of his Naziriteship.

ye shall say unto them: shall bless the children of Israel; 23 sons, saying: On this wise ye Speak unto Aaron and unto his

The Lord bless thee, and keep

iəəq1 o1un shine upon thee, and be gracious The Lord make His face to

thee peace. countenance upon thee, and give The Lord lift up His

bless them. the children of Israel, and I will So shall they put My name upon

- ורוע סולרך לסמוירן לכללן לידון אף במוס ושוק (שם לו): הראוים לו מכל שלמים מוסף על שלמי נויר הורוע הוה לפי שהיו שלמי נויר בכלל וילאו לידון בדבר החדש להפרשת (02) קדש הוא לכהן. סמלס וסרקיק וסורוע מרומס סן לכסן: על חזה החנופה. מלצד מוס ועוק
- מל מנח לגלח על ג' בהמוח הללו אין אני קורא בו כאשר ידור כן יעשה: ידר כן יעשה. מוסף על מורמ נורו (שס למ). על מורמ הנויר מוסף ולא ימסר שאס אמר הריני נויר ממש נוירומ (12) מלבד אשר חשיג ידו. שאס אמר הרינינויר על מנת לגלת על ק' עולות ועל ק' שלמיס: כפי נדרו אשר

מלא לא מברכס במפוון ובבהלות אלא בכונה ובלב שלם (במדרש רבה. תנמומא י): (33) אמור להם. כמו זכור שמור גלע"ז דישנ"מ: אמור להם. שיסיו כולס שומעיס (שס למ): אמור.

סקצ"ס סוא סנומן סוא סשומר (חנחומא י). וסרבס מדרשים דרשו צו בספרי: ממנס לעבדו אינו יכול לשמרו מכל אדס וכיון שבאיס לסמיס עליו ונומלין אומס ממנו מס סנאס יש לו בממנס זו אבל (24) יברכך. שימברכו נכמיך (מפרי מ. מנחומל י): וישמרך. שלל יבלו עליך שודדים ליטול ממונך שהוותן

(dar, 10): (es) יאר ה' פניו אליך. יראס לך פניס שומקום פניס לסובות (ספרי מא. מנמומא י): ויהגך. ימן לך מן

(26) ישא ד׳ פניו אליך. יכנום כעמו (נמ"ר יל, ו):

حَكْرُد دَنْظُمُكُاه دَنْكَلَام هِنُه: בּלְגוּ וֹאָטַ עַמִּוֹבּטׁ וֹאָטַ בַּלִי מְנִינִי וֹגִטְ מָוֹבַּטֹּאִ וֹנִטְ בַּלִ אָרָוִ וֹלְבַבְּהָ אָרַוְ וֹאָרַבֶּלְ - זִמִיה וְמַבִּישׁ זְמִיה וְזִיה בָּלְ ַממישי לְהָקֵים אָח־הַמִּשְׁבֶּן וַיִּמְשָׁה לְאָקְמָא יָה מַשְׁכָּנָא וָרַבִּי בַּלּוֹת מֹשֶׁה וַהַוָּה בִּיוֹמָא דְּשִׁיצֵי מֹשֶׁה

מנוני, ונבנון ופגיש ומרון:

and sanctified them; thereof, and had anointed them the altar and all the vessels and all the furniture thereof, and had anointed it and sanctified it, VII setting up the tabernacle, and that Moses had made an end of And it came to pass on the day

בַם הַעַּהָרִם עַל־הַפְּקָרִים: בַּיר צַבֹּתָס הַם נִשִּׁיצֵי הַפַּפֿת ניקריבו נשיאי ישראל ראשי מַלְ מִנְינִנִּיּא: בלבה מלמוֹא אַנוּוֹ בַּלוֹמִוֹ בומו בוט אַבֹבַעוֹעון אַנוּן

numbered. were over them that were of the tribes, these are they that offered—these were the princes heads of their fathers' houses, that the princes of Israel, the

تَظَلَّدُتُ لِمِيْكُم خُفِيْدُ بَافِقُولًا: هُِرْ، لِأَوْهَاهُ، لِ أَهْلِد كُمُلُك مُمُل خُرُك ינולה שש־עגלה צַב וּשָׁנֵי וּנֹבְיאוּ אָעַלַבְבַּנְם לַפַּנִיּ

לקדם משקנא: ומולא לטע ולוני~~כ~~ו זטטון מֿנֹלִטֹא מֿל טֹבוּן בַבֹבֹנֹא מְשַׁבּוֹן וּטִבוּ, מַּמָּב שַוָבוּן ללבם !! הוע הולן כּע ואוטואו **CLLETULL**

the tabernacle. and they presented them before princes, and for each one an ox; wagon for every two of the wagons, and twelve oxen: a before the LORD, six covered And they brought their offering

جېښ: نايانا **ダイ**ーは设に

נאַמר וְיִ לְמִמְּר לְמִימָר:

Take it of them, that they may :gaiyse

And the Lord spoke unto Moses,

מְבֹבוֹנוֹנ: אַנְעָם אָרְבַּלְנְּיָם אָנְהָה כָּבָּּנְ נִיּנְיִנְן לְלְנִוֹאָר נִּבָּר בְּמִפַּנִ ַ עַבְּרָת אָבֶל מוֹעָד וְנְתַקָּה פּוּלְתוֹ מָשֶׁכּו וִמְנָא וְתִּמֵּין קַח מֵאָהָם וָהַיֹּוּ לַעֲבֹד אָתַ־ סַב מִנְּהוֹן וִיהוֹן לְמִפְּלַח יָת

وبراثاتي:

enan according to his service. them unto the Levites, to every meeting; and thou shalt give To to do the service of the tent of

- ממר ומני מברכם לכהנים (מולין מט, א): (TS) ושמו אח שמי. ינרכוס נשס המפורש (פפרי מג): ואני אברכם. לישראל ואפנים עם הכהנים. דנר
- בשני נשרפה הפרה בשלישי הזו הזיה ראשונה ובשביעי גלחו (גימין ם. ספרי מד): ובאומו היום העמידו ולא פרקו לכך נאמר ביום כלוח משה להקים אוחו היום כלו הקמוחיו וראש חודש ניתן היה ביום כלות משה להקים. ולא נאמר גיוס סקיס מלמד שכל שצעם ימי סמלואיס סיס משס מעמידו ומפרקו אם כל ענימו אשר נשבע לה' וגו' לפיכך נקרא על שמו שנאמר (מלכיס־א יב, מז) ראה בימך דוד (מנמומא נשא יג): ולא שעס במבנים אחם וכן מלינו בדוד לפי שמסר נפשו על בנין בים סמקדש שנאמר (מסלים קלב, א־ב) וכור ס' לדוד ומלאו הכחוב במשה לפי שמשר נפשו עליו לראום חבנים כל דבר ודבר כמו שהראהו בהר להורום לעושי המלאכה ככלס סנכנסם למופס (במדרש רבס. מנמומל נשל כ): בלוח בחיב. בללל ולסלילב וכל מכס לב עשו למ סמשכן (ו) ויהי ביום כלוח משה. כלות כתיג (ר"ל נפת"ת ולת כלות נצו"ת ורו"ק) יוס סקמת סמצכן סיו יצרתל
- (במדבר א, ד) ואמכס יסיו וגוי: הם העומרים על הפקורים. שעמדו עם משה ואהרן כשמנו את ישראל שנאמר בני ישראל וגוי (ספרי מה): (ב) הם נשיאי המטה. שהיו שומרים עליהם במלרים והיו מורים עליהם שנחמר (שמות ה, יד) ויכו שומרי
- מס לנו לעשות סבימו את אבני סשוסם וסמלואים לאפוד ולחשן לכך סתנדבו כאן תחלה (מפרי שם): ומס שמחסרין אנו משלימין כיון שראו שסשלימו לצור אח סכל שנאמר (שמוח לו, ז) וסמלאכס סיחס דיס אמרו מעחס סנשימים לסמנדב כאן בממלס ובמלמכת סמשכן לא סמנדבו ממלס אלא כך אמכו סנשימים ימנדבו לבור מס שימנדבו לפיס: ויקריבו אותם לפני המשכן. שלא קפל משק מידס עד שנאמר לו מפי המקוס. אמר רפי נמן מס ראו (E) שש עגלה צב. אין לב אלא מחופיס וכן (ישעיס סו, כ) בלביס ובפרדיס (ספרי שס) עגלות מכוסיס קרויס

۵۲_آخاۃ□: إنانا

אַנְקָם מּוֹבֵי וִיהַב יָּהְהוֹן לְלֵינְאֵי: אָת־הְעָּגְלְהְ וּנְסִיב מֹשֶׁה יָה עֶּנְלְהָא וְיָה

the Levites. the oxen, and gave them unto And Moses took the wagons and

Two wagons and four oxen he

עמינדֶב לְמַמָּה יְהוּדֶה:

וובי הפקביב ביום הראשון

נוּלבוֹנים עוּלְהַיּאָם אָעַ_לַבְּלַנִם

កផ្ទុំជុំជ ជុំវ៉ាជ កផ្ទុំឃុំក អំកុំវ៉ៃ

אָנַ_לַבְינִ

ਜੁਥ੍<u>ਵ</u>ਜ੍ਹ: (ਹ)

خظر يظنظت:

#L&TLL TETL:

`₩XI:

ינומון כפי צבדקם: אַבְבַּקְּיה הַבְּקְיִׁר נְתָּוֹן לְבְנֵינִ מּוְרִין יְהַבְּ לְבָנֵי גַּרְשִׁוֹן

בְּמִפַת פּוּלְחָנְתוֹן: בְיִהְנְיִם בְּשִׁי יִם מַבְּמֵּו מִּיִלְן וֹנִם אַבְּבָּמֹא

הַּמְלֵּנִע עַבּּבְּעָׁר לָעַוֹּ לְבְבֵוֹנִ מְבַבְיִגִּי מַנְבִינוּ יִעַבַ לְבָּנִגִּי מָבְבוּנִ נאַטן אַבַלַּה טַהֿוֹכַט נאַט נוֹט אַבַּבָּה הּוֹלָן נוֹט טַבְּוֹנֹאַ

בּאַגעֿמָר בַּר אַבַרֹן כָּבַנָא:

בְּפִּי עֲבְרָהְהָם בְּיִדִּ אֵיתְמְּר כְּמִפַּת פּוּלְחָנְהוֹן בִּידָא

בבקקפא נטלין: מַבְרָת הַפְּבָשׁ מַלְנְיִם בַּבְּתָף פּיּלְתוּ היִדְשָׁא וֹלְבֹלוֹ, פֿעָט לָאָ לֹעוֹן בָּיַ וֹלְבִוֹי, פֿטִט לָאִ יִּטַב אָבַי,

מֹבְבֹּטֹא בַּוּמֹא בַּבַּנֹאנ וּנֹלֵבוּנִ עַנְּמְאִים אָט עַנְכַּט וֹלַנִיבוּ בַּבָּבְנָא נִט עַנִּכִּט

كبلخئديا خكلت متلخفه:

וֹטוּע וֹלֵבוּוכוּ בַבְּבַבוֹא וֹע

יקריבו אָת־קרְבְּוֹם לְחָנָבֶת יַקרַבוּוֹ کاڼ " אֵחְד לַבּוֹם נָשֶׂיא אֶחָד לַבּוֹם לְיוֹמָא רַבָּא חַד לְיוֹמָא رَزِيُمِيْ رِبَالِتَ هِٰذَ طَهِٰبَ دِهِٰنِهُ رَهِٰمِهِ رِرِ خِطَهِٰبَ رَجِعُ بَيَةً

לְחֲנוּכַּנוּ מָגַבְּחָא:

לבמאר נת קורבניה נהשוו

{nqsp: Amminadab, of the tribe of Nahshon the son of offering the first day was

dedication of the altar.

offering before the altar.

- (9) בי עבדה הקדש עליהם. משל דבר הקדושה הלרון והשלמן וגוי לפיכך בנמף ישלו: (7) בפי עבד חם. שסיס משל נני גרשון קל משל מררי שסיו נושליס סקרשיס וסעמודיס וסלדניס:
- (10) ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח. לאמר שהמנדנו העגלומ והנקר לשאת המשכן נשאם לבם להמנדנ
- מפי הגבורה (פפרי מו): קרצנום סמובם למנכו: ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח. כי לא קצל משה מידס עד שנאמר לו
- (11) יקריבו את קרבום לחובת המובח. ועדיין לא סיס יודע מעס סאיך יקריצו אס כעדר מולדומס אס
- למטה יהודה. יחקו סכחוב על שבמו ולא שגבס משבמו וסקריב או אינו אומר לממס יסודס אלא שגבס (SI) ביום הראשון. אומו סיוס נעל עשר עמרות ראשון למעשה בראשית א' לנשיאיס וכו' כד אימא בקדר עולס כסדר המסעות עד שנאמר לו מפי הקב"ה יקריבו למסעות איש יומו (שם. ובחים כא):

36

משבמו וסבים מלמוד לומר זס קרבן נחשון משלו סבים (ספרי מח):

And he that presented his

each prince on his day, for the

They shall present their offering

And the LORD said unto Moses:

even the princes brought their

in the day that it was anointed,

dedication-offering of the altar

them: they bore them upon their

the holy things belonged unto 9 gave none, because the service of

But unto the sons of Kohath he

under the hand of Ithamar the according unto their service,

he gave unto the sons of Merari,

according to their service. gave unto the sons of Gershon,

And four wagons and eight oxen

son of Aaron the priest.

And the princes brought the

shoulders.

إلانتان: מֹלַאָּים סָׁלָט בַּלִילָּט בַּאָמוֹן කීඵ්ද ස්කි්ඵ්ද වුඡුවක ක්සිව්ට! מוֹנַל אָטַר בַּסָר שָּבָעִים これなに וֹצוֹבְבָיוָ צֹהֹנִעַבַּמָּבוֹע אַנוֹע

→ פַּף צַּתַּתְ עֲשֶׂבֶת זְהָב מְלֵצֵּת

בְּבֶשׁ־אֶבֶר בָּן־שְׁנְהָוֹ לְעַלֶּר: ע פַּר אֶחֶׁר בֶּן־בָּלָר אַיִל אֶחֶר

שִׁמִּירֹ־עִזְּים אֶחֶד לְחַמְּאִת:

בָּן־עַמִינְרֶב: (פּ) זָנִי לַנְבָּן נַּהָשְׁוּוֹ ڄڄڻڙ בַנוֹ_מָּנוֹע ע שְׁנֵּוֹם צֵּילֶם שַׁמִּשִּׁעַ מִּשִּׁנִּוֹם 戸海がれて

בּוֹבְתוֹלֶב לֹמִנְא נֹמִּמִכֶּב: ⁸¹ בּֿיּוַםְ עַמֶּּלְּ, עַלֵּבְרֵּ נְעַלְאָלְ בַּּנְתָּא עַלְנִלָּא לַבִּיִּב נְעַלָּאָרְ

> בְּפִילָא בִמְשָׁה לְמִנְחָהָא: كألابيا جزكإ ٥،٢٠١٨ ĖĠĊĸ ムデジタ يُحَوْفِه مَنْظَرْيِد مِبْخَمْرًا בוו מושלבע מוובא ער שַׁבְאַ מִאָּע וּהָלָהַין סִלְעִּין

> למובע בוסמיא: סלמו טוא בבעד מלוא בּוֹכֹא עוֹבֹא מִעֹלַלְעִ הֹמָּב

חַד אָמַר חַד בַּר שָׁמֵיה שוב עוב, בכב

ילוכסת לידשיא תובי הבין

עַמִינָדַב: בון טובבלא בנהשון בר מוֹא עוֹנוֹמֹא בכבי הממא לבי הממא

אַפּֿגר פֿר מִּוּין חַר לְחַמְּּהָא:

meal-offering; mingled with oil for a both of them full of fine flour after the shekel of the sanctuary; silver basin of seventy shekels, 13 hundred and thirty shekels, one dish, the weight thereof was a and his offering was one silver

full of incense; one golden pan of ten shekels,

a burnt-offering; one he-lamb of the first year, for one young bullock, one ram,

:garineting; one male of the goats for a

son of Amminadab. was the offering of Nahshon the he-lambs of the first year. This rams, five he-goats, five peace-offerings, two oxen, five and for the sacrifice of

did offer: son of Zuar, prince of Issachar, On the second day Wethanel the

- (13) שניהם מלאים סלת. למנחת נדנה (25 מע):
- מובם החילון אלא זו בלבד והוראם שעה היסה (מנסום נ, ב): (14) עשרה זהב. כמרגומו משקל עשר שקלי סקדש סיס בס: מלאה קטרה. לא מלינו קערם לימיד ולא על
- (פו) פר אחד. מיומד שנעדרו (מפריג):
- (16) שעיר עזים אחד לחמאת. לכפר על קבר סמסוס (שס נא) (עיין ברא"ס) ומומאת פפק:

Ŀiṁaċ∟:

(ספרי נב) וביסודו של רבי משה הדרשן מלאמי אמר רבי פנחס בן יאיר נחנאל בן לוער השיאן עלה זו:

במורה שנאמר (ד"ה א יב, לג) ומבני יששכר יודעי בינה לעמים ואחח שהם נחנו עלה לנשיאים להחנדב קרבנוח הללו סגבורס נלמווס סקרב ומסו סקריב סקריב ב' פעמיס שבשביל ב' דבריס וכס לסקריב שני לשבמיס אחת שסיו יודעיס נאמר לי שיקריבו כסדר מסען לדגליסס לכך אמר סקרב את קרבנו וסוא חסר יו"ד שסוא משמש סקרב לשון לווי שמפי נאמר בכל סשבעים לפי שבא כאובן וערער ואמר די שקדמני יהודה אחי אקריב אני אחריו אמר לו משה מפי הגבורה (18) הקריב נחנאל בן צוער. הקרב אח קרבנו. מס מלמוד לומר סקרינ נשנמו של יששכר מס שלא

حَشِيرًا رَمْزِيَات: שְׁנִיהָם מְלָאִים סָבָּת בָּלִילָּה شخذت شكر خشكر بغييه منهٰ كَالِي مَالُكُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ פַּיַ בֶּסֶרְ צַּחַה שְׁלֹשֶׁים ימֵצְהֹ עלוד אָנן לובון להֹנע

קַטְבֶּע: os פַּף צַּחָה עַשְׂרֶה זָהָב מְלֵצֵה ·

څڅم څٽد څا ښئن ځمځت:

בְּבְשִׁים בְּנִי־שְׁנָה חֲמִשְׁה זֶה بَرْيُكِ لِيَهْرُمُرِي خُكُد هُزُرُونَ بَرْزُدُونَ طَنِيْهُ لِمِبْدَ، فَيُدَا

ײַ שְׂמִּיר־עָזָּיִם אָחָד לְחַמְּאִתּ:

לי בּיּוֹם ווֹשִּׁלְיִאָּׁר נְשִׁיא לְבְּנֵינִ בְּיוֹמָא הָלִיהָאָר וַבְּא לְבְנֵינִ לַבְבַּן נְיַנְאָבְ בָּן בֵּנִהֶּב: (פּ)

> לְמִנְחָתָא: ŗĠŗĊĸ ٥١ڬڵ٤ 八口は立口 ひこ ひょうしょ كالاتدلابا άζl فكخدا άται ĖQ Ć Ä L תר דְכַסְפָּא שַהָקְלֵיה סלמו בוו משפוש מובפא בּבְסַר הַדָּא מָאָה וּהָלָהִין לבוד זם לונבנוה מוסמא

למובע בוסמוֹא: סלמון הוא דדהב מליא לולא שוֹבא מעלכע המת

<u>ڔؖڎ۪ڔؙڽ؉</u>؞ חַד אָמַר חַד בַּר שַׁהֵיה שור עד בר הובי דכר

אַפּֿיר בַּר עוּין חַד לְחַשָּׁתָא:

לונבלא בלעלאל בר צוער: אמבון בני הָּנֹא טַמָּהָא בּון בַבְרֵי חַמִּשָׁא גָּרֵי חַמִּשָּׁא

!בוקול אָלואָב ~~ב~~ּר בוקול:

meal-offering; a roi lio diw belgnim ruof enf sanctuary; both of them full of shekels, after the shekel of the one silver basin of seventy 19 was a hundred and thirty shekels, silver dish, the weight thereof he presented for his offering one

full of incense; one golden pan of ten shekels,

a burnt-offering; one he-lamb of the first year, for one young bullock, one ram,

sin-offering; one male of the goats for a

and for the sacrifice of

son of Zuar. was the offering of Nethanel the he-lambs of the first year. This rams, five he-goats, five peace-offerings, two oxen, five

Zebulun: 24 Helon, prince of the children of On the third day Eliab the son of

- שבעים שקל. כנגד שנעים אומות שילאו מנייו: נאמר מזרק אחד כסף ולא נאמר מזרק כסף אחד כמו שנאמר בקערה לומר שאף אוחיות של אחד מצערפום למנין: ששרים שנה שנגזרה גזירם המבול קודם מולדומיו כמו שפירשמי אלל (שם ו, ג) והיו ימיו מאה ועשרים שנה לפירך ויילד בדמוחו וגוי: בוזרק אחד כסף. בגימטריה חק"כ על שם נה שהעמיד חולדום כן ה"ק שנה ועל שם על שם שכשהעמיד מולדות לקיום העולם בן מאה ולי שנה היה שנאמר (בראשית ה, ג) וימי אדם שלשים ומאת שנה (19) קערה כסף. מנין אומיומיו בגימטריא ממק"ל כנגר שנומיו של אדם סראשון: שלשים ומאה משקלה.
- גימטריא של קטרח חרי"ג מלוח ובלבד שחחליף קו"ף בדלי"ח על ידי א"ח ב"ש ג"ר ד"ק (במדב"ר יג, מו): (20) כף אחת. כנגד סמורס שנמנס מיזו של סקנ"ס: עשרה זהב. כנגד עשרת סדנרומ: מלאה קשרת.
- ויקח אח האיל וגוי: כבש אחד. כנגד יעקב (שם ל, מ) והכשבים הפריד יעקב: (IS) פר אחד. כנגד מברסס שנממר בו (ברמשימ ימ, ז) ויקח בן בקר: איל אחד. כנגד ינחק (שס כב, יג)
- (22) שעיר עזים. לכפר על מכירם יוסף שנהמר בו (שם לו, לה) וישמעו שעיר עזים:
- חומשין וחמש סדברוח סכחובין על לוח אחד וחמש סכחובין על סשני. עד כאן מיסודו של רבי משס סדרשן: עחודים כבשים. ג'מיניס כנגד כסניס ולויס וישראליס וכנגד מורס נציאיס וכמוציס. שלש ממשיות כנגד ממשק (ES) ולזבח השלמים בקר שנים. כנגד משה ואהרן שנתנו שלוה בין ישראל לאביהה שנשמים: אילם
- נופל עליהן לשון זה נשיא לבני פלוני אוחו היום היה הנשיא המקריב לשבע פלוני: הקריב נחנאל נופל אחריו הלשון לומר נשיא יששכר לפי שכבר הזכיר שמו והקרבחו ובשאר שלא נאמר בהן הקריב (+2) ביום השלישי נשיא וגוי. ביוס סעליעי סיס נעים סמקריב לבני זבולון זכן כולס מבל בנחנמל עומתר בו

إلانتان: מְלַאָּים סָׁלֶת בְּלִילֶת בַּשֶּׁמֶן කීඵ්ද ස්කි්ඵ්ද වුඡුවක ක්සිව්ට! מוֹנִיל אָטַר בָּסֶר שִּבְעָים رم تهريون الم ゖ゙゙゙゙ヹ゙゙゙゙゙゙゙゙゙ヹ゙ヹ゙ לובני קעירת בפר ΧŪЦ בְּפִילָא בִמְשָׁה לְמִנְהָהָא: جٰدٙٳ تأليبيا ٥٤٤٩ فخيرا tà chá l ひょう ひょうしょう בַבְּסְפָּא מָטַבְלֵנִי מֻבַּמֹנוֹ בוו מִשְׁלַבִּי מִוֹבְלֵא עַר CKOLX

meal-offering; mingled with oil for a both of them full of fine flour after the shekel of the sanctuary; silver basin of seventy shekels, 25 hundred and thirty shekels, one the weight thereof was a his offering was one silver dish,

ئامُدُن: » פַּף אַחָת עַּשְׂרֶה זָהֶב מְלֵאֵה

څڅم څٽد څا ښئن ځمځ پ: لاء قد هُيَٰد قلِ خَلِد مَنْ هُنْدُ هُنْدُ

» שְׁמִּיר־עִּזְּים אֶחָד לְחַמְאָת:

كُلْحُلْ هُذِيهُ لِ قُلْ لِنَاذِلًا: (5) בְּבְשִׁים בְּנִי־שְׁנָה חֲמִשְׁה זֶה ⁶⁵ אֵילֶם חֲמִשְּׁהׁ עַּהָּדֵים חֲמִשְּׂה بخاثك يهجمني خكد هٰذِني

لهنتا څذيئند څاپښتنهند: ° בּיּוִםְ בַּוֹבְיֹמִג לֹמִּגא לִבְּׁדֹנ

™ بالأثراث ا にはなれ לַבְבָּנֵנְ לַהְּבִנִבְ בַּמָב XTI

إثاثات: מְלַאָּים סָבֶת בְּלִילָה בַּשֶּׁמֶן කීඵ්ද ස්කී්ඵ්ද වුඡුර්ක ක්සිව්ට! מוֹנֵל אָטַר בָּסָר שִׁבְעָנִים

ظ۵۵ الله [∞] פַּרְ צַּחָת עֲשְׂרָה זָהֶב מְכַצְּה

چچس אָטָר چוֹ־שְׁנְהָוֹ לְעֹלֶה:

אַפּֿיר בַּר עִּיִּין חַד לְחַשְּׁהָא: ÷ שְׁמִּירַ־עִּיָּיִם אֶחָד לְחַשְּאִתּ:

كألابيا

كانك فترين

ישהיאור:

<u> ۲</u>۸۵۲ کی ۲

ظحا

4044.

يُحَوْظُمُ مَنْظُرْيِكِ مُحَمَّرًا

בוו מַשַּׁלַבְע מִוֹבְלֵא בוּע

שׁבֹא מֹאַנו וּטַבְטָוּן סַבְּמָוּן

בְבֹנוּ בֹאוֹבוֹ אֶבִוּגוּב בַּב

לינבלא באליאָב בַּר הַלִּין:

אמבון בני הַלֹּא שַנְאָהָא בון

בַבְרָי חַמְּשָׁא עָרִי חַמְשָּׁא

ילְנֹכְסַׁנַ לַיּדְשָׁיָּאָ שַּוָבֵי הָבֵין

אַפּֿיר בַּר עִּזִּין חַד לְחַשְּׁהָא:

חַד אָמַר חַד בַּר שַׁמֵיה

שור תד בר הובי דכר

סלמון הוא דדהב מליא

לּוֹכֹא שֹׁבֹא מִטַׁלַכְע הֹמָּב

למובע בוסמוֹא:

<u> ۲۵۲۲ کې ۲</u> a burnt-offering; חַד אָמַר חַד בַּר שַׁמֵּיה one he-lamb of the first year, for one young bullock, one ram, שור קד בר הובי דכר

לַמוָבְע בּוּסְמַיָּא: סלמון הוא דדהב מקיא full of incense; בּוֹכָא שַׁבְא מִטְקְלַבְה עַּשְּׁר one golden pan of ten shekels,

דפילא במשח למנחקא:

٥٤٢٩

ムデマングン

meal-offering; mingled with oil for a both of them full of fine flour after the shekel of the sanctuary; silver basin of seventy shekels,

sin-offering;

one male of the goats for a

31 hundred and thirty shekels, one the weight thereof was a his offering was one silver dish,

children of Reuben: of Shedeur, prince of the

On the fourth day Elizur the son

of Helon. was the offering of Eliab the son he-lambs of the first year. This rams, five he-goats, five

peace-offerings, two oxen, five and for the sacrifice of

> sin-offering; one male of the goats for a

a burnt-offering; one he-lamb of the first year, for one young bullock, one ram,

full of incense; one golden pan of ten shekels,

(E) 출시 출시 (교 הַמְשְּׁה זָה קְרְבָּן אֶלִיצִיר ڄڄڙڻات ιĠΪĒΠ עַהָּלְתִּים ĖÜL

גנבנהΩב: ۺػؙڟؠڰۮ בּיוֹם בַוֹבַוֹמִישָּׁי נַשְּׁיא לַבַּנָי בַּיוֹמָא

द्वंद्वाः: מֹלְאָנִם סָׁלֵע בֹּלְנִלְע בַּמְּמֹן شَكْع خَشَكُم بَخِيْتُم هُدَيْتُهِ מוֹנ'ט אָטַר בָּטָף שִׁבְעָים ۷٤ شٰحشٰ،□

קۈړى:
 %
 בַרְ צַתָּת עַשְׂרֶת זָהֶב מְלֹאָת

څڅم_هُٽِد څا_ۿئئ، ځمځٍد: و و چڙ چڙ چڙ چڙ چڙ چڙ چڙ ج

o+ ឃុំជុះេក្មអ្នក <u>ងូព្យុក ក្</u>ពិញ្ញុងកេះ

צורישהי: (פּ) ثن خُلَقًا شِكْمُنَةً عُلَا בְּבְשָׁים בְּנִי־שְׁנָה ※ 성고 다여하다 약값 ילְזָבַח הַשְּׁלְמִים בָּקָר שְׁנָּיִם

אַלְוֹטָנוּ בּוֹ דִּמוּאֵל: عم، בּיוֹם תַאָּאָּ נַאָּגא לְבֹנוֹ נִגִּ בּיוֹמָא אָטִיהָאָה וַבָּא לְבֹנוֹ

> בַבְרָי חַמְּשָׁאַ גָּרִי חַמִּשָּׁאַ ולְנֹכִסַנוּ לוּדִשְׁיָּאָ תּוָבִי תָּבִין

えいしいふたい: בן לבני שמעון שלומיאל בר **口は「役み下**

בפּילְאַ בִּמְשָׁה לְמִנְחָהָא: ۲ζ۱ ٥٤ڬ۩٪ ĖĠĊĸ たご 音を בַבְּסְפָּא מַטַבְקנה שָבְעִין בוו משלבע מובלא בע לירְבָּנֵיה מְגִּסְּתָא דִּכְּסַרַ

למובע בוסמיא: סלמון הוא דדהב מליא בּוֹכָא שַׁבֹא מִטְקְלַבְע הַמָּב

חַד אָמַר חַד בַּר שָׁהֵיה שור עד בר מובי דְּכַר

\(\bar{a}\d\)

צְפִּיר בַּר עִּוּין חַד לְחַשְּׁהָא:

ないしいゆずい: בון קורבנא דשלומיאל בר בּבְרֵי חַמְּשָׁא עָּרִי חַמִּשָּׁא ילוכסת לידשיא תובי הבין

לג אַלְיָסְׁבְּ בַּר דְּעִיאָל:

was the offering of Elizur the son he-lambs of the first year. This rams, five he-goats, five peace-offerings, two oxen, five and for the sacrifice of

of Shedeur.

children of Simeon: son of Zurishaddai, prince of the On the fifth day Shelumiel the

meal-offering; mingled with oil for a both of them full of fine flour after the shekel of the sanctuary; silver basin of seventy shekels, 37 hundred and thirty shekels, one the weight thereof was a his offering was one silver dish,

full of incense;

one golden pan of ten shekels,

a burnt-offering; one he-lamb of the first year, for one young bullock, one ram,

sin-offering; one male of the goats for a

son of Zurishaddai. ons the offering of Shelumiel the he-lambs of the first year. This rams, five he-goats, five peace-offerings, two oxen, five and for the sacrifice of

children of Gad: son of Deuel, prince of the On the sixth day Eliasaph the

إثاثات: מְלָאִים סָׁלֶט בָּלִילָע בַּאָמֶוּ وم المراثية وا ゖ゙゙゙゙ヹ゙゙゙゙゙゙゙゙゙ヹ゙ヹ゙ לבלת להנע כפו

කීඵද ස්කී්ඵද වුඵුර්ක ක්සිට්ටා מוֹנִע אָטִר כָּפָר שִּבְעָים ΧŪЦ

בְּפִילָא בִמְשָׁה לְמִנְהָהָא: جٰزہٰ كألابيا فكخدا ĖĠĊĸ בַבְּסְפָּא מַטַבְקנה שָבְעִין בוו מִשְׁלַבִּי מִוֹבְלֵא עַר

OGL CALCH - GLAN (WX - IIV signin)

٥٤٢٩ ひょう ひょうしょう

meal-offering; mingled with oil for a both of them full of fine flour after the shekel of the sanctuary; silver basin of seventy shekels,

43 hundred and thirty shekels, one the weight thereof was a

his offering was one silver dish,

full of incense; one golden pan of ten shekels,

one he-lamb of the first year, for one young bullock, one ram,

:gnirəfto-nis one male of the goats for a

a burnt-offering;

was the offering of Eliasaph the he-lambs of the first year. This rams, five he-goats, five peace-offerings, two oxen, five and for the sacrifice of

son of Ammihud, prince of the On the seventh day Elishama the son of Deuel.

children of Ephraim:

עַמִירוּר:

בּּנִיםְ עַמִּבֹימָּנ דֹמִּנִא לְבֹדֹנ בּנִנָּא 谷口には公口

בון מונבלא באלוסף בר

ילְנְכְּסָת קּיִדְשׁיָּא חּוֹבֵי חָבֵין

אַפּֿיר בַּר עִּיִּין חַד לְחַטְּּהָא:

חַד אַמַר חַד בַּר שַׁמַיה

סלמו עוא דדתב מליא

לּוֹכֹא שֹבֹא מִטַׁלִבְע הַמָּב

עד בר תובי דיבר

 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢

למובע בוסמוֹא:

מְּנָא עַלִימָא

الأكريمُثم الأل كنا الأفيان الأكريمُثم قد

بظغُلي ظهٰڴڴڽ שׁבְּאַ מְאָר יּהְלָהִין סְלָּעִין מולפולא גלפו

בּבּילָא בִמִּמַּט לִמִנִטְמָא: פוּלְטַא בְּסִלְמֶּו ヘデラジン בכספא מטפגים הבהו בוו מוללבע מוובא ער

סלמון הוא דדהב מליא

למובע בוסמוֹא:

שור עד בר הובי דכר

full of incense;

meal-offering;

mingled with oil for a

a burnt-offering; one he-lamb of the first year, for 지하다 한 다른 한 대한 마이 다 one young bullock, one ram,

both of them full of fine flour after the shekel of the sanctuary; silver basin of seventy shekels, 49 hundred and thirty shekels, one the weight thereof was a

קۈټى: ov בָּרְ אַתָּת עַשְׂרֶת זָהָב מְלֵאָת לּוֹכֹא שֹבֹא מִטַׁלַבְעַ הֹמָּב one golden pan of ten shekels,

מֹלַאָּים סָׁלָּט בַּלִּילָר בַּאָּמוֹן

هُكُم خَهُكُم بَغْيُهِ هُدُيْتُهِ هُدُيْتُهِ

מוֹנֵע אָטַר בָּפָר שִׁבְעָים

باطهر ثلا كالجرا هذرواء

עַמָּלְמִים,

چچس لا چا تا تا چنا جا چات ا

¿٠ פַּר אָהְד בָּן־בָּקָר אַיִל אָהָד

** كِلَّ كُلُم لِي اللَّهُ لِي اللَّهُ لِي اللَّهُ لِي اللَّهُ لِي اللَّهُ لِي اللَّهُ لِي اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّلَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّاللَّا اللَّا اللَّا الللَّهُ اللَّاللَّا اللَّاللَّا اللَّاللَّا

בְבְשָׁים בְּנִי־שְׁנָה

ל ְּ מְנֵנִים אֵילִם עַמְשְּׁעִן מַעַּבְיה בַּכָּבוּ עַמְשָּׁא יַּבְּרִ עַמְשָּׁא

ځکال

كلخير كلتديد فقل

द्वंद्वाः:

^{6†} ἀζάι□

بَرَيْنِ لِيلُاكِ:

בּוֹ_דְעוּאֵל: (פּ)

چچس «קר چן שְנָהוֹ לְמִלֶר: ײַ פַּר אָהַר בָּן־בָּלָר אַנִל אָהָר

בּג שְׂמִּרְ־עִּוָּיִם אֶחָד לְחַשְּׂאִתּ:

אַפֿיר בַּר עִּיִּין חַד לְחַשְּׁהָא:

sin-offering; one male of the goats for a

עמִיהְוּד: (פּ) אָלְוָהֻלֵּה בוֹן_ בְּבְשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה חֲמִשְּׁה ್ ಜ್ವಿರ ಗ್ರಥಭಗ ತರ್ವದ ಗ್ರಥಭ ילְזֶבַח הַשְּׁלְמִים בְּקָר שְׁנָּיִם

בון לוובלא באלושמה בר בְּבֶרֵי חַמְּשָׁא נְּדֵי חַמְשָּׁא ילָנֹכַסְׁעַ לִיגַוּהְהָּגָא שַּוָבִי, שַּׁבִי, וַ

.budimmA to nos was the offering of Elishama the he-lambs of the first year. This rams, five he-goats, five peace-offerings, two oxen, five and for the sacrifice of

ېزښت يېزېږې چړ څړ تېد: المن المنظم المنظم المنظم المنظم المنظمة المنظ

לבני מנשר נמליאל בר

children of Manasseh: son of Pedahzur, prince of the On the eighth day Gamaliel the

ڄڄڙٿان: מַבְאָּים סָבֶת בְּלִיבָת בַשָּׁמָן هُكُم خُهُكُم بَكِيْلُهِ هُدْيُلُوا מוְרֶל אָטִר בָּסֶר שִׁבְעָים ›› شرشر**۵** التهالي لانها كالأ לַנְבְּנֵוְ לַמְּנִעַ בָּסֶבְ אַנְעַ

בפּילְאַ בִּמְשָׁה לְמִנְחָהָא: ڼځل تأثربابا ٥٤٢٩ ĖĠĊÄ خذذا ムデジジ لمحرفظة متافري شجيرا בוו מושלבי מובא ער שבא מאַר וּהָלָהון סִלְעִּין מוסטא דקסף

meal-offering; mingled with oil for a both of them full of fine flour after the shekel of the sanctuary; silver basin of seventy shekels, 33 hundred and thirty shekels, one the weight thereof was a his offering was one silver dish,

% כַּף צַּתָת צַשְּׁרֶה זָהֶב מְלַצֶּה

למובע בופמוֹא: סלגו טיא דדהב מליא לולא שוֹבא מעללבע הֿמָּר

full of incense; one golden pan of ten shekels,

چچن هِبَاب چا-نېډرن جنځن: ن قِد هُيَٰد قُل فَرْد هَٰنَد هُنَاد

קר אַמַר קר בַּרָ שַׁמֵּיה לְעֲלְקְאַ: שור עד בר הובי דכר

a burnt-offering; one he-lamb of the first year, for one young bullock, one ram,

» שְׁמִּיר ִ מִּזִּים אֶחָד לְחַמֶּאִת:

אַפּֿיר פַר עוּין חַד לְחַשְּׁהָא:

sin-offering; one male of the goats for a

בָּן־פְּדָהְצְיִר: (פּ) שׁמְמֹּע שִׁנִי בַּוֹבְלוּ נַּמִּלְנִאָּכְ חַמִּשְׁר בְּבְשָׁים בניישנה פּ שְׁנַּיִם אֵילָם חֲמִשְּׁהוֹ עַהָּדָים 戸海内は「口 ŧĽL

בון טובלא בומליאל בר ילְנֹכְסַׁנַ לִיּדִשְׁיָּאָ טִוְבִי טִבִּין

Pedahzur. offering of Gamaliel the son of of the first year. This was the rams, five he-goats, five he-lamb peace-offerings, two oxen, five and for the sacrifice of

בּוֹמְן אַבּיבוֹן בָּוֹ־גּּרְענִי: °° בּוּוִםְ עַשַּׁמִּגְּהָג דֹמָגִא לַבְּדֹנוּ בּוּגִמָא שַּמָגמֹאָע עַבָּא לַבְּנִיג

בללמון אַבובן בּב צבתונו:

children of Benjamin: son of Gideoni, prince of the On the ninth day Abidan the

sin-offering; oz שְׂמִּגרַ_מִּגִּים אָבוֹר לְחַשָּׁאָנוּ: אַפּֿגר פֿר מִיּין חַד לְחַמָּתָא: one male of the goats for a

ڇپٽ هپر چر نارمن جنجات: جَيْجِرَمِهِ: a burnt-offering; חַד אַמַר חַד בַּר שַׁמֵיה one he-lamb of the first year, for 69 ਵਿੱਚ ਲਹਿੰਸ ਦੀ ਵਿੱਖੋਂਸ ਲੁ: 4 ਲਹਿੰਸ שור עד בר מובי דכר one young bullock, one ram,

למובע בוסמיא: ظَمٰ لُـــٰن: סלמון היא דדהב מקיא full of incense;

88 פַּף אַתָּה עַשְׂרֶה זָהֶב מְלֵאָה פִּוּכָּא חַדָּא עַהְקַלַה עַשְׂרּ ביליים one golden pan of ten shekels,

דפילא במשח למנחקא: द्वंद्वाः: meal-offering; تألتبيا بزكإ ٥٤٤٩ מֹלְאָים סָׁלֶט בָּלִילָט בַּאָמוֹ mingled with oil for a בַּסְלְתֵּי both of them full of fine flour කීඵද ස්කී්ඵද වුෂු්එක ක්සීවීට لمروقه منظري هجما after the shekel of the sanctuary; מוֹנֵע אָטַר כָּפָר שִׁבְעָים silver basin of seventy shekels, בוו מוללבע מוולא ער hundred and thirty shekels, one لاً مُنْ اللهُ وَكُمْ اللهُ عَلَىٰ اللهِ عَلَىٰ اللهِ عَلَىٰ اللهِ عَلَىٰ اللهِ عَلَىٰ اللهِ عَلَىٰ اللهِ عَلَىٰ ٢٤٠٠ ゖ゙゙ヹ゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙ヹ゙ヹ שַׁבְאַ מְאָב וּהָלְהָוּן סִלְמָּוּן the weight thereof was a לבלנו להנע כמו ЯΠП his offering was one silver dish,

אָטוֹמֹנו פֿן הַמּנִהּבּוֹי: the children of Dan: בן אַטומוֹר בּר עמושהרי: son of Ammishaddai, prince of

בְינִסְהָא

99 בּיּוִם עֹהֹמִינִי וֹמִּיא לַבֹּנִוֹ צִוֹן בּיִימֹא הֹמִינִאִּע וַבֹּא לַבֹּנִי On the tenth day Ahiezer the

בּוֹרגּדִענִי: (פּ) son of Gideoni. KŢŒĬĘſ: זֹנ לַנַלַן אָּבֹוֹנֵן was the offering of Abidan the בון טובבלא באַבובן בּר ĊĊŔſロ בְנֵירִשְׁנֶרִוּ he-lambs of the first year. This אמבול בני מולא עולישא rams, five he-goats, five עונים אילם חַמִּשְׁה עַהְרֵים

בכבי המשא גבי המשא peace-offerings, two oxen, five ילְנֹכַסְתַ לַיּדְשָּׁיָּאָ שַּיָבִי שָּׁבִין 口谷かなに口 27 and for the sacrifice of

sin-offering; אַפּֿיר בַּר עִּזִּין חַד לְחַשְּׁהָא: one male of the goats for a

<u> ۲</u>۸۵۲ کی ۲ څڅم څٽد څل ښئن ځمځد: a burnt-offering; חַד אַמַר חַד בַּר שַׁמֵּיה one he-lamb of the first year, for

⁶⁹ פֿר אָטַׁר בָּן־בָּקְר אַנִּל אָטָׁר עד בר תובי דָכר one young bullock, one ram,

למובע בוסמוֹא: ظمٰدُن: סלמון הוא דדהב מליא full of incense;

\$\frac{1}{2}\$ \$ לּוֹכֹא שֹבֹא מִטַׁלִבְע הַמָּב one golden pan of ten shekels,

בְּפִילָא בִמְשָׁה לְמִנְהָהָא:

ڄڄڙٿان: meal-offering; كألابيا بزكا ٥٤٢٩ מְלַאָּים סָׁלֶת בְּלִילֶת בַּשֶּׁמֶן mingled with oil for a فخظرا ĖĠĊĸ ひょう ひょうしょう both of them full of fine flour කීඵ්ද ස්කි්ඵ්ද වුඡුවක ක්සිව්ට! after the shekel of the sanctuary; בַבְּסְפָּא מָטַבְלֵנִי מֻבַּמֹנוֹ מוֹנִע אָטִר כָּפָר שִּׁבְעָים silver basin of seventy shekels, בוו משלבע מובלא ער 61 hundred and thirty shekels, one これなに the weight thereof was a

לבלנו להנע במנ ΧŪЦ his offering was one silver dish,

בָּן־עַמִּישַׁבֶּי: (פּ) חַמְשָּׁה זָה קְרְבָּן אָהִיעָּזָר ÇÇŲſ□ יי שְׁנַּיִם אֵילָם חֲמִשְּׁהוֹ עַהָּדִים ĖÜL ĸĠĬĒIJ עַהָּלְתִּים

בון טובבלא בּאַטוּמֹור בּר בַבְרָי חַמִּשָא גָּרָי חַמִּשָּׁא ולְנֹכִסַנוּ לוּדִשְׁיָּאָ תּוָבִי תָּבִין

son of Ammishaddai. sat the offering of Ahiezer the he-lambs of the first year. This rams, five he-goats, five peace-offerings, two oxen, five and for the sacrifice of

son of Ochran, prince of the On the eleventh day Pagiel the

: إِنْ حُبُّ בְּנְיִם מְּהְשֵׁרֵ מְּלֶּבֶרְ אָתְּבְׁר בְּּלְבֶּרָרְ אָתְּבְר פּּנְּמִיאֵל בָּרְ לְבְּבֶרָ אָתָּר פּּנְמִיאֵל

إثاثات: מְלֵאִים סָלֶת בְּלִילֶת בַּשֶּׁמֶן هُكُم خَهُكُم بَكِيْلُهِ هَٰذِيْلُوا מוְרֶל אָטִר בָּסֶר שִׁבְעָים ور بهاد تهاد الله לובין להנע בּמוֹב אַנְע דְפִּילָא בִמְשָׁה לְמִנְחָהָא: تألتديا جزكإ פולטֿא *غ*ځيرا ĖĠĠĸ たごう ※ لمرفع منظري هخما בוו משלבע מובלא טע הַבְא מְאָר יהְלָהִין סִלְעִין לוּבְבָּנִיה מְנִסְּתָא דִּכְסַרַ

meal-offering; mingled with oil for a both of them full of fine flour after the shekel of the sanctuary; silver basin of seventy shekels, 73 hundred and thirty shekels, one the weight thereof was a his offering was one silver dish,

children of Asher:

<u> ځ</u>ې د د د
 +ר
 בַּרַ אַנַוֹּטְ צַּמַנְטְ צַּמַנְטְ צַּמַנְטְ

למובע בוסמֹנֹא: סלמו נוא בבנד מלוא בּוֹכָא הַדְּא מִטְקְלַבְה עַּשְּׁר

שור חַד בַּר חַוֹרֵי דְּכר

a burnt-offering; one he-lamb of the first year, for one young bullock, one ram,

one golden pan of ten shekels,

چچש־אָתָר چַן־שְׁנָתוּ לְעַלֶּה:

٥٠ שְׁמִּיר־עִּוִּים אֶחֲד לְחַמְאָת:

אַפֿיר בַּר עִּוּין חַד לְחַשְּׁהָא:

. אַמַּר חַד בַּר שַׁמַיּה

:garine-offering; one male of the goats for a

full of incense;

שׁמְשׁבׁ מִנְ מִנְמִנְאֵבְ ĊĊŔſロ בני־שֶׁנַרו ע שְׁנֵיִם אֵילָם חַמִּשְּׁה עַהָּרִים 戸海内は「口 ±ڬٳ

<u> څا_څځاا: (ح)</u>

לוובלא בפומיאל בר מולא עולישא ילָנֹכִסַׁעַ לַיּדִאָּיָאָ שַּוָבִי שָּבִין

of Ochran. was the offering of Pagiel the son he-lambs of the first year. This rams, five he-goats, five peace-offerings, two oxen, five and for the sacrifice of

خِطْرٌ، الْطَفْخُ، الْجُنْدِيْم قُلْ مِرْزًا: مِدْدًا: خِطْرً، الْطَفْخِ، الْجُنْدَة قَلْد ¹⁴ בְּיוֹם שְׁנֵנִם עַשְׁר יוֹם נָשִׁיא בְּיִוֹם חְּרֵי עְּסָר יוֹמִין רַבָּא

of Naphtali: of Enan, prince of the children On the twelfth day Ahira the son

र्दांग्रा: מֹלַאָּים סָׁלָט בַּלִילָּט בַּאָמוֹן කීඵ්ද ස්කි්ඵ්ද වුඡුවක ක්සිව්ට! מוֹנַל אָטַר בָּסָר שִׁבְעָים ^{6∠} ἀςἄι□ これなに לבלנו להנע במנ ΧŪЦ בְּפִילָא בִמְשָׁה לְמִנְהָהָא: تألتديا خركإ 017<u>0</u>% ĖĠĊĸ た できる يُحَوْظُمُ مَنْكُرْيِكِ مِشْتُمْرِا בוו מושלבע מוושא ער מִנֹסִעָא

meal-offering; mingled with oil for a both of them full of fine flour after the shekel of the sanctuary; silver basin of seventy shekels, 79 hundred and thirty shekels, one the weight thereof was a his offering was one silver dish,

os פַף אַתָּת עַּשְׂרֶת זָהָב מְלֵאָת י

למובע בוסמוֹא: סלמון הוא דדתב מליא בּוֹכָא שַׁבֹא מִעַּקלבע מַּמָּב

full of incense; one golden pan of ten shekels,

چچس لا چا تا تا چنا جا چات ا פַר אֶהֶר בֶּן־בְּלָר אַיִל אֶהֶר

 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 ٢
 חַד אַמַר חַד בַּר שַׁמַיה עוב, בו שוב, גכו

a burnt-offering; one he-lamb of the first year, for one young bullock, one ram,

one male of the goats for a

;gniroffering;

שְׁמִּגְרַ־מִּנִים אֶחֻד לְחַמְאָת:

אַפּֿיר בַּר עִּיִּין חַד לְחַשְּׁתָּא:

nos ədə səidA do gnirəflo ədə ssw he-lambs of the first year. This rams, five he-goats, five peace-offerings, two oxen, five and for the sacrifice of

לבלן אָטִירַת בּוֹרַמִּנֶלוֹ: (פּ) בְּבְשָׁים בְּנִי שְׁנָה חֲמִשְׁה זֶה $^{\epsilon 8}$ אַ'לַם חַמִּשְׁה עַהָּדָים חַמִּשְּׁה بَرْغُرُدُن يَاهُرُمُني خُوْد هُؤْنِي بَرْبُدُونَ طِيْلُهُمْ عَبِيدَ فَيُدَرُّ

לוּבְבָּלֹא בַּאֲטִונה פֿב הולו: אמבון בני שנא המשא בין בכבי המשא גבי המשא of Enan.

כפות זָהָב ۩ۦڬڶۿ ₫₫L Ψڍڙם مُمْدِد مُنْدُعُد حُمْلِ וּשְּׁבֹאָגַ אַלְּבָע כְּמָב אָשָּׁים **₽8** □□□□□□ באָע נשָּׁיאָי とにて נאתו הַנְבָּת הַמִּוְבָּה בִּיוֹם

ÄÄĽ.: מֿמַּר בּוֹכֹּג בַבַּנַבַּא טַבַּטַא תּמְבוּ, מִוֹבְעוֹ, כַסִּפּא שַּׁבוּ, וּמְבַאָּב מִנְפַּו כַּפַפָּא עַבַעַא בוליאו ימיה מן בקרבי בא הנוכת מדבחא ביומא

twelve golden pans; dishes, twelve silver basins, princes of Israel: twelve silver was anointed, at the hands of the of the altar, in the day when it This was the dedication-offering

نَظِيُم: אֹלַפֿוֹם וֹאֹוֹבֹת מֹאִנִי בֹּהָבֹל קאָטָר בַּל בָּסֶף הַבַּלִּים نه تهنى چۇك ئۈچۈرى ئۈنائى ヹヹ゙゙゙ゟ゙゚゚゙゚゙゙゙゚゙゙゚ヹ゚ヹヹ には必に

څڅ۲۰:

ひに かない skiel istea dsu toka. תד כל כפף עניא הביו Lodes imeal Lailds דמוסתא מֹאַנ ינִילְנִין סִלְּמִּן נִינִ

shekel of the sanctuary; four hundred shekels, after the of the vessels two thousand and each basin seventy; all the silver hundred and thirty shekels, and each silver dish weighing a

עשרה. סס סס שסמנדנו ולה הירע נסס פקול (קפרי שס. במ"ר): אומס למדנו שנמשח ביוס ומס חלמוד לומר ביוס המשח אוחו ביוס שנמשח הקריב (ספר ינג): – קשרות כסף שחיום אר אחרי המשח לאחר ומן ולא בא ללמד ביים המשח אלא לומר שנמשח ביים כשהוא אומר (ויקרא 1, לו) ביים משחר (+8) ביום המשה אוחו. זו זייס שנמשם הקריז ומה לני מקיים למרי המשם שנמשם מחלה ולמר כך הקריז

שקל לכך חור ושנאס כאן וכלל בכולן כל כמף סכלים בשקל סקדש (ספרי נד): כל כסף הכלים וגרי. למדך שסיר (88) שלשים ומאה הקערה האחח וגרי. מס מלמוד לומר לפי שואמר שלשים ומאס משקלס ולא פירש באיזר

הַכַּפּות עַשְּׁרִים וּמִאָּר: بَارُكُ فِيُلَاكُمُ بِالْأِلْمِ فَحِالِنَاتِ מְלַאָּט לַמָּבִיט הֹּמִּבִי הֹּמִּבִי כַפֿוֹת זָהָב

שְׁנֵים עַשְׁר לְחַמְּאִת: ממור ומוֹשׁנוֹם ומִמּגונו מּוֹנם מַשְׁרְ כַּבְשָּׁים בָּנֵי־שְׁנָה שָׁנָים מפמיר עַשְּׁר פַּרִים אָילָם שָׁנֵים־ ₩۲ €4_∐~~€~~ᢤL

הַמִּוְבֶּהַ צַּהַרֵי הִמְּצָּה אֹהְוּ: בְּנִי־שְׁנָה שִׁשְּׁים יַאָּת חָנָבָּת مهرم مَنْكُ، م ههره حُدُهُره א מַשְׁבִּים וֹאַבְבָּמִעַ פָּבוּים אָגַלִם

וּגְרַבֶּר אֶלֶנוּ: (פּ) השלית מבין שָּנֵי הַכְּרֶבִים 47-81-1 עַפּֿוּלְ מִצְּבָּר אֶלְיוּ מִעַּלָּלְ יִי קְלָּא דִּטְהְעַּלֶּלְ עַּמִּיה **e**drq,0 לְבַבַּר אַשַוְ, וֹנְהָּלָת אַשַ וּמִּלָּא לְמַלְלָא הֹפּוּש וְהָמִת וּבְבֹא מֹשֶׁה אֶל־אָהֶל מוֹעֵד וְכַר עָלֵיל מֹשָׁה לְמַשְׁכּן

כפות והב של והב היו (פפרי נה):

לוּדְשָׁא כָּלְ דְּתַב בָּוֹכַּיָּא מִטֹלַבְע בַּלִוֹכָּא בַּסֹלָמִי מַשָּׁר סִלְמִין הַנִי לוכׁ, בַבַנְילָא עַבְעָא מֹהֶבוּ

שׁבׁוּ מַשִּׁב לְחַשְּׁלַא: ימֹנֹשׁעַבוּן יַאָּפּיבִי בָּנִי מִיַּי אמבון כני הלא טבי ההב שונון בכנון שבו ההב בלק שוְבוּג לַמֹּלִשֹא שַבוּג מַּמָּב

בביאו לבוה: בא שונכט מובשטא ששונ XCIL.L άĊΧ الناش المناش يرد نهورا ĽĽι ואַבְבָּעָא äàLl أرج خَوَّد، ٱكْت تِهْدُنِ، لَ نَحْمَ سَبْدَ، ذِبْدُونَ طَيْلَهُمْ * الْجَمْرُ لِللَّهُ أَلَيْ

אֻרורָא تظظظت

> spekels; pans a hundred and twenty sanctuary; all the gold of the apiece, after the shekel of the incense, weighing ten shekels twelve golden pans, full of

twelve; the goats for a sin-offering neal-offering; and the males of the first year twelve, and their sy the rams twelve, the he-lambs of burnt-offering twelve bullocks, all the oxen for the

after that it was anointed. dedication-offering of the altar, the first year sixty. This was the he-goats sixty, the he-lambs of four bullocks, the rams sixty, the of peace-offerings twenty and and all the oxen for the sacrifice

And when Moses went into the

.mid omu two cherubim; and He spoke testimony, from between the was upon the ark of the from above the ark-cover that the Voice speaking unto him 89 speak with him, then he heard rent of meeting that He might

:Saryas: अरिट प्रिया हिंदिर मृ या टांक्रा र्यंद्याः : And the Lord spoke unto Moses, saving: בסעלמך <u>וַיְרַ ~~בָּיָ~~ר</u>

The Haftarah is Judges 13:22 - 13:25 on page 195.

של כסף או אינו אלא כף אחת של כסף ומשקלה עשרה שקלי והב ושקלי והב אין משקלם שוה לשל כסף חלמוד לומר (88) כפוח זהב שחים עשרה. למס נאמר לפי שנאמר כף אחת עשרס וסג סיא של וסג ומשקלה עשרה שקלים כלי סמקדש מכווניס במשקלן שוקלן אחד אחד ושוקלן כולן כאחד לא ריבס ולא מיעע (ספרי שס):

שם שבנן מן בדברום (פפרי נם): מדבר. כמו ממדבר כבודו של מעלה לומר כן מדבר בינו לבין עלמו ומשה שומע מהליו: - וידבר אליו. למעמ את הקול הוא הקול שנדבר עמו בסיני וכשמגיע לפחח היה נפסק ולא היה יולא חוץ לאהל (במדבר רבה. ספרי שה): הקול יולא מן השמים לבין שני הכרובים ומשם ילא לאהל מועד: וישמע אח הקול. יכול קול נמוך חלמוד לומר וסכריע ביניסס משס בא אל אסל מועד ושס שומע את סקול סבא מעל סכפרת (ספרי שס): מבין שני הכרובים. א) וידבר ש' אליו מאהל מועד והוא חוץ לפרכח וכחוב אחד אומר (שמוח כה, כב) ודברחי אחך מעל הכפרח בא וה (98) ובבא משה. שני כתובים המכתישים זה את זה בא שלישי והכריע ביניהם כתוב אתד אומר (ויקרא א,

9b

שְׁבַעָּת הַנֶּרוֹת: מוּלְ פְּנֵרְ עַמְּנִיבְע זֹאִירוּ לְלֵבֵרִלְ אַפָּר מִנְרָתָא יִהוֹוּ ْ בְּתַעְּלְיִהְ אָתִרתַבַּרְת אָלִר בְּאָרְלְהָנִהְ יָת בּוֹצִינִיּאֵ

מׁנֹעַוֹנוֹ מִבֹּמֹא בוָגֹונוֹא: يَـقر جُرِـ مِثَرِا لَهُمَلُتُ جَذُرُر مَدْرِم مُن مَثَرِا لَتَامَد ذِيك

light in front of the candlestick.' lamps, the seven lamps shall give shirest the shift Speak unto Aaron, and say unto

בְּאֲמֶׁר צְנָה יְהוֹה אָת־מֹשֶׁה: جَدِرِ הَמְּנִירָה הָעֶּקְה נֵרֹמָיִה מְנָרָהָא אַרְלֵיק בּוֹצִינִהָא ווֹמֹמִ כֹּן אַנְיוָן אָבְעוּבְ וֹהֹבֹּב כֹּן אַנִיוִן לְכַּבוֹנִי אַפֹּּנ

בְּמָא דְפַּקֵּיד יְיָ יָת מֹשֶׁה:

LORD commanded Moses. in front of the candlestick, as the I lamps thereof so as to give light And Aaron did so: he lighted the

עַשָּׁה אָת־הַמְּנֹרֶה: (פּ) הַרְאָה יְהֹוָה אָת־מֹשֶׁה בֵּוֹ מַלְשָּׁר הָוֹא כַּמַּרְאָר אַשֶּׁר זַהַב עַד יַבְבָה עַד פַּרְחָה דְהַב עַד שִיַה עַד שִישְּׁנְה ְוֹנֶת מִעְּשָׂת תַּמְּנְרֶתְ מִקְשָׁת וְדֵין עּוֹבֶר מְנְרְתָא נְנִירָא

ינת משה בן עבר ית לגידא היא כהווא דאחוי

candlestick. shown Moses, so he made the pattern which the Lord had work; according unto the the flowers thereof, it was beaten unto the base thereof, and unto candlestick, beaten work of gold; And this was the work of the

ج المجار : \$ל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר: Take the Levites from among

And the Lord spoke unto Moses,

וּמִּבֹאֹגְ וֹמִבּבֹנִם אָטִם: וּהְבֹּאֵלְ וּהְבַבּי יָהְבִין: ⁹ לו איר הלולם ממוף בגר קרב יף לינאי מיי בני

cleanse them. the children of Israel, and

ئنڨئدن نىتندىا خدېشىدبا ننددبا: ĘŴĻロ أخذف خلألاي מֹסְפַּר מֵלְ כָּלְ בָּשְּׁרְהֵוּן لَرْمَالِ مَرْا-قِرْا- رَبَّةُ ﴿ ע בַּזָּט הַּלְיָנִים הָוֹּ עַמְּאָט לְדַכּוָאָיִהוֹן אַדִּי עַלִּיהוֹן וְכְּהַ־תַּעֲשָׂה לְהָם לְשְׁהַרָּם יּבְּדֵין ロダロバト

cleanse themselves. them wash their clothes, and to pass over all their flesh, and let them, and let them cause a razor the water of purification upon them, to cleanse them: sprinkle And thus shalt thou do unto

- האמלעי ולמה כדי שלא יאמרו לאורה הוא לריך (תנחומא בהעלתך ה): שעל ששח הקנים שלשה המורחיים פונים למול האמלעי הפחילוח שבהן וכן שלשה המערביים ראשי הפחילוח למול אל מול פני המנורה. אל מול נר האמלעי שאינו בקנים אלא בגוף של מנורה: יאירו שבעה הגרוח. ששה מאליה (שבת כא, א) ועוד דרשו רבומינו (ספרי נמ) מכאן שמעלה היתה לפני המנורה שעליה הכהן עומד וממיב: את סנרות: בהעילתך. על שם שהלהב עולה כתוב בהדלקתן לשון עליה שלריך להדליק עד שתהא שלהבת עולה דעמו כשלא היה עמהם בחנוכה לא הוא ולא שבטו אמר לו הקב"ה חייך שלך גדולה משלהם שאחה מדליק ומטיב (2) בהעלחר. למה נפתכה פרשת המנורה לפרשת הנשיחים. לפי שכשרחה ההרן מנוכת הנשיחים חלשה או
- (E) ויעש כן אהרן. להגיד שנחו של אהרן שלא שינה (מפרי נהעלמך מ):
- ג) על ידי הקצ"ה נעשית מאליה: מ) וכלס ועשס במבנימס וגו' (מפרישס): בן עשה אח המנורה. מישעשלס ומדרש מגדס (מנמומל בסעלמך מגדיש ועד קמס ועד ככס זימ: – במראה אשר הראה וגרי. כמבנים אשר סכאסו בסר כמו שנאמר (שמות כס, שסוא אבר גדול: - עד פרחה. שסוא מעשס דק שנס סכל מקשס ודרך עד לשמש נלשון זס כמו (שופטיס מו, ס) מנורות כסף שלפני סשריס: עד ירכה עד פרחה. כלומר גופס של מנורס כולס וכל סמלוי בס: עד ירכה. ולא נעשית איבריס איבריס על ידי מבור: עד ירכה עד פרחה. ירכה סיא השידה שעל הרגלים מלול כדרך בלע"ו לצון דא לדא נקצן (דניאל ה, ו) עצמ צל ככר זהב הימה ומקיצ בקורנס ומומך בכציל לפצע איבריה כמקונן (+) וזה מעשה המנורה. שהראהו הקנ"ה באלצע לפי שנתקשה בה לכך ואמר וזה (שם פא): מקשה. במדי"ן
- (3) קח את הלוים. קמס בדבריס משריכס שמזכו לסיומ שמשיס למקוס (מדרש מגדס):

בּן־בָּקר הַמַּח לְחַמֶּאת: סָלֶת בְּלוּלֶת בַשְּׁמֶן וּפַר־שֵׁנָי إِذَا كِيَارُ فِي قُلْ قِرْبُ بِيرَابُابِهِ إِنْ فِيرًا

פֿלַ הַּגַע בּוֹנִ וֹמִּבְאַנִי אָבֵילְ מוּמְּגַ וְּנְיְפְׁנַבְלְנְּיִם לְפְּנֵּגְ וּיִחְקְרִיבְ יִּנִי בְּיִנְאֵּגְ בְּבְּרָ וְנִיקְרַבְּקֹּ אָנִרַ תַּלְנְּיָם לְפְּנֵגְ וּיִחְקְרִיב יִּנִי לִינְאָּגִּ בְּבָּרָ

¿בַּגַנוּם: نْلِلْلِا لَمُمْكِّدُ كُدْرِ لِمُلْكَمْ هُلِ لَيْهُمُونِا لَحْدُر لَمُلْعُمْ لَلِ וְנִיאַנִבְּעָׁ אָּטַיַנַלְנִיִּם בְּלָבָּנָּנִ וּנִאַנִיב וָנִי בְּוֹאָנִ אֵנִים וֹנִ

אָת־עָבֹרָת יְהוָה: בּנו. וֹמִנְאַלְ וֹנִיְנִי לְמֹבֹּלְעִ לִמִפֹּלְעִ זִּע פּוּלְטֹוֹא בּוּנִיּ הניפְה לְפְּנֵי יְהְנְיִה מֵצֵּה בֵּרִם יִיִ מִן בְּנֵי יִשְׁרָצֵלְ וִיהוֹן נְהַנְיִלְּ אַבְּרֶן אָטַרַעַלְנִיָּם וְיִרִים אַבְרוֹן יָה לֵינְאֵי אֲבְמָא

تذانت: מּלְעִ לְיִעְנְּעִ לְכַפּּׁנִ מִּלְ בֵּלְנַפּּׁנִא מִּלְ לִינְאֵי: הְאָּהָר הַשְּׂאַר וְאָר־הָאָתֶר הַד הַשְּׂמָאַ וְיָה הַבְּיִ יי על ראש הפּהים וְעַשְׁה אָת על היש הוריָא וַעָּבִיר יָה וְתַלְוּיִםְ יִסְמֶבוּ אָעַיִּיְדִיהָם

קנופָה לַיהוָה: هَلَالًا لَكِفَرْا خُرْدُ لِلسَّفَظُ هِنْتُ الْكُلُولُ فَيْرِيلُ الْمُحْرِدُ الْمُعَالِمُ اللَّهُ الْمُعَالِمُ " וֹנְיֹהְמָּבִעֹּ אָנִי נַבְלְנְיָם כְפָּדָּגְ יִנְּעִבִּים זִּנְ בְּיִנְאָנִ פֿבָם אַנִּבְוּ

> שַּׁסַב לְעַמִּעֹאִ: למהט נטור פנין בר פורי ומלטמיה סולקא דפילא

בְּנְמְּטֵא צִבְנֵי וֹמְּבָאֵן:

יביהון על ליןאַי:

ובולאו וסמכון זע ובועון

אָבְמָא פֿבַם גַּיִּ:

thou take for a sin-offering. another young bullock shalt fine flour mingled with oil, and 8 bullock, and its meal-offering, Then let them take a young

Israel. To netalida edi to noisegergaco assemble the whole meeting; and thou shalt Levites before the tent of And thou shalt present the

hands upon the Levites. children of Israel shall lay their 10 Levites before the LORD; and the And thou shalt present the

the service of the LORD. of Israel, that they may be to do wave-offering from the children п before the Lord for a And Aaron shall offer the Levites

the Levites. LORD, to make atonement for for a burnt-offering, unto the for a sin-offering, and the other bullocks; and offer thou the one hands upon the heads of the And the Levites shall lay their

wave-offering unto the Lorp. sons, and offer them for a 13 before Aaron, and before his And thou shalt set the Levites

- הוקיקם מגלמת כמלורעים: רבי משם הדרשן לפי שנחנו כפרה על הבכורות שעבדו עבודת אלילים והיא קרויה ובחי מתים והמלורע קרוי מת (7) הזה עליהם מי חשאת. על אפר ספרס מפני ממאי ממיס ענסס: והעבירו חער. מלאמי נדנרי
- למטאם עבודם אלילים עם פר העולה: ב) ובזו יש פמך לדבריו במורם כהנים (ויקרא מובה פ"ג ד) ואומר אני שהוראת שעה הימה ששעיר היה להם להביא שני. מס סלמיד לומר שני לומר לך מס עולס לא נאכלת אף המאת לא נאכלת (עד כאן דברי רבי מאיר) (הוריות ה, (8) ולקחו פר בן בקר. וסוא עולה כמו שנאמר ועשה את האחד עולה והוא קרצן לצור צעצודת אלילים: ופר
- יריסט עליסט (מדרש אגדס): (9) והקהלה אח כל עדה. לפי שהלויס נמוניס קרבן כפרס מחמיסס יבואו ויעמדו על קרבנס ויסמכו אח
- $(\alpha r r d d r r d)$: וקרשים (לריך לומר וקרפים דאלו קרשים ביד משא בני מררי) הנראום בבים קודש הקדשים והשלישים לבני מררי שליהם הארון והשלחן וגוי. השניה לבני גרשון לרך נאמר בם חנופה לה' שאף שליהם היחה עבודת הקודש יריעות מנופות נאמרו בפרשה זו הראשונה לבני קהת לכך נאמר בס והיו לעבוד את עבודת ה' לפי שעבודת קדש הקדשים (II) והניך אהרן את הליים חנופה. כדרך שמשס מלוכע מעון מנופס מי (ויקלם יד, ז. מדרש מגדס). שלש

לנו הֹבְאֹלְ וֹבֵינוּ לְ, בַּלְוֹיִם:

څرلېر: نَّمُلُمُّحُ نَيْدِيا مُمْفَمِّنا كَلُمَّا וְהַבְּיַלְעַׂ אֶנַרַדַּלְנִיְם מִעְּנְדְּ וְתַפְּבֵּרִישׁ יָתְ בְּנִיאֵי מִנְּי בְּנֵי

Levites shall be Mine. children of Israel; and the Levites from among the Thus shalt thou separate the

بريق: נמירק אלם והנפת אקם عد، كَيْوَلِه 「口袋に

וטוב זטעון וטבים זטעון מועד למפלח יח משפו ומנא ַ בַּלְנְיָם יַבְּעַר בַּן הַיִּהַלְיוּן לְיִנֹאָי

a wave-offering. cleanse them, and offer them for of meeting; and thou shalt go in to do the service of the tent And after that shall the Levites

לְּג: מּבְּׁנֵג וּמִּבְאָרְ לִצְעַשְׁיִג אָטִּם נְּנְלְאִ מִבְּּנִג וֹמִּבְאָרְ לִבִּוִיםְיִם פּּמֹּנְע פּֿלְ-נְטִם בֹּלִוּר כּלְ, פּּעַע פֿלְ נִלְּגַּא בּוּלֵנָא or משוני בּנוֹ ישְׁרָאֵלְ שַּׁחַעְ בַּנְיִה מִּנִּי בָּנִּי יִשְׁרָאֵלְ חַלְּנִּ כּי נְתְּנִים נְתָנִים בַּמָּנִי בְּיִ אָבִי אַפַּרָשָׁא מַפָּרְשָׁין אַנּוּן

taken them unto Me. all the children of Israel, have I the womb, even the first-born of Israel; instead of all that openeth Me from among the children of For they are wholly given unto

מֹבְּנִם עֹלַבַּמִּטֹּנ אָעָם לֵנ: לַּיִּוֹם עַכְּעַׂיִּ כְּלְ_לָּכִיָּעְ לֵּאָנֹוּא לי ישְׁרָאֵל בְּאָרָם וּבַבְּהַנְּהָה ישִׁרָאֵל בַאַּנְשָא וּבְבִּעִירָא ַ בְּׁר בֹּלְבַבֹּׁכוּוּרְ בֹבֹנוֹג אֵבוּ, צִּילָ, כֹּלְ פּוּכִּבֹא בֹבֹנוּ,

נְיָבְיוֹן בַּבְרָלֵיי: באַבהא במגבום אַלבּישׁית בְּיוֹמָא דִּקְשָׁלִית בָּלְ בּוּכְּרֶא

for Myself. land of Egypt I sanctified them smote all the first-born in the man and beast; on the day that I

children of Israel are Mine, both

For all the first-born among the

בלור בבני ישְׁבַאָּל: * נֹאפֿע אָעַבַּלְנְיָּם טַּעַע פַֿלְ וֹפֿבּיִבִּיע יָּע לְיִנֹאֵי עַלְּן פַֿלְ

בּוֹכְבֹא בֹּבְנוֹ וֹמֻּבְאַנְ:

among the children of Israel. instead of all the first-born And I have taken the Levites

בַּנְיִי יִשְׁבָּאַלְ אָּלְ_עַעַּבְּעַבְּעַבְּאַרָ نَـنُرُب حَحْدٌ، نَهُلُـعُج ثِدُك خَدُهُن بذرةك مَد خُدَّا نَهُلَهُم نُرِهِ בניישראל באהל מועה ישָׁרַאָּלְ לַמַּבֻּר אָת־עַּבֹרָת o לְאַנְוֹנְוֹ וּלְבֹּנְּוֹוְ מִשִּוּבְׁ בַּנְוֹנִ زهم فير ترزين بميرات

くせい 点が: מוְעֹא בֹמֹלַנַד בֹּנָ, וֹמָנַאָּב ולא ונו ללנו نظِرَيْد ילְכֹפּּבֹא מֹלְ בֹּנִג וֹמִּבֹאָלְ לנו וֹמְבַאָּבְ לַמַּמָּכּן וֹמִלֹאִ ישְׁרָאֵל לְמִפְּלַח יָת פּוּלְחַן לאַבורן ולקנוהי ממו בני וובלום זם קולאו זבולון

sanctuary. Israel coming nigh unto the Israel, through the children of To nearblide and gnome sugalq on children of Israel, that there be make atonement for the or bns, gnireem to meeting, and to service of the children of Israel children of Israel, to do the his sons from among the they are given to Aaron and to And I have given the Levites—

- (10) נחנים נחנים. נמוניס למשל נמוניס לשיר (שס): פשרח. פמיממ:
- במרל ועכשיו ואקה את הלוים: (TI) בי לי בל בבוד. שלי סיו הזכורות זקו הדיין שהגנתי עליהם זיין זכרורי מלרים ולקחתי הוחם לי עד שמעו
- ילאו בים ובאי: ס' מומשי מורס וכך כלימי צב"ר (ויק"ר ב, ד): ולא יהיה בבני ישראל נגף. שלל ילערכו לגשם מל סקדש שלס (19) ואחגה וגרי. ס'פעמים נאמר בני ישראל במקרא זה להידיע חבתן שנכפלו אוכרוחיהן במקרא אחד כמנין

₩ كَرَابُه فِي يَرْمُ حِنْهِ كِنْهِ فِي فِي يَنْ طَهِم جُرْبَيْ فِي يُحِدِهُ فِي خُرَابًا فِي يَهْدِيْ אַשֶּׁר־צִּנְּה יְהְנָה אָת־מֹשֶׁה לְלֵינִאֵּי כְּכֹל דְפַקֵּיד مع فقر نشك خرد حرابات فحرح فنشفه يثون ظهِد بَعِيَرًا إَجِّا يَعِدِ يَهِدِ طَهِد بِعَيَدًا إِجَا

ېدىۋە לۈير יِەئبَە يېچۈە يۈڭىۋە ئۆيرا לۈيۈرە: יי בּגְרֵיהָם וֹלְנֵּרְ אַנֵּרָן אָנָם לְבִּישִׁיהוֹן וֹאָרִים אַנִּרִן <u>וַיְּ</u>הְחַשְׁאַנּ עלונֶם זֹנֹכֹבֹּסוּ וֹאִבַּכֹּגאוּ

אַבועון אַבורן לְדַכּוּאַיהון: נשבון אַבְמָא צַבָּם נָנָ וֹכָפַּנ

﴿ثِاٰتِ: (۵) קמָע מַּלְעַלְוּיָם בּוֹ מְמִּיּ בְּנְיִוּ כַּאֲמֶר צִנְּר יְרִנְיִר אָת־ مبقد خفتر تحكنا نخفتر בב לְצְּבֶּר אָנר עָּרְדְרָהָם בְּאָהֶל לְמִפְּלָח וֹאַבוֹבּגַבֶּן ĒΧĿ

זה משה על לינאי בן עברו ולבם לווני. למא בפפור וו בְּמָמֻכּן וַמִּלָא צַבָּם אַבַו זנו פולטנהון עַלְנִיָּם יִבְתַּר בֵּן מָאַלִּי לֵינְאָי

> children of Israel unto them. touching the Levites, so did the the Lord commanded Moses Levites; according unto all that children of Israel, unto the all the congregation of the Thus did Moses, and Aaron, and

them. atonement for them to cleanse LORD; and Aaron made them for a sacred gift before the their clothes; and Aaron offered themselves, and they washed And the Levites purified

the Levites, so did they unto sommanded Moses concerning before his sons; as the Lord had of meeting before Aaron, and in to do their service in the tent And after that went the Levites

جېښد: هُكُا تَنْهِدَ بِي ثِمَا تَنْهِدَ جُرْيَادِينَا: And the Lord spoke unto Moses، معانوه saving:

CICLT: לְצְבְאׁ צְּבְּאׁ בַּעַבְרָה אָהֶל לְחַיִּילָא הִילָא בִּפּיּלְחַן מוֹשֶבּוּ וְמִנְאׁ: ליב ן עַשְּׁרֵים שְׁנְּהֹ וְמַעְּלֵה יְבוֹאֵ וַחֲמִישׁ שְּׁנִין וַלְעִילָא יַיָּמִי וּאָט אָאָה כַלְוּיָם מִבּוֹ חַמָּה בַּא בּלְכָּוֹאָ מִבַּר מַשִּׁבוּוֹ

בְּמִמְּמִׁנְעַם: (פּ)

: ١١٦

מֹאֵבָא שַׁמְּבְעַבְי וֹלְאִ וֹמְּלִי מִינוֹלְ פּוּלְטַוֹּא וֹלְאִ וֹפַּלְע וּמְבֵּן חַמִּשִּׁים שָׁנְּה יַשִּׁוּב וּמִבַּר חַמְשִׁין שְׁנִין יְתּוּב

שַׁמְבֶּיִר לְלֵיוֹאָי בָּמָשָּׁבְיִבִיוֹ: יְעְבֶּרְ בְּכְּח חַעֲשָׂה לַלְוֹיָם וֹפּוּלְחָנָא לְא יִפְּלַח בְּדֵין ³² לִשְׁמְר מִשְׁמֶּרֶת וַעֲּבֹדֶּה לְאׁ יִּנְיֶּגֶּיְ וְהַבְּע אָטַ אָטְוּו בֹּאַבַּל מוִהֹע וּוּשָּׁמִישִ גם אָטוָטוּ בַּמַהָּכּוּ

them.

service of the work, and shall 25 they shall return from the and from the age of fifty years gaireem service in the work of the tent of

they shall go in to perform the

and five years old and upward unto the Levites: from twenty

This is that which pertaineth

but shall minister with their serve no more;

conching their charges? shalt thou do unto the Levites do no manner of service. Thus to keep the charge, but they shall brethren in the tent of meeting,

- (02) ויעש משה ואהרן וכל עדה הר. משה העמידן וחסרן הניפה וישרחל ממנו חח ידיהם:
- (בב) כאשר צוה ה׳ וגו׳ כן עשו. לסגיד שנת סעושין וסנעשם נסס שאחד מסן לא עכנ:
- שניס ובן ל' עובד מכאן למלמיד שלא ראה סימן יפה במשנמו בחמש שנים ששוב אינו רואה (מולין שם): ועשרים. ובמקוס אחר אומר (במדבר ד, ג) מבן שלשיס שנס סא כילד מבן כ"ס בא ללמוד סלכום עבודס ולומד חמש (+2) זאח אשר ללוים. שניס פומליס בסס ואין המומין פומליס בסס (מפרי מב. חולין כד, א):
- ושרת את אתיו עם אתוסי כתרגומו: (25) ולא יעבוד עוד. ענודה משה בכהף הבל הוור הוה לנעילה שערים ולשיר ולמעון עגלוה (קפרי קג) ווהו

בַּהָבֶשׁ הַרְאִשִּׁוֹן לֵאִמְר: はればにロ שלישי במדבר־סִינִי בּשֶׁנָה הַשֶּׁנִית אָלַ־מִאָּהַ יִּמַבָּיִל

הַפַּסַח בָּמועַּדְו: בְבְנִי־וִשְּׁבְאֵל

מְמָּפַּׁמֹּגו עַלְּגַּמָּנ אָעַנִי: בְּמִאָּגִיוֹ כְּבֶלְ הַלְּלְ הַלְּלִיוֹ וּכְבָל בּ תַּנְּׁע בַּיוֹ הְעַבְּיָה תַּעָּׁהָ אַעִּוֹי בְּאַרְבְּעָה עִשְּׁר ְיוֹם בַּחֹהָשׁ

र्षेष्ठित तृङ्गाः וֹנְבַלֵּר מְמִּנֵע אֵכְ בֹּנֹוּ וֹמִּבַאֹכְ וּמִכִּוּכְ מְמִּע מִם בֹּנִּוּ וֹמִּבַאַכְ

מְמָּע כֹּוֹ מֹמִי בֹּנִי וֹמִּבֹאֹכִי בְּכֶל אֲשֶׁר צִנְיִר יְהוָה אָתַ־ בון העוקום במדבר סיני י בְאַרְבָעָה עָשֶּׁר יָוֹם לַהְדֵשׁ ווֹמֹמִוּ אָטַ_עַפָּסַע בַּנֹאָמָוּן

אַבַרו בַּיִּים הַהִּיא: آنكاليد خفتر ميثي لخفتر לְעֲשֶׁת הַפֶּסְת בַּיַּנִם הַהָּגא יַבִּילוּ לְמַעֲבַר פִּסְחָא בְּיוֹמָא 9 ŚĨĠA וֹלַאְ וֹכֹלִוּ לַמִּמִוּ וֹפֹּמָא בַאֹּנָמָא וֹלָא

> خيرشد: בְּמִגְנִים בְּוֹנִים בַּוֹנִים בַּוֹנִים בַּוֹנִים בַּיִּ שׁלִנִנִישָׁא לְמִפּּלִעוּוְ מִאָּבֹמֹא ċāĹċĹ% FOLL はほばめ は殺し

פַּסְׁחַאַ בְּזִּמְנֵיה: אַנן ווֹהְבַּעוּן בַּנוּ וֹמָּבַאַכְ וֹנַי

تبنجداز زيرب: لأآد ألآدك لأحُمْ لِحَالَة حَربك שמברון ימיה בזמניה ככר

בְאַבְנְעַ ממובא וֹהֹבֹרוּ וֹת פֹסִוֹא בֹנִיסָוֹ

לְמָהְּבַּר פַּסְׁעַאִי

בני ישְׂרָאָל: הְפַּקִּיד יְיָ יָת מֹשֶׁה בַּן צְּבַרוּ ĊīĹŮ%

וֹנְהֵי אַנְשָׁים אֲשֶׁר הְיָיִ מְמֵאִים ׁ נַהָּוֹי הּבְּרִיָּא דַּהַוֹי מְסָאֵבִין

יקדם אַהַרוֹ בְּיוֹמָא הַרוּא:

בענא יקריבו קדם משה

ordinances thereof, shall ye keep and according to all the according to all the statutes of it, in its appointed season; month, at dusk, ye shall keep it

In the fourteenth day of this

the passover in its appointed

land of Egypt, saying:

Let the children of Israel keep

after they were come out of the

first month of the second year

And the Lord spoke unto Moses

IX in the wilderness of Sinai, in the

should keep the passover. children of Israel, that they And Moses spoke unto the

Israel. Moses, so did the children of all that the Lord commanded wilderness of Sinai; according to day of the month, at dusk, in the first month, on the fourteenth And they kept the passover in the

before Aaron on that day. and they came before Moses and keep the passover on that day; a man, so that they could not were unclean by the dead body of But there were certain men, who

- (62) לשמר משמרת. למנות קביב לאסל ולסקים ולסוריד בשעת סמקעות:
- לא הקריבו אלא פפח זה בלבד: במורה (פסמים ו, ב) ולמה לה פסח בזו מפני שהוה גנומן של ישרהל (ספרי סד) שכל הרבעים שנה שהיו ישרהל במדבר (I) בחדש הראשון. פרשס שבראש סספר (לעיל ה, ה) לה נהמרס עד הייר למדת שהין סדר מוקדס ומהותר
- (2) במועדו. אף בשבת במועדו אף במומאה (שם):
- אש כאשו על כרעיו ועל קרבו. שחוץ לגופו. מלה וביעור חמץ): גופו ממקום אחר כגון שבעם ימים למלה ולביעור חמץ. (ס"א מלוח שבגופו. שה חמים וכר בן שנה. שעל גופו. ללי (E) ככל חקחיו. אלו מנים שבגופי שה המיה זכר בן שנה (פסחים נה, א): וככל משפטיו. אלו מנים שעל
- פרשח מועדים מקיני אמר להם וחור והוהירם צשעח מעשה (קפרי קו): (+) וידבר משה וגרי. מס מלמוד לומר וסלם כבר נלמר (ויקרל כג, מד) וידבר משס לם מועדי ס' ללם כששמע
- לא סיה יודע אהרן מנין לו (ספרי סח): (6) - לפני משה ולפני אהרן. כששניסס יושנין נגית המדרש גאו ושאלוס ולא ימכן לומר זה אחר זה שאם משה

- ביליוף בני ישְרַאָּל: אָת־קְרְבָּן יְהֹנְתְ בְּנָוֹמְדְוֹ דְּלִא לְקְרָבָא יָת קּוּרְבָּנִא לְמֵּׁע נֹלֶּבָה לְבֹלְעָׁוּ עַלֵּוֹלְיִר גַאֵּנֹמָא לַמָּא נִטְמָנָה בַּבוּנִ ے אָלֹטִנוּ מְמֵאִנִם לְנִיפֹּמָת אָבִׁם אָנָטוֹגא מִסְאָבוּוּ לְמִמֵּנִ וֹפֹּמָאִ
- देंदैवः (ख) וֹאֲמֻמְׁמִבר מִרַיְנְצַנְיִר וּנֹאָמֶר אָבְתָּם מָמֻּנִי אַמֶּרַנּ וֹאָמַר לְּעִוּן מָמֵּע אִוּרִיכּנּ
- ٥ ۲<u>۲</u>۲۲: 後人口はほこ
- حَيْلِيْكِ: אָן לְדְרָהֵיכֶּם וְעֵּשָּׁה פֵּסַח אֵּוֹ בְאּוֹרַח רַחִיקִא לְכוֹן אִוֹּ לְנֶפְשׁׁ אֵוְ בְּנֶבֶרְ רְחִלְּחִ לְּכֶּם מִסְאַב לִמְמֵי נִפְּשָּׁא דַּצִּנְשְׁא יי אַישׁ אַישׁ פִּי־יַהְנֶה־שְׁמֵאֵ וּ לְמִישִׁר גָּבֶר גָּבֶר אֲבֵי יָהֵי لَـ قُدُ مُرْ ـ فَدْر نَهُلَـ مُرْد مُرْد مُرد مُ فَدْر نَهُلَـ مُر
- מַּלְ מַצִּיִת ימִרְרָים יאָכְלֶּרִוּ: . נְיִם בֵּין הַעַּרְבָּיִם יַעֲשָׁי אָתֻּיִּ הַ יְיִם בֵּין הַעַּרְבָּיִם יַעֲשָּׁי אָתַיִּ
- חַקַּת חַפַּסַח יַעֲשָׁי אַתְוֹ: וֹמֹאָם לַאָּ וֹמִּבֹּבוּבבוֹוְ בֹּכֹלַן וֹנִוֹנִמָא לָאִ וֹטַבַּבוּן בּוּצַ בַּכֹּלַ לאַ יַשְׁאַרוּ מִמֶּנּוּ עַרְ בַּבֶּר לָאִ יַשְׁאַרוּן מִנֵּיה עַרְ צַּבָּר
- בובינא: קַטְאָר יִשָּׂא דְאֵישׁ ĖĊÄLL <u> جنڌ ښان</u> **LETEL 4%_**L;L ψή۲Γ

- בׁנוֹ כֹּוֹמִנִינִי כֹּנִי כֹּנִי וֹמִּבְאָבִ:
- מן בדם ין על היקכון: יְהְוָה עַר דְאָשְׁמִעַעַ מָא דְאָהְפַּקּר
- וּמַבְּיל יְיָ עָם מִשָּׁה לְמֵימַר:
- לבונכון ווהדנו פּטַּטֹא
- ימבוון הכלניש: נעקרון וְהַוּה עַל פַּטִּיר מְּמְּבֵׁא וּוְמֵא בּוּן מִּמְהַוֹּא בּוֹבִיא טִּוֹנִיא בּאַבבּמִּע
- אַזירַת פּּסְקא יַעְּבְּרוּן יָתִיה:
- יְהְנְה לְאַ הִקְרִיבִ קְּבִיב בְּיִּמְנֵיה חוֹבֵיה יִשְבֵּיל עַעוֹא מָתְמָּיִנִי בַּיוּ מִתְּמִּיִר אָבִי קּוּרְ בִּיִּרְ בַּיִּרְ בְּיִּרְ إنجרְהָה פּסְחָא וִישְׁמִיצִי אֲנְשָׁא הַהוּא נטבק לא שני ניטמנא מלמהבר וְגוּבְרֶא דְּהוּא דְּבֵי וּבְאוֹרַח

- children of Israel?' appointed season among the offering of the Lore in its kept back, so as not to bring the of a man; wherefore are we to be We are unclean by the dead body And those men said unto him:
- concerning you. LORD will command 8 ye, that I may hear what the And Moses said unto them: 'Stay
- And the Lord spoke unto Moses,
- говъ; spall keep the passover unto the or be in a journey afar off, yet he unclean by reason of a dead body, or of your generations shall be Israel, saying: If any man of you Speak unto the children of
- unleavened bread and bitter keep it; they shall eat it with fourteenth day at dusk they shall in the second month on the
- keep it. statute of the passover they shall thereof; according to all the the morning, nor break a bone they shall leave none of it unto
- bear his sin. appointed season, that man shall offering of the Lore in its because he brought not the shall be cut off from his people; to keep the passover, that soul not on a journey, and forbeareth But the man that is clean, and is
- משס כשאר כל המורה כולה אלא שוכו אלו שמאמר על ידיהן שמגלגלין וכות על ידי וכאי (ספרי שם): . אשם שכך מוצעח שכל ומן שסים רולם סים מדבר עם סשכיים (סנסדריץ פ"ק) וראוים סיחם פרשס זו לסאמר על ידי לשמאים (ש"א לשהורים כן גירשת רא"ש) אמר להם עמדו ואשמעה כתלמיד המוצטח לשמוע מפי רצו. אשרי ילוד (ד) למה נגרע. ממר לסס מין קדשים קרבים במוממה ממרו לו יזרק הדם עלינו בכהנים מהורים וימכל הבשר
- (@dd'd ?G, A): (פסחים לג, ב. ספרי סט). פסח שני מלה וחמץ עמו בביח ואיץ שם יום עוב ואיץ איסור חמץ אלא עמו באכילחו (10) או בדרך רחקה. נקוד עליי לומר לא שרמוקס ודאי אלא שסיס מון לאמקופת סעורס כל ומן שמיעס

نْجُאُلْدُا لِيَظْدُمُ: (مَ) אַחַתְ יִהְיֶּה ڶۮٙؾؙٛٛٛٛٛ څڅ□ دجمون جرا يعقب پهر ** פַּסַּחֹ לֵיהוָה בְּחַקָּת הַפָּסַח וְבֶּיִי אָהְבֶּם בַּר וְעַשְׁהַ וַאָּבִי יִהְנַּיִי עַ שְּׁבְּיוֹ הַיִּבְיּ

that is born in the land.' for the stranger, and for him ye shall have one statute, both ordinance thereof, so shall he do; passover, and according to the according to the statute of the passover unto the Lord: among you, and will keep the And if a stranger shall sojourn

شد خواد: لاح_ترظين الأرابة לַאָּטַבְ עַמָּצִיט וּבָמָּנֶב וּעִוֹנָע אָת־הַמִּשְׁבָּן הַפְּא נגימי בַּקָּעַ 口心に

בְּחֵיוּ אִישְׁרָא עַר עַפְּרָא: יבְרַמְשָׁא חָנִי עַלְ מַשָּׁכָּנָא אָנוַ וַנְּמִּאָבְּן וּבְיוֹמָא בַּאִטְקַם

.gnin1om appearance of fire, until tabernacle as it were the and at even there was upon the even the tent of the testimony; cloud covered the tabernacle, tabernacle was reared up the

ימֹרְאָרַ־אָּשִׁ לְּיִלְרִי ⁹¹ בו יהנה המיד העגו יכסנו בו הני פרירא ענגי הפי

קיה וְחִיוּ אִישְׁלָא בָּלִילְיָא:

then after that the children of taken up from over the Tent, And whenever the cloud was fire by night.

covered it, and the appearance of

So it was alway: the cloud

And on the day that the

: 🚓 🗆 🛱 🔾 מִּםְ בַּׁלְּגְּלְ מִּם יַבְּנִי בְּלֵגְ בַּמָּבְ מַפָּׁן מְּבָּן نَّمْلُكُمْ بَحَثَرَاتٍ كَيُّمُكُ نَمُخُلِ ثَمْرُنَا خَتَرَ نَمْلُكُمْ بَحَكُنَكُ בּ שַׁאַשַׁבְ וֹאַּשַׁבִּוּ כָּן וֹסַׁמֹּוּ בַּׁוֹ מִמֹבָּוּ. מַמָּבַּׁנֹא וּבַּעַב בּן بذة تبخريه يعزز مرتر بإهبه

בני ישראל:

children of Israel encamped. where the cloud abode, there the Israel journeyed; and in the place

בּוֹבוֹבׁנ: נְעָנֵי: מֵלְ מַּמְּבִּׁלִּיא מְּבַּוּ: אַמְּב יִמְּבָּׁוּ עֵמְּלֵּוֹ מַלְ-עַפִּמְבֵּׁוּ מְבִוּ בִּלְ יִנְמִוּ בַּמְּבִּׁוּ אַמְב יִמְּבָּׁוּ עִמְּלִּוֹ מַלְ-עַפִּמְבֵּׁוּ מִּלִּי מִּלְּיִם מִּמְבָּׁוּ מִּלְיִי מִּלְּיִא מָבוּי: sı וְעַּלְ־פָּי יְהְוָהְ יַחְנָהְ בְּלִ-יְמֵה יִשְׂרָאֵלְ וְעַּלְ מֵימְרָא דַּיִי ַ הַּגְ_פָּׁג וְעַוָּע וֹסְׁהַנְ בִּׁדֹנ וֹמִּבְאָגְ הַגְ מִוּמִבָּא בּוֹוֹ וֹמֹלְוּ בַּדִּנ

they remained encamped. cloud abode upon the tabernacle they encamped: as long as the commandment of the Lord journeyed, and at the LORD the children of Israel At the commandment of the

- משמעו וכי יגור אחכס גר ובא עת לעשות פסח עס חביריו כחקס וכמשפע יעשס (פסחיס לג. ספרי עא): (14) וכי יגור אחכם גר ועשה פסח. יכול כל סממגייר יעשה פסח מיד מלמוד לומר מקס אמס וגו' אלא כך
- (15) המשכן לאהל העדות. המשכן סעשוי להיות הסל ללומות העדות: יהיה על המשכן. כמו הנה על
- לשון סלוק אלא למוח ועלייה כמו (מלכים־א יח, מד) והנה עב קענה ככף איש עולה מים: (TI) העלות הענן. כמרגומו אסמלקום וכן ונעלה הענן ולא ימכן לכמוב ולפי עלות הענן ועלה הענן שאין זה ממשכן וכן כל לשון הפרשה:
- וביד משה (מלאכת המשכן פי"ד): בני יסודס כמין פוכס ולא סיס נפרש עד שמשס אומר (לסלן י, לו) שובס ס' רבבום אלפי ישראל סוי אומר על פי ס' ממנס יסודס זו בספרי (פד): - ועל פי ה' יחנו. כיון שסיו ישראל מוניס עמוד סענן מממר ועולס ונמשך על גבי של גבי בני יסודס כמין קורס מקשו וסרישו ומקשו ולא סיס מסלך עד שמשס אומר (לסלן י, לס) קומס ס' ונסע דגל (18) על פי הי יסעו. ענינו במלאכת המשכן (פי"ג) כיון שהיו ישראל נוקעים היה עמוד הענן מחקפל ונמשך

וְלָאִ וֹסֵׁמוּ: نَشْلَةُم عُلَامُمُقَلُكَ نُكِلِّكَ نَشِرُهُمْ ثَن ثَمَمُلَن مُنظَلِّهِ 61 למנם בפנם לממבנ בני. וּבְּהַאָּבָרוּ הַלְתַמְּמָהָלוּ וּבַאוּרָכוּה עַּנְיָּאָבָרוּ בַּיִּאָנָרוּ בַּיִּאָנָרוּ בַּיִּאָנַרוּ בַּיִּאַנַרוּ

ַנִיסְפַּׁר עַלְיַמִּשְׁכַּוֹן עַלְבַּיִּ עַלְ עַשְּׁכִּוֹאַ עַלְ מִימְרָאַ דַּיִי نَيْم يُجْمِد نَكِرُكُ كَمْثًا نُخْرَا لَخُدَا لَغَدَا لَـٰكُنَّا مُثَلًا لَمُثَلًا لَعُمْنًا لَحُمْنًا

> בּוֹ וֹלְאִ לֹּמֹלְוּוֹ: ונמון סניאון נוטבנו בני

نَلَتِهِ لَمَرِ فِي نُكِلُكِ مِثَلَالُمَرِ مُنْظُلُمُ يَنْ ثَمْكِيا:

نثمذيا: מְלָלָא ומסתקלק וֹנְסְׁמִּנְ אֵנְ יוְמָּׁם וֹבְּוֹלִם וֹנִהְּלֵנִ בעפרא ונטלין או "יקם ي مَد چِدُد لَيْمُخُد يُنْمُثُلُ فَخُدُد הפֿבא ומסטַבַע הווא اَيْم هُمُد_نٺيُن يَامُثَا يَمْثَلُ مَمْثَلُ حَ וֹאִית דְּהָוֹי עַנְיִּטְאַ מִּבְתַּאָא

بجەموتۈمىتىت زەرا: אָבוּ בֹּנִי וֹאָבֹאֵלְ וֹלָאִ לֹמֹלְוּוֹ מכן מַמִּכֹּנֹא כַמִמְבִי, מַכְוָנִי, מבו במבו באוככוט מולא או הבין יומין או יַרְחָא אוֹ

は.な「× נטליו מֿכן מומובא בוו מָבן וֹמכ

וּמַבְּיל יְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

ילְאַמֹּלְאַ זְּעַ מַּמָּבְוֹיִ לְמִקְּרָא הְעֵבְּה וּלְתַּסָּע אָת־ וְיִהְוּיִן לְדְּ לְעָּרְעָא בָּנִשְּׁהָא ַ מְלֵּמְׁע שַּׁמְּמִּע אָלִים וֹעִינִי לְבְּ צַּכְּסָר נְּגִיר יָתַּצְּבֵיר יָהָהוֹן מַשְׁר לְדְּ שְׁמֵּי חֲצִּיצְרָת כָּסֶר מַבֵּיד לְדְּ חַרְמֵין חַצּיצָרָן

> journeyed not. the charge of the Lord, and then the children of Israel kept upon the tabernacle many days, And when the cloud tarried

they journeyed. commandment of the Lord encamped, and according to the of the Lord they remained according to the commandment few days upon the tabernacle; And sometimes the cloud was a

up, they journeyed. night, when the cloud was taken or if it continued by day and by in the morning, they journeyed; and when the cloud was taken up from evening until morning; And sometimes the cloud was

taken up, they journeyed. journeyed not; but when it was Israel remained encamped, and abiding thereon, the children of tarried upon the tabernacle, month, or a year, that the cloud Whether it were two days, or a

the hand of Moses. commandment of the Lord by charge of the Lord, at the they journeyed; they kept the commandment of the Lord Lord they encamped, and at the At the commandment of the

sayıng: And the Lord spoke unto Moses,

the camps to set forward. congregation, and for causing unto thee for the calling of the make them; and they shall be silver; of beaten work shalt thou Make thee two trumpets of

(02) ויש. כלומרופעמיס: ימים מספר. ימיס מועקיס:

ក្នុងក្នុព្រះ

جېښد:

ದೆಜ್ಞಗ: (ಡ)

شخئا لنظمن

מְּלֶרוּ מַלְבָּי יְרַוֶֹּר בְּיִר

מַלְבָּׁה יִהוֹּהְ יַחֲנָה וְעַּלִּבְּ

ב יְהְנְה יִפְעִי אָת־מִשְׁמֶהֶת יְהֹנְה

וְלָאִ וֹפְּמִוּ וּבְּהַמְלְוִטִוּ וֹפְּמוּ:

¿¿ בְּנַאֵּנְוֹשׁ מִמֹלוֹ הַגְ עַמִּהְבֹּוֹ

خِمُدِّا مُخِير تِكُرُهُ كُرِّيرِ نَمُلِيُّ

אָוֹ־יִמְיִם אַוֹּדְהָע אַוֹּדְנָים

- (שב) או ימים. שנה כמו (ויקרא כה, כע) ימים מהיה גאולמו:
- לאמוף אליך מקראס על ידי מלולכומ: ולמסע אח המחנוח. בשעת שלוק משעות תתקעו בסס למימן נמלאת את ס (אמס עושס ומשממש בסס ולא אמר) (שס): - למקרא העדה. כשמרלס לדבר עס ספנסדרין ושאר סעס ומקראס (2) עשה לך. (שיסיו מוקעין לפניך כמלך (דברים לג, ס) ויסי בישורון מלך): עשה לך. משלך: עשה לך.

- CICHL: خُمِ لِنَّمَةُ لِلهُ كُمْ فَنَهُ خَنْهُ فَعُ خَنْهُ فَعُ خَنْهُ خَنْدُهُ فَعُ خَنْهُ فَعُ خَنْهُ فَع ^{*} וֹשׁלֵּמִׁנִּ 'בְּבִיוֹ וֹנִוְגַּבְּנִ נִיִּבְׁלְנִיִּנִלְמִנּוּ 'בְּּבִיוּ וְנִוֹבַּמִּנּוּ
- iἀĽ¤ς: هَرْبِكِ بَاثْمُنهُ، ◘ لُهِمُ، هَرُقَ، كِرْنُكِ
- הַמַּהַנִים הַרָּנִים בַּרְעָה: · 나건슈업ㅁ المنتابات
- שבוגשב ושלמו למסמום: ⊓⊓;'□ יניקעמהם הרועה שלית ונסעו
- וֹלְאַ שֿבׁיִמּנּיּ י בְּבַבַלְבַנִי, אֶנַרַ בַּלֵּבְלָבְ שִׁנְלֵּמְנִי יִבְּמְבְנַהְ זְנַרְ לְּבַבְּאְ שִׁנְלֵּמְנוֹ
- מולם לענינים: בּטַּגְגָּבְנִע וְטְיִנִּי לְכָיִם לְטַפַּע בּטַבּוָגִּבְטָא וֹנִינִן לְכִוּן וּבְגַּוֹ אַנִּבְן נַבְּנַנְיִם וֹטְבַּׁמֹּו וּבְנִוּ אַנִּבְן בְּנִינִּוֹא וֹטַבְּמֹוּן
- וׁנוּמַּהֹשָׁם מָאוֹבֿוכִּם: نلألك تتتمثاه ختمغيره لناخليه 6 \$\frac{1}{5} \L ヹ゙゙ヹ゙゙゙゙゚゚゠゚゙゚ 災心心口 וָבֶּי־תְבֹאוּ מִלְחַמָּה בְּאַרְצְבָם

- אַלְפֿוֹא בּוֹמִבּאַל: וֹאִם בֹאַנוֹע וֹטֹלֵמוּ וֹנִוֹמֹרֵוּ וֹאִם בַּנִוֹבֹא וֹטֹלַמוּוּ וֹוֹוֹבַּמִׁתוּוּ
- מַהְבוֹטֹא בּהֹבוֹן לַבּוּמָא: נלסתו וטטלמון ובבטא וומכון
- देववद्दापार्धः اغذئتانك
- וֹלְא טִוֹבַבוּוֹ:
- تديقطها **六枚付め** خظئه هُجَه خُلُدردبا:
- LiCLTC! ムダバメ ינוֹלבוּל בֿנוֹגוָגֹבׁנֹא וֹוֹגהַגַ להכו ドはなんさん ďĽĖ% EXTUCIL 44

- the door of the tent of meeting. gather themselves unto thee at 3 them, all the congregation shall And when they shall blow with
- themselves unto thee. thousands of Israel, shall gather 4 then the princes, the heads of the And if they blow but with one,
- shall take their journey. camps that lie on the east side And when ye blow an alarm, the
- alarm for their journeys. forward; they shall blow an on the south side shall set second time, the camps that lie And when ye blow an alarm the
- but ye shall not sound an alarm. gathered together, ye shall blow, But when the assembly is to be
- throughout your generations. you for a statute for ever trumpets; and they shall be to 8 priests, shall blow with the And the sons of Aaron, the
- from your enemies. your God, and ye shall be saved remembered before the Lord trumpets; and ye shall be sound an alarm with the oppresseth you, then ye shall land against the adversary that And when ye go to war in your
- מעשה בהקשת הקורנם (פפרי עב): אומרעלפי שלשה סיו נוקעים עלפי הקב"ה ועלפי משה ועלפי מלולרות (מלאכת המשרןפי"ג): מקשה. מהעשת
- (E) וחקעו בהן. נשמיסן וסול מימן למקרל סעדס שנלמר ונועדו לליך כל סעדס לל פחח לסל מועד:
- מועד ומגורה שוה הוא בא בקפרי (עג): (+) ואם באחת יחקעו. סום פימן למקרם סנטיפים ענפמר ונועדו פליך סנטיפים ופף סן יעידמן פל פמח פסל
- הימרים (ר"ה לה): (a) וחקעחם חרועה. קימן מפע הממנום מקיעה מרועה ומקיעה כך הוא נדרש נפפרי (de) מן המקראות
- ושל נשימים באחם וזו וזו אין בסס חרועה ומקע המחנות בשחים על ידי חרועה וחקיעה (קפרי עד): ובסקסיל אם סקסל וגוילומר שאין מרועס למקרא סעדס וסוא סדין לנשיאים סרי מימן לשלשמס מקרא סעדס בשמיס ומוקע אף מקכא העדה מוקע ומכיע ומוקע ומעמה אין חילוק בין מקכא העדה למסע את המחנים מלמוד לומר סוקע בשני כהנים ובשמיהן שנאמר ומקעו בהן וגו' אף מסע המחנום בשמיהם יכול מה מסע המחנום חוקע ומריע (ע) ובהקהיל אח הקהל וגוי. לפי שסיף לומר וסיי לך למקרף סעדס ולמסע אם הממנות מס מקרף סעדס
- (8) ובני אהרן יחקעו. במקרלומ ובמקעות הללו:

رجزر برأت بهر ببزت הַּגְמִנכִים וֹבִינְנִ לְכֵּם גַוּבִּבוּן אֶּלְבַּכוּוּ אָנֹא וֹ, אֶלְבַבוּנוּ: 44'G'CO النظمَق آلايقرا) ころりつに ילְנְאָמֻׁי עַוֹּדְמָּיכֶם (בספרי יליום שמחקקם ולמועביקם

نبيبا خحبا خديخئة كثم בֿטַגוּגֹנטֹא מֹל מַלַנטַכוּן بختبه، تكتبحيا لنفظمنا יביום הדותכון יבמועדיכון

the Lord your God. memorial before your God: I am and they shall be to you for a sacrifices of your peace-offerings; burnt-offerings, and over the blow with the trumpets over your and in your new moons, ye shall and in your appointed seasons, Also in the day of your gladness,

בְּמִלְן מִמֹּלְ מִמְּכֹּן בִימִּבְׁים: تهز جيرة الم حبرة والإرام والإرام ניהי בשְּנְה השֵנֶית בַּחָדֶשׁ

מַמְּכָּנְא בְּסְבַּרוּתָא: تنظأت וֹבׁוֹב בֹמִטֹא טֹלוּגטֹא בֿוֹבבוֹא

testimony. over the tadernacle of the that the cloud was taken up from the twentieth day of the month, year, in the second month, on And it came to pass in the second

בְּמִבְבַּר פַּאַבוֹן: ממובבר סיני נישפו הענון ڗڹۉۿؙڹڂڗڹ؊ؙ۪ڶ؉ٚڂڮ۫ڟۉۿڹ۩ڡ בַּלְאַבוֹ: בׁסִגוֹג וּמִּבֹא הֹּנֹנֹא בֹּמַבַבֹּבֹא なはしけれる نهٔل¤۲

cloud abode in the wilderness of wilderness of Sinai; and the forward by their stages out of the And the children of Israel set

13 according to the commandment

And they took their first journey,

兵!アーは殺し: פּ וֹיִסְׁמִּוּ בְּּבֹאַמֻּוֹנְעַ מַּכְבָּּוּ יְּעַוְּנָעַ וּנְמַבְוּ בְּּלַבְעָנֵעָאַ מַּכְ מִיִמְרָא

בין בידא דַּמשָה:

children of Judah set forward standard of the camp of the And in the first place the Moses. of the Lord by the hand of

בְּבְאָנְ נַהְשִׁנְן בָּן־עַמִּינְדֶב: בואַמְּנִים לִגּבֹאָנִים ניַסַּמ בַּנֶּבְ מַטַנָּיַר בַּנֶּי־יָרוּיְדֶר נַחִשִּׁוֹן בַּר עַמִּינָדָב: はあく

son of Amminadab. over his host was Nahshon the according to their hosts; and

לעלאל בו־צוקר: י וֹמָּלְ בּּּלְא מִמֹּע בֹּנֹוֹ וֹמִּמְבֹּיׁ וֹמֹּלְ עִוּלְא בַּמִּבֹּטֹא בּבִּנוֹ

נְשְּׁמִכְּׁר נְתַּנְאֶלְ בַּר צִּנְעָר:

Vethanel the son of Zuar. the children of Issachar was And over the host of the tribe of

\$\$\\$\ \text{\ti}\text{\t י וֹהָּלְ_אֹּלָא מֹטֹּע לֹנֹג וֹבוּלֻוֹ וֹהֹלְ עִוּלָא בַּהַבֹּטֹא בַלִּנָג

זְבוּלְן אֶּלְיאֶב בַּר עַלְוּן:

Eliab the son of Helon. the children of Zebulun was And over the host of the tribe of

īdāċ!: דּבֹחֵון וּבְדֹנֹ מֶבַבוּ נְמֵבֵּי דָּבְמָאֵן דּבֹחוּו וּבְנוּ מִבְבוּ לֹמִבוּ וְהוּרֶד הַמִּשְׁבָּוֹ וְנָסְעָּוּ בְּנֵוֹ

يظففكط ظهُختُم لَتُمْكِيا خَتَيَ

the tabernacle, set forward. and the sons of Merari, who bore 17 down; and the sons of Gershon And the tabernacle was taken

- (II) בחדש השני. נמלמ ממס מומר שניס עשר מודש מפר "ימיס עשו במורב שסרי ברמש מודש פיון מנו שס שס זכרונות ועופרות ענאמר ותקעתס הרי עופרות לוכרון הרי זכרונות אני ה' אלהיכס זו מלכיות וכו' (ספרי עס): (סו) על עלחיכם. נקרנן לנור סכמונ מדנר (ספרי עו. ערכין יא): אני ה׳ אלהיכם. מכאן למדנו מלכיות
- (12) למסעידם. כמשפע המפורש למקע דגליהם מי ראשון ומי אחרון: במדבר פארן. קנרות החאוה (שמות ימ, א) ולא נסעו עד עשרים באייר לשנה הבאה (קדר עולם פ"ח):
- במדבר פארן היה ושם חנו ממסע זה:

אָלְיצִיר בָּוֹ שְׁרַיִּאָיר: וֹלֹסָת בַבני מִשׁנִי באַבוּן וֹלֹמִילְ מִוּשׁם מִמְבנִים באַבוּן

אָלְיצוּר בַּר שֶׁרִיאִיר: لَمِّحِ خُلَيْدٍ جُنْدَرْدِيا لَمْحِ تَدَرِيكِ

Elizur the son of Shedeur. their hosts; and over his host was ot gnibrocca brawrot 152 nedueA 81 And the standard of the camp of

הְּלֵמִיאָׁלְ בַּוֹרְצִּילִייִ o וְמָּכִׁ בּּּלְאׁ מַטִּּע בֹּנֵג מִמְמָנוּ וְמָּכִ עִילָא גַּשְׁבֹּמֹא צַבְנָג

πιLι@Lι: שִׁמִמוּן אָלוּמִיאָל And over the host of the tribe of Zurishaddai. Shelumiel the son of 19 the children of Simeon was

And over the host of the tribe of

the children of Gad was Eliasaph

אַלְוֹסִׁנ בּוֹ דִּמוּאָלִי יי וֹמֹלַ <u>הְבֵּא מִמֵּ</u>ה בְּנֵי לָה וַמֹּלְ הַיִּלְא דְּשִׁבְּטָּא בְּבָנִי לָב

אָלְיָסָר בַּר דְעוּאֵל:

the tabernacle might be set up 21 of the sanctuary set forward, that And the Kohathites the bearers the son of Deuel.

against their coming.

עַר־בֹאֶם: עמַלְגַּׁהְ וְעֵלֵיתִוּ אָט עַמְּהְבָּוֹן מִלְּגַּהָא וָמְלֵבִיתוּ זְטִ תַּהְבָּוֹא □ظلن،□

ער מיהיהון: رَهُمْ الْمُحْرِا خُدْ كَالِي تُمْحُر

the son of Ammihud. and over his host was Elishama forward according to their hosts; 22 the children of Ephraim set And the standard of the camp of

אָלִישְׁמֶׁמ בּוֹ־עַמִּיהְיִיר: אַפֿבום לְגֹּבְאָטִים וֹתָּלְ-גֹּבְאָנִ בָּנֵנִ ية إنِفِع پَرِيْرً מַחֲנָה בְּנֵי־ וִּנְמֵילً

וֹמֹל חֵילֵיה אֶלִישְׁמָׁמ בַּר هُطْدَنت كِتَارِدَيالِا **ದೇ** 20

the children of Manasseh was And over the host of the tribe of

لآظرنهم كالفليدن ⁶² וְעָּלְ אֵבְא תַּמֵּטִ בְּנֵג תְּנָמֵּטִ נְעַּלְ

GĻĽKIL: בבו מומע ומליאל בר ロバイン 下づけると And over the host of the tribe of Gamaliel the son of Pedahzur.

אַבׁידָן בָּן־גּּדְענְרִי: בְנְיִמֶׁנוֹ אֲבִוֹבוֹן בַּרְ יָּבְתְנְנִי: יּ וֹמְּלַ גִּּלְאַ מַּשְּׁעַ בַּנֹוֹ בַּנִוֹמֵן וֹמַלְ עַוּלָאִ בַּשְּׁבַּטֹּא בַּבַנִי

Abidan the son of Gideoni. 24 the children of Benjamin was

אַנוֹמֹנוֹ בּוֹ בַּמֹנַהּגַּנוֹי: אַבוּיעָנור בַּר עַמִּישַּרָי: ムガロが行口 لْمِّمْ ـ هُدُلِيةِ كِالرَّرِيلِةِ ﴿ בְּוֹ מִאַפֹּוֹב לְכֹבְ עַמִּעֹוֹלִים בַּוֹ מִבְּבִּהְ לִכָּבְ מַהְּנִינִיםׁאַ וֹלֹסָת 'בַּינֹע מַנֹוֹנוֹנוּ בַׁנָּגַ וֹנֹמּגַלְ מָנַלַס מַמָּבוּנִע בַּנָּג

the son of Ammishaddai. and over his host was Ahiezer forward according to their hosts; the rearward of all the camps, ser the children of Dan, which was And the standard of the camp of

- הקהמים (מלאכת המשכן פי"ג. מנמומא במדבר יב): וסאכון וכלי סקדש של משא בני קסת עומדיס מכומין וומונין על סמועות עד שנסע דגל מחנס כאובן ואחר כך ווסעו שנאמר (במדבר ד, ס) ובא אסרן ובניו בנסוע המחנה ובני גרשון ובני מררי פורקין המשכן וטוענין אוחו בעגלות (\(\text{T}\)) והורד המשכן. כיון שנוסע דגל יסודס נכנסו מסרן וצניו ופרקו מח ספרכח וכסו צס מח סמרון
- המשכן אומו עד ערם בואם של בני קהמ: קסם מולפים פומו על מכונו ומכניפין בו ספרון וסשלמן וסמנוכס וסמובחום ווסו משמעום סמקרם וסקימו מקימי ועדיין בני קסם בליס מלחריסס עם שני דגליס סלחרוניס סיו בני גרשון ובני מררי מקימין לח סמשכן וכשבליס בני לסס מפע שני דגליס סיו מקימין את סמשכן כשסיס סענן שוכן ופימן סמנייס נכאס בדגל מחנס יסודס וסס חוניס (IS) נשאי המקדש. נושלי דבריס סמקודשיס: והקימו את המשכן. בני גרשון ובני מררי שסיו קודמיס
- יו) כאשר יחנו כן ישעו. ואימ דאמרי כקורה היו מהלכין ומפיק לה מן מאשף לכל המחנום: באחרונה וכל מי שהיה מאבד דבר היה מחוירו לו. אחיא כמאן דאמר כחיבה היו מהלכין ומפיק לה מן (במדבר ב, (25) מאסף לכל המחנות. מלמוד ירושלמי (עירובין ה, ה) לפי שהיה שבמו של דן מרובה בהוכלומין היה נוסע

قَدْمُريُّاحِ قُلِـمُخُلِّا: °º וֹמְּלֵ גִּּלְּא מִּשִּׁע בֹּדֹנֹ אָמֻוֹר וֹמֹלְ עִוּלְא בַּמִּבֹּמֹא בַבֹּדִנִּ

אַנונבֿה בּּוֹבהנדו: לַבּ וֹמָּלְ אֹלְא מַמֵּטְ בֹּנֵוֹ נֹפְּטִּלְ, וֹמַלְ יִנִילְא וַמְּבְמֹא דִּבְנֵי

לְגַּבְאָטְׁם וֹנְפֵּמנִי (ס)

:  לְבְ בְּיִייְנְתְ דְבָּרִישִׁיִב עַּלִי לכם לכנו אַנִּינִ וְנַיּמָּבִינִי אַשָּׁר אָמָר יְהוָֹה אֹהָוֹ אֶמַּן נַסְעָּיםוּ אֲנַּחְנִי אֶל־הַמָּקוֹם للمنير بي المناهد المنهد المنهد رَرْهُمِد طَفِّد كِالَّذِد قِرَا لِهُمِد بِطَهِد جُالَةِد قِدَ

٤٢٤ וּנֹאָמֶׁר אֶלְוּנ לָאָ אֶלְוּי כּֿנ

מַּלְבַלוֹ יָבְגֹּטֹ עַוֹנִעָנִי בַּמִּגַבְּר נְּאֵמֶׁר אַּלְ־נָא שַּׁמְּנָׁד אָטָנִי בָּיוּ

אָמֶּר פּוֹמִיאָל בַּר מְּכְּרָוֹ:

נפּטַבו אַטובה פֿר מִינָן:

جٰتِ،جَ،דוֹן וּנְשַּׁלוּ: ختناشكةح هجنا مهجت ختناهكهم

نظ۪ڐ؉ڂ؞ לְאֵיהְאָׁה וֹנִיִמֹּיִב לְבַ אַבִּי וֹן מַבָּיִל אַטוּן לַכוּן אַיטאַ הֹמַּוֹאַ אַנוונא なアバジス

נֹאַמָּר בִישׁ לִא אָנוֹגַל אֶּלְבִינוֹ

וּנִבוּבֿוֹ בַאִּטֹמֹבֹיבָא כַנֹא

כֿר בֿוולא מָבוֹ בַּמַבַבַּבָּא

וֹטֹוֹא אַבוּו הַלְ כֵּן וֹבֹהֹטֹאַ

נאמר לא למן הששבוק

בוולא בְעיוּרָה:

land, and to my kindred.' go; but I will depart to mine own And he said unto him: 'I will not

us instead of eyes. wilderness, and thou shalt be to how we are to encamp in the 31 thee; forasmuch as thou knowest And he said: 'Leave us not, I pray

concerning Israel.'

Гокр hath spoken good

we will do thee good; for the

To soriq sat otan gaiysatuoj

Moses' father-in-law: 'We are

son of Reuel the Midianite,

their hosts.—And they set of gridren of Israel according to

Ahira the son of Enan.

the son of Ochran.

the children of Naphtali was

forward.

it you; come thou with us, and

which the Lord said: I will give

And Moses said unto Hobab, the

Thus were the journeyings of the

And over the host of the tribe of

the children of Asher was Pagiel

And over the host of the tribe of

- (82) אלה מסעי. זה קדר מקעיהם: דיסעו. ביום ההוא נקעו:
- נגוכס גורס עליו וכקצור שסוא נכנק (קפרי שם): וה הראשון נסעו על מנת להכנם לארך ישראל אלא שחמאו במחאוניים ומפני מה שחף משה עלמו עמהם שעדיין לא מוצב על שמצב את סמורס וכוי (ספרי עת): - נסעים אנחנו אל הנוקום. מיד עד ג'ימיס אנו נכנמין לארץ שבמסע אל רעואל אביסן מלמד שסמינוקות קורין לאבי אביסן אבא ושמות סרבס סיו לו יתר על שם שיתר פרשה אתת בתורה (92) חובב. סול ימרו שנלמר (שופטיס ד, יל) מבני חובב מוחן משס ומס חלמוד לומר (שמוח ב, ית) וחבלוס
- (30) אל ארצי ואל מולדחי. אם נשניל נכקי אם נשניל משפחתי (קפרי עמ):
- מסיס מאיר עינינו. דבר אחר שחסא חביב עלינו כגלגל עינינו שנאמר (דבריס י, יע) ואסבחס את סגר: כן כאימי פניך: - והייה לגו לעינים. לשון עבר כמכגומו. דבר אחר לשון עמיד כל דבר ודבר שימעלס מעינינו (צראשית לח, כו) כי על כן לא נחמיה לשלה צני (שם יח, ה) כי על כן עצרחם (שם יט, ח) כי על כן צאו (שם לג, י) כי על על אשר ידעת הנותנו במדבר וראית נסיס וגבורות שנעשו לנו (שס): - כי על כן ידעה. כמו על אשר ידעת כמו שכשיו שראס שאין להם חלק הניחס והלך לו (שם פ): - בי על בן ידעה הנהנו במדבר. כי נאס לך לעשות ואת (IE) אל גא חעוב. מין נא הלה לעון נקשס שלה יאמרו לה נתגייר יתרו מתבס פנור סיס שיש לגריס חלק בתרך

יְהְנְה עִּמֶּנוּ וְהַמָּבְנוּ לֶבְיּ הַפַּוֹב הַהִּוֹא צַשֶּׁר יִיִמְיַב שָּבָא הַהְוָּא דִּיוֹשֵּׁיב יִיָּ עִּמַנְא ַ וְבַינִי בַּיִבְיבַבְיבַ הַפְּּנִנְי וְבַינִיוּי וִיבוּי אַבוּי הַיִּוּיִלְ עִּפָּנָא וִיבוּי

ټڍيت: הְּלַמֵּע וֹמִים לַעִּיר לַנִים إمزأم نولا جودية عبيه שִׁלְמֵּט זֹמִים נֹאַרְוּן בּירות צַּלְיִטִי יִפְּרָא בּין שַהַלֹּדּ يبوهد يترب بمزم پههد ببغره

בְּנְסְעֶם מִן־הַמַּהֲנֶה: (ס) ינ<u>ענן יהוְה עַליה</u>ם יוֹמָם יַעָּיָן

هٰ الله الثام المذهب المغالك: طَهُم طَاثِمَا الْمَاثِمَ الْأَظْعَادُ طَهُم جُمَوْدٌ إِنْ الْرَاحَةِ الْأَلَا זוֹגְעֵׁי בּנְסָׁתַּ עַאָּבְׁן וַנְאָמֶב וַעִּנִי בּמִּמָּבְ אַבְנִיּא וֹאָמָב

(点)

إِمَرُهِ رَمَهُدِمُ فِهِ فِي لِي مِنْ فِي رَافِ لِيَرُهِ . ווֹטַב אַפָּוּ וַטִּבְעָבַבְּם אָמָ א קאָוּגַי יְהוְהַ וִיִּשְׁמַע יְהוֹהֹ נְיָהְיִ הְעְּשְׁ בְּּטְהְאָנְיִם הָעִ נְהָנָה עַמְּאִ בָּר מִסְחַקְּפִּין

ונומיב לף:

אַעֿר בָּית מִשְׁבִי: שׁלִשׁא וִמִּגוֹ לִאַּשׁׁלֹּגֹא לְעִוּוֹ בּוֹ לֹמֵנֻ בְּלֹבְמִינִוּן מַנִּלְבַּ שׁבְּטֹא יוִמִין וֹאָרוֹן בַּיִמָּא מסובא באטול.

מו משָבושׁא: מקניהון ביממא במשלהון نظله בוני מַמַּב

מן פֿבמב: אָלאַב וֹגֹאַבעון בּאָבֶ, גַּבְבָּב

المُلَمِّدُةِ المُلْمُ אֹלִפּֿי בּיקְבָּוֹא בְּנִי וַבְּנִוֹנִי אַלְפּוֹא מובע ובמשרוהי צמר חוב ון שרי

בְּסְיְבֵּי מַמְּבִיתָא: אַיִשְׁהָא מִן בְּרָם !; וְשִׁיצִי ينظراء سينترين ينكر ركالة فخلابا ביש בום ין ישמיע בום ין

> unto thee. unto us, the same will we do good soever the Lord shall do us, yea, it shall be, that what And it shall be, if thou go with

to seek out a resting-place for before them three days' journey, coverant of the Lord went journey; and the ark of the mount of the Lord three days? And they set forward from the

forward from the camp. over them by day, when they set And the cloud of the LORD was

them that hate Thee flee before enemies be scattered; and let Rise up, O LORD, and let Thine ark set forward, that Moses said: And it came to pass, when the

Israel. thousands of the families of 'Return, O LORD, unto the ten And when it rested, he said:

of the camp. devoured in the uttermost part Lord burnt among them, and kindled; and the fire of the LORD heard it, His anger was XI ears of the Lord; and when the murmurers, speaking evil in the And the people were as

- ימרו ליונדב בן רכב שנחמר (שופטים א, טו) ובני קני חומן משה עלו מעיר החמרים וגו' (ספרי פא): מ"ק אמס על מ"ק אמס וסנימוסו מלמלוק אמרו מי שיבנס בים סמקדש במלקו סוא יעלנו ובין כך ובין כך נמנוסו לבני (22) והיה הטוב ההוא וגוי. מס מובס סמיבו לו למכו כשסיו ישכלל ממלקין לם סלרך סיס דושנס של יכימו
- ומקדים לפניסם דרך שלשם ימים לחקן לסם מקום חניים (ספרי פג. ב"ב יד): וארון בריח הי נסע לפניהם דרך שלשח ימים. זס סלנון סיולל עמסט למלחמס וצו שבני לוחות מונחיס (εε) ΓΓΓ שלשח ימים. מהלך שלשם ימים הלכו ביום החד שהיה הקב"ה הפך להכניםם להרך מיד (שם פב):
- שאמר וסיס העולם שנאמר (מהלים פג, ג־ד) ומשנאיך נשאו ראש ומי הם על עמך יערימו קוד (קפרי שם): (ספרי פד): וינסו משנאיך. אלו סרודפיס: משנאיך. אלו שוואי ישראל שכל סשונא אם ישראל שווא את מי שלשם ימיס סיס משם אומר עמוד וסמסן לנו ואל מסרסק יוסר (סנסומא צויקסל ו): - ויפוצו אויביך. המכונסין פורעניום לפורעניום וכו' כדליום בכל כחבי הקדש (שבם קמו, ל): קומה הי. לפי שהיה מקדים לפניהם מהלך (פצ) ויהי בנסע הארן. עשה לו ממניים מלפניי ומלאחריי לומר שאין זה מקומו ולמה נכחב כאן כדי להפסיק בין לפניסס מנמיך את הגבוס ומגביס את הנמוך והורג נחשים ועקרבים (ספרי שם): – מן הטחבה. ממקוס חנייתן: (45) ועגן ה' עליהם יומם. שבעה עניים כמובים במסעיהם ארבע מדי רומות ואחד למעלה ואחד למעס ואחד
- מגיד שקין השכינה שורה בישראל פחומים משני אלפים ושחי רבבוח (ספרי שם. יבמוח סד, א): (35) שובה הי. מנחס מרגמו לשון מרגוע וכן (ישעיס ל, מו) נשובה ונחת מושעון: - רבבות אלפי ישראל.

נְשִׁמְּלֵת בַּאָמ: रितंबद्द प्रक्रम् にあばく

: בווֹבי שַּׁלְמֵּבִיע בָּּג בֹּמְבַע בָּם אָהָ בִּלִּמִלִיא אָבוּג בַּלְנִפֿע בַּעוּן וּיִקְּרָא שֶׁם הַמָּקוֹם הַהָּיא יּקְרָא שְׁמִיה דְאַהָּיָא הַהוּא

نَكُٰرَدُ لِنَا لَٰكُمُٰكِ: ַ .אַכְּלְנִּיּ בּמְּבֵי: בֹּאָמִבְיּ נִינִּ בְמָּבֵּי: בֹּמְבַּיּגִּי בַּמְּבַי: מַּוֹ יִנְכִּילְנָּנָּאִי: בַּמְבִּיּנִיּ בַּמְּבִּיּ י הקאור האוה נישבר ניקבר שאילקא וחבר וקכו אף פני لْتُعْمَطُهُ لِي خُطُلُجِهِ لَلَّذُلُكِمَا لِحَدَّدُ لِيَا مِيعَدِهِ

لْمُن لِخَمْرُ لِمَا لَمُن لِمِينَ لِمَا لَا يُمَالِ لِمَا لَا يُمَالُ لَا الْمُنْالِ الْمُنْالِ لَ וָאָת הָאָבַטָּהִים וָאָת־הָחָצָיר , בְּמִצְּרָוֹם הְנְּהָ צֵּתְ הַלְּשִׁצִּים בַּהַנִינָא צָּבְלִין בְּמִצְּרִוֹם עַנָּן זְבַּנְנִנְ אֵטַ עַבְּיַנְעַ אֵאָהָע נַאָּבַלְ גַּבָּנְנָן אָנָטַנָּא זָטַ נַנְנָּנָא

בּלְטֹּג אָּלְ_עַמָּן מִּגַּנִנוּ: º וֹמֹטַּׁע וֹפַׁמֻׂוֹנִי וֹבַמֻּׁע אָּגוֹ כָּבְ וּכִּמוֹ וֹפַּמִּוֹא טַאִּיבָא בָגַע כַּבְ

<u>להול הקללח:</u> ^ע וְחַמֶּׁן כִּוְּרֵתְ-נֵּרְ הָוּאִ וְמֵינִוּ וּמָנָּאִ כָּבֶר וְרַתְ נִּדְּאִ הִוּאִ

> メラロン: אָל־יְהְוְהְ מֹשֶׁה בֵּרְם יִיְ וְאִשְׁהְּקַעַּה

אַנְאַבֹא מוּן בוֹבִם וֹנִי:

וֹבֹבְעָי, וּבוּגִּבָי, וֹעוּמָו: ני בוציניא וָיָה אַבַּטִּיהִיּאָ

מבותם אולבון למוא מונוא:

וְמִוֹנִיה בְּחִיוּ בְּדוּלְחָא:

LORD, and the fire abated. and Moses prayed unto the अप the people cried unto Moses, स्थान हिंदूर (seson onno borde cried unto Moses)

of the Log D burnt among them. 3 called Taberah, because the fire And the name of that place was

Would that we were given flesh wept on their part, and said: and the children of Israel also gnitsul a lleft medt gnoma saw And the mixed multitude that

onions, and the garlic; mejous, and the leeks, and the nought; the cucumbers, and the were wont to eat in Egypt for We remember the fish, which we

nought save this manna to look 6 there is nothing at all; we have but now our soul is dried away;

appearance of bdellium. appearance thereof as the 7 coriander seed, and the Now the manna was like

שמעון בן מנסיא אומר בקלינים שבהם ובגדולים: אפו. אני סיימי ממכוין למובמכס שמכנמו לארך מיד: 🗈 בקצה המחנה. במוקלין שבסס לשפלות אלו ערב רב רבי שממכוונים שמבא באוניו ויקניט אמרו אוי לנו כמה לבטנו בדרך הזה שלשה ימים שלא נמנו מענוי הדרך: - וידור אומר בשמשון (שופטים יד, ד) כי מואנה הוא מבקש (ספרי שם): − רע באזני ה׳. מואנה שהיא רעה באוני ה' (ספרי פס): - במהאננים. אין ממאונניס אלא לשון עלילה מבקשים עלילה האיך לפרוש מאחרי המקום וכן הוא יג, י) העם הרע הזה. וכשהם כשרים קרואים עמי שנאמר (שמות ז, מז) שלח עמי (מיכה ו, ג) עמי מה עשימי לך (I) ויהי העם כמחאנים. אין פעס אלא רשעים וכן סוא אומר (שמות יי, ד) מס אעשס לעס הוס ואומר (ירמיס

כל אומו הרוח (שם): עלי מאבא (ספרי פו): וחשקע האש. שקעה במקומה בארן שאילו חורה לאחת הרוחות היתה מקפלת והולכת (ב) ויצעק העם אל משה. משל למלך בשר ודס שכעם על בנו וסלך סבן חלל חוסבו של חביו וחמר לו לח ובקש

מלילה (פפרי שם): וגוי ואס מאמר אכלום והלא בכניסמם לארץ נאמר (במדבר לב, א) ומקנה רב היה לבני ראובן וגוי אלא שמבקשים (שם): - ביו יאכדלו בשר. וכילא סיס לסס בשר וסלא כבר נאמר (שמוח יב, לח) זגס ערב רב עלה אחס ולאן ובקר (+) והאספסף. אלו ערג רג שנאספו אליסס גלאסס ממלריס (שס): וישבו. גס גני ישראל ויצכו עמסס

אבטחים. נוכק"ם: החציר. כרישין פוריל"ש ומרגומו ימ נולינים וכוי: לאשה אל מאכלי שום ובלל מפני המינוק משל למלך כו' כדאימא בספרי (שם): - הקשאים. הם קוקומברו"ש בלע"ו: פו): אח הקשאים. אמר רבי שמעון מפני מה המן משמנה לכל דבר מוך מאלו מפני שהן קשים למניקום אומריס ופבן לא ינפן לכם אם סבן לא היו נופנין להם חנם דגים היו נופנין להם חנם ומהו אומר חנם חנם מן המלום (ספרי (a) אשר נאכל במצרים חנם. אס מאמר שמלרייס נומניס לסס דגיס מנס וסלא כנר נאמר (שמום ה, ימ)

(3) אל המן עינינו. מן צמחר מן בערב (שס):

- īŸĢļ: עַּגְוּת וְהָנְהַ שַּׁמְּמוֹ בְּשָׁעַם לְשָּׁר بخفر قفبيد لمف بهكب s בְרַחַיִם אָנִ דְכִּנְ בַּמְּדִּלָּה
- خَرْجُبِ تتع بَهَا هَجُرِب: וַבְבָבָרָת הַמַּלְ עַלְ־הַמַּהְנָה וְכַר נְהַיִּת עַלְּאַעַלְ מַשְּׁרִיהָא
- יִבְעַנֵי משֶה רֶע: אַבְּלִוּ וַנְּחַר־אַף יְהֹנְתֹ מְאָר ं र्पंष्वंतंरा श्रंथ र्वृत्ता וושְׁלַע משָׁה אָת־הַעָּם בֹּכֶה
- עַשָּׂאַ בְּלְ_הָעָם הַנָּהָר עַלְּי: מׁבּנוּ בוֹן בּמּנוֹנוֹב לַמָּוּם אָּנוַ_ .. הַבְּמָל לְמַּבְגֵּיִׁ וְלֵמָּנִי לֹאִי ניאמר משָׁה אָל־יָהוָה לְמָה
- مُح يَاجُلُمُكُ جُمُلًا بَمُوَّمُنَا لِمُوَّمُنَا כַּאָמֶב וֹמֵּא בֹאָמִן אָנרַבּיּנָל תאמר אלי שאָהוּ בְּחֵיקָּדִּ בו עַנְּע אָם אָנָכִי יְלְדְתָּיִהוּ בְּיֹ־ הְאָנְכָּי הָרִיתִי אָת בְּלְ־הָעָּם

ム浴ははい:

- ĘĊĠĠĹX: וֹבִוּ סֹמְמִיה כִּטְּמִים דְּלִישׁ ځكلتې نڅخدرا ئترب لادرڅا במְרוֹכְהָא וּמְבַּשָּׁלִין לֵיה מבון בְּרְחָיָא יִרְצָבֶר דָאָירְ מְּׁמִנְ עַבְּּלֶם וֹלְצַׁמְנִ וֹמִשְׁנֵנִ מִּנְמִנוֹ הַבּּבֹּנִ עַבְּּלֵם וֹלִצְיִם וֹמְשׁנִי מִּנְמִוֹ הַבְּּבִינ
- בְּלֵגְלֵגֹא לְבֵונִי מִנֹּא הַּלְוְבִינִי:
- לַוַבְא יִבְעֵינֵי מִשֶּׁה בִּישִׁ: מהפניה וקבוף רוגיא דיי לוֹנהֹניטבון לבר בטנה ושְׁמַע משָה יָה עַמָּא בָּכַן
- شتدا لتأحرب לְּמִּוֹאֵב זֹנו מִסוּלְ כָּלְ תַּמָּא לא אַהְּכַּטִית רַחֲמִין בֶּדְמָרְ אַלאָגאָשׁאַ לַתּּלִיבָּע יַלְמָאַ נאַמר משָה קַּדָם יִיָּ לְמָא
- וֹלֹא הֹלְ אַבְׁהֹא בַּלּוּיִמְשָׁא שובללא FAOIEL QL~~Ī~~ĹĽL tudėl ĊĊX אָם בֹנֹג אָנּנּגן בַאָּמָבִטַ בָּג בַּאָר אָלָא לַכָּלְ הַמָּא בַּבוּוֹ

- as the taste of a cake daked with cakes of it; and the taste of it was seethed it in pots, and made mills, or beat it in mortars, and gathered it, and ground it in The people went about, and
- —.ii noqu lləî eamp in the night, the manna And when the dew fell upon the
- displeased. kindled greatly; and Moses was the anger of the Lord was man at the door of his tent; and weeping, family by family, every And Moses heard the people
- burden of all this people upon sight, that Thou layest the have I not found favour in Thy with Thy servant? and wherefore Wherefore hast Thou dealt ill And Moses said unto the Lorp:
- their fathers? which Thou didst swear unto sucking child, unto the land nursing-father carrieth the Carry them in thy bosom, as a 12 Thou shouldest say unto me: have I brought them forth, that Have I conceived all this people?
- כגידא זרע קוליינד"ר: בדלח. שם אבן מובה קריםמ"ל: כזרע גד וגו' כלומר כאו באי עולס על מס מחלונניס בני וסמן כך וכך הוא חשוב (ספרי פח): בזרע גד. עגול (ד) והמן בזרע גד. מי שלמר זו לל למר זו ישרלל לומריס צלמי לל המן עינינו והקצ"ה הכמיצ צמורה והמן
- במשחח נועם לפחרונו של דונש שהעיסה הנלושה בשמן לחלוחית שמן יש בה: דבר אחר לשד לשון נועריקון ליש שמן דבש כעיסה הנלושה בשמן וקעופה בדבש וחרגום של אונקלוס דמחרגם דליש (פגול) והמעס מחח השי"ן לשון שמן הוא והשי"ן הנקודה בקמך גדול ואינה נקודה בפתח קען מפני שהוא מוף פעוק. לב, מו) וישמן ישוכון שאס כן היה המ"ס נקוד קמ"ן קמן ומעמו למטה המ"ס המ"ס עכשיו שהמ"ס נקוד פמ"ח קמן קיץ ורבוחינו פרשוהו (ספרי פט) לשון שדים אף אין ענין שדים אלל שמן ואי אפשר לומר לשד השמן לשון (דברים למלומ של שמן כך פירשו דונש ודומס לו (מסליס לב, ד) נספך לשדי במרבוני קיץ וסלמ"ד ימוד נספך למלומי במרבוני ולא במדוכה אלא משמנה היה טעמו לנטמנין ולנדוכין ולמבושלין (שם פע): בפרור. קדרה: לשד השמן. (8) שטו. אין שיים אלא לשון מיול אישבני"ר בלא עמל: וטחנו ברחים וגוי. לא ירד ברימיס ולא בקדירס
- (שם. יומה עה, ה) למשפחותיו על עקקי משפחות על עריות הנהקרות להם: (10) בכה למשפחתיו. משפחות משפחות נאספים ובוכים לפרסם חרעומתן בגלוי (ספרי נ) ורבותינו אמרו
- לאבותיו. אמס אומר לי לשאמס במיקי: (שמוס ז, יג) וילום אל בני ישראל על מות שיהיו סוקלים אתכם ומחרפים אתכם: – על האדמה אשר נשבעה (21) בי האמר אלי. שאמה אומר אלי שאהו בחיקך והיכן אמר לו כן (שמוח לב, לד) לך נחה את העם ואומר

עה עוני ביינבלו עלי עמא הדין צרי בכן עלי مَعْزَا كِي خُشِد كِثَابَ خُرُحٍ مُثَا كِي حَشِدُه خُمْنَا خُرُحِ

ÇÜÇÇ: אָת־בְּלִ־הָעָהַ הַנָּהְ בָּר בְבָר לְסוֹבְרָא יָת בְּלִ עַּמָּא הָדֵין אָת־בְּלִ־הְעָּהַ הַנָּהְ בָּר בְּבָר בְּלֵיבְרָא יָת בְּלִ עַמָּא הָדֵין ⁺¹ לְאַ_אוּכֹלְ אָנְכֹּי, לְבַּבְּיִּ, לְמִּאִנ קִּיִּט אָנֹא יָבִּיּלְ בֹּלְטוִנַיִּ

בַּבְעָיי: (פּ) בַבְבְּלֵינִ נָאַ בַּבְינִ אִם בַמְּלֵּאִנִי לַמִּוּלְנִי כְעָּוֹ מִלְמָלְ אִם をは (位)

וְהְהָיִבְיּ שָׁם מִמֶּבִי: וְלְקַחְהָם אָּלִם אֶלְ־צָּהֶל מוֹמֶּד כּגַבָּם וּלֵלָג בַבָּם וְמָמָבָנִג מוֹלֵנוֹ, וֹמְנִאֶּבְ אָמֶּב וֹנְמִעֹ בִּוֹבְמֹעׁ אָבוּו סָבּי מַמֹּאַ ã ÿĢĒLTŸſ نييب

ØĢ□ Ç⊈岸下: אַטַּף בְּטַשְּׁא הַעָּׁר וְלֹאַ־הַשְּׁא עִּנְּיִּר המוש המישו המישור וויסיקריון ויסיקריון ئزتان، ناخان، مَوْكِي هُصِ نَعُنَائِرَ، تَعْمَدِّ، حِ مَقَادِ عَقَالِ

הְנְהַרְקְנֵוּ בְשֶּׁרְ לְמִימִר הַב לַנָּא בִשְּׂרָא

נאַן אָבְאָר אָהָכּטִיִנִי בִּוֹמִיוּן לַּבְּמִּרִי נִבְא ַ בַּן נֹאַם כַּבוּוֹ אַטַּ הַבָּוֹג בַוּ

يقز برقة: شِخْمْرُهُ اللَّهُ مُحْمَرًا لِالْخُلِّمُ مُوْحَدُ نَشْلُمُ حَالًا لِمُحْرَالًا لِمُحْرَالًا لِمُحْرَالًا لِمُ אֶל מִשֶּׁה וַאַמַר יִיְ לְמִשָּׁה בְּנִישׁ שֵּׁדְמִיְ

ייסובר אַטַ בַּלְחוֹדָה:

may eat. saying: Give us flesh, that we trouble me with their weeping, 13 give unto all this people? for they Whence should I have flesh to

too heavy for me. people myself alone, because it is I am not able to bear all this

my wretchedness. sight; and let me not look upon ydT ni ruoveî banoî əved I îi kill me, I pray Thee, out of hand, And if Thou deal thus with me,

there with thee. meeting, that they may stand To Inst of them unto the tent of people, and officers over them; knowest to be the elders of the 16 the elders of Israel, whom thou Gather unto Me seventy men of And the Lord said unto Moses:

it not thyself alone. people with thee, that thou bear they shall bear the burden of the and will put it upon them; and of the spirit which is upon thee, with thee there; and I will take And I will come down and speak

וזס אחד מחקוני סופרים בחורה לכינוי ולחקון לשון (מכילחא שירחא פ"י. חנחומא בשלח מז): על ואת אמר לפניו אם כן הרגני מחלה (ספרי לא): ואל אראה ברעחי. ברעמם היה לו לכמוב אלא שכינה הכמוב (IS) ואם ככה את עשה לי. משש כמו של משק כנקנק כשקראקו הקנ"ק הפורענות שקוא עתיד להגיא עליקס

ויאמרו חביבין אלו שנכנסו עם משה לשמוע דבור מפי הקב"ה (ספרי שם): אטריכס שנממנימס פרנסיס על בניו של מקוס: והחיצבו שם עמך. כדי שירלו ישראל וינסגו בססגדולס וכבוד ויכו שומרי בני ישראל עמס יממנו בגדולמן כדרך שנלמערו בלרמן (ספרי לב): ולקחת אוחם. קמס בדבריס מכיר שנחמנו עליסס שועריס במלריס בעבודת פרך וסיו מרחמיס עליסס ומוכיס על ידס שנחמר (שמות ה, יד) סקב"ס לימן אבלום בממן מורס ופרע לסס כאן (מנמומא בסעלמך מו): אשר ידעה כי הם וגוי. אומן שאמס (שמום כד, יא) וימוו את סאלסיס שנסגו קלות ראש כנושך פתו ומדבר בפני סמלך וזסו (שס) ויאכלו וישתו ולא רלס ישבו עמהם שנאמר (שמוס ג, פו) לך ואספס אם וקני ישראל אלא באש סבערה מסו וראוים היו מסיני לכך דרסיב (10) אספה לי. הרי משוצה למלונמך שממרת לא אוכל אנכי לצדי והוקנים הראשונים היכן היו והלא אף במלרים

{\$\text{d} \text{d}(\text{c}' \left\{\text{d}(\text{d}(\text{c}'): שיקבלו עליסס עורח בני שסס ערחניס וקרבניס (שס לב): - ולא חשא אחה לבדך. - סרי משובס למס שחתת שמונס על גצי מנורס וסכל מדליקין סימנו ואין אורו חסר כלוס (ספרי שס): - ונשאו אחך. סמנס עמסס על מנח כמרגומו וחרבי כמו (שמוח כד, יא) ואל אלילי בני ישראל: י ושמחי עליהם. למה משה דומה באוחה שעה לנר (פו) וירדתי. וואמממעשרירילומקכמונומבמורק(שסלג): ודברתי עמך. ולאעמקס(שס): ואצלתי.

בַּאָר נָאַכַלְמָם: בְּמִגְּנִים וְנְמָן יְהְנָיה לְכֶּם לְנָא בְּמִצְּנִים וְיִמֵּין יִי לְכִּוֹן מַּג נֹאַכֹלֶנִין בֹּמְּב בֹּגַבמוִּד לְנִיּ נוֹבֵילְנִּוֹא בֹמִּבֹא אַבֹּג מִּב בְּבְינִם בְּאָּוֹנְי יְהְנְיִה לַאִמְר בְּבִיתִּון בַּרָם יִי לְמִימִר מִוּ » לַמִּטֹר נָאַכּלַטֵּם בֹּמִּר ֶ בְּ, לַמִּטֹר וֹטֹיכֹלְוּוֹ בֹמִרֹא אָרִי נאַל־הַעָּם תּאִמָּר הִהְקַּדְיִשְׁיִּ יּלְעַמָּא

زرם: لْمَصْلَاب نَصْبِه لَكِهِ مُصْلِيهِ لَكِهِمُصْلِهِ بِمِيالِكِهِمُصْلِيا ^{et} ਾਂ ਪ੍ਰਮੁ $\square$ ਟ੍ਰਿਸ਼। ਸੁਖਾੰਘੂਨ ਪ੍ਰਧਾਰ ਟਿੱਸ਼ਂ ਕ੍ਰਾਜ਼ਾ ਪੰਧਾ। ਟ੍ਰਿਸ਼ ਸੁਖਾੰਘੂਸ ਪੰਧਾ। לַאְ וִֹם אָנוֹר עַאָּבְּלְנּן וֹלָאָ לָא וִמֹא עַר עַּיִּבְלְנּן וֹלָא

ದದಭ್ವ ೧ לְפָּנִיוֹ לֵאמֶר לָמָּר זָּה יָצֶאָנוּ וְעוֹע אָאָה בּלובבּכָם וֹטַבַּבּוּ לַנְבְא נַעַן בְּיִבְעָאַסְמָּם אָעַרַ °° נצא מאַפֿכָּם וֹבִינֶר לַכֵּם עַרו הָדֶשׁ יָמִים עַּר אֲשֶׁר־

וֹאַבְלוּ חָבָשׁ יָמִים: إهِبُورَ عِنْدُمَ فِهُدُ هِبُوا خِنْتُ בּילְ, בַּקְּם אַמֶּב אָנְכֹּי פַּלַבְבָּי, מַּבָּבָא בִילְאָנ מַמָּא בּאָנא נַ"אָמֶר" מֹשֶׁה שֵשׁ־מֵאָוּת אֶלֶןךּ נַאֲמָר מֹשֶׁה שֵית מָאָה צַּלְפִין

בּׁלֵּג בַּנֵּם נֹאִסָּב לְנֵנִם נַמָּגָּא נַנָּג נַמָּא נִנִּבְנַ וּמְצָא לְחָהַם אָם אֶת־כָּל־ תַּיָּסְפְּקוּן לְהוֹן אָם יָת כָּל עַלאָן יבָקר

בּשְּׁרָא וְתֵּיכִלְוּן:

לְמֹא בֹּנוֹ נֹפַלֵּנֹא מִמָּגַבוֹם: בּמְּכִינְתִישׁ מְּבְיָאׁ בִּינִיכִוּן שׁלָב בַּלִּגְעוּן בְּמִימָרָא בַּינִ ביה ויהי לכון לתקלא מד יבח יומין עד דהקקוצון

יוֹמִין: אַטוּן לְחוֹן וְיִיכְּלִוּן יְרַח בניהון וֹאַטַּ אָמָרָהָ בַּשָּׂרָא

הוספקון להון: שְּׁחָשׁ לְחָם הַעָּאוּ וְתּוֹרִין יִהְנָּכְסוּוּ לְחֹוֹן

> flesh, and ye shall eat. therefore the Loga will give you was well with us in Egypt; we were given flesh to eat! for it of the Lord, saying: Would that flesh; for ye have wept in the ears 18 to-morrow, and ye shall eat Sanctify yourselves against And say thou unto the people:

days, nor twenty days; 19 days, nor five days, neither ten Ye shall not eat one day, nor two

forth out of Egypt?' saying: Why, now, came we troubled Him with weeping, who is among you, and have that ye have rejected the LORD 20 be loathsome unto you; because come out at your nostrils, and it but a whole month, until it

eat a whole month! give them flesh, that they may and yet Thou hast said: I will hundred thousand men on foot; among whom I am, are six And Moses said: 'The people,

they suffice them? gathered together for them, will if all the fish of the sea be them, will they suffice them? or If flocks and herds be slain for

- (18) החקדשו. סומינו עלמכס לפורענות וכן סוא אומר (ירמיס יב, ג) וסקדישם ליוס סריגה (תפרי לד):
- אשר בקרבכם. אס לא שומעמי שכיומי ביויכס לא גנה לננכס ליכום לכל הדנרים הללו (שם): מכמקין אומו יומר ממס שקרבמס (ספרי שס) ובדברי רבי משס סדרשן ראימי שיש לשון שקורין למרב זרא: אדו דר ביס יסא דומס לכס כאילו אכלמס ממנו יוחר מדאי עד שיולא ונגעל למוץ דרך סאף: והיה לכם לזרא. שמסיו אוכלין ומלטטרין שלשים יום והכשרים הצשר טודנו בין שניהם: - עד אשר יצא מאפכם. כמרגומו די מקולון הבשר עודנו בין שניהם כך היא שנויה בספרי (לד) אבל במכילחא (ויסע פ"ג. יומא עה, ב) שנויה חילוף הרשעים (20) עד חדש ימים. זו בכשרים שמחמלין על מעוחיקן ואחר כך נשמחן יולאה וברשעים הוא אומר (להלן לג)
- אלא אותן שילאו ממלרים: (IS) שש מאוח אלף דגלי. לא מש למנות את ספרע שלשת אלפיס סיתריס. ורני משה סדרשן פירש שלא נכו
- לפי שלה אמר ברבים הישך לו סכחוב ולה נפרע ממנו וזו של מריבה היחה בגלוי לפיכך לה חישך לו סכחוב. רבי שמעוך מי יספיק להם כענין שנאמר (ויקרא כה, כו) ומלא כדי גאולמו ואיזו קשה זו או (במדבר כ, י) שמעו נא המורים אלא ימ, ב) רבי עקיבא אומר שש מאום אלף רגלי ואמה אמרמ בשר אמן להס ואכלו מדש ימיס הלאן ובקר וגו' הכל כמשמעו (22) הצאן ובקר ישחש. זה אחד מארבעה דברים שהיה רבי עקיבא דורש ואין רבי שמעון דורש כמומו (ר"ה

בּוֹלֵבְבָּ בְּבָרֵ, אָם_לְאָי יְחְוָה הַקְּצְּרִ עַתְּהָ הַרְּצֶּה דַיִּיָ מִהְעַפַּב בְּעַן וּיַאְמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה הַיַּר וַאֲמַר יִי לִמֹשֶׁה הַמֵימָרָא

לַנְּהְמָּׁר אָטַׁם סְבִּיבָּט הַאָּהָר: מִבֹּמִּים אַיִּמִּ מִוּלַנִי עַמָּם אָנו צַבְּנֵי, יְהַוְּהַ נַיָּאֶפֶּר ניצא משָה נידבר אָל־הִשָּׁם

בְינִים נֹיִטְנַבְּאָנ וֹלְאָ לֹסֶבּנ: עּוֹשׁלִים וֹוֹטָו כֹּלוִעַ הַּבְוֹטִם הַּבְּוּו וֹיִשֵּׁן הַּבְ_הִּבֹהִים אָיִה וַנְּבֶּב וֹבוְנִב ו בַּמֹּלֹן וֹנִבַבָּב

ĘĠŢĻŢŢŢ **הַאָּ**בֵּקר הְרוּחַ וְהַמְּהֹ בַּכְּתְבִּים וְלָאֵ רַאָּנִי מִידָר נִקְּנָר עַלְהָר ». שַׁם הָאָהָר ו אָלְדְּר וְשִׁם رَيْمُكُلُو مُثَرِيكُةُ مُنْ الطَّمَانُونِ

עוֹמֹנְמִי אָם לָאִי

בְמַמִּכַנֹּא: נאָבִים יְהְחוֹן סְחוֹר סְחוֹר מֹבֹמֹן יוּבֹרַא מֹפַבּׁוּ מַּמַא תְּמָא נְע פַּטִינְתִּוֹא בַּנִוֹ וְכִנָּתָ ונפַל משָׁר וּמַלַיל

بظنتتا نزء ففخيا: שָׁבְת עַבְיּאָר רוּחַ נִבוּאָר אַבְרָא סְבַיָּא וַהַוֹע כַּר בּהֹקוִנוֹ ווּנַד הַּלְ הָּבֹהֹוֹ אמוה וַרַבִּי מוֹ ∟に□× الغلائر، أأ حملته بترذرح

בְּמַמֶּרִיקָא: نقطد خقمختم نغنتخدهد LXELL ישְׁרָת עֲלֵיהוֹן רוּחַ נְבוּאָה ädir iwio otita grir خترا لانخذرا これはいなしょ

> thee or not.' word shall come to pass unto now shalt thou see whether My 'Is the Lord's hand waxed short? And the LORD said unto Moses:

and set them round about the men of the elders of the people, Lord; and he gathered seventy the people the words of the And Moses went out, and told

did so no more. them, they prophesied, but they when the spirit rested upon elders; and it came to pass, that, him, and put it upon the seventy 25 took of the spirit that was upon cloud, and spoke unto him, and And the Lord came down in the

had not gone out unto the Tent; of them that were recorded, but rested upon them; and they were other Medad; and the spirit $_{\rm 26}$ $\,$ was Eldad, and the name of the the camp, the name of the one

But there remained two men in

and they prophesied in the camp.

ומאס כיולא בהס ואל מהי ידי קלרה לפניהם אפילו שעה אחח (חוספחא סומה ו, ד): שעורים ונחמוך כאשך סשיבו סקב"ס ואם לא אמן יאמרו שקצרם ידי סעוב בעיניך שיד ס' מקצר בעיניסם יאבדו סס הלאן ובקר ישמע להם כדי שיהרגו ומהא אכילה זו מספקמן עד עולם וכי שבמך הוא זה אומרים לו לממור עול כור מספיק לנו אלא כך אמר שש מאום אלף כגלי וגו' ואסה אמרם בשר אמן לחדש ימים ואחר כך מסרוג אומה גדולה כוו אומר חס ושלום לא עלחה על דעחו של אוחו לדיק כך מי שכחוב בו (שם יב, 1) בכל ביחי נאמן הוא יאמר אין המקום

(4): זו שגל בו כש למלשוש ששלשנו וזשו שנשמר וילש משם וידבר של העם כיון שלש שמעו לו זיאשף שבעים איש ודו' (ספרי לרש"י לעיל) אמר להם היד ה' מקלר (מהלים עח, כ) הן הכה לור ויוזצו מים וגו' הגם לחם יוכל מח אמרו פשרה היא (שם) אמר לפניו הריני הולך ומפיימן אמר לו עמה מראה היקרך דברי שלא ישמעו לך הלך משה לפיימן (זה קאי גם ואס אמה נותן להם דקה יאמרו גסה בקשנו מיה ועוף בקשנו דגים וחגבים בקשנו אמר לו אם כן יאמרו שקלרה ידי שליין מבקשים אלא עלילה לא מספיק להם סופן לדון אחריך אם אחה נימן להם בשר בהמה גסה יאמרו דקה בקשנו (33) עחה חראה היקרך דברי. רגן גמליאל בנו של רבי יסודס סושיא אומר אי אפשר לעמוד על סעפל מאחר

נבוקה מהם: (ES) ולא יספו. לה נמנגחו הלה הומו היום לבדו כך מפורש במפרי (שם) והונקלום מרגם ולה פמקין שלה פמקה

אמר להם עלו פמקיכם ממוך קלפי מי שעלה בידו וקן נמקדש ומי שעלה בידו מלק אמר לו המקום לא מפץ בך (ספרי משבמו וקן אחד מה עשה נעל ע"ב פחקין וכחב על שבעים וקן ועל שנים חלק וברר מכל שבע ושבע ושה והיו ע"ב ששה עשר לכל שבע ושבע מוץ משני שבעים שאין מגיע אליסס אלא המשה המשה אמר משה אין שבע שומע לי לפחות בכחבים. במבוררים שבהם לפנהדרין ונכחבו כולם נקובים בשמוח ועל ידי גורל לפי שהחשבון עולה לי"ב שבמים (62) וישארו שני אנשים. מלומן שנכמרו למכו לין לנו כדלין לגדולס זו (מפרי. מנמומל בסעלמך יב): והנוה

מְעַבְּאָרִם בְּמַתְּנֶר: ダイデト קב ניָרֶץ הַנַּעַר ְנִיּגָר לְמֹשֶׁה וּרְהַט עוּלֵימָא וְחַוּי לְמֹשֶׁה

पंधुत ट्रंथंवः משָּׁר מִבְּחַבֵּיו וַיּאִמָּר אַבֹּנִי ניְּמֹן נְתִישְׁמֹּ בּּן נִין מִמְּבִי נַאָּטִיב

الناب لالإذابات: נְבִיאִים כִּי־יִמַּן יְהְנֶה אָת־ os לֵי וּמִי יִמֵּן בְּל־עַם יְהֹנְה מְקַנֵּי רַעֵּינָאַ פּוֹן דִּיהוֹן כְּל נּיֹאָמֶר כְוַ מְמֶּׁנִי נַלְמְלֵּלֵא אַנֵּינִי נַאָּמָר כִיה מִמֶּנִי הַלָּנְאָנִי אַנִּ

لنظر نهلةح: _{שנימי} וַיִּאְסָף מֹשֶׁה אֶלֹ הַמַּהְנָה הָיֹא וְאָהְבָּנִישׁ מֹשֶׁה לְמַשְּׁרִיהָא

בַּמְעַבְיבִי וּכְאַמְּעַנִים מַּגְבַּבּּנִי יום פה סביקות קַמַּחֲנֶה בְּדֶּרֶה יָוֹם כֹּה י שַּׁלְנִים מִוֹרְהַיִּם נִיּפָּשִׁ מַּלְ- וֹאַפְּׁרַש שִּׁלְיִוּ מִוֹ יַמָּא יַרְמָא

प्राप्टीय । נישְׁמְחָוּ לְמָם שְׁמְּוֹחַ סְבִיבְוֹת הַמַּמְלָּיִים אָסָף צַּשְׁרָה חֲמָרָים הְמְּחֵרְת וַלְּאַסְפּוֹ אָת־הַשְּׁלֵוֹ דַּבְּחָרוֹתִי וּכְּנִשׁוּ יָת שְּׁלִיוֹ ∞ ڶڂ۬ۮ_ڷڿٙڶڂؙڶ וַיְּקַם הַעָּם כָּל־הַיּוֹם הַהָּוֹא

> בְּמַמְבִיקָא: ימֶּילֶר וֹאֵמֶר אֶלְבָּר ימִינָר מִטְּוֹבּוֹ

משֶׁה אַסְרַנּוּן: ממילימותיה ואַטר דבוני מְשִׁימִישָׁבֶּיה יהושע

יָת רוּחַ נְבוּאֲמֵיה עֲלֵיהוֹן: המוש בול לכוון אבו וטון ול

בוא וֹסִבֵּי וֹמִּבֹאֵל:

ダレなお: יכבום שבשון אַמִּון מַּבְ אַפּוּ סְחוֹר סְחוֹר לְמַשָּׁרִיתָא לְבָא יִבְמִּהְלַדְּ יוֹמָא לְבָא מַל מַשְּׁרִיתָא בְּמַהְלַךְ יוֹמָא וְרְוּחַ נְסָעוּ מֵאֵת יְהֹנְיִה נַיְּגֵּי וְרִיּחָא נְשָׁלְ מִן בֵּרָם יִיָּ

סְחוֹר לְמַשֶּׁרִיתָא: ישְׁמַחִי לְהוֹן מַשְּׁמְחִין סְחוֹר בְּאַנְעַר כְּנָשׁ עַשְּׁרֶאׁ דְּגֹּוֹרִין וִם וֹכֹב בובוֹא וֹכִב ווִמֹא וַקְם עַמָּא כָּל יוֹמָא הַהוּא

> camp.' Medad are prophesying in the told Moses, and said: 'Eldad and And there ran a young man, and

lord Moses, shut them in.' youth up, answered and said: 'My 28 minister of Moses from his And Joshua the son of Mun, the

out His spirit upon them! prophets, that the Lord would that all the Lord's people were thou jealous for my sake? would And Moses said unto him: Art

camp, he and the elders of Israel. And Moses withdrew into the

of the earth. about two cubits above the face round about the camp, and day's journey on the other side, a day's journey on this side, and a let them fall by the camp, about 31 across quails from the sea, and from the LORD, and brought And there went forth a wind

csmp. themselves round about the spread them all abroad for gathered ten heaps; and they quails; he that gathered least 32 the next day, and gathered the day, and all the night, and all And the people rose up all that

- (של) וירץ הגער. ים לומריס גרשוס כן משה היה (מנתומל שם):
- מס ויסושע מכנים אם ישראל לארן (סנסדרין יו, א. ספרי נו־נס): (82) בלאם. העל עליהם לרכי לבור והם כלים מאליהם. דבר אחר מנם אל בית הכלא לפי שהיו מתובאים משה
- הדבר או לנקום או לעזור אנפרמנ"מ בלע"ו אוחו בעובי המשא: (92) המקנא אחה לי. סקומי אחם לי סקומתי אחם מקומ: לי. כמו בשבילי כל לשון קומס אדם סנותן לב על
- פורענות עד שנכנקו הלדיקים איש לאהלו (פפרי לו): (דבריס כב, ב) ואספחו אל חוך ביחך. ואב לכולס (חהליס למ, 1) ילבור ולא ידע מי אוספס מלמד שלא הביא עליהס (98) ויאסף משה. מפתח אסל מועד: אל המחנה. נכנסו אים לאסלו: ויאסף. לשון כניקס אל סבית כמו
- לבו של אדם כדי שלא יהא מורח באסיפתן לא להגביה ולא לשחות (ספרי לו): מו) והנס נמושים על פני כל הארץ (ימוקאל כמ, ה) ונמשמיך המדברה: 👚 וכאמחים. פורמות בגובה עד שהן כנגד (1E) ויגו. ויפרים וכן (מסליס ל, י) כי גו מיש וכן (נמוס à, יב) נגוזו ועבר: וישש. ויפשוע כמו (שמואל-à ל,
- adarar (20 ca): (25) הממעים. מי שאמף פחוח מכולס סעלליס וסחגריס אמף עשרס חמריס: ויששהו. עשו אוחן משמיחין

בַבָּר מָאָר: בְּעָּׁם נַיַּךְ יְהְנָהְ בְּעָּׁם מַבֶּה הִפִּיף בְּעַמָּא יִקְטַל יִיְ בְּעַמָּא שֶּנֶם יְבְּנֵתְ וְאֵךְ יְהְנְתְ חְנְהַ עַר לְא פְּסַק וְרְוּגִּיִּגְא דִּייִ עַבְּשֶּׁר עוֹהֶנּוֹ בֵּין שִׁנֵיהָם בִּשְּׁרָא עַר כְּעָן בֵּין שְׁנִּיהוֹן

ַבַמָּטְאַנִים: Ċ._@Q +s <u>LL</u>'t8 ظ~~ذ~~لالا にさじゃ

חַצֵּרְוֹת וֹיָּהְיִי בַּחַצֵּרְוֹת: (פּ) לַחֲצֵרוֹת וָהָוֹוֹ בַּחֲצֵרוֹת: " מִפְּבְרֵוֹי הְמִּאְנֵה נְסְעִי הַנְּעָה הַעָּבְרֵי בִּעְּשָּׁבְיִי נְמַבְוּ מַמֵּאִ

देवाः אָאָה לְלֵעׁם בּּיראִשָּׁה כִּשִּׁיר שָׁפִּירָהָא דִּנְסִיב דַּהֵיק: אַאָּנְר לְלָהְהַ בְּירִאִּשְׁהַ כִּשְׁיר שָׁפִּירָהָא דִּנְסִיב צַּרִי אָהָהָא אַרָּוֹת הָאִּשָּׁה הַכְּשָׁיה בָּמִשֶּׁה עַל עֵיסַק אָהָהָא יוֹא עַל־אַרָוֹת הְאִשְּׁה הַכְּשָׁיה עַל עֵיסַק נקיבבר מרגם ושהרו קמשה המפילה מרים

דבר וישָׁמַע יָהוָה: דְבֶּר יְחְנְח הַלְאׁ מַם־בָּנֵנ מֹשֶׁה מַלֵּיל יִיָ הַלְאַ אַף ניאַמְרוּ הַרַק אַף בְּמֹשֶׁרוֹ נַאֲמָרוּ הַלְחוֹד בְּרַם עִם

מכּלְ עֵאֹבְים אַמֶּר מַלְבּנוֹ מִכּלְ אַנְּמָא בּמַלְ אַפּּוּ

ניגאו הְלָהִשְׁם: מְלְמִשׁכֵּם אָלְ-אָנִילְ מִוּמֹּגַ שַּׁלְנִיכִוּן ੵ ให้

ੵ ให้











\hat{8}

\hat{8}

\hat{1}

<td ينْعُوْد بِمَزْمَ هَرَغُط هُرَّ مَنْهِم يَهُود بِنِ هِرِهِوبَ جَمْنَهِم

למול סגי להדא:

下る者がいに ברו יות עלקר אַרי הַשָּׁן קברו יָת עַשָּׁא קברו יָת עַשְּׁאַ בוטאוני ביווא אָט אֶם וַיֹּמִלְוָם וּלִּבֹא זֹט אָמִוּנִי בַּאַנִוֹנָא

ממלא מבוב והמנה פבר וו:

زْنَهْرِهِ مِهْد خُرْر خُهْدِ لِسُخُدُهُ مِهْد خَرُنَا كِنَائِهُ

ŢĊŢX

a very great plague. the Lord smote the people with kindled against the people, and the anger of the Lord was their teeth, ere it was chewed, While the flesh was yet between

people that lusted. because there they buried the 34 called Kibroth-hattaavah, And the name of that place was

and they abode at Hazeroth. people journeyed unto Hazeroth; From Kibroth-hattaavah the

Cushite woman. married; for he had married a Cushite woman whom he had XII against Moses because of the And Miriam and Aaron spoke

And the Log D heard it. hath He not spoken also with us? 2 indeed spoken only with Moses? And they said: 'Hath the LORD

earth. were upon the face of the 3 meek, above all the men that Now the man Moses was very

And they three came out. three unto the tent of meeting. and unto Miriam: 'Come out ye unto Moses, and unto Aaron, And the Lord spoke suddenly

(₹€) שרם יכרה. כמרגומו עד לח פסק. דבר חמר חינו מספיק לפוסקו בשיניו עד שנשמחו יולחס (שס לו):

שלח משלומ גו עין רעס (שס): כי אשה כשיה לקח. ועמס גרשס (שס): ולא ביפיס אבל ואת נאס בכל: - האשה הכשיח. על שם נויס נקראת כושית כאדם סקורא את בנו נאס כושי כדי אודופגירושים: - בי אשה בשיה לקה. מס מלמודלומר אלא יש לך אשס נאס ביפיס ואינס נאס במעשיס במעשים מודים בשמרומו של כושי (שס): כושית. בגיממרים יפת מרחם (מנתומם נו, יג): של אדות האשה. של כך נענשה ק"ו למספר בגנומו של מבירו (ספרי שם): האשה הכשיח. מגיד שהכל מודים ביפיה כשם שהכל שיסיו פורשין מישומיסן כדרך שפירש בעלי ממני ומשס ידעס מריס וסגידס לאסרן ומס מריס שלא נמכוונס לגנומו שנאמר למשק אלדד ומידד ממנבאיס בממנק כיון ששמעק לפורק אמרק אוי לנשומיקן של אלו אס קס נוקקים לנבואק סקדימס סכמוב ממלס ומנין סימס יודעמ מריס צפירצ מצס מן סמצס רבי נמן חומר מריס סימס צלד לפורס בצעס ו) ויאמר שמעו נא דברי (ספרי לע). כל נא לשון בקשה: - וחדבר מרים ואהרן. סיא פתחס בדבור תחלס לפיכך קשום ואין אמירה בכל מקום אלא לשון ממנונים וכן הוא אומר (בראשים יט, ז) ויאמר אל נא אמי מרעו (במדבר יב, (1) וחדבר. אין דבור בכל מקוס אלא לצון קשס וכן סוא אומר (בראשית מב, ל) דבר סאיש אדוני סארץ אמנו

(s) הרק אך. עמו לבדו דבר סי: הלא גם בנו דבר. ולה פירשנו מדרך הרץ (מפרי ק):

(3) ענו. שפל וקנלן:

אַבְרָן יִמְרָיָם וַיִּבְּאָי מָבִים: ווּעַליר פָּתַח הַאָּהֶל וּיִקְרָאֹ

אָלֶוּנ אָשׁנֹבָּה בּשַּׁלְנִם אָבַבּבַּב ٥ , יְהְיֶהׁ נְבֶיאֲבֶׁם יְהֹנְהׁ בַּמַּרְאָהׁ אָם יְהֹוֹן לְכוֹן נְבִייִן אָנְאִ

בּיקי נָאָמָן הָוּא: ע אַבלו הֹדְינוּ מְמִּעו דְּבַּלְ לָאִכוֹ הַּדִּינוּ מָמִּע דָּבַלְ הַמִּי

לַבַבַּר בְּעַבְּרָיִי בְמִמֶּה: יְהְנְה יַבְּיִט וּמַדּוּעַ לָא יְרֵאֹהָם ⁸ ומּוֹאָע וֹלָאִ בְּחִידְת וּהְמָּנָת ⁸

ه زياد هُل يُديْن چُه زيرَك:

تالانديا: &∏L| וּבְוֹבִינִם ĿĖĠĊĿ וֹלִם בּטֹנַת מַמִּבּׁלָּא וּלַנָא נאטולגי וו פהמובא בהווא

מטעע: לְעִוּן בַּׁמַלְמִּוּן **אָּנֹא מֹ**מֹמָּוּ, נּגְאמֹר הַּמִּתְנִילֵא בְבֹבֹי, אִם נִאָּמָר הָּמָתִּנִ בֹּתַּן פּטִּינִמָּנִ

מְהַימָן הוּא:

בעבדי במשה: نشتدا چא ئەتىخىدا خىزچא יבְדְמוּת יְקְרָא דַּיִי מְסְתַבַּל ממוה בחווו ולא בחדוו ממכן מם ממכן מבּילָלֹא

زلافيذر: יטַבוּל רוּגָזָא דַינִ בָּהוֹן

> both came forth. Aaron and Miriam; and they door of the Tent, and called pillar of cloud, and stood at the And the Logo came down in a

dream. vision, I do speak with him in a Myself known unto him in a among you, I the Lord do make words: if there be a propher And He said: 'Hear now My

trusted in all My house; My servant Moses is not so; he is

servant, against Moses? not afraid to speak against My behold; wherefore then were ye similitude of the Lord doth he in dark speeches; and the mouth, even manifestly, and nor with him do I speak mouth to

departed. 9 kindled against them; and He And the anger of the Lord was

- ששלשמן נקכאו בדבור אחד מה שאי אפשר לפה לומר ולאון לשמוע (ספרי קב): שפירש מן סאשס מאחר שנגלים עליו שכינס חדיר ואין עם קבועס לדבור (חנחומא שם): צאר שלשחכם. מגיד (+) פחאום. נגלה עליהם פתחום והם ממחים גדרך חרץ והיו לועקים מים מים להודיעם שיפה עשה משה
- (שס 1, א) כי אומך ראימי לדיק לפני. דבר אחר שלא ישמע בנויפחו של אהרן (שפרי שס): שבחו של אדם בפניו וכולו שלא בפניו וכן מלינו בנח שלא בפניו נאמר (בראשים ו, מ) איש לדיק חמים ובפניו נאמר ויולאין מן החלר לקראת הדבור (שם): - ויצאו שניהם. - ומפני מה משכן והפרידן ממשה לפי שאומרים מקלת שנאמר (מהלים פח, יח) רכב אלהים רבוחים אלפי שנאן (פפרי שם): - ויקרא אהרן ומרים. - שיהיו נמשנין יולא במועטים ומדח הקב"ה יולא למלחמה יחידי שנאמר (שמוח טו, ג) ה' איש מלחמה ויולא לשלום באוכלוסין (3) בעמוד ענן. ילא ימידי שלא כמדת בשר ודס מלך בשר ודס כשיולא למלחמס יולא בארכלוסין וכשיולא לשלוס
- במראה אליו אחודע. שכינה שמי אין נגליה עליו באקפקלריא המאירה אלא בחלום וחזיון: (6) שמעו גא דברי. אין וא אלא לשון בקשה (ספרי קג): אם יהיה גביאכם. אם יהיו לכס וביאים: ה'
- (9) ויחר אף ה׳ בם וילך. מאמר שהודיעס פרמונס גור עליסס נדוי קל ומומר לצשר ודס שלא יכעום על מלך סיס לכס לומר אין סמלך אוסבו מנס ואס מאמרו איני מכיר במעשיו זו קשס מן סראשונס (שס. מנמומא שס): במשה בעבדי אף על פי שאינו משה במשה אפילו אינו עבדי כדאי היימה לירא מפניו וכל שכן שהוא עבדי ועבד מלך כענין שנאמר (שמוח לג, כג) וראית אח אחורי (ספרי שס): 🌱 בעבדי במשה. אינו אומר בעבדי משה אלא בעבדי מראס שכינס מלמוד לומר (שמום לג, כ) לא מוכל לראום את פני (ספרי קג): - וחמנח ה׳ יביש. זס מראס אחריס מפרש לו דבורי במראית פניס שבו ואיני סוממו לו בחידות כענין שנאמר לימוקאל (ימוקאל יו, ב) מוד חידה וגו'. יכול לאסליכס ואמס פס עמוד עמדי (ספרי. מנמומא לו, יג): ומראה ולא בחידות. ומראס זס מראס דבור. שאני (8) פה אל פה. המרמי לו לפרוש מן החשה והיכן המרמי לו בסיני (דבריס ה, כו) לך המור להם שובו לכם
- מבירו עד שיודיענו קרחונו (קפרי קד. מנחומא שם):

מָבֶרֶעוּ: נופן אַברן אַל־מָרוָם וֹהַנָּה נְהְנָה מְרָיָם מָצְרַעָּת כַּשָּׁלֵג בַאַבַר נֹמַנֹנֹא

ַדְטָּאָנוּ: עַּמָּאָנ אָמָּב נוָאַלְנוּ נֹאָמָב אַבְּוֹר אַּכְ_לָא שֹׁמֵּט הֹכְּנוּנְ בִבּוּנִי לִאְ כֹּהֹּן שֹׁמִּנִי הֹלְנֹאִ וַיָּאַמֶּר אַהַרְּן אֶל־מֹשֶׁה בָּי

שַׁבֹּג בַּמָּבוָ: בּגאַנוּן מִנְהָם אַמְּוּ וַנִּאָבֶלְ אָנֵן אַטְתַּנָא נִיאָ גַּלְּי כִּעָּן אַג_וֹא עַבוי

אֶלְ לֹא בַפֹּא לֹא לְע: (פּ) פּ וּיִּצְעָּק מִשֶּׁה אֶל־יְהֹוְה לֵאמָר וְצִּלָּי מֹשֶׁה בֶּדָם יְיָ לְמִימַר

: المُحْت יָמִים מְחַוּץ לַמַּחֲנָּה וָאַחַר מִבֹּגֹּע וֹמִגִם שַּׁפַּנֶּר מִבֹּגַּע מפמגר יוֹבְל יוֹבל בַּבַּבְּיִנִי בַּלְאָ עַבַּבְם

> מֹבוֹם וֹבַא סֹנִיבַא: בְּטַלְנְּא וֹאִטְפָּנִג אַנִּבְן לְנִט מֹמֹכֹּלֹא וֹבֹא מֹבֹוֹם בַוֹנֹבֹא なりにかん auch

עוָבֹא בַאִּמִּפַּמָּנֹא נְדַסְבַעַנֹא: נאַמַר אַבַרן לִמִשָּׁה בָּבָעוּ

زنققر: מַל בִשְּׁרָא מִיקָא הָדֵין דִּבַּה לא כהן שטבעל בא מבנוגא

אָלְהָא בְּבְעוּ אַסִּוּ כְעַן יָתַה:

יבְתַר בו הִתְּבָנִיש: ומן מברא ムロシー מִבֹּהֹא וְמִוֹן שֹׁסְׁעַוֹּר מִבֹּהֹא ענזף נזף בה הלא תתבלים ينهور بمثم هذا منهم بهجنين يهود برجمهم بهجه هديه

> was leprous. upon Miriam; and, behold, she white as snow; and Aaron looked behold, Miriam was leprous, as removed from over the Tent, And when the cloud was

sinned. foolishly, and for that we have upon us, for that we have done II my lord, lay not, I pray thee, sin And Aston said unto Moses: 'Oh

of his mother's womb.' consumed when he cometh out 12 dead, of whom the flesh is half Let her not, I pray, be as one

beseech Thee. saying: 'Heal her now, O God, I And Moses cried unto the LORD,

'.nisgs ni 1Aguord and after that she shall be up without the camp seven days, shame seven days? let her be shut 14 face, should she not hide in 'If her father had but spit in her And the LORD said unto Moses:

- שאלך מאללך שרחמי עליו (ספרי קה. תנחומא שם): (10) והעגן סר. ואמר כך וסנס מריס מלורעם כשלג משל למלך שאמר לפדגוג רדס את בני אבל לא מרדנו עד
- (11) נואלנו. כמרגומו לשון אויל:
- אמו (מנחומא שם): ממסרס אני אי אפשר לראומס שאני קרוב ואין קרוב רואס את סנגעים וכסן אחר אין בעולס וזסו אשר בלאמו מרחס ופֿינו עוזרו קרי נפֿכל פני בשרו שפֿמיו בשרו הופֿ. דבר פֿופר פֿל גפֿ פסי כמת פֿס פֿינך רופפֿה בתפלה מי מפגירה ומי מין רמרי למם לסנים מם ממומו לסיום כמם: ← אשר ⊏צאחו. מממר שיצא וס מרמס ממו של וס שיש כם בידו לעוור בשרנו כענין שנאמר (בראשית לז, כז) כי אחינו בשרנו הוא (ספרי שם. חנחומא שם) ולפי משמעו אף הוא נראה כן וכן סלי בשרו סלי בשרנו היה לו לומר אלא שכינה הכחוב אשר מאחר שילאה מרחם אמנו היא לנו כאילו נאכל חלי (נדרים פד, ב. פפרי שם. מנחומא שם): אשר בצאחו מרחם אמו. אמנו סיה לו לומר אלא שכינה הכחוב (12) אל גא חדי. אמומנו זו: כנוח. שהמלורע משוב כמת מה מת מעמל בבילה אף מלורע מעמל בבילה
- שם. תנתומה שם): במפלה. (דבר אחר שלא יאמרו ישראל בשביל אחוחו הוא מאריך במפלה אבל בשבילנו אינו מאריך במפלה) (שפרי רפא גא לה. מפני מס לא סאריך משס צמפלס שלא יסיו ישראל אומריס אחותו עומדת בלרס וסוא עומד ומרבס יפקד ה' אלהי הרוחות לכל בשר. כיוצא בו (דברים ג, כג) ואחחנן אל ה' בעת ההיא לאמר השיבו רב לך (ספרי שם): השיבני אס גואלס אחס אס לאו עד שהשיבו עחה חראה וגו'. כיולא בו (במדבר כץ, טו) וידבר משה אל ה' לאמר להשיבו אם יעשה שאלוסיו אם לאו. כיולא בו (שמוס ו, יב) וידבר משה לפני ה' לאמר וגו' מה חלמוד לומר לאמר מרפא אומס אס לאו עד שסשיבו ואביס ירק ירק וגו' רבי אלעור בן עוריס אומר בד' מקומום בקש משס מלפני סקב"ס מחנונים ואחר כן יבקש שאלומיו (ספרי שם. חנחומא שם): לאמר. מה חלמוד לומר אמר לו השיבני אם אחה (13) אל נא רפא נא לה. בא סכמוב ללמדך דרך ארן שסשואל דבר ממבירו לריך לומר שניס או שלשס דברי
- (14) ואביה ירק ירק בפניה. ואס אביה הראה לה פנים וועפות הלא מכלם שבעת ימים קל ותומר לשכינה

89

ער־הַאָּסֶף מִרְיָם: מִבְעַנְים וְהָעָבִי לָאָ נָסָת נִיּסְגָר מְרְיָם מִחָּיִץ לַמְּחַנָה באַטַבְנִישָׁת מִרְיָם: 4T بالظالم וֹאִסִטֹיגֹּבַע

was brought in again. people journeyed not till Miriam 15 the camp seven days; and the thodaiw qu tude sew meitiM baA

ومرطرم إنتائد خملا خد فعدًا: (ح) נֹאַבַוֹר נַסְעִי הַבְּבַר

בּאבו: ح١

Pitched in the wilderness of ourneyed from Hazeroth, and And afterward the people

The Haftarah is Zechariah 2:14 - 4:7 on page 197.

دېلاناد: अर्थातः ह्यदूर्र : प्याय राष्ट्राः द्यायाः अsoke unto Moses : saving: שלמלך וַיְּדַ~~וּהָ~~ר יְהוָה

כָל נְשָׁיא בָהָם: אָהְר לְמַמָּה אֲבֹהָיוֹ הִשְׁלְּחוּ حِجْدُ نَصْلَةُ عِنْمَ عُلَا عِنْمَ لَلَّهُ حِجْدًا نَصْلَةُ حِبْدُلَةً ע אָבֶּא בְּנְתּוֹ אַמְּבְאַנִּג נְעֵוֹ יִנֵע אַבְעָּאָ בְּבְנָתּוֹ בְּאָנִאָּ

בְבָא דִבְהוֹן: בּאָבֹביעוני. שַּהְלְעוּן כַּל ער גיברא ער לשקטא אָלַעַבְלְנַ אָּנֹאָנִם וֹנִעַנִינְ אָעַב אָלַע לְנִּ עִּיּבְבוֹן וֹנִאָּלְּלְנִוֹ

one a prince among them. fathers shall ye send a man, every Israel; of every tribe of their which I give unto the children of spy out the land of Canaan, Send thou men, that they may

נמְבַאָּבן אָנּנּן: عَرْضِهُ لَهُمْ خُرْدِنَمُلَعُمْ حِنْذِيااً وَبَخْدِياً تَنْمَا خُرْدً ַ פְּאַרֶן עַּלְ־פָּי יְהְוְהָה כַּלֶּם דְּפְּאָרָן עַל מֵימְרָא דִּייָ رَانُهُ ذِلَ لَا يُرْتُ لَا يُؤْلُ لِي فَالْحِرَا لِيُحَالِ بِمِدَالِ فَهُدَ مِقِرِةً لِهُ الْفُرِدُ ل

of the children of Israel. all of them men who were heads the commandment of the Lord; ot gnibtooos astan for Raing to And Moses sent them from the

משות בו_זכור:

שַּׁמִּנְעַ בֵּּן־זְּבָּנְר: זְּיִרְּיִּ וְאָבֶּיִן שְׁמִּנִעַ בַּר זַבּנְר: זְּיִרְּיִּ שְׁמִּנִעַ בַּר זַבּנּר:

the son of Zaccur. the tribe of Reuben, Shammua And these were their names: of

، לַמַּמַּה שִׁמְּעֹוֹן שְׁבָּס בֵּן לִשְׁבְּטָא דִּשִׁמִּעוֹן שָׁבָּט בַּר הוֹרֵי:

the son of Hori. Of the tribe of Simeon, Shaphat

Of the tribe of Judah, Caleb the مَعْ حَرَات جِرَات جِرَات جِرَات جِرَات عَلَى عَلَىٰ كَرَاتِ الْجَرَاتِ وَمَا Of the tribe of Judah, Caleb the on of Jephunneh. 수업였다

הממנה כמוב בו אפיפה לשון הכנפה: האסף. - אומר אני כל האמיפות האמורות במצורעים על שם שהוא משולח מחוץ למחנה וכשהוא נרפא נאסף אל י"ד יוס אלא דיו לבא מן סדין לסיום כנדון לפיכך אף בנויפמי מסגר שבעם ימיס (ב"ק כס, א. ספרי קו): אחר

(שמום ב, ד) וממלב אמומו מרמוק וגו' (קוטה ט, ב): (EI) והעם לא נסע. זה הכבוד חלק לה המקום בשביל שעה אחח שנחעכבה למשה כשהושלך ליאור שנאמר

לסס מקוס למעות בדברי המרגלים למען לא יירשוה (במדבר רבה. קומה לד, ב. מנתומא שם): נמלך בשכינה אמר אני אמרמי להם שהיא מובה שנאמר (שמוחג, יו) אעלה אתכם מעני מלרים וגו' חייהם שאני נוחן שלח לפי שבאו ישראל ואמרו (דברים א, כב) נשלחה אנשים לפנינו כמה שנאמר (שם) וחקרבון אלי כלכם וגו' ומשה ורשעים הללו ראו ולא לקחו מוקר (במדבר רבה. מנחומא שלח ה): שלח לך. לדעמך אני איני מנוה לך אם מרלה (s) שלח לך אנשים. למס נממכס פרשם מרגלים לפרשם מרים לפי שלקחס על עםקי דבס שדברם באחים

סיו (במ"ר מו, ה): (3) על פי ה׳. ברשומו שלא עכב על ידו: בלם אנשים. כל אנשים שבמקרא לשון משיבות ואותה שעה כשרים

81	ירָאִיהָם אָת־הָאָהֶץ מַה־הָוּא וְאָת־הָעָם הַיּשָׁב עָלֶיהָ הָחָזָּק הוּא הֲרָפֶּׁה הַמְעָט הָוּא אָם־ רֶב:	וְתָחָוּוֹן יְת אַרְעָא מָא הִיא וְיָת עַמָּא דְּיָתִיב עֲלַה הַתְּמִיך הוּא אָם סַגִּי:	and see the land, what it is, and the people that dwelleth therein, whethet they are strong or weak, whethet they are few or many;	81
יםרחל	וּיִשְׁלָח אֹחָם מִשֶּׁה לָחָוּר אָת־ אֲבֶץ בְּנָעַן וַיַּאִמֶּר אֲלֵהָם עַּלִּיּ זֶה בַּנְּגָב וַעַּלִיהָם אָת־הָהֶר:	לְּמִּירָא: סְּלֵּי יְּהְא בְּּדְרִינְהָא וְּתִּסְּלֵּיוּ הְשְׁלְחִי יְהָשְׁרִי לְּחִיוּ הְשְׁלְחִי יְהָשְׁרִי בְּאָבְּלְאִ	And Moses sent them to spy out the land of Canaan, and said unto them: 'Get you up here into the South, and go up into the mountains;	ĹΙ
91	אָבֶּה שְׁמָוֹת הֵאָנָשִׁים אַשָּׁר־ שְׁלָח מֹשֶׁה לְחַיִּר אָת־הָאָרֵץ וַיְּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשָׁעַ בִּן־נִּין יְהוֹשֻׁעַ:	אַלֵּין שְׁמָהָה גּּּיּבְרַיָּא דִּשְׁלַה משָה לְאַלָּלִא יָה אַרְעָּא יְהִיְשְׁעַ:	These are the names of the men that Moses sent to spy out the land. And Moses called Hoshea the son of Nun Joshua.	91
SI	לְמַמָּה גְּׁד גִּאִיּאֵל בָּן־מָבֶי:	מָבְי: לְמִּבְׁמִא בְּנְר נְּאִנְאָרְ בָּר	Of the tribe of Gad, Geuel the son of Machi.	ςı
† 1	خِمَقَٰكِ بَعْكُمْ خُلِيَّةُ خُلِيَّةً خُمْدٍ:	נְפְּסִׁנְ: לְמִּבְׁמִא צִׁנִפְּשִׁלְ, נִשְׁבָּ, בַּר	Of the tribe of Waphtali, Wahbi the son of Vophsi.	† I
٤١	מִּנְכְאֵּבְ: בְמִּשָּׁר בִּעִּיר בָּוֹר בָּוֹ	מִּיכְאֵלֵ: לְמִּבְׁמָא בְּאָמֵר סְתִּיר בַּר	Of the tribe of Asher, Sethur the son of Michael.	٤١
71	לְמִּמָּׁׁׁבִי בְּׁן מַּמִּׁיִאֵּלְ בָּּוֹרְיִּמַלְּי:	לְּמִלְנִ: לְמִּבְׁמֹא בְּדָן מַמִּנִאָּרְ בַּר	Of the tribe of Dan, Ammiel the son of Gemalli.	71
п	$\dot{q}$ ಥಪ್ಗ ಗೆರ್ಡಿ ನೆಥಪ್ಗ ಭಚಿಪ್ಗ ಪ್ರೀ ಕ್ಷಿಗಿಂಥ್:	דְּמְנַשְּׁה גַּּדִי בָּר סּיּסִי: לְשֶׁבְמֶא דְּיוֹמֵף לְשֶׁבְמֶא	Of the tribe of Joseph, namely, of the tribe of Manasseh, Gaddi the son of Susi.	II
OI	לְמַמָּה וְבִּילֵּן גַּּדִּיאָל בָּן־ סּוֹדְי:	סִּגְׁרֵּ: לְמִּבְׁמֵא צִּוְּבִּנְלְנִּוֹ זְּצִּׁרִאֵלְ בַּּר	Of the tribe of Zebulun, Gaddiel the son of Sodi.	OI
6	ئے اللہ اللہ اللہ اللہ اللہ اللہ اللہ الل	בבנא: לְמִּבְׁמִּא צִּבְנִיֹמִוּן פּּלְמִּוּ בַּר	Of the tribe of Benjamin, Palti the son of Raphu.	6
8	לְמַמָּׁה אֶפְּרָוִם הוֹשָׁעַ בִּּוֹרְוּוֹ:	נון: לְמִּבְׁמִא בְּאָפְׁרֵוִם הוֹשֵׁעַּ בָּר	Of the tribe of Ephraim, Hoshea the son of Nun.	8
۷	לְמַמָּה יִשְּׁשִּבְּר יִגְּצָּל בָּן־ הֹקף:	יוסף: לשקטא דוששקר וגאל בר	Of the tribe of Issachar, Igal the son of Joseph.	۷

(31) ויקרא משה להושע הרי. המפלל עליו יה יושיעך מעלת מהגלים (צמ"ר. מומה שם):
 (71) עלו זה בהב. הוא היה הפתולת של ארן ישראל שכן דרך התגרים מראין את הפתולת תתלה ואחר כך

מרפין פם השבם (פנפומה שלם ו):

בְּטִבְאָבוֹים: ושְׁב בְּהַנְּה הַבְּּמְחָנִים אָם ιĊĽ פּי בְּה הַמּוֹבֶה הָוּא אָם־רָעָּה ימָר הְאָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא יֹשֶׁב

עַנְבֶים: בּאַבּא וֹבִוּמָנִם וֹמֵּנ פֹכּוּבֵנ لْبِنَانَةَكَٰفُونَ يَجْكَنَافُو مُعْلَدُ مُنَ جُمْ لَنَفَعُظِيرًا لَنَفْدَنًا הַּזְּה הַגִּשׁ־בָּה עֵץ אַם־צַּון מִסְבּינָא הַאִית בּה אִילְנִין וּמָּה הְאַבֶּץ הַשְּׁמֵנְה הָוֹא אָם־ וּמָא צַּרְעָא הַעַּמִירָא הִיא אָם

: ئاڭڭ ממְרְבָּר צָן עַּד רְחָב לְבָאׁ מְמַּרְבָּרָאׁ דְּצִין עַּר רְחֹוֹב

נַיַּהְלָּנְ בַּנָּיָּבֶ נַנְּבַאָ מַר חַבְּרוֹן יִסְלִיקוּ בַּדְרוֹמָא נַאָּמוּ מַר

מַלֵּבֶוֹם: نذيد ينقلك لشخيبا بقحم ב וֹמִּם אַטוּמוֹן מִּמִּוֹ וֹעַלְמָוּ טַבְּרוֹן וַעַפָּוֹ אַטוּמוֹ מֵמָּוּ

מַבַנְיוֹב ַנְּיֵבְאָנִ גַּבְאָנִ

עַנְבִים אָהְד וַיִּשְׂאָהוּ בַמָּוֹט וֹאֶהְבָּל ي [إذ الله المناب الم אָשָׁכַל וַאַתוֹ עַד וַחָלָא דַאָּהָכָּלָא

בשְנִים ימִן־הָרִמֹנִים ימִן־

ŪĠŸĊ.□:

يَخْطَمُنيا هُمَ خُوَلُحُيا: אַשֶּׁר־הוּאַ קרניָא דְהוּא יָמִיבֹ בְּחֹוֹן עַמְלָא עוא אָם בּוּעָא וּמָא ומא אַרעָא דרוא יָמִיב בַּה

לכוב, גולנו: מאַבא באַבמא נוָמוֹא ווָמוֹ

לְמֶׁמֶּגְ שַׁמֶּׁעֵי: וֹנְעַבוּ אָעַבַעַאַבְּעָ וּסְלִילִוּ וָאַלִּילִוּ נָת אַבַעָּאַ

מאניס דִּמִצְרָים: מִבֹּת מִוֹנוֹ אִטִבֹוֹגאַט בֹבַם נסלמו לנו ולבא נטלבון

Egypt. seven years before Zoan in there.—Now Hebron was built the children of Anak, were Ahiman, Sheshai, and Talmai, and came unto Hebron; and And they went up into the South,

Zin unto Rehob, at the entrance 21 the land from the wilderness of

So they went up, and spied out

the fruit of the land.'-Now the

To gaird bas, and bring of

wood therein, or not. And be ye is fat or lean, whether there is

and what the land is, whether it

they dwell in, whether in camps,

bad; and what cities they are that

dwell in, whether it is good or

and what the land is that they

to Hamath.

first-ripe grapes.—

or in strongholds;

time was the time of the

of the pomegranates, and of the pole between two; they took also of grapes, and they bore it upon a thence a branch with one cluster Eshcol, and cut down from And they came unto the valley of

גבורמס ואס בעריס בלורות הס יושבין חלשים הס (במ"ר. חנחומא שס): אוכלומין (במ"ר. מנחומא שם): - החוק הוא הרפה. מימן מסר להם אם בפרוים יושבין חוקים הם שמומכין על (81) אח הארץ מה היא. יש ארן מגדלם גבוריס ויש ארן מגדלם מלשיס יש מגדלם אוכלומין ויש ממעמם

ימו במוניא ימו מיניא:

ಭಪ್ರಭ

וֹנֹמֹלְנִינִי בֿאָנִינִא בֹּנִינֵין

٢

עוֹבַרְהָא

- (91) הבמחנים. מרגומו סבפלמין כרכין פלומין ופמומין מלין מומס: הצובה היא. במעינום ומסומום
- ממבשלין בבכור: (OS) היש בה עץ. אס יש נהם אדם כשר שיגין עליהם צוכוחו (נ"ג מו, א): בכורי עובים. ימים שהעונים
- כמו שמפורש בגבולות סארן בפרשת אלה מסעי (להלן לד, ז): מערבי ומשס חזרו והלכו כל גבול מערבי על שפח הים עד לבא חמח שהוא אלל הר ההר במקלוע מערבים לפונית ממקלוע מזרח עד מקלוע מערב כמו שלוס משה עלו זה בנגב דרך גבול דרומים מזרחית עד הים שהים הוא גבול (IS) ממדבר צן עד רחב לבא חמח. סלכו בגבוליס באורך וברומנ כמין גאס סלכו רומ גבול דרומים
- מובה ממנה שבעה חלקים (פועה שם): מלרים ולוען סיא המעולה שבארך מלרים ששם מושב המלכים שנאמר (ישעיה ל, ה) כי היו בלוען שריו והימה חברוך יומר מחזרון לפיכך הקצוה לקזרום מחים ואין לך מעולה זכל ארצוח כמלרים שנאמר (זראשים יג, י) כגן ה' כארך אלא שהיתה מבונה בכל עוב על אחד משבעה בלוען ובא להודיעך שבתה של ארך ישראל שאין לך מרשין בארך ישראל שבע שנים נבנחה. אפשר שננס מס את מנרון לכנען ננו סקען קודס שיננס את נוען למנריס ננו סגדול סוא אומר (דברים א, לו) ולו אמן אם הארץ אשר דרך בה וכמיב (שופטים א, כ) וימנו לכלב את חברון (תוטה לד, (22) ויבא עד חברון. כלג לגדו סלך שם ונשמממ על קברי אנות שלא יסא ניפח למבריו לסיות בעלתם וכך

ċ₼Ċ¤८: هُمُحْدِر مُر بِدُلِين يَاهُمُجِيرٍ لِهُنْجُرِم مَر مَنْ صَاعَ عُنْجُرَم לַמְּלַוִם עַנְיגא לַבֶּא

בַּדָּר בַּלַתִּג מִטַּמָּן בִּדָּר נִמְבָּאֵבְ: לָּנִנְלְ לְאַנִירָא נִירוּא לִרָא נָנִלְא

down from thence. which the children of Israel cut 24 of Eshcol, decause of the cluster That place was called the valley

אַרְבָּעִים יוֹם: יי וֹנְאָתוּ מִטַּוּר תְאָּגֶר מִקּץ וְתְבוּ מִלְּאַלְלְאִאַרְעָה מִפּוּר

אַבְבְּעִין יומִין:

out the land at the end of forty And they returned from spying

אָנוַ_פַּבוּ, בַאָּבוּאָ: ڗڐڶڮڹڡ וֹאָנו_כַּל_הַנְּמֹּבְנוּ קַבְשְׁה וַנְשִׁיבוּ אַמָּם דְּבֶר דְּפְּאָרָוֹ نَّمُلُمُّرُ مُّرُ مَلُوْلًا فَعِدًا لِيَّرِينَ אַבֿיְן וֹאֶלְ-פַּׁלְ-הַּבַּעׁ פַּׁנִّגְ- אַבַּוּן וּלְנִטּ פּֿלְ פֹּנְהָטֹּא נַיּלְרֶנּ נַיְּבֶאנְ אָלְבְתִּמְּנִי נְאָלְב נִאָּנַלְנִ נִאָּטוִ לְנִט מְמָּנִי נִלְנִט

בְּנִאְהַא נְאַהְוִאִנוּן יָה אָבְא הַנְאָהָא נְאַהְוִאִנוּן יָה אָבָא نظ۪لۃے

land. showed them the fruit of the all the congregation, and back word unto them, and unto Paran, to Kadesh; and brought of Israel, unto the wilderness of nerblide of the congregation of the children Moses, and to Aaron, and to all And they went and came to

ĠĹťĿ: זְבְּׁנִי עַבְּׁבְׁ וּבְּבָּהְ עַנִא נוֹעַ נְאָּבְ אָבְּבָּא עַבְּבְ וּדְבָּשׁ הִיא בַאַבוּל אָמֶּב מָלַבְטַבְּיִנוּ וְנָּם אָנוּלָא לַאַבַּלָּא בַּמָּלַטַנִּלָּא ڗڔ۪۬ۅۊ۪٦٦٠ ڋ؉ۻڐڐڟ؉ڎڎؼڴ؆ۦڔۼڛؙۄۑۼڎ؉ڎ؊ڎڎ؈ڎڮڽڎڎ

נַבַנ**ן אָבַ**ע:

and this is the fruit of it. floweth with milk and honey; thou sentest us, and surely it 'We came unto the land whither And they told him, and said:

בְאָנוּ שֶּׁם: גְּדְלְתְ מְאָד וְגַם־יִלְדֵי הֵעָּנָק פְּרִיקָּו רַבְּרָבָּו לַחִינָא וֹשָּרִי ראינוי שם: ומקרים בצרות דימיב אָפָס בִּי־עַוּ הַעָּׁם הַיִּשָׁב לִחוֹד אַרֵי הַקּוּף עַּמָּא

Anak there. noreover we saw the children of are fortified, and very great; and 28 the land are fierce, and the cities Howbeit the people that dwell in

הַמְבֶל יוֹשֶׁב בָּאָבוֹן הַנָּגָב שִּמְלָשִׁאַנ

וְכְּנַעָּלְאָר וְהָיב עַל יַמָּא וְעַלִ ĽĽĽŠ رتار ĒÄĹſ

the South; and the Hittite, and Amalek dwelleth in the land of

וְהַהַ בַּבְוֹר וְהַבְּנִצְיִי וְהָהַב ⁶² יְנַהְהָאָי וְהַיְבוּסָי וְהַאֲמֹרִי

משאוי ממשאוי שמקייעין אומו להרים (קומה לד, א): שכמו והקימוה בגלגל ושקלום רבוסינו משקל כל אחח מ' סאה וגמירי טונא דמדלי אינש על כחפיה אינו אלא שליש לידע כמס משלוי אחד מסס גא ולמד מאבנים שסקימו בגלגל (יסושע ד, ס) סרימו לסם איש אבן אחם מן סירדן על יהושע וכלב לא נעלו כלום לפי שכל עלמס להוליא דבה נמכוונו כשם שפריה משונה כך עמה משונה ואם מפך אתה איני יודע שסוא בשנים מה מלמוד לומר בשנים בשני מועום הא כילד שמונה נעלו אשכול אחד נעל מאנה ואחד רמוך (33) ומורה. שוכת גפן ואשכול של ענגיס מלוי בה: וישאהו במוש בשנים. ממשמע שנאמר וישאים במוש

אֿרכס ורחבס אֿלא שגלוי לפני סקב"ס שיגוור עליסס יוס לשנה קלר לפניסס אֿח הדרך (מנחומא שלח ח): ג, א) ומהלך אדם בינוני עשרה פרסאוח ליום (פסחים לד, א) הרי מהלך ארבעים יום מן המזרח למערב והם הלכר (es) וישובו מחור הארץ מקץ ארבעים יום. והלא ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה היא (מגילה

ל): וישיבו אתם דבר. לממשס ולמ לסרן: (62) וילבו ויבאו. מסו וילכו לסקיש סליכמן לביאמן מס ביאמן בעלס רעס אף סליכמן בעלס רעס (מועס לס,

d(dc 20): (27) זבת חלב ודבש היא. כל דבר שקר שמין מומריס בו קלם ממם בממלמו מין ממקייס במופו (במדרש רבים.

: ښاڅ וֹנְבַאָּנוּ אָלְּוּנִ בֹּיִבְיָבֹנִלְ נוּכֹלְ אָבִּי מִנבֹלְ וֹפוּלְ לְּוּיִ ° מֹשֶׁת וֹיֹאמֶר עָלְה נַעֲלֶה נַעֲלֶה נַעֲלֶה מִסְּק נָפַׁק וְנֶּירֵה יָתַה נינים פֿגַר אָעַבּיהָאָם אָּגַב

וְאַצִּית כְּלֵב יָת עַמָּא לְמִשֶּׁה

overcome it. it; for we are well able to spould go up at once, and possess 30 toward Moses, and said: We And Caleb stilled the people

מַמָּא אֲבוּי תַּקּיף הוא מִנָּנְא:

אָלְ הַנְּעָם בֶּיר הְזָנְל הָוּא מִמֶּנוּ: אָמִרוּ לְאַ נוּכַלְ לַמַּלְוָע אַמַרוּ לָאַ וֹפוּלְ לְמִפַל לְוֹע ַ וְבְאֻׁלֹּמָּוִם אַמְּרַ הֹלַנִּ הֹפֵּנְ וֹיִנִּבְרַיֹּא בַּסְלִיִלנִּ הֹפֵּיִב

וֹכֹל תַּמָא בַּנוֹנוֹא בַּנִוֹנִי אָבה מַלַמּלָא וֹטַבּבָיא ביגא לְמֶׁוֹמֶׁרְ אַבְמָא וּיִּצְיּאִי בַּבְּתְ הַאְבֶּלְ אֲמֶוֹר הָרָוּ וְאָפִּיקוּ שׁוֹם בִּישׁ עַלְ אַרְעָּא

> are stronger than we.' up against the people; for they 31 him said: 'We are not able to go But the men that went up with

And they spread an evil report of

בְתַּבְהַ אַנְשֵׁי מִדְּוֹתִי: יִנא וֹכֹּלְ עַמֹּם אָּמָּר בָאָנוּ אַטָּה אָבֶין אַבֶּלֶה יוֹשְׁבֶּיהְ דִּעָּבְרָנְאִ בָּהְ לְאַלְלְאִ יָּתַה بَغُدِمْ هِپُدَ لِإِذِرِيَةِ خُرِيَةً لِيَّالًا يَضِّرَهُمْ ۚ

غَدُمٰرا لَـٰמֹמٰטًا:

of great stature. nəm ərs ri ni wss əw rsht əlqoəq inhabitants thereof; and all the out, is a land that eateth up the which we have passed to spy it saying: 'The land, through 32 out unto the children of Israel, the land which they had spied

לְּנִוֹנִים וְכֵּן נְיִנְוּנִי בְּמִנִינִים: مَثِرَط مَالُـ البَوْعَرِيْتِ نَوْلِيَّ الْجَلَايِيْنِيْنِ

בְּעֵינֵיהון: נְפַּמָּנֹא כַּלַמְגוּן וֹכֹן עַוֹנִגִּא הֿלט מו יפֿבוֹא ובוולא פהנו. נְטַמָּן שַׁוּגוֹא נִט עַּבָּבוֹא בַּנִי

and so we were in their sight. our own sight as grasshoppers, the Mephilim; and we were in the sons of Anak, who come of And there we saw the Nephilim,

עוא נִתִּשְּׁאַ בְּלְ־הָנֵעֵלְה וַיִּחְּנִי אָת־ נַאֲבִיעַה בָּל בְּנִשְׁהָא וִיהַבוּ

בְּלֵגְלֵא עַעוּאִ: ַ עַּנְלְטְׁ נּיִּבְׁבָּנִּ הַטְּטְׁ בַּבְּנְיְלְדִי נִהְ 'מְּלְּחִוּן וּבְּכוֹ עַמָּא

people wept that night. up their voice, and cried; and the And all the congregation lifted

(92) עמלק יושב וגוי. לפי שנכוו צעמלק כבר סוכירוסו מרגליס כדי לייראס (מנחומא שלח ע): על יד

- (עמוס ו, י) סם כי לא לסוכיר. כן דרך בני אדם סרולם לשמק אגודת אנשים אומר שי"מ (מ"א סם): בשמים והוא אומר עשו מולמוח ועלו שם נגליח בכל דבריו (שם): - ויהם. לשון שחיקה וכן (וכריה ב, יו) הם כל בשר אמר וסלא קרע לנו אם סיס וסוריד לנו את סמן וסגיו לנו את סשליו (במדבר רבס. מומס שס): על ה געל ה. אפילו בן עמרס השומע היה סבור שבה לספר בגנוחו שהיה בלבה על משה בשביל דברי המרגלים שחקו כולם לשמוע גנוחו (30) ויהס בלב. סשמיק את כולס: אל משה. לשמוע מה שידבר במשה לוות ואמר וכי זו בלבד עשה לנו הירדן. יד כמשמעו אלל סירדן ולא מוכלו לעצור:
- (וצ) הזק הוא ממנו. כניכול כלפי מעלם למרו (צמדנר רנס. קועס שס):
- למות וורת וכן (שמולל־ב כל, כ) ליש מדון (ד"ס־ל יל, כג) ליש מדס: ימנו לב לאלו (שס): - אנשי מדוח. גדוליס וגבוסיס ולריך למת לסס מדס כגון גלית (שמואל־א יו, ד) גבסו שש (22) אוכלה יושביה. בכל מקוס שעברנו מלאנס קוברי ממיס. וסקב"ס עשס לעובס כדי לערדס באבלס ולא
- שמעניקים ממה בקוממן (שם לד, ב): היינו בעיניהם. שמענו אומריס זה לזה נמלים (רא"ס ובק"א חגבים) יש בכרמים כאנשים (קומה שם): (33) הופילים. ענקיס מבני שמחולי ועולל שנפלו מן סשמיס בימי דור לגוש (נדס פל, ל. יומל פו, ב):
- כל העדה. קנסדרלות (תנתומל שלת יג):

تين كالمنابية: בּאָבוֹע מֹגַנִוֹם אָנְ בַּמֹּגַבַּנ אַבְטְׁם בַּלְ-הַעֵּדָה לוּ-מַהְנוּ נַאָּמָרוּ לְּהוֹן בַּלְ בִּנִשְׁהָא לְנִי ء حُر خُدْ نَشِلَهُمْ لَيْهِمُالِهِ هَلَالِهُ حَرِ خُدْ نَشِلَهُمْ נּיּלְנִי מַּלְ־מִמֶּה וֹמַלְ-אַנַהוֹ וֹאַנַרָמַתוּ מַלְ מָמָּנִי וֹמַלְ

מָּנֶב בְנִנּ מֵּנֶב מִגִּבְׁוֹמָבִי: ئَيْمُنِينَ لُمَظْنِينَ بَكِيْنِ لِكِرْنِي لِمَظْرِثِينَ نِينِا ذِكَتِي يَكِيْ ַ בַאָּבֶא בַּנִּאָבַ לַנָּבָּל בַּנְיָבֶב בַּנָבָא לַמִפַּל בָּחַרְבָּא נְשִׁנָא וְלְמָּׁה יְהְנֶה מִלָּיא אֹהָנוּ אָלְ־ וּלְמָא יִיְ מִמֵּיל יָתַנָּא לְאַרְעָּא

רְאִשׁ וְנְשִׁוּבְּה מִצְּרֶיְמְה: וֹנְאָלֵּונִר אָנֹתְ אָבְ_אַנוֹנִו וֹשְׁלֵנִי וֹאָלֵנִר וֹאַלֵּנִר לְּבָּר בְאָנונִינִ וֹמִנֹּנִ

iἀĽ¤ς: رَجُدُ مَيْنَ بِعَيْدُ لِمَرْ خَدْدَيْنَ فَوْدَ مَنْهِ فَعَيْدًا قَرْدً خُدُ فِيَدِاً قَرْدً خُدُ فِي خُودُ בלו בלבונם: بْعَةُلُمْ فِرْا سَوْرَاتُ هُمَا تَهِرُكُمْ الْغُوْدَ فِرْ فِهُ فِيْمَا وَهُوْدًا فِرْ لِمُعْالِمُهُ ויהושע בּן־נוּן וְכְּלֵבׁ בָּן־ וִיהושִע בַּר נוּן וְכְלֵב בַּר

بِهُدُ لِم فَهُدِ فَهُدِ: מְבְרְנִי בְהִ לְהַוּר אִהְה מוּבָה דַּעַבְרָנִא בַה לְאַלְלְא יָתַה ر نَّهُ لَهُمْ مِهِمْدِ لَهُدُا لَا هُرُد نَهُدُهُم خُوْدَدُد וּגְאַמִּרְנִּ אָּבְבַבְּבְבֹּבְוֹנִי בֹּנִי נִאָּמִרנִ לְכָבְ בֹּנְאָטֹא צַבְנִי

חַלְב יוְבְּמִיּ לְנֵוּ אֲבֵוֹל אַמְּבַבְנֵינִא זֹלָנִי אַלְנוּל אֶל־הָאָהֶיץ הַלּאָה וּנְמְּנָה אִם עַבְּּלֵא בְּנִקְ וְעַנֵּע וְעַבְּלֵא אִם נַבְּּנָא מָן צַבָּם נִי

וֹיהוָה אָהָנוּ אַל־הִירָאָם: حَلَٰמُر بِيُنَ فُلِ عَذِٰكَ مُلْمُ يُنْكُ ַ אַגַ_טַּירָאוּ אָת־עַם הַאָּבֶץ בָּי אַף בַּיהוָהֹאַל־הִמְרֵּדוּ וִאַהַם

> אַן בֹמֹוַבֹבֹא וַבְּוֹן לִנִי במוטלא לאבלא במאבום

> מֹב לַנֹא צַנְיטוּב לְמִגְּבוֹים:

בושְׁא וּנְתוּב לְמִגְּבוֹם:

בְּנְמְטַא צַבְנֵי וְמְּבָאֵלְ:

₹⊏۲۵۰۳۲۲:

מֹבֹא אַנְעִיּא לַטִּרָא לַטִּרָא:

מְבְרָא חֲלֶב וּדְבָּשׁ: וושׁנע כַנֹא אַבֹּהֹא בַּנִיאָ נומוק לעלא לאַבמא עובא

לא טבולנו מניון: מנעו ומומבא בוו בסגבוא كانظفكالا άŢΧ מׁן הֹמֹּא בַאַבֹהֹא אָבַוּ בַּוֹבַוֹאַ ימבון נאטנו לא טבובנון ĢΓΟ ĢΩ'ĢĻΧ Γ'΄, ζΧ , σΑοΔ ədt tenisga ton lədət γΙΠΟ

> died in this wilderness! land of Egypt! or would we had Would that we had died in the congregation said unto them: against Aaron; and the whole murmured against Moses and And all the children of Israel

Egypt? not better for us to return into little ones will be a prey; were it the sword? Our wives and our bring us unto this land, to fall by And wherefore doth the Lord

return into Egypt.' 4 Let us make a captain, and let us And they said one to another:

the children of Israel. assembly of the congregation of 5 their faces before all the Then Moses and Aaron fell on

the land, rent their clothes. who were of them that spied out 6 Caleb the son of Jephunneh, And Joshua the son of Nun and

an exceeding good land. we passed through to spy it out, is Israel, saying: 'The land, which To negregation of the children of And they spoke unto all the

honey. which floweth with milk and and give it unto us—a land He will bring us into this land, If the Lord delight in us, then

us; fear them not.' over them, and the LORD is with their defence is removed from land; for they are bread for us; neither fear ye the people of the

- (ב) לו מחנו. סלוליוממנו:
- (+) נחנה ראש. כמרגומו (מני רישה נשיס עלינו מלך ורבוחינו פירשו לשון עבודה הליליס (פסיקמה וומרחה):

בּנוֹ וֹמִּבְאֵל: (פּ) לְבְאָנִי בְּאָנִילְ מִוְמְּר אֶלְ-בָּלְ- אָנִינְּלְ, בַּמָּהָבּן וֹמִנָּא לְבָּלְ " אָהָם בְּאַבְנְיָם וּכְבָוֹד יְהְנְה יָהְהוֹן בְּאַבְנִיָּא וֹיקְרֹא דִּייִ וּגְאָמֶׁרְנְּ כָּלְ יַנְמֶּבְוֹנִי לְנְנִים וֹאָמָרוּ כַּלְ כַּנְמִּטֹּא לְמָנִינִם

באַענָט אַמָּב הֹמִּיִטִּי בּּלִבְּנִי: אָנָבוְ כְאַבְיֹאַמֶּנוּנוּ בְּנִ בַּכִּלְ נַבְּגוּ וֹמָּב " אָנָה יָנַאַצְּיִנִי הְעָּם הַזָּה וְעַרִּ יִהְוֹן מִרְמִּין בֵּרְמִי עַמְּאִ וּיַאְמֶר יְהְנְהַ אֶל־מֹשֶׁה עַדְ־ נַאֲמֶר יָיָ לְמֹשֶׁה עַדְ אַמָּתִי

ÇİĞEL: לְנִוּרְ נְּבְוֹלְ וְמְצֵּוֹם וְאַבְּנֵיךְ יְחָרֵ אַכּנוּ בַבּבר וֹאוָרַמֻּנוּ וֹאָמֹמַעְ אַמִּטִוּנוּן בּטִוּטֹא וֹאַמָּוּגוּנוּן

אָת־הָעָם הַזָּה מִקּרְבָּוּ: מֹאֶרָוֹם כֹּגְיַנְמֹּלְוֹעׁ בֹכְעַוֹנִ מִאָּנִאָּ, צַּאָּסָּנְעַׂטָּאַ בַּעִוּנְנָּ رَبْعِمُد مِمُّك عُدِ ذِكِنِّك لِمُخْمَد يَعُمَد مِمْك كَبُه يَدُ الْمُخْمَدُ الْ

יבְעַמָּוּר אָשׁ לֶיְלְרִי: ענן אַמָּה הֹלֵך לְפְּנֵיהֶם יוֹמָם בִּימָמָא וּבְעַמּוּדָא דְּאִישֶׁהָא נקנר עמר עלה הקה הקעה השל עלניהון יקעמירא בְּעִין נְרְאֲהו צַּמָה יְהוֹה שֶׁכִינָה יְקְּרֶךְ בְּקָרֶב הְעָּם הַזָּהְ צְּשֶׁר עַיִּוֹ עַּמְּא הְּדֵיוֹ דְּבְעִינִיהוֹן הַזִּי הואת שְמִעוּ בִּי־אַתַּה יְהַנְּה אָלַ־יוֹשֶׁבַ הָאָבֶוֹ

מְּטְׁמָרִ אֶּרִ־שִׁמְּעִיבִּיּ אָבוֹע וֹאָמֹרוֹ הַגּוֹיִם אָּמָּרַ וְהַמִּפַּׁב אָטַ הַעָּבֶם הַזָּה בְּאָנִשׁ וּהְקַפַּוּר יָה עַפָּא הָדֵין

בני ישראל:

בעבדית ביניהון: נטומונו למומבו לכַג אַנוֹא XQU.

ועקיף מנהון:

יָר עַמָּא הָדֵין מִבֵּינֵיהוֹן:

וֹהֹמְׁבוּוֹ בְׁנִינִר

خڭرىخ:×: ii acitul alix tu uix iatuk kii ku ΝÙ

of this land, who have heard that they will say to the inhabitants among them—

pillar of fire by night; a pillar of cloud by day, and in a and Thou goest before them, in Thy cloud standeth over them, LORD art seen face to face, and this people; inasmuch as Thou Thou Logo are in the midst of

this people in Thy might from

hear—for Thou broughtest up When the Egyptians shall

And Moses said unto the LORD:

greater and mightier than they.

and will make of thee a nation pestilence, and destroy them,

the signs which I have wrought

they not believe in Me, for all

lliw gnol wod bas feM esiqeeb How long will this people

And the Log psid unto Moses:

In the tent of meeting unto all the glory of the Lord appeared

stone them with stones, when

But all the congregation bade

the children of Israel.

I will smite them with the

among them?

which have heard the fame of

now if Thou shalt kill this people

15 as one man, then the nations

44.41: Thee will speak, saying:

שבהם מחו איוב שהיה מגין עליהם (סומה לח. ב"ב טו, א) דבר אחר ללו של המקום סר מעליהם: (9) אל חמרדו. ושונ ואמס אל מיראו: כי לחמנו הם. ואכלס כלמס: סר צלם. מגינס וחוקס כשריס

בְּמִּׁמַמִּוּ בִּי מֻּוּמָתּ לָּבוּנְבַעַבַּ

בׁנובֹבא עַב וֹנִגמָבוּן הַּמִּמּוֹא

- (10) לרגום אוחם. אם יסושע וכלנ: וכבוד ה׳. סענן ירדשס (נמדנר רנה. קועה לה, ה):
- להאמין שהיכולת בידי לקיים הבעחתי: (11) עד אנה. עד סינן: ינאצני. ירגיווני: בכל האחוח. בשביל כל סנקים שעשימי לסס סיס לסם
- מזרעס (במדבר רבק): (12) ואורשנו. כמכגומו לשון מכוכין ומס ממתכמס מעשס לשנועם מצות: ואעשה אחך לגוי גדול. שממס
- כנגד יושבי סארן לא יכולם לסלחם. וזו סיא: בכחך סגדול אוחם מקרבם וכשישמעו שאחה הורגם לא יאמרו שחעאו לך אלא יאמרו שכנגדם יכולת להלחם אבל (51) ושמעו מצרים. ושמעו אם אשר מסרגס: כי העליח. כי משמש צלשון אשר וסס ראו אשר סעלית
- שנמקס אסצמך מסס עד סנס (מנמומא שלמ יג): מבלמי יכולת ס' בשביל ששמעו כי אמה ס' שוכן בקרבם ועין בעין אמה ס' נכאה להם והכל בדרך מבה ולא הכירו בך (14) ואמרו אל יושב הארץ הזאת. כמו על יושב סמרן סומת ומס ימתרו עליסס מס שממור בסוף סענין

ĒĠĹĖL: אָמֶבְנְמִבֹּמֹ לַנִים וּיָמִּטִׁמֹם מבּלְטֵּג וֹכַּלָט וֹבוֹנָב לְנַבֹּגאָ מִגַּלִגני וּנִכַּלָא בֹּבִם

حَكَيْشِد يَطَلُقُ كِهُرُد: ¼ וֹמֹטִֵּׁע נִלְּנַּגְ דָּא כַּׁעַ אֹּנְדְנֹֹ יִכְמֹן סִיּנְ כְּמֹן עֵוּכְא צֹוֹבְמִינְ

הְבָהְוֹם וֹהַגְ וַבְּהָּוֹם: هَيَّا لَمُنَا هُدِينِ مَن خُرِبُه مَن خُهِبَدُنُونِ لَا لَكِمْ فَيُدَرَا نَشِع مِنَا رَجِيْتِ رَبِّ رَجِّ رَجِّ الرَّفِياتِ وَكِنا كِلْمِيْتِ الْمِيْتِ الْمِيْتِ الْمِيْتِ الْمِيْتِ ا יְתְנְת אָבֶוּר אַפּּוֹם וְרַבְ־חָטָר לְמָמֶבָר טְבְּנִן שְּבֵיק לַעֵּנִין

[[<u>-</u> לַמָּם עַזָּע מִמָּאַנִים וְמָּגַ خٰٰبُثر بَاغُيُكُ لَحَٰجُهُد بَهٰجِنُدِ סְלַחַ נְאַ לַעְּנָן הַעָּם הַנָּה שָׁבוּק בְּעַן לְחוֹבֵי עַמָּא

خلځثك: ٥٥ الْكِلالًاك نليّلا

יְהַנְה אָת־כְּל־הָאָרֶץ: ¹⁷ וֹאַנְלֶם הַוּ_אָלָוּ וֹנִמֶּלָא כֹבוָרַ_ וּבְרַם בַּנִּם אָנָא וּמִלְנִא

וֹלְאִ מִּמֹמֹּוּ בַּׁטִוּלְנִי וְנְיָּפְׁנִּ אַתְּיִ זְּהַ עֵּשֶּׁר פְּעְּלְיֵם בֵּוְדְעִי דְּנָן עַשִּׁר וִמְנִין וְלְא מְּמִנֵינִ בְּמִגְּנִיםְ וְבַמִּלְבְּיִׁ בְּמִגְנִים וְבַמַּבְּיִּ מ אָט בְּבְּגִי ְ וֹאָט אָטִיטְּי אָהָּב . נֹצִינִ וֹנִט אָטִוֹטָ, בַּהָּבִּגִיִט حُد_كَيْرُهُۥ◘

> نَاهَ، إِنَّا خُمَلُخُكُمْ: ムダーなみ ַ בַּנְּיִׁנִי אֵבְ_בַאֹּבֹוֹא בֹאַבֹּלִא זֹנִי הַמָּא בַּבַוּוֹ

נְיָ בְּמָא בַּמִבְּיִלְשַׁא לְמִימָר:

שׁלִינַאִי וֹמַלְ בַּׁר בַּבִּימָאִי: מכן בלנו מבווו מכן ביב לא מוֹכֿי מַסְעָּר חוֹבִי אַבְּחָן מָבְהַיק דְנֵז ימָסְנֵּי

בבון ממצבום ועד קעו: ŀĊĊX ドタリムは さばはな

סַבְּיִוֹשִׁ, וֹאֶמָר וֹן מִבְלִית בַּפִּעִּימָב:

וֹשׁבֹא בּוֹג וֹנו כֹּלְ אַבֹּהֹא:

לבילו למימרי: ַ הַרְאָּים אֲבֵי כְלְ גּּוּבְרַיָּא דַּחֲזּוֹ יָת

> the wilderness. therefore He hath slain them in which He swore unto them, bring this people into the land Because the Lord was not able

:gaiyss according as Thou hast spoken, 17 power of the Lord be great, And now, I pray Thee, let the

generation. the third and upon the fourth fathers upon the children, upon visiting the iniquity of the no means clear the guilty; transgression, and that will by forgiving iniquity and plenteous in lovingkindness, The Lore is slow to anger, and

'won litnu neve forgiven this people, from Egypt and according as Thou hast greatness of Thy lovingkindness, of this people according unto the Pardon, I pray Thee, the iniquity

pardoned according to thy word' And the LORD said: 'I have

the glory of the Lord all the earth shall be filled with But in very deed, as I live—and

have not hearkened to My voice; to proof these ten times, and the wilderness, yet have put Me which I wrought in Egypt and in seen My glory, and My signs, surely all those men that have

- (EI) והמחה את העם הזה כאיש אחד. פמלוס וממוך כך ילמכו קגויס לשל שמעו למ שמעך וגוי:
- alg: על יושב סארץ סואם (ברכוח לב): מבלחי יכלח. מחוך שלא סיס יכולם בידו לסביאם שחמם: יכלח. שם דבר (16) מבלחי יבלח וגוי. לפי שיושני הארץ חוקים וגנורים ואינו דומה פרעה לשלשים ואחד מלכים ואם יאמרו
- (TI) יגדל נא כה ה׳. לעשות דנורך: באשר דברה לאמר. ומסו סדנול:
- לי אף לרשעיס (מנסדרין קיא, א): ונקה. לשביס: לא ינקה. לשאיון שביס (יומא פו, א): ישראל בעגל ובמרגלים המפלל משה לפניו בארך אפים אמר לו הקד"ה והלא אמרת לי ללדיקים אמר לו והלא אמרת . אמר לו לצדיקים אמר לו סקב"ס אף לרשעים אמר לו רשעים יאבדו אמר לו סקב"ס מייך שאמס צריך לדבר כשמעאו (81) הי ארך אפים. ללדיקיס ולרשעיס כשעלה משה למרוס מלאו משה להקב"ה שהיה יושב וכוחב ה'ארך אפים
- (O2) בדברך. בשביל מס שלמרם פן ילמרו מבלמי יכולם ס":
- מקיים לסם כי כל סמנשים סרומים וגוי. מס ירמו מת סמרן: (IS) ואולם. כמו מבל ומת מעשה להם: חד אני. לשון שבועה כשם שמני מי וכבודי ימלה מת כל המרך רך

رُبِع زلُهٰنِكُ: נשְׁבַּעְהְהָיִם וְכְלְ בְּעִנְאָבֵי לְאָבְהָהָהִוּן וְכָלְ דְאַרְנִיוּ

בָּא שְׁמָּה וְזַרְעָּוֹ יוֹרְשֶׁנָה: וַבְּרָאָנְיִוּ אָבְרַבְּאָבֶוּן אָהָבּרַ ⁺² אַהֶרֶת מִמְּוִ וּיְמִבֵּא אַהַרֶּיִ لْمَخُكَ، خَرِّد مَّكُد لِنَّالِيَك لَابِنَ لِمَحْدَ، خَرِّد يَنْزِل يَنْزُل

تقبد يتا يعامبه: (ء) בֿמֹמֵל מֹטָר פַּנְוּ וּסְמָּוּ לְכָּם לי וֹבְעָּלֶלֵי וַבְּלָּהָלָיִ

אַנוֹרְן לַאִּמֶר: حوس يَرْبِيوِك بِمَزَّلَ هِذَ مُنْهِمَ بِهِذَ * بَوْءَاحُ بِهِ مِنَ مَنْهِمَ بَرِّهِيَالًا

<u>הַמְּר מַלְינָים עַלִּי שְׁמֶּעְיִּי</u> فَكْرَةِبِكِ خُدِّرٌ نَهُلَـٰهِٰكِم كَيْهُد לב אַמֶּבְר הַמָּבְר מַלְּינִים מְּלְינִים מְלְינִים מִלְינִים בְּרָא דִּאִּנּוּן מִהְרָעָּמִהוּן צִּלְיִּ

בְּאָוֹנְיִ כֵּן אֵמֶמֶעַ לַכֶּם: יְחְלָּה אָם־לֵא כַּאָשֶׁר דְּבַּרְמָּם יִי אָם לָא כָּמָא דְּמִבְּילְחִיוּ 8s אֲבָּוֹר אַבֹּיְהֶהַם חַי־אָּנִי נְאָם־ אֵימַר לְהַוֹּן קַיִּים אַנָא אַמַר

בְּבְעֵּר לְאִ יִהְזּוֹנָה: אַם_וֹבְאִן אָבַבּלְאָבֶוֹן אַבְּאָבוֹן אַם וֹבִוּוֹנִי אַבְעָּבִּלְיִי אָבּלְיִנִינִים

بجدبن، ببئنة देख्दी **LUXIUM** FUXX نهترختك בום אוטבו המוט נאַהַבום

خربا خمتك فته عبت نفع בְּמֵישְׁרָא מְחַר אָטִפָּנוִ וְמוּלְוּ נושֶׁב נגַמְלְפֿאָּט וּכְּנִגְּנִאָּט וֹטִיב

كَلُـمُ: באַנון מטַבהמון הַבוּ הָמוּה נט שובהמט בני והבאק עַר־טָתַיּ לְעַבֶּרָה הֶרְעָּהִי תַּוֹּאָת עַר אַטָּתִי לְּבָנִשְׁתָא בִּשְׁתָא

שבתי בו אַבְּבוּג לַכוּוֹ:

despised Me see it. neither shall any of them that 23 which I swore unto their fathers, surely they shall not see the land

possess it. he went; and his seed shall I bring into the land whereinto hath followed Me fully, him will had another spirit with him, and But My servant Caleb, because he

the Red Sea.' into the wilderness by the way to tomorrow turn ye, and get you 25 Canaanite dwell in the Vale; Now the Amalekite and the

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

keep murmuring against Me. children of Israel, which they heard the murmurings of the əvad I (əM əznisga gnirumrum evil congregation, that keep 'How long shall I bear with this

:no\ o1 spoken in Mine ears, so will I do 28 the Lord, surely as ye have Say unto them: As I live, saith

- Q_{S}: (שב) וינסו. כמשמעו: זה עשר פעמים. שניס ביס שניס במן ושניס בעליו וכו' כראימא במקכת ערכין (עו,
- כליש אחד אלא בלימור ארבעיס שנה מעט מעט:) לא יראוה. לל יראו את הארן: הארץ וכבודי ימלא את כל הארץ שלא ימחלל שמי במגפה הואם לאמר מבלחי יכולם ה'להביאם שלא אמיתם פתאום (33) אם יראו. לא יכאו: (אם יראו אח הארץ. סרי זס מקרא מסורם מי אני כי כל סאנעים אם יראו אח
- סעס אשר בס ואין למרגמו יירמינה אלא במקוס יירשנה: למכי וזס מקכל קלכ: אשר בא שמה. מזכון מנמן לו: יורשנה. כמכגומו ימככינס יוכישו למ סענקיס ולמ (יסושע יד, ו) ואשיב אומו דבר כאשר עס לבבי ולא כאשר עס פי (במדבר רבה): יונגלא אחרי. וימלא אם לבו ועל ידי כן סיס בו כח לסשחיקם כמו שנאמר (לעיל יג, ל) ויסם כלב שסיו סבורים שיאמר כמוחם זחו שנאמר בספר (24) דוח אחרה. שמי רומות המת בפה והמת בלב למרגלים המר הני עמכם בעלה ובלבו היה לומר ההמת
- (קב) לעדה הרעה וגוי. אלו סמרגליס מכאן לעדס שסיא עשרה (קנסדרין ב, א): אשר המה מלינים. אמ (25) והעמלקי וגד. אם מלכו עם יהרגו אמכם מאמר עאיני עמכס: מחר פנו. לאמוריכס ומעו לכס וגוי:
- ישראל עלי: אה הלנות בני ישראל אשר המה מלינים. סמרגליס מליניס אומס עלי שמעמי:
- ב) או במדבר הזה לו ממנו: (85) די אני. לפון שבועס: אם לא וגרי כן אעשה. כביכול ליני מי: באשר דברתם. שבקשמס ממני (לעיל

\$\$.: אָלָנִי וֹמְאַבְּיִי אָמֶּר נִילְינִטִּם יּלְהִּילָא בַּאִּיִרְעָּמִיוּוּ עֵּלְיִּי בַמִּדְבֶּר וַהַּגְּה יִפְּלוּ פִּגְרֵילֶם

ממבום שומפוכון מפר ממרון שנין פוביכון וכל מוווכון לכל せむしせしゃ

that have murmured against Me; twenty years old and upward, ye your whole number, from or numbered of you, according to wilderness, and all that were your carcasses shall fall in this

إَوَٰذِت וَיהَانِهُو جَآ إِبَاءَ אַנְכָם פַּה פָּר אָם פַּלְר פַּן יְנְיִכּוּן פַּה אֶלְנִיוּן פַּלֶּר פּר אַמָּב וֹמָאִטִּי אָטַ־וֹבְי לְמִּכֹּן בַּזִּימִיטַ בּמִימִבוּ לַאַמָּבֹאִי אָם_אַטִּׁםְ שַּׁבָּאַנּ אֶבְ_חַאְבֹּוֹ אִם אַשנּוּ שַּׁנּהֹבְנּוּ לְאַבֹּהֹאַ

יִפונָה וִיהוֹשָעַ בַּר נוּן:

the son of Mun. son of Jephunneh, and Joshua you dwell therein, save Caleb the up My hand that I would make land, concerning which I lifted surely ye shall not come into the

ڠڽۦڽۼڎ؇ ۼٷ٦ ۾ ڄۼڄڄ יהיה והביאתי אֹמָם וְיֶּדְעוֹ וֹמְפַּׁכְּם אַמֻּב אָמָר אָמַרְמָּם לָבַוּ

אַבְעָא דְקַצְּתוּן בַּה: יהון וַאַּמִיל יָהָהוֹן וְיִהְוּוֹן יָת نموزحنا تيوناما زجيه the land which ye have rejected. bring in, and they shall know 31 would be a prey, them will I But your little ones, that ye said

ŪΪU: נפּגְרֵוֹכֶם אַּטֵּׁם וֹפְּלְוּ בַּמֶּרְבָּר וּפִּגְרֵוֹכִין הִילְכִוּן וֹפְּלְוּוֹ

בְּעַרְבְּרָא הָדֵיוֹ:

shall fall in this wilderness. But as for you, your carcasses

And your children shall be

ĒĠĹĒL: ڵڎٮڎڎڰ אַרְבְּעָים שְׁנְּה וְנְשְׁאָר אָתַ וְּבֹנוֹכֶם וֹנִיוּ נְאַנִם כַּמִּגַבָּר וּבְנוּכוָן

ויקבלון יח חוביכון עד

consumed in the wilderness. strayings, until your carcasses be years, and shall bear your 33 wanderers in the wilderness forty

:וּבֹגמֹם מָטַשַנוּאַטוּ: אָנוַ אָנוֹנִינְם אַנְבֹּמִנם הָּוֹנִי رنص حَשِٰذِت رنص حَשِٰذِت مَשِٰخَا ÷ אָנַ_בְאָבׁגֹּ בְּמִסְפָּר הַיִּמְים אֲשֶׁר הַרָּתָהַ

נת חוביכון אַרִבִּעוֹ שָּׁנִין שָׁנִין לשַׁתַא יוֹמָא לשָתַא הַקַבָּלוּן אֹבֹהֹא אֹבַבֹּהֹו וומון וומֹא במנון יומיא האבילחון יח

displeasure. forty years, and ye shall know My shall ye beat your iniquities, even forty days, for every day a year, which ye spied out the land, even After the number of the days in

כל סמנויים לכל אומן מספרומ ימומו ואלו סן מבן כ' שנה וגו' להוליא שבטו של לוי שאין פקודיהם מבן עשרים (ב"ב (92) וכל פקדיכם לכל מספרכם. כל הנמנה לכל מקפר שאחם נמנין זו כגון לנאת ולזא ללצא ולחת שקלים

לשון זה כאן לומר אמם: (22) ופגריכם אחם. כמרגומו (דילכון) לפי שדבר על הבנים להכניקם להרך ובקש לומר והחם חמוחו נופל

ויקבלון ים חוביכון: שנה כְּכוּלָה וכשנכנסו לשנת ששים מתו חותם של בני עשרים (תנחומה שלה יג): - ונשאו אח זנוחיכם. כחרגומו ממאמס ואף כאן נאמר משאו את עונומיכס ולא עונמכס שמי עונות של עגל ושל מלונה ומשב להס במנין מייהס מקלת במחשבה אלא שהמחין להם עד שחחמלא סאחם רוהו שנאמר (שמוח לב, לד) וביום פקדי במרגלים ופקדחי עליהם לכלל ששים ושנה כאשונה הימה בכלל ואף על פי שקדמה לשלוח המרגלים לפי שמשעשו את העגל עלמה גוירה זו (EE) ארבעים שנה. לא מת אחד מסס פחות מבן ם' לכך נגזר ארבעים כדי שיסיו אותם של בני עשרים מגיעין

(+ε) אח חנואחי. שסנילומס למ לבככס מלמרי. מנולס לצון סקרס כמו (צמדבר ל, ι) כי סניל לביס לומס:

הְרְשָׁר הַנָּאָת הַנּוּשְׁרִים שְּׁלְי בִּשְׁמָא הָרָא דְּאִזְּרְשַׁנִּ עֵּלִי בַּמִּרְבֶּר הַנָּה יַהַּמּי וְשֶׁח בְּמִּרְבָּרְא הָדִין יָסִיפּוּן וְתַּמֵּן ימחי: אָלָגְּ נְּעַנְּעָ עֲבֶּבֶּעַנְעָ אָם לָאָן אָלָא נִי אָנִגִּינִ בַּמָנְמָנִי אָם

אָשֶשֶׁר לְבְלְ־הְעֵּהֶה לְאִיְאִאַעְּבִיר לְבְלְ כְּנִשְׁמָּא

consumed, and there they shall wilderness they shall be together against Me; in this congregation, that are gathered this will I do unto all this evil I the Lord have spoken, surely

בְּלְ הָעֵבְּה לְהוֹצְיא דְבָּה כְּנְשְׁמָא לְאַפְּקָא שׁוֹם בִּישׁ الدرالال) [ط، تَوَجَّرُدا أَمَّرُ بِل كُلَّا لَهَا مُرمَد أَمَّرين أَن حُر לַתַוּר אָת־תַּאָרֶץ וַיִּשְׁבוּ (כ׳ לְאַלְלֹא יָת אַרְעָא וְתְבוּ וֹנִיאַנְשָׁים אַשֶּׁר־שְׁלָח משָׁה וְגוּבָרַיָּא

מַלְ אַרְעָּא: は役に

report against the land, him, by bringing up an evil congregation to murmur against when they returned, made all the to spy out the land, and who, And the men, whom Moses sent

עַאָּבֶּא בְעָהְהָ בַּמִּנְפָּר לְפָּנֵר בִּיִשׁ עַלְ צַּרְעָּא בְּמִיּהָנְא רְּנֵי וְיִּמְעִינְ עֵשְׁנְאָים מוֹצְאֵי דְבַּתְ יִמִיחוּ גּוּבְרָיָא דְּאַפִּיקוּ שׁוֹם

the plague before the Lord. an evil report of the land, died by even those men that did bring up

עַהְלָבֶים לְעָוּר אָת־הָאֶבֶּץ: יפגּה קיר מן־הְאַנְשֵׁים הָהַם יִפּוּנֶה אָהְקַיַימוּ מָן וּוּבְרַיָּא יִפְנָה הְיוּרִ מְן הִירִּ מְן הִבְּרַיָּא

אַבְעָא: בואוון באוגו לאללא ונו

went to spy out the land. remained alive of those men that 38 Caleb the son of Jephunneh,

But Joshua the son of Nun, and

וּוֹטֹאַבֹּלִוּ בַּהֹם מֹאָב: لَهُمْ لا جُمْ حَمْ خَتَادَ نَشِلَهُمْ لَهُمْ الْمُوا فُمْ فُتَادَ نَشِلُهُمْ

וֹאִטְאַבַּלוּ עַמָּאַ לַחְדְּאַ:

people mourned greatly. 39 all the children of Israel; and the And Moses told these words unto

ראַשַּׁ־הָהֶר לֵאמָר הַנָּנוּ לְרֵישׁ שּוּרָאַ לְמֵימַרְ הָאַ آئمُوُّي حَجِيَّا آئَمُرُه هُرِ لَهَٰكُهُ مِن خَمَّوْلُه بَصْرِيطِهِ

בּאַמָר !! אַרוּ חַבְּנָא:

promised; for we have sinned.' the place which the Lord hath we are here, and will go up unto top of the mountain, saying: 'Lo, morning, and got them up to the And they rose up early in the

אָמָר יְהוָה בִּי הְשְּׁאַנוּ: لْمُكْرِدِنِ אُكِ بِالشَّكِيْتِ كَيْشُدِ كَيْنَائِهِ فَكِظِياً كِهَنْدُهِ

نظڑے: בּוֹג וֹנִיאַ לָא עַּגֹּלִנִי: מְבְרָרִים אָתְ־פָּרִי יְהְוְהָרְהְוֹהְאַלְאִ מְבְרִין עֵלְ מְּוֹנְהַהְ מִימְרָא יַּגְאַמֶּר מֹשֶּׁה לֶמֶּה זֶּה אַמֶּם נִאֲמַר מֹשֶּׁה לְמָא דְנָן אַחּוּן

commandment of the Lord, 41 do ye transgress the And Moses said: 'Wherefore now

seeing it shall not prosper?

- וישנס לרעס לכך נאמר כאן מוكיאי דבת סארך רעס שיש דבס שסיא מובס: -- דבה. פרליר"ש בלע"ו: כל סולאת דבה לשון תינוך דברים שמלקימים לשונם לאדם לדבר בו כמו (שיר ז, י) דובב שפתי ישנים וישנה למובה (98) וישבו וילינו עליו. וכששנו ממור הארך הרעימו עליו את כל העדה בהולאת דבה אותם אנשים וימותו.
- סקצ"ס שסוא מודד מדס כנגד מדס (פומס לס, א): ומולעים יוצאים מלשונס ובאין למוך מבורם לכך נאמר במגפה ווהו לפני ה' באומה הראויה להם על פי מדומיו של (פ) במגפה לפני ה׳. באומס מימס ססגונס לסס מדס כנגד מדס סס מעאו בלצון ונשמרבב לשונס עד עבורס
- מחמיסס לחייס (ב"ב קיח, ב): (88) ניהושע וכלב חיו. מה הלמוד לומר היו מן האנשים ההם אלא הלמד שנעלו הלקם של מרגלים בארץ וקמו
- אמר ה׳. לממס לנו שס נעלס: בי השאנו. על אשר אמרנו (לעילג) סלא עוב לנו שוב מלרימס: (04) אל ראש ההר. וסום סדרך סעולם למרן ישרמל: הננו ועלינו אל הנוקום. למרן ישרמל: אשר

%¦⊑'Ç□: ללבלכם וכא שלופו כללו בנו הנוכון ולא ששלבון 8.1

וְלֹאְ־יִהְנֶה יְהְנֶה עִּמְּבֶם: מּלְבֵּלוֹ מִּדְׁשִׁם מִאִּנִוֹנִי, וְעַנֵּע בּ, לְפֹּנֹיכְם וּנֹפּלְטִּם בּּנוֹבֵב בּיִּג בַּנִבְּמִנכִוּן נִטִפּּלְנוּן בִּנוּבבּא

ַבְּעַבַוֹנֶבַי: ムダーは高い rdwn لثلثال לַהַּלְוִנוּ אָבְ_רַאָּהִ

LÜCTÄĻ

וַיַּכְּתִּים עַּדְ־תַּקְרָיָ (פּ)

<u>֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֡֡</u>

מוְאַבְּעוֹכִם אַאָּב אָנִג וָעוֹן ֶ אֹבֹנוֹם בֹּג עֹדֶאוּ אֵבִאָּבְאָרֶאְ וֹטִׁימִּר בְּעוָן אָבוּ טִיהֹבְוּן يَدُور هُر خُرْزُ زَهُٰلَ هُرَ لَهُمَالُ فَا مَرْدِ مَا حُدْرً جَهظ:

ځڅ□∶

מֹן עַבּׁצִׁר אָנְ מִן עַהַּאָן: לעשות ביח ניחח כ **בְנְרֶבְר** ₹ %i¯i⊈∏ ڂڟٙڂ؉ۦڗٛڷڶ رעַשִּׁיהָם אָשֶּׁר לַיהוָה עֹלֶה

> שבה בהבי הבביכון: יְהְוָה לָא הִסְּקוּן צָּבֵי לֵית שָׁכִינָהָא

דין בְּסַמְּדְּכוֹן: هنځائه دنائج ات منفله אָב, גַּלְ בַּן מַבָּמוּן מָבָּמַר فَرِ لَامُّمُرُكِادِ لَلَافَتَمَّادِ هُلِ هُدَرِ مُطْخِطُهُنِ بِحَرَمَتَهُنِ لَاهُلِ

עַרוֹ מִגּוֹ מַשָּׁרִיקָא: נאַרוֹן קוָמָא דַּייִן יִמִּשָּׁה לָא נאַבְשָׁמוּ לְמִסַׁל לְבִישִׁ חוּבֹא

TT CT: ולוחונון كائلات בַמורָא ĽĽĽ8 וּנְחַת עַּמְלְקְאָר וּכְנַעַּנְאָר

אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

<u>יהיב</u> קכון: לאַנַע מוּקְבְּנֵיכוּן דַאָּנָא CALXC

לפּבוֹתָא נגבא או כוּנבלטַא נסגלבון טובלא שבס וו

מו שובו או מו הֹלֹא: לְאִנְקְלָא בְּרָתְּוֹא בְּרָתְ במועבייכון **さればけし** הֹלְטָא אוַ וֹכִסָּט לוּגַהָּוֹא

> enemies. smitten down before your 42 among you; that ye be not Go not up, for the Lore is not

forasmuch as ye are turned back shall fall by the sword; Canaanite are before you, and ye For there the Amalekite and the

But they presumed to go up to the Lord will not be with you.' from following the Lore, and

Moses, departed not out of the covenant of the Lord, and nevertheless the ark of the the top of the mountain;

down, even unto Hormah. smote them and beat them hill-country, came down, and Canaanite, who dwelt in that Then the Amalekite and the

:Sarives

2 and say unto them: When ye are Speak unto the children of Israel,

And the Lord spoke unto Moses,

habitations, which I give unto come into the land of your

the herd, or of the flock; sweet savour unto the Lord, of appointed seasons, to make a freewill-offering, or in your vow clearly uttered, or as a or a sacrifice, in fulfilment of a unto the Lord, a burnt-offering, and will make an offering by fire

- (14) והוא לא הצלח. זו שלחס עושין לל מללמ:
- (34) כי על כן שבחם. כלומר כי ואת מבא לכס על אשר שבתם וגוי:
- (ישעיה לב, יד) עופל ובמן. ומדרש מנמומא (ישן שלח יע) מפרשו לשון אופל הלכו משכים שלא ברשומ: (44) וועפלו. לשון מוזק וכן (מבקוק ב, ד) הנה עפלה. הינגרי"ש בלע"ו לשון עוזמ וכן (מיכה ד, מ) עופל במ ליון
- במטורע: (3+) ויכחום. כמו (דבריס מ, כל) ולבות לותו מתון מכה לתר מכה: עד החדמה. עם המקוס נקרל על עם
- (ב) כי חבאו. נשר לסס שיכנקו לחרן:
- (3) ועשיחם אשה. מין וה לווי מלה כשהגהו שם והעלה על לבבכם לעשות השה להי: ריח ניחח. שיקיה נחת

רוח לפני: - לפלא גדר או בנדבה וגוי. חושמעו האשה בשביל חובה מועדיכם שהייבהי אמכס לעשות במועד:

לבוב לבלהים בבון אָמוֹ: ליהניה מנחה פֶלֶת עשָּׁרֹוֹן

حَوْدُمْ بِهُتَابٍ: <u>הַּצְשָׁר עַל־הַעַלָּה צָּוֹ לַזְּבָּח</u> , וְיִין לֹנְּטֶףְ רְבִּיעִית הַהֹּיוֹ

ھُڬھُنٽ تَتِبَا: , שְׁנֵנְ מְּשְׁרְנִיִם בְּלִּילָה בַשְּׁמָן מְנְיִים בְּלִילָה בַשְּׁמָן אַי לְאַיִל' מַעֲּשָׂר מִנְהְד סָבֶת

עַקְרִיב היחַ־נִיחָת לַיהֹוֶת: ל נְנֵנוֹ לַנְּפֶּׁב הַּלְהָּנִים עַעַּיוֹ

שְׁלַמֶּים לַיהוָה: אָוַ זְבָׁנוּ לְפַּלָאַ־נָגָר מַלַנו

خَزِيرِ فَهُمَّا لَيْمُ يَتِنْ! מנְחָה סָלֶת שְׁלֹשֶׁה עָשְׂרֹנָיִם \$4_#\!\#\!

אַשָּׁר הֵיחַ־נִיחָה לַיה<u>וְ</u>ה:

چِچَה يَوْضُة كَُّשُنَّة بَيَّة جِيَّا بَهِيْتِ جُمَاتِهِ مِتَ

בַבְּבְשָׁים אָו בְעָּוֹים: אָוֹ לְאַנֵּלְ הְאֶהְוֹרְ אִוֹּ־לְשָּׁה אוֹ לְדְּבְּרָא חַד אוֹ לְאִמַּר

הַעַּטְהָי לְאָנוֹר כָּמִסְפַּרָם: ב במקפר אַשֶּר הַעַּמְה בָּבְר בְּמִנָוֹ

> בפיל ברבעות ושבור במבור פובלוני

בונא משקא:

לַנֹכֹסַנוּ לַנִּגְהָּנֹא לַאִּמָּבָא נולא שַהְבוּג הַלְ הַלְשָׁא אִוָ לָנֹסְבָּא בַבְּמוּנִי

しばる: ドロ・イン בְּמִמֻּח תַּלְתוּת ناتدا או לְוַכֹּוֹא שַּׁהְּבִּיג מִוֹטִיאַ

בולגיא שבם גל: עולא שׁפֿער לְאִשְׁפֿלָא נְחַמֶּבְא בַּנְסְבָּא שַּלְעוּע

לוּדְשׁוֹא בַּרָם וֹנִי: לְפָּרָשָׁא נִדְרָא אִי נִכְסָת הֹלִטֹא או וֹלַסִּט לוּגַהְהֹּגֹּא びぶさい

פּלְינוּת הִינָא: شفدبذرا 兵兵衛日 ĿĠĸム ٥١٢ظظ ۺٙڴ۪ڷڰ ٩Ċ ĒL كالمكر

ظكرين ĽĊX ŗūάĻχ ڬڂڐ؞ܒ 4000

במטפֿבק בוֹהֹנֹא פֿבם !!:

בְּאִמְרַיָּא אוֹ בְעִיּיַא:

تفخدنا ختد خفئئتينا: ١٠٥٤

> To nid a to trang hare of a hin of bəlgnim ruofi ənfi to dadqə na do rang dans s do gairefto-lasm a offering present unto the Lord then shall he that bringeth his

sacrifice, for each lamb. burnt-offering or for the thou prepare with the the fourth part of a hin, shalt and wine for the drink-offering,

lio do nid a io trag brith the third part of a parts of an ephah of fine flour dınəi owi gairəfto-lasm a rot 8 Or for a ram, thou shalt prepare

unto the Lord. hin of wine, of a sweet savour shalt present the third part of a and for the drink-offering thou

peace-offerings unto the LORD; vow clearly uttered, or for for a sacrifice, in fulfilment of a bullock for a burnt-offering, or And when thou preparest a

Jio do nid s Ilsh daiw belgnim auoft enft a of three tenth parts of an ephah with the bullock a meal-offering then shall there be presented

fire, of a sweet savour unto the wine, for an offering made by drink-offering half a hin of And thou shalt present for the

kids. each of the he-lambs, or of the ^{II} bullock, or for each ram, or for Thus shall it be done for each

number. every one according to their 12 may prepare, so shall ye do for According to the number that ye

- ששנינו במקכת קוכה (מת, ה): (+) והקריב המקריב. מקריצו נמכיס ומנחס לכל צסמס סמנחס כליל וסשמן נצלל צמוכס וסיין למפליס כמו
- (a) לכבש האחד. על כל האמור למעלה הוא מוקג על המנחה ועל השמן ועל היין:
- (6) או לאיל. ואס איל סוא. ורבומינו דרשו (מנחות לא. חולין כג, א) או לרבות את ספלגם לנסכי איל:
- (10) אשה דיח. מינו מוקב אלה על המנחה והשמן הבל היין הינו השה שהינו ניתן על החש:
- (II) או לשה. בין שהוא בכבשים בין שהוא בעזים כבש ושה קרוים בתוך שנתם: איל. בן י"ג חדש ויום אחד:

هَٰذِهِ ذُلِكَٰلُنِدَ هُشِهِ لَيْلًا ثِن هُذِراً ذِٰؤَلُتُهُ طِيْلًا

càme utan el tame: בית ניחת בְּתְּיִבְם לְדִרְתִיבֶם וְעְּשָׂת וֹב'._יניור אַשַּׁכְם דָּר אַן אַמָּר._

בְּבֶם כַּגַּר יִהְיָה לְפְּנֵי יְהֹנֶה: עַנְּגָּ עַפֿע מִנְלְם לְאַנִינִיכְּם נִלְנִּיּוֹנִגִּא' בִּיִנִינִּנִּוּ בָּיִם הַפְּהְלְ חֲפֶּה צַּתְה לְכֶם וְלְצֵּר קּהְלָא קִיִּמְא חַר

※따라고: (G) שובה אַחָת וּמִשְּׁפָּט אָחָר אוֹרְיָהָא חַדְא וָדִינְא חַד יָהַי

1847:

אַמֶּר אַנִּי מִבָּיא אָהָכֶם שְּמָּה: هُجْدُكُ خُجُهُدُم هُجِـنَهُدُا، يَتُدر هُم فَرَّدُ نَشِلُهُم نَهُمَانِكُ

שׁנִימוּ הְרוּמָה לַיהֹוְה: o וְבִּיְבִי בַּאַבְלְכֵּם מִבְּנִים בַּאַבֹּלְ

בן קרימי אקה: קבימו קרומה בקרומת גבן になないに ¥FÖÜÇ□

במטפלבל ברענא שבם ונ: בְּלְ עִאָּוֹבְת נְמְשְׁתְ בְּלְע אָתַ בְּלְ נִצִּּיִלְא נַמְבִיג בְּבִּוּוֹ

וֹאָבׁוּ וֹשׁנּוּוּ הֹמָּכוּוֹ נּיּוּבָא

נּיּוֹרָא וֹבִי לֵבֶרם וֹנִי: خثفحبا

للألا خربا بخديته لاناتناديا

אָל־מֹשֶׁר וּמַלֵּיל יְיָ עִם מֹשֶּׁה לְמֵימַר:

And the Lord spoke unto Moses,

جرابا جيانورداا

בני ושֶׁבֹאָל

hring you, come into the land whither I 18 and say unto them: When ye Speak unto the children of Israel,

stranger that sojourneth with

One law and one ordinance shall

sojourneth with you, a statute for and for the stranger that

shall be one statute both for you, As for the congregation, there

savour unto the Lord; as ye do, offering made by fire, of a sweet

generations, and will offer an

among you, throughout your you, or whosoever may be

And if a stranger sojourn with

by fire, of a sweet savour unto the

in presenting an offering made 13 these things after this manner,

All that are home-born shall do

be both for you, and for the

stranger be before the LORD. generations; as ye are, so shall the

ever throughout your

so he shall do.

the Lord. otnu ilig s roi noittoq s trags tes 19 of the bread of the land, ye shall then it shall be, that, when ye eat

apart. threshing-floor, so shall ye set it that which is set apart of the shall set apart a cake for a gift; as Of the first of your dough ye

של בהמות מספרם של נסכים: (12) במספר אשר חעשו. כמספר סנסמות אשר תקרינו לקרנן ככה מעשו נסכים לכל אחד מהם: כמספרם

במפומון מן אברא כן

שַּׁבּוֹמֵוּן אַפַּוֹמִוּטַא כֹמֹא

karya agrumi agruma

ויהי במיכלכון מלחמא

לְאַבְׁמֹא בַאָּלֹא מִהֵּגְ זִטְׁכִוּן

אַלוָהָכוּוֹ

הפְרְשוּן יָתַה:

خلاظ:

(BI) ככם כגד. כמומכס כן גר וכן דרך לשון עברימ (בראשים יג, י) כגן ס' כארן מלרים כן ארן מלרים. (מ"א

מוו וכיון שפרע לך סכמוב באמת מסן שאינס אלא לאמר ירושס וישיבס אף כולן כן אבל זו נאמר בס בבואכס משנכנסו (13) בבאכם אל הארץ. משונס בילס וו מכל בילום שבמורס שבכולן נלמר כי מבל כי מבלו לפיכך כולן למדום וו כבי ב) כמוני כמול כחמי כחמל:

(OS) ראשית ערסחכם. כשמלושו כדי עריקומיכס שאמס רגילין ללוש במדבר וכמק קיא (שמות עו, יח עו) בס ואכלו מלחמס נחחייבו בחלס (ספרי קי. כחובות כס, א):

ناناذ **ロロメシュ**

שְׁרוּמָת יְיָ אַפְּרְשׁוּתָא לְדָרִיכוּן: מְּבַלְּטִילֶם מִבִּישׁ אָצְּוָהְכִּוֹ הִּהְנִין בַּיִּרִם

יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה: ²² ְ וְבָּׁרִ חִישְׁשְׁיִּ וְלָאִ חַהְשְׁיִּ אֵּט בְּלְ ַ וֹאָבִי חִשְּׁשִׁלְיִּוּ וְלָאִ חַהְּבָּרוּוּ

ױַמַלָּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה: הַמְצְּוְת הְאֵלֶּה אֲשֶׁר דְּבֶּר יָת כָּלְ פִּקּוֹדִיָּא הָאִלֵּין

¿۲۲۵٬۵۵۰ אַשֶּׁר צְּיָהְ יְהְיָה וְהָלְאָה יִלְהַלְאָה יִלְהַלְאָה לְדָרִיכוֹן:

בּ אֲלֵיכֶם בְּיַדְ־מֹשֶׁה מִן־הַיּנִם דְּמִשְׁהִ מִן יִימָא דְפּפִּיד יִיָּ אַמְ בְּלְ־אֲשֶׁר צְנְיָה יְהְנְה יָה בָּלְ דְּפְּקֵיד יְיִ לְכוֹן בִּידָא

ישְׁמִּיר־עִּזִּים אָבוֶר לְחַשְּׁת: ונסכו לַּמְּלֶב לִבֹים לִּינְם לַיִּבוֹנֶב הְעֵּדְה פַּר בָּן־בָּקָר אֶהָר ta tayin לשְׁגְּרְהׁ וְשְׁבְּרִין בְּשְׁלִי וְשְׁבְיוּן בְּלִי אִתְּשְׁבִיבִּת לְשְׁלִי וְיַשְּׁבְּרִוּן בְעַבְרְ וֹינֵי ובוב אם ממנו

עוּין חַד לְחַשָּׁהָא: במשְּׁבְּט וְנְסְבֵּיה בְּרַחָזֵי וּצְפִּיר בַר לבמוא פוב וו ומושניי למלעא לאטלבלא בְּלְ בְּנִמְּמָא מוֹר בַּר מוֹרֵי

> your generations. portion for a gift throughout 21 shall give unto the Lord a Of the first of your dough ye

LORD hath spoken unto Moses, commandments, which the 22 observe all these And when ye shall err, and not

generations; onward throughout your LORD gave commandment, and Moses, from the day that the commanded you by the hand of even all that the Lorp hath

then it shall be, if it be done in

a sin-offering. ordinance—and one he-goat for according to the the drink-offering thereof, the meal-offering thereof, and savour unto the Lord—with burnt-offering, for a sweet one young bullock for a 24 all the congregation shall offer being hid from their eyes, that error by the congregation, it

מעשר שנאמר בה שיעור אבל חכמים נחנו שיעור לבעל הבים אחד מעשרים וארבעה ולנחחום אחד מארבעים ושמונה מלקח חלס אחם חרומס לשם ס: הד'ה. עורטי"ל בלע"ו: בחרומה גורן. שלא נאמר בס שיעור ולא כחרומת וימודו בעומר עומר לגלגלס (ושיעורו מ"ג בליס וחומש בילס) חרימו מראשיחה כלומר קודס שחאכלו ממנה ראשים

לומר מראשים מקנסק ולא כולק (ספרי קי): - חחנו לה' חרונוה. לפי שלא שמענו שיעור לחלק נאמר ממנו שיקא (IS) מראשיה ערסהיכם. למה נאמר לפי שנאמר ראשיה עריקומיכס שומע אני ראשונה שבעיקום הלמוד

- שמים זו שמעמי (הוריות שם. פפרי שם): מ, אשר דבר ה׳ אל משה. אנכי ולא יסיס לך מפי סגבורס שמענוס (מסליס פב, יב) אמת דבר אלסיס ברים ומגלס פניס אף מלוס זו פורק בס עול ומפר ברים ומגלס פניס ואיזו זו עבודם אליליס (שם. כרימום ז. סוריום מכל המצות תלמוד לומר את כל המצות האלה מצוה אחת שהיא ככל המצות מה העובר על כל המצות פורק עול ומפר כאן מכללן לידון בפר לעולה ושעיר לחעאת (שם קיא): - וכר דשגו וגוי. בעבודת אלילים מדבר או אינו אלא באחת (SS) וכי חשגו ולא חעשו. ענודם אליליס סימס בכלל כל סמצום שסלבור מביאין עליסן פרוסרי סכמוב מוליאס
- הנגיאים שנאמר למן היום אשר לוה ה' והלאה (ספרי שם): (ES) אח כל אשר צוה וגר. מגיד שכל המודה בעבודה הלילים ככופר בכל המורה כולה ובכל מה שנתנבחו
- (סוריום יג, א. זבחים נ): שבמורה הבאום עם עולה המעאת קודמת לעולה שנאמר (ויקרא ה, י) ואת השני יעשה עולה וזו עולה קודמת למעאת אחם מן העבודום שהיא מוחרם לעבוד עבודם אלילים ברך: "לחשה. חסר א' שאינו כשאר העאום שכל העאום (42) אם מעיני העדה נעשחה לשגנה. אם מעיני סעדס נעשחם ענירס זו על ידי שונג כגון ששגגו וסורו על

מַצְילִים: נְחַסְּאִנִים כְפַּׁלֵּג נְיַנְוֹיִ הַּכְ_ גִּי נְעוִבַּטִּינִוּ צְדָׁים גִיֹ הַּכְ קי־שְׁגְּנַה הָוֹא וְהַםֹ הַלָּיאוּ و خدر نشد بخر لنوخ لا خيش خدش خد וְכְפֶּר הַכֹּהַן עַל־כָּל־עַּדָת וִיכפּר

בָּג לְבְּלְ_הַמְּם בַּמִּלִּנִי: (ס) ¡מְּבֹאָלְ וֹלְנִיר בֹּעוּלִם

שְׁנְתָה לְחַמְּאִת: בְּנְיִּנְיִּ נְעִבְּיִנְיִּבְּיִ מְּנִּ בְּעַרְ נְיִקְבְּיִבְּיִ עְּנְּאָ בְּתְּ שְּׁתְּיִּ נְאָם בְּנִבְּיִבְ נְאָם בְּנָפְּתְּ אַנִוֹע מָנִיִּמְאָ נְאָם אָנָמִ עַרְ יְחִיּבְ בְּּשְׁבְּיִּ

יְהְוְהַ לְכַּפָּר שְּלֶיוּ וְנִסְלַח לְוּ: בּמִּינִים בְּחַמְּאָב בִּאָּינִים לְפִּנִיּ עַכִּבָּוֹ

יִהְיָה לְבֶם לְעִּשֶּׁה בִּשְׁגְּה: עַגָּר בְתוֹכַם للْهُلْدُلِ حَجْدٌ، نَهْدُهُمْ لَمُرْدُ يَخْرَدُهِ

تَرْقُم تَكُلِي مُؤْلُح مَقُكِ: غُلاـ نُلِبًا لِنَاهِ فَلِآلِنًا لِأَذْذُلُكُ لِأَنْ لِأَلْمُ בְּמָב מִן בַיֹּאִוֹבִם יִמִּן בַינִּר لْلَوْقُم كُمُّلِ لَالْمُصَالِ خُرْلًا

הַנְפָשׁ הַהָוֹא עֲוֹלְהַ בֶּה: (פֹ) מֹגְנְנְיוֹ בַפַּבְ בַיַבְּבַנִי וְ שַּׁבַּנִי ַבּׁ, דְבַרְיִּהוֹתְ בָּזָה וְאָתַ

> نهردبت باز: L'A (SEL %.Ľ.%t נְיִּשְׁבֵּיִלְ לְעִוּן אָּבִּי הָּלְיִּטְא

בְּשֶׁלְוּהָא: בּנגיהון אָבי לְכָל עַּמָא نهُلُمْ بذُرُدبِدَهُ لَا نَالِهُ أَن لَا لَا ذَالِهِ الْمِالِةِ الْمِالِةِ الْمِالِةِ الْمِالِةِ الْمِالِةِ الْمِالِةِ الْمِالْمِينِ الْمِالِةِ الْمِالِةِ الْمِالِةِ الْمِالِةِ الْمِالِةِ الْمِالِيةِ الْمِالِيةِ الْمِالِيةِ الْمِالِيةِ الْمِالِيةِ الْمِيلِيةِ الْمِلْقِينِ اللَّهِ الْمُلْقِينِ اللَّهِ الْمُلْقِينِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّا اللَّالِي اللَّا اللَّالِمُ اللَّهُ الللَّالِي اللَّالِمُ الللَّالِي الللَّالِمُ الللَّالِيل בְּנֵלְ וְיִשְׁטַבְיִם לְבָבְ בִּנְשִּׁטַא צַבְנָי

ĻŪΦΧŪΧ:

נישְׁטַבַּיק בַיה: كروبه يرباد בְּאָמְטַּלִי בִּמְחָבֵיה בִּשֶּׁלֹי מַלְ־הַנָּפָׁשׁ וִיכַפּר ڎ۩ڎ؉

לכון לדומביד בשלו: בּנגיהון אוֹרוָהָא הַדָּא יָהַי ĖĊŰ **LALX**C

הַרוּאַ מָגּוֹ עַמֶּיה: ענא מֹבׁנוֹ וֹנֹמִשׁנִגוֹ אַנֹמֹאַ וֹאֵיבֹיֹא יְמֹן נִיוְנִיֹא בֹּנִם !! נאנה בנגבוב בביה נבי מו

הַרוּאַ חובֶיה בַּיה: ※応急×

> before the Lora, for their error. LORD, and their sin-offering offering made by fire unto the brought their offering, an for it was an error, and they have Israel, and they shall be forgiven; To neregation of the children of atonement for all the And the priest shall make

done in error. respect of all the people it was ni roi ;meht gnoms henriolos forgiven, and the stranger that children of Israel shall be And all the congregation of the

.gnirəfto-nis she-goat of the first year for a error, then he shall offer a And if one person sin through

he forgiven, atonement for him; and he shall error, before the Lord, to make erreth, when he sinneth through atonement for the soul that And the priest shall make

ni 11dgus d1eob 1sd1 mid 10f wsl among them: ye shall have one and the stranger that sojourneth among the children of Israel, both he that is home-born

from among his people. and that soul shall be cut off same blasphemeth the Lorp; home-born or a stranger, the with a high hand, whether he be But the soul that doeth aught

iniquity shall be upon him. soul shall utterly be cut off, his broken His commandment; that word of the Lord, and hath Because he hath despised the

- וחמאתם. זק קשעיר: (25) הביאו אח קרבום אשה לה׳. זס סאמור נפרשס סוא פר סעולס שנאמר אשס לס' (מפרי. יצמוח ע):
- ובזו קבע לה שעירה (שם): (קב) החשא בשגנה. בענודה אליליס (קפרי קינ): עו בה שנחה. שאר ענירום ימיד מניא כשנה לוצה ליצים לו שעירם
- נערי מלך אשור. ועוד דרשו רבומינו (כרימות ז, ב. סנהדרין ל) מכאן למברך את השם שהוא בכרת: (30) ביד רמה. במזיד: מגדף. ממרף כמו (ימוקאל ס, מו) וסימס מרפס וגדופס (ישעיס לו, ו) אשר גדפו

בְּיִוֹם תַּמִּבְּת: נימְצְאַנ אָנְהַ מְלְהָהָה מֹצְנִם נְאָהָכּטוּ נָבָר כַּרְ מִנְבָּיִב וּנִיבְינִי בְּלֵּגְיַנְאַבְ בַּמֹּגַבַּר נַבַּנִי בְּנָגִינִ הַּבָּאַבְ בַּמַּגַבַרָא

אַבְרָן וֹאָכְ כַּבְ_הַמָּבֶרֵי: מְלְשָׁהֵהְ מִּצְּיִם אֶּלְ-מִהֶּעְ וֹאֶלְ- יִנִיה כּּרְ מִּיָבִיב אָמִּין לְנִים ניקרר אלו המצאים אתו

طَّرِّ لِمَ الْرِهِلِ لِمَ الْرِهِ (a)

בְּאַבְנִים בְּלְ־תָעֵעֵלָה מִחָוּץ בְּאַבְנִיִּא בָּלְ בְּנִשְׁמָא מִבּרָא עות ייטָת הַאָּיִשׁ רְגוֹם אֹתַוֹ יִהְקִּטִילְ גּוּבְּרָא רְגוּמוּ יְהֵיה

בּאַבוֹנִם וּנְמִנוּ כּאַמֹּב גּוֹנִי וַיּצִּיאוּ אֹתוֹ כְּלְ־הָעֵהְה אֶלְ וְאַפִּיקוּ יָהֵיה כְּלְ כְּנִשְׁהָא देवंग्रींप:

[다[다 &다 다입다: (로) े वनार्थ देख्नूहें दार्द्ध अंत्रे

جېښد: מפמיר וַיָּאמֶר **ガム_ひばし**

نكڭڭلا: أثنائه مَح غيثن يَاذِبُكُ فِنْ ح מַּגַ-כּוֹפָּי בּנְדִיהָם לְּדִּרְנִים * אַלְטָם וֹמֹמָנ לִעָּם גּיצָת يَةِد هُم خُدُرُ نَهُلُهُمْ لَهُمَلُكُ

אמון בוומא במבמא:

בְּנָשְׁמָא: מְמֵּע יִלְנִת אַבַּרְן יַלְנָת כָּל

المناه المناه المناه المناه المناه المناه المناه المناه المناع المناه ال אָבּי לָא אִהְפָּרִשׁ לְהוֹן מָא נַנְּנְיְחוּ אֹחָוֹ בַּמִּשְׁמְוֹר בֻּי לֵא נַצְּטַרוּ יְחֵיה בְּבֵיח מַפְּרָא

بْسَلْمَ الْمُحْلَّمُ لِيُعْمَلُ إِنْ كُلَّمُونَا هُمِامِامُوكِا

לְמָּהֵבׁינִםׁא:

הפקיד יין יָת משֶׁה:

נְתֵיה בְאַבְנַיָּא וּמִית כָּמָא למבוא לממויםא יוומי

נאַמר ין למשה למימר:

المخلالا תֹבִּיל מִם בַּנוּ וֹמְּבַאָּל

ياح،حائه: על קרוספר כּוָפָא חוּטָא לסוטעון לגביעון וושנון לעון כרוספרין על פופי

> upon the sabbath day. found a man gathering sticks 32 were in the wilderness, they And while the children of Israel

unto Moses and Aaron, and unto 33 gathering sticks brought him And they that found him

all the congregation.

what should be done to him. because it had not been declared And they put him in ward,

the camp. stone him with stones without death; all the congregation shall The man shall surely be put to And the LORD said unto Moses:

commanded Moses. he died, as the Lord and stoned him with stones, and 36 brought him without the camp, And all the congregation

And the Lord spoke unto Moses,

each corner a thread of blue. that they put with the sairs of corners of their garments, and generations fringes in the make them throughout their Israel, and bid them that they Yoeak unto the children of

(IE) דבר ה׳. חוסרת ענודת חלילים מפי סגנורס וסשחר מפי משס (ספרי שם): עונה בה. נומן שעונס

- (22) ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו. בגנומן של ישראל רבר סכמוב שלא שמרו אלא שבמ ראשונס ובשניס בה שלה עשה השובה (שם):
- (33) המצאים אחו מקושש. שהמרו בו ולה הנית מלקושם אף משמלההו והמרו בו (ספרי שם. קנהדרין מה, בא זה וחללה (כרימות ז. ספרי קיג):
- קיד. מנהדרין עה, צ): (▶٤) כי לא פרש מה יעשה לו. לא סיו יודעים נאיזו מימס ימות אבל יודעים סיו שסמחלל שבת במימס (ספרי
- (35) דגום. פשנ"מ בלע"ווכן הלוך הלנ"מ וכן זכור ושמור:
- (35) ויוציאו אחו. מכאן שבים הפקילה מוץ ורחוק מבים דין (פפרי שם. פנהדרין מב):
- (85) ועשר לחם ציצח. על שם הפתילים התלוים בה כמו (יתוקהל ת, ג) ויקהני בלילית רהשי. דבר החר לילית

על שם וראימם אומו כמו (שיר ב, מ) מניץ מן המרכים: חבלה. לבע ירוק של מלוון (מנמום מב):

¥∏۲′ק¤: ※ダニーダバロ טַּעָיִבוּ אַנַוֹבוֹ, לַבַּבָּבָם וֹאַנַבוֹי יְרְגָׁר וַעְּשׁיִם וּלְאָר أثأث خُرُص خُمُنمُن بِلَهُنكُم نبيباً خُرِباً خِرْدِنوُفُنا

בּשביתונו: זגים היזו עיניכון דַאַּחון שְעַן 44CH יְהְהוֹן וְלְא הִשְּׁעוֹן בָּתַר כֿב פֿפֿוָבֿוֹא בֿין וֹעַמָּבָרוּן ושטון ימוש ושבלבון ים

and do them; and that ye go not commandments of the LORD, 39 and remember all the fringe, that ye may look upon it, a rot noy other ball be unto you for a

your own eyes, after which ye use

about after your own heart and

۲۶۲۳۰۵۵۰

عُلُم المُحْلِثِ اللهِ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ الله خُطِ מَجُٰرَكُ، نَتُنَيْقُ كَابِهُ، ◘ ثَن خَطِ فَطَيْدُ، يَتُسِياً كَلَايَهُ، لَا كِمْمَا عَاذَبِهِ يَمْضِينُهُ هُمِ خُنَامٍ لِمُعَادِدًا المَعْجَدِيا

unto your God. My commandments, and be holy that ye may remember and do all

to go astray;

edrq'a dıa

څړينڅם: (ق) לַכֶּם לַאַלְהַיִם אָּנִי יִדְנָּה אֶלְהַכִּוּן: **LIXLY** خيران خمير جحنا چهجه بإ ڬ۩۪ٛۮ אָלא וֹן אֶלְעַכוּן צַאָּפּוּלוּת

LORD your God. Egypt, to be your God: I am the 41 brought you out of the land of I am the Lord your God, who

The Haftarah is Joshua 2:1 - 1:2 page 199.

באובן: פֿבְע בֹנ, באַנבו: בול אָלְיאָב וֹאָוְן בּוֹ־פֶּלְט בְּנֵי, וֹאָבִירָם בְּנִי אָלְיִאָב וֹאָוְן בּר לבי בו לני וְדְּלָּן וֹאָבִילָם בּר לַנִי בּר לְנִי וֹבְילוּ וּנּפּׁט מַנַט פֿן וֹאַטַּׁר פֿן וֹאָטַפּֿלָגוּ מָנַט פֿר וֹאָטַר

Peleth, sons of Reuben, took sons of Eliab, and On, the son of with Dathan and Abiram, the son of Kohath, the son of Levi, Now Korah, the son of Izhar, the

ולא חחורו אחרי לבבכם. כמו (לעיל יג, כס) ממור סארץ. סלב וסעינים סס מרגלים לגוף ומקרקרים לו את (95) ווכרחם את כל מצות ה". שמנין גימעריל של לילים שש מלות ושמונה חועים וחמשה קשרים הרי חרי"ג:

- ימים ששקו ישראל משילאו ממלרים עד שאמרו שירק על קים: שכול מכלה. ומכמס הימה צלילה וכן לצע המכלמ דומה לרקיע המשחיר לעם ערב ושמונה חועים שבה כנגד שמונה (שמוס ו, ו־ז) והולאסי והללסי וגאלסי ולקחסי (ופחים יח, ב): – פחיר חברח. על שם שכול בכורוס מרגום של חמכם על כנפי נשרים. על אַרצע כנפוח וַלא צעלח שלש ולא צעלח חמש כנגד דִי לשונוח של גאולה שנאמר צמזרים שאף היא שקולה כנגד כל המלוח שנאמר ועשיחם אח כל מלוחי: על כנפי בגדידום. כנגד (שמוח יט, ד) ואשא סר סיני יכדם וממן לעמך מורס ומלום ואם שבת קדשך סודעת לסס (מולין ס) ואף פרשם לינים לכך נסמכס לאלו לפי שהמחלל אח השבח כעובד עבודח אלילים שאף היא שקולה ככל המלוח וכן הוא אומר בעורא (נחמי' ט, יג־יד) ועל סוא (ב"מ סא, ב) ומיסודו של רבי משה הדרשן העתקתי למה נסמכה פרשת מקושש לפרשת עבודת אלילים לומר במלרים בין עפה של בכור לשלייה של בכור לוני הוא עמיד להבחין ולהפרע מן החולה קלא אילן בבגדו ואומר חכלת לג) אם לא ביד חוקה וגוי אמלוך עליכם (שבח פח. ספרי שם). דבר אחר למה נאמר יליאח מלרים אני הוא שהבחנחי אמר המקום לא שנעשה ונעול שכר אנו לא עושים ולא נועלים שכר על כרחכם אני מלככם וכן הוא אומר (יחוקאל כ, כן פדימי אמכם שמקבלו עליכס גורומי (שם): אני ה׳ אלהיכם. עוד למס נאמר כדי שלא יאמרו ישראל מפני מס (I+) אני ה׳. ולמן לשלם שכר (מפרי קמו): אל היכם. ולמן לספרע (שס): אשר הוצאחי אחכם. על מות העבירום העין רואה והלב מומד והגוף עושה אם העבירום (מנמומא שלמ מו):
- יב) מה יקחך לבך ליקח אוחך להפליגך משאר בני אדם. דבר אחר ויקח קרח משך ראשי סנהדראוח שבהם בדברים ממוך סעדם לעורר על סכסינס ווסו שמרגס אונקלוס ואמפלג נמלק משאר סעדס לסחויק בממלוקס וכן (איוב מו, (1) ויקח קרח. פרשס זו יפס נדרשם במדרש רבי מנמומם: ויקח קרח. לקם ממ עלמו ללד ממד לסיום נמלק

מוֹמֶר אַנְשֶׁי־שֶׁם: מבנייישראל נַיְּקְׁמִנְ לְפְּנָיִ מְמְּע נַאֵּנְמִּים נְקְמִנִ לְאָפִּי מִמְּע נִיּבְּרִיִּא

אַנְשִׁין דִשְׁמָא: שׁמֹמֶת מֹבֹּנֵ וֹמִבְאָן מֹאַטוֹ ושׁמֹמָתוֹ

ומאטנים למיצי ערה קרצי רברבי בנשמא מערעי ומו

שׁטְנַשְּׁאִי עַּלְ־קְּנַלְ יְתִּוֶֹת: קרשים וקחוקם יחוֹת ומרוע שֶׁכִינְהָא דִינְ וְמָבִיןְ צִּחִּוּ לְכָּם בַּי כַל־הַעֵּדָה בָּלָם د אַהַרְן וַיּאִמְרַיּ אֲלַהָם רַבַ אַהַרְוֹנִאָמָריּ לְהוֹן סִיּי לְכוֹן تَاظُلُاكِ، مَح رَبَشُك لُمَّح لَهُنُخُدُمِه مَح رَبَشِك لَمَّح

מטבלבל מכ פטלא בין: לצישין יביניהון שָּרוֹא אָבׁוּ כְּלְ כִּנְאָשׁאַ כּוּלְעוּוּ

ליי וַיִּשְׁמַע מִשְּׁה וַיִּפָּל עַל־פָּנָיו:

וֹבְעוֹרַבְּי וֹלֵבוֹית אֶלֶווּי וֹטַלַבוּנֶד אָלָוּו וֹאָנִי אָּהָהַר אָת־אַשֶׁר־לָוֹ וְאָת־הַקּרִוֹשׁ ¿ עַּבְתוּ בֵאמִר בַּבָּר וֹּיִגָּת יִרוֹּנְת וּגְּבַב אָּגַשְנַבוּ וֹאָגַבַבָּגַ

וּשְׁמַע מֹשֶׁה וּנָפַל עַל אַפּוֹהִי:

וֹלַבוּר לְמִּמוּמִּיהִי: ללבמוניו וני ביקרעי ביה ליה ויק דיקדיש ויקביב וֹנו בְּבֹתוֹנ בְּנְאָשֵׁיה לְמֵימֵר בָּצַפְּרָא ומגיל אם קרח וָאָם בָּל

> the assembly, men of renown; To mem researtion, the elect men of men; they were princes of the Israel, two hundred and fifty with certain of the children of and they rose up in face of Moses,

the Lord? yourselves above the assembly of wherefore then lift ye up the Lord is among them; are holy, every one of them, and you, seeing all the congregation them: 'Ye take too much upon against Aaron, and said unto together against Moses and and they assembled themselves

upon his face. And when Moses heard it, he fell

come near unto Him. . He may choose will He cause to near unto Him; even him whom holy, and will cause him to come show who are His, and who is the morning the Lord will unto all his company, saying: 'In And he spoke unto Korah and

מכלם לא מפעור אם עלמה (מנמומא ב): בני ראובן. דמן ואבירס ואון בן פלמ: בלילית או פעורה אמר להם חייבת החחילו לשחק עליו אפשר עלית של מין אחר חוע אחד של חכלת פוערה זו שכולה א, עו) אלה קרואי העדה והלבישן עלימום שכולן מכלם באו ועמדו לפני משה אמרו לו עלים שכולה של מכלם חייבת ראובן שכיניו והם אלילור בן שדיאור וחביריו וכיולא בו שנאמר נשיאי עדה קריאי מועד ולהלן הוא אומר (במדבר . אם בן אחיו סקטן מכולס סריני חולק עליו ומבטל אם דבריו. מס עשס עמד וכנס ר"נ ראשי סנסדראום רובן משבט בניי גדולה אחד מלך ואחד כהן גדול מי ראיי לימול את השניה לא אני שאני בן ילהר שהוא שני לעמרם והוא מנה נשיא של פי הדבור (שם א). אמר קרם אפי אבא ארבעה היו שנאמר (שמוס ו, יש) ובני קהס וגו' עמרם הבכור נעלו שני (מנמומא ד). ומה כאה קרם למלוק עם משה נמקנא על נשיאומו של אליצפן בן עוזיאל שמינהו משה נשיא על בני קהם מימנה (לעיל ב, י) שכן לקהם ובניו החונים חימנה (שם ג, כע) נשחחפו עם קרח במחלוקחו אוי לרשע אוי לשכנו בן קרח בן ילסר בן קסם בן לוי בן ישראל (חנחומא ד): - ודחן ואבירם. בשביל שסיס שבע ראובן שרוי בחניימס אל מחד כבודי וסיכן נוכר שמו על קרח בהחיחשם על הדוכן בדברי הימים שנאמר (ד"ה־או, כב־כג) בן אביאשף בן לור. ולא הזכיר בן יעקב שבקש רחמים על עלמו שלא יזכר שמו על מחלוקחם שנאמר (בראשיח מע, ו) ובקהלם כמו שנאמר (במדבר כ, כס) קח אם אסרן (סושע יד, ג) קחו עמכס דבריס (חנחומא קרח א): בן יצהר בן קהח

- (שמום כ, ז) אנכי ס' אלסיך כל סעדס שמעו (מנחומא ד): מגבורס: ומדוע חחנשצו. אם לקחח אחס מלכוח לא סיס לך לברר לאחיך כסונס לא אחס לבדכם שמעחס בסיני (٤) רב לכם. הרצה יותר מדחי לקחחם לעלמכס גדולה: כלם קדושים. כולם שמעו דברים בקיני מפי
- ססוא אמר עד ממי אטריה על המלך שמא לא יקבל עוד ממני (מנחומא ד): נמרשלו ידיו משל לבן מלך שסרח על אביו ופייס עליו אוסבו פעס ושמיס ושלש כשסרח רביעים נמרשלו ידי סאוסב במסאונניס (במדבר יא, ב) ויספלל משה במרגלים (שה יד, יג) ויאמר משה אל ה'ושמעו מלרים במחלוקחו של קרח (+) ויפול על פניו. מפני סממלוקם שכבר זס בידס סרחון רביעי העאו בעגל (שמוח לב, יא) ויחל משס
- (כ) בקר ויודע וגוי. ממס עמ שכרום סול לנו ולל נכון לסרלום לפניו וסול סיס ממכוין לדמומס שמל ימוכו בסס

كِلَالِ لُكُمْ لِمُثَلِّلُةِ: This do: take you censers, Korah, יוֹאָר עֲעֵרְי בְּאַ עֲבִירוּ סַבוּ לְבוֹן עַחְחְיִן , This do: take you censers, Korah,

עַלְגְיִהְ בַבַּלְכֶם בָּנָג בָוֹג: הְאֶנשׁ אֲשֶׁרְ־יִבְּחָר יְהְנָה הַוּא - ڄِفَدِه جُوَيْر ڊِهَنِه لِمِبْد نِهَزِه يَكُونَ خُتِلًا الْجُمِ يُمْ يَمْ يُمْ يَمْ يُجَرِبُلًا ا

לא בֿנֿג בַנג: י_{מראל} וַיְּאַמֶּר מֹשֶּׁר אֶל־קְרַח שִׁמְעּיּ וַאֲמַר מֹשֶּׁר לְלַרַח שְׁמַעּיּ

בְּעָרָה לְשָּׁרְתָם: مَهُوٓا يُعِيْدِ لَامِّرُدِ لَا فَرَدِ فَرَا مَهُوْتُمُ يَذِ يَا لَامِوْتُ לְמְבָּר אָם־עְבְּרָה יָהְכִיוּן לְמָּדְרָתוּה לְמִפְּלָה יָה نَشْلَةِم كُلَاكُالُيد الْمُكَاتُونَ مَخْتَشَفَة لِمَنْظُمَ حُكِلَاتُة ⁶ אָּלְבְיִּג וֹמִּבְאֹלַ אִּטַׁכֹּם ְמִהְּבֹע אֵלְבִא בְּוֹמִּבִאֹלָ

جَلَاثُات: בדניבן אַטְּוֹב וּבְפַּאָטִים נַּם בַּנָּנִ בְנִוֹ הַמָּוֹב וּבָתוֹ אַטּוּן אַבּ ַ*֝* װֻּּבֶּׁר בְּאָטִׁוּ וֹאֵ<u>טַ כַּּלְ אַמֵּוּוּ</u> וֹבַוּכִ וֹטַׁנַ וֹנִטַ כַּלְ אַטַּוּ

לְנַע וֹכָל בְּנָשְׁמֵּיה:

خحبا خد خنه בוְעֹבְמָּי וֹיָ הוּאַ קַדִּישׁ סַנִּי <u>קרם יי מְחַר וִיהֵי גּוּלְרְאֹ</u> מַּבְיהוֹן קַמוֹרֶת בּוּסְמִין וֹעַבוּ בַּעוֹן אָיִשְׁמָא וֹשִׁוּי

ַמְבֶּׁם בֵּירַהְבְּיִּיל תַזְעֵיר לְכוֹן אֲבֵי אַפְּבִישׁ להן לני לוי:

בְּרִוּנְתָא רַבְּתָא:

בוש בושְׁמָא לְשִׁמְּשִׁינִים בּוֹשִׁמָא לִשְּמִּמִתְינִים וּיִּי

and all his company;

'ivəJ lo take too much upon you, ye sons doth choose, he shall be holy; ye that the man whom the LORDLORD to-morrow; and it shall be incense upon them before the and put fire therein, and put

Hear now, ye sons of Levi: And Moses said unto Korah:

congregation to minister unto LORD, and to stand before the service of the tabernacle of the you near to Himself, to do the congregation of Israel, to bring 9 separated you from the that the God of Israel hath

, nov oran gaint thing unto you,

ye seek the priesthood also? sons of Levi with thee? and will 10 near, and all thy brethren the and that He hath brought thee

(בם"ם כג, יג) ויבדל מסרן לסקדישו וגוי: בעולמו יכוליס אֿמס לספוך בקר לערב כן מוכלו לבמל אֹמ זו שנאמר (בראשית אֿ, ס ד) ויסי ערב ויסי בוקר ויבדל כך (שס). וסמרגוס מוכים כן ויקרב לקדמוסי יקרב לשמושיס. ומדרשו (שס) בקר אמר לסס משס גבולום חלק סקב"ס (מנמומק ס): בקר ויודע הי את אשר לו. לעפוזת לויס: ואת הקדוש. לכסונס: והקריב. מומס מליו

- לכס שלא מממייבו מי שיבמר בו ילא מי וכולכס אובדיס (מנמומא ס): 👚 מחחוח. כליס שמומין בסס גמליס ויש לסס יבמר ס' סיא סקדוש כבר סיא בקדושמו וכי אין אנו יודעים שמי שיבמר סיא סקדוש אלא אמר לסם משס סריני אומר סקטרם החביבה מכל הקרבנות ועם המוח נחון בחורו עבו נערפו נדב ואביהוא לפיכך החרה בהם והיה האיע אער ומובח אחד וכהן גדול אחד ואחם ר"ן איש מבקשים כהונה גדולה אף אני רולה ברך הא לכם משמיש חביב מכל היא שרבס וכומריס סרבס וכולס (מ"מ ומין כולס) ממקבליס בבים מחד אנו מין לנו אלא ס' אחד אכון אחד וחורס אחת. (6) זאה עשו קחו לכם מחחות. מס ראס לומר לסס כך אמר לסס בדרכי סעובדי כוכניס ומולות יש נימוקיס
- רב לכם. דבר גדול נעלמס בעלמכס למלוק על סקב"ס: אשר יבחר ס' סוא סקדוש מעס וחלס בעלמו ולא ראס יפס לפי שבניו עשו משובס ומשס סיס רואס. (חנחומא ס): הואת עתידה לעמוד ממני ואני אדום לכך נשמתף לבוא לאותה חוקה ששמע מפי משה שכולם אובדים ואחד נמלע. שומדום לבני בניו כולס מחנבאים ברוח סקודש שנאמר (ד"ס־א כס, ס) כל אלס בנים לסימן אמר אפשר כל הגדולס שינו סטעסו כאס שלשלם גדולס יולאס ממנו שמואל ששקול כנגד משס ואסרן אמר בשבילו אני נמלט וכ"ד משמרות ממאי על נפשומם שנאמר (להלן יו, ג) אם מחחום החמאים האלה בנפשוחם. וקרח שפקח היה מה ראה לשמוח זה (7) רב לכם בני ליי. דבר גדול ממרמי לכס. ולמ מפשים סיי שכך המרה בהם וקבלו עליהם לקרב מלמ הם
- שלא ישמחפו שאר השבטים ויאבדו עמו אדבר גם אל כולם החחיל לזרז בהם שמעו נא בני לוי (שם ו): (8) ויאמר משה אל קרה שמעו נא בני לוי. סממיללדנר עמו דנריס רכיס כיון שראסו קשס עורף אמר עד
- (9) ולעמוד לפני העדה. למיר על סדורן:

للخردا لأحراد מַה־הוֹא בֶּי (כ׳ תּלונו) כִּי עַנְהֹעִים הַּכְינִינְעׁ נְאַעַּנִוּן בּאָנִבְּמִנְטִּנּוּ הַכְ נִי נִאָּעַבִּוּ ځڅا ΧÜЦ

לְאֻ נַּתְּקָׁעִי: لْكِمَّاتِدِيُّكُ فَاللَّهُ كِذِيمُاتِ لَيْمُكِدُ لَا يُعْجَدِيْكُ فَتَدْ يُعْجِدِهُ لِمُعْدِلِهُ فَل آنهٰزَا وهُل خُوَّلُه خُلُنًا نهُزَا وهُل خُمْوَد، خُلُنًا

₹¤_ĽÀĠĽĽ: בּמֹוּבֹינ בֹּי נַיֹמִשְׁטַּבָּר הַבְּינוּ זְבָת חָלְבֹ וּדְבַּשׁ לַתַּמִיתָנוּ تظمَم چُر تِالْمُكِرِينِ رَبِيْ مُعْتِاً

لَيْرَكُكِ: נְחַלְע מְּבֵּׁר וָבְבָּרֶם הַמִּינֵי לִנָּא אַחִסְנִּע הַפָּלְיוֹ וְכַּרָמִיןֹ ביי וּדְבַשׁ הַבְּיִאֹלְנוּ וַלְּמֵּן־לְנוּ וּדְבַשׁ אַעִּילְתַּגְאַ וִיהַבְּתִּ אַּב לַאַ אָבְאָנוֹלְ זַּבְּט טַלֶּר אַב לָאַ לָאִנה הֹבֹיבָא עַלְב

ÜÜ□: נְשְׁאַתִּי וְלְאַ תַּרֵעָּתִי אָת־אַתַּד דְּחַד מִנְּחֹוֹן שַּׁתַרִית וֹלְא מנְחָמָם לֹא חַמֹּוֹר אָחֶד מֵהֶם ֹ קּיִרְ בְּּנְּחֹוֹן

عَقْد نَتْه لَعَدَدُا مُثَادِ: لْخُمْ لِمُثَلِّبُ لِثَانَةً خُوْلًا بَالِيًا جَنَهُمُكَ لِنَا بَمْدَدًا خُوَلِّتُ نَبْ וַיָּאַמֶּר מֹשֶּׁהֹ אֶל־לְבַרו אַמְּהֹ וַאֲמַר מִשֶּה לְלַבַרו אַתְּ וָכָל

> بتحييد מא עוא אָבוּ, מִעַּבְעָּמִעוּן زدُح يَّمَانُكِ خَدًا هَنَ اَحْم خَبْمُنَكِ

לא נפל:

XLLTLTX: אָב, מִטְבַבְלֵּשׁ הַּבְלָּאִ אָּבַ ムは食べいはな ヸ゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙ヹヹヹ゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゚゚ מֹאֹנֵת מֹלֵנֵא שַׁלָּד וּנִבְתַּ ÄĽ۰ 必合いたられる

לְתֹּוֹבְא לְא נֹסַל: לְאִ עֹמִנוֹ שִּבְּבוֹא עֹאִפוּן שֹׁמִלְע

ζХ ניַתַר לְמִשָּׁר מִאָּד ניֹאמֶר יִּקְקִיף לְמִשָּׁה לַחְדָּא נַאָּמַר

אַבאֵישִית לְחַד מִנְּהוֹן:

'smid Tenisgs TumTum by and as to Aaron, what is he that together against the Lord—; company that are gathered Therefore thou and all thy

and they said: 'We will not come 12 and Abiram, the sons of Eliab; And Moses sent to call Dathan

also a prince over us? thou must needs make thyself kill us in the wilderness, but flowing with milk and honey, to brought us up out of a land it a small thing that thou hast

come up. eyes of these men? we will not vineyards; wilt thou put out the inheritance of fields and and honey, nor given us us into a land flowing with milk Moreover thou hast not brought

have I hurt one of them. taken one ass from them, neither thou their offering; I have not 15 said unto the Lord: 'Respect not

And Moses was very wroth, and

and Aaron, to-morrow; before the Lord, thou, and they, 16 thou and all thy congregation And Moses said unto Korah: 'Be

- (OI) ויקרב אחך. למומו שירום שהרמיק ממנו שמר עדם ישרמל:
- הממלוקם הזה: (II) לכן. בשביל כך אמה וכל עדמך הנועדים אחך על ה'כי בשליחותו עשיתי לחת כהונה לאהרן ולא לנו הוא

אַט נאַנון נאַבֿרָן מִבּר:

- (SI) וישלח משה הרי. מכאן שאין מחזיקין במחלוקח שהיה משה מחזר אחריהם להשלימם בדברי שלום
- למנרים וסרכבמי אם אשמי ואם בני על החמור וסיה לי לימול אוחו החמור מעלהם לא נעלמי אלא מעלי (מנחומא 1). מנימנו סאש ולא מאכלנו: לא חמור אחד מהם נשאחי. לא ממורו של אחד מסס נעלמי אפילו כשקלכתי ממדין ממר אל מפן אליהם והמדרש אומר (מנמומא ז) יודע אני שיש להס מלק בממידי לבור אף מלקס לא יקובל לפניך לרלון (PI) ויחר למשה מאד. ולמער עד למחוד: אל חפן אל מנחחם. לפיפשומו הקערה שהם מקריבים לפניך וגר. אפילו אמס שולח לנקר אם עינינו אס לא נעלה אליך לא נעלה: האנשים ההם. כאדם המולה קללמו במבירו: עלינו לסמימנו במדבר שלמרם לנו (במדבר יד, כע) במדבר סוס יפלו פגריכס: העיני האנשים ההם הנקר (שמוס ג, יו) אעלה אסכם מטני מלרים אל ארץ וגוי משס הולאסנו ולא אל ארץ ובס חלב ודבש הביאוסנו אלא גורס (+1) וחחן לנו. סדבר מוקב על לא האמור למעלה כלומר לא הביאוחנו ולא נחם לנו נחלם שדה וכרס אמרם לנו (פנסדרין קי. מנמומא י): לא נעלה. פיסס סכטילס שאין לסס אלא ירידס (שס ו):

ומרגס אונקלום שמרים לשון ארמי כך נקראם אנגריא של מלך שמוור (ב"מ עם, א. ב"ב מו, א):

نَعَنْك نَعَتَدُا غُرِهُ مَنْفُكُ: וֹטַאַטַוֹּם **TUÙU** לפְּנֵי יְהוְה אָישׁ מַהְהָּתֹוֹ ı הַגַּיִּבֶׁם לַמְּבֵינ וֹעַלַבַּבְּמֶּם ולבוו אות מבימין וניממם

מועד ומשֶה וֹאַבַרוֹ: ڄَטְבֶת וַיַּעַּמְרִי פָּתַח אָבֶל 🔐 מְּלֵיהָם אָּמִ וּיִּמִּיִּהִי מְּלִיהָם וַיְקְחָוּ אָישׁ עַחְקְּתֹּוֹ וַיְּהָנָוּ

נונא לבוד יהוו אָל־בָּל וְאַנְיָּגְלִי יִקְּדָּ תְּמִבְוּ אֶּלְ־פֶּתוֹת אַתֶּלְ מוּעָּרִ בִּנְשִׁמָּא לִחָרַע מַשְׁכּוּ וִמְנָא ניק על על הליהם לרח אָת פָּל וְכַנִּישׁ עַלַיהוֹן קרח יָת פָּל

אַנַרְן לַאַמָּר: ^{שלישי} ניְיַדְבָּר יְּהְנְּה אָל־מֹשֶׁה וָאֵלְ־ יִמְּלֵּיל יִיָּ עִם מֹשֶׁה יּלְאַהַרוֹ

וֹאַכֹּבֶּע אָטִם בַּבְּינִה: יי הבָרְלוּ מִמְּוֹךְ הַעֵּרֶה הַזְּאָת אָהְפְּרַשׁוּ מִנּוֹ בְּנְשְׁהָא הָרָא

קעַרָה הַקִּצְף: (a) עַאָּיִשׁ אָחָדְ יָחֲמְא וֹמַלְ כָּלְ - דּוּבְרָא חַד יְחִוּב וֹמַלְ כָּלְ ^{55} 8 $^{\circ}$

384L: אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ עִם מִשֶּׁה לְמֵימַר: نلأك

בַּבֶּן נַאֶּבִינֶם: ביני מפְבִיב לִמִשְׁכּן־קֹרַח לאמר מביל עם בָּנִשְׁמָא לְמִימַר

> בַּוֹעוֹעַיתַיה: וסבו גבר מהקימיה ותמנון

זְמְנָא וִמְמֶּר וְאַבַּרְן: ביסמון ושמו בטבת מהפן ※「役員※ \$\$\Lik تابانا، تارین

בְּנָשֶׁעַאַ:

נּאָמִּגגי נְהָהוֹ בְּשָׁמָר:

خيريد:

נּוֹפֹּלָנּ מַּלְבַפֹּנִיטִׁםְ נַנֹּאָמֶבְנּ אֶבְ נּנֹפֹלְנִּמֹלְ אַפּּיִבוּן נֹאָמָבנּ אֵלְ

בְּנְשְׁהַא יְהֵי רוּגְיָא:

fre-pan. thou also, and Aaron, each his two hundred and fifty fire-pans; LORD every man his fire-pan, 17 them, and bring ye before the fire-pan, and put incense upon

and take ye every man his

meeting with Moses and Aaron. stood at the door of the tent of and laid incense thereon, and fre-pan, and put fire in them, And they took every man his

congregation. appeared unto all the and the glory of the Lord the door of the tent of meeting; ornu mədr əsnisəs noirsərənən And Korah assembled all the

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

consume them in a moment? this congregation, that I may Separate yourselves from among

all the congregation? sin, and wilt Thou be wroth with spirits of all flesh, shall one man and said: 'O God, the God of the And they fell upon their faces,

Speak unto the congregation,

And the Lord spoke unto Moses,

and Abiram. the dwelling of Korah, Dathan, 24 saying: Get you up from about

- (a1) והם. מדמך:
- (TI) והקרבתם וגר איש מחחחו. סממשיס ומממיס מיש שנכס:

נֹ*אֶ*בֹּגבׁם:

- כלס (מנמומאו): וירא כבוד ה'. בא בעמוד ענן: לבדי אני מקפיד איני מקפיד אלא בשביל כלכס אלו באין ונוטלין כל סגדולום לו סמלכום ולאמיו סכסונס עד שנמפמו (91) ויקהל עליהם קרח. נדברי לילנות כל הלילה ההוא הלך אלל השבעים ופתה אותם כתבורין אתם שעלי
- 444 (44): האיש אחד. סוא סמומא ואמס על כל סעדס מקנוף. אמר סקדוש ב"ס יפס אמרת אני יודע ומודיע מי ממא ומי לא אינו יודע מי החועא לפיכך כשהוא כועם נפרע מכולס אבל אחה לפניך גלויוח כל המחשבות ויודע אחה מי החועא: (בב) אל אלהי הרוחות. יודע ממשבות פין מדמך כמדת בשר ודס מלך בשר ודס שפרחס עליו מקלם מדינס

i為L以公: لَمُّحُدُكُم لَنَجُحُدُ مَكَلُّنَا فَكُلَّا لَمُحَدِّكُم لَمُعَادِهِ خُفُدِينَا فُحًا

בְּבְל_הַמּאִנִים: خَرَٰ عَبْشَل كِٰثُو قُلْ سَوْفَةُ تأليهُمْ مِي تُعِجُبُ لِمُحْرِينَةُمُوا الْمُحْرِينَةُمُوا الْمُحْرِينَةُمُوا الْمُحْرِينَةُمُوا الْمُحْرِينَةُ סַּנְרַנְּיְלֵּא מִמֹּלְ אֵׁבֵּלְנְיְ נִבְאֹלֹמְּנִם זַנְרַנְּ כְּמַּלְנְיְ מִמְּבְּנִוֹ מַמְּבְּנֵוֹ וּיְדְבֶּר אֶל־הַעֶּדְה לֵאמֹר יִמִצְיל עִם כְּנִשְׁמָא לְמֵיעֵר

נַמַפַּם: אַבַליהָם וּנְשִׁיהָם וּבְּנֵיהָם נֹאָבֹינִם נֹגֹאַנּ נֹגַּבָּנִם פֿעַע לב בְּתָן נַאָּבִינִם מִפְּבִינִ וֹבְתָן בַּקְנַח בָּקָן נַאָּבִינִם מִפְּחוּנִ נַיּהְלְי מִהְּלִ מִהְּבּוֹ לְינִים וֹאִסְׁטַלְעוּ מִהְלְּיִג מַהְּבּּוֹא

det.: בְּלְ חַנְּמְּנְשְׁיִם הַאֵּלְנִי בִּי־לְאִ בָּלְ עִּיּבְּרִיָּא הָאִבְּין צִּבִי לְאִ בִּי־יְחְנָּה שְׁלְחְנִי לַתְּשֵׁנִם אֵם אַבִּי יִנְ שְׁלְחַנִּי לְמִּמְּבַּב יָה ניאטר משָרו בְּוֹאַרוֹ מַדְעוּון נַאָּטַר משָר בְּדָא תִדְעוּון

<u>ش</u>ِحْتَادِر: رَّفَوُلِ لِمُرْبِيْنِ كِيْ يَبِيْنِ يُوْشِعُ نَوْضَمَد لِمُرْبِيا كِيْ يَبْ אָם בּּמִיִּהְאַ בְּלְ הֵאָבָׁם וְמִינִיּאִ אִם בּמִיּהָאִ דְּכָלְ אֵנְהָאִ

הַאָּכֶה אָת־יְהֹוֶה: לְנְים ְ וְיְרְרִי חַיִּים שְׁאָלְר וְיִיחֲתוּן בִּר חַיִּין לִשְׁאוֹל بخُرْمُن אִטִׁם لَאָט خَرٍ كَيْمُل بُنْسِيا لَبُن خَرِ يَـٰرَسِيا ה ופְּצְּיְלְה הְאֲדְטֶה אָת־פִּיֹהְ אַרְעָא יָת פּוּמָה וְהַבְּלַע וֹאַם בּּוֹנִאָּט וֹבְרָאַ יִבוֹנִט וֹאָם בּוּיאָה יִבְּרִי יִין וֹהָפַתַּים

חוביהון: ドイグメ 止め合い

بزنياتنا بجينتنا بووجتنا: לומון בּשוֹבה מַהַּכּהוּיוון סבור וֹבְתוֹן נֹאָבִינִם נפּלוּ

شكلان נפֹלבע בֿקַבְיוֹאֹבְם נמנטנו אַלָּון נסתנבא בַּבֹּק

elders of Israel followed him. Dathan and Abiram; and the And Moses rose up and went unto

all their sins.' of theirs, lest ye be swept away in wicked men, and touch nothing pray you, from the tents of these congregation, saying: 'Depart, I And he spoke unto the

sons, and their little ones. tents, with their wives, and their and stood at the door of their Dathan and Abiram came out, Abiram, on every side; and dwelling of Korah, Dathan, and So they got them up from the

mine own mind. that I have not done them of me to do all these works, and 28 know that the Lord hath sent And Moses said: 'Hereby ye shall

then the Lord hath not sent Me. after the visitation of all men, 29 death of all men, and be visited If these men die the common

despised the Lorp. understand that these men have into the pit, then ye shall them, and they go down alive with all that appertain unto 30 mouth, and swallow them up, thing, and the ground open her But if the Lord make a new

- (24) העלו וגוי. כמרגומו אפמלקו מפביבום משכן קרם:
- (32) ויקם משה. כקנור שישלו לו פניס ולא עשו (מד"ר. שס ת):
- תשיהם ובניהם ושפם. בל ורלס כמס קשס סמחלוקת שסרי בית דין של מעס לין עונשין ללל עד שיביל (TS) יצאו נצבים. בקומס וקופס לחרף ולגדף כמו (שמואל-א יו, מו) ויחילב ארבעים יוס דגליח (חנחומא
- (82) לעשות אח כל המעשים האלה. שעשימי על פי סדבור למת למסרן כסונס גדולס ובניו קגני כסונס שמי שערום ובים דין של מעלה עד כ' שנה וכאן אבדו אף יונקי שדים (שם ג):
- ואלילפן נשיא הקהמי:
- (92) לא ה׳ של חני. אלא אני עשימי סכל מדעמי ובדין סוא מולק עלי (שס מ):
- (98) ואם בריאה. מדשס: יברא ה'. לסמים אומס במימס שלא מת בס אדס עד סנס ומס סיא סבריאס

הַאָּבְטָּה אַשֶּׁר פַּהְפִּיהָם: בַּלְ עַוֹּבְרָנִם עַאָּבֶּע וֹשִׁבָּלָת וּגְּוֹיִן כְּבַלְּוַנְוּ לְגַבֶּר אָנוּ וָדֵוֹנִי כַּגַ

נאט בֿל_הָרָרָנִמּ: نقط خُم_بُغلُم لِحَقْل لَا خُطِلَا الْمُ נטללג אָטָם וֹאָעַלּטִּינִים

בַאַבְּרִי מִתְּיִךְ הַמְּנִיךְ הַמְּנִילְיִי צַּרְשָּׁאִ נַאָּבָרִי מִתְּ קְּהָלָאִ: אַרְשָּׁאִ נַאָּבָרִי מִתְּ קְּהָ עַיּיִם שְּאָלְּה וַהְּכָּס עַּלִיהָם חַיִּין לִשְּאִיל וַחָפָּה עַּלִיהוֹן וֹנְנֹבְיָנִ בִים וֹכֹּלְ־אֵּאָשֶׁר לְמָיָם נּנִחַתּנּ אָנּגּוּ וֹכָלְ צִּילְעִוּן כִּּד

قْدْ هُمْبِهِ قَالِ سَكَرْمُنَهُ سَجْرُمُهُ سَخَرْمُونَهُ هَلَـمُهُ: يَـرْمُهُ سَخَرْمُونَهُ هَلَـمُهُ: <u>ל</u>פנ סְבִיבֹתִיהֶם ڶڂؙڔۦڹۺؙڶڰ۪ڔ

מַלַרִיבֵּי הַקְּטְּהָרָה: (ס) אָר הַהַמִּשְּׁים וּמָאַתִּים אָישׁ נַאָּכַלָּה יָה מָאַתַּן וְחַמְשִׁין

בּ הַכֹּהַן וְיָבֶם אָת־הַמַּהְתֹּתֹ אֶּמֶר אֶלְאֶלְתֹּזֶר בּוֹ אַנִוֹנוֹ אֵמָר לָאֶלְהֹּזֶר בּר אַנִיון جَهراد: אָל־מֹשֶׁר וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁר לְמֵימַר:

IIAX LLLEL

תַשְּׁבַבְּּׁה וְאָתַ־הָאָש

זְרֵה־הָלְאָה בָּי קַבְשׁוּ:

פַּחִים צָפָּוּי לַמִּזְבָּחַ בֶּי־ · בולהמים ולמו אִים בפולו ब्रैप व्राप्तांत प्रावृश्य प्रेंद्रा

بنظديكم خفتينيان تنظيه

> نىكىرىتىدرا: נו לב מָגֹּג לַמַּלָּאָ

בַלְלַבַע וֹנִע כַּלָ לַלְנִוֹנָ**א**ִי ילַלְמָּע וֹטְׁצִוּן אָת־פִּׁיהָ ופְּתַחַת אַרְעָא יָת פּוּמָה

לְלִלְם הֹנִם לְפֿלְנִוּן אָנִי אָמָנִי هَيُّد لَحُم نَهُدُهُم يَخُونَالُةُ،بِإِلَّا

ベドルログ מַלובר נְאָשׁ נְצְאָר מֵאָת יְרֹנְדְּת וֹהְאַכָּל ְ וְאִישְׁהָא נְפָּקּת מִוּ בֵּרָם יִי

בוסמיא:

And fire came forth from the

offered the incense. hundred and fifty men that

them; for they said: 'Lest the

And all Israel that were round

from among the assembly. upon them, and they perished

the pit; and the earth closed 33 to them, went down alive into

Korah, and all their goods.

men that appertained unto

32 and swallowed them up, and

31 an end of speaking all these

their households, and all the

asunder that was under them. words, that the ground did cleave

And it came to pass, as he made

And the earth opened her mouth

So they, and all that appertained

34 about them fled at the cry of

35 Lord, and devoured the two

earth swallow us up.

:gaiyas And the Lord spoke unto Moses,

for they are decome holy; and scatter thou the fire yonder; the fire-pans out of the burning, Aaron the priest, that he take up Speak unto Eleazar the son of

of Israel. may be a sign unto the children before the Lord—that they holy, because they were offered the altar—for they are become Deaten plates for a covering of their lives, and let them be made who have sinned at the cost of even the fire-pans of these men

מנסדרין קי, א) אם בריאה פה לארך מששם ימי בראשים מועב ואם לאו יברא ה': ופלסה האדמה אם פיה וחבלעם אז וידעחה כי נאלו הם את ה' ואני מפי הגבורה אמרתי ורבותינו פירצו (צם יא.

نغنظيهٰ ننٺنا خغن خخت

רדידין הופּאַה למַדְבָּחָא

נת עהתנת הניבוא האלין

देंंंदेंंदेंंदेंंध

מבון ומובוא ווט אומטא

כַּבְּבָלָא וְנַפְּבִיטְ נָע מָבְעִּנִנָּא

نْمُلَّٰمُ:

אָטַקַדִּשָא:

(48) נסו לקולם. בשביל הקול היולא על בליע מן:

שהרי עשחום כלי שרת: (2) ואח האש. שנמון סמממום: זרה הלאה. למרן מעל סמממום: כי קדשו. סמממומול מורין נסלם

خود كياچان: בַלבור בַשְּׁבְבָּים וֹנִבַלַּמִּים וַיִּקְּח אֶלְעָזֶר תַכֹּהֶן אָת וּנָסִיב אֶלְעַזָּר כַּהָנָא

יַקידיָא וְרַדִּירוּנִין הוּפָּאָה

covering of the altar, they beat them out for a that were burnt had offered; and brazen fire-pans, which they And Eleazar the priest took the

ረ። (፭) בַאַשֶּׁר דְּבֶּר יְהְוָה בְּיַר־מֹשֶה וְכְּבְּנִשְׁחֵיה בְּמָא דְּמַבֹּיל יִיָּ וֹלְאִבְיִנְיֵנִי בְּלְנְנִעְ וְכַּהְּגִּינְיִ בֵּנִם :; וֹלָאִ יָנִי בְּלִנִּע خُلِيَطُهُ، لَا عُرَفُتُ الْخَلِيْ الْخَلِيْ خُلِافِعُمْ جَهُانِي فَافِضًا אֲשֶׁר לַאִ מֹוּבַע אַהַרֹן הוּא דְּלָא מִוּרִעָּא דְּאַהַרוֹ הוּא אֶשֶּׁב לְאַנְלַדְּב אָנִה זְּב בְּלָאִ נִלַנִּד וּבָּנִ טִנְלָנִּנִּ نخيبا خِطْرَ نَهْدُهُم خِيْمَا سَنْدُنْهُ خِطْرَا مُثَلِّهُم طُلَام

בידא דַּמשָׁה לֵיה:

unto him by the hand of Moses. his company; as the Lord spoke that he fare not as Korah, and as burn incense before the LORD; the seed of Aaron, draw near to o roo common man, that is not of children of Israel, to the end that to be a memorial unto the

אָת־עָם יְהוָה: אַנְרָן לֵאמָר אַמָּם הַמִּמָּם » מְמְּחֲבֶׁרְת עַּלְ־מֹשֶׁה וְעַּלִּ ־יִשְׂרָצֵל בְּיוֹםָא דְּבְּחָּרוֹהי נּיֹבְנִי פֹֿבְ הֹֹבְעׁ פֹֿנִי וֹמְבְאֹבְ נֹאִעַבׁהֹמִי פֿבְ פֿוֹמָעֹא צַבֹּנִי

אַטוּן גְּרַמְּחָוּן דְּמִית עַמֵּיה על משה ועל אַבַרוּ לְמֵימַר

cloud covered it, and the glory of of meeting; and, behold, the that they looked toward the tent against Moses and against Aaron, congregation was assembled And it came to pass, when the '.аяоЛ

have killed the people of the

But on the morrow all the

and against Aaron, saying: 'Ye

Israel murmured against Moses To neregation of the children of

נַיֵּבְא כְּבָוֹר יְהְנְה. צַּהֶל מוֹמֶד וְהַנָּה כִּּפָהוּ הָעָּנְן קמָּע וֹמֹלְאַנֹיְן וֹיִפֹּוּוְ אָלְ וּיְהַי בְּהִפְּהֵל הָעֵּדָה עַל־

שַׁפַּעׁנְ הַּנָּגָא וֹאִטַּנְּלָ, וֹלֵבָא لْمُنْفَنَهُ لِمُشَوِّلُ لَمُثَمِّ لَكُمْ لَكُمْ 8UL! וֹנִוֹנִ בֹּאִטְׁכֹּוֹמִנִע כֹּוֹמִטֹּא the front of the tent of meeting. And Moses and Aaron came to

the Lord appeared.

אָבֶל מוֹמֶר: (ס) « נَرْجُهِ مِنِهُدِ لَهَٰتَدِا هُدِ فَئِرُ لَمُعْمِ مِهْدِ لَمَٰتَدِا خِكْدُهِ

מַמָּכוֹ וֹמִנֹא:

And the Lord spoke unto Moses,

جېښد: אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר: יְהוֹיָה

Seet you up from among this :Saying:

מַּגַ_פֿוּגַבֶּים: על אַפּיהוֹן: لَمُحَدِّب مِنْ فَكُلَام النَّاظِرِي الْمُمْدِينَ تَعْمُدِينَ تَعْمُدِينَ فَمُمْتِ يَنْظِرِهِ הַרַּמוּ מִמּוֹךְ הַעֶּבֶר הַוֹּאָת אָהָפָּרַשׁוּ מִגּוֹ כְּנְשָׁהָא הָדָא And they fell upon their faces. consume them in a moment. o congregation, that I may

- מאומן שנמלקו על הכהונה ונשרפו: פחים. מפין מכידדין פינבי"ש בלפ"ו: צפוי למובח. למובח הנחשם: ויהיו לאוח. לוכרון שיאמרו אלו היו (E) החטאים האלה בנפשיחם. שנעשו פושעים גנפשוחם שנחלקו על הקנ"ה (יומה לו): רקעי. רדידין:
- (+) וירקעום. לינטינדר"ם בלע"ו:
- (40" \ <1, <): שלוקין בלרעם כמו שלקה משה בידו שנאמר (שמוח ד, ו) ויוליאה והנה ידו מלורעם כשלג ועל כן לקה עוזיה בלרעת דבור פתרונס כמו על. ומדרשו (תנתומת לו, ית) על קרת ומסו ביד משם ולת כתב תל משם רמו לחולקים על סכסונם של משה שיהיה הוא ובניו כהנים לפיכך לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן וגוי וכן כל לי ולו ולהם הסמוכים אלל (כ) ולא יהיה בקרח. כדי שלא יסיס נקרמ: באשר דבר ה' ביד משה לו. כמו עליו על אסרן דבר

برج جزر إليال لي المرا لا الله المراجعة أحقد لمَحْرِينُه حَدِيْمُ مِنْكُمُكُ נהוכןף מְבוּבֶה אָל הְעַּדָה مرير توزية إيان موثره אָת־הַׁמַּהְאַה וְהֶן־עְּלֶיהְ אֵשׁ עַהְפִּיהָא וְהַב עַלֹּה אִישְׁהָא

בַּבְּבֶּים: אָר הַקְּטַבֶּר וַיְכַבּּר زبير ييرا بهزا جبي بابوز si dùn [华文 安子 [] 正写中 [] וּיִפְּט אַנְיבֶן כֹּאֶמֶבוּן צַבָּר וּנִסִיב אַנִיבוּ כַּמָא צַמִּלִיל

קַחַיִיִם וַמַּעָּצָר חַמַּגַּפָּר: נו ניעלר #._<u>_</u>____

ير المرات מאַנע מִלְּבֹּר עַמִּטִים מַּלְ- מִאָּנִי בּּר מִיִּמִיתוּ מַּלְ אַ אַרְבְּעָה עַשְׁר אֶלֶב וּשְׁבָע אַרְבִּעה עַשְׁר אַלְפִין וּשְׁבַע. 口ははい口 בַּמַגַּפָּר נִהַנִי

್ಜ್ಷೆ ಗ್ಗ∶ (ಡ) פַּתַח צָּהֶלְ מוֹעֵּגִר וְתַפַּגַפָּה מַשְּׁפַן וִמְנָא וּמוֹחָנָא אַהְכָּלִי: ر يَيْظِد هَيَارُ أَ هُمْ طَفُا هُمْ ۖ إِنِهِ هِيَارًا خُزِه طَهِد جَنِرَهِ

384L: چל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר: ממישי נוְדַבָּר <u>֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֡֡֡֡</u>

אָת־שָׁמוֹ הִּכְּהָב עַל־מַמֶּהוּ: אָבְּטָׁם מִׁנִנִם מֹמָּנִם מַמָּנִם אָנִמ אָב מֹאָנו כַּלְ נַהָּוּאָנִם לָבָּננו ע מָאַהְּם מַמַָּר מַמָּד לְבֶּית لَـ قَدْر الْمُدْرِينِ الْكَلِيدِ الْكَلِيدِ مُو حُدُر الْمُدُمِّرِ الْمُدَ

מוקנא: לפֿל בוּלִוֹא מוֹ לֹבִם גֹוֹ חֲבוּנ לכנשקא וכפר עליהון אַרי ואובול בפריע מֹמֹלֵנו. מֹוֹבְבֹּטֹא וֹהָוּ לַמִּוְנִינִ וַיּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהַרֹן קַח וַאֲמַר מֹשֶה לְאַהַרְן סַב יָת

למוֶבע בוּסֹמוֹא וֹכֹפֹּב מֹב מַבו מוְטַבָּא בַּעַּמָּא וִיהַב יָת משה ירהַט לגו קהַלָא וָהָא

נְאָטַבְּלִי מִיִּחָנָא: יבון וְקְם בּוֹן מִיתִּיָּא יבִין תַּיִּיָּא

فإدلائه لاجاتا: بالثارلان けいいばい

stayed. meeting, and the plague was To unto the door of the tent of And Aaron returned unto Moses

died about the matter of Korah. seven hundred, besides them that

Now they that died by the plague

and the living; and the plague

And he stood between the dead

incense, and made atonement

plague was begun among the

and ran into the midst of the

And Aaron took as Moses spoke,

the Logo: the plague is begun.

for there is wrath gone out from

and make atonement for them;

quickly unto the congregation,

lay incense thereon, and carry it

и therein from off the altar, and Take thy fire-pan, and put fire

And Moses said unto Aaron:

assembly; and, behold, the

people; and he put on the

14 were fourteen thousand and

was stayed.

for the people.

:gaiyas And the Lord spoke unto Moses,

הכתוב על חוטריה: לְבִּית אֶּבְּהְהָהוֹ הָהַר הַהָּר אַלא מו לַּגְ וַלְּנִבְיוּו מנְהוֹן חוּשְׁרָא חוּשְׁרָא לְבֵּית

.bor sid noqu shalt write every man's name fathers' houses, twelve rods; thou their princes according to their one for each fathers' house, of all Israel, and take of them rods, Speak unto the children of

(ea, a): (II) וכפר עליהם. רו זס מסר לו מלאך סמות כשעלם לרקיע שסקערת עולר סמגפס כדאיתה במסכת שנת

סממים (מכילסא ויקע פרשה ו. ברכום לג, א): הוא על ידו ממו נדב ואביהוא על ידו נשרפו ממשים ומאמים איש אמר הקב"ה מראו שעולר מגפה הוא והמעא הוא (מכילפא. פנחומא פלוס טו). דבר אחר למה בקטרם לפי שהיו ישראל מליזין ומרננים אחר הקטרם לומר סם המוח מפי סגבורם אס אין אסה מאמין סרי סקב"ס ומשס אל פמח אסל מועד בא עמי ושאל וזסו שנאמר וישב אסרן אל משס לו משה צוני לעכב על ידך אמר לו אני שלוחו של מקום ואחה שלוחו של משה אמר לו אין משה אומר כלום מלבו אלא (₹!) ויעמוד בין המחים וגרי. ממו מם סמלמך וסעמידו על כרמו ממר לו סמלמך סנם לי לעצום שלימוםי ממר

לְנִאָהְ בָּנִע אָבוִעָם: מַמַּה לֵוֹיְ בֵּי מַמָּה אָהְד חוּטְרָא דְּלֵוִי אָבִי חוּטְרָא נאַן שָּׁם אַנַוֹין הַכְּהָב עַלְ נָיָה שָׁמָא דַּאַנַוֹן הַכְּחּוֹב עַלְ

ער לְבוּשׁ בִּית אַבְּהָהָהוֹ:

head of their fathers' houses. there shall be one rod for the name upon the rod of Levi, for And thou shalt write Aaron's

ÄQL: הְמֵרְהָּתְ אֲשֶׁרְ אִנְעֵּדְ לְבֶם סְהַדְּיִּהָא דַּאַנְמִין מִימְרִי שמה: أناتناقات خَيْنَام مبقد خِخْتر نمخنفسا خمَهُ حَانَمْتُه كَلُه

testimony, where I meet with et the tent of meeting before the And thou shalt lay them up in

בם מלינם עליקם: ڠٮڬڔٛڐڹڔڂڐ؞ڹۻؙڂۼڔۼٞۺڐۦڹۺؙڂۼڔ °° מַמָּדוּ יִפְּרָח וַהַשִּׁכֹּתִּי מֵעְלַיּ וְהְיָׁה הָאֶנִשׁ אֲשֶׁר אֶבְחַר בָּוֹי

بتر الما: וובו נוללא באטלהו כוש

Luoy Isnings. Israel, which they murmur To nerblide of the children of make to cease from Me the his rod shall bud; and I will the man whom I shall choose, And it shall come to pass, that

אַבורן בְּתָוּך עַשׁוּהָה ಭ್ಯುದ ಭರ್ಭ ದರ್ಭ ಚರ್ಥ ַלְנְשָּׁיִא אָטְדִי לְבֵּיִר אָבִיטְים לְ<u>רַבָּא תַּר לְבִּיִּה אָבְ</u>ּהָהָהָ מַמֶּה לְנְשִּׁיא אֶחָׁד מַמֶּה חוּמְרָא לְרַבָּא חַד חוּמְרָא וֹנִיטַלוּנ אֶלֶרוּ ו בֶּלְ לַמְּנָאִינְיָם וֹנִיבוּ לִינִי כֹּלְ נַבְּרְבְּנִינְוּן رَبْلَقِد مِنْ هُدٍ خُرْرُ نَشِلُهُم فَمُ فَقَرْمُ مِنْهُدُ فِوَدِهُ مِنْ فَلَا نَشِلُهُمْ

בּאַבַרן בְּגוּ חוּטְבִיהון: שבי עשר הפרין והופרא

their rods. and the rod of Aaron was among fathers' houses, even twelve rods; prince one, according to their princes gave him rods, for each children of Israel; and all their And Moses spoke unto the

יְהְוְהַ בְּאָהֵל הְעַּהֲתּ: ्र ध्रम् प्रंक्षेप श्रम प्रविवेग देव्ह्य

וַאַגְּנַע השָה יָה הוּטְרַיָּא

the testimony. 22 before the Lore in the tent of And Moses laid up the rods

شَكَّالُـ١٠: נַּגָּא פָּנַע נַיָּגָא גָּיִץ נַיִּנְטָּל פְּרָח מִמֶּה־אַהַרָּן לְבָּית לֵוֶי £7 X 4 X L X L L X ויְהַי מְמְּהֵבְאׁ מִשֶּׁהֹ וֹהָנָה.

جَهُدُلُدلُ: לְבָלְבָּוֹן נֹאֵנוֹא נֹא וֹכֹפּוּט لمقتبا ختن خنا نمقنط בְּסְבַּרוּתָא וְהָא נְמָא חוּמֶרָא ムなからにお けいひと كظلالكر

blossoms, and bore ripe almonds. put forth buds, and bloomed house of Levi was budded, and behold, the rod of Aaron for the the tent of the testimony; and, morrow, that Moses went into And it came to pass on the

- ald: (81) כי מטה אחד. אף על פי שמלקמיס לשמי משפחת משפחת כסונס לבד ולויס לבד מכל מקוס שבע אחד
- (20) והשכחי. כמו (נרמשימ מ, מ) וישכו סמיס (מקמר ז, י) ומממ סמלך שככס:
- (33) ויצא פרח. כמשמעו: ציץ. סום מנעם ספרי כשספרם נופל: ויגמל שקדים. כשסוכר ספרי סוכר (IS) בחוך מטוחם. הנימו בלמלע שלל ילמרו מפני שהנימו בלד שבינה פרח (מנחומל לחרי ח):
- כפומים זה על זה: שמלינו בעוזיס (ד"ס־ב כו, ימ) וסלרעם זרחס במלחו (מדרש סגדס) ותרגומו וכפית שגדין כמין אשכול שקדיס יחד . נלס. ולמס שקדים, סוא ספרי סממסר לספריח מכל ספירוח אף סמעורר על סכסונס פורענוחו ממסרח לצא כמו שסן שקדים לשון (בראשים כא, ה) ויגדל הילד ויגמל ולשון זה מלוי בפרי האילן כמו (ישעיה יה, ה) ובופר גומל יהיה

ದ್ವರ್ಷ: (ಡ) נַיּצָא מֹשֶׁה אָת־כְּלְ־הַמַּמֹת וְאַפֵּיק מִשֶּׁה יָת כְּלְ חוּמְרַיָּאָ

נֹאַמְשְׁמִנֹבְתִּ נִלְסִׁנְבִוּ נִּבְּרַ

his rod. they looked, and took every man all the children of Israel; and 24 rods from before the Lord unto And Moses brought out all the

نهٔلهٔد آنگند ها مُخَفِّدُ لَٰ يَٰتِكُ الْأَحِادُ مِا كَلُم لَا خُرِّدِ فَيْرَافِيْ لَمُلَامِّدٍ

יַמוּתוּן: שובהמטבון מו פבמו ולא **小口母にと** נְת חושְרָא דְּאָהַרוֹ קָּדְם ניאמר יְהוְה אֶל־מֹשֶׁה הָשֶּׁב נַאֲמַר למשה אַתִּיב

murmurings against Me, that may be made an end of their rebellious children; that there there, for a token against the 25 before the testimony, to be kept Put back the rod of Aaron and the Lord said unto Moses:

ינובלג פֿגווּנוֹם מִמֹּגַ, וֹלאָ ﴿ خُلِمُ مُثَلَّا لَا كُلُمُ لِللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ ששי אָת־מַמַּה אַהַרֹּן לִפְּנֵי הַעֵּדִית

יָתִיה בוּ צָּבַר: ענעש משה פאשר צוה יהוה נעבר משה פקא דפקיר יו And the children of Israel spoke

commanded him, so did he.

Thus did Moses; as the LORD

they die not.

كهذب تنا فتقد فكلد كغرد رَ الْهَٰمَٰدِرِ خُدْرٌ نَهُٰدُهُمْ هُمْ مِهَٰدًا

אתו בו עשָה: (פּ)

בְּמוֹתְנְאַ: אַבְעָא קוּנָאַ עובא אַ מִנּנֹא בֹלַמַע לְמִׁימִר בֹּא מִנִּלָּא לַמִּילָנִי נֹאַמֹרוּ בָּנֵי וֹמִּבְאֵל לְמִמָּר

.anobau perish, we are undone, we are all 27 unto Moses, saying: 'Behold, we

משְׁבָּן יְהְוָה יָמִיּה הַאָּם הַמְּנִי דַּיִי מָאִיה הָא צָּנַהְנָא סְיָפִין בָּלְ עַפֿנִר וּ עַפֿנִר אָלְ בִּלְ גַּפֿנִיר מִפֿנִר לְמָּהְבּּנֹא

देवंद्यंपः

wholly perish? of the Lord, is to die; shall we 28 cometh near unto the tabernacle Every one that cometh near, that

ניָאַמֶּר יְהוָֹה אֶל־אַהַרוֹ אַהָּה נַאֲמָר יָן לְאַהַרוֹ אַהְּ יִבְּנָדְּ

וּבְבֶּנֵרְ אִמְּׁבְ הִישְׁאִי אָת־עַּנְן עַמֶּּךְ הְסָבְּּלְחוּן עַל חוֹבֵי نفهُ لا مُن مُن الله عَلَيْ مَا لِهِ فَاللَّهُ مِن اللَّهُ فِي اللَّهُ فِي اللَّهُ فِي اللَّهُ فِي اللَّهُ فِي יבית אָבִיף אַמָּף יבית אַבוּף עַמָּף הָסַלְחוּן

with thee shall bear the iniquity sanctuary; and thou and thy sons bear the iniquity of the fathers' house with thee shall Thou and thy sons and thy And the Lord said unto Aaron:

of your priesthood.

: ۵۵ تُلْقَانَ

אַבְּיִרנּ:

מלונה אחם מלונותם שם דבר בלשון יחיד ואפילו הם מלונות הרבה: מלונמס לצון זה עם מפעל יחיד לצון נקבה כמו מלונמס מרמורי"ע בלע"ז ויע חילוק בין מלונומס למלונמס מלונמס (ES) למשמרה לאות. לוכרון שנתרמי באסרן סכסן ולא ילונו עוד על סכסונס: וחבל הלונחם. כמו ומכלס

עלמו יוסר ממבריו ויכנס למוך אסל מועד ימוס: - האם חמנו לגוע. שמא סופקרנו למימס: (82) כל הקרב הקרב וגרי. מין אנו יכולין לסיום זסירין ברך כולנו רשאין לסכנם למלר אסל מועד ואחד שיקריב

ומוסירו סלוים סשוגגים שלא יגעו אליכם בעבודמכם: משבו ומוסירו על כל זר סבא ליגע: ואחה ובניך. סכסניס: חשאו אח עון כהונחכם. שאינס מקורס ללויס ממיל עונש הזרים שיחמאו בעסקי הדברים המקודשים המסורים לכם הוא האהל והארון והשלחן וכלי הקדש אתם קיו): אחה ובניך וביח אביך. סס פני קסמ אפי עמרס (שם קמו): חשאו אח עון המקדש. עליכס אני (I) ויאמר ה׳ אל אהרן. למשס למר שילמר ללסרן לסוסירו על מקנם ישרלל שלל יכנפו למקדש (ספרי

אַטְּׁבַ לְפָּנֹג אָנִילִ נִימְנִיעִי: אַכְיף וּישְׁרְתָּוּף וְאַמָּה וּבְּנֵיף ¿ אָבְּוּבְ עַלִּבֶּר אִיְּדְּׁבּ וְנִלְנִי הָבָּהָא זַּאָּבִוּבּ לַנִיב לָנִינִּיּ ְנְנָם אֶת־אַמֶּיוְדְּ עַמַּה לֵוֹי שֲבֵמ וִאַר יִת אָחָד שִׁבְטָא דְּלֵוִי

וֹבְרָבוּ וֹבְאָ_וֹמִנוּ נם_הַם ואַל־הַמִּוָבֶּהַ ٤ ܡ̄̈́<,_Ụ̣̄̈́ڳ̈̈́̈̈́̈́Ļ́ بېېرد، چېونېې دونون

ڰٚڔڎڡ؞ מְבְרֵנִי הַאָּבִילְ וְזָוֹר לֹאִ־יִקְנַרַ פּוּלְחַן מִשְׁפָּנָא וְחִילְוּנִי לָא ַ מִּמְּבֶּׁנִי אָבַּגַ מִנְמָּב לַכְּגַ מַּשָּׁבַע מַּאָבֿו וַמִּלֹא לַכָּגַ וֹנֹלְוֹנִ הַבְּּוֹבַ וֹאֶמֹבְנִ אָּעַ וֹנִשִּנִסִבּנּוּ הַלְבַ וֹנִמְבַנוּ וֹעַ

₹□_%@□:

i 点 L 以 < : نَاثُلُا مُبِدِ كَامُلًا مَرِ خُدْرَ مِبِدِ دِينَاءُ مَرِ خُدْرِ نَمُلِعُرٍ: ְ נֹאֵׁט מִהְמָנֵנִט טַמּוֹבָּט נֹלָאַ נִנִּט מּמּבַט מַבַּבּטֹא נֹלָא נֹטִי بْضُمْرَاتُم يُعْمَ مْضُمْرُتُم مَرْضُكُم أَنْفُدِنا بْنِ مَفْدَنَ كَنْبُهُمْ

CICHT: אָנו_הַבוֹנו **てなご**ア ه يركزنا برمين چير بهري پيرديز וֹאַנִּי, עִוֹּנִע לַלַעַשׁיִּ, אָעַ־אָּעוֹי, כָּם וַאָּנָאַ

''Ç\: (e) אָּטַ־כְּהָנַהְכֶם וְהַזְּרְ הַקְּרֵב וּגַּבֹרְמָם צַּבַרָת מִמָּנָר אָמוֹן إلايور بجيرة كوأة مولونات إلاو بجزة

> <u> הַטְהַרוּתָא:</u> نَعَنَ بَحُدُكُ مَقَلِ كُلُهِ مَهُدُرُهِ ניהוספון עלך וישמשונך

למושון אַר אָבון אַר אַמון: לא ילמובטא לא יפובעו ולא מְּהְבְּנָא בְּרַם לְמָנִי לִיּדְשְׁא ניטרון מערקה ימטרת כָּל

نظتح خثفحباء

מַהְבּן וְמִנְא: מְשְׁבּן וְמִנְא: וֹמְבֹאֵג לְכוּן מִשְּׁלָא וֹנִיבִּוּן

אָשֹּגוֹ זֹט בַּעוּנִּטִׁכְּנִוֹ זְטִיגְנָיִּ מֹבְבָּהָא יִלְמִנְּיִוּ לְפָּרוּכְהָא לְכֹּלְ-בְּבַּר זְנֵי בְּעוּנִּטְׁכִוּן לְכָּלְ פִּטְיִּם עמַד השרון

> the tent of the testimony. thy sons with thee being before and minister unto thee, thou and they may be joined unto thee, bring thou near with thee, that of Levi, the tribe of thy father, And thy brethren also, the tribe

neither they, nor ye. the altar, that they die not, unto the holy furniture and unto only they shall not come nigh and the charge of all the Tent; And they shall keep thy charge,

.noy oann Agin common man shall not draw service of the Tent may be; but a tent of meeting, whatsoever the thee, and keep the charge of the And they shall be joined unto

Israel. To more upon the children of of the altar, that there be wrath the holy things, and the charge And ye shall keep the charge of

the tent of meeting. the LORD, to do the service of you they are given as a gift unto among the children of Israel; for brethren the Levites from And I, behold, I have taken your

death. or any ed lish shall be put to and the common man that priesthood as a service of gift; and ye shall serve; I give you the altar, and to that within the veil; everything that pertaineth to the shall keep your priesthood in And thou and thy sons with thee

וישרחוך. בשמירם השערים ולמנות מהם גוברין ואמרכלין (שם. ובתים נו): (2) וגם אח אחיך. בני גרשון ובני מררי: וילוו. ויממברו אליכס לסוסיר גם אם סוריס מלסמקרב אליסם:

בולבר ושלמוג:

- (+) וזר לא יקרב אליכם. ממכס מני מוסיר על כך:
- (a) ולא יהיה עוד קצף. כמו שסיס כבר שנחמר (במדבר יו, יח) כי ילח סקלף (מפרי):
- גוברין ואמרכלין: (6) לכם מחנה נחנים. יכול לענודמכס של סדיוע מלמוד לומר לס' כמו שמפורש למעלס לשמור משמרת
- (עבדת מחנה. לממנס נממיס לכס:

نځ~~ל~~וֹנ ځښو_هبځ۵۰ يَهُدُهُم ذَاءِ فَعَفَّات خَمَّهُتُك يَخُدُر نَهُدُهُمْ ذُك نَعَخُفُوراً فديون خُرُح كُلُهُ، حُدِّد مُعْدَهُنُنْ، הַנַּה נָתַמִּי לְךְּ אֶת־מִשְׁמֶבֶה הָא יַהַבִית לְךְּ יָת מַשְּׁרַת رزبيور زمزب هِذِ هِيَدٍا نَهُرَا فَوَذِر نَا مِن هَيَدًا نِهِزِهِ

ווא ילבניף: יְשֶׁיבוּ לִי קַבְשׁ קְּרְשִׁים לְּרָ קֹּיבֶשׁ קּיּדְשִׁין דִּילְרְ הִוּא הַמְּאִיָּם יּלְכְּלְ־אֲשֶׁמֶם אֲשֶׁר كِالْـٰحَثِم كَاخُم_مَثْلَاثِم لَأَحْمٍ_ كِيْلْجَدُبِهِا كِجْمَ مَثْنَائِنِيهِا

<u>"L": "L": "</u> בּלְוַלָּעְ יִאִכַּלְ אָעָוִ לְבַהָּה בֹּלְ דִּכוּנִא הנכוִלְ זִמַיִּנִי جَرَيْتُ لِيَظَلِّهُ لَا صَعُجَرُوْدَ جَرَيْتُ مِنْ الْمِنْ مَنْ حَرَادِيْنَ

בְבִיהְף יאַכָל אָהָוּ: هنك خلاط مبخت فحر شند مقد خفت مخره فح لانكور ئتضِت بَخْطُتُنَك لَخْطُبَتُنَك يُتَخْفَيْنَا لَخِطْتُك لَخَطْرُك בְּלַלְ שִׁנוּפִעֻ בַּוֹנוֹ, וֹמְּבֹאֵלְ בַּלְבַ בְלַכֹּלְ אֲבֹמוּנִע בַּנוּ, וֹמְבֹאֵלְ בְלַבַּ كالارتبال

יקני ליהוה לה נתמים: ندليم لنلالا تعملات هَمْد_

طَكْبُم قَالَ ثَلَا كُلِّ طَكِيْمَ طَيْلَمَنَّهُ

בַּלַ_ מוְנַזַר Ċί

طناه نت ځك:

בביקד ייכול ימיה: עַּטַנָּם וְבֵין לֶבְ אַפְּרָשִׁיִּת עַּהְנָהָהוֹן

نتخنيوبا: " ְכֵּלְ חֲלֶב יִצְּהְר וְכְּלְ-חֵלֶב כִּלְ מִּוּב מִשְּׁח וְכָלְ מוּב

> and to thy sons, as a due for ever. them for a consecrated portion, of Israel unto thee have I given nallowed things of the children heave-offerings; even of all the 8 given thee the charge of My Aaron: 'And I, behold, I have And the Lord spoke unto

for thy sons. shall be most holy for thee and which they may render unto Me, and every guilt-offering of theirs, and every sin-offering of theirs, every meal-offering of theirs, fire: every offering of theirs, even holy things, reserved from the This shall be thine of the most

thereof; it shall be holy unto 10 eat thereof; every male may eat In a most holy place shalt thou

clean in thy house may eat as a due for ever; every one that is and to thy daughters with thee, them unto thee, and to thy sons children of Israel; I have given all the wave-offerings of the heave-offering of their gift, even And this is thine: the

I given them. give unto the Lord, to thee have the first part of them which they best of the wine, and of the corn, All the best of the oil, and all the

thereof.

- משמרת תרומתי. שלתה לריך לשמרן במהרה: למשחה. לגדולה (תפרי שה): הכהונה בא הכחוב ונמן לו כ"ד מסנות כהונה בברית מלח עולה ולכך נסמכה פרשה זו לכאן (חולין קלג. ספרי קיו): כל מי שירלה יבא ויערער לנגדך הריני כוחב וחוחם לך ומעלה בערכאין אף כאן לפי שבא קרח וערער כנגד אהרן על משל למלך שנתן שדה לאוהבו ולא כתב ולא חתם ולא העלה בערכאין בא אחד וערער (עליו) על השדה אמר לו המלך (8) ואני הנה נחתי לך. צשממס. לשון שממס סוא וס כמו (שמוח ד, יד) סנס סוא יולא לקראמך וראך ושמח צלצו
- כמשמעו: אשר ישיבו לי. זה גול הגר (שם): (9) מן האש. לאחר הקערת האשים: כל קרבנם. כגון ובחי שלמילמי לבור (שס): מנחחם השאחם ואשמם.
- (סו) בקדש הקדשים האבלנו הור. למד על קדשי קדשים שלין נאכלין אלא בעורה ולוכרי כסונה (שס):
- בל שהור. ולא ממאים (ספרי). דבר אחר כל מסור לרבות אשתו: (11) חרומה מחגם. המוכס מן המודה ומהשלמים ואיל נויר: לכל חגופוה. שהרי אלו מעונין מנופה (שם):
- (בו) ראשיחם. היא מרומה גדולה:

בַּלְ שָׁנִיר בְּבִיהָף יאָכְלֶנּוּי هَٰمُد ـ رُخْنِه، حَنبَلُب خُكَ نبُرُبُ לכוּבֶ, כֿלְאָמֻּוֹע בֹאַבֹּגָם

يركذين: ドロジアダア

house may eat thereof. every one that is clean in thy unto the Lord, shall be thine; in their land, which they bring zi and Ils to stiurt eqir-terit eAT

: ١٤٠٠

ְנֵית: לְנֵבְ פֹּלְ מִוֹבְמִא בִּוֹמְּבִאָּלְ צִּילְנֵּ

shall be thine. Every thing devoted in Israel

لْكُنْ فَحُرِدٍ بِنَفْتُمُنِ يَامُمُكُنِّ עַפַּבְּר אָת בָּכִור ֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֡֡֡֡֡׆֡֡֡׆֡֡֡֡ स्ट्वियंप 'एंप द्<u>र</u> द्रा द्रा द्रा אַשֶּׁר־יַקְרַיִּבוּ לֵיהְנָה בְּאָדָם

מְסְאָבֹא טִפּּבוּנִל: בּאֹלֹמֹא וֹנֹט בּוּכַבא גַּבֹמִנבא מפובל שפונל זע פוכובא יבְבְּעִירָהְוּ בְּרָה יְנִי בְּרָּ בְּרָה בְּיִקְרָהִוּן בְּרָה יִיְּ בַּאֲנָמָא כֿל פֿתַח וַלְדָא לְכָל בַּשָּׁרָא

shalt thou redeem. the firstling of unclean beasts shalt thou surely redeem, and howbeit the first-born of man man and beast, shall be thine; 15 offer unto the Lord, both of womb, of all flesh which they Every thing that openeth the

山(名: جَهُوْد بَغِيْه مُهٰزِبِ وَلَا خمْلخكِ څغك لتظهر هُكَارت יפְרייֶוֹ מְבֶּן־תַּבֶּי

ליוֹשְא מֹמִוֹנו מֹמִוֹ עוּא:

sanctuary—the same is twenty silver, after the shekel of the thy valuation, five shekels of them—shall be, according to month old shalt thou redeem redemption-money—from a And their

تابلا: שַּׁלְמָּוֹר אָמֶּוֹר לְרֵיוֹ וּיחָתַ מַל_הַמִּוְבֶּהַ לַבְּהַתְּ בִיִם אָנַרַבְּמָּם טֹוּרָל י בְּמִּב אִוַ_בְבְוֹנִ מֵּזִ לִאִ טִפְּבֵינִ

۲: ا الله עינבו לאטפבלא בנהוא מֹבְבָּהָא וֹנִת מַבְבְּהַוֹן מַסֵּיק אַנוּן יָת דַּמְּהוֹן תַּוְּרוֹק עַל בהוא לא טפרול לודשא עולבא באמבא או עולבא אָּוְעַלְנְעַ בּוֹכִם בּוּכְּנִא בַּעוּנְא אָוָ

Гокр. fire, for a sweet savour unto the smoke for an offering made by altar, and shalt make their fat dash their blood against the redeem; they are holy: thou shalt firstling of a goat, thou shalt not firstling of a sheep, or the But the firstling of an ox, or the

زلـٰزُلـٰ: توريدون بإناا إل

نائا خالانا בּאָבֹמוּטֹא וּכֹמִּלֹא בַּזֹמּוֹלא פַּחַזַּה יִבְשֶּׁרְהֹוֹ יָהִי לָדְ פְּחַרְיָא

the right thigh, it shall be thine. thine, as the wave-breast and as And the flesh of them shall be

نظقلة ظقلة: لانظِٰם بَرَيْمٌ ﴿ وَإِلَّا يُحَالُّوا إِلَا إِلَا الْأَلَّا لَا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ هَانَكَ خُلِمَا مَرْضًا خُلِيهِ مُرْبِ الْخَجَدُمَا مُعْلِدُ خُمْنُهُ هُذِا ئىق، كاك دۆخىنە بىرىدىنىڭ كەرەن ئىدىن كە بىرىنىڭ oı יְרֵינוֹה בְּנֵרִינִשְׁרָאֵלֵי לֵיהֹנְהֹוֹ דְּיַפְּרָשׁוּוּן בָּלו הְרוּלֵת תַקֶּדְשִׁים צִּשֶּׁר בּל

וֹן לְנַבּ וֹלְבְּלֵנְ הַמָּנֵּי: לנס מַלְט הַּלְמָא טִיא צַּנִס ΧĢĻŒľΠ

unto thee and to thy seed with covenant of salt before the LORD due for ever; it is an everlasting and thy daughters with thee, as a have I given thee, and thy sons of Israel offer unto the LORD, holy things, which the children All the heave-offerings of the

הכמוב הייה אחרת שלא מאמר כחוה ושוק של מודה שאינו נאכל אלא ליים ולילה (קפרי שם): שמד אף הבכור נאכל לשני ימים ולילה אמד (זבמים נו. ספרי קימ): לך יהיה. בא רבי עקיבא ולמד הוסיף לך (13) בחזה החנופה ובשוק הימין. של שלמים שוחכלים לכסנים לושיסם ולבניסם ולעבדיסם לשני ימים ולילם

[ඛ්. 🛱 🕻 : (0) شَخْطُكِ لَوْلَاكُمْ لِكُولِكِ خَدْد خِكِ هُوْرًا لِمَرْظُكِ لِهَنْ فَوْلًا نتزبر نیزد ٳڹڮڟ٦

CICL: אָמֶגרדהַם הַלָּר عدره، وَالْمُشِد خَاشِكُمْ كُرْلَاكُكُ وَلَمُشِكُمْ خَاشِكُمْ خَاشِكُمْ كُمُسْأَفُهُمْ וֹלְבֹׁנָוֹ, בְוָּוְ עִוֹּנִע נִּעַשׁׁ, כַּלְ_ וֹלְבֹנוֹ, בְוֹּוְ עַאִּ וֹעַבֹּוּע כַּלְ

څڼښ: אָל־אָנוֹל מוֹעָּר לְשָׁאַנ נוֹמָאַ יַשְּׁרָאֵל וֹכְאָ_וֹלֵבְרָנִ הָּנְבַ בַּנָּג וֹהָבָאָּכְ וֹלָאִ וֹלַבִּנוֹ

נְעַבְּעִי: يد نشد بالمراجع المناكرة المناهد المنا ЦĆЦ בּ אָבַל מוְמָּד וָבַם יִשְׁאַנ עַּוֹלֶם פּוּלְחַן מַשְּׁכּן זִמְנָא וֹאָנוּן וַעְבַּר הַכֵּוֹי הוֹא אָת־עַבַרַת וָיִפְּלְחוּן לֵינָאַי אָנּוּן יָת

נְחֲלֶה: (פּ) IMLX4 לְעַשׁׁי כַלְוֹיֶם לְנָעַלְעַ מַּלְ_ ÷≥ אַשֶּׁר יָרָימוּ לַיהוָה הַרוּמָה בֶּׁג אָּנוַ מַּהְהַּהָּ בַּדְּג וֹמָּבְאָב

> בין בני ושְׁבַּאָב: בְּעוְכִּם אָנֹג בַּנַ בַּנַנִיהון מִּהָּנָן דִּיהַבִּית לא עַּטַסָּגן וְטוּלָכִ לָא וְבִיּ אָל־אַהַרֹן ואָמָר יָן לְאַהַרוֹ בַּאַרִּעְּרוֹן

אָבֶל פְּלְחִין יָת פּילְחַן מַשְׁכַּןֹ יְמָנְא: هنځلايا

לְעַבְּלָא שִוּבָא לְמִמֶּנוּ: **Lawel**

לא זַוֹסְנוּן אַוֹסְנָא: מּוּלְם לְּדִרְנִינִיפְם נֹפַבּׁלְוּו שוִבּישוּוּ פֿוֹם מִּלְם

לְאִ נֹנְשׁלְוּ נֹמְבֹאֵלְ לְאִ נִשְׁסְׁנִוּן אַּשְׁסְׂנָאִיּ לַבְים בּעוּוּיִ כֵּן אֵמִנִית לְעוּוֹ בִּגוּ בִּנִי ַ וְׁעַבִּית לְלֵוֹמִי לְאַּעַׁסְׂנָא מַּל בְיַפְּרְשִׁין בְּיִבְים בִּיְ אַפְּרָשִׁינִא ארי ית מעשר בני ישראל

of Israel. inheritance among the children am thy portion and thine have any portion among them; I in their land, neither shalt thou Thou shalt have no inheritance And the Lord said unto Aaron:

tent of meeting. they serve, even the service of the return for their service which in Israel for an inheritance, in behold, I have given all the tithe And unto the children of Levi,

sin, and die. tent of meeting, lest they bear 22 Israel shall not come nigh the And henceforth the children of

they shall have no inheritance. and among the children of Israel throughout your generations, it shall be a statute for ever and they shall bear their iniquity; service of the tent of meeting, But the Levites alone shall do the

they shall have no inheritance.' Among the children of Israel therefore I have said unto them: to the Levites for an inheritance; gift unto the Lord, I have given Israel, which they set apart as a For the tithe of the children of

- שלינו מקריח לעולס: עולם. כרמברימעס אסרן בדבר סברי אוממקייס ומבריא אמ אמריס (שס): – בדיה מלה. כברימ סכרומס למלמ (פו) כל חרומח הקדשים. ממינמס של פרשס זו כללס נממלס וכללס נמוף ופרע נאמלע (שס): בריח מלח
- (02) וחלק לא יהיה לך בחוכם. אף צניוה (מפרי קיע):
- (33) והם. הלויס ישלו עונס של ישראל שעליהם להוהיר הורים מגשת אליהם:
- (44) אשר ירימו להי חרומה. סכמוב קרלו מרומס עד שיפריש ממנו מרומם מעשר (מפרי שם):

בּגַהְבֶּר בִּוֹ עַנְתַבָּהָבִי נהַבמֹמָם מִמֶּנּוֹ מְרוּמָת יְהוָה ثَلَفَ، كِأَدُّه مَعْظُه خُرَتَاكِرْنُكُم خُرِياً مَثِيرًا خَهَنَاهُرَنُحِياً نَشِلُعُم عُلِيلَةِمُّ شِي عَيْمُكُ نَشِلُعُم نُن مَمْشِلُع يَابِيَدُن لِيَّالِمُ نَشِلُعُ لِيَالِدُن لِ אַבְטִׁם בַּּגַיַבְטַׁטְוּ מִאָּט בֹּדֹג בְּעִוּן אָבִּג טַּסְּבוּן מִן בַּדֹג لْهُمِ يَكَزُنْكَ فَلَقِي لَهُمَلُقَ لَمُكَ جَنَاهُ، فَمَجْرَج أَنْهُدُ

בְּרֶם : בְּמְבְּמְהָנְאָ הְתַּבְּרָתְהָוֹ מִנְּיִהְ אַפְּרָתְהָנִאָּ הַבְּרָתְהָוֹלִאָ

even a tithe of the tithe. apart of it a gift for the Lore, inheritance, then ye shall set given you from them for your Israel the tithe which I have 26 When ye take of the children of the Levites, and say unto them: Moreover thou shalt speak unto

ά<u>ιπ</u>;α⊏: حَدُدُلِ مَالِـںَۃِدُا لَحَمْكِكُنِ ζζ□

יִכְמִלְאָּטִא מִּוֹ מַמְּגַּבְשַׁא: שׁבוּמִשׁכֹּם וֹנִשְׁבַהְתִּישׁכִוּן אַפֹּבֹחִוּשׁכִוּן

fulness of the wine-press. threshing-floor, and as the though it were the corn of the shall be reckoned unto you, as And the gift which ye set apart

إمرت جهيرا بحيا: र्द्रप्रदेव देवंहर् שלעוי מאט בול 35 יהוְה מכל מַעִּשְׂרִהַיבֶּם צַּשֶּׁר בו קרימו גם־אַמָם הָרוּמָת

בְּוֹיַנְא: אַפֿרְאַנִיאַ פֿרָם װִ לְאַנִּרְן ושְׁבַאָּבְ וֹטִטַּוּנוֹ מִנִּיִּשִׁ וַנַיַ מההביכון דְהָסְבוּן מוֹ בָּנִי אַפֿבְאָנטֹא צֹבִם נוֹ מִכָּב הפושון אַר אַתון

the Lord to Aaron the priest. the gift which is set apart unto of Israel; and thereofye shall give which ye receive of the children unto the Lore of all your tithes,

Thus ye also shall set apart a gift

חַלְבַּוֹ אֲתַ־מִקְדִּשִׁוֹ מִמֶּנוּ: چَל הְרוּמָת יְחוֹוֶת מִבָּל בָּל אַפְּרָשׁוּהָא בֻּוָדֶם יִי מִבָּל לב מבל מקנמיבֶם קּרְימוּ אָה מבל מקנהכון הַפְּרְשׁוּן יָה

שופָרוה וָת קוּדְשֶׁיה מִנֵּיה:

part thereof out of it. best thereof, even the hallowed due unto the Lord, of all the shall set apart all of that which is Out of all that is given you ye

מפמיר لْهُمْلُكُ خُرَيْنَ حَنَالًا مُرْكُم لَنَامَد كِبِا خَعَفَلُمِ الْأَرِيَا

וֹכֹעַבוּאָנו זֶשְׁבּי

וכמללת מעצרתא: וְנְחְשֶׁבֵׁ יָהְ שִׁפְּרֵיה מִנֵּיה וְיִהְחַשֶּׁ

wine-press. and as the increase of the rooft-gaidseath and to esserini counted unto the Levites as the thereof from it, then it shall be them: When ye set apart the best Therefore thou shalt say unto

נמלמכס:

(92) מכל מחנחיכם חרימו אח כל חרומח הי. זמרומס גדולס סכמוז מדזר שלס סקדיס לוי למ סכסן

(82) בן חרימו גם אחם. כמו שישכאל מרימים מגרנס ומיקניסס מרימו גם אחם ממעשר שלכס כי סוא

מן סיקנים: מלאח. לעון ניעול מנואס ענממלאם: יקב. סוא סבור עלפני סגם עסיין יורד למוכו וכל לעון מימס ומומש כמכומס גדולס שנקכלמ כלשים דגן מן סגוכן: ווכמלאה מן היקב. כמכוממ מיכוש וילסר סניעלמ (TS) ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן. מרומת מעשר שלכס אתורה לורים ולממאים ותייבין עליה

יקב מפירת קרקע סוא וכן (זכריס יד, י) יקבי סמלך סוא יס אוקיינוס מפירס שמפר מלכו של עולס:

לְבֶּׁם חֵלֶּף עֲּבְיַרַהְבֶּם בְּאָהֶל אַנְּרָא הוּא לְכוֹן חַלֶּף יי אַמָּם וּבֵּיהְבָּם בִּי־שְׂבָר הוּאַ אַמּוּן נָאָנָשׁ בָּהַיכוֹן צַּבִייּ تَجُحَذُنُا عِن خُخُرِ مُؤِرِهِ أَنْدُخِهَا أَنْهُ خُخُم كُنَاه

פּוּלְעוֹלכוּן בְּמַמֶּבּן וְמִּגָּא:

service in the tent of meeting. your reward in return for your 31 ye and your households; for it is And ye may eat it in every place,

עַּבְלְנִי וְלָאֵ עַמְוּנִינִי: (פּ) וֹאָט בֿוֹבְאָּהְ בֹּנִי וֹמְבֹּאֵלְ לָאִ יַּמִבְּאָלְ לָאִ יַּמִבְּאָן וֹלְאִ aarqro arganization <math>arganization arganization 然上は必然に

יומויםון: מנוצ ווט פולהיא צלוו בּאַפֹּרְשׁוּתְכוֹן וָת שׁוּפַרֵיה בְּשׁא וֹלֵא שַׁלַבּלְוּן מֵּלְוִעִי, עוִלָּא

that ye die not. things of the children of Israel, and ye shall not profane the holy set apart from it the best thereof; reason of it, seeing that ye have And ye shall bear no sin by

.712 98aq no darattah 9dt The Haftarah is I Samuel 11:14 – 12:22 on page 202. On Rosh Hodesh, read Numbers 28:9 – 15 for Maftir and

هَلَالًا رَهُرُاد: add الْإِلَا الْمَا الْهُلَ الْمُؤْلِ الْمُؤْلِ الْمُؤْلِ الْمُؤْلِ الْمُؤْلِ الْمُؤْلِ الْمُؤْلِ And the Lore spoke unto Moses and unto Assess general and the Lore species and unto Assess general and the long party of the long

אַבורן לְמִימָר:

and unto Aaron, saying:

44: מוּם אַּשֶּׁר לא־עַּלָּה עַלֵּיה מוּמָא דְּלָא סְלֵיק עַּלִּה עלי אָדְמָּה הְמִימָה אֵשֶׁר אֵין־בָּה סִמּיקִהָא שַׁלְמָהָא דְּלֵיה בַּה ישְׁרָאֵלְ וְיִקְתְוּ אֵבֶּיִרְ פְּרָרְ יִשְּׁרָאֵלְ וְיִפְּרֵוּ לְּוֹי מִוְרְתָא י וֹעוֹנִע לִאמְּע צַּבֹּנו אֶלְבֹנֹנ וֹנ לְמִוֹמַר מַכְּנלְ מֹם בֹּנֹנ יאָת הַקָּת הַתּוֹרֶה צַּשֶּׁר צַנָּה בָּא נְזִירָת אוֹרָיְהָא דְפַקּיד

which never came yoke. wherein is no blemish, and upon bring thee a red heifer, faultless, the children of Israel, that they commanded, saying: Speak unto which the Lord hath This is the statute of the law

ڂڟڗ؞ڔ؞ אָלְהֹּזְר וֹנִינִינוֹ ונְתַמֶּם אַלְּה

מחַוּץ לְמַחַנֶּה וְשְׁחַט אָהָה לְמַשְׁרִיהָא כַּבְּיִלָּא וֹנפּגַל נִעַבַּ לְמִבָּבָא

إَرْكُا هُرَٰدِيْلِ بَافِيرًا فَيَتِهُم إِنْهِدَ هُرَٰدِيْلِ فِيَنِهُ فِهِمُ

ניכום

before his face. camp, and she shall be slain be brought forth without the Eleazar the priest, and she shall

And ye shall give her unto

<u>Ġ</u>άἀι□: אָבֶל מוֹעָר מִדְּטָה שָבַע מִשְּׁכּן וִמְנָא מִדְּטַה שְׁבַע , בְּאָבְּנְעִי וְעַזְּיֵע אָלְ-נַכַּת פְּנֵיְ בָּאָצְּבְּעִיה וְיִדִּי לְקְבָּיִלְ אָפִּי

seven times. gniteem to the teht of meeting sprinkle of her blood toward the 4 of her blood with his finger, and And Eleazar the priest shall take

- (IE) בכל מקום. אפילו נגית הקנרות (IE):
- שמושו (בכוכוש כו' ב): (בב) ולא תשאר עליר חשא וגרי. סא אס לא מרימו משאו מעא (יבמות פע): ולא חמוחו. סא אס מחללו
- בס שמי שערומ שמורות פקולס (קפרי קכג. פרס ב, ס): נקראה על שמך פרס שעשס משס במדבר (במדבר רבס): - אדמה חמימה. שמסא המימס באדמימות שאס סיו לפיכך כמב בה מקה גוירה היא מלפני אין לך רשוח להרהר אחריה (יומא שו, ב): ויקחו אליך. לעולם היא (2) זאח חקח החורה. לפי שסשמן ומומות סעולס מונין מת ישרמל לומר מס סמניס סומת ומס מעס יש נס
- (ε) אלעזר. מלומס נפגן (מפרי שם): אל מחוץ למחנה. מון לשלש ממנות (יומל פח, ל. מפרי): ושחש
- (יומה פה, ה. פפרי שם): (+) אל נוכח פני אהל מועד. עומד גמולמו של ירושליס וממלוין ורואס פממו של סיכל גשעם סואם סדס אותה לפניו. ור שומט ואלעור רואס (יומא מב. ספרי קכג):

- والمراقب المالة المراهة ערה ואָח־בְשְׁרָה וְאָח־דְּלְה יִח עִשְׁבְּה וְיִהְ בִּשְּׁרַה וְיִה
- مَالَة اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ישְׁנָּי הִילְאַת וְהִשְּׁלֵיךְ אָלְ־ , וְלְקָח הַכְּהַן עֵץ צֶהָוּ וְצֵּוֹר וְיִפָּב כְּהָנְא צָעָצִי דְצִּרְזָא
- בַּבְּיבִי בּי קַמְּהָנְהְ וְשְׁמֵא הַכֹּהַן עַּדְ בֵּן יִיעוֹל לְמַשְׁרִיהָא וִיהֵי לְנִי בְּשְּׁרִוֹ בַּשְּׁוֹם וְאַנַוֹר יְבָּאִ אֶּלְ... إجفره جَدِبُ" بَاعَنَا إِبِابًا رَبِوهِ
- וֹמֹמֹא מַּגַעַלְהַנֹּי בַּמָּנִם וֹבְתַּא בְּשָּׁבִוּ בַּמָּנִם ئتھتك אָלִי יָכַבָּס בֹּלִבִיוֹ
- נְדֶה חַמָּאַת הָוֹא: خُتْر ـ زُمْمُثُلُك كُمْ خُرْدُمُ בְּמְקַוֹם שָהֻוֹר וְהִיְהָָה לַצְּבַׁת ॰ प्रदृरेत एत्श्व क्षतार देखप्रारी וְאָסָרוּ אֵישׁ מָהֹוֹר אֲת אֵפֶּר
- עַגָּר בְּתוֹכֶם לְחַמָּת עוֹלֶם: لْلَانُيْكِ ذِكُلْا نَهُلَهُمْ لَكِلْا ישראל אָת־בְּגָּלְיוּ וְשְׁמֵא עַּדִּ־הְיִםְּגָּרֶ إجؤه הִאֹפֶר אָת־אָפֶר הַפְּּרָהֹ
- וֹמְמֹא מִבְעָּת יָמִים: " עַנְיָנֹה בַּמִיט לְכַּלְ_נָפָּה אָּגִים

- בְּמַשׁ מַלְ אִנְּכְלַשׁ יוֹמֵיד:
- לגו יקידת תורתא: וֹאֵיווִלא וֹאַכֿה זְרֵיְנִרִי וֹנִרְמִי
- מְסְאַב כְּעִוֹלָא מַּג עַמְאָא: ונסטו בשבוה במיא יבתר ל⊏וּמוִויּו
- עד רַמְשָׁא: בֹמְבוּע בֹּמֹגֹא וּגבוּג מֹסֹאַב ルコロベル ٢١٢ ikūa
- הַשָּׁהַא הִיא: **小口母にX** ځټړ ダディバロン ¿ċtàἀx Łċï. לַמְּאָבׁוּשֹׁאַ פֿאָטַב גַּבּי וּטִביוּ לוכנות לכר דבי נת קטמא
- ביניהון לקים עלם: نهُدُهج بخُرْءبدَهٔ لانكَةَءُ،دبا מְסְאַב מַּר רַמְּמָא וּהָהֵי לְבְּנִי בּישׁוּבי יָם לְבוּשִׁוּבִי וּיבֵי נוגדע בבניש וָה קשָׁים בּיַ
- ַנְלָנֶן: באֹלְהֵא וֹנְנֵי טְסְאַרָ הִּבְּהָא בולבר במושא לכל נפשא

- shall be burnt. and her blood, with her dung, 5 his sight; her skin, and her flesh, And the heifer shall be burnt in
- of the burning of the heifer. scarlet, and cast it into the midst 6 cedar-wood, and hyssop, and And the priest shall take
- the even. the priest shall be unclean until may come into the camp, and flesh in water, and afterward he clothes, and he shall bathe his Then the priest shall wash his
- shall be unclean until the even. bathe his flesh in water, and 8 wash his clothes in water, and And he that burneth her shall
- is a purification from sin. Israel for a water of sprinkling; it To netablide of the children of shall be kept for the camp in a clean place, and it 9 and lay them up without the gather up the ashes of the heifer, And a man that is clean shall
- them, for a statute for ever. stranger that sojourneth among children of Israel, and unto the even; and it shall be unto the clothes, and be unclean until the of the heifer shall wash his And he that gathereth the ashes
- unclean seven days; any man's dead body, shall be He that toucheth the dead, even
- ושמא הכהן עד הערב. קרקסוודרשסווממל עד סערבולמר יבול לל סממנס: (ד) אל חמחנה. לממנס שכינס שלין ממל משולם מוץ לשמי ממנום ללל זב ובעל קרי ומלורע (פסמיס סו, ל):
- להאקר בהואה (קפרי שם. מוחות וא, ב): הגויס לשון וכיקס: -- השאת הוא. לשון מעוי כפשומו ולפי הלכומיו קרלה הכתוב מעלת לומר שהיל כקדשים (ספרי קכד. פרס ג, יא): למי גדה. למי סזייס כמו (איכס ג, נג) וידו אבן בי (זכריס ב, ד) לידום אם קרנום לפרום אחרום מקדשין הימנה ווה שבחיל נחון למשמרם מגוירת הכחוב שנאמר והיחה לעדם בני ישראל למשמרם במיל זס של משמרות סיס מוץ לעורס ליעול ממנו בני סעיירות וכל סלריכין לסעסר וזס שבסר סמשמס כסניס גדוליס (9) והגיה מחוץ למחגה. לשלשה מלקים מממלקמ אמד נמן צהר המשמה ואמד מממלק לכל המשמרות ואמד נמן

:مَثِد: עַמְּלְיִמֶּי וּבְּיִנְם עַמְּבִימִי לְאָ בִּיִנְמָא טַלְיִטֹאָע וּבְיִנְמָא יְמְבְּרָרָ וְאָם בְּאָ יְהְחַמְּאִ בּּיִּוֹם יִרְבּּי וְאָם לְאִ יִדִּי עַלְיִתִּי LLX

יַהְיָה עִּיִר שָׁמָּאָתִּי בְוֹ: מֵי נְבְּה לֹא־זֹרֶק עְּלְיוֹ שְׁמֵא לְא אַזְּדְרִיקוּ עֲלְוֹהִי מְסְצִּב הַנָּפָשׁ הַהָוֹא מִיִשְׂרָאֵל כִּי משְׁכַּן יְהֹנְהֹ שִׁמְּא וְנְכְּרְתָּה עֵּלִיהִי יָח עַשְׁכָּנָא דַּיִי פּ אָמֶּבְיַנְמִיּת וְלָא יְתְּחַשְּׁא אָתִר דַּצְּנְשָׁא דִּימוּת וְלָא יַבִּי בּלְ_עַנְּיָהְ בֹּמֹע בֹּנְפֹּחְ עֹאֹבְם בֹּלְ צִּיִלֵּעִר בֹּטִיטָא בֹּנִפֹּחָא

מְבְעָּת יָמִים: لْخُدِ يَمْمُكُ فَعِيْدِ نَمْمُع ذِمِهْدُنِهِ لَحْدِ يَخْمِهُدُنِهِ יי בְּאָבֶל בָּלְ-וַבַּא אֶלְ-וַאָבֶל ימוּח בִּמַמְבָּנָא בָּלְ וַבְּלֶּיִלְ אָמְר הַתּוֹרֶת אָבֶם בֶּי־יָנְנִית דָא אִירִיִּהָא אֶנָיִי

ַצְמָיִר בְּּהָוּל עְּלְיִוּ שְׁמֵא הְוּא: מְתִּפְת שְׁיָע עַפַּף עַלְוֹהִי מְּמָאַב הוּא: ٥٠ لَحِمْ خِكْرٍ، فَإِنْكَ كَيْمُنْكَ كَبَرًا لِحُمْ مُمَا يَتَمَا فَنِيْنَ لِحَرِيْنِ

נְהְטְא מְבְעָּר יָהָים: אַן בַמְצָּהָם אַנִּם אַן בַלַלַבֶּר בִּיַרְטָא נַאָּנְהָא אַן בַלַבְרָא הַשְּׁבֶּה בְּחֲלַלְ־חָנֶבְ אַנְ בְמֶה בִּקְמִילִ חַרְבָּא אַנְ בְמִיחָא אַנֹ

בְּיִם מְּאָט וֹלִטֹן הַּבְּיָנו מִוֹם בַוּנִם נִפּגַע בַּמִּטֹא וֹנִטַּנו הַבְּיָנוּ لا الْمُكْلِيدِ مِهْمِة مُنْفَطِد مُبْدَوْنَ الْمُحْدَدِ الْمُنْفِدِ مُنْفَطِد

> שְׁבִינְאָה לָא יִדְבֵּי: יבַיָּוֹם הַשְּׁבִיעָּי הְּלִימָאָה יִבְיוֹמָא שְׁבִיעָּאָר יַהְחַשָּאַבוֹּ בַּיָּוֹם הוּאַ יַדֵּי עַלוֹהִי בִּיוֹמָאַ

יהי עוד סאובתיה ביה: מֹוֹמִבֹאָץ אָבוּו מִוּ אַבּוּוּנוֹא סאָר וֹיְמְשׁיבּי אַנְשָׁאַ עַרוּאַ

וְבֵו מְסְאַב מִּבְעָּא ווְמִון:

יְהֵי מְסְאַב שְׁבְעָא יוֹמִין: מַּגְשׁנָּוֹ וֹכֹּגְ בִּוֹעִבר מַּגְ אָשָּׁוּ עַעַּבְאָ

מׁג מַבוּהַ לַמָּאו:

clean. seventh day, he shall not be himself the third day and the be clean; but if he purify not on the seventh day, and he shall therewith on the third day and The same shall purify himself

is yet upon him. shall be unclean; his uncleanness was not dashed against him, he because the water of sprinkling soul shall be cut off from Israel; tabernacle of the Lord—that himself—he hath defiled the dead, and purifieth not even the body of any man that is Whosoever toucheth the dead,

unclean seven days. thing that is in the tent, shall be cometh into the tent, and every 41 dieth in a tent, every one that This is the law: when a man

upon it, is unclean. hath no covering close-bound And every open vessel, which

grave, shall be unclean seven himself, or a bone of a man, or a sword, or one that dieth of toucheth one that is slain with a And whosoever in the open field

thereto in a vessel. running water shall be put of the purification from sin, and 17 take of the ashes of the burning And for the unclean they shall

- (SI) הוא יהחשא בו. נלפר ספרס (מ"ל סוס):
- שלישיושביעי: עוד שמאחו בו. אף על פי שעבל: דבר אחר בנפש זו רביעים דס (מולין עב, א): אח משכן ה' שמא. אס נכנם לעזרס אפילו בעבילס בלא סואם (51) במח בנפש. ולי וס מת של נפש הלדס להוליל נפש בהמה שלין מומלתה לריכה הולה (ולל מומלת שבעה)
- (14) כל הבא אל האהל. נעוד שסמת נתוכו:
- מחובר בלשון עברי וכן (בראשית ל, מ) נפחולי אלסים נפחלתי נחחברתי עם אחותי: למידמו פמולס עליו יפה צמצור ממה הוה הה הם אם יש למיד פחיל עליו מהור (שם כח. ספרי קכו): בחיל. לשון (15) וכל כלי פחוח. בכלי מרם הכמוב מדבר שאין מקבל עומאה מגבו אלא ממוכו לפיכך אם אין מגופמ
- שם אהל מעמא המת שם בנגיעה: (16) על פני השדה. רצומינו דרשו (מולין עב, ה. ספרי קכו) לרצוח גולל ודופק ופשומו על פני השדה שהין

ĒďĊL: בַּעַּצָּׁם צַּוֹ בֶּחַלְּלֵל צִּוֹ בַמֵּח צִּוֹ בְּנַרְטָא צִּוֹ בִקּטִילָא צִּוֹ בַּמְבְרַ. ₹4-12€4.¤ איי שָׁהוֹר ְוְהַנְּה עַלְ־הָאָהֶל וְעַלַ ְנְבָר דְּבֵר וְיַבֵּי עַלְ מַשְׁכָּנָא إَرْغِه هَبَات إَضِورَ فِقَاتٌ هِنْ إِنوَد هِنَائِهِ إِنْهِدَاهُ فِنْ هِ

הַיּר־שָטַ וְעַל־הַנֹּגַעַ בּהַוּוֹ תַּמֶּן וְעַל דְיִקְּרַב וֹמֹלְ_עַנִּפְׁמִּוְעַ וֹמֹלְ כַּלְ מִנִּיֹא וֹמֹלְ נִפֹּמִּטִא

or the grave. bone, or the slain, or the dead, and upon him that toouched the upon the persons that were there, and upon all the vessels, and 18 and sprinkle it upon the tent, hyssop, and dip it in the water, And a clean person shall take

בַּבְּבֶּבְי לילנו ובטא לפום ומטר נְחְשָּׁאַן בַּנְוָם תַאָּבִוּגָּוּ וְכִבָּם וְהַנְּהְ הַשְּׁהֹרְעַלְ הַשְּׁמֵא בּּיִּוֹם וְיַבֵּי דְּכְיָגִא עַל מְסְצֵּבְא

ונסטו דמוֹא ווֹבכּו דבמֹמֹא: מְבֹימֹאַר וֹיצַבַּע לְבוּשִוֹיִי מְּבֹוּמֹאִ וֹוַבְפֿוּנִישִׁ בּוֹנְמֹאַ הַשְּׁבִיעָי בְּיוֹמָא הְּלִיתָאָה וּבִיוֹמָא

clean at even. himself in water, and shall be wash his clothes, and bathe shall purify him; and he shall day; and on the seventh day he third day, and on the seventh sprinkle upon the unclean on the And the clean person shall

מַלְיו שְׁמָא הָוּא: יְהְנְה שִּמֵּא מֵי נְדְּה לֹא־זֹרָק דַּיִיְ סַאַיִּב מֵי אַבְּיוּהָא לָא מתַּוֹךְ הַקְּהָלִ כִּי אָת־מִקְּדָּשׁ מִגּוֹ קִהְלָא צַּרִי יָה עַקְּדְּשָׁא ॰॰ दित्त द्वाप्त क्ष्म द्वाप्त क्ष्म विद्वाप विद्वाप विद्वाप क्ष्म विद्वाप विद्याप विद्वाप विद्याप वि

口に対: אוֹגַיריקו עַלוּהי מְסָאַב אַמְּבוּטְמַאָּ וֹלָאִ עִּבַּר בּוֹסְמַאַּד וֹלָאִ זִבּי

unclean. dashed against him: he is of sprinkling hath not been sanctuary of the Lord; the water because he hath defiled the from the midst of the assembly, himself, that soul shall be cut off unclean, and shall not purify But the man that shall be

יבלג'ב: וְהַנְּגָּהַ בְּהֵנוֹ הַנִּבְּה יִשְׁמָא עַר־ بقير מי הנדה יכבס جנדיו

しななが: ダア・ドロメ וּבְׁמִבֵּי מֵי אַבְּיוּהָא הַבַּת ְּנְתְּיְם לְטְקָּם עּיִלְם יִּתְּהִי לְהִיּוֹ לְלָּנֶם עִּלִם

until even. of sprinkling shall be unclean and he that toucheth the water sprinkling shall wash his clothes; sprinkleth the water of unto them; and he that

And it shall be a perpetual statute

עַר־קְעָּרֶב: (פּ) יַטְׁמָא וְׁחַנֶּפָּשׁ חַנַּנְעָּׁם הַשְּׁמְא יִחֵי מְסָאַב נַאֵּנָשׁ דִּיִקְשָׁא: יְמֵי מְסָאַב עַּד רַמְשָּׁא: וְכָּבְ אֶּמֶבְוַנִּמַבַבֹּנְ עַסְּמֵא וְכָבְ גַּוֹלֵבַר בּיה מְסְאַבָּא

shall be unclean until even. and the soul that toucheth him 22 person toucheth shall be unclean; And whatsoever the unclean

- (91) וחטאו ביום השביעי. סולגמר מסרמו (קפרי):
- (02) ואיש אשר ישמא וגרי. אס נאמר מקדש למה נאמר משכן כו' כדאימא בשבועות (מו, ב):
- והנגע וגרי ישמא. ולין מעון כבום בגדים: מרמאס חמורס לממא בגדיס שעליו מס שאין כן בנוגע ווס שסוליאו בלשון מוס לומר לך שאינן מממאין עד שיסא בסן (IS) ומוה מי הגדה. רבומינו למכו (נדס ע. יומל יד, ל) שהמוה עהור ווה בל ללמד שהנושל מי העלם עמל
- עליסס וימורו לממומס: לא עלה עליה עול. כשס שפרקו מעליסס עול שמיס: אל אלעזר הכהן. נשס יאדימו כמולע שהחעא קרוי אדום: - המימוה. על שם ישראל שהיו חמימים ונעשו בו בעלי מומין מבא זו ומכפר מבא אתו ומקנת הלואה כך מבא פרה ומכפר על העגל (מנתומא מקת ח): אדנוח. על שם (ישעיה א, יח) אם נומי סוסב לעגל מעלסס כך יביאו זו לכפרס מעלסס: ברה אדמה. מעל לבן עפחס עמינף פלמין על מלך אמרו וסלכומיס. ומדרש אגדס סעמקמי מימודו של רבי משס סדרשן ווסו: - ויקחו אליך. משלסס כשס שסס פרקו הערב. - מכאן למדנו שהמת אבי אבות העומאה והנוגע בו אב העומאה ומעמא אדם זהו פירושה לפי משמעה (בב) וכל אשר יגע בו. סממל סוס שנממל נמת יממל: והנפש הנגעה. צו נממל מת: השמא עד

₩□: וַטַּמְת שִׁבְּיָם וַעַּפַבָּר עובאַ עוֹנְאָבְ עוֹמָם בּלעוֹהָ בּנְעוֹנִאָ עוֹנִאָבִי וְנִיּהֶב הַּמֹּאַ בּנִבְּעָאָ עוֹנִאָבִי וְנִיּהָב הַמֹּאַ xx הְעָּבֶר מִוְבַר־צִּוֹ בַּחָבָשׁ בִּנִשְׁמָא לִמַּרְבָּרָא דִּצִין <u>څ</u>ے_

וֹאִטַלַבַבע עַמָּוֹ: בְּרְקַם וּמֵיתַת תַּמָּן מִרְיָם زيجاتا

died there, and was buried there. abode in Kadesh; and Miriam first month; and the people into the wilderness of Zin in the the whole congregation, came And the children of Israel, even

وذ منهد إود يجيرا:

נאַטַכּנישוּ עַל משָה ועַל against Moses and against Aaron. assembled themselves together 2 congregation; and they And there was no water for the

خظت نياب: לְאַמֶּר וֹלְנְּ זְּוֹמֵּנִי בֹּיְנֹתְ אַנוֹנִינִי לְמִׁנִמָּר לְנִגְ גַּמִּנִינִא בּמִנִינָא נַנְיֵב בַּמָּטְ מִם בְמָמֵּר נַּאָמֶרַנִּ נִּלְּאָמָרַנִּ נִּלְּאָמָרִנּ בְּנָנִיאָ

בּאָטַנֹא טַבור וָנִי:

י ְ וְלְמֵּׁעִ עַבְּאָטִם אָת קִּתַל וּלְמָא אָתִיתוֹן יָת קִּתְלֹא דִּייִ

אָנֹטִלְאַ וּבְּמִּירַנְאַ: نْتِيْتِ جُدِيقَانُكُد تَيْنَا خُمْنُكُمْ فَتِنَا خِمْمُنَا فَقَالَ

drink.' neither is there any water to of vines, or of pomegranates; is no place of seed, or of figs, or bring us in unto this evil place? it to come up out of Egypt, to And wherefore have ye made us

wilderness, to die there, we and

4 assembly of the Lord into this

when our brethren perished

Would that we had perished Moses, and spoke, saying: And the people strove with

And why have ye brought the

our cattle?

before the Lord!

خېلان: بنغث نثقا أنجبا بقنه لانا קרָע תַזָּה לָאוּ מְקַוֹם זָּרַע › לְבַבְּיִא אִנְוּנוּ אָלְ-הַפָּּקוֹם לְאִיִּחָאָר יָחָנָא لْجُمُّك كَمَّرْبِكُرْدِ مُقَمَّدُنَا بِكُمِّهِ هَوْبِظُونِيْهِ مَقَمَّدُنَا

לְמַנְעַ מֵּם אָׁנֹטַנְנִ נְבַּמִּנְבֵינִי:

44444 ונופלון ובמולון ומוֹא בוש לבוט זרע ואף לא מינין בּוֹמֵא בִבוּן לָא אַנוּר בָּשִׁר ムダロロメ

Lord appeared unto them. their faces; and the glory of the rent of meeting, and fell upon assembly unto the door of the from the presence of the And Moses and Aaron went

קבוד־יְהוָה אֲלֵיהֶם: (פ) ליפלי מל פניהס נילא ונפלי על אפיהון ואָהנּלִי הַקַּהָל אֶל־פַּׂתַחֹ אָהֶל מוֹמֶד קַהְלְא לִהְרַע מַשְׁכַּן וִמְנָא يبتك ظَيُّت بَعِيتًا جَجِيرٌ بِعِمَ طَهِد بِعِيدًا جِا عِبَهَ

וְקְרָא בַּינִ לְּהַוֹּן:

ולקמו לממא מעפר שריפת המעאת וגוי: העוסקין בו כך פרה מטמאה כל העוסקין בה וכשה שנטהרו באפרו שנאמר (שמוח לב, כ) ויזר על פני המים וגוי. כך שאין בה מפקודם העגל שנאמר (שמוח לב, לד) וביום פקדי ופקדחי וגו' (סנהדרין קב, א). וכשם שהעגל מטמא כל ישפיל אם עלמו כאווב ומולעם וימכפר לו: למשמרה. כמושפש סעגל שמור לדורום לפורענום שלין לך פקודס כנגד שלשת אלפי איש שנפלו בעגל וארו סוא סגבוה מכל האילנית ואוד נמוך מכולה פימן שהגבוה שנתגאה וחמא ושרך את הפרה. כשס שנשרף סעגל: עץ ארץ ואזוב ושני תולעת. ג'מינין סללו קניגור (ר"ק כו, א): שנקסלו על אסרן שסוא כסן לעשות סעגל ולפי שאסרן עשס את סעגל לא נעשית עבודס זו על ידו שאין קמיגור נעשס

דרך כבוד של מעלה (שם) ובאהרן נאמר (במדבר לג, לח) על פי ה' באלה מקעי: לדיקים מכפרם (מ"ק כה, ה): – וחבות שם בורים. אף סיה בנשיקס מהס ומפני מס לה נהמר בס על פי ס' שהינו נסמכה מיחח מרים לפרשח פרה אדומה לומר לך מה קרבנוח מכפרין (ם"א כמו שפרה אדומה מכפרח) אף מיחח (I) כל העדה. עדס סשלמס שכנר ממו ממי מדנר ואלו פרשו למייס (מנמומא יד): וחמח שם מרים. למס

(S) ולא היה מים לעדה. מכאן שכל מישנה היה להם הבאר בוכוח מרים (חענים ע, א):

שם דבר הוא כמו במיחם אחינו ולא יחכן לפרשו כשמחו אחינו שאם כן היה לו להנקד בגוֹע (בחולם): (ε) ולו גוענו. סלומי שגוענו: בגוע אחינו. במימת מחינו בדבר למה שמימת למת מגונה ממנה: בגוע.

(١٥٠٠) ج ١٩٢٤: Ĭ,ĹŒL שלישי

אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ שָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

And the Lord spoke unto Moses,

rock?

מָרַ יַבְעָּרָ וְאָרַ בְּעָּרָ וְאָרַ בְּעָּרָים: خُتُاه مَزِهِ مَالِ يَوْجَمَ لِنِهُكَانُ לַהְּנִינִם וֹלִטַּוֹ מִימִּיוּ וֹעוָהָאָטָ אַנְיִרְ וְדְבָּרְתָּם אָלְ הַפֶּלָמִ 8 אָרַ הַעֵּדָה Ϋ́ЦП نغتابا *ਖ਼ੁ*ਧ_ਜਥੂਹੂਜ וֹעַלִבוֹל סַב

<u>֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֡</u>

יְרוְהָה כַּאֲשֶׁר צַּוְהוּ: ् !!क्त वधूत श्रव तब्बुत वदंदाः

הַפֶּלַע הַנְּה נוֹצֶיא לְכֶם מֶיִם: حُرْبُت שָׁמְעוּ־נָאׁ תַמּּוֹדִים תַמִּן־ م توټر هر چير تورن يوند يوند يوند ניקהלו משָה וְאַהַרָּן אָת־

וְבְעִירֶם: (ס) מִיִם רַבִּים וַמַּשְׁהְּ הַצֶּרָה עַסָּלָת בַּעַמָּעוּ פַּגַּעָנִם נַיָּגָאַנְ ניָרם מֹשֶׁה אָת־יָדוֹ ניַּדְ אָת־

ځ۵۵: לְבָּוֹ לְאִ עִבְּנְאִנְ אָעַבְעַפֿעַלְיִ בָּבֵּנוּ לְאִ עַהַּבְנוּ נִע פֿעַלְאַ كْلْبَطُّكَ بَهْدَ، خُمْدَدُ، فَلْدُ، نَهْلُهُمْ ﴿ خُطَّكُ مِنْ لَمْدَدُ، فَدْ، نَهْلُهُمْ אַבֿרַן זַּהַּן כַאְבַבְּאַמֹּנְעֵּים בָּּר בַּלְבַּבְּאַ בַּנְמִּנְעוּן בַּמִּנְמִים בָּּר בַּלְבְּבְּאַ בַנְמִּנְעוּן בַּמִּנְמִים. رَيْعُوْد بِدَئِدٌ هُذَ مَنْوِد بِهُذَا يَهُود بِهِ جَٰمَهُم بَرَٰعَيَدَا

> נו בומשא ונו במודהון: לבון מוֹא מו כופֿא וֹשֹמִבּיוּ למניבון וושון מוניו ושפוט אַרוּך וּהְעַלְלוּן עִם בִּיפָא ctaúx sú ísill کا، הוטרא וכנוש

לעון שְׁמַמוּ כְשָּׁוֹ סְרְבְּנִיֹּא לַבְלָא לְלַבָּם כִּיפָּא נָאָמָר משה וַאַהַרֹן יָת

וּנְסִיב מֹשֶׁה יָת הוּשְׂרָא מִן

בברוה:

Ü;X: שמן ביפא הדיו נפיק לכוו

ישטיאַט כֿוֹשִׁטֹא יבֹּגִינְבִינוֹ: نظزرا يثقطه هئلا هذي ا יָת בֵיפְא בְּחוּטְרֵיה חַּלְּמֵּין נּאָבים מֹשֶׁה יָת יִבִיה וּמִחַא

小な下はお

bring you forth water out of this Hear now, ye rebels; are we to rock, and he said unto them:

abundantly, and the twice; and water came forth and smote the rock with his rod ,bnsd sid qu bətiil səsoM bnA

the assembly together before the

And Moses and Aaron gathered

And Moses took the rod from

give the congregation and their

shalt bring forth to them water

the rock before their eyes, that it 8 thy brother, and speak ye unto

congregation, thou, and Aaron

Take the rod, and assemble the

out of the rock; so thou shalt

give forth its water; and thou

commanded him.

cattle drink.'

before the Lora, as He

and Aaron: 'Because ye believed And the Lord said unto Moses cattle. congregation drank, and their

have given them. assembly into the land which I therefore ye shall not bring this eyes of the children of Israel, not in Me, to sanctify Me in the

- (8) ואח בעירם. מכאן שחם הקב"ה על ממונם של ישראל (במד"ר. מנחומא ע):
- עליו נוליא לכם מים (שם): שלע שוליאו לנו מיס לכך אמר לסס המוריס שרבניס לשון יוני שועיס מוריס אם מוריסס המן השלע הוה שלא נלעוינו שלא סוי מכירין אומו לפי שסלך ספלע וישב לו בין ספלעים כשנפחלק סבאר וסיו ישראל אומרים לסס מס לכס מאיזס (10) ויקהלו וגוי. זס אחד מן המקומות שהחזיק מועט את המרוצה (שם): חמן ההלע הזה נוציא. לפי
- פלע והכהו: דברו אל פלע אחר ולא הוציא אחרו שמא צריך להכוחו כבראשונה שנאמר (שמום יו, ו) והכים בצור ונודמן להם אוחו (II) פעמים. לפי שבראשונה לא הוליא אלא עיפין לפי שלא זוה המקום להכומו אלא ודברתם אל הקלע והמה
- י): להקדישני. שאילו דברתם אל סקלע וסוליא סיימי מקודש לעיני סעדס ואומריס מס קלע זה שאינו מדבר קשס מזו אלא לפי שבסמר מסך עליו הכמוב וכאן שבמעמד כל ישראל לא מסך עליו הכמוב מפני קדוש השם (מנמומא שאר דור המדבר שנגור עליהם שלא יכנסו לארץ כך היה עון משה ואהרן. והלא (במדבר יא, כב) הלאן ובקר ישחע (12) יען לא האמנחם בי. גלס סכמוב שללולי מעל זס בלבד סיו וכנסין לארץ כדי שלל ילמרו עליסס כעון

Ē□: (Q) בׁלו. וֹמְּבֹאָכְ אָּטַ יְנִילְנִי וּוֹפַּׁבְּמָ וֹמְבֹאָכְ פֿבִּם וֹוֹ וֹאִטַפֿבּמָ בְּמָּׁנִ מָּנִ מְנִיבְּנִי אֲמֶּנִרְ דְּבָנִי אָנּוּן מֵי מַצִּוּקָא דַּנְצִּי בְנֵי

خُر_تَفَرَٰאُتِ אُמُد مُعُمُّدُ فَعُفُرِينَ غيرت بناجة كغوب بتبوم غد אָל־מָלֶךְ אָדִוֹם כָּה אָמַר לִנִת עַלְכָּא דָאָרוֹם כִּדְנָן رَبْهُٰذِه طَهُلَا طَخُهُٰدُنَا طَعُلَاهِ بِهُٰذِه طَهُنَا طَهُنَا طَلَاهًا طَلَاعًا

לַנוּ מִגֹּבוֹם וֹלַאַּבְשׁנוּי: בּׁמֹגֹנוֹם וֹמִנם בַבַּנִם נִּנְבַמּ נייר אַבהונו מערימה נושב

מיר קצה גבולף: ממצְרָיִם וְהַנָּה אָנָהָנִי בְּקְבָה gr לְלְנוּ וֹנִּתְּלְעׁ מִלְאֲבׁ וֹנִּגֹאֵנוּ ~~גַּלְנְעֹנִא~~ \$<u>_</u>\<u>\</u>\!

قِر الْمُكِالِ الْمُحَالِدِ الْأَحْرَاكِ: בַלֵּךְ לְא נְטֶּהֹ נְמֶין וִשְׁמֹאִרִל בַּיוֵיל נשְׁטֵּע מָּג בֹאָג בַבוּב עַמָּבְנַ בּ וֹמֹכְרַ בְּמִמְרֵעׁ וּבְבְּרָם וֹלְאִ נִהְבּרַ בּטַעַלְ וּבְבָרַם וֹלְאִ ַנְעְבְּרֶרְרְבְּנָא ĊÄĹŔĿ

څے はいける אַמִר אַדוּרְ יִשְׂרָאֵל אַמִּ

מֹאַבֹאָג וֹכְאַבֹּבוֹעוֹנֹאַ: QĶſĶſſ ונטוללא למגלנום ונטעו אַבַּעַעַנא לַמִּגַרִים

דַּבְסְשַׁר הָּחוּמָף: ÄĽĽK さしさロ ĽĽΧ נאפֿעלא ひればいく ניִמְּטָׁת וֹגּלְינָא בֹּבִם גֹּוֹ וֹלַבָּילִ

نتانيك: ۲Ţ ĿĊĠĒĹ לא נסמו לומולא וְמִשְׁנֵ מֵנְ עִּוּבְ בַּאִנְרַעַ מַלְכַּא לא נהבר בתן באבהב לא

> was sanctified in them. strove with the Lord, and He 13 where the children of Israel These are the waters of Meribah,

hath befallen us; Thou knowest all the travail that Thus saith thy brother Israel: Kadesh unto the king of Edom: And Moses sent messengers from

dealt ill with us, and our fathers; long time; and the Egyptians 15 Egypt, and we dwelt in Egypt a how our fathers went down into

uttermost of thy border. we are in Kadesh, a city in the forth out of Egypt; and, behold, sent an angel, and brought us LORD, He heard our voice, and and when we cried unto the

have passed thy border.' hand nor to the left, until we will not turn aside to the right go along the king's highway, we of the water of the wells; we will vineyard, neither will we drink through field or through thy land; we will not pass Let us pass, I pray thee, through

כמו (שמואל-א ג, יד) לכן נשבעמי לבית עלי נשבע בקפילס שלא ירבו בתפלה על כך (תנתומא וארא ב): ואינו שומע ואינו זכיך לפרנסה מקיים דבורו של מקוס קל וחומר אנו (מדרש אגדה): – לכן לא חביאו. בשבועה

- ממקדעיך וכן סוא אומר (ויקרא י, ג) בקרובי אקדע (זבחים קטו, ב): ידס. שכשהקצ"ה עושה דין במקודשיו הוא יראוי וממקדש על הצריות וכן הוא אומר (מהלים סמ, לו) נורא אלהים לכך גורו (שמוח א, כב) כל הבן הילוד היאורה משליכוהו (סומה יב, ב): -- ויקדש בם. - שממו משה ואהרן על (51) המה מי מריבה. סס הנוכריס נמקוס אחר את אלו ראו אלעגניני פרעס שמושיען של ישראל לוקס נמיס
- יעקב (בראבית רבה פב, יג): פירש אביכם מעל אבינו (בראשים לו, ו) וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו מפני השער חוב המועל עליהם והעילו על יג) כי גר יסיס זרעך ועל שנינו סיס אומו סמוב לפורעו (מנמומא יב): אחה ידעה אה כל החלאה. לפיכך (+1) אחיר ישראל. מס ראס לסוכיר כאן אחיס אלא אמר לו אחיס אנחנו בני אברסס שנאמר לו (בראשים מו,
- (מנמומל יב): (15) וירעו לנו. סבלנו לרום רבום: ולאבוחינו. מכאן שהאבום מלעערים בקבר כשפורענום באם על ישראל
- (acaraà 14qcà à): מלאך. זס משס מכאן שסנגיאים קרואים מלאכים ואומר (ד"ס־ג לו, מז) ויסיו מלעיגים גמלאכי האלסים (10) וישמע קלנו. בברכה שברכנו אבינו (בראשית כו, כב) הקול קול יעקב שאנו לועקים ונענים (תנחומא בשלת
- לעבור דרך אכין: ולא נשחה מי באר. מי בורות סיס לריך לומר אלא כך אמר משס אף על פי שיש בידינו מן (TI) נעברה גא בארצך. אין לך לעורר על סירושה של ארן ישראל כשם שלא פרעת החוצ. עשה לנו עור מעע

לבלמלין בְּחַרְבָּא אָפּוֹק

خظتهثك: עָהֹלְע בַּׁי פַּּוֹבַיִּינִת אָהָא טַהְבָּר בְּיִם בַּיִּנִתְי אָלְיוֹ אֶדְוֹם לְאָ וֹאָמָר לִיה אָדוֹמְאָה לְא

מֹכֹנִם נֹל אֵנן בַּבְינָלָנ וֹמִשְׁעִ אָדָּג וּמִלֵּדְּג וֹלִעַעָּג פּי בַּמְסַלְּח נַעַּלְה וְאָם־מֵימֶיוְ בָּאוֹרַח בְּבִישָׁא נָסַק וֹאָם آديم الله المرابع المر

다<u>고</u>있다: לקְרָאֹלוֹ בְעַם כְּבֶּד וּבְיָד אֵדוֹשְאָה לְקַדְּמוּהֵיה בְּחִיל הוקה: רֵב וּבְיַד הַפִּיפָא: נּגְאָמֶר לָאָ עַהְּבְּר נְיּגֹּא אָבוִםְ נִאָּמָר לָאַ עַהְבַּר וּנָפַל

מְעְּלֵיו: (פּ) מולע בולבלו ווס ושְּבַאָּל ישְבַאָּל לְמִלְּבָּר בּטַעוּמִיִּע رَرْضِيرًا بِهَٰذِتَ بِمَا هُمَا رَضِدَهُمُ الْمُدَادِ هُدَانِهُمَا كُمْ شِدِمَ بِمَ

בָּלְ הָעֶּדֶה (4(,4,) (4) ממישי

בַבַּב

אֶרֶאְ־אֶּרִוֹם לֵאמָר:

נּוֹסׁמֹּנ מִפְּבֹיֹמָת נַיָּבְאַנ בֹדֵי, נִיֹמַלְנִ מִוֹבַפֹם נֹאָנוּוְ בֹדֵּי,

אַבְרָן בְּתָר הָהָר עַלְיִּבְנִיל בְּתִּר טוּרָא עַל הְחִוּם

ני ניַאַמֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁהְ וָאֶלֹ- נִאֲמַר יִיְ לְמֹשֶׁה וּלְאַהַרֹּן

ַרָר יִשְׂרָאֵל כָּל כְּנִשְּׁמָא לְדוּר

יִסְמָא וֹמְּבְאָל מִלְּוֹנִינִי:

פֹּנִילִם כֹּנְמֵ כַּנִלָּגְ אָמְבַּנִי:

וּאָמֵין דְּמֵיהוֹן לְחוֹד לֵית

מוֹנְב נֹמִים אַנֹּא וּבֹמֹנִבוּ

خَطَيُ مِن ثُكِ:

אַרְעָא דָאָרוֹם לְמֵימָר:

congregation, came unto mount

And the Lord spoke unto Moses

:gaiyse border of the land of Edom, 23 and Aaron in mount Hor, by the

> Israel, even the whole 22 Kadesh; and the children of

> > from him.

And they journeyed from

wherefore Israel turned away

Thus Edom refused to give Israel

And he said: 'Thou shalt not pass

only pass through on my feet;

I give the price thereof; let me

water, I and my cattle, then will

highway; and if we drink of thy

unto him: 'We will go up by the

come out with the sword against

And Edom said unto him: 'Thou

18 shalt not pass through me, lest I

And the children of Israel said

21 passage through his border;

and with a strong hand. against him with much people, 20 through.' And Edom came out

there is no hurt.'

thee.

בסמסנו ולא ימו לכאן ולכאן לאכול (שם): יקנה מן החנוני כדי להנוח את אושפיזו (במדרש רבה. חנחומא יב): - דרך הגולך גלך וגוי. אנו חוקמים את לאכיל ובאר לשמוח לא נשחה ממנו אלא נקנה מכם איכל ומים להנאמכם מכאן לאכסנאי שאף על פי שיש בידו לאכיל

(18) פן בחרב אצא לקראחך. אמס ממגאיס נקול שהורישכס אניכס ואמרמס ונלעק אל היוישמע קולנו

- ואני אלא עליכס במס שסורישני אבי (בראשית כז, מ) ועל מרבך מחיס (מנמומא בשלח ע):
- (91) רק אין דבר. מין שום דבר מויקך:
- (02) וביד חזקה. בסצממת זקננו (ברמשית כז, כב) וסידים ידי עשו (מדרש מגדם):
- כמפוח קטן על גבי מפוח גדול ואף על פי שהענן הולך לפניהם ומשוה אם ההרים שלשה נשארו בהן הר סיני למורה כלו ממי מדבר ואלו מאומן שכמוב בק (דבריס ד, ד) מייס כלכס סיוס (מנמומא יד): דור ההר. סר על גבי סר (SS) כל העדה. כלם שלמים ועומדים לסכום לארן שלא סיס בהן אחד מאוחם שנגורה גוירה עליסם שכבר
- סוס וכן סנבים פומר ליסושפע (ד"ס־ב כ, לו) בסממברך עס פמזיסו פרך ס' פמ מעשיך (מנמומם יד): (33) על גבול ארץ ארום. מגיד שמפני שנחחזכרו כאן להחקרב לעשו הרשע נפרלו מעשיהם וחמרו הלדיק וסר נבו לקבורת משס וסר ססר לקבורת אסרן (שס):

מְרְימֵׁם אָתְרְפָּי לְמֵּי מְרִיבֶּה: מַלְ מִימָרִי לְמִי מַצִּיהָא: לْتَانَا، خِطْنَا، نَشِلُ×ُخ مَّحْ كَيْشَاء - خِطْنَا، نَشِلُ×ُخ مَح يُــٰهُدَادُها، ا ts לְא נְבֹאִ אֶלְ_הָאְבֶוֹת אֵהָה לָא העוֹל לְאַרְעָּא דִּיהַבִּיה

בְּנְוֹ וְתַעַּלְ אֹמָם תָר הַהֶּר: ⁵² פֿע אָּע-אַדְּגְן וֹאָע-אַלְהֹזֹג וַ בַּב זָע אַדַּגָן וֹזָע אָלְהֹזַג

וֹאַבֹרוֹ נֹאַסֹבּ יִמָּר חֶם: נְיַלְבָּהְטֵּׁם אֵטַ אָלְהֹזֹנֵ בֹנִוּ לְבִּוּהְוִיִּוּ וְטַּלְבֵּּוּהְנִּוּוּ لْيَطْقُونُ هُلِهِ يَعْلِيا لِمُسْجِنَا لِيُشْكِيا

آنَةُ لَا لَا يُكِال لَا بُلِك كُمِّينًا، يَضُرُبِ فِلِيدِ صَيْلِهِ خُمِّينًا، ויַעשׁ משֶׁר כַּאֲשֶׁר צְּוֶר יְהוֹוֶה וַעְּבַר משֶׁה כְּמָא דְפַּפֵידִ יִי

نهجمتا مالتيا: جِرَهُ مِ بَيْرَ يَيْرِي مِنْ فِي مِنْ فِي جَيْنُ مَنْ فِي مِي مِنْ فِي فِي مِنْ فِي فِي مِنْ فِي فَي אַלְמְּזֶרְ בְּנְיִ וּנְּמֵּׁע אַבְרָן מָּם אָלְמִּזֶר בְּבֵיה ימִית אַבְּרֹן אַטַם אָטַם אָטַב לְבוּמִּוִטִּוּ וֹאַלְבֵּימִ יְטַבוּוֹ נִינַ يرَجَשُّٰ مَنْ مِن هُمَ هُمَ هُمَ الْهُمُ الْهُمُّ الْهُمُ إِن هُمَا إِن هُمَا إِن هُمَا إِن هُمَا إِن هُمَا إِن

(0) לא בית יומין כל בית ישֶׁרָצֵל: مر المُلْدِل النَّادُا おけっなけって נּיְרְאֵנְ כַּלְ דְּמִגְרָע כַּיּ עָּנִמ

يَعُولُ عَيَالًا غُرًا لِهُنَا فِي رَبُولِينَ عَيَانًا לِنْوَيْنَ غِيْنًا

בְּרֵיה וְתַּפֵיק יְהְהוֹן לְהוֹר

:יחקניש וימות הַמָּן: ĖĽĸĽ **LÄÜL** ית אַהַרן

בֿלְ בַּנְמֶּעָא:

וֹאֶלְמֹוֹר מוֹן שוּרָא:

אַבֿרו יִבְּכוֹ נְת אַבַּרוֹ הְּלָהֵין

וֹנוֹנוִ כֹּלְ כַּנֹמִּטֹּא אָּנֵוּ מִּנִם

sid to norsA bəqqirts səsoM bnA all the congregation. To thgis 5dt ni ToH thuom otni

down from the mount. and Moses and Eleazar came there in the top of the mount; Eleazar his son; and Aaron died garments, and put them upon

27 commanded; and they went up

And Moses did as the LORD

unto his people, and shall die

son; and Aaron shall be gathered 26 and put them upon Eleazar his

And strip Aaron of his garments,

and bring them up unto mount

Take Aaron and Eleazar his son,

word at the waters of Meribah. because ye rebelled against My

nevig evad I doidw baal edt otai people; for he shall not enter

Aaron shall be gathered unto his

unto the children of Israel,

all the house of Israel. wept for Aaron thirty days, even 29 saw that Aaron was dead, they And when all the congregation

- (62) אח בגדיו. את בגדי כסונס גדולס סלבישהו וספשימס מעליו לחחם על בנו בפניו אמר לו סכנק למערה (35) קה אה אהרן. בדברי נמומיס למור לו לשריך שמרלה כמרך נמון לבנך מה שלין לני וכלי לכך (שם יו):
- **∂**(**d60 €**): ממד משה לאומה מימה וזהו שנאמר לו (דברים לב, ו) כאשר מח אהרן אחיך מימה שנחאוים לה (חנחומא ישן חקח ונכנם כשם ממש מולעם ונר דלוק אמר לו עלה לממה ועלה פשומ ידיך ופשט קמוך פיך וקמך עלים עיניך ועלם מיד
- (ען ויעש משה. אף על פי שהדבר קשה לו לא עכב (מנחומא יו):
- וסרבה מפורשים מוה הלשון (שם יד, ה) אם חרולים ימיו: נופל אלא לשון אשר שהוא מגורת שמוש אי שמלינו אם משמש בלשון אשר כמו (איוב כא, ד) ואם מדוע לא מקלר רוחי שסיא נמינת מעם למס שלמעלה הימנו למה וייראו לפי שהרי מם אהרן אבל על מרגום וחזו כל כנישחא אין לשון דהא שנני כבוד וכדאמר רבי אבסו (ר"ס ג, א) דאמר רבי אבסו אל מקרי ויראו אלא וייראו ועל לשון זס נופל לשון דסא לפי סיא אלא אם כן מתרגם ויראו ואתחזיאו שלא אמרו רצומינו ז"ל כי זה משמש צלשון דהא אלא על מדרש שנתחלקו ומטיל אהבה בין בעלי מריבה ובין איש לאשחו (אדר"נ פי"ב): - כי גוע. אומר אני שהמחרגה דהא מיח טועה סשרם לסס מועל במעס ראו וסאמינו (במד"ר): בל ביח ישראל. סאנשיס וסנשיס לפי שסיס אסרן רודף שלוס אמרו אפשר מי שעמד כנגד המלאך ועלר את המגפה ישלוט בו מלאך המות מיד בקש משה רחמים והראוהו מלארי (92) ויראו כל העדה וגוי. כשכאי משס ואלעור יורדים ואסרן לא ירד אמרו סיכן הוא אסרן אמר להם מת

خَنْمُكُ عِنْمُخُ ا طَقُوا مُحْدَدُ ּיְמֶּב עַנְּגָב כַּי בָּא יִשְּׁרָאָכ ַנִּיִּמְׁמֶּה עַבְּׁנְהְּנָה מֵבְעַ הַּהְּעָה הַ מַבְּעַב הַּהְתָּה

₩<u></u>Ţ%: ひがんじ tiaLX4 こむけど ₫Ċ**Ċ**% ĹΧŸĹĹĹ はおくくごと אַבי אַקא ישְׂרָאֵל אוֹרַח ئترح **ドレバン** בומנאנו はいい

מַמָּא בַבון בִּידִי נַאַנַמָּר יָת

נְאֶׁמָר אָם מִמְּסָר הַמָּסָר יָת

נסנים ושְׁבַאָּב אַנִם צַבַּם וֹנִ

against Israel, and took some of way of Atharim; and he fought heard tell that Israel came by the Arad, who dwelt in the South, And the Canaanite, the king of

them captive.

לֶבׁיבֶם: הזה בידי והחבקקי אָת־ ַנּ־אַמָּר אָם־נָתוֹ מִמֵּוֹ אָת־הַעָּם וּיַבְּר יִשְּׁבְאֵּלְ זָבֶר לִיהוָת

מְּמֵיה דְּאַמְרָא חָרְמָה: יְהְׁהוֹ וְיָת קֹרְנִיהוֹן יִקְרָא וּמְסַר יָת בְּנַעֲנָאָה וְנַּמַּר نْطَحْدَم نْدُ جُمْرِيتَ،كِ كُنْهُلُمُّكِم

and the name of the place was destroyed them and their cities; the Canaanites; and they utterly voice of Israel, and delivered up And the Lord hearkened to the

my hand, then I will utterly

LORD, and said: 'If Thou wilt

ozni əlqoəq sidə rəviləb bəəbni

And Israel vowed a vow unto the

تنظير تقميئم حيثيه: סיף לסְבַב אָת־אָבֶר אָ אָדִים ניִסְעֹּי מֵהָר הָהָר צֶבֶרְ יִם־

שֶׁם עַמְּלִים עַרְמֶּה: (פּ)

אָנוֹנִים וֹאָנַרַמָּנִינִים וֹנִלַנָא

ניִשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל

אָטַ_עַכֹּנְמָנִי

בָּאוֹבוֹא: באבום ומקח נפשא דעמא ומא בסוך לאַקפא יה אַרעא וּנְטַלוּ מֵהוֹר טוּרָא אוֹרַח

impatient because of the way. the soul of the people became compass the land of Edom; and Hot by the way to the Red Sea, to And they journeyed from mount

called Hormah.

destroy their cities.'

- ימ): וישב ממנו שבי. הינה הלה שפחה החת (ילקוע השם"ד. מדרש הגדה): אחר דרך סאמרים דרך סמייר סגדול סנוסע לפניסס שנאמר (שם י, לג) דרך שלשם ימיס למור לסס מנומס (מנמומא סוס בירי (מדרש אגדס): דרך האחרים. דרך סנגב שסלכו בס סמרגלים שנאמר (לעיל יג, כב) ויעלו בנגב. דבר אינן כנעניס ראו ישראל לצושיקס כלצושי עמלקיס ולשונס לשון כנען אמרו נמפלל קמס שנאמר אס נמון ממן את קעס שמלק יושב בארך הנגב ושנה אח לשינו לדבר בלשון כנען כדי שיהיו ישראל מחפללים להקב"ה לחח כנענים בידם והם מרדוח לישראל מזומן בכל עם לפורענום (מנחומא ימ): - יושב הנגב. זה עמלק (שס) שנאמר (במדבר יג, כע) (1) וישמע הכנעני. ממע שמת הסרן ונקחלקו ענני כצוד כו' כדהיחה ברחש סשנה (ג, ה) ועמלק מעולם רלועה
- (ב) והחרמתי. מקדים שללס לגבוס:
- (3) ויחרם אחהם. נסריגס: ואת עריהם. מרמיגנוס:
- סוא שאין הדעת פוצלמו: במלה בי גדלה עלי (איוב י, מו) ויגהה כשחל מלודני כללו של פירושו כל לשון קלור נפש בדבר לשון שהין יכול למובלו במוך לבו לגור שם אומו סלער ובדבר המעריח נופל לשון גודל שגדול הוא וכבד על האדם כגון (וכריה שם) וגם נפשם דבר סקשה על אדם נופל בו לשון קלור נפש כאדם שהעורח בא עליו ואין דעמו רחבה לקבל אומו הדבר ואין לו מקוס מפורש שם במה קלרה כגון (וכריה יא, ח) וחקלר נפשי בהם וכגון (שופטים י, טו) וחקלר נפשו בעמל ישראל וכל ולא ימכן לומר ומקלר נפש סעם בדרך בסיומם בדרך ולא פירש בו במס קלרס שכל מקום שממלא קלור נפש במקרא כך מזרו אבומינו ונשמסו שלשים ושמונה שנה עד היום לפיכך קלרה נפשם בעינוי הדרך ובלשון לע"ו אנקרודלו"ר נפש העם בדרך. צמוכם סדרך שסוקשס לסס אמרו עכשיו סיינו קרוצים לסכנם לארן ואנו מווכים לאמורינו מסעום מן מוסרס עד סר ססר (מומומל מקם ים): לסבב אה ארץ אדום. שלל ומנס לעצור בלרלו: והקצר מם וסלא בסר מסר מם אלא שם חזרו וסמאבלו עליו וספפידוסו כאילו סוא בפניסס ולא ובדוק במפעות וממלא שבע פנחם) שבע מסעות שנאמר (דברים י, ו) ובני ישראל נסעו מבארות בני יעקן מוסרה שם מת אסרן. וכי במוסרה כשנגזר עליהם גזירת מרגלים שנאמר (דברים א, מ) וסעו המדברה דרך ים פוף. וכאן חזרו לאחרייהם (עיין פרשת (4) דרך ים סוף. כיון שמת אסרן ובאס עליסס מלחמס זו חזרו לאחרייסס דרך יס מוף סוא סדרך שחזרו לסס

אָרן לֶטִם וְאָרוֹ מִיִם וְנִפְּשָׁנִי וְנָפְשָׁנְאִ מַלֵּעִ בְּמִנְּאִ עִיִרִין ממגרום למונו פמובלו בי r redum

מוֹמֶבֹאָג: <u>וֹיֶּל</u>ֶוֹע מַם_נֵב מִנְּמִּבָּאָב: אֶתַ_הַעָּהַ تبرتيان تون والمرتفع المرتفع المرتبع ا יְחִיְה בְּעָּׁם

משֶּׁר בְּעָּר הַעָּם: מְּבְּלֵינִה אָטְרַ עַּנְּקְשְׁהְ נִיּהְפַּבְּלְ וְנִינְּהְ מִנָּהְ יָטְ עַוֹּנְאִ וְצִּלְיִ ئَجُكُ بَانِهَجْمِ \$ج_نَبَائِبِ نَنْصُبُ ע בוְשְׁאֵנוּ בְּיִרְדְבַּרְוּוּ בַיּרְוֹּלְ חַבְּנָא אֲרֵי אָהָרְעַּהָּנָא בֵּיִרִ וַיָּבֹאַ הַעָּׁם אֶל־מֹשֶׁה וַ"אַמְרַוּ וַאֲחָא עַמָּא לָוָח מֹשֶׁה וַאֲמַרוּ

נְוַיֵּ: וְנְיִנְיִ בְּלְ עַנְּמְּוּלִי וְנְאָנִי אָנִיִּ בְּלֵ זְּנִיִּנְכֵּנִי וְנִנִּיִנִ נִינִינִ ⁸ לְדִּ שִּׁלְּדִּ וְשִׂיִם אָעִוּ מַּלְ־נֵס כַּלְיָא וְשִּוּ יִםִיה עַל אָת וִיִםִי וַיּאַמֶּר יְהוָֹה אֶל מֹשֶׁה צַמֵּה וַאֲמַר יָן לְמִשָּׁה צַבֵּיד לְךְּ

چْر_زبِّن بَرْبَيْن زبَّر: ⁶ נְיְשְׁמֵּעִי מַּלְעַנְיָסׁ וְֹעַיְּנִע אָם וְשִׁנִיִּה מַלְ אָׁעּוֹנְהַיִּ כַּעַ נְבֵּינַ

לַמַּבְּ הַנְּהָשׁ אָרַ־אָּישׁ וְהָבָּיִטּ הְוָיָצִי יָה הָרָבָא יִמְסְתַּכֵּל

ממי נוֹסְׁמֹּנ בֹּנֹנ וֹמְּבֹאֵבְ זֹנְעַׁנֹנ נּנִּמּבְנִ בֹּנִנ וֹמְבֹאֵבְ נְמִבוִ

FC1C41F C414: אָבׁוּ לְוּע לְטִׁמֹא וֹלְוּע מֹוֹא ממגנום לממנ במדברא משָׁה נְצוֹ לְמָא אַפִּיקְהּוּנְא פאקעים נאטבמם ממא פבם גל נמם

אָנו וֹלִבוּ וֹלְ בֹּמֹפָא זִנוּ טִוֹנִוֹן פֿבַן

ון וְמְמֶּלֵב נְבֵּוֹנִאְ בָּלָנְ שֵׁבַׁם וֹנִ

משה על עמא:

בּׁטוֹנֹא בּנֹטַמָּא נִמִטַׁלַנִּים: ַ מֹשֶׁהֹ נְחַשׁׁ נְחֹשֶׁה נַעֲּבַר מֹשֶׁה חִוְיָא דְּנְחִשְׁא

'Make thee a fiery serpent, and And the LORD said unto Moses: away the serpents from us.' And the Lord, and against thee; pray because we have spoken against

is bitten, when he seeth it, shall come to pass, that every one that

of brass, he lived. when he looked unto the serpent serpent had bitten any man, and it came to pass, that if a brass, and set it upon the pole; And Moses made a serpent of

set it upon a pole; and it shall

Moses prayed for the people.

unto the Lord, that He take

and said: 'We have sinned,

Israel died.

And the people came to Moses,

the people; and much people of

And the Lord sent fiery serpents

'besard this light bread.'

and there is no water; and our

up out of Egypt to die in the

su Jaguord bave ye brought us

And the people spoke against

God, and against Moses:

wilderness? for there is no bread,

6 among the people, and they bit

journeyed, and pitched in Oboth. And the children of Israel

המן הזה שיתפח במעינו כלום יש ילוד השה שמכנים והינו מוליה (ע"ז ה. יומה עה, ה): קצה. אף זה לשון קנור נפש ומאום: בלחם הקלוקל. לפי שהמן נצלע באיברים קראוהו קלוקל אמרו עמיד (5) באלהים ובמשה. סטוו ענד לקונו (נמ"ר. מנמומל יע): למה העליחנו. שניסס שויס: ונפשנו

שדבר אחד משחנה להם לכמה טעמים (חנחומא יט): של הוצאה דבה ויפרע ממוציאי דבה יבא נחש שכל המינין נטעמין לו טעם אחד (טעס עפר) ויפרע מכפוי טובה (6) אח הנחשים חשרפים. משירפיס את סארס גארק שיניקס (גמ"ר): וינשכו אח חעם. יגא נתש שלקס

(ד) ויחפלל משה. מכאן למי שמבקשים ממנו מחילה שלא יהא אכזרי מלמחול (שם. ב"ק לב, א):

לאביהם שבשמים היו ממרפאים ואם לאו היו נמוקים (נוסח אחר ניזוקים): ואמרו רבומינו (ר"ה כט, א) וכי נחש ממים או מחיה אלא בומן שהיו ישראל מסחכלין כלפי מעלה ומשעבדין אח לבס שם יחל שנשם שם שיח ושבים ודיו, חלש שיש ממשב יחול שיטח לשטבפשום שלש שם כל מבים בו בכוונש (במגבב כבש) וסולך אלא שנשיכם סנסש ממסרם לסמים לכך נאמר כאן וראס אומו ראיס בעלמא ובנשיכת סנמש נאמר וסביט וסיס ב) שאר נס ולפי שסיא גבוה לאים ולראיה קוראר נס: — כל הגשוך. אפילו כלב או חמור נושכו היה נווק ומחנונה (8) על נס. על כלוום שקורין פירק"ה בלע"ו וכן (ישעי'ל, יו) וכום על הגבעה (שס מע, כב) הריס ומי (שס יג,

נופל על לשון (ב"ר לה, ה): (9) בחש נחשה. לה נהמר לו לעשותו של נחשת הלה המר משה הקב"ה קורהו נחש והני העשנו של נתושת לשון

جَرْرُ مَا فِي صَمَالِ لِي اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن עמבווים במודבר אַשֶּר על־ עבר אַרָּבָּי בְּמִדְבָּרָא דְעַל אַפּּי נוֹסְעִּוּ מֵאָבְוֹע זַנְיַנְוֹנָ בְּעִנֵּן וּנְטַלוּ מֵאִיבוֹת וּשָׁרוֹ בִּעְנִוֹת

מוֹאָב מִמַּדְנַח שִׁמְשָׁא:

Moab, toward the sun-rising. To mort ni si hoidw essenteliw и and pitched at Ije-abarim, in the And they journeyed from Oboth,

בו מְמֵּׁם לַסְׁמוּ וְיַבְּוֹנוּ בַּנְתַלְ זְבֶּר:

From thence they journeyed, and Right Fight בְּאֶׁמֶבֶׁוּ: לבוב מואָב בול מואָב יבול מּנְבַּלְ בַּאְמְנְיִגְ בּּג אַבְנִגְן מִטְּעִוּם אָמִנְבָאָע אָבִּגְאַבּנֵן מּ אַבֿוּנוּן אַהָּוֹר פֿמּבַבָּר בַיּגָא בּאַבְוּנוּ בּבְּמַבַבּרָא בּוֹפָנִל מַאָּבַ נֹסָמּנַ וֹנִעַנִּ מִמֹּבַר

אָמורָאַר: שׁנְים מוֹאָב בֵּין מוֹאָב יבֵין משמן נמלו ישרו מעברא

and the Amorites; border of Moab, between Moab Amorites.—For Arnon is the the border of the wilderness, that cometh out of Arnon, which is in the pitched on the other side of the From thence they journeyed, and

עַנְּטַלְים אַבְּנִוּן: יְהְנְהָ אָתְיְנְהֵבְ בְּסִוּפְּׁה וְאָתִי קְרָבִיוֹ עַבִּר יִיְ עַלְ יַמָּא מַלְ-פַּן וֹאַמְּר בְּסָפֶּר מִלְנְוֹמָנִי מַלְ בַּן וִנְאָמָר בְּסָפָּר אַ

בסיף יגבירן על נחביר

15 inclineth toward the seat of Ar, And the slope of the valleys That ,non1A

in Suphah, And the valleys of 14 of the Wars of the Lord: Vaheb

wherefore it is said in the book

And leaneth upon the border of

—.dsoM

これがに: לחום מואָב: ݣْݣْݣْݣْك ݣْد لْدْهْمْلْ كْدْخْدْم كْخْصْدى خْمْدىد بصففهاله لْكُيْمُا لَاثْلَامُ كَيْمُا لَمُنَا لَمُعَلِكَ خُرْلَاتِهُ لَامْتَخْلَالًا

כנען שהוא מפסיק בין ארן מואב לארן אמורי: על פני מואב ממזרח השמש. במורחה של ארן מואב: יפוד לבדס וסוא מלשון יעיס (ישעי' כה, יו) ויעס ברד: - העברים. דרך מעבר סעוברים שס את סר גבו אל ארך (II) בעיי העברים. לא ידעתי למה נקרא שמה עיים ועי לשון חורבה הוא דבר המאוע בממאמא והעי"ן בו

- שליפוס שביב אף מואב כן: ב, כט) כאשר עשו לי בני עשו היושבים בשעיר והמואבים היושבים בער מה אלו לא נתנום לעבור במוך ארלם אלא פירשה משה פירשה יפתח) כמו שאמר יפתח (שופטים יא, יו) וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה. ומשה רמוה (דברים מואב ושם מנו ישראל ולא באו לגבול מואב (כי ארנון גבול מואב וסס לא נמנו לסס רשומ לעבור בארצס ואף על פי שלא היוצא מגבול האמורי. כלועס יולסס מגבול סלמורי וסיל של למורייס ונכנסה לגבול מולב עד לרנון שסול גבול ארבון. סקיפו ארן מואב כל דרומס ומורמס עד שבאו מעבר סשני לארנון במוך ארן סאמורי בלפונס של ארן מואב: (EI) מגבול האמורי. מחוס פוף מלר שלסס וכן (דבריס ב, יח) גבול מוחב לשון קלס ופוף:
- נמלי ארנון שאף כאן נעשו נקיס גדוליס (מנמומא כ). ומה הם הנקיס: את אשר יהב להם והרבה נתים בים מוף: - ואח הנחלים ארנון. כשם שממפרים בנתי ים מוף כך יש למפר בנתי יספרו את והב וגוי: − את והב. כמו את יהב כמו שיאמר מן ישד ושד כן יאמר מן יהב והב והוי"ו ישוד הוא כלומר (+1) על כן יאמר. על חניס זו ונסיס שנעשו גס יאמר נספר מלחמום ס'. כשמספריס נסיס שנעשו לאנוחינו
- ידעו הנקים האלו אלא על ידי הבאר שנכנק לשם) (שם): נעס ממקומו ונסקרב לצד גבול מואב ונדבק בו וזסו ונשען לגבול מואב (בס"א אינו) (ועברו ישראל על ההריס ולא פני גבירמס ונמקרב לצד סר של מואב ונכנמו אומן השדיס למוך אומן נקעיס וסרגוס ווסו אשר נמס לשבמ ער שססר נקעים כמין קרנים ושדים בולמין למוך כיון שבאו ישראל לעבור נודעוע ההר של ארך ישראל כשפחה היולאת להקביל מהם ונהרגם בחלים ואבני בליסטראות והיו אותן הנקעים בהר של לד מואב ובהר של לד אמוריים היו כנגד אותן וסדרך עובר במוך סנמל אמרו אמורייס כשיכנמו ישראל [לארץ] למוך סנמל לעבור נלא מן סמערות בסריס שלמעלס ההרים גבוהים והנחל עמוק וקלר וההרים קמורים זה לזה אדם עומד על ההר מזה ומדבר עם הבירו בהר מזה (EI) ואשר הנהלים. מרגוס של שפך אשר שפך הנחלים שנשפך שם דם אמוריים שהיו נמגאים שם לפי שהיו

⊈(□: (a) אֶסׁל אֶתְ הַשְּׁם וֹאִטְּנָה לְהָם לַמְאָה בְּנִישׁ יָה עַּמָּא וֹאָמֵין ¾
אַמָּר אַמַּר יְהְנִיל לְמִמְּטִי בּיִרְא הִיא בּירָא דַּצְּמַר יִיְ וּמִשְּׁם בְּאֵבְה הַנֹּא הַבְּאֵר וּמִתּמָן אָמִנָהִיבַת לְהֹוֹן

עּוֹאָט מַּלִי בָאָר מֶנוּ־לֶה: י אָן יְשְׁיִר יִשְׂרָאֶלְ אָת־הַשִּׁירֶה בְּבֵּיוֹ שַבַּה יִשְׂרָאֵלְ יָתִּ

בּׁמֹמֹּמֹנִים נִמִּמֹּבַבַּב מַטַּוֹנִיב:

בַּמִנְע: פּ וּמִמְּשְׁנְהְ נַחֲלִיאֵלְ וּמִנְּחֲלִיאֵל יִמִּרְּאִּקְיִהְיִבְתּ לְּהִוֹּן נְחֲהָא

על־פְּנֵי הַיִּשִׁיִּלְי: (פּ) מוֹאָב רָאִשׁ הַפּּסְגָּה וְנִשְּׁקְפָּה ימְבְּמִוֹת הַנַּיָּא אֲשֶׁר בִשְּׁבֶר

סיתו מֶלֶךְ הְאֵמֹרִי לֵאמִר:

 $(\zeta \xi \zeta \zeta \zeta \zeta)$

שביתי

להון מַיַּא:

קהוטָביהון בְּאֶר חֲפְּרְוּהָ שְׁרִים כְּרְוּהָ בִּירָא דַחַפְּרוּהָא רַבְּרָבִיָּא שַבַּחוּ לַה: שוּמִּבּוֹשֹא וֹוֹבא סַלוּ בּוֹנִא

אָטִיְהִיבָת לְּהוֹן: יִמְעַדְבְּרֶא בוובא בושו עקא ספריא

ממְּעוּוֹ לְנָעַלִּיָּא יִמִנָּעַלִּיָּא

מַלְ אַפּׁי בֵּית יְשִׁימִוּן: מוֹאָב בֿוּשׁ בְמִׁמָא וּמִסְׁמַבְּיָא ומבמשא לחליא דבחקלי סַלְאַא מִמְּעִיוּן לְעָמְעָא:

סיחון מַלְכָּא אֱמוֹרָאָה لَنْشِكُكُ نَشْلُكُمْ لِلْأَكْبُدِا كُلُا لِشَكِّا نَشْلُكُمْ كَالْفَدِا كِٰزُنَ

> water.' together, and I will give them unto Moses: 'Gather the people 16 the well whereof the Lord said And from thence to Beer; that is

> oring up, O well—sing ye unto Then sang Israel this song:

> the wilderness to Mattanah; and with their staves. And from people delved, With the sceptre, sa digged, Which the nobles of the The well, which the princes

and from Nahaliel to Bamoth; and from Mattanah to Nahaliel;

down upon the desert. the top of Pisgah, which looketh 20 that is in the field of Moab, by and from Bamoth to the valley

:gaiyse 21 Sihon king of the Amorites, And Israel sent messengers unto

- ססכוגים ווכועום ומיבכים ומוליכתן קביב סמסנס וישכאל כאו ואמכו שיכה (מנתומא כ): י, ז) נמם פח לחינוק סידיע לאמו לאחר שעברו חזרו ססריס למקומס וסבאר ירדס לחוך סנחל וסעלחס משס דס (16) ומשם בארה. משס בא סאשר אל סבאר כילד אמר סקב"ס מי מודיע לבני סנסיס סללו סמשל אומר (שבת
- לס. במ"ר. מנמומא כ): נאמרה בסוף ארבעים והבאר נמנה להם ממחלם מ' ומה ראה ליכחב כאן אלא הענין הזה נדרש למעלה הימנו (שבח הימה והלא מחחלת ארבעים שנה הימה עמהה אלא שירדה לפרסה אם הנסים וכן או ישיר ישראל. השירה הואת (פן) עלי באר. ממוך הנמל וסעלי מה שאת מעלה ומנין שהבאר הודיעה להם שנאמר ומשם בארה וכי משם
- נמנה להם: (18) באר חפרוה. ואת סיא סבאר אשר תפרוס שריס משס ואסרן: במשענותם. במעס: וממדבר.
- (19) וממחנה נהליאל. כמלגומו:
- cà. घरद (ठ, दे): שנגנוס בימס של עברים וסעומד על סישימון מביע ורואס כמין כברס ביס וסיא סבאר כך דרש רבי מנחומא (מנחומא אוחה הפסגה על פני המקום ששמו ישימון והוא לשון מדבר שהוא שמם. דבר אחר ונשקפה הבאר על פני הישימון כמרגומו ריש רממא: פסגה. לשון גופס וכן (מסליס מח, יד) פסגו ארמנומיס סגפיסו ארמנומיס: ונשקפה. למלך שסיו מזמנין אומו לסעודה אמר אם אוהבי שם אני שם ואם לאו איני הולך (מנחומא כא): 👚 ראש הפסגה. םפון ולמה לה נוכר משה בשירה זו לפי שלקה על ידי הצהר וכיון שלה נוכר שמו של משה לה נוכר שמו של הקב"ה משל כל שבע ושבע (תנחומה כה): במחקק. על פי משה שנקרה מחוקק שנהמר (דברים לג, כה) כי שם חלקח מחוקק נשיא ונשיא כשסיו חונים נועל מקלו ומושך אלל דגלו ומחנסו ומי סבאר נמשכין דרך אוחו סימן ובאין לפני חניים (02) ומבמוח הגיא אשר בשרה מואב, כי שם מת משה ושם נעלה הנהר. דנר התר כרוה נדיני העם כל
- (IS) וישלח ישראל מלאכים. וצמקום אחר חולה השליחות צמשה שנאמר (דברים ב, כו) ואשלת מלאכים

אַמְּרַ־נַעַּלָרְ נִּבָּלֶרָ: לאָר בְּדֶבֶר הַמֶּלְבְּ נִלְבְ הֹבְ הַ מִּר בְּאִנִרח מִלְכָּא וֹנִוּכְ מַּר ב בְּשְּׁבֵע וּבְבְּבֶעם לְאֵ נִמְּעֵע מָ, בּעַבַל, וּבִבְרָם לָאִ נִמְעַ. מֵ, אָהְבְּרָה בְאַרְעָּה לְאַ נְמָה אָהְבָּר בָּאַרְעָּה לָא נְסְמֵי

דושבר החומף:

until we have passed thy border. we will go by the king's highway, drink of the water of the wells; or into vineyard; we will not we will not turn aside into field, Let me pass through thy land;

וֹצְׁאָב וּוּלְטִם בּוֹאָבֹאָן: نْشِلْمُكِنْ لَاشِلْجُلُك אָת־בְּל־עַמֹּוֹ וַיִּצֵּא לִקְרָאת ב עבר בגבלו ניאָפר סיחו لْمِهِـ بُرَا مَالِا هُلا الْهُلُهُمِي لَكُم هُدَهِ مَالِا يُلا نَهُدُهُمْ

£;₩Ţ%₹; נּבֹבְא נְאָטָא לְנִטְּלְ נִאָּנִים לַנְבָא לַלַבְּמוּנִי וֹמִּבְאָב לַתַּבְּבָּבָא סיחון יָת בָּל עַמֵּיה וּנְפַק לְמִהְבַּר בִּהְחִוּמִיה וּכְנַשׁ

צבוב בני המון: מַר־יַבּל עַר־בְּנֵי עַמְּוֹן בָּי עַּוֹ אָר־אַרְצוֹ מִאַרְנוֹ +z [:.[∴M رَوْد نَشِلَهُم كُوْد لِلْأَلَاد نَشِلَنَانِ

דבני עמין: ממנן אַבי הַפִּיף הַחוּמָא מאַבווָלא מֹב ווּבֹלא מֹב בֹנוֹ בְּחָבְר וִיבִית יָת צַּרְעֵיה ההבאב בפטום

edge of the sword, and possessed

בְּנִטְיהָ: מְבֵי הְאֵמִירִי בְּחָשְׁבִּיוֹ וּבְבְלִלְ - מְרֵוִי אֵמוֹרָאָרִ בְּחַשְּׁבֵּוֹן ַ עַאַבְּע וֹיִמְּב וֹמְבַאָּבְ בַּבֹבְ עַאָבָוּן ווִעוּב וֹמָבַאָּבְ בַּבַבְ נופע ואָבאָן אָנו פֿרְ בַּמֹתְנוֹם וּנְסִוּד וּאָבאָן זִנו פֿרְ פֿוֹנוֹא

بخخر حَفَدُرَكِم:

who had fought against the Sihon the king of the Amorites, For Heshbon was the city of

and in all the towns thereof. of the Amorites, in Heshbon,

25 and Israel dwelt in all the cities

Ammon was strong.

against Israel.

border of the children of children of Ammon; for the

the Jabbok, even unto the

otnu north shi from the Arnon unto

And Israel smote him with the

came to Jahaz; and he fought

Israel into the wilderness, and

together, and went out against

but Sihon gathered all his people

Israel to pass through his border;

And Sihon would not suffer

And Israel took all these cities;

אָת־כָּל־אַרְצָּוֹ מִיּדְוֹ עַרְּ בְּמֶלֶךְ מִיאָב הָרִאשׁוֹן וַיַּקָּח אָרִים קַרָּבְא אַ הַאֲמֹרֶי הַוֹא וְהַוּא נְלְחַׁם עַלְכָּא אֵמוֹרָאָה הִיא וְהוּא בַּר מִשְׁבֹּוֹן מִּיר סִיחָוֹן מֵלֶךְ צְּבֵי מִשְׁבִּוֹן מַרְמָא דְּסִיחוֹן

۸Ľtl:

בְּלְ אַרְעֵיה מִנֵּיה עַד אַרְנוֹן: דְמוֹאָב קַדְמְאָה וּנְסֵיב יָת

unto the Arnon. all his land out of his hand, even former king of Moab, and taken

סס משס לומר לך שנשיא סדור סוא ככל סדור כי סנשיא סוא סכל (מנמומא כב): וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום וגו' הכחובים הללו לריכים זה לזה זה נועל וזה פוחח שמשה הוא ישראל וישראל ממדבר קדמום וכן (במדבר כ, יד) וישלח משה מלחכים מקדש אל מלך אדום וביפחח הוא אומר (שופטים יא, יו)

- (SS) אעברה בארצך. אף על פי שלא נלמוו לפתוח להם צשלום נקשו מהם שלום (שם):
- עומד לנגדס כי אין שם איש אלא נשים ומף (שם): נמן בלב כל אנשי המלחמה ללאם מן העיירום ונחקבלו כולם למקוס אחד ושם נפלו ומשם הלכו ישראל אל הערים ואין אין כל אדם יכול לכבשו וכל שכן אלו שהיה בחשבון. אמר הקב"ה מה אני מטריח על בני כל ואח לצור על כל עיר ועיר ויצא לקראת ישראל. - אילו סימס משבון מלאס ימושין אין כל בריס יכולס לכצשס ואס סיס מימון בכפר מלש שאמרו לו ישראל אעברה בארצך אמר להם כל עלמי איני יושב כאן אלא לשמרם מפניכם ואמס אומרים כך (שם כג): (ES) ולא גחן סיחון וגרי. לפי שכל מלכי כנען סיו מעלין לו מס שסיס שומרס שלה יעברו עליסס גייסוח כיון
- (+2) בי עו. ומסו חוקו סחראחו של סקב"ס שאמר לסס (דברים ב, יע) אל חלורס וגוי:
- (25) בנתיה. כפרים הקמוכים לה:
- שפימון לקחה מהם ועל ידו מהרה לישראל (חולין ם, ב): מידו. מרשומו (ב"מ מו, ב): (62) והוא גלחם. למס סולרך לסכמב לפי שנאמר (שם ע) אל מלר את מואב ומשבון משל מואב סימס כמב לנו

غينانا: מַהְבַּנְן שַבְּיִנִי וְשַׁבְּנִין הַּגַר לְמַהְבּנִן שַּׁבַּנִי וְשַׁבְּנַלְ הַלְבַכוּ וּאָמִבוּ בַּמְהַבְּים בַּאנּ הַלְ כַּוּ וֹמִבוּוּ מַשַּׁלָנִם אַנִי

מואָב בֿהֹב׳. בֿמִוּט אַבֹּלְוּ: מפרינה סיהן אַכְלַה עַנר בְּשַׁלְהָבִיהָא בּנַאָּתְ זְּאֵאַׁנִי מְטַהְּבְּנִוֹ בְּטַבְּנִי נִפַּע מָטַהְּבּנִוּ הַּבָּנֵוּ בְּטַבָּאִ

יבְנְתָּיִי בַּשְּׁבְיִת לְמֶלֶךְ אֵמִרָי בְּנִיתִי צִירִין יִבְנְתִיה בְּשִּׁבְיָא وم جِمِانِي دِيْرًا جِدِرًا جَرَابً جَرَابًا خِجَابًا خِجَابًا خَجَمَانًا جِهِا جَرَابًا خِجَابًا خِجَابًا خِجَابًا אַנִּגַלַבַ מִנְאָּב אַבּבֹבַטֹּ הַם נִג לַכְנָן מִנְאָבֹאָג אַבֹּבַעוּן

Ü.L₽%: נַנְשָׁים עַר־נַפַּח אֲשֶׁרֹ עַר שׁילְמָן מִדִּיבוֹן וְצַּדִּיאִי עַר

בְאֵמנוֹ אַמִּב מִּם:

ははしはと קדום הקיף בָּאִישְׁא בְּרְמָא דְּסִיחון:

בּבּלְטִוּן בּוּט בַּטַלָט בַמָּטַאָ בְּלְחָנִית מוֹאָב כּוּמִבּוֹא הסיחון קטילו עמָא השָרוֹ

וַנּגְרֶם אָבָר מַמְּבְּנוֹ מַּרְ־דִּירְלָן בְּסַבַּת מַלְכוּ מַמַמְשִׁבּוּן צַּרָא לְמַלְכָּא אֱמוֹרֶאָה סִיחוֹן:

נופח דַּסְמִיךְ עַל מֵידְבָא:

דּ נַיִּמֶּבְ וֹמְּבִאְיִלְ בַּאָבֵא הַאָּמִבְוּ: נִימִיב אַמוּרָאָה: ĒÄĹſ *i*@Ľ%4

אָת־ וְמְבֵירְ יָת אָמוֹרָאָה דְּתַמֶּן: ַנְעָּיְבֶּע וֹנִלְבְּעוּ בַּוֹעָיִת (כֻ נַעָּוֹב וּלְבַתָּוּ בַּבְּבַנַנַעָא ַנִּישְׁלַח מֹשֶׁה ְלְבַגֵּלְ אָתְ־ יִּשְׁלַח מִשֶּׁה ְלְאַּלְלְא יָת

> be built and established! Heshbon! Let the city of Sihon 27 parables say: Come ye to Wherefore they that speak in

.non1A The lords of the high places of It hath devoured At of Moab, sa A flame from the city of Sihon; For a fire is gone out of Heshbon,

Amorites. captivity, Unto Sihon king of the orni erstagnab and has daughters into He hath given his sons as undone, O people of Chemosh; Woe to thee, Moab! Thou art

Thus Israel dwelt in the land of unto Medeba. unto Nophah, Which reacheth And we have laid waste even perished—even unto Dibon, them—Heshbon is

We have shot at

the Amorites.

were there. and drove out the Amorites that 32 and they took the towns thereof, And Moses sent to spy out Jazer,

בשם סימון להיות עירו: לקללו וזסו שאמר לו בלק (שם כב, ו) כי ידעמי את אשר מברך מבורך וגו' (תנחומא כד): חבנה וחבונן. משבון משלו: המשלים. בלעס ובעור וסס אמרו: באו חשבון. שלא סיס סימון יכול לכבשס וסלך ושכר את בלעס (TS) על כן. על מומס מלממס שנלמס פימון במומב: יאטרו המשלים. בלעס שנממר בו (במדבר כג, ז) ויש מ

ולחיים בלשון ארמי: ער מואב. ער של מואנ: (82) כי אש יצאה מחשבון. משכנשה סימון: אכלה ער מואב. שם לומה המדינה קרוי ער בלשון עברי

(92) איי לך מואב. שקללו את מואב שימסרו בידו (שס): במוש. שס אלסי מואב (שופטיס יא, סד): נהן.

UT (GA: היות ניר לדוד עבדי: - וגשים. שי"ן דגושה לשון שממה כך יאמרו המושלים ונשים אותם: עד נפח. - השימונום שד דיבון מרגוס של פר עד, כלומר פר ניר מדיבון. ניר לשון מלכוס ועול וממשלם היש כמו (מלכיס־ה יה, לו) למען (30) ונירם אבד. מלכות שלקס: אבד חשבון עד דיבון. מלכות ועול שקיק למוחל בתשנון חבר משם וכן הנומן אם בניו של מואב: פּלישם. נסיס ופלימיס מחרב ואם בנוחיו בשביח וגוי:

משק לקלחס (מנמומא כד): (22) יישלח משה לרגל את יעזר. המהגלים לכדום המהו לה נעשה בהחשונים במומים הנו בכח הפלחו של

עוא וֹבַל_מַמָּוּ द्वदेवंद्वेप עוג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן לִקָרָאֹהָם تنظر تنقح، قثك يتخفا تنظع

אַמֶּר יושֶׁב בְּחָשְׁבָּוֹן: مِשْرِم جُورِبالْ فِرِحُكِ بِهُمْلُارِ וֹאָשַ אַבְאַבְוֹמְאָבוֹ וֹמְמָּנִם בְּוָ כַּאָּמָּב ΧŲĹ מפמיר אַלַבטונגא אָטָו בּי בוֹגוֹבְ للأإلا 84_**द**क्षा

מוביר ווירשו אָת־אַרְצָּרָ:

עַמּוֹ עַד־בָּלְתֵּי הִשְּׁאָיר־לָוֹ

خْدَلْـتَا نْتَـلْب: (م) פפולים בְעַרְרָוֹת **にぶて** رَافُمُو خُرْرُ الْمُلْعَادِ الْمُلَادِ الْمَرِدِ خُرْدِ الْمُلَعَرِ الْمُلَا

> **خېلىشىن** וֹכֹא מַּמִּיה לְאָנָחָא קַרְבָּא בְּמִיתְנוֹ לְמַבְּמִיתְּהוֹ הוֹא משלו שלפט הגי מלפא נאטפויאי יסְלִיקוּ לְאִוָּבִע

בְּעָבְרְתָא לְסִיחוֹן מַלְכָּא אַבהיה וְתַּעְבָּיִר כִיה בְּמָא ן אָח־בְּלִ־עַמָּוֹ יָמֵיה וְיָח בְּלִ עַּמֵּיה וְיָח מְנֵּיה אֲבֵי בִידְךְ מְסָרִית נְצְּמֵר יְיֵ לְמִשֶּׁר לְאִ עַּרְחַל

אמונאי גוטור במשבון:

ביה משיניב ויריתו ית בְּלְ עַמֵּיה עַד דְּלְאַ אָשְׁהָאַר " נּיִּכְּנּ אָטַׁנְ וֹאָטַ בּׁלָּגִּן וֹאָטַ בּּלַץ . נְּמָטַנְ זִטְגִּיַ וֹנִט בּׁנְנְטִּג וֹנִט בּ

خْرَلُكُ لِلهُ كَارِدُكِ إِنْ اللَّهُ الْمُؤْمِنُ اللَّهُ اللَّالِمُ اللَّهُ اللَّالِمُ اللَّاللَّاللَّالِمُ الللَّا الللَّهُ اللَّهُ الللَّا الللَّالَّ اللّا ממבר בְּמֵישְׁרֵיִא דְמוֹאָב מִעִּבְרָא

> battle at Edrei. them, he and all his people, to king of Bashan went out against 33 the way of Bashan; and Og the And they turned and went up by

and thou shalt do to him as thou and all his people, and his land; Fear him not; for I have And the LORD said unto Moses:

Hesphon, Amorites, who dwelt at didst unto Sihon king of the 34 delivered him into thy hand,

they possessed his land. and left him remaining; and 35 and all his people, until there was So they smote him, and his sons,

Jordan at Jericho. plains of Moab beyond the XXII journeyed, and pitched in the And the children of Israel

The Haftarah is Judges 11:1 - 11:33 on page 204. On Rosh Hodesh, read Numbers 28:9 - 15 for Maftir and the

אַמָּרַיִּעְיִי יִשְּׂרָאֵלְ לְאֵמִרָּיִי: דַּעָּבִר יִשְּׂרָאֵלְ לְאֵמוּרָאִר: ﴿ لَذَٰكِ خُرُكِ قُلْ مُفَالِ هُلِ خُرِ لِللَّهُ خُرُكِ قِد مُعَادِ نُن خُرِ

בְּנֵרְ וֹמִּבְאָבְ:

ረረረ):

נמשט למואלאי מו שבם לני בַּר רַב הָוּא נִיָּקְץ מוֹאָב מִפְּנֵר מִפְּנֵר עִנְּאַ צְּרֵי סִנִּי הִנּא دِ رَبْدِه מוֹאָב מִפְּנֵי הַעָּם מִאָּד יּדְחִיל ְ מוֹאַבְאָה מִן בֵּדָם

And Mosb was sore afraid of the

all that Israel had done to the

And Balak the son of Zippor saw

Israel. dread because of the children of and Moab was overcome with 3 people, because they were many;

הבשן נשחר מיחר הרפחים (נדה פח): ספליט סוא עוג שפלט מן הרפאים שהכו כדרלעומר וחביריו בעשמרות קרניס שנאמר (דבריס ג, יא) כי רק עוג מלך (48) אל חירא אוחו. שסיס משס ירא לסלחס שמא מעמוד לו זכומו של אברסס שנאמר (בראשית יד, יג) ויבא

(35) זיכו אוחו. משק סרגו כדלימל בברכות (נד, ז) נסרולק עקר עורל בר מלמל פרקי וכו':

<u>i</u>@L%4:

Haftarah on page 217.

(ב) וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמורי. מתר מלו שני מלכים שהיינו נמומים עליסם

(E) ויגר. לשון מורא כמו (איז ביט, כט) גורו לכס: ויקץ מואב. קלו בחייהם (כמו קלחי בחיי והוא מקרא לא עמדו בפניסס אנו על אחח כמה וכמה לפיכך ויגר מואב (חנחומא בלק ב):

מָלֶב לְמִוֹאֶׁר בַּמָּע עַבְּוֹא: ثَلُّكُ لَيَهُيُّكِ يَخُرُّكُ قُلِيهُ فَيْلِ סְבָּיבֹהַנֵינוּ כִּלְחָדְ תַּשְּׁוֹר אָת שַּמְּׁע יְלַעַבְּי עַפְּּעִבְּלֵ אָּעַבְּלֵבְ

بَهُدُا لَبِيهِ بِهُلِ مَقَرِّر: ממצְרַיִם הַנָּה כִּסָּה אָת־עֵּין ֻּלַוֹ לֵאַמֻּר זְהַנֶּּה עַ<u>ּ</u>ם נְצָּאַ تؤثر كثا خدر مقار خكرها جِفَرَالِ الْمُؤْلِدِ الْأَرْاتِ الْمُؤْلِدِ الْأَرْاتِ الْمُؤْلِدِ الْأَرْاتِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُلِيلِي اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّذِي اللّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّذِي اللَّهِ الْمُؤْلِدِ لِلْمُؤْلِدِ الللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّذِي الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّذِي الْمُؤْلِدِ اللَّذِي الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِي الْمُؤْلِدِ اللَّهِ الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِدِ لِلْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِي الْمُؤْلِي الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِدِ الْمُؤْلِدِ اللَّالِي الْمُؤْلِدِ اللّ בָּן בְּעָר (בספרי ספרד ואשכנו וּהָאַלָּע מֹלַאָּלָים אָּלַ_עַּלָּמֶם

מְבַנְדְּ וַאָּמֶב עַאָּר יוּאָר: ĽΪ XAL_UTLL דָן וֹאַלֹבְמֵהוּ מוֹן בֹאַבוֹא בֿוּ עוא מפוני אולי אוכל נפהד 9 %u_intan ىالات בו_מַּגוּם ⟨ĊĽ_ţ̈́% ائے۔لائے

₹\$'4: בּלֹקְּם וֹגֹבּבׁנוּ אֶלְגוּ בִּבֹנֵי בּלְהָם וּמִלְּנִקוּ הֹמָנִי פּטֹינֹמִי ע נפְסְמֶנִם בְּיָדְבָם וַיְּבְאנִ אָבְ_ וְפַסְמִיּא בִּיִדִיְהוֹן וֹאָמוּ לְוָת וּנְּבְּׁכְנּ זַבְּׁוֹגָ מִנְאָׁבְ וֹזַבְׁוֹנָ מַבְּוֹן וֹאִזִּנְנִ סָבֵּו מִנְאָב וֹסָבֵּו מִבְּוֹן

למואר במדנא הרוא: יבַלַל בַּר צָפּוָר מַלְכָּא שובא זע זרוקא דַּחַקְּלָא בְּעַן יְשֵׁיצֵין קְהָלְאִ יָת כָּלְ נ_יאמר מואָר אַלְ-וֹלֵנֵוֹ מִבְּיִוֹ וֹאַמִּר מִוּאָר לְסָׁבֵּוּ מִבְּיוֹ

24424: מְּנִמָּא בֹּאַבֹּהֹא וֹעוּא מֹבוּי ממגבום בא בפא ננ מון קיה למימר הא עמא נפק פַּבוש אָבה בּנוּ. הַמָּוש לָמִלִבוּי בר בְּעוֹר לְפָּתוֹר צָּבָר דְּעַלָ ישָׁלַם אִוֹנִּגִין לָוֹנִי בֹּלָמָם

מבבר ודתליט ליט: אָבו וֹבֹמֹלא וֹט צַטַבּבונַ לבר וֹאַנוֹבֹכוּנִי מוֹ אַנֹמֹאַ מני מאָם אָכוֹל לְאַנָּחָא בֵּיה מַמָּא בַוֹבוּן אָבוּ הַפָּוּך הוּא וכמן אַיתַא כמן לוט לי יַת

Zippor was king of Moab at that the field."—And Balak the son of as the ox licketh up the grass of 4 lick up all that is round about us, Midian: 'Now will this multitude And Mosb said unto the elders of

they abide over against me. cover the face of the earth, and out from Egypt; behold, they Behold, there is a people come people, to call him, saying: the land of the children of his Pethor, which is by the River, to Balaam the son of Beor, to And he sent messengers unto

cursed. and he whom thou cursest is he whom thou blessest is blessed, out of the land; for I know that them, and that I may drive them I shall prevail, that we may smite 6 too mighty for me; peradventure curse me this people; for they are Come now therefore, I pray thee,

words of Balak. Balaam, and spoke unto him the their hand; and they came unto the rewards of divination in elders of Midian departed with And the elders of Moab and the

- מנוסו עליסס ללוכך שעס: בו סימן ברכה (במדבר רבה. מנסומה ג): – בעה ההוא. לה היה רלוי למלכים מנסיכי מדין היה וכיון שמם סימון במו אלא בפיו אמרו אף אנו נבוא עליסס באדס שכמו בפיו (מנמומאג): בלחוך חשור. כל מס שסשור מלמך אין שראו את ישראל נולחים שלא כמנהג העולם אמרו מנהיגם של אלו במדיץ נחגדל נשאל מהם מה מדחו אמרו לו אין שבאו מדין על מואב למלחמה. אלא מיראתן של ישראל עשו שלום ביניהם. ומה ראה מואב לימול ענה ממדין כיון (+) אל זקני מדין. וסלא מעולס סיו שונאיס זס אם זס שנאמר (בראשים לו, לס) סמכס אם מדין בשדס מואב.
- (d(d(d) 7): שמדו עליסס וסרגוס (שס): - והוא יושב ממלי. מסר כמיב קרוביס סס לסכרימני כמו (מסליס קימ, י) כי אמילס ד): עם יצא ממצרים. ואס מאמר מס מויקך: הנה כסה אח עין הארץ. מימון ועוג שסיו צומריס אומנו לסס עלס לספקיר עלמן לונוס (שס א): - לקרא לו. סקריאס שלו סימס ולסנאמו שסיס פוסק לו ממון סרבס (שס אלו היו לנו נביאים חזרנו למוטב העמיד להם נביאים והם פרלו גדר העולם שבחחלה היו גדורים בעריוח וזה נחן לו עמיד אמה למלוך. ואם מאמר מפני מה השרה הקב"ה שכינמו על גוי רשע כדי שלא יהא פממון פה לאומות לומר פשומו של מקרה כך שם המקום: ארץ בני עמו. של בלק (במד"ר. מנחומה ד). משם היה ווה היה מחנבה והומר (a) פחורה. כשולמני סוס שסכל מרילין לו מעום כך כל סמלכים מרילין לו אגרומיסס (במד"ר. מנחומא ד) ולפי
- (במד"ר. מנחומה ד): בי ידעודי וגור. על ידי מלחמם סיחון שעורמו לסכום הם מוהב (שם חקם כד): (6) גבה בו. אני ועמי נכס בסס. דבר אחר לשון משנה הוא (ב"מ קה, ב) מנכה לו מן הדמים לחקר מהם מעץ

亡스츄ㅁ: אַלְגְׁ נַיּמְּבָׁנִ מְּנִאֶבְ מִם - מִמָּי וְאִּנְרִיכִי נַבְּרָבֵּי מִנְאָבְ בְּבֶּר כַאְמֶּר יְדְבָּר יְהְוָה פְּתְּנְטָא כְּטָא הִינִילֵילֹ معدمذ يتقابكت وإينهكروا וַיְאַמֶּר אֲלֵיהֶם לֵינוּ פֹּה וַאֲמַר לְהוֹן בִּיתוּ

מְם בֹלמֶם: אָשֹׁכֹתְ דֹּלָגֹא

of Moab abode with Balaam. speak unto me'; and the princes you back word, as the Lord may 8 here this night, and I will bring And he said unto them: Lodge

: ئاڭتە וֹיֵּאמֶר מֶי הְאֵלְמֵּים הָאֵלֶּה בִּלְעָם נַאָּמָר מַן מּרְּבָרַיָּא

بالإذرا ينشك: אָבְיַנִים אָבְ-בֹּלְמֹֹם וֹאִנִא מִוּמִר מוֹ פֿבֹם וֹוֹ לְנִע

with thee? and said: What men are these And God came unto Balaam,

מְלַע אָלֶו: בַּבְיַל בּוֹבְאַפָּׁב מִנְאָב בּב אַפּוָב מַלְכָּא בּמוָאַב נּגְאמֶר בּלְמֶּם אֶּבְיַנִאָם נִאִּמָר בּלְמָּם אֶבְיַנִים נִאָּמָר בּלְמָם אֶבִים וֹי בֹּלְפ

הְלַע לְנִׁעִי:

:[saying]: Moab, hath sent unto me To galak the son of Zippor, king of And Balaam said unto God:

אַנכֿל לְנִלְנִם בּוּ וֹגַרַהִּטֹּנוּ: לְבָּר מְבָרַבְיִ אָנְוּ אָנְלָּי .. וּוֹכֵס אָּטַבְעֵּוֹן הָאָגֶרֶץ עַּמָּה הנה הְעָם הַיּצֵא ממִצְרִים הָא עַמָּא דִּנְפַּק ממִצְרִים

לב נאָטבניבי: מאָם אַכּוָל לְאָּנָהָאַ בַּיה בְּעַן אֵיתַא לוּט לִי יָתֵיה נְטַבּא נִעַ הֹגוֹ הֵטְהָא בַאַבֹּהֹא

shall drive them out. able to fight against them, and them; peradventure I shall be of the earth; now, come curse me out of Egypt, it covereth the face Behold the people that is come

אָנַרַ הָנְים בָּי בָּרָוּדְ הָוּא: לְאִ עַלְּךְ עִּמְּעָה לְאִ תְאָרִ עִּמְּהוֹן לָא הָלִיִּט יָנִי עַמָּא וּגֹאָמֶר אֶּלְנִים אָלְבֹלְמֶּם וֹאֹמֶר הְ לְבֹלְמֶּם לָא נוּהִילְ

אָב, בָריך הוא:

for they are blessed." thou shalt not curse the people; 12 'Thou shalt not go with them; And God said unto Balaam:

حَيَحَكِ لِهُ مُؤْدُهِ: אַרְצְּבֶם בֵּי מֵאֵן יְהֹוֹה לְחָחָי (44,4) \$4_4. 44 44 44 וּגַּלַם בֹלַמַּם בַּבָּבַר וּגָאַמָּר

لإَوْرَار: ii id dantdı daliq באַבהכון אָב, בהֹוֹא שבם ולם כלמם למלבא ואמר

to give me leave to go with you. your land; for the Lord refuseth princes of Balak: 'Get you into 13 morning, and said unto the And Balaam rose up in the

- אמרו אין בו מקום הניחוהו והלכו להם שנאמר וישבו שרי מואב עם בלעם אבל וקני מדין הלכו להם (שם. מנחומא וקני מדין אמכו אם יבא עמנו בפעם הואת יש בו ממש ואם ידחנו אין בו חועלת לפיכך כשאמר להם לינו פה הלילה (ד) וקסמים בידם. כל מיני קסמיס שלא יאמר אין כלי משמישי עמי (במד"ר). דבר אחר קסס זה נעלו בידס
- שריס גדוליס מכס: וישבו. לשון עכצס: באשר ידבר ה׳ אלי. אס ימליכני ללכם עס בני אדס כמוחכס אלך עמכס שמא אין כבודו לחמי להלוך אלא עס שנאמר (בראשים לא, כד) ויבא אלסים אל לבן הארמי בחלום הלילה. כאדם ההולך אלל פלגשו בהחבא (ויק"ר א, יג): (8) לינו פה הלילה. מין רום סקודש שורס עליו מלח בלילה וכן לכל נבימי חומות העולם וכן לבן בחלום הלילה
- מם שלוכל לקלל ולה יבין (תנתומה ה): (9) מי האנשים האלה עמך. לסמעומו בל למר פעמיס שלין סכל גלוי לפניו לין דעמו שוס עליו לף לוי לרלס
- (OI) בלק בן צפור וגוי. אף עלפי שאיני חשוב בעיניך חשוב אני בעיני המלכים (שם):
- אלא ואגרשנו מן הארך איני מבקש אלא להפיעם מעלי ובלעם היה שונאס יותר מבלק (במד"ר. תנחומא ה): (II) קבה לי. זו קשס מאלה לי שהוא נוקג ומפרש (במדבר רבה. שם): הגרשחיו. מן סעולם ובלק לא אמר
- אינם לריכין לברכתך כי ברוך סוא משל אומרים ללרשה (מ"א לדבורה) לא מדובשיך ולא מעוקליך (במד"ר. מנחומא (21) לא חלך עמחם. אמר לו אם כן אקללם במקומי אמר לו לא מארר אם סעם אמר לו אם כן אברכם אמר לו

בַלְבַ הֹמֶנוּ: בּׁלְשׁׁ נַגְּאַמִּנְנִ מִאָּוֹ בּלְמֹם לָנִינִ בּלָט נִאָּמָנִנִ סִבִּיב

בלים וְנִכְבָּרִים מִאֶּבֶּר: ע ניָסֶף עִּיִּד בְּלְּק שְׁלַיִּה שְּׁלִים וְאִיּסֵיף עּיִּד בְּלָּק שְׁלַּה

לא טפֿלה מִבַלְנַ אָלָּנִי בְּהְ אָמֵר בְּקְלַ בֶּן־צִפּוֹר אַל־ בְּדְנוֹ אַמִר בְּלָק בַּר צִפּוֹר

וּלְבְּחִ־נְּאׁ מֲבְּחִ־לִּי אָת הַעָּם וְאֵיתִא בִּעַן לוּט לִי יָת עַמָּא הזה: עז אָמְּבְשַאָּמָּב אָלְּגְ אֶמְּבִּיב וֹכִלְ בַּינִמָּב לִנְ אַהְּבִּיב tor I will promote thee unto very section of the se

كَيْرُشُلِمَ كُمَّوْلًا هُلِ يُحْلِكُ لِيَ לְעֲבֹר אָת־פִּי יְהְוָה אֱלֹהָי בֹּישׁׁ בַּׁמֹשׁ וֹנְעֹב לְאַ אִנְכָּלְ מֵּלְ, בִּימִיִּי בְּסֹּן וּדְתַב לְיִי » בְּלֶם אִם וְטֵּוֹ בְּיִ בְּלֶם מִּלְאֵ בִּלְם אִם וִטֵּוּ כְּ, בִּלְם

אַבַּבָּר אֵלֶיף הַעָּשְׁהָי: אַטַּׁם וֹאַב אָט_עַבּבָּר אָהָבּ خلا قعد بهزم، عدد خلا ∞ בֻנְלִוֹן וַנְאִמֶּר לוֹ אָם לִלְּרְאָ اَزُٰجِهُ هُٰكِيْدُهِ ١ هُٰكِ-فَذِٰمُٓهِ رَهُنَهُ مَا مُنْدُ مَا كَالْتُ أَنْ יפר יהן דבר עמיי:

בּלְמֹם לְמִיםׁי מִּמֹלֹאִ:

בלבלו סניאו וופונון

לֹא כֹהוֹ שֹׁשְׁמֹנה מֹלְמִנִים. נַיְּבְאָנ אֶבְ_בֹּלְמְּטְ נַיֵּאָמֶבוּ לְנִי נַאָּטִי לְנִי בּלְמָּם נֹאָמָבוּ לְיִי

זְּמֵּיְרְתָא אִוְ וַבְּּלִיא: מומבא בוֹן אָלִנוּ לִמֹהֹבֹּר ל, באו לממבר מל לזירת וּנֹהֹן בֹלְהָּם וֹנְאַמֶּרְ אָבְ-הַבְּבַרׁ. וֹאִטִּיִר בּלְהָם וֹאַמָּר לְהַבְּבוֹי

יוסיף ין לְמַלְּלְאַ עִּמִי: אַמָם הַלְּיֵלְה וְאֵבְישׁ מַבְר אַמוּן בְּלִילְיָא וְאָנַע מָא וְעַּמְה שְׁבֵּוּ נָא בְּזָוֶר נַם־ וּכְעַן אַוֹרָיִכוּ כְעַן הָכָא צַּרְ

ولإيرا: פּטׁלמֹא בּאַמּבָּיל עַמָּּך יַמָּוּ יָמִיהּ קום אַיזַיל עַמְּהוֹן וּבְרַם יָת אם למלבי לב אינו יולביא לבלהם ליליא נאַמר ליה

'su diw said: Balaam refuseth to come 14 and they went unto Balak, and آدِراد الله المراج البات البات المراج المراج المراج المراج (And the princes of Mosb rose up, المراج المراج المراج المراج المراج المراج المراج المراج المراجع

ւհոռ ւհշչ. more, and more honourable And Balak sent yet again princes,

coming unto me; pray thee, hinder thee from the son of Zippor: Let nothing, I said to him: 'Thus saith Balak And they came to Balaam, and

".əlqoəq sidt əm come therefore, I pray thee, curse thou sayest unto me I will do; great honour, and whatsoever

or great. my God, to do any thing, small go beyond the word of the Lord full of silver and gold, I cannot 81 Balak would give me his house unto the servants of Balak: 'If And Balaam answered and said

speak unto me more.' may know what the Lord will 19 ye also here this night, that I Now therefore, I pray you, tarry

that shalt thou do. word which I speak unto thee, up, go with them; but only the men are come to call thee, rise onight, and said unto him: 'If the And God came unto Balaam at

- בקשול דסוט לפיכך ויוסף עוד בלק: (13) להלך עמכם. אלא עם שריס גדוליס מכס למדנו שרומו גבוס ולא רלס לגלות שסוא ברשומו של מקוס אלא
- רבס. מנמומל ו): (17) בי כבד אכבדך מאד. יומר ממס שסיים נועל לשעזר (רולס לומר זמלחמם סימון) אני נומן לך (זמדזר
- שסוא ברשות אחרים ונתובא כאן שאינו יכול לבעל הברכות שנתברכו האבות מפי השכינה (שס): שסרי לריך לשכור חיילום רבום ספק נולם ספק אינו נולם ואני ודאי נולם (שס): לא אוכל לעבוד. על כרסו גלס (18) מלא ביהו כסף וזהב. למדנו שנפשו רמבה ומחמד ממון אחרים אמר ראיי לו לימן לי כל כסף וזהב שלו
- לקללה הלואי שלא יומיף לברך כאן נמנבא שעמיד להומיף להם ברכוח על ידו (שם): (פו) גם אחם. פיו סכשילו גם אֿמס מופכס לילך בפחי נפש כראשוניס (שם): עה יסף. לא ישנה דבריו מברכה

これがに: אליטי ניקם בלעם בַבּקקר וַיַּחַבִּשׁ וְקָם בִּלְעָם בָּצִפָּרָא וְזָרֵיוּ

מַּלְ־אָּנְנְוּ וּמְּנֵׁוּ נִמְנֵי נִמְנֵי נִמְנִי נִמְנִי בּבֵּבׁב לְמִּמֹן לְוָ וֹעִיּאָ רִכֹּב בי הוא ניהיַצֶּב מַלְצַּף יְהוָה

יַבוב: בּלְעָם אָת הָאָתוֹן לְתַּשִּׂמָה مَا بَيْدُكَ نَظَمُكُ خَمِٰثُكِ رَبُّكُ שְׁלִּיפְּה בְּיָדְוֹ וַתַּטְּט הְאָתוֹן שְׁלִיפָּא בִּידִיה וְסְטְּה אַהְנָא בי יְחוֹה נצָב בַּבֶּרֶךְ וְחַוְבָּוֹ נּשַּׁבַא בַאָּטוּוֹן אָטַבַמַלְאָּבַ נִנַזִּט אַטָּלָא נִנַ מַלְאָּכַא בַּיִי

ÇÜĞLU: עַכְּרָמִיִם נְּבֶרַ מִנְּיִׁר נְנְבֶּרָ בַּרְמִיָּא אַנְרָא בַּנְבִירָא מִכָּא ליג <u>ויעַמֹּדׁ מֵלְאַךְּ יַהְוֹהְ בְּמִשְׁעִיּל</u> וְקָם עַלְאַבָּא דַּיִיְ בְּשְׁבִיל

هُم يَظِّيد يَبُولُه خُيَجَتُكِ: ﴿

ניגֶלְנִּ מִם_שְּׁבֵי. יֵה אַּהְנִיה נִאָּזִלְ עִם רַבְּרְבֵי. מוֹאָב:

עולימוהי עמיה: בביב אַל אָלוּיה וּהָבוּן בְּאִנְרְחָא לְשְׂטָן לֵיה וְהִיא עוא וֹאִטַׁמַטַּר מַלְאָּכָא בַּינִ تنتد هم الأم المرات الم

לאַסְמִיוּתַה לְאִוֹרְחָא: וּמִּבוֹא בֹלַמִּם נִינ אַּטֹּנֹא מן אוְנְטָא וֹאִזּכִט בּטַלַלְא ממשע באונטא נטנביע

וֹלִבוֹא מִכֹּא:

לכותלא ואוסיף לממחה: נשלְעָה אָעַבְרָגָּק בּלְהָּם וּבְעַתַי יִע בּגִּלְאָּ בּבֹלְהָּם יי יְהְנְה וַהְּלְהִץ אֶל־הַלְּיר דִּייִ וְאָדְהֵיקה עָם בּוּהָלְא נְּעָרֵא הַאַּטְוּן אָטַ־מַלְאַּרִּ נְחָזָּט אָטִרָּא הָט מַלְאַכֹּא

> Moab. and went with the princes of 21 morning, and saddled his ass, And Balaam rose up in the

—.min him his ass, and his two servants were him. -- Now he was riding upon the way for an adversary against of the Lord placed himself in because he went; and the angel And God's anger was kindled

into the way. Balaam smote the ass, to turn her way, and went into the field; and the ass turned aside out of the 23 bash sid ni nwerd drawn in his hand; and LORD standing in the way, with And the ass saw the angel of the

this side, and a fence on that side. the vineyards, a fence being on 24 stood in a hollow way between Then the angel of the Lord

And the ass saw the angel of the

and he smote her again. Ealaam's foot against the wall; unto the wall, and crushed LORD, and she thrust herself

- אשר אדבר אליך אומו מעשה ואף על פי כן וילך בלעם אמר שמא אפמנו וימרלה: (OS) אם לקרא לך. אם הקריאה שלך ומבור אחה לימול עליה שכר קום לך אחם: ואך. על כרחך את הדבר
- לבו כלבס שוק (במדבר רבק. שם): מברסס מביסס שנאמר (בראשים כב, ג) וישכס מברסס בבקר וימבוש את המורו (מנחומא a): עם שרי מואב. (IS) ויחבש אח אחנו. מכלן שסשנלס מקלקלם לם סשורס שמבש סיל בעלמו. למר סקב"ס רשע כבר קדמך
- יוליך עמו שני אנשים לשמשו וחוזרים ומשמשים זה אח זה (שם): כולס למנעו מלחעום שלם יחעם ויחבד (במד"ר. חנחומה ח): ושני נעריו עמו. מכחן להדס חשוב סיולה לדרך (SS) כי הולך הוא. כפס שסדבר רע בעיני סמקוס ונמפוס לילך: לשמן לו. מלפך של רממיס סיס וסיס
- (מנמומא מ) וכן היה סופו (במדבר לא, מ) ואם בלעם בן בעור הרגו במרב: זיינן של אומום העולם בחרב וסוא בא עליהם בפיו שהיא אומנום שלהם אף אני אספוש אם שלו ואבוא עליו באומנוסו מערף דעמו כשיראס מויקין (מדרש אגדס): והרבו שלופה בידו. אמר רשע וס סנים כלי אומנומו שכלי (ES) וחרא האחון. וסוא לא כאס שנתן סקנ"ס רשות לנסמס לכאות יותר מן סאדס שמתוך שיש נו דעת
- alg: בסלוכן וכן (ישעיס מ, יב) מי מדד בשעלו מיס. ברגליו ובסלוכו: - גדד מזה וגדד מזה. סמס גדר של סבניס (24) במשעול. כמרגומו בשביל. וכן (מ"ה כ, י) הם ישפוק עפר שומרון לשעלים. עפר הנדבק בכפוח הרגלים
- (32) וחלחץ. סיא עלמס: וחלחץ. אם אחרים את רגל צלעס:

ثثك خِنْمُبِت نَصْرا بَهُمْهِيج: וֹנֹהְמִעְ בֹּמִׁלַנִם גָּב אֹמָה אָגוֹ. וֹלֵם בֹאִנֹב הַעֹ בַּלָנִנ אָנִבו וּוֹיִמֹּנ מֹלְאַנֵּ וֹעוֹנִע הֹבַיִר וֹאִימָנּ מֹלְאַבֹּא בּוֹוֹ הַבַּר

הַאָּטִוּן בַּמַפַּל: וּנְיִם בּלְמָּם וּנְּיִדְ אָטַר רוּגָּזָא דְּבָלְעָּם וּמִּהָא נָת رم יְהְלֶּה וַמִּרְבָּץ מַחַת בִּלְמָּם יִרְבַּעַת מָחוֹת בִּלְעָם יִּהְבַּעַ נשׂבא באַטוּן אָט מַלְאַב נבוֹיִט אָטִוֹא יָט מּלְאַלא בּייִ

للأكرب: לְּבְׁ בֹּּג עִבֹּנְעָּוֹג זֵע הָּלְהֵה לְּנֵבְ אָבֵּג מִטִּנִּעֹּוֹג גַּוֹן שֹּלְת י וּמַאָמֶר לְבַלְמַם מֶּעַ_מֹּמָּ,טֹּ, וֹאָמָרַט לָבַלָמָם מָא הַבַּרַ,ט נופּסָר יְהוָה אָת־פַּי הַאָּהָוֹן ופִּסַר יִיָּ יָה פּוּמָא צַאָּהָנָא

בְּיִבְי בִּי עַמָּה הַבְּיִהְיִי בילמּכֹּלְלַשׁׁ בַּגָּ לַגָּ יִּמְבַעַיְנִיתַ ⁶² נּגְאמֶר ְ בְּלְמֶּם ְ לְאִיְנְוּ בֵּּנ נִאָּמָר בִּלְמֶּם לְאִּטִּנִּא אָרֵנ

לְךְּ בְּׁח וַיִּאִמֶּר לְאִיּ تبت تتوفيا بوفيه، كيونه בְבַבְהָ מְלֵי מֵמְיִדְדְּ עַּדְ הַיִּיוֹם נהאמר האַלון אַל־בָּלִעָּם

ניקד נישְׁתַּחוּ לְאַפֶּיוּ: حَبُثك لْمَلْخُرِ هُكُفُك خُنُكُر וַנַּבְא אָנַרַמַלְאַּדְּ יָהוָהַ נִצְּבַ וּנְגַלְ יְהֹוְהַ אָּתַ־עֵּינֵי בְלְעָּם

خٰظۂھ، خٰڍۤڟ؞ڗؙۼ ڶڂۿ۪ڟۼڂۼۦ

אַקנא בָּחוּטָרָא:

ظھۈندك: עובא לידי אַני خيزا חַיִּיכִהַ בַּי אָלוּ פּוֹן אָית

בְּבֵון וַאֲמָר לַאִּ: كتريط لاحريطته خششتد خك מֹבְאִיסָרְ עַר יוֹמָא הָבִין אָלא אָטַלְנְ צַנְכִיבְטַ הַּכִּי נֹאַמִנִנ אַטֹּוֹא לִבֹלְהָם עַלָּא

78eir: מְּלִיפָּא בִּידִיה וְכָרַע וְסָנִיד ממשע באונטא נטנביש נענא לה מלאַכָא וללא ול לט מונו בלמם

> either to the right hand or to the place, where was no way to turn further, and stood in a narrow And the angel of the Lord went

with his staff. kindled, and he smote the ass Balaam; and Balaam's anger was 27 LORD, and she lay down under adi 10 ləgns ahi wss sss adi bnA

smitten me these three times? unto thee, that thou hast unto Balaam: 'What have I done ss and she said and she said And the Lord opened the

hand, for now I had killed thee.' would there were a sword in my ⁵⁰ Because thou hast mocked me; I And Balaam said unto the ass:

do so unto thee?' And he said: unto this day? was I ever wont to thou hast ridden all thy life long 'Am not I thine ass, upon which And the ass said unto Balaam:

and fell on his face. hand; and he bowed his head, sid ni nwerd drawn in his of the LORD standing in the way, of Balaam, and he saw the angel Then the Lord opened the eyes

- לפניסס. ומדרש אגדס יש בחנחומא (ח) מס ראס לעמוד בשלשס מקומוח סימני אבוח סראסו: (62) ויסף מלאך הי עבור. לענור עוד לפניו להלן להיוח לפניו במקום אחר כמו (בראשיח לג, ג) והוא עבר
- (82) זה שלש הגלים. כמולו אמה מבקש לעקור אומה המוגגת שלש הגלים בשנה (מנמומא ע):
- סולך לסרוג אומס שלמס בפיו ולאמון זו לריך לכלי זיין (שס): (92) החעללה. כמרגומולשוןגנליובזיון: לו יש חרב בידי. גנומגדולס סיס לו דבר וס בעיני סשריס זס
- מאי טעמא לא רכבת אסוסיא אמר להון ברטיבא שדאי ליה כוי כדאימא במסכת עבודה ורה (ד, ב): (98) ההסבן הסבנתי. כמרגומו וכן (מיוז כז, ז) סלמל ימכן גזר. ורזומינו דרשו מקרמ זס זגמרמ ממרו ליס

ڂڎڐؙۮ؞ וֹאָאטִי לְמִּמְן בִּירִינִים תַּבְּרֶוּ שְׁלְנְתְּהְ בְּנְלְיִם בִוֹנֵּנִי אָנְכִי, בַּנִּן שַׁלְּטִ וּמִּנִין בַּאָ אָנָא ऋ ष्टे-ध्ंत तदं'त् श्रुत-श्रृत्द्ं ग्रेत נּגְאַמִּר אַלְגוּן מּלְאַּב יְּעוֹנְע נִאָּמָר כִיִּשׁ מּלְאָּבֹא בּגוֹ

בְּבַלְּטִׁי וְאֵנְתָה בְּבָהְיִיהִי: מְפְּנָּנְ כֵּנְ מַמְּנִי נַם־אַטְבֶּרוּ זָר שֶׁלְשׁ רְגָלִים אִּיּלִי נְטְהֶר דְּנָן הְּלְח וֹמְנִין אֵלִּי פּוֹן לְאַ تَقَلَّمُرُرُ لِيُعْتِياً نَقَمَ خُكُرًّا يَتَأَثَّرُ يُعْتَرُهُ نِصُمْتِ مَا كَلُمُ،

لاِللَّهُ اللَّهُ اللّ בּגַבְרְ וְעַמָּה אָם בָעָע בְּעָנִינִי ÷ε יְהֹוֹהְ חַמְּאָהִי כֵּי לָאָ יְדְׁמְּשִׁי חַבִּיה אֲבִי לָא יָדִעִּנְאָ דְּאַהְּ آرِאָמֶּר בֹּלְמֶּׁם אָּלְ_מַלְאָּרׁ וֹאָמָר בֹלְמָּם לְמַלְאָבֹא בּיִי

ניג בל מום מם מוני בלקל: מם נבנבי בלל: אַנְיָּר אָנָיִ הְיַבְּבֶּר יָמִיה הְעָּבֶּיִל נְאָנֵלְ בִּלְקָּם لْאُפُو אُلالِنَاتُكُد كَمُسُل بُن فَنْشَع يَعْمَدُرْ مَقَلَ אַ בֹלְמָּם לֵבְ מֹם בַבֹּאֹנְמֵאָם אִנוֹגְ מֹם יוּבְּבַנֹא יְבַבַם וּגְאָמֶרְ מַלְאָּבׁ יִבוֹנְרַ אָּכִ וֹאָמָר מַלְאָּכֹא בּייִ לְבֹלְמָּם

> 4444: באַשׁ בהו למוזל באורָקא לפּלים לְמִּמוֹ אָבִי לָּבִי שְׁבָּיִ מֿל מָא מְחֵיקָא יָּה אָּטִוּרָ

ימף קשלית וימה קיימית: סמט מו פובת. אבו למו אַנ

וכהן אם ביש בְּעִירָ אָתוּב אַטַּׁר נְצֶּבְ לְלַבְאַנִי מִנְּפַּר לְלַבְּעָנִי בָּאָנְרָחָאָ

is contrary unto me; for an adversary, because thy way times? behold, I am come forth smitten thine ass these three unto him: Wherefore hast thou And the angel of the Lore said

thee, and saved her alive.' me, surely now I had even slain unless she had turned aside from aside before me these three times; and the ass saw me, and turned

will get me back.' therefore, if it displease thee, I the way against me; now knew not that thou stoodest in of the Lord: 'I have sinned; for I And Balaam said unto the angel

princes of Balak. speak.' So Balaam went with the speak unto thee, that thou shalt but only the word that I shall unto Balaam: 'Go with the men; And the angel of the Lora said

- (אירב טו, יא) ועל ידי רשעים ירטני מפיים ומנחס אוחי על ידי רשעים שאינן אלא מקנימים: ומסר סדרך שסוא לכעסי ולסמרומי ומקרא קלר סוא כמו (ש"ב יג, לט) ומכל דוד לישנא אחרינא ירט לשון רלון ורן שסדרך לנגדי כלומר לקנאמי ולסקנימני. ולפי משמעו כי מרד סדרך לנגדי לשון רמט כי ראימי בעל סדרך שחרד (22) כי ירש הדרך לנגדי. רבומינו מכמי סמשנס דרשוסו (שבם קס, מ) נומריקון יראס ראמס נממס בשביל
- לם סלשס ולם סבסמס (במ"ר): במוכממס ולא יכול לסשיב שמק סמקוס על כבוד סבריות וכן (ויקכא כ, עו) ואת סבסמס מסרוגו וכן (שס עו) וסרגת שדברה והוכיחחך ולא יכולח לעמוד בחוכחה כמו שכחוב ויאמר לא. הרגחיה שלא יאמרו זו היא שקלקה את בלעם וסוא כמוגם סרגמי אומך כלומר לא סעכבס בלבד קראמיך על ידי כי גם ססריגם: ואוחה החייחי. ועמס מפני (33) אולי נטחה. כמו לולה פעמיס שהולי משמש גלשון לולה: גם אחבה הרגחי. הרי זה מקרה מקורם
- וגו'ועל ידי מלאך בטל אם דברו אף אני אם רע בעיניך לריך אני לשוב (מנחומא י): ואֿמס מלאך מבעל אם דבריו למוד סואֿ בכך שאומר דבר ומלאך מחזירו אמר לאברסס (בראשים כב, ב) קח נא אח בנך (מנסומא י): אם רע בעיניך אשובה לי. לסמרים נגד סמקוס סיא משובס זו. אמר לו סוא בעלמו לוני ללכמ (48) כי לא ידעתי. גם זה גנומו ועל כרמו הודה שהוה היה משתנת שיודע דעת עליון ופיו העיד לה ידעתי
- לקללס כמומס (שס): סדבר אשר אדבר וגוי: לך עם האנשים. כי מלקך עמסס ומופך לסאבד מן סעולם: עם שרי בלק. שממ (פצ) לך עם האנשים. בדרך שמדס רולה לילך בה מוליכין מומו (במ"ר. מכוח י, צ): ואפס. על כרחך מת

בקצה הגקול: אַמָּב הַּלְצַלניל אַרְנוֹ אַמָּב דַּמִיאָב דַּעַל הָחָר אַרְנוֹן ود נַיּבֶּא לְלַבְּאַלְוּ אֶלְ בַּנִר מוֹאָד יִנְפַּל לְלַבְּמִינִינִי לְלַבְּמָנִי

עאָמִלְם לאָ אִנכֿל כַּבָּדֶרָה: رد شَرِينَ شَرَيْنَ، جَرَّبُ خِرْدُ جِرَادِ جِرِادِ جِرِادِ جِرادِ جَرَادِ جِرادِ جَرادِ جَرادِ جَر

ÄĪËL: هُمُد نُمُنَا هُرِيْنَا خُوْد هِنْهِ אנכֿל דַבָּר מָאָנִמָּה הַדָּלָר בְאִנִי אֵבֶּיוֹב מַּנֵיֵנִי נוֹלֹכִל אַנוּנִי. לְוֹנוֹב בֹּמוֹ נוֹמִנֹכַל رَبِهِمُد حَذِمُٰت هُم حَٰخُرُط تَاتِب ـ

לְבְׁלֵע הַלְּמְּם מִּם בְּלְע וֹּלְאֵי וֹאָזִלְ בִּלְמָּם מִם בְּלָע וֹגֵלְּבְּ בִּלְמִּם מִם בְּלָע וֹיָּבְאִי וֹאָזִלְ בִּלְמָּם מִם בִּלְע

לְבֹלְהְּם וֹלְהִּבְׁנִים אֹהָוֹר אִטֹּוִ: * וּוֹלַבַע בַּלָע בַּלַע בַּלַע נַאָּג וֹנְהַבַּע

ננר מאָם לַבָּר בַּגָּם: בּלְמָּם וֹנְמַּכְעוּ בַּמִּוּט בַּעַע יָט בַּלְמָּם וֹאַפְּבֵּנִיה לְנְמָע

ېرځ.□: ליל בְּזֶּה שְׁבְעָה פְּרָים וְשִׁבְעָה וְצִּחָקִין לִי הָבָא שִׁבְעָא מזרין וְשִׁבְעָא דִּכְּרִין: יייא לֵי בְּזֶה שֶׁבְעָּה מִוְבְּחָת וְהָבֶן לִי הָבָא יָשִבְעָּא עַרְבְּחִין

דְבְסְטַר הְחוּמָא: נּיְהְׁמָת בּּלְע בּיֹ, בֹּא בֹלְהֹם יְהְתָּת בֹּלְע אָנִי, אָטֹא בֹלְהַם

خنظدينكك: בוושא אמר ליה אנא יביל אַבוּטא לְנֹטִי עַבּּלוּהָּמֹא ムははにい ۺ۬ٙڮڶ؞ٮ۬ رَدِيمُ مُل فَجُمْ عُدِ فَخُرَمُ لَ لَاحِيمُ لِيُعْمَدُ فَجُرَط خُرَدَمُ مُ لَكُمْ لِمُ

פּטִילמֹא בַּוֹתְּוֹנוּ גֹֹל בּפּוּמִּנ

וְהַבְּע לְבֹלְהֹם וּלְנִדֹנֹא ונְכַס בְּלָם תּוֹרִין וְעָאוֹ

מן עמָא: בּטַלְטִיה וַחַוֹא מִתַּמָן קְצָּת יי וְיְהֵיִי בַבְּמֵר וְיִּקְּח בְּלְלְ אֵטַר יַהַנְה בְּצִפְּרָא יִדְבַר בְּלָלִ

וֹגְאָמֶר בֹּלְמֶּםְ אֶּלְ_בַּלְּלְ בַּדְיַר וֹאָמָר בּלְמָם לְבַלְל בַּנִג

in the utmost part of the is on the border of Arnon, which meet him unto Ir-moab, which Balaam was come, he went out to And when Balak heard that

to honour? not able indeed to promote thee camest thou not unto me? am I thee to call thee? wherefore Oid I not earnestly send unto And Balak said unto Balaam:

I speak.' putteth in my mouth, that shall thing? the word that God any power at all to speak any I am come unto thee; have I now And Balaam said unto Balak: 'Lo, 'A' (o.1' : 'Yaka onnu bias masla Band

Kiriath-huzoth. and they came unto And Balaam went with Balak,

the princes that were with him. or bas, and sent to Balaam, and to And Balak sacrificed oxen and

the people. To sare the utmost part of into Bamoth-baal, and he saw Balaam, and brought him up morning that Balak took And it came to pass in the

and seven rams. prepare me here seven bullocks Build me here seven altars, and And Balaam said unto Balak:

ראס מס אלו מבקשים לעקור (במד"ר. שם): (96) וישמע בלק. שלח שלוחים לבשרו (שם): אל עיר מואב. חל מערפולין שלו עיר החשובה שלו לומר

(γε) האמנם לא אוכל כבדך. נמנגל שסופו לללה מעמו בקלון (שס):

(95) קרית חצות. עיר מלמס שווקיס מושיס ונשיס ועף בתולותיס לומר רמס ורתס שלמ יעקרו מלו:

(04) בקר וצאן. דבר מועט בקר אחד ולאן אחד בלבד (במד"ר):

(וף) במוח בעל. כמרגומו לרמת דחלתיה שם עבודת הלילים:

- نَهُزِح خَفِاظِتَ: בֹלְמֹּטׁ נַנְּמֹלְ בֹלְיֹט וּבֹלְמֹט פָּׁר בּלְמֹט וֹאַסִּגט בֹלְטׁ וּבֹלְמֹט
- WĠ:: مَّا يَلْهُدُ لَالِآلَانَ كِلَّا تَنْكُلُا يَصْلُمُهُ لِمَنْتَمَادُ نَهُمَادً كِلَّا יְמְרֵה יְהְנְּהְ לְמִׂרְאִיְהְיִּ וּדְבָר מִימָר מוֹ בֵּדָם יִיָּ לְמַנְמִיּהָיִ ٠ מּלַ מָלַטֶּׁבְ וֹאֵלַלְּנִי אוּלֵי. מּל מֹלִטִּב וֹאָנוֹב מֹאִם וֹמֹנִת آبِهِيُ لِ خَرْمُ لِ ذُكْرُكُ لِي لِيَاءَةِ لِيُقَمِّدُ خَرْمُ لِمُكْرِكُ هُلُمَنَاهِ
- نهزح حفاظت: הַמִּוְבְּחִתׁ עְרַׁכְּחִי נְצֵעַל פָּר [→] יַּיִּאמֶר אֵלְיוּ אָת־שִׁבְעַּר ניפר אָלְנִים אָלְבֹלְמִּם וֹמָנֵה מִנִּמֵר מוֹ פֿנִם יִי
- نلڭك آدْيُمُول شِدِ جُرِ حُرُكِ لَحْكِ لِحُرْمُهِ لِيُقَوِدُ نَابِح كِزْنِهِ ׳ נִיֹמֶם וֹנִינָׁנִי בַּבְּר בִּבָּׁלְמִּם וְמָּוּ,
- מַלְעַוֹּ הַוּאִ וְכְּלְ־שָּׁבֵי מוֹאֶב: ° נְיֵּהֵשֶׁׁר אֶּלְּוּנְ וְנִדְּנָּׁנִ נְאֵּבְ מָּלְ וְנִיבֶּׁרְ לְּנְיִנִינִּי וְנִיאִ מְּמִּנִּר מָּלְ
- יַעְּלֶב יַלְבֶּח יִעְּנָח יִשְּׁרָאֶל: מְעַרְרֵי בְּצֶבֶם לְכָּתְ אֶבֶרִבְיבֶּי ע ינְהָנִי בַּלְטִ מֶּלְבַּ הְבָּבִנִי בַּבְטִ מַלְבָּא בְּמִיּאָב נּיְשֶׁא מִשְּׁלְנִי נִיּאִמְּר מִן־אֶּדְֶם נּיָּמִלְ מִטְלִיִּה נִאִּמָר מוֹ צִּרַם
- אָזְעָם לְאִ זְעָם יְהֹזֶה: « מָה אֶפְב לְא קַבְּה אֵל ימָה

- שור יוְבַר מַּלְ כָּלְ מָוְבַּנו: تتمم خذك حَمَّمُك لَكُ لَمُحَدِّد خَمُ خَمْهِ لَمَحْدِر
- لَجُهَاحِ نُلَابُدِ:
- άΓÇΠ: וֹאַסׁיקית חוֹר יִדְבַר עַלְ בָּלְ מְּבְּקְשְׁם נְאֲמָר מֵדְבְּחִין סַּדְּרִיתְ בְּבְלְשְׁם נַאֲמָר מֵדְמִיהִי יָת
- ללט וכוו שמנינ: ג' פֿעוֹלא בפוּמֹא
- הֹלְטִוּע עוּא וֹכֹּלְ וֹבֹרְבוֹ
- <u>ἰἀμάς</u>: לי יעלב ואיתא הביף לי מֹסוּבׁו מֹבׁנֹשׁא אִנשֿא בְוּס
- יקא אַקרביה דְלָא מָרביה מָא אַלוּמִיה דְּלָא לָמִיה אֵל

- and a ram. offered on every altar a bullock 2 spoken; and Balak and Balaam And Balak did as Balaam had
- height. tell thee.' And he went to a bare whatsoever He showeth me I will LORD will come to meet me; and and I will go; peradventure the ,gani by thy burnt-offering, And Balaam said unto Balak:
- on every altar. offered up a bullock and a ram the seven altars, and I have perequiper of imit of prepared And God met Balaam; and he
- thou shalt speak. Return unto Balak, and thus sibiss bas and said: And the Lord put a word in
- princes of Moab. burnt-offering, he, and all the 6 lo, he stood by his And he returned unto him, and,
- execrate Israel. curse me Jacob, And come, mountains of the East: 'Come, me, The king of Moab from the said: From Aram Balak bringeth And he took up his parable, and
- not execrated? execrate, whom the Lord hath 8 hath not cursed? And how shall I How shall I curse, whom God
- עמו אלא שמיקה: (3) אולי יקרה הי לקראתי. מינו רגיללדנר עמי ניוס: וילך שפי. כמרגומו ימידיל שון שופי ושקט שמין
- (שם לג, כ) ואחד בביח אל (שם לה, ז): ואעל פר ואיל במזבח. ואברסם לא העלה אלא איל אחד: (שם כב, מ). וילחק בנה אחד (שם כו, כה) ויבן שם מובח וגו' ויכרו שם עבדי ילחק באר. ויעקב בנה שחים אחד בשכם יב, ו) ויבן שם מובח לס' סנראס אליו (שם ח) ויעמק משם ססרס וגו' (שם יג, יח) ויאסל אברס וגו'ואחד בסר סמוריים המובחום אמר לפניו אבוחיהם של אלו בנו לפניך שבעה מובחום ואני ערכחי כנגד כולן אברהם בנה ארבעה (בראשים לסרמות תבתן של ישרמל (ב"ר נב, ב): אח שבעה המובחה. שבעה מובתות ערכתי מין כתיב כמן מלה את שבעה (+) ויקר. לשון עראי לשון גנאי לשון מומאת קרי כלומר בקושי ובבזיון ולא היה נגלה עליו ביום אלא בשביל
- (ד) ארה לי יעקב ולבה זעמה ישראל. בשני שמומיסס אמר לו לקללס שמא אחד מסס אינו מובסק:
- (8) מה אקב לא קבה אל. כשסיו ראוים להמקלל לא נמקללו כשהוכיר אביהם את עונם כי באפם הרגו איש.

: ١١٠٠ الله ושכן ובוום לא

מַנְע וֹמֻבְּנִם וּעַבִּי אַנְבוּנִע׳ אָנוַ בְׁבַּמ וֹמִבְאָצְ טַבְּנִנוּ וַפַּמִּי, מָּ מָנְתְ מֻפַּר יַמְּלָב יִמִּלָּב יִמִּלְפָּר

ئىتى خىرجە چىلە: مِهِ، بَ جُرِد خِرَاد لِجَرَدَر خِرَانِ بِلَاء וּגֹאָמֶר בָּלָלְ אָּלְבַבָּלְהָּם מָּנִי

خُلَقَٰٰٰٰٰٰٰ יַשְׁיִם יִהְוָהְ בָּפָּׁר אָתְוֹ אֵשְׁמָר דִּיִשְּׁיִּי יִיָ בְּפּוּמִי יָמִיה אָשַּׁר נוֹמֹן נוּאָמֹרַ עַבֹּאָ אָרֶ אַמֶּר נִאָּטִיב נִאָּמִר עַבֹּאָ יָר

ជ@□: וֹכֹבוּ, בָאָ טֹבֹאָב וֹפֿבֹנוִבְג, בִּ מִטַּמָּוּ: מְשָּׁם אֶפֶּס לַצְּיִרוּ תִּרְאָר וְכוּצִיה לָא תִחְיֵי וּהְלוּמִיה خمتات بخيوا ٩٥،٩، ١٤/ ﴿حُدِيا ﴾ ﴿مَنْ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ آبېڭل 🛪 چُىل 🕏 چُك (ح

> לא וטבנון נמובא: בוטסנון מלמא יבעממיא מַמַא בַּלְטוְגַיהוּוְ מַנִירִין **خچریترین** אָרֵי מֶרַישׁ טוּרַיָּא חַזִּיהַיה

> خئك الناء מולא בלמוסובו ויבי סופי الالالالا מאֹבבה מהבוֹשֹא 江上名 וֹסׁנּוָן כֹתֹפֹּבֹא בַאַבֹּתֹא אַנָ בוח ועלב האַמִיר עַליהוֹן מו וכול לממני דעהדקיא

מְבְּרֵיכְהָ לְּהוֹן: וֹאֹמֹר בַּלְל לְבֹלְמִּם מֹא

देवदेदैश्रः

<u> תְּרֶצֶׁנֵּי</u> מִתַּמֶּן לְחִוָּד קַצְּתֵּיה תִּחְזֵי ממו לְאַנור אָנוְרוֹ דְּתִּוֹיוֹ בּיתְרוֹיוֹנִיה נֹאַמֹּר לְיה בְּלְל אֵיתַא בְעָּוֹ

> nations. not be reckoned among the that shall dwell alone, And shall behold him: Lo, it is a people see him, And from the hills I For from the top of the rocks I

be like his! the righteous, And let mine end Israel? Let me die the death of $_{\mbox{\scriptsize 10}}$ Jacob, Or numbered the stock of Who hath counted the dust of

them altogether.' and, behold, thou hast blessed took thee to curse mine enemies, What hast thou done unto me? I And Balak said unto Balaam:

gunou which the Lord putteth in my 12 I not take heed to speak that And he answered and said: 'Must

curse me them from thence.' and shalt not see them all; and see but the utmost part of them, thou mayest see them; thou shalt 13 another place, from whence Come, I pray thee, with me unto And Balak said unto him:

מנסדרין קד, צ): אליך וזסו שנאמר (מיכה ו, ה) עמי זכר נא מה יעץ וגו' ומה ענה אוחו בלעם וגו' למען דעת לדקות ה' (ברכות ז, א. יב): - לא זעם ה. מני מין כמי מלח שמני יודע לכוון השעה שהקב"ה כועם בה והוח לח כעם כל הימים הללו שבחתי ששם. במקללים לא נאמר ואלה יעמדו לקלל את העם אלא על הקללה לא רצה להזכיר עליהם עם קללה (מנחומא בלק ראוי להמקלל מה נאמר שם (בראשים כו, לג) גם ברוך יהיה. במברכים נאמר (דברים כו, יב) אלה יעמדו לברך את לא קלל אלא אפס שנאמר (בראשים מט, ז) ארור אפס (במ"ר. מנחומא זימי י) כשנכנס אביהם במרמה אלל אביי היה

ואין עולה להם מן החשבון וזהו ובגוים לא יחחשב: שנאמר (דברים לב, יב) ס' בדד ינחנו (חנחומא יב). וכשסאומות עובדי גילולים במובה הם אוכלין עם כל אחד ואחד (ירמיה ל, יא) כי אעשה כלה בכל הגוים וגו' אינן נמנין עם השאר. דבר אחר כשהן שמחין אין אומה שמחה עמהם בדד כמרגומו: 🗆 ובגוים לא יחחשב. במרגומו לא יסיו נעשין כלס עס שאר סאומות עובדי גילוליס שנאמר כלוריס וגבעום סללו על ידי אבות ואמסות (תנתומא יב): - הן עם לבדד ישכון. הוא אשר זכו לו אבותיו לשכון (9) כי מראש צרים אראנו. חני מקחכל ברחשיחם ובחחלם שרשיס וחני רוחה חוחם מיוקדים וחוקים

מן סמשמיש שלסס: המה נפשי מות ישרים. שנסס: כלאים. אפר פרה ועפר קומה וכיולא בהם (תוחומא יב): ומספר אח רבע ישראל. רביעומיהן. ורע היולא עפר יעקב אין חשבון במלום שהם מקיימין בעפר (דברים כב, י) לא מחרוש בשור ובחמור (ויקרא יט, יט) לא חורע (10) מי מנה עפר יעקב וגרי. כמרגומו דעדקים דבים יעקב וכו' ממרבע משריםם מרבע דגלים. דבר ממר

تَنْمَر قَل لَكُنْ حَفِيْظُكَ: הפסגה וילבו שבעה מוְבָּחֹת

עַל־עַלְהֶוְדְּ וְאָנָבֶי אָּמֶּרֶה בְּה: ײַ וּיֹאַמֶּר אֶל־בְּלֶל הִהְיַצֶּב כָּה

דַּבְלַע וֹכָע עַגַדָּנ: בׁבוֹר בִּפְּיו וֹנְאָמֶר מִּוּב אֶּלְ-تنظد ندندر څحـخخځه تنهم

לו בְּלָל מַּע־דָּבֶּר יְתְוֹּה: עלְלְיוָ וְשְּׁבֵׁי מוְאָב אִתְּוֹ וֹּאָמֶר לי נובא אַלְנו נְעִנּוּ נֹאָּדְ מַּלְ..

וְאָלְתּ עַאָּזְוֹלֵע הַבְּר: ⁸¹ [¡מַּׁא מִמָּלְוּ [¡אִמִּר לַוּם בַּלָלְ

וּהֹמֶּע וֹבַבּר וֹלַאָ וֹלַוּמֹּנִׁנִי: אַב'ם וֹנִילִּנְוֹם בַעַּיִּא אָמָר ְנְלָאִ יִּמְכִּבִּילִ וֹאַב לָא כֹמִיּלִבִּי ⁶¹ לְאֵ אֵׁנְהָ אֵלְ וֹכֹיְּדִ וֹבֵּוֹ אֵלְטִא בֹּדִּנְ אֵּדְהָא אַמֹּבְנִוּ

> על כָל מַדְבַּח: מֹוְבְּחִין וְאַפִּיק תּוְר וּדְּכָר לְנֵוֹחְ בְּמִׁלֵא וּבְנָא הָבֹּהָא וֹבֹבֹני לְחַלַל סֿ⊂וּטֿא

> בָּא: מַלְ מַלְטַבְ נִאָּנָא אָטַמָּמָה, מַּב וֹאָמָר לְבַּלְל אִנְעָּמַד הָכָא

> خَرُط نحُدًا שُمَحْرِد: בפומיה נצמר הוב לוָת נו בבלְהֹם וֹהָנוּ פּטַׁנְמָא וֹמֹנת מוֹ בֹבׁם

تزخرد لأ: ממוש נאמר ליה בָּלָק מָא מֹל מַלְטִיה וְרַבְּרָבִי מִוּאָב וֹאֹטֹא לְוֹטֹגִּע וֹבֹא מֹהַעַּר

בֿר צַפור: לבלט והמת אהוט למומנו וּנֹמֹלְ מַנִּלְיָנִי וֹאָמֹר לוּם

מִימְבִיה מִעְקַיַּים: עוא אַמָּר וְמְבָּיִר וְכָּלִ למהבר וטובון ומטמלכון בו בשרא האפון גורון לא כמלי בני אַנְשָּׁא מִימַר

> on every altar. offered up a bullock and a ram and built seven altars, and of Zophim, to the top of Pisgah, And he took him into the field

yonder.' while I go toward a meeting 15 here by thy burnt-offering, And he said unto Balak: 'Stand

thus shalt thou speak. said: 'Return unto Balak, and opt a word in his mouth, and And the Lord met Balaam, and

hath the Lord spoken? And Balak said unto him: What the princes of Moab with him. stood by his burnt-offering, and And he came to him, and, lo, he

ear unto me, thou son of Zippor: 18 said: Arise, Balak, and hear; Give And he took up his parable, and

will He not make it good? do it? Or when He hath spoken, When He hath said, will He not man, that He should repent: should lie; Neither the son of God is not a man, that He

- (13) ולבנו לי. לשון לווי קללסו לי:
- וזו סיא הפרלה שאני רואה (שם יג): לא סיס קופס כבלק ראס בלק שעמידס פרלס לספרך בישראל משם ששם מח משס. כפבור ששם חחול עליסם סקללס (14) שדה צופים. מקוס גנוס סיס ששס סלופס עומד לשמור אס יגא חיל על סעיר: ראש הפסגה. גלעס
- (15) אקרה כה. מלם סקנ"ס: אקרה. לשון למפעל:
- לסיליכס אל אשר ירלס אמר לו על כרמך משוב אל בלק (שס): שומע שלינו נרשה לקלל למר מה לני חוזר ללל בלק לצערו ונתן לו הקב"ה רמן וחכה בפיו כלדם הפוקם בהמה בחכה (16) וישם דבר בפיו. ומה היא השימה הואת ומה חקר המקרא באמרו עוב אל בלק וכה תדבר אלא כשהיה
- אלא מקלמס (שס): מה דבר ה׳. לשון למוק סוא זס כלומר אינך ברשומך (במ"ר. שס): (עב) ושרי מואב אחו. ולמעלה הוא אומר וכל שרי מואב כיון שראי בואך בו מקוה הלכו להם מקלמס ולה נשהרו
- של מקום (שם): בנו צפר. לשון מקרא הוא זה כמו (מהלים ג, י) חימו יער (בראשים א, כד) וחימו ארץ (מהלים (18) קום בלק. כיון שראסו מלחק בו נחכוון ללערו עמוד על רגליך אייך רשאי לישב ואני שלוח אליך בשליחומו
- (מנסומא מסעיי): ההוא אמר וגוי. בלשון סימס וסרגומו סייבין ומסמלכין סווריס ונמלכין לחור בסס: (91) לא איש אל וגוי. כבר נשבע להם להביאם ולהורישם ארן שבעה אומות ואתה קבור להמיתם במדבר קיד, מ) למעינו מיס:

os הַנָּה בְּרֵךְ לְקָחָהִי יִבְּרֵךְ וְלְאִ הְאֵ

هِكُ بَهِ الْأَمْةُ الْمُحَادِيِّ مِنْ إِيْ الْجُرِيِّ لِيَّ الْمُحَادِّةِ فِي الْمُحَدِّةِ فِي الْمُحَادِّةِ ِي الْمُحَادِّةِ فِي الْمُحَادِّةِ فِي الْمُحَادِّةِ فِي الْمُحَادِّةِ فِي الْمُحَادِّةِ فِي الْمُحَادِّةِ فِي الْمُحَادِّةِ فِي الْمُحَادِّةِ فِي الْمُحَادِّةِ فِي الْمُحَادِّةِ فِي الْمُحَادِّةِ فِي الْمُحَادِّةِ فِي الْمُحَادِّةِ فِي الْمُحَادِّةِ فِي الْمُحَادِّةِ فِي الْمُحَادِّةِ فِي الْمُحَادِّةِ فِي الْمُعِلِّ فِي الْمُعْلِقِ فِي الْمُحَادِّةِ فِي الْمُحَادِّةِ فِي الْمُعِلِّ فِي الْمُعِلِّ فِي الْمُعْلِقِي فِي الْمُعْلِقِي الْمُعِلِّ فِي الْمُعْلِقِي الْمُعْلِقِي الْمُعْلِقِي الْمُعْلِقِي الْمُعِلِي الْمُعْلِقِيلِي الْمُعِلِّقِ فِي الْمُعِلِّ فِي الْمُعْلِقِيلِي الْمُعْلِقِيلِي الْمُعْلِقِيلِي الْمُعِلِّقِيلِي الْمُعْلِقِيلِي الْمُعِلِّ فِي الْمُعْلِقِيلِي الْمُعْلِقِيلِي الْمُعْلِقِيلِي الْمُعْلِقِيلِي الْمُعْلِقِيلِي الْمُعْلِقِيلِي الْمُعْلِقِيلِي الْمُعْلِقِيلِي الْمُعْلِقِيلِي الْمُعْلِقِيلِي الْمُعْلِقِيلِي الْمُعِلِي الْمُعِلِي الْمُعِلِي الْمُعْلِقِيلِي الْمُعِي באָר עמָל בְּיִשְׂרָאָל יְהַנָּה לאַבובוּנת אָנוֹן בּוֹהַלְב וֹלאָב

בְּתוֹעֲפָת רְאָם לְוִיּ ²² אֶל מוֹצִיאֶם

\$4: לְנֹתְּׁלֶבְ יַלְנֹתִּבְאָרְ מִּעַבַּּמֹרְ ي كُامُت خَنْشُلُةٌ ﴿ خُمْنَ يَهُمُنَا בּֿי לאְ־נְחַשׁׁ בִּיַעָּלִר וְלֹאִ־

מְבֶוּב וְדַם_חַלְּלָים וֹשִׁמֵּר:

> אָטִיב בָּרְכְּחָי מִנֵּיה: אַבובוי לושָבאַל ולאַ **ニーロッ**

> מַלְכָּבווְן בָּינִיהוֹן: אַלְתַּרוֹן בְּסַעְּדָּרוֹן וּשָׁכִינָת **はいなごと** לא מֿבֹבו לַיאוּט מַלַר ינקולון בדבות ועלב ואף XOUCKLU

שולפא וְרוּמָא דִּילִיה: ממגבנים אַל דאפוקפון ממצרים

ڲڒڶ؉: לַנֹהַּלִר וּלְנֹחָבֹאָל מֹא הַבֹּר בעדן יהאַמַר שלמוֹא במן בּבונו בּינו לדבית יעקב ואף לא אָבוּ לָא נִחְשִׁיָּא צָבּן בְּיִוּשָׁב

וֹנֹכִםׁ, מַּמִׁמַוֹּא "וַבַּע: באַבווי עד דיקטול קטול מּמֹא פֿלִוטָא הָבוּ

> cannot call it back. os And when He hath blessed, I Behold, I am bidden to bless;

them. shouting for the King is among his God is with him, And the perverseness in Israel; The LORD Jacob, Neither hath one seen None hath beheld iniquity in

lofty horns of the wild-ox. out of Egypt Is for them like the God who brought them forth

hath God wrought! said of Jacob and of Israel: 'What divination with Israel; Now is it with Jacob, Weither is there any For there is no enchantment

And drink the blood of the slain. down until he eat of the prey, lift himself up; He shall not lie a lioness, And as a lion doth he Behold a people that riseth up as

למעלה אבל לפי שהוא לשון פעל הוא נקוד קמן קמן (נירי) ומעמו לממה: לך מכגיו הוא להקב"ה. ואין לומר ברך שם דבר שאם כן היה נקוד בפחח קטן (רולה לומר סגול חחח הרי"ש) ומטמו יח) אויב חרף כמו חרף וכן (שם י, ג) ובולע ברך המהלל ומברך את הגוזל ואומר אל מירא כי לא הענש שלום יהיה ולא אשיבנה. סוא זכך אומס ואני לא אשיב אם זככמו: וברך. כמו וזכרך וכן סוא גוכם כי"ש כמו (מסליס עד, (02) הגה ברך לקחתי. אמה שיאלני מה דבר ה' קבלמי ממנו לברך אומה (מ"א ברך כמו לברך): וברך

מו, לו) רעס דוד אוסב דוד (שופמיס מו, ו) וימנס למרעסו. וכן מרגוס אונקלוס ושכינת מלכסון ביניסון: אלהיו עמו. אפילו מכעיפין וממריס לפניו אינו זו ממוכן: - וחרועה מלך בו. לשון מדס ורעום כמו (שמואל ד עבירה כמו (שם ז, טו) הרה עמל (שם י, יד) כי החה עמל וכעם חביט. לפי שהעבירה היה עמל לפני המקום: שכשסן עוברין על דבריו אינו מדקדק אחריהם להחבונן באוניום שלהם ובעמלן שהם עוברים על דמו: – עמל. לשון (12) לא הביש און וגוי. כמרגומו. דבר ממר ממרי פשומו סימ ידרש מדרש נמס: למ סביע סקב"ס מון שביעקב

כאם. מוקף כאמים ואמכו כצומינו (גימין שח, ב) אלו השדים: סמס. ואומכ אני שסוא לעון (בראשים א, כ) ועוף יעופף. סמעופף ברוס וגובס ומוקף רב סוא וס: דבר אמר מועפות סוליאס (מנמומא יד): בחושפות ראם לו. כמוקף כוס וגובה שלו וכן (איז כב, כה) וכמף מושפות לשון מעוז (SS) אל מוציאם ממצרים. אמה אמרה (לעיל כב, ה) הנה עם ילא ממלרים לא ילא מעלמו אלא האלהים

מגידים לסס (מנמומא יד). ואונקלום לא מרגם כן: ומס גורומיו במרוס הינן מנחשים וקוסמים הלה נמסר להם על פי נביהיהם מה היה גורם המקום הו הורים וחומים אינו לשון עמיד אלא לשון הוה אינן לריכים למנחש וקוסם כי בכל עת שלריך להאמר ליעקב ולישראל מה פעל הקב"ה סשרם ושם ישאלו להם מה פעל אל וזהו שנאמר (ישעיה ל, כ) והיו עיניך רואום את מוריך. דבר אחר יאמר ליעקב שמיד לסיום עם כעם סומת מעל מגלה מבתן לעין כל שהן יושבין לפניו ולומדים מורה מפיו ומתילתן לפנים ממלאכי (ES) כי לא נחש ביעקב. נירלויים הם לברכה שלין בהם מומשים וקוממים: בעה יאמר ליעקב וגוי. עוד

עַבְרָבְייִבּייִ كَبُد كُهُ نَظَّدُونَ وَصَافِدُكَ كُهُ مُرْمَ كُمُ نَحِومُوا هَلِ فَدُخُهُ

לא עלבילנון:

bless them at all. 'Neither curse them at all, nor And Balak said unto Balaam:

: LW 228 בּׁלְ אְמֶּב יּגַבּׁב יְּגַיָּנִג אָנִוּ כִּלְ בִּנְמָבְּנִלְ וֹנִ יִנִינִי " הַלֹּא דְּבָּרְהִי אֵלֶידְ לֵאמֹר הַלָּא מַבִּילִיה עַּמָּךְ לְמִימִר

נוֹהֹן בֹּלְהָּם וֹאֲמֵר אָבְבַבֹּלְעׁ וֹאִטִּיִר בֹּלְהֹם וֹאִמָּר לְבַבֹּלִע

speaketh, that I must do?' saying: All that the Lord 26 unto Balak: 'Told not I thee, But Balaam answered and said

בְּאֶּלְהַיִם וְקַבָּתוּ לֵי מִשֶּׁם: אַנוֹר אַנְלְּי יִישָּׁר בְּמִינֵר מָאָם טִּׁנִי רַהַּוֹא מוֹ פֿרָם יִי (عَدَّمِن) كِٰجِبَ فِي هُجِيَالًا هِكُ صِهِا هِ جَدِّ اللهِ عَلَيْهِ اللهِ عَلَيْلًا عِيْلًا اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهُ اللهِ اللهُ الل

יקליטיה לי מממן: בּלְעִ אֶבְבַבֹּלְהָּם וֹאֹמָר בּלִע לְבֹלְהֹם אִנּטֹא

curse me them from thence. will please God that thou mayest another place; peradventure it ²Σ Come now, I will take thee unto And Balak said unto Balaam:

הושיקן: ⁸² ניקח בְּלֶם אֶּטַבְּלְמָם בְאָמָ וּדְבַר בָּלָם יָח בִּלְטָם רִישׁ

בּיה יְשִׁימִין: הַנְּשְׁעִׁר בַּרָ בְּבָּרָ בְּמָהַא בַּמְסָהַבְּיָא בַּלְ אַפִּּי

and seven rams.' prepare me here seven bullocks 29 Build me here seven altars, and And Balaam said unto Balak:

top of Peor, that looketh down

And Balak took Balaam unto the

upon the desert.

۶۲۵۵۰ לَرْ خُيْد سُجِمِة فَدُرَه لِسُجِمِة لِيُومِينَ كُرْ مَجِم سُجِمِه פּג לֶי בְּזֶה שְׁבְּעָה מִוְבְּהָת וְהָבֵן לִי הָכָא שָׁבְעָא מַדְבְּהִין נَذْهِمُ لَا خَذْمُ مِ هُمْ فَرْمَ خَدْلًا لَهُمَا خَذْمُهُ خَرْمً خَدْرًا خَدْرًا

עוְבְּגוֹ וְמִּבְּמִא צַבְּרֵנוֹ:

said, and offered up a bullock And Balak did as Balaam had

EQIËU: בּלְהֹם נֹיהֹלְ פָּׁר נֹאִנֹלְ בּלְהָם וֹאַפֿוּטִ שִּוּר וּבַבר הּלְ

בַל מָדַבַּח:

and a ram on every altar.

ַלְלֵּרָאִ**ִּה נְּהָשְׁיִּם נַיָּשֶׁת אֶל**ִר אֶּלְהֵיוֹ, לְּקּדְּמִוּת נַחָשָּׁיָּאִ AIXX ، نَالِنِ كُلُدُكُ اللَّهُ اللَّهُ لَكُنُو اللَّهُ لَا اللَّهُ لَا اللَّهُ لَا اللَّهُ لَا اللَّهُ لَا اللَّهُ لَا اللَّهُ لَا اللَّهُ لَا اللَّهُ لَا اللَّهُ لَا اللَّهُ اللَّ נוֹנא בֹלַמְּם כֹּּנ מֻוִר בֹּמֹנוֹנ וֹטֹוֹא בֹלְמֹּם אָנוּנ טַבּוּוּ

וְמִּוֹנִ לְמִּגְבֹּבְאַ אַפּוָנִוּ: בְּפַּׁמִּם בְּפַּמִם וְלֵאֵ תַבֶּוֹב בּוֹמָן בּוֹמָן

pleased the LORD to bless Israel, And when Balaam saw that it

enchantments, but he set his face

toward the wilderness.

times, to meet with he went not, as at the other

 ΛIXX

(24) הן עם כלביא יקום וגרי. כשק עומדין משיימס שחרים קן מחגבריס כלבים וכחרי לחמוף את המצות بَافِلُكُ لِهُ اللَّهُ لِمُلْكُلُونَا لِمُثَالِقًا لِمُنْكُلُونَا اللَّهُ اللَّالِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّالِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

ישראל במרב אל מלליסס (במ"ר. מנמומא יד): משה מת עד שיפיל מלכי מדין חללים ויהרג הוא עמהם שנאמר (יהושע יג, כצ) ואת צלעם צן צעור הקושה הרגו צני מלחמוחס ומפילס חללים (שס) דבר אחר הן עס כלביא יקוס וגוי. כחרגומו: ודם חללים ישתה. נחנבא שאין שבא לערפו כילד קורא אם שמע על מעמו ומפקיד רוחו ביד המקוס בא מחנה וגיים להזיקס הקב"ה שומרס וגלחס ללבוש לינים לקרוא את שמע ולהניה הפילין (שם): לא ישכב. בלילה על מעמו עד שהוא אוכל ומחבל כל מזיק

יסיס וכן (דברים לב, כה) גם במור גם במולה: (25) גם קב לא הקבנו. גם ראשון מוסף על גם השני וגם שני על גם ראשון וכן (מ"א ג, כו) גם לי גם לך לא

(82) ראש הפעור. קופס סיס צלק וראס שקן עמידין ללקום על ידי פעור ולא סיס יודע צמס אמר שמא סקללס (SZ) וקבוחו לי. אין זה לשון לווי כמו וקבנו אלא לשון עמיד אולי יישר בעיניו ומקבנו לי משס. מלדיר"ש בלע"ו:

מחול עליהם משם וכן כל החווים בכוכבים רואים ואין יודעים מה רואים (מדרש אגדה):

וֹשְׁבֵי מְּלָוּ רִוּחַ אֶּלְנִים: אָּטַ וּמְּבֹאָן מְכֹּוּ לְמִּבֹּמֹוּ זָט וֹמִבֹּאָן מִבוּ לְמִבֹּמוּנִיוּ נישָא בִלְעָּם אָם־עֵינָיוּ נַיַּרְאַ יוִקר בּלְעָּם יָה עַינִיהִי נָהָוָא

ھُيُں بَيْدًا: בּלְמֹּםְ בֹּנֹוְ בֹמָב וּנֹאָם בַנִּבֹב בּלְמֹם בַּב בֹמוָב נֹאָנמָב נּיִשְּׁא מִשְּׁלְוּ נִיּאִמָּוֹר נְאָָם וּנְטַל מִהְלִיה נָאָמַר אֵימַר

ענינום: מְחַזֵּה שַׁבֵּי יֶחֲזֶה נְפֵּל וּגְלְוּי צֵל דְחַיוּ מִן בֵּדָם שַּנַי חָזֵי ל לאֶם הִּמֹתֹ אֹמִבֹנֵינֵאַלְ אַּהָּב אִנִּתִר בַּהְּמִת מִנמִר מוּ בְּבִּ

מְאַבִּינִינוּ וְאָבִאָּבִי 。 ⊈ूू _ थूं _ थूं _ ।

הַבְּיַבְם: בַּאֲהָלִים נְטָע יְהֹוֹה בַּאֲרָזִים שָׁקִיִּא דְעַל פָּרָת כְּבִּוּסְעַיָּא בּלְטַבְיִם נְּמְיִנְ בַּנְנְּעִ מְּבְיָ נְטַבְי בַּנָטַבְיוּ בַּנִּנִּע

ישֶׁרָאַת עַּלוֹהִי רוּחַ מִן בֶּדָם

גוּבְרֶא דְשַׁפִּיר חָזֵי:

מֻכּיב ומִהְגָּבִי בִיה:

ظهُلُكُ نَهُلُمُكُ וּהְּלִּד מָא מִּבָא אַנְאָנִ וּהְּלִד בּית

על מיָא: עלקר !! באָרוון עלקולון

> came upon him. by tribe; and the spirit of God 2 and he saw Israel dwelling tribe And Balaam lifted up his eyes,

the man whose eye is opened; son of Beor, And the saying of 3 said: The saying of Balaam the And he took up his parable, and

down, yet with opened eyes: vision of the Almighty, Fallen 4 the words of God, Who seeth the The saying of him who heareth

Jacob, Thy dwellings, O Israel! How goodly are thy tents, O

cedars beside the waters; aloes planted of the LORD, As 6 gardens by the river-side; As As valleys stretched out, As

- שונומיסס וסקללס על סוכרם עונומיסס ממול: וישה אל המדבר פניו. כמרגומו: כאשר עשס צ' פעמיס: לקראח נחשים. לנמש אולי יקרס ס' לקראמו כרלונו אמר רולס ולא רולס לקללס אוכיר (I) וירא בלעם כי טוב וגוי. אמר איני לריך לבדוק נסקב"ס כילא ימפון לקללס: ולא הלך כפעם בפעם.
- **،**طررم: פסמיסס מכוונין זס כנגד זס שלא יניך למוך אסל מבירו (ב"ב ס, א): וחדר עליר דוד אלדום. עלס בלבו שלא רחבה האמורים למעלה (אבוח פ"ה): שבן לשבטיו. ראה כל שבט ושבט שוכן לעלמו ואינן מעורבין ראה שאין (ב) וישא בלעם אח עיניו. בקש לסכנים בסס עין רעס וסרי יש לך ג' מדומיו עין רעס ורוח גבוסס ונפש
- למדנו שקומא באחח מעיניו היה: בלעם. ויש מפרשים שחום העין פחוח העין, כמו שחרגם אונקלוס ועל שאמר שחום העין ולא אמר שחום העינים שנולד הלדיק ממנה. אמר בלבו מי שהוא קדוש ומשרמיו קדושים יפחכל בדברים הללו ועל דבר וה נפמים עינו של לא, א) לפי שאמר (לעיל כג, י) ומספר אם רובע ישראל שהקב"ס יושב ומונה רביעומיהן של ישראל מסי מבא טפה ומולאס למוץ וחור שלה נראה פסוח ולשון משנה הוא (ע"ז סט, א) כדי שישחום ויקסוס ויגוב. ורבוסינו אמרו (נדה בלק בנו לפרר אביו בנו סוא במלכות ובלעם גדול מאביו בנביאות מנס בן פרם סיס: שהם העין. עינו נקורס (E) בנו בעור. כמו (מהלים קיד, מ) למעינו מיס. ומדרש אגדה (מנחומא יג) שניהם היו גדולים מאצומיהם
- (+) נפל וגלוי עינים. פטומו כמרגומו שלין נכלה עליו אלל בלילה כשהוא שוכב. ומדרשו כשהיה נגלה עליו
- (a) מה שבו אהליך. על שרמה פתתיהם שהינן מכוונין זה מול זה (צ"צ ם, ה): משכנהיך. תניותיך לא סיס בו כח לעמוד על רגליו ונופל על פניו לפי שסיס ערל ומאום לסיוח נגלס עליו בקומס וקופס לפניו:
- ובמס כלס וילם אש בליון (סנסומא פקודי ס): משכנחיך. אף כשהן מרצין לפי שהן משכון עליהם ומרצין כפרה על הנפשום שנאמר (אינה ד, יא) כלה ה' את מממו כמרגומו. דבר אחר מה עובו אהליך מה עובו אהל שילה ובים עולמים בישובן שמקריבין בהן קרבנוח לכפר עליהם:
- לשון אחר כאהלים נעע ה' כשמים המחוחין כאהל שנאמר (ישעיה מ) וימחחם כאהל לשבח (ולשון זה אינו דאם כן כדלימא במלק (מנסדרין קס, ב): באהלים. כמרגומו לשון (מסליס מס, כ) מור ואסלומ: נשע ה׳. בגן עדן. סיס בלבו לקללם כשאמר להשיח אל המדבר פניו וכשהפך המקום את פיו ברכם מעין אותם קללות שבקש לומר כוי (a) בנחלים נשיו. שנארכי ונמשכי לנעות למרחיק. אמרו רצומינו מצרכותיו של אומו רשע אנו למדיס מס

لْنَافِيْهُ مَارُكُنُادِ: בלים ווֹלִם מֹאַנִּעְ מַלְכָּוָ ['] 'נּבְ_מָנִםְ מִצְּבֹּלְיָנ נִנּבֹמֹנִם

: \\ \\ \\ \\ : גּבוו וֹמּגִמְטִינִים וֹלִנִם וֹטִגָּווּ בְתִּוֹמְפָּׁת רְאָם לְוִ יאִלֶּלְ מִוֹּם CCCT

נאבריב: מֹ, וֹטִימִנוּ מִלְבַבְיוֹב בֹּנְוּבַ בְּלָת מִּכֹּד כֹּאִנֵי, וּכִּלְדָּיִא

זָה שָׁלְשׁ פִּעְּמִים: كُلُمِينيك أينين كِتِهُنُ حُبِك בְּלֶטְ אֶּלְ-בִּלְתָּם לְטִׁר אֶנֹבּוּ ס ניספַע אָת־כַפַּיִוּ لببهتد וּוֹטַבַאַּשׁׁ בַּלַלְ אָּלְבַבֹּלְהָּם וּטַבוֹנַ

מְנְצְּהַ יְרֵנְיִר מִכְּבְוֹר: אָמַרְהִּיֹ כַבֵּּר אֲכַבֶּרְלְּ וְהַנֵּה אֵמֹרִית יַקְּרָא אָזַקְרִנָּּר וְהָאׁ מְנְעַךְּ יִהְוָה מְכַבְּוֹד: מִנְעָּךְ יִהְנָה מְנְעָּךְ יִהְנָה מְנְעָּךְ

אָלְיִשׁ אָלְי צִּבְּרְשִׁי לְאָמִר: לְנִשׁ מִּבְּיִלְיִשְ לְמִימִּר: עַלא אָם אָל־מַלְאָבֶיף אַשֶּׁר־ אַף עָם אָוִגַּדְּ דִּשְׁלַחָהָא

> לשנמל מלכותיה: סינאו ווטשל מאַני מלביה מבנובי נישלום בעממיו ひればめ LIULEX

נאַבְעְּהָהָ בַּוֹיִם בַּוֹלְבִינוֹ בַּיִּ بخخةب مَرْدَبيا نفهٔ فال עַּיִמִיָּא ţĊäι שֶׂנְאֵיהוֹן تدككانا نظ۪ڐ؉ڂ עולפֿא וָרוּטָא كدكدك <u> Lyg'qei</u> ははれていロ

יהוץ לישין: לבולב ובון לבוכון ולוטב ולקוםא וקום בולומנוצ ונום ואָבו בּשׁמִוּ בֹאַבוֹא

זַבְיָנַגַלַ: מבולש לבון גלו שלם מֹּנֹאַ. לַנִיטַבּ וְנִיאַ בַּנַכֹּאַ וֹאָמֹר בֹּלְטִ לְבֹלִמֹּם לִמֹלָת בללהם והמפנון לידוהי **「ババス**

בֹלְמֹם אָבְבַּבֹלְעׁ וֹאִמָּר בֹלְמֹם לְבֹלִע עַלִּא

his kingdom shall be exalted. shall be higher than Agag, And in many waters; And his king branches, And his seed shall be Water shall flow from his

them through with his arrows. their bones in pieces, And pierce adversaries, And shall break eat up the nations that are his horns of the wild-ox; He shall of Egypt Is for him like the lofty God who brought him forth our

cursed be every one that curseth one that blesseth thee, And rouse him up? Blessed be every lion, And as a lioness; who shall He couched, he lay down as a

them these three times. thou hast altogether blessed curse mine enemies, and, behold, unto Balaam: 'I called thee to hands together; and Balak said against Balaam, and he smote his And Balak's anger was kindled

honour. Lord hath kept thee back from unto great honour; but, lo, the II place; I thought to promote thee Therefore now flee thou to thy

unto me, saying: messengers that thou didst send 12 Spoke I not also to thy And Balaam said unto Balak:

ggl(I: ביה לו לנקוד כאוהלים הא' בחול"ם): - נשע ה". לשון נמיעה מלינו באוהלים שנאמר (דניאל יא, מה) וימע אהלי

שיבה החריו דוד ושלמה: סמיס: וירם מאגג מלכה. מלך כאשון שלסס יכצוש אם אגג מלך עמלק: וחגשא מלכחו. של יעקצ יומר ויומר (ד) מדליו. מבארומיו ופירושו כמרגומו: וזרעו במים רבים. לשון סללמס סוא זרעו כזרע סזרוע על פני

רגלך בדס ואינו זז מלשון מכס כמו (דבריס לב, לע) מחלחי שהלבוע בדס נראס כאילו מחוץ ונגוע: לפחור לשון חלים ממש חליו של הקב"ה ימחן בדמס של לרים יטבול וילטבע בדמס כמו (חהלים פח, כד) למען חמחך מלים מכי פלגומא (מ"א לשון מלוקס ומליס) וכן יממך לשון (שופעיס ה, כו) וממלס ומלפס רקמו שימלו את אכלס ויש שנים על ערמימומו: וחציו ימחץ. אונקלום מרגם מליו של לרים מלוקה שלהם כמו (בראשים מע, כג) בעלי וכן (ימוקאל כג, לד) ואמ מרשים מגרמי. ואני אומר לשון עלם שמגרר הבשר בשניו מסביב והמוח שבפנים ומעמיד הגוים שהם לריו: ועצמותידהם. של לרים: יגרם. מנחם פחר כו לשון שכירה וכן (לפניה ג, ג) לא גרמו לכקר (8) אל מוציאו ממצרים. מי גורס לסס סגדולס סואת. אל סמוליאס ממלריס במוקף ורוס שלו יאכל את

(9) כדע שכב כאדי. כמרגומו. ימישנו בארלס בכמ ובגבורס:

(10) ויספוק. הנה וועל וו:

יְהְוָה אֹתִוֹ אֲדַבֶּר: אָן בֹמֹע מִלְבָּׁוֹ אֵמֶּבְוֹנִבַּבּׁר אָת־פָּי יְהוְה לְעַשִּׁוֹת טוֹבֶה פּ בּּסָף וְזְהָב לְאַ אִוּכַּלַ לַמְּברִ בִּיחִיה פְּסַף וּדְתַב לֵיח לִי אָם וְמֵּוֹ בְּיִ בְּבְּעׁ מִבְּאָ בִּיִּעוּ אָם וְמֵּוֹ בְיִ בְּבְעׁ מִבְּי

לְמַּמְׁנִי בַּאָּעַוֹרִית תַּיְּמֶׁים: البَيْتِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ عدرور إلايًا أمبير أأجأر لألاير لأحِير لأجأر

شيت بيدا: בּלְמֹם בֹּנוֹ בֹמָר נוֹאָם בַנֹּבֹר בּלְמֹם בֹּר בַּמוֹר וֹאִימִר

ופֿל וּגַלוּי מִינָוֹים: בַשַּׁת עֶלְיֵוֹן מַחֲזֵה שַׁצַּיל יֶחֲזֶה וֹאָם הַטְּהָ אֹטִבּוַבְאָץ וֹנָבֹה

נְקָם שַּׁבֶּטַ מִישְּׁרְאֵל יִמְחַץְ עַּלְכָּאֵ מ פֿגִּיִר בּּיִלְר מִיּלְר מִיּהְלֵּר וֹלְיִּטִיִּי פֿרִיר פַּר יִקִּים אָרְאָנּוּ וְלָאָ מַּטְּׁר אָׁמִוּרֶנּוּ וְלָאָ שׁזִּיִינִיה וְלָאַ בְּעָּוֹ סְבִּינִיה

لإشِلا لِأَنْكُ: نتشد هنئد لانشلهج וְהָיָה אֱדוֹם יְרַשָּׁה וְהָיָה

> !! !מוש א**ֹמ**ִלְּיִלִי: או בֹחִשׁא מֹבׁמוּטִי בִּימַבִּיל מומבא בון לממבר סבקא בשני למעבר על גוינה

הַבין לְעַמֶּךְ בְּסוֹף יוֹמַיָּא: נאַנונו לַבַ מָא בַנְעָבוּר עַּמָא אַיעא אָמְלְכִּנָּךְ מָא דְּתַעֲּבֵּיר וכִען הַאַנָא אָזִיל לעמָיו

װּבְרָא דְשָׁפִּיר חָזֵי: נּיִשְּׁא מִשְּׁלְנִ נּיִאְמַוֹּר נְאָּם וּנְפַלְ מִהְלִיה נָאָמַר אֵימַר

מְבִיב וּמִטְגָּב, בִיב: עּלְאָה חֵיזוּ מִן בֶּדְם שַׁצִּי חָזֵי אַל וֹנְדַע מַדַע מִן בֶּדָם אַנמֹר דְּשְׁמַת מִימָר מִן בַּוֹבִם

בְּנֵי אֲנְשָׁא: בלבנ מואר וואַקוס ללג מְּמִּגשֹׁא מִנְמִּבְאֵבְ נִנַלְּמָּגַבְ מוֹמֹלַב ווֹטֹבַלּא

جزدُه،ا: ונבי אבום ובושא ונבי

> speaketh, that will I speak? own mind; what the Lord to do either good or bad of mine go beyond the word of the Lord, full of silver and gold, I cannot If Balak would give me his house

the end of days. people shall do to thy people in announce to thee what this people; come, and I will And now, behold, I go unto my

the man whose eye is opened; son of Beor, And the saying of of The saying of Balaam the And he took up his parable, and

obeueq ekes: Almighty, Fallen down, yet with Who seeth the vision of the the knowledge of the Most High, the words of God, And knoweth The saying of him who heareth

down all the sons of Seth. the corners of Moab, And break Israel, And shall smite through And a scepter shall rise out of 17 step forth a star out of Jacob, him, but not nigh; There shall I see him, but not now; I behold

doeth valiantly. be a possession; While Israel 18 Seir also, even his enemies, shall And Edom shall be a possession,

- ונמנג: (EI) לעבור אח פי ה׳. כאן לא נאמר אלסי כמו שאמר בראשונה (לעיל כב, ימ) לפי שידע שנבאש בהקב"ה
- לוגר שמברי וילמול וכוי: סוא זה. איעלך להכשילם ואומר לך מה שהן עמידיון להרע למואב באמרית הימיס ומתך פאתי מואב. המרגוס מפרש שסרי נאמר (במדבר לא, מז) סן סנס סיו לבני ישראל בדבר בלעס: אשר יעשה העם הזה לעמך. מקרא קלר שנים אלסיסס של אלו שונא ומס סוא כוי כדאימא בחלק (סנסדרין קו, א) מדע שבלעס סשיא ענס זו לסכשילס בומס (+1) הולך לעמי. מעמס סריני כשאר עמי שופחלק סקנ"ס מעלי: לבה איעצך. מס לך לעשות ומס סיא
- (16) ויודע דעה עליון. לניין סשעס שכועם בס (ברכות ז, מ):
- עורבי נחל. פורוי"ר בלע"ו: בל בני שה. כל סחומום שבולס ילאו מן שם בנו של אדס סראשון: אגדם): - וקרקר. לשון קורס כמו (מ"ב ימ, כד) אני קרסי (ישעים נא, א) מקבס בור נקרסס (משלי ל, יו) יקרוס ומחץ פאחי מואב. זה דוד שנאמר זו (שמואל־ז מ, ז.) השכז אוחם ארלה וימדד שני חזלים להמים וגו' (מדרש לשון (איכה ב, ד) דרך קשמו. שהכוכב עובר כמן. ובלע"ו דישמינ"מ כלומר יקום מול: וקם שבש. רודה ומושל: (TI) אראנו. רואס אני שבמו של יעקב וגדולמו אך לא עמס סוא אלא לאמר זמן: דרך בוכב. כמרגומו

61 נינג מיניקב והאביר שוריר

ניאַמַּר באשָׁית גוּיִם עַמָּלַק °° נירְאַ אָּח־עַּטְלֵּק נִיּשְּׁא מְשְׁלֵּוֹ נְחָזָאְ יָח עַּטְלְּקְאָה וּנְשַל

خقكم كثك: ניאַמֹּר אַיִּחְן מִישְׁבֶּּר וְשִׁים מִנְּלֵיה נְאָמִר תַפָּיר בַּיִּת וּנְרְאַ אָּעַ־הַקּינְי וּיִּשָּׁא מִשְׁלְוּ נִחָּנִא נָת שְּלְמָאָּע וּנָשָּלְ

בור אַשִּיר הִשְּבֶּר: ²² בָּרְ אָם וְהָנֵהְ לְבָּעֵרְ לֵנוֹ עַרִר אָרֵי

بېږت مېښد بېر:

が口て: וְעְבֵּרְ וְגַּם־הָוֹאֹ עַבֵּרְ וִישְׁנְבְּרוֹ לְאַחִּיר וִישְׁעְבְּרוֹן

۲۳۲۲; (פ) رَبْطُه خَرْمُه رَبْكِك رَبْهُ لِهُ لَكُم خَرْمُه رَجُيْرُ لَوْدُ

> מַטָׁטַבָּא: וויחות חד מדבית ישקב

> וְסוֹפֵיה לְעְּלְמָא יִיבַר: ١٠٠١ ١٠٠١ ١٠٠١ ١٠٠١ משביש ואמר ביש קרביא

> מָענבב: מוְטַבְּרְ וְמֵּו בִּבְּרָרְ מַפֵּירָ

> نَصْحَدَثُك: שְׁלְמִאִינו מַר מָא אַטוּרְאָר אָם וֹבֵוּ לְמִּוּגֹּאִנ

אָלְבֹא וֹנו אִלְּוּוֹ: לְחַיִּיבִּיָּא דְּיִיחוֹן כַּד יַעְּבֶּיד

לְהַלְתָא הַבְּרוּן: למבר פרה ואף אַנון נְצְיִם בְּיִּיִם וְמְנִּי אַמְּוּר וְסִיעָּן יִצְּטְרָחָן מֵרוֹמָצִי

> remnant from the city. קשרור מקרוח and shall destroy the היסוחוחסה, And shall destroy the And out of Jacob shall one have

to destruction. nations; But his end shall come Amalek was the first of the 20 took up his parable, and said: And he looked on Amalek, and

nest be set in the rock; dwelling-place, And though thy Though firm be thy 21 and took up his parable, and said: And he looked on the Kenite,

catty thee away captive. . 22 wasted; How long? Asshur shall Nevertheless Kain shall be

God hath appointed him? 23 said: Alas, who shall live after And he took up his parable, and

destruction. Eber, And he also shall come to afflict Asshur, and shall afflict 24 coast of Kittim, And they shall But ships shall come from the

Balak also went his way. 25 and returned to his place; and And Balaam rose up, and went

- (18) והיה ירשה שעיר איביו. למויניו ימרמל:
- כומי ועל מלך סמשיח אומר כן שנאמר בו (חסליס עב, ח) וירד מיס עד יס (עובדיס א, יח) ולא יסיס שריד לבים עשו: (91) וירד מיעקב. ועוד יסיס מושל אחר מיעקב: והאביד שריד מעיר. מעיר סחשובס של אדוס וסיא
- בישראל וכך מרגם אונקלוש. ואמרימו להאבד בידם שנאמר (דברים כה, יע) ממחה אמ זכר עמלק: (OS) דירא אח עמלק. נקמכל בפורענומו של עמלק: ראשיח גוים עמלק. סוא קדס את כולס לפלתס
- ועמס נמישבמ באימן ומעוז של ישראל (סנסדרין קו, א): וגו' סוכירו אחר עמלק נסחכל בגדולתם של בני יחרו שנאמר בהם (דה"א ב, נה) חרעתים שמעתים שוכחים (ספרי (IS) וירא אח הקיני. לפי שסיס קיני מקוע אלל עמלק כענין שנאמר (שמואל-ה עו, ו) ויאמר שאול אל סקיני
- שוא מגלה אותך שמא לחלת וחבור אין זה טרוד מן העולם אלא טלעול ממקום למקוס וחשוב עם שאר הגליות: שמיד לגלות עס עשרת סשבמיס ותסיס לבער ממקוס שנתישבת שס מס בכך: - עד מה אשור השבך. עד סיכן (22) כי אם יהיה לבער קין וגוי. משכיך שנמקעמ למוקף זה שמינך נערד עוד מן העולס כי אף אם אמה
- ויעברו כמיים שהן ארמיים בבירניום גדולות על אשור: מעומו את אלה עלא יעים עליו הגוור את אלה שיעמוד סנחריב ויבלבל את כל האומות ועוד יבואו נים מיד כתים (33) וישא משלו וגר. כיון שסוכיר את שביית אשור אתר: ארי מי ידודה משמו אל. מי יכול לסתיות את עלמו
- דקטילה חיוםה וסובד גשמה: וצים. ספינום גדולום כדכחיב (ישעיה לג, כה) ולי הדיר ובורני רבחה: (+2) וענו אשור וענו עבר. וענו מומס שנענר סנסר: וגם הוא עדי אובד. וכן פירש (דנימל ז, ימ) עד

הְאָם לְזְּנִוֹת אֶלְ־בְּנִוֹת מוֹאֶב: AXX تَيْمُ لَيْمُلِيْمُ فَهُمْلِ لَنْكُمْ لِينَادِ نُمُلِيْم فَهُمَا لَمُلِي

تنظفتان جعج تبياء にゃてく

נוֹטַבְאָל וֹבוֹטִ בּוֹמִבֹאָל:

מוֹמֶבֹאָב: השַּׁמָשׁ וְיָשְׁבְ הַרְוֹן אַּרְיִיוֹהְ לְבֵבֵיל שִׁמְשָׁא וִיחִיב הְּמוֹף וְהוֹקַעּ אִיְהָם לִיהְוָה נֵגֶר דְּחִיִּיב, קַמּוֹל בֵּדָם יִי

עַנְגָּמֶרִים לְבָעַעָּ פָּעִּוּר: نَشُلُكُمْ لِنَلَادِ كَنْيَمَ كَالْشِيدَ كَصَيْرِهِ ದಭಾಗ

בלים פַּתַּח אָבֶל מוּעֵר: בְּלְ מְּבַנִי בְּנִי יִשְּׁבְאָלְ וְבַוֹּמָּה עַמָּרְיָנִת לְמִּינֵרִ מְמְּע יּלְמִּינֵי בְּא וֹנְלֵבֶב אֵלְ-אֵטַנוֹ, אֵטַר אַּטָּא וֹלַבוּר לְנִׁנ אַטְנְטִּי נִינַ لْلَايُّا هُنِيَ لَاكْتُرْ، نَصْلَهُمْ لَلْمُ سَخْتُهُ صَحْبًرْ، نَصْلَهُمْ

מַּמֹא לְמִמְּמֵּ בִּעִּר בֹּנִע

خېپرېرا: הְעְּם מְעֵּנִיהַהוֹן נַאָּכַל עַמָּא יֹסְגִיֹרוּ לְוּבְׁנוֹ, וּפְׁנַאִּנִ לְתַּפָּא לְנַבְנוֹי,

פַּמוָר יטַבוּר רוּגָוֹא דַּינִ ³ נּיְאָמֶר יִשְׂרָאֵלְ לְבַּמֹּלְ פֹּמִיִר <u>וֹאִיְחַבּר יִשְׂרָאַלְ</u> לְבַּמֹלְאִ

ענילא בֿין מִישָּׁרָאֵל: אָטַבַּלְבַבְאָהָהֹ. עַמְּם כֹּלְ בִּיהָה מֹפֹּא וֹצֵוּן וּלַחוּלְ אָל מֹשֶׁה וַאְּמָר יִיְ לְמִשָּׁה דְּבָר יָהְ

באַטַעַבוּנ לְבַמְלָא פַּמּנִנ: ΚĒL ĸĸŢĿĸŢĸ אָבְ_מָפֹּמֹּנְ וֹאַמֹּב מָמִּב לְבֹּוֹנִי וֹמִּבֹאַב

זַטְבָא: נאננו לכן לטנה תַּהָכּוּ כֿל כַנְשָּׁהַא דְבָנֵי וְשָּׁרָאָל מֹבְנֵנִיתָא לְמִּנֵנִ מָמָּב וּלְמִּנִנִּ

> Moab. harlotry with the daughters of XXV the people began to commit And Israel abode in Shittim, and

down to their gods. the people did eat, and bowed 2 the sacrifices of their gods; and And they called the people unto

Israel. of the Lord was kindled against 3 the Baal of Peor; and the anger And Israel joined himself unto

turn away from Israel.' herce anger of the Lord may Lord in face of the sun, that the and hang them up unto the Take all the chiefs of the people, And the LORD said unto Moses:

unto the Baal of Peor.' men that have joined themselves of Israel: 'Slay ye every one his And Moses said unto the judges

at the door of the tent of Israel, while they were weeping To nearlide of the children of and in the sight of all the essoM to thgis sht ni nsmow 6 his brethren a Midianitish of Israel came and brought unto And, behold, one of the children

.gaireem

- (I) בשטים. כך שמה (סנה דרין קו, ה): לזנוח אל בנוח מואב. על ידי עלת בלעם כד הימה בחלק (שם):
- לו סשממוס לוס (מנמומל ים): (ב) וישחחוו לאלחיהן. כשמקף ילרו עליו ואומר לה השמעי לי והיא מוליאה לו דמום פעור מחיקה ואומרם
- (E) בעור. על שם שפוערין לפניו פי סעצעת ומולימין רעי וזו סים עצודתו: ויחר אף ה׳ בישראל. שלת
- והוקע. סיא מלייס (שם לד, צ) כמו שמלינו בבני שאול (שמואל צ כא, ו) וסוקענוס לס' ושם מלייס מפורשת. עובדי (+) קח אח כל ראשי חעם. לשפוע אם סעובדים לפעור (פנסדרין לס, א): והוקע אוחם. אם סעובדים. בסס מגפס:
- השמש מודיע את החומאים העון וקפל מכנגדו והחמה זורחת עליו: שבודת אלילים בקקילה וכל הנקקליה נתלין (קנהדרין מה, א): _ נגד השמש. לעין כל ומדרש אגדה (תנחומא יש)
- כדמימא בפנהדרין (יח, א): (5) הרגו איש אנשיו. כל המד והמד מדייני ישרהל סיה סורג שנים ודייני ישרהל מ' רבוה ושמונת הלפים
- ממנו סלכס (כל סבועל ארמית קנאין פוגעין בו) געו כולס בבכיס. בעגל עמד משס כנגד ששיס רבוא שנאמר (שמות זו אפורס או מומרם אס מאמר אפורס בם ימרו מי סמירס לך ורו' כראימא סמס (שס): - והמה בכים. ימעלמס יושב וכו' כדלימל בללו קן סנשרפין (שס פב, ל): אח המדיניה. כובי בת לור: לעיני משה. למרו לו. משס. (6) וחבה איש הגר. נמקבלו שבמו של שמעון אלל ומרי שסיס נשיא שלסס ואמרו לו אנו נדונין במימס ואמס

הַעְּדְה וַיִּקְּח רְעַּה בִּיָּדְוֹי: אַהַרְן הַכּהֵן נִיָּקִם מִהַּוֹרְ

Ė,Ľ,Ľ: ľζĠι⊏ CTAUX בֿר אַבַרן כָּבַנָא נַקָם מִּנַּיַ آبَلُه قَرَبُنُو قَلِهُمْ إِنَّا قَلَ النَّايُّةِ فَرَبُنُو قَلَ هُرُمُنُد

took a spear in his hand. anidst of the congregation, and priest, saw it, he rose up from the Eleazar, the son of Aaron the And when Phinehas, the son of

בְּנֵי וֹמֶבְאָבִי בְּבְתָה וַהַּעְצֵר הַשַּגַּפְּה מַעַּל אַישׁ יִשְׂרְאֵל וְאָת־הָאִשֶּׁה אָל־ הַקְּבְּה נַיְּדְקֹר שֶׁת שְׁנֵיהֶם שֵׁת יַשְּׁרָצֵל לְקּוּבְּחָא וּבַזַּע יָת

i@L%4: וֹאִעֹכֹלִי מוִעוֹלֹא מִמֹּלִ בֹנוֹי וֹמְבֹאָל וֹנִת אִטְּקֹא בִּמָעַנִּא שֹבוּגעוֹן זְטְ צִּיּבְרָא בַּר וֹמֹאַכְ בֹּעֹר נוּבֹרָא בֿר

children of Israel. plague was stayed from the woman through her belly. So the the man of Israel, and the thrust both of them through, Israel into the chamber, and And he went after the man of

אַרְבְּעָה וִעֶשְׁרֵים אֱלֶר: (פֹּ) عطره النائية

נאַבְבָּעָא אַלְפָּגו: המקים בַּמַנּפָּה נהַנוֹ דְּמִיחִ בְּמִוֹחָנָא עַשְּׁרִין

thousand. plague were twenty and four And those that died by the

The Haftarah is Micah 5:6 - 6:8 on page 208.

יהוֶה %<u>८_</u>द!;;;П

ימַלֵּיל יְיָ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

₹%#L:

אָט_פֿוֹגַינֹהְבֹאָב פֿלוֹאָטֹג: לַלְאָטָׁג בַּעוּכְים וֹלְאָ_כֹלָּגִעֹג בינייישלאָן אָרַן בּקוֹאָן אָרַן הַכַּהַן הַשֶּׁיב אָת־חֲמָתִי מִעַּל זמירא) בּוֹ־אֶלְמִּלְר בּוֹ־אַבַּוֹרָוֹ נהוג לכתוב פְּינְהָס ביו״ד פֵּינָחַס (בספרי ספרד ואשכנז

نْمُلْمُرْ خُطْنُمُنْدَ: בּנגיהוֹן וְלְא שֵׁיצִיתִי נְת בָּנֵי לנו וֹמְבַאָּב בּבַלוּו וֹטַ עַנֹאָנוּו כַּבְבַּלָא אַבור יָת הַמָּמִי מִעַּלַ פּינְחָס בַּר אֶלְעָנְר בַּר אַהַרֹן

jealousy. the children of Israel in My them, so that I consumed not very jealous for My sake among children of Israel, in that he was II turned My wrath away from the the son of Aaron the priest, hath Thinehas, the son of Eleazar,

בו לכן אֵמְר ִנְילִי וָעָן לָוִ אָּעַר

ואשכנז וייו קטיעא) בּנוני, הַּלְוִם: (בספני ספרד יָנו לַיָּמִי הַּלְם: בבין אימר האנא נזר ליה

unto him My covenant of peace; Wherefore say: Behold, I give

- (ד) דירא פינחס. כאס מעשס ונוכר סלכס אמר לו למשס מקובלני ממך סבועל ארמים קנאין פוגעין בו. אמר לו לב, כ) ויטמן עד אשר דק וגוי. וכאן רפו ידיו. אלא כדי שיבא פינסם ויטול אם סראוי לו (סנסדרין שם. מנמומא כ):
- זכרום של זמרי ונקבום שלה וראו כולם שלא לחנם הרגם והרבה נסים נעשו לו כו' כדאימא המם (סנהדרין פב, ב. (8) אל הקבה. אל סאסל: אל קבחה. כמו (דבריס יח, ג) סלחייס (ס"א אל סקיבס) וסקיבס. כוון בחוך לכיינם דפיגרפה פיסו ליסוי פרוונקה מיד ויקה רומה בידו וגו' (פנסדכין שם):
- (II) פינחס בן אלעזר בן אהרן חבהן. לפישסיו סשנמיס מנויס לומו סרלימס גן פומי זס שפימס לני למו **מפרי קלא):**
- דבר אנפרטמנ"ט בלע"ו: בקגאו אח קגאחי. זנקמו אם נקמסי. זקלפו אם סקלף שסיס לי לקלוף. כל לשון קנאס סוא סמסחרס לנקוס נקממ עגלים לעבודת אלילים והרג נשיא שבט מישראל לפירך בא הרחוב ויחסו אחר אהרן (פנהדרין פב, ב. סוטה מב):
- לו סקצ"ס שלומומיו (סנסדרין שם): (בו) אח בריחי שלום. שמסאלו לברימ שלום כאדם המחויק מובה וחנות למי שעושה עמו מובה אף כאן פירש

מַלַבְּנָה וֹמְּבְאָׁלִ: هُمُّك كَاتِي كِهِمِينِيد الْحَقَابِ كَأَلِهِ هُٰذِينِهِ لَحَقِد مَمِ خَبْرِ ליי בָּרָית בְּהָנַת עוֹלְם מַחַת קָיִם בְּהנִית עָלִם חַלְף דְּקנִי ڶڷڒؙ؈ؙٮڿڔؚ؞ڂ۪ؠٙڶۿڔ؆ڷڂ۪؞ڔ؞؈ؙڎ؞ػ؞ڎڶڂڂڗؠۮ؞ڂڞؙڔڹۮ؞

אֶב לְמִּטְׁמָלֵּי: וֹמִנְׁנִ בּּוֹבְסְׁלְנָא נְמָּנָא בֿיִנִיב מְנִנִּינִיא וֹמִנִּי בּּב סְלְנָּא ןשָׁם אָישׁ וִשְׂרָאָל חַמִּבֶּח וָשִׁים פּוּבָרָא בַּר וִשְׂרָאֵל

בות־אָב בְּמִרְיֵן הָוּא: (פּ) כּוֹבּׁו בַעַבְאָנְע בַּאָמָ אָמֹנְעַ מָבְנִוֹנִיאָ כַּוֹבִּי בַעַ גִּוָר בִימִ וַשֶּׁם הַאִּשְּׁה הַמֶּבֶּה הַמִּרְנִית וְשִׁים אִהְּהָא דְּאִהְקְמֵילִת

جَهراد: نلائك

That ass the Midianites, and smite samines, and smite are represented by the respective first representation with the respect to the respective first representation of the representation of the respective first representation of the respective first representation of the respective first representation of the respective first representation of the respective first representation of the respective first representation of the representation of the respective first representation of the respective first representation of the representation of the representation of the respective first representation of the respective first representation of the representation of the representation of the representation of the representation of the representation of the representation of the representation of the representation of the representation of the representation of the repres

LTL_GALL: המפה ביום המגפה על האקקטילה ביוטא דמוקנא בְּוֹבְּג בַּטַ נְּמֶּגְאֵ מִגְּיִן אֲטִלְים בַּטַ נַבָּא גִּמְגַיִן אֲטִלְיְיָן מּלְ דְּבַר פְּמְוֹר וְמַלְ דְּבַּר מִיסַל פְּמִיר וְעַלְ מִיסַל פָּוֹבִי « ﺧֿﺋﺨζﯩﯔם ﯕﮭﺪﺭﻧﺨﺰﺩ ﯕﮕﻪ ﺧﺌﺨズﯩﺪﯨﺒﺎ ﻟﯩﻨﺨﯩﺮﺩ ﯕﺠﯩﺎ ﻫﯚ

i 点 L 器 C :

בב בית בָּא לְבִית שִׁמְעִּוּן:

אַנְמֵּגְ בַּגְנֵעְ אַבָּאָ בַּמְגַּגָּוֹ עַנְאָ:

אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יְיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

נְטַענְן:

לַבְּם אַבוּ מִמִּימִוּ אִנּוּן לְכִוּן

the children of Israel.' God, and made atonement for because he was jealous for his of an everlasting priesthood; his seed after him, the covenant and it shall be unto him, and to

among the Simeonites. Salu, a prince of a fathers' house woman, was Zimri, the son of slain with the Midianitish Israel that was slain, who was Now the name of the man of

in Midian. of the people of a fathers' house the daughter of Zur; he was head id Soonan that was slain was Cozbi, And the name of the Midianitish

:gaiyses And the Lord spoke unto Moses,

:wau1

for they harass you, by their wiles

of Peor.' day of the plague in the matter their sister, who was slain on the daughter of the prince of Midian, the matter of Cozbi, the 18 you in the matter of Peor, and in wherewith they have beguiled

(במדבר יא, כע) המקנא אחה לי (זכריה ח, ב) וקנאחי לליון. בשביל ליון: לכלל כסונס עד כאן. וכן שנינו בובחים (קא, ב) לא נמכסן פינחם עד שסרגו לומרי: – לאלהיו. בשביל אלסיו. כמו אלא לאסרן ולבניו שנמשמו עמו ולמולדומיסס שיולידו אמר סמשממן אבל פינמס שנולד קודס לכן ולא נמשך לא בא (51) והיחה לו. ברימי ואמ: בהיה בהנח עולם. עאף על פי עכבר נמנס כסונס לורעו על אסרן לא נמנס

שיה נשיא לא מנע אם עלמו מלקנא לחילול השם לכך שודיעך שכחוב מי הוא המוכה: ביה אב לשמעני. לאחד מהמשה בהי אבות שהיו לשבט שמעון. דבר אהר להידיע שבהו של פינהם שאף על פי שוה (+1) ושם איש ישראל וגוי. כשס שיימס מס כלדיק לשנת יימס מח סרשע לגומי (מנחומת פנחס ב): נשיא

אבות היו למדין. (בראשים כה, ד) שיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה ווה היה מלך לאחד מהם: מכולם שנאמר ראש אמות ולפי שנהג בזיון בעלמו להפקיר בתו מנאו שלישי (תנתומא שם): 👚 בירו אב. ממשת בתי ראש אומוח. ממד מממשמ (במדבר למ, מ) מלכי מדין אם אוי ואם רקס ואם צור וגו' וסוא סיס משוב (EI) ושם האשה המכה וגוי. לסודיעך שנאמן של מדיניס שספקירו בה מלך לונים כדי לסמניא אם ישראל

(TI) צרור. כמו זכור שמור לשון סווס. עליכס למייב מומס:

מואב לא נוס לסשמיד מפני רום שסיםס עמידס לגאם מסס כדאמרינן (בצבא קמא למ, ב): (18) כי צוררים הם לכם וגר על דבר פעור. שהפקירו בנומיהם לונות כדי להעעותכם אחר פעור. ואת

۲۵۵۲: جُلِهَٰتِذِا نَحِتَا خُتَنَٰه خُمْنَمَٰد: *441 TYXX رِيْطُور بِمَزِمَ هِكَ مَضُم رِهِكَ جِنْفَهِم بَرِهِجَوْبِهِ جِدَ لِايَدَا אַבְוֹנֵי הַמִּנְפָּוֹר (פּ)

יִגָּא צַבָּא בְּיִשְׁרָאַל: וֹמֹמֹלְנִי לְבָּנִים אַבְעָׁם בְּלֶ - מִּמִּנִוּ מִּנִוּ נִּלְמִּנִלְאִ לְבִּיִם ¿ ישְׁבַאָּלְ מִבֶּוֹ מִשְּׁבִוּם שִּׁנְהַ בִּנְשִּׁהַא בּבְנִי יִשְׁבָּאַלְ מִבַּר מְאֵי אָט בֹּאָמִו בֹּלְ בֹּגֹעִ בֹנִי בַ פַבּילִי יָּה חוּשְׁבּן בָּלְ

יַרְבַּוֹן יְבַוֹיוִ בַאָּמָר: אָנִים בְּעַּרְבָּת מוּאָב עַלְ־ ניִדַבֶּר מִמָּט וֹאָלְמִּזָּר תַכִּנֵוֹ

ילְנָי וֹאָבְאָבְ עַיִּגֹּאָנִם מִאָּבֹּא י פאַשֶׁר צְנְּה יְהְנָה אָת־מִשֶּׁר פִּמְא דְפַפֵּידִ יָּיְ יָת מֹשֶׂר מפן מַּמְרֵים שְּׁנָה וְמָנְיִלְא מִבָּר מִשְּׁרִוּ שְׁנִין וּלְמִּילְא

לפּלוּא משְׁפַּחַת הַפּּלָאֵי: بهنجا يتناب مשפחת הينخد بهنجا يتنأب نبغنا يتأب איי באיבו לבור ישְּׁבְאֵלְ לֵנֵוּ באִיבוּ בּוּכִּבְא בּוֹמְבָאֵלְ בַּנִּוּ

לַכַּבְׁלֵי, מִמְּפַּׁעִע עַכַּבְּעָׁי: ٥ לְטֵבֶל מִמְפַּטִּט טַטֵבְּרוֹנְג לְטַבְּרוֹן זַרְעִים טַבְּרוֹן

אָבֶשׁ וּמִבָּמ מֹאִנִע וּמִבְמֵּום: פְּקְבֵיהָם שְּׁלְשֶׁׁה וְאַרְבָּשִׁים מִנְיָנִיהוֹן אַרְבָּשִׁין וּהָלְהָא

וְנְיִנְיִר בְּתַּר מוְתָּנָא וַאֲמָר יָיָ

אַבְהָהְהְוֹן כְּלְ נְפֵּיק הֵילָא

יַרְדְּנְאַ דִּירִיחוֹ לְמֵימָר: בַּמָישָׁבַ אַ דַּמוֹאָב עַּלַ בּעוֹלא אַמרוּ לְמִמְנִי יְהָשׁרוּ

דִמְצְרָיִם: ולנו וֹמְבֹאָב צַנָפַלוּ מָאַבֹּלֹאָ

dwn

בְּוֹמֶבְאָבְ:

לפּלוּא זַרְעִית פּלוּא:

לכבלמי זרמית פרמי:

אַלפֿגן וְאָבֹת מֹאַנִי וּטַׁלָטַגן:

son of Aaron the priest, saying: unto Moses and unto Eleazar the XXVI plague, that the Lord spoke And it came to pass after the

war in Israel.' all that are able to go forth to upward, by their fathers' houses, Israel, from twenty years old and To narblida and To noisegargnoa Take the sum of all the

:Sarives Moab by the Jordan at Jericho, 3 spoke with them in the plains of And Moses and Eleazar the priest

the family of the Hanochites; of the sons of Reuben: of Hanoch, Reuben, the first-born of Israel: forth out of the land of Egypt. children of Israel, that came commanded Moses and the upward, as the Lore from twenty years old and [Take the sum of the people,]

of the Carmites. Hezronites; of Carmi, the family of Hezron, the family of the

Pallu, the family of the Palluites;

hundred and thirty. and three thousand and seven numbered of them were forty Reubenites; and they that were These are the families of the

- (4(4): הנוסרום. דבר אחר כשילאו ממלרים ונמסרו למשה נמסרו לו במנין עכשיו שקרב למוס ולהחויר לאנו מחוירם במנין (1) ויהי אחרי המגפה וגרי. מעל לרועס עוכנקו וחביס לחוך עדרו וסרגו בקן וסוח מונס חומן לידע מנין
- (2) לבית אבחם. על שנע קלג ימימקו ולל למר קלס (נ"ג קע, נ):
- לריכים אמם להמנומ: (3) וידבר משה ואלעזר הכהן אחם. דברו עמס על ואת שלוס מתקוס למנותס: לאמר. אמרו לסס
- כן טמובר מן טפלוגים ודו: (+) מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה וגוי. שיקא מנינס מנן עשרים שנה ומעלה שנאמר (שמות ל, יג)
- מד) לא סילרך לומר משפחת סימני לפי שסשס קבוע בו יו"ד בראש וס"א בסוף: עדות לישראל (שהש"ר ד, יב). השם הוה מעיד עליהם לשבמיהם לפירך בכולם כתיב החנכי הפלאי אבל בימנה (להלן זה ויו"ד מלד זה לומר מעיד אני עליהם שהם בני אבוחיהם וזה הוא שמפורש על ידי דוד (חהלים קכב, ד) שבמי יה שלטו המלריים באמוחיהם אם בגופס היו מושלים קל וחומר בנשוחיהם לפיכך הטיל הקב"ה שמו עליהם ה"א מלד (a) משפחה החגבי. לפי שהיו האומות מגזין אותם ואומרים מה אלו מתיתתין על שבעיהם קבורין הם שלא

١ בדוו פלוא אלואד:

ילני פּלוא אֶליאָב:

8 And the sons of Pallu: Eliab.

בְּתַצְּמָם עַּל־יְּתְּוֶה: さながん グラス <u>הְעַּדְה אֲשֶׁר הִצּּוּ עַל־מֹשֶׂה</u> كالـ نظر] (て ひにろ) נֹאַבֹּונִם בַּנִאַבַנַם נֹאַבּונָם יבֹנוֹ אֶבְוּאָב וֹמִוּאֵבְ וֹבִינוֹן

خڙم: הַמְאָנִם נְמָאַנִים אָנְשִׁ נִּיְרָיֶנִּ בְּנְוֹת הַמְּדְת בַּאֲבָל הָאָה אָת or [UTCA 中海市省 נהפהד

יי יבְנֵי־קֹרַח לאַ־מֶּתִיּ: (a)

מהפוע היכיני: خُرْضِرا مَهُوَّلَهِ لِأَنْمُرِيْرُ خُرْضِرا خُرُمُرا يَلْهُرِهِ نَصْرا خِرْدِرا ַ ሩַלְּמִוּאָבְ מִהְּפַּעַעַ עַלְּמִוּאָבְ בִּלְּמִוּאָבְ שׁמִעוֹן קמִשִּפְחִטִם בַּנֵי

לְּמִּאֵיל מִשְּׁפַּתוּת תַמָּאילֵי:

لْمُشَدُرَت كَكُلَّه بَيْعَكُرُت: (ס) - بِنْدَرَا هَٰزُخِرَا بِمُعِنَا: יי אָבֶּע מִּמְּפַּׁעָע עַמָּמִלְמְנִי מִּלֹיִם אִבֶּון זַבְבֵּּיִע מִמִּמִוּן מִמְּבוּן

> באָטַכַּנוְמָּיהוֹן עַל יִיָּי: וֹאֶבׁוֹבֶם מָהֹבְהוֹ וֹבְקוֹ וַאֵּבִירֶם הוּא לתוא**כ** بكثر ※4・※日

װּבֹבְא וַבַוּוִ לַאָּנִי: אַיִשְׁקְיָא יָר מָאָתַן וְחַמְּאָר בְּמוּתְא דְּכִנְשָׁתָא כַּד אַכַּלָת אָטֶׁם נְאָתַ־קְּנָה יִּבְּלַעָּת יָהְהוֹן וְיָה לִנָּה אָר־פִּׁיהָ וּפְתַחַת אַרְעָא יָת פּוּמָה

ולני לַבַּח לָאַ מִּיתוּ:

זְבְמִית יָבִין: אָמָמוּן לַזַּבְעָּוֹנִינוּן

זַרְעִית שָּאוּל: מְאָפּׁטִע בַוּלִעוֹ, לִזָּנִם וּלִהֹים זָנִם לָאָאִיל

говъ; when they strove against the Aaron in the company of Korah, reniege bne escoM reniege svorte elect of the congregation, who 9 are that Dathan and Abiram, the and Dathan, and Abiram. These And the sons of Eliab: Nemuel,

they became a sign. two hundred and fifty men, and died; what time the fire devoured with Korah, when that company and swallowed them up together and the earth opened her mouth,

Korah died not. To snos odi gnibnasadiwioM

Jachinites; Jachin, the family of the family of the Jaminites; of of the Nemuelites; of Jamin, the families: of Memuel, the family The sons of Simeon after their

the Shaulites. 13 Zerahites; of Shaul, the family of of Zerah, the family of the

thousand and two hundred. Simeonites, twenty and two These are the families of the

- טפתילו: (9) אשר הצו. אם ישראל על משה: בהצחם. אם העם על סי: הצו. השיאו אם ישראל לריב על משה לשון
- (OI) ויהיר לבס. לאות ולוכרון (במדבר יו, ס) למען אשר לא יקרב איש זר למלוק עוד על סכסונס:
- tera etrata raer ad (ea"t): (II) ובני קרח לא מחו. סס סיו געלס מחלס. ונשעח סמחלוקח סרסרו חשונס גלנס לפיכך נחגלר לסס מקוס
- של שמעון: בלעס אבל לפי החסרון שחסר משבט שמעון במנין וה ממנין הראשון שבמדבר סיני נראה שכל כ"ד אלף נפלו משבטו לא נמנו כאן אלא משפחה הקרחי והרביעיה לא ידעתי מה היא. ורבי הנחומא (ויחי י) דרש שמחו במגפה בדבר לוי אחריהם להחזירם והרגו מהם שבע משפחום ומבני לוי נפלו ארבע משפחום משפחם שמעי ועזיאלי ומבני ילהר שם מם אסרן וסלא בסר ססר מם וממוסרס עד סר ססר שמונס מסעום יש למפרע אלא שחזרו לאחוריסס ורדפו בני וחזרו לאחוריהם ח' מסעוח מהר ההר למוסרה שנאמר (דברים י, ו) ובני ישראל נסעו מבארוח בני יעקן מוסרה ירושלמית (סוטה א, י) שכשמת אהרך נסחלקו ענני כבוד ובאו הכנענים להלחם בישראל ונחנו לב לחזור למזרים בנים ירד למזרים (בראשים מו, כא) וכאן לא מנה אלא חמשה וכן אזבון לגד הרי שבע משפחום ומנאחי בגמרא (13) לירח. סיא לומר (שמוח ו, מו). לשון לוסר. אבל משפחח אסד בעלס וכן חמש משבע בנימין שסרי בעשרס

- दिलंडिया प्राप्त देलारी दिलंडिया स्थापन स्थापन स्थापन עַ*אָ*פּוָנָג ختر بابر خمية فبائص خغورًا خد بالمنافية في المنافية
  - קְחַגְּיִ זַרְעִית צְפוֹן לְחַגִּי זַרְעִית
- the family of the Shunites; family of the Haggites; of Shuni, of the Zephonites; of Haggi, the families: of Zephon, the family The sons of Gad after their
- משְפַּחַת הַעֵּרִי: לְאֵּוֹלֵי, מְהָפּׁטִׁט טַאֵּוֹלִי, לְהֵּנֵי, לְאָּוֹלִי, זֹבְהִיט אַּוֹלִי, לְהֵבִי,
- Arodites; of Areli, the family of of Arod, the family of the

of Ozni, the family of the

Oznites; of Eri, the family of the

לِאָבֹאֹלְ, מֹמְפֹּטִׁט בֹאַבֹאָלְ,: לְאַבֹאָלָ, זּבֹמָּנִי אַבֹאָלְ,:

ע לאָבוֹד מִשְׁפַּחַת הָאָבוֹדִי לַאָּבוֹד זַרְעִית

- thousand and five hundred. were numbered of them, forty of Gad according to those that These are the families of the sons

the Arelites.

- נְחֲמֶשׁ מֵאִנְת: (ס) $_{\rm si}$ agán giyanta agír $_{\rm si}$ agi irgin ag $_{\rm si}$ $_{\rm cit}$ agi irgin aga $_{\rm si}$ $_{\rm cit}$ $_{$
- ער ואוֹנוֹ בַאֵּרֵץ כַּנַעוֹ: ער וְאוֹנוֹ בָּאַרִּעָּ בַּנַנְעוֹ: ער וְאוֹנוֹ בַּאַרִּעָּ בַּנַנְעוֹ: נְעַמֶּגְמֵּ מָאָבִי:
- land of Canaan. and Er and Onan died in the The sons of Judah: Er and Onan;

And the sons of Judah after their

ಭಭಡ್ರಗ os לְשֵׁלְּה מִשְׁפְּׁחַת הַשֵּׁלְּדִּי לְשֵּׁלְי זַרְעִיה שֵּׁלָה לְפֶּרֶץ إنبرا جيد إبديت לمשפنمت يهنا جيد بديد خيريبربار

הוב לאולו באבא בלהו:

र्देंट्रा वंथ्ड्रिय प्रिट्रेट्र

- עפּבוּגַי זַרְטִית פָּבֶץ לִזָּבַח זַרְטִית
- the Zerahites. Perezites; of Zerah, the family of Perez, the family of the family of the Shelanites; of families were: of Shelah, the

And the sons of Perez were: of

- משְּׁפַּתַת בֶּתְמִּלֶּוּ: משְׁפַּׁטַע טַטֵּגְרוֹגִי לְטַמֶּנִלְ זַרְעִּית טַצְּרוֹן לְטַמִּילִ رَيْكِرُهِ خُرْرِ هِٰذِهُ خُرْمُهُمِا نَصُبِ خُرْدُ هُدُمًا خُرْمُهُدِياً
  - זַרְעִית חַמוּל:

لإثاثة

These are the families of Judah family of the Hamulites. Hezronites; of Hamul, the

Hezron, the family of the

- אָלֶלְבּ וֹנִוֹמָהָ מֹאִנִנוּ: (ס) אַלְפַּוֹן נִחֲמֵישׁ מְאָה: ﴿ خُولَ لِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال لهُ خُمْنا كِمَائِدَيدِيا هِ خَمْنا إلاياً المحرِّدا
- hundred. and sixteen thousand and five numbered of them, threescore according to those that were
- देवृंत संख्वेतर त्वसः: זַרְעִית פַּנְת: מְאָפּׁעַת עַשְּׁלְאָל עִיּלָה זַבְּעָר עִילָה לְפַּוֹע ور جن بالموجد المناه ال
- family of the Punites; the Tolaites; of Puvah, the 23 families: of Tola, the family of The sons of Issachar after their
- לְמִּלֵיבֶן מִמְּפַּׁטִׁט עַמִּלְיבִינִי: לְמִּלִיבִוּן זַּבְׁמִּנִי מִּלְּבִּיִּנִי ರಣಿತೆಗಳ ಗ್ರೇಡಿಕ್ಕೆ ಕೈರ್ಡಿಕ こるに口
- family of the Shimronites. 24 Jashubites; of Shimron, the of Jashub, the family of the
- (42) לישוב. סוא יוב האמור ביורדי מלריס (שם יג) כי כל המשפחות נקראו על שם יורדי מלריס. והנולדין (16) לאזני. אומר אני שזו משפחח אלצון (בראשים מו, מז) ואיני יודע למה לא נקראה משפחחו על שמו:
- משם והלאה לא נקראו המשפחות על שמם חוץ ממשפחות אפרים ומנשה שנולדו כולם במלרים וארד ונעמן בני בלע

אָלֶב יִמְלָתֵ מֹאִיִם: (ס) לפְּקְרֵיהָם אַרְבְּעָהְר וְשִׁשֶּׁיִם לְמִּנְיִנִיהוֹן שִׁחִין וְאַרְבְּעָא מְהְפַּעִים וֹהְּחִכֵּר אִבְּוּן

वंक्षेब्रेचेष प्रापेद्श्वद्राः בְּאֶבְנֵגׁ בְּנְעַבְאָב جير إحدج لأجم فطبه وأبه خير إحدجه الميريون المراد

لاقلنب، خېچيا ځڅثه ټله،پ څثه ځېږيا

אַלְפָּגוֹ װִטְלָט מִאָּט:

מָאִוֹת: (ס) خَفَكَتَاتُهُ مِهِمُوهُ كُذُلُهُ تَلْقَمُ خُمْنُتُنَايِا مِنَا يَخَفِيا עּלְבוּלְנָר אָלָוּן

نېڅڙنם: « جَيْر 'نَّوَا לִמִשְׁפְּחֹתָם מִנַשֵּׁה جِيْر 'نُوا לִזַרְעֵּיָהְהֹוֹ מִנַשָּׁה יָאֶפְרָיִם:

الذخمية المناهدة ظِمَـ بَرَٰمِي ۚ جُبَرَٰظِهِـ صَفِهِوَمَم بَرَٰمِهِ جَبَرَٰضِهِ يَلِهِمَ الْجَرْفِةِ: הוֹקֵיד מָכִיר וּמָכִיר אַוֹלֵיד יָת בְּנֵי מְנַשֶּׁה לְמְכִיר מִשְׁפַּחָת בְּנֵי מְנַשֶּׁה, לְמְכִיר זַרְעִית

the family of the The sons of Manasseh: of Machir,

These are the sons of Gilead: of the Gileadites. Gilead; of Gilead, the family of Machirites—and Machir begot

families: Manasseh and Ephraim. The sons of Joseph after their

threescore thousand and five

that were numbered of them, Sebulunites according to those

These are the families of the

of the Elonites; of Jahleel, the the Seredites; of Elon, the family

families: of Sered, the family of

and four thousand and three

numbered of them, threescore according to those that were

These are the families of Issachar

The sons of Zebulun after their

family of the Jahleelites.

व्यंष्ट्रेचित त्वंद्र्द्रः בוני גלעד אַנקְּזָר אַכְּוּן בַּנִּי נִלְהַּר אִנִהַזָּר

ĪÀĊĊ.: הַאַּשְׁרֵאֵלִי וְשֶׁכֶם מִשְׁפַּחַת וְשָׁכֶם זַרְעִיה שָּכֶם: מה פֿער וְאַשְׁרִאָל

إثاجا بالإقابات براباجارا: וְחַפֶּר זַרְעִית חַפֶּר: ್ ಟ್ರೆರುಗ್ಗೆ ರಡಿತೆಗಿರ ಗ್ರಹಿರುಗಳು ಟ್ರಿರುಗಿನ

family of the Shechemites; Asrielites; and of Shechem, the and of Asriel, the family of the

of Helek, the family of the

30 Iezer, the family of the Iezerites;

Helekites;

hundred.

hundred.

the family of the Hepherites. 32 the Shemidaites; and of Hepher, and of Shemida, the family of

(שם לה, יח) בן הנינוחי ובפלגש בגבעה (שופטים כ) נחקיימה כולה. זו מלהחי ביסודו של רבי משה הדרשן: ואחם נקראח על שם גלעד בנו. ה' משפחוח חסרו מבניו של בנימין כאן נחקיימה מקלח נבואח אמו שקראחו בן אוני שם בלע ומולדות השנים הללו נקראו על שמס. וכן אני אומר בבני מכיר שנחלקו לב' משפחות אחת נקראת על שמו אני שסיו לבלע בני בניס הרבה ומשנים הללו ארד ונעמן יצאה מכל א' משפחה רבה ונקראו חולדות שאר הבנים על בחלרון וחמול שהיו בני בנים ליהודה וחבר ומלכיאל שהיו בני בנים של אשר. ואם אגדה היא הרי עוב ואם לאו אומר בן בנימין ומלאמי ביסודו של רבי משה הדרשן שירדה אמן למלרים כשהיחה מעוברת מהם לכך נחלקו למשפחות

מלפת ומרצה: عِجْ فِبُد مَن ذِرَب لِنَفِد لِيَذَرُد فِرْنُ خَرْفُن مَن ذِن تَلِيدُ لِي خِرْفُن مَن ذِن يُرَفِد בּ בְּנִים בֵּי אִם־בְּנִוֹת וְשֵׁם בְּנָוֹת לֵיה בִּנִין אֱלְהֵון בְּנָן וִשׁוֹם יּצְלְפְּׁתָר בָּן־הַפֶּר לֹא־תָייּ לָוֹ יִצְלְפְּחָר בַּר הַפֶּר לָא הַיוֹי

חַגְּלָר מִלְכָּר וְתִּרְצָּר:

Milcah, and Tirzah. Mahlah, and Moah, Hoglah, daughters of Zelophehad were daughters; and the names of the Hepher had no sons, but To nos ont banondolos ban

אָלֶלְ וּשְׁבָע מֵאִוּת: (ס) بججياتا تهدياه ಭಭಢಗಗ

ÜŻL: رَلُوٰشِوْ بَوْدُمُا بِنُدًا هَٰذُوْنَا بِشُرَةً جنوشِت هِجْرًا يَهِيْمَ جِنوْسُ بَصِرْبِيْرَ سَالًا

hundred. two thousand and seven numbered of them were fifty and Manasseh; and they that were These are the families of

देव्वा संक्षेट्विय येखवितः **Ġ**ĈL ಭಭಿತ್ರಗ ĽĒĊĽ ﴿ לַשִּוּהַלַח מִשְׁפַּוֹת חַשְּׁחַלְהִי לְזַּרְשְּׁיִהְיוֹ يُؤِد جُدُد مُؤَدِّن مِ خُمْمُ فَبَائِمَ مُؤَدًا

: إلىت זְבְׁמִינִ בְּבֶבר לְתַּנוֹן זַבְמִינוּ تالذرك לשומלח %ĠĹ.□

of the Tahanites. Becherites; of Tahan, the family of Becher, the family of the the family of the Shuthelahites; after their families: of Shuthelah, These are the sons of Ephraim

מְמְּפְּטִע טַמְּבְוֹּג: יי נֹאֵבְּטִ בְּדֵּגִּ מִּנִטְׁכִע לְמִּבְוּ נֹאַבְּנוּ בִּּוּ מִּנִטְלָט לְמָבִוּ נִּאָבְנוּ בּּוּ מִּנִטְלָט לְמָבִוּ

These are the families of the sons of the Eranites. Shuthelah: of Eran, the family And these are the sons of

רוסף למשפחקם: (ס) אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאִוֹת אֵלֶה בְנֵי־ אַלְפִּיו וַחֲמֵישׁ מָאָה אִבֵּיוּ دد خور المراب المراب المرابية والمراب المراب אַכֶּר מִשְּׁפְּּחָת בְּנֵי־אֶפְּרַיִם אָלֵין זַרְעַּיָּה בְּנֵי אֶפְּרַיִם

בני יוסף לזרעיון:

The sons of Benjamin after their Joseph after their families. hundred. These are the sons of thirty and two thousand and five that were numbered of them, of Ephraim according to those

מְשְּׁפַּׁעַת עַאָּטִירָמֶי: מְאָפּׁנִע בְאָּטִיבֶּם זָרָבִּיִע אַאָּבַּלְ ַ לֹאִפְּׁעַעַ עַבֿלְהָּי לְאַהִּבֶּבְ לְבָּבָה זַבְּהִיע בָּבָה לְאַהָּבַבְ ختر خبزما إجمه فينوع جُجُرِه فيه

זַרְמִּית אֲחִירֶם: ム袋口にし口 בנימין خةلةئكابا

of Shephupham, the family of Ahiramites; Ahiram, the family of the family of the Ashbelites; of the Belaites; of Ashbel, the families: of Bela, the family of

र्नाः वैव संख्वात त्ताः वृक्षः र्थवादैव प्रथृबुत्त त्थाद्यूः र्थवाद्व. ग्रुथत थ्वाद्व

לְעוּפָם זַרְעִית חוּפָם:

And the sons of Bela were Ard the family of the Huphamites. the Shuphamites; of Hupham,

מְשְׁפַּׁבַע בַּנְגַּמָר: °[†] נגבונו ברו בלת אוד ונענון והוי בני בלע ארד ונענון

خْرَّةُمُّا يَلْمُرْكِ هَلَكُ خُرْةُمُّا يَلْمُرْكِ

Naamites. Naaman, the family of the family of the Ardites; of and Naaman; [of Ard,] the

- (85) לאחירם. הוא אחי (בראשים מו, כא) שירד למלרים ולפי שנקרא על שם יוסף שהיה אחיו ורם ממנו נקרא שבעים אף זה הבנתי מיקודו של רבי משה הדרשן. אך הולרכתי לפחות ולהוקיף בדבריו: ששים וחמש וזהו שנאמר (דברים ז, ז) כי אחם המעע וגו' ה"א מעע חמשה אחם חסרים ממשפחות כל העמים שהן על שמו ונחשבו בני שוחלח לשחי משפחוח לא וחשוב וחמלא בפרשה זו חמשים ושבע משפחוח ומבני לוי שמונה הרי (196) ואלה בני שוחלה וגרי. שלה נגישומלת נקרלו מולדומיסס עלשס שומלת ומערן ינלס משפחס רבס ונקרלת
- ממירם:
- (95) שפופם. הוא מופים (בראשית שם) על שם שהיה יותף שפוף בין האומות:

אָלֶף וְשִׁשׁ מִאִית: (ס) بعِجِيَاتِيْنَ بَيْنِهُم إِيْاجِورِي تَعْبِيْنَانِا يُؤَجِعُنَا أَنَوْتُهُمْ هَجْدِ خُدْرَجُدُرُمُا خِمْمُطْبِيْنَ هُجْرا خَدْرَجُدُامُ خَيْدُ خَدْرُمُا خِيْدَ مُنْكِياً

אַלְפִּין וְשֵׁיה מִאָּה:

six hundred. were forty and five thousand and that were numbered of them after their families; and they These are the sons of Benjamin

र्द्रायं विप्यं वि ц₩ĢҢП ÄĞL בּ לְשׁנְּחֶׁם מִשְּׁפְּחַת תַשִּׁנְחָמֵיִ לְשִׁנְחָם זַּרְעִית שִּּוֹחָם אָלֵין

<u>וּוֹן</u> זוֹבהׁוֹט בּוֹן לְזוֹבהׁוֹטִׁביוִוֹ: אַכְּוֹ בֹּנִי בַּוֹ לְזַבְהַּוֹטִביוִן

their families. are the families of Dan after family of the Shuhamites. These their families: of Shuham, the These are the sons of Dan after

אָלֶלְבּ וֹאַבְׁלַּה מָאִנִע: (ס) رَفَطُلَادِيْنَ هَلَـٰحُمُّكِ لَمِهُمَ مَنْدًا ـ تَهِينَيْر خُمْ يَلَمُّنُهُ هِينَاه كُمْنِيْدَينِا

וֹאַבְעַ מְאָבִי: ואַבהַעָּא

The sons of Asher after their thousand and four hundred... were threescore and four that were numbered of them, Shuhamites, according to those

All the families of the

מהפוע עלבוגי: جير אַשֶּׁר קְמִשְׁפְּחֹתָם קִימְנָה בְּנֵי אָשֶׁר

ה הישור לקריפה פריפה: הפריפי: לְּיִּמְּנְׁי לְיִמְּלִנִי זַּבְמִּיִם יִמְּלָנִי לְיִמְּנִי

family of the Beriites. of the Ishvites; of Beriah, the the Imnites; of Ishvi, the family families: of Imnah, the family of

בַּמַלְכִּיאָלֵי: עַמְבְּבִיּאָל מִשְׁפַּתִּת מִבָּר לְמָלְבִּיאָל זוֹרְעִית ﴿خُرْرٌ خُدَرُمُٰكِ خُلِيْكُدُ مَفِهُ فَلَالًا خُرُدُرٌ خُدَرُمُكُ خُلِيْكُدُ يَدُمُنَكُ

Malchielites. Malchiel, the family of the the family of the Heberites; of Of the sons of Beriah: of Heber,

9º LÃO ŒU_ŠÂL ÄŪLU:

וְמִוְם כַּע אָמֶּר מֶּבַוּ:

Asher was Serah. To result and the daughter of

אָבֶׁב וֹאַבַׁהַ מָאִנִּט: (סַ) ﴿جِجِيَةُ بِينَ شِحِيقِهِ لِيَامِنِهِ، صَاحِبُونِينَ مِنْهُ لِي الْمُجْرَبِةِ

אַלְפָּגוֹ וֹאַבַׁהַ מִאָבי: מְאָפּׁעִים בּוֹנִגְאָאָב אַכְּגוּ זַבְּהֹנִים בּוֹנִג אָאָב

and three thousand and four were numbered of them, fifty of Asher according to those that These are the families of the sons

לְנוּנְי מִמְּפַּעִע עַנּוּנִי: בְּנֵינִ נְפְּטְּבְיִ בְּטִּאֲפְּוּווּיִּם בְּנִינִי זְרַמִּיתְ נִּחְצְּצֵּבְ בְנְנִוֹבְאֶבְ מִמְּפְּחַת חַנְּחְצְּצֵבְי בְנִינִ זִרְמִיתְ זָּהְצָּבְ בְנִינִי זִרְמִיתְ צִּוּנִי:

تظفذر كمشطبت فتر تظفر كتدهنفديا

family of the Gunites; of the Jahzeelites; of Guni, the 48 families: of Jahzeel, the family The sons of Naphtali after their

ದ್ರುತ್ತರಗ ಗ್ರಾತ್ವರ್ಷ: ְּ עְׁמֶשְׁםׁעַ עַּמְּבְּם: 4° לְיֵבְּר מִמִּפּׁטִע עַיּבִּלְיִגְּיִם לְיִבּּר זִּבְׁמִּבְם:

of the Shillemites. Jezerites; of Shillem, the family of Jezer, the family of the

בואות: iāltālo Šģi र्प्यंथ्वतंत्र्व व्यूटारंचव वृद्यंथ्यं र्वाट्यंद्वतार् q₩₽ŢſΩ

וֹאַבְבַּת מִאָב: لْمُلْخَمْ مُلْخُمْنا لَلْمُمْمِ مُرْضًا נפְּטַלְ, אִבְּוֹ זִבְמְּנִׁי تظظظہ

hundred. and five thousand and four numbered of them were forty families; and they that were Naphtali according to their These are the families of

(S4) YWITH GIRTHO (40 CL):

(אי) ושם בה אשר שרה. לפי שהימה קיימה בהיים מולה כלן (מועה יג, ל):

i (国) (国)

and thirty. a thousand and seven hundred Israel, six hundred thousand and numbered of the children of These are they that were

מלימי <u>וירבר</u> קאמר:

יְהְנְה אֶל⁻מֹשֶׁה יִמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

And the Lord spoke unto Moses,

، לַאַּכֶּה מַחְלֵק הַאָּבֶיץ בְּנַחֲלָה לְאָבֵּין הִּחְּפְּלֵיג אַרְעָאּ בְּעַּּסְפַּר שֵׁמְוֹת: בְּצַּחְסְנָא בְּמִנִין שְׁמְחַן: בְּמִסְפַּר שֵּׁמְוֹת:

خَكَٰذِه نُقَا لَتَحُفِٰنِهِ: שَמְמְנְים נְּשִׁלְעִי אָּיִשְׁ לְבָּׁי וְלְנִּמְיִבִּי שַּוְשְׁבִין אַטְסְנִטְּיוּן
 גַרַב מַרְבֶּה נַהֲלְמֹּוֹ וְלַמְעֵּׁמֵּט לְסָנִיאֵּר מַסְנּוֹן צַּחְסְנַתְּהוֹן

אַהְסְנְתֵיה: גבר לפום מנינוהי הקיהיב

לְּשְׁמִּוִע מַּשִּּוִע־אַבְטָם וֹנִיוֹלְוּ: אַבְטִּה לְשִׁמִּיִּן יַהְסְּוּוֹ:

ΨĘĊſ

414.1.: בֵּין רַב לִמְעֲמ: (ס) % מַלְ־פִּי הַגּוֹרְלְ הַחַבְלֻלְ נַחַלְתוֹ עַלְ פּוֹם עַרְפָּא הַהְפָּלִיג

> To redmun edt of gnibrosse 53 divided for an inheritance Unto these the land shall be

inheritance be given. numbered of it shall its according to those that were inheritance; to each one fewer thou shalt give the less more inheritance, and to the To the more thou shalt give the

fathers they shall inherit. the names of the tribes of their ss be divided by lot; according to Motwithstanding the land shall

the more and the fewer.' inheritance be divided between According to the lot shall their

- חלק חלק חביסם לבדו (ספרי קלב. ב"ב קיו, ח): שבע שנים כבשו ושבע מלקו לא נעלו מלק בארך אלא אלו שש מאות אלף ואלף ואס סיס לאחד מסס ששס בנים לא נעלו (EB) לאלה תחלק הארץ. ולא לפמומיס מגן עשריס אף על פי שגאו לכלל עשריס גערס מלוק הארץ שהרי
- רע כנגד בית קאה עוב הכל לפי הדמים (תנתומא ו): פלוני לשבע פלוני שנאמר על פי סגורל ולא נמחלקס סארץ במדס לפי שיש גבול משובח מחברו אלא בשומא בים כור פמקין עולה ביידו פמק של שם שבמו ופמק של גבול המפורש לו והגורל עלמו היה לוומ ואומר אני הגורל עלימי לגבול שמו והשבמים היו כחובים בי"ב פחקין וי"ב גבולים בי"ב פחקין ובללום בקלפי והנשיא מכנים ידו לחוכה ונומל שני במרא (קכב, א) אלעור סכסן סיס מלובש באוריס ומומיס ואומר ברוח סקודש אס שבע פלוני עולס מחוס פלוני עולס שהרי הכל לפי רבוי השבע חלקו החלקים לא עשו אלא על ידי גורל והגורל היה על פי רוח הקודש כמו שמפורש בבבא (42) לרב חרבה נחלחי. לשנע שסיס מרונס באוכלומין נמנו מלק רב ואף על פי שלא סיו המלקים שוים
- (68) על פי הגורל. סגורל סיס מדבר כמו שפירשמי. מגיד שנתחלקס ברוח סקודש. לכך נאמר על פי ס": ימ, נ) על פי ס' נמנו לו אם סעיר אשר שאל (נ"ב קכב, א): מטוח אבחם. ילאו גריס ועבדיס (ספרי קלב): אך בגורל. ילאו יסושע וכלב וכן סוא אומר (שופמיס א, כ) וימנו לכלב את הברון כאשר דבר משס ואומר (יסושע שינאו ממזכים ואלו מממלה מלקוה למנין יונאי מזכים לא היו נוטלין אלו הד' אלא שני מלקים עכשיו נטלו ד' מלקים: אלל אבי אביהן וחלקו הכל בשוה. וזהו שנאמר לשמוח מטוח אבוחם ינחלו. שאחר שנטלו הבנים חלקוה לפי האבוח בבאי סארך לום אחד ולוס שלשם. סאחד נעל חלק אחד וסשלשם נעלו שלשם שנאמר לאלס חחלק סארך חורם נחלמן הכנחלות החיים יורשים את המחים וכאן מחים יורשים את החיים. כיצד שני אחים מיוצאי מצרים שהיו להם בנים (פפ) לשמוח משוח אבוחם. אלו יולאי מלריס (ב"ב קיו, א) שנה הכתוב נחלה זו מכל הנחלות שבמורה שכל

ığtı: ĽďĽĽ, עַע<u>ּ</u>רְעַּיִּרִ ده كمنه فالمحتم المناه المنه الم المنه المنه المنه المنه المنه المنه المنه المنه المنه المنه الم لتظني للاظما ڶڰؚڎؚٛٮ

מְּמִּפְּעַע לַמְרָרִי זָרְעִית מְרָרִי: ظهُولَاتٍ يَلْمُنِكُ لِأَمْلِكُ خُلُفُكُ يَلْمُنِكُ

of the Merarites. Kohathites; of Merari, the family Kohath, the family of the family of the Gershonites; of their families: of Gershon, the numbered of the Levites after And these are they that were

יקקה הולר אָת־עַּמְרֶם: ಭಭಿತ್ರಗಗ ĽQĽÁ. מְאָפּׁטִע בַמִּטְלְיִ מִאָּפַּטִע מִטְלְיִ זָּבְאָנִע מִיּאָה זָבְאָנִע क त्रेट्रं संख्वित אַכֶּהו מִשְׁפְּחָת בֹוֹי מִשְׁפַּחַת אִכֵּין זַרְעָּיָת בֹוִי זַרְעִית

עַקְרָי אָנְרָי וּקְהָה אָנְלָיִר יָת ַ עַמַבְּרְנִי לְבְנִי זַרְמִית מַבְּרִוֹן זַרְמִית

Kohath begot Amram. family of the Korahites. And family of the Mushites, the family of the Mahlites, the family of the Hebronites, the the family of the Libnites, the These are the families of Levi:

ਲੁ⊓Ωੂ⊏: אַהִרן וְאָת־מֹשֶׁה וְאָת מִרְיָם מְרְיָם אָהָרָן וְיָת מֹשֶּה וְיָת מְרְיָם אָהְהָרוֹן: בּמִגְּנִים וַשַּׁלְגַּ לְמַּמִּנִים אָטַ בּמִגִּנִים וּנִכְיִנִּט לְמַמִּנִים ٥٥ كَإِنْ كُلْمُلُكُ مُكُلِكًا كُلْكُ لَا كُلْكُ لَا كُلْمُ لَذِي مُنْكِكًا خُرِيْنَا لِللَّهِ الْمُؤْكِدُ فَي וְמֵּם אַמַע מַּמִּלֶם וְכָבֶר בַּעַר וְמִנִם אָפַע מַמָּלִם וּלָבֶר

Miriam their sister. Amram Aaron and Moses, and Egypt; and she bore unto Levi, who was born to Levi in was Jochebed, the daughter of Siw s'ms1mA do smsn salt bnA

غيليٰ الله אָבוּעוֹא אָטַאַלְמֹּזֹר וֹאָטַ וֹנִיטְאָבוּעוּאָ נִי אָלָמֹזַר וֹנִינ וּוֹנְלֵג לְאַנְגְן אָטַ־נָגָר וֹאָטַ וֹאִטְּיִלְיִג לְאַנִּגְן יִטְ נָגִר

※「谷口が

「没口」に必

And Vadab and Abihu died,

Vadab and Abihu, Eleazar and

And unto Aaron were born

Ithamar.

בְּעַלְנִיבָם אָמִוּנְנִי עְפָּנִי נאָבֹיהָוּא וּמִית

פְּקִּבֵיהָם שְׁלְשֶׁה וַהֵּוּי מִנְיָנִיהוֹן שָּשְׁרִין וּהְלָהָא

נוכבולא צלם וֹנֹי

before the Lord. when they offered strange fire

ביליוף בני ישראל: בְּג לאַ־נִמַּן לָטִם נַחַלִָּר يْنَاهُ كَالِهِ خَالِهِ خَالَا نَصْلُمُ لَمُ مُنْفَدُهُ فَدِرَ خَالًا نَصْلُمُ مِ מבּלְרַתַּבְּשׁ נְמָיִמְלְּעִ בָּיו לָאִ יַרְתָּא יִלְמִּילְאִ אָּרֵי לָאִ و المُشاديا

אַטַסְנָא בַּנוְ בָנֵי וְמִּבָאָץ: אָבּי לְא אִהְיְהִיבָּת לְהֹוֹן אָבֶנ פֿקַוֹבְיבׁע אַלְפּוּו פֿרְ צַבוּנֹא מִפָּנ

among the children of Israel. was no inheritance given them children of Israel, because there were not numbered among the month old and upward; for they 62 thousand, every male from a them were twenty and three And they that were numbered of

تلتنا نتاب: יְמְבֹאָר בֹּלְבַבִּי מוּאָב לֹלְ בַּנִיאָב בֹּלְ עַכּעוֹן אָאָה פְּלִירִי אָנִר בְּנִיִּי כְּחָנָא דִּטְנִי נְתַּ בְּנִי יִשְׂרָאֵל אַבּנע פַּלנּבַר מַמָּע נֹאַלְמֹזֹע אַבְּוֹ מִנְנָנִ מָמָּע נֹאַלְמֹזַע

Moab by the Jordan at Jericho. children of Israel in the plains of the priest, who numbered the os numbered by Moses and Eleazar These are they that were

- (82) אלה משפחת לוי. מקר כאן משפחת סשמעי וסעויאלי וקלה מן סילסרי:
- סחומס ילדמס וסיא סשלימס מנין סשבעים. שסרי בפרטן אי אמס מולא אלא ששים ומשע (סומס יב, א): (פב) אשר ילדה אחה ללוי. אשמו ילדמס נמולריס [לידמס נמולריס] ואין סורמס נמולריס. כשוכנומו למוך
- וסנמנין מבן עשרים שנה היו בני נחלה שנאמר איש לפי פקודיו יותן נחלמו: (20) בי לא החפקדו בחוך בני ישראל. להיוח נמנין נני עשלים שנה ומה מעם: כי לה נתן להם נחלה.

במבלב סגלנ: هَمَّد فَكُلُهُ هُلِ خُرِّدٌ نَمُلُهُم

משה וַאַבוּרן כְּבַּנָא דַּמָנוּ אָישׁ יּבְאָלֵין לַאַ הַנָּה גָּבֶר מִמָּנִינֵי

wilderness of Sinai. children of Israel in the the priest, who numbered the numbered by Moses and Aaron man of them that were But among these there was not a

رْفَدُر ردانْهُمْ جَارِبَا: (م) מֹבֶם אָנְהַ בָּנְ אִם בַּבֶּרָ בּנְן ڶۘۯ؉ۦڐؠڵڷ בְּי־אַמֶּר יְהוֹה לָהֶם מִוֹת

כַּבַב בַּב יפונַה ויהושע בר غَمُنُعَد فَثَلِيا غَثُم عَذَتِنَا אָבוּ אָמִר וֹנִ לְעִוּן מִמִּע

Joshua the son of Mun. the son of Jephunneh, and left a man of them, save Caleb wilderness.' And there was not They shall surely die in the For the Lord had said of them:

מִהְלֶה נִשְּׁה וְהְגְּלֶה יִמִלְבֶּה יוסף וְאַכֶּהוֹ שְׁמָוֹת בְּנֹהְיוֹ בַר יוֹסף וָאִבֵּיוֹ שְׁמָהָת مِنْشِد خُرْضِوْبَاء مِنْشِد چِرًا حَد مِنْسِد جُرَبِيْدِه مِنْسِد אוו על בו בו הילים בר הילים رَمَمْ لَحُدُم جَزَامَ لِا خُرْطَيْت جَلَ الْهَارَاتِي جَزِم لِجَرْطُهُ لِهَ لَا يُعْرَفُهُ لِهِ لَا

ימלפר ומרצה: בְּנְתֵיה מַהְלָה נִעָּה וְהְגְלָה

and Tirzah. Noah, and Hoglah, and Milcah, names of his daughters: Mahlah, of Joseph; and these are the the families of Manasseh the son Machir, the son of Manasseh, of the son of Gilead, the son of Zelophehad, the son of Hepher, Then drew near the daughters of

IΙΛΧΧ

لْخُد_لَةَلُاك ظُنَاكُ كِنْدُ_مَالِمُكَا ي هُجُمُّالًا يَاهِبًا لَجُفَّلًا يَاثِمُهُم هُجُمُّارً رَامَةُ مِيلَالًا كَفِيرٌ مَنْهُلًا إِكْفِيرًا إِكْفِيمٌ كَيْتًا مَنْهُلًا بَكِيْتًا

בהדע משפן זמנא למימר: ڿڷڗؙۼ

the tent of meeting, saying: the congregation, at the door of and before the princes and all 2 and before Eleazar the priest, And they stood before Moses,

خږ: בְּחֶטְאַוֹּ מֶת וּבְנָים לֹאֹ־הָיוּ מַל־יְהְוָה בַּעָּבַתְ קְּרֵה בְּיִי בַּאַזְרַמִנִּ עַלְ יִיְ בְּבִּנְשְׁהָא נּ הַלְּה בְּתַּוֹךְ הַעֵּבְה הַנּוֹעָרֶים וְהוּא לְא הַנָה בְּגוֹ בְּנִשְׁמָא אַבְינוּאַ בוּנִא באַר אַבוּנָא

יבנין לא הוו ליה:

suos ou bad əd ban; ans own sid ni bəib the company of Korah, but he together against the Lord in that gathered themselves 3 among the company of them wilderness, and he was not Our father died in the

- נקמכה פרשה בנות ללפחד לכחן: האנשים אומרים (במדבר יד, ד) נמנה ראש ונשובה מלרימה. והנשים אומרות (להלן כו, ד) מנה לנו אחוים. לרך (44) ובאלה לא היה איש וגרי. אבל על סנשים לא נגורס גורת המרגלים. לפי שסן סיו מתבבות את הארץ.
- כוו לפיכך שנה את קדרן (מפרי שם): (ספרי שם): מחלה געה וגרי. ולסלן סוא אומר (במדבר לו, יא) וססייים מחלס חרלס. מגיד שכולן שקולום זו לדיק. ואס יחסו לגנאי כגון (מ"ב כה, כה) בא ישמעאל בן נחניה בן אלישמע בידוע שכל הנוכרים עמו רשעים היו כולם לדיקים שכל מי שמעשיו ומעשה אבוחיו סחומים ופרע לך הכחוב באחד מהם ליחסו לשבח הרי זה לדיק בן שנאמר (בראשים נ, כה) והעליםה את עלמותי וגו' ובנותיו חבבו את הארך שנאמר מנה לנו אחוה. וללמדך שהיו למשפחת מנשה בן יוסף. למס ואמר וסלא כבר ואמר בן מושס אלא לומר לך יוסף מבב את סארך
- מנן משום רבי אלעור אומר בבית המדרש היו יושבים ועמדו לפני כולם (ב"ב קיט, ב. ספרי שם): משה. ואחר כך לפני אלעור אפשר אס משה לא ידע אלעור יודע אלא סרס המקרא ודרשהו דברי רבי יאשיה אבא (s) לפני משה ולפני אלעזר. מגיד שלם עמדו לפניסס אלה נשנה סהרבעים החר שמה הסרן (שם): לפני
- (3) והוא לא היה וגרי. לפי שסיו באום לומר במעאו מם נוקקו לומר לא במעא ממלונניס ולא בעדם קרם שסלו

142

קני אַחַיִּה בְּתִּיך אַתִי אָבְינוּ: ְ בְּשָּׁה וְגָּרֵע שֵׁם־אָבְינוּ מָהַוּךְ לִמָּא יִהְמָנִע שְׁמָא דַּאַבוּנְאּ מְשְׁפּּחְהִוּ בֶּי אֵין לוּ בֵּן הְנָה־ מִנּוּ זַרְעִי יִהְיִנִיה אֲבִי לִיה לִיהּ

CÄÄL

※4」は設に مْضِوْمُ لِأَجْوِرْ إِسَالِتِ: (عَ)

جُ×ڑا۔: جُ×ڑا۔:

װּבְיהַלָּע אָּבִיהָוֹן לְבֵּוֹן: אַבוֹ, אַבובים וֹבַהְבֹנִי אָנַ ر مَمَا كُمِتْ يُجَائِرَ نِهَجُّهُ جَمِنَةً כְּוֹ בֹּנִוִע גֹּלִפֹּטִׁתְ צִּבְּנִעִ נְעָוֹ

خلالنا: בְּוֹ וֹבְאָבְרְמֵים אָנַרְנְבְלְנִי וּבָר בִינִי בְּיִנִי וֹנִיאָּבְּרִוּן יָנִי ⁸ לְאַמְׁרְ אָּרִשׁ בְּּרִינְמִנּע נְבֵּלְ אָנֵּוּ לְמִנִמִּרְ נִּבְּרִ אָּבִי נִמִנּע لْهُدِ خُدْرُ نَشِلَهُمُ فَلَكُ لَمُنَا خُدْرُ نَشِلُهُمْ فَمُرَةِنِم

לְבַבְעִיּ לְאָבוֹינִי: י וֹאִם־אֵּגוֹ לְוִ פַּׂע וּנִׁעַשָּׁם אָעַר וֹאִם לָנִע לָנִעּ בְּנַעַּא וֹטִשְׁוּנוֹ

אָטַ נַּטְׁלְטִיּ לְאָטֵׁי אָבָׁיוּ: יָת אַטַסְנְתֵיה לַאָּחֵי אָבוּהָי: ◌ וֹאִם_אָוֹן כְוִ אַּעַוֹיִם וּלִיטַשָּׁם וֹאִם כִּיִע כִּיִּע אַעֹוּן וֹטִשְׁוּוּן

> אָבוּנָא: בֿר הַב כַּנֹא אַבַּסְׁנָא בַּנִי אָבַיַּ

אָם וֹלְבִיב מֹשֶׁה יָת דִּינְהוֹן

נּאַמֹר וֹן לְמִמָּר לְמִימַר:

4177: וֹעֹמְבַּר יָת אַטַּסָנָת אָבוּהוֹוֹ אַבוּבוּן אַבוּ אַבוּבוּן विद्या विद्या देगां श्रामा לאום בנה צלפהד ממללו

אַטְסְנְמֵיה לְבְרַמֵּיה:

יָת אַהְסְנְתֵיה לַאֲחוֹהִי:

nossession among the brethren had no son? Give unto us a among his family, because he father be done away from Why should the name of our

And Moses brought their cause of our father.'

before the Lord.

speak right: thou shalt surely The daughters of Zelophehad :Sarives

And the Lord spoke unto Moses,

pass unto them. the inheritance of their father to brethren; and thou shalt cause inheritance among their father's give them a possession of an

pass unto his daughter. ye shall cause his inheritance to man die, and have no son, then s children of Israel, saying: If a And thou shalt speak unto the

unto his brethren. then ye shall give his inheritance And if he have no daughter,

his father's brethren. ye shall give his inheritance unto And if he have no brethren, then

(+) למה יגרע שם אבינו. מנו נמקוס גן עומדום ומס מין סנקנום משונום זרע ממינס ממנו לינס (נ"ג קינו, מן המעפילים היה (ב"ב קיח, ב. ספרי שם. שבח לו, ב. לז, א): של הקב"ה אלא במשאו לבדו מש ולא החשיא אם אחרים עמו רבי עקיבא אומר מקושש עלים היה ורבי שמעון אומר

- (a) ויקרב משה את משפשן. ימעלמס סלכס ממנו וכאן נפרע על שנעל עערס לומר (דבריס ה, יו) וסדבר ב): בי אין לו בן. סא אס סיס לו כן לא סיו מוצעות כלוס. מגיד שמכמניות סיו:
- ידן (מנסדרין מ, א): אשר יקשה מכם מקריבון אלי. דבר אחר ראויה הימה פרשה זו להכחב על ידי משה אלא שזכו בנוח ללפחד ונכחבה על
- וכן וסעברסס את נחלמו לבמו. בכולן סוא אומר ונמסס ובבת סוא אומר וסעברמס (שס קמו, א): מעברם נחלה משבע לשבע שבנה ובעלה יורשין אוחה. שלא חסוד נחלה לא נלעוה אלא לאוחו הדור בלבד (שם קב, א) שס): והעברת. לשון סעברס (מ"ה עברס) סוה במי שהינו מניה בן ליורשו (ב"ב קמז, ה). דבר ההר על שם שהבת (שם): - גחן החן. שני חלקים, חלק אביהן שהיה מיולאי מלרים וחלקו עם אחיו בנכםי חפר (ב"ב קיח, ב. ספרי עינן מס שלא ראמה עינו של משה: - בן בנות צלפחד דברת. יפה מצעו. אשרי אדם שהקצ"ה מודה לדצריו (ד) בן בנוח צלפחד דברח. כמרגומו ימוח כך כמונס פרשס זו לפני נמורוס (מפרי קלד) מגיד שרמחס

ದೆಜ್ಞರ್ಗ: (ಡ) מְשְׁפְּׁמ כַּאַמֶּב גַּנְה יְהְנָה אָתַ־ ٳڽڗڹۻڗ؆ڄڍڒ؞ڹڛٚڗڲڂ؆ڄ۩ڄ۩ אַלְיִוּ מִמְּאָפַּטִׁעַיִּ וְיִבְיִהַ אָלַיִּר לְאַרִיבִּיה אַטַ־נַּהַלְטָיִ לְמִּאֵבֶיִ נַפַּלְרֵב וֹטִימָנוּן נְאָם־אָנן אַהִים לְאָבִיוֹ וּנְתַמָּם וָאָם לֵית אַהִין לַאָבוּהִי

בְּמָא דְפַּמֵּיר יִיָ יָה מֹשֶה: לבני ישראל לגזירה דין

the Lord commanded Moses.' Israel a statute of judgment, as shall be unto the children of and he shall possess it. And it that is next to him of his family, II inheritance unto his kinsman brethren, then ye shall give his And if his father have no

<u>i</u>@L%4: אָנַרַ נְעָהָי לְבָּנֵי אָבְבָּא יי אָלַעַר הְעָּבְרָים הַנְּיָּה וּרְאָר וְיִּעִּלְ וְיִעִּלְיִיּ וּיַאְמֶר יְהוְֹהֹ אֶל מֹשֶׁה צָּבֶה וַאֲמָר יִיְ לְמִשֶּׁה סַק לְשּוּרֶא

children of Israel. which I have given unto the of Abarim, and behold the land Get thee up into this mountain. And the Lord said unto Moses:

غترا غناك: עמין גם אַמָּר כַּאַשֶּׁר נָאָסָף אַף אַמָּ בְּמָא דְאָהָבְנֵישׁ ¹¹ וְרָאֵימָה אַמְה וָנָאֶסְפְּתָ אֶלְ

אַבורן אַרוּוּד: וטטזי יסה וסמפניש לעמף

congregation, to sanctify Me at 24 of Zin, in the strife of the commandment in the wilderness because ye rebelled against My gathered;

people, as Aaron thy brother was

And when thou hast seen it, thou

13 also shalt be gathered unto thy

۲۲: (a) בם מו מורבת קדש מורבר לעיניהון אניו מי מצית לְטַלֵּגְיִמְּנִי בַּמָּיִם לְמִּינִינֵים בִּּנְמָּטַא לְלַנַּמְיִםִי פּאָהֶרְ מִנִינְים פָּּוּ בַּמִּלְבַּרַ בַּמָא בַּסְבִיבְשוּוּ מַלְ מִימָרִי

בפס מובליא באון: ַ הְעֵּרֶה בְּעַרְבְּרָא דְצִין בְּעַצִּיּה

—.niS do essariabliw Meribath-kadesh in the eyes.'—These are the waters of the waters before their

۲۵۵۲: خيريد: :gaiyss אָל־יְהוָה וּמַלֵּיל מֹשֶׁה And Moses spoke unto the Lord, 📜 🗖 📆

יִפְּקָּד יְהֹנְה אֱלֹהֵי הַרוּחָת יְשַנֵּי יִיְ אֱלָה רוּחַנְּא לְבָל לְבְלֹבְי הְּתַּנְא עֵל בְּנִשְׁתָּא:

the congregation, spirits of all flesh, set a man over Let the Lord, the God of the

- (11) לשארו הקרב אליו ממשפחתו. ומין משפחס קרויס מלא משפחת סמב (מפרי שם. ב"ב קע, ב):
- ואילך אמה אפור ליכנס (ספרי שם): פלמין שלו נכנם לשער וסוא אחריו לחצר וסוא אחריו לערקלין וסוא אחריו כיון שבא ליכנם לקימון אמר לו בני מכאן שנכנם משם לנחלם בני גד ובני כחובן שמח ואמר כמדומס שסוחר לי נדרי משל למלך שגור על בנו שלא יכנם לפחח שמא הוסרה הגוירה ואכנס לארך אמר לו הקב"ה גורמי במקומה עומדת (במדבר רבה. מנחומא ע) דבר אחר כיון (21) עלה אל הר העברים. למס נסמכס לכאן כיון שאמר סקצ"ס נמן ממן לסס אמר אומי צוס סמקוס לסנמיל
- d. dd(' dd): אַכלה פגי שביעית וכו' אף כאן בכל מקום שהוכיר מיחמן הוכיר סרחונם להודיע שלא היחה בהם אלא זו בלבד (יומא בקש משם שיכמב פרמינו שלא יאמרו אף סיא מן סממרים סיס משל לשמי נשים שלוקות בבים דין אמת קלקלס ואמת קלו). בכל מקום שכחב מיחחם כחב סרחינם לפי שנגורה גורה על דור המדבר למוח במדבר בעון שלא האמינו לרך ממנו. (דברים לב, נא) על אשר לא קדשמם. הא אם קדשמם אומי עדיין לא הגיע ומנכם להפטר (הנחומא ט. ספרי (13) באשר נאסף אהרן אחיך. מכלן שנמלוס משם למיממו של לסרן (שם קלו). דבר למר לין למס מוצ
- סם תלמס שהמרו במדבר לן: (+1) הם מי מריבה קדש. סס לנדס מין נסס עון מתר. דנר מתר סס שסמרו נמרס סס סיי שסמרו ניס מוף
- לבור (ספרי קלח): לאמר. אמר לו השיבני אם אחם ממנה להם פרנם אם לאו (שם): (EI) וידבר משה אל ה׳ וגו׳. לסודיע שנחן של לדיקיס שכשופטרין תן סעולס מניחין לרכן ועוסקין בלרכי

المثلا: יְחְלֵּט כַּאֵּאוֹ אַמֶּׁר אֵין־לְטִם דִּייִ פִּעָּיִא דְּלִית לְחִוּן רָשִּיּ וֹאֵאֶהׁ וֹלִגְאָם וֹלַאָ טֹבְיֹנִם הֹבֹנִם יוּבִימִּילִפּוּן וֹלַא טַבוּי בִּּוֹהֶםֹא עז נְבֹאָ לָבַּנוֹיִם וֹאַהָּב ווָגוֹאָם عَمُد_نَمُه خُوَدُنُو لَعُمُد

אַמֶּרַרְנִים בָּוֹ וְסִׁמְכִּם אָנַרַ 81 לְךְּ אֶתְיְרוֹיִשְׁעַ בִּוֹרְנִין אָישׁ رِنْكُوْل יِהَزَّة كِيْرُ طَقْهِٰدَ جِمَا

וֹאַוּיקָר אָסִוּ לְמִינִיקָם: للته المرا المراب المراب المرابع المر

نَّهُ ثَامِرٌ خُدِ ـُمُّلُكُ لَا خُتَرِّ نَهُلُكُمْ يَ °° וֹלִישַׂנִי מִיוֹיִדְרַ עִּלְיִוּ לְמָּעוֹ

ַנְשָּׁבְאָל אָטַּוּ וְבָּלְ הַמְּדֶּה: וְעַל־פָּיו יָבֹאוּ הָוּא וְכָל־בָּנִי־ לפְּנֵי יְהַנְּהִ עַּל־פָּיו יֵצְאָׁוּ יי וֹמְאַל לְוִ בֹּטִמְּפָּׁס וַאַנּוֹים וֹלְפֹּנָּג אֶּלְהֹזֹר עַכִּעַן זֹהֹמֶּג

> בורמיהון كنوبط كلكيدبل بكتيمبح

> adin: נְבוּאָה בֵּיה וְתִסְמוֹף יָת יְדֶף יהושע בר נון גבר דרוח וַאַמַר יִן לִמִשָּׁה סַב לָדְּ וָת

יקפַקיד יָהַיה לְעֵינֵיהוֹן: لْكِفْلَا، قُرْبِلَمْكُنَا قَلَتْهُ نَظَيْتُ قَرْ قَرْهُمْهُ יטַקים יָהיה קָדָם אֶלְעָּיִר

يحرد نهر ١٤٤٠ ביקבלון מניה כל כנשתא ומטון מוונג הקונו בנוק

ממוה וְכָל כָּנִשְׁמָא: מאלין הוא וכל בני ושראל לפֿלון וֹמּלְ מִימִבוּיה וִבוּוֹן שבים גל מנמבוש געון أنهٰهَم حَنك خُليا هيدَهٰه نظلت אָלְהֹוֹר כַּעַוֹלָא וֹלִים

> have no shepherd. Lora be not as sheep which in; that the congregation of the out, and who may bring them $_{1}$ them, and who may lead them and who may come in before who may go out before them,

thy hand upon him; yal bna, iriye si modw ni nam a take thee Joshua the son of Mun, And the LORD said unto Moses:

charge in their sight. congregation; and give him a 19 priest, and before all the and set him before Eleazar the

Israel may hearken. To neregation of the children of 20 honour upon him, that all the And thou shalt put of thy

congregation. Israel with him, even all the both he, and all the children of his word they shall come in, his word shall they go out, and at of the Urim before the LORD; at inquire for him by the judgment Eleazar the priest, who shall And he shall stand before

ממד וממד לפי דעמו (שם י): לפניו רבונו של עולס גלוי וידוע לפניך דעמו של כל אחד ואחד ואינן דומין זה לזה מנה עליהם מנהיג שיהא סובל כל ווסו שאמר שלמה (משלי כו, ים) נוצר סאנה יאכל פריה (במ"ר. סנסומא יא): - אלהר הרוחות. למה נאמר אמר בני אם גדולמי. אמר לו סקב"ס לא כך עלמס בממשבס לפני. כדאי סוא יסושע לימול שכר שמושו שלא מש ממוך סאסל. (16) יפקד הי. כיון ששמע משק שאמר לו המקוס מן נחלם ללפחד לבנוחיו אמר הגיע שעק שאחבע לרכי שיירשו

כדרך שאמה עושה לי. שאיני מכניקן לארך (במ"ר כא, מו): ווכנק בראש (קפרי קלע): ואשר יוציאם. בוכיומיו: ואשר יביאם. בוכיומיו (שס). דבר אמר שלא מעשס לו יג) וילך יסושע אליו ויאמר לו הלנו אחס וגוי. וכן בדוד הוא אומר (ש"א יח, עו) כי הוא יולא ובא לפניהם. יולא בראש שעשימי אני שנלמממי בקימון ועוג שנאמר (במדבר כא, לד) אל מירא אומו. וכדרך שעשה יהושע שנאמר (יהושע ה, (TI) אשר יצא לפניהם. לה כדרך מלכי ההומות שיושנים בנתיהם ומשלחין הת חיילותיהם למלחמה הלה כמו

ידך עליו. מן לו ממורגמן שידרוש במייך. שלא יאמרו עליו לא סיס לו לסריס ראש בימי משס (שס): לום מכיר (שס קמ): אשר רוח בו. כלשר שלום שיוכו לפלוך כנגד רומו של כו למד ולמד (שס): וסנוכו אח (18) קח לך. קמנו בדברים משביר שובים לסנסיג בניו של מקום (מפרי קממ): לך. מת שבדוק לך מת וס

(91) וצויחה אחו. על ישראל דע שמרחנין הם קרבנים הם על מנח שחקבל עליך (שם בהעלחך לא):

acional st: יסושע כלבנס (ספרי קת. ב"ב עס, א): למען ישמעו כל עדה בני ישראל. שיסיו מסגין בו כבוד ויראס כדרך (20) ונחחה מהודך עליו. זס קירון עור פניס: מהודך. ולא כל סודך נמלינו למדין פני משס כחמס פני

(IS) ולפני אלעוד הכהן יעמד. סרי שמלמך ששמלמ שמין סכנוד סוס זו (מ"מ נומל) מנימ מביך שמף יסושע

لَحْظَرُ خُحْ لِنَمْتُكِ: ניְמְׁמִבְעִוּ לְפְׁנִּי אָלְמִּזְרַ עַפּּעָן נַאָּטִימִיה בָּדָרָם אָלְמִּזָר פְּתַּנָא र र्गांत अंत्रं रिक्स अंतर्गातिष्यु से स्वर्ग सेन्द्रें हेत स्पालित ווַעַשׁ משָּׁה כַּאַשֶּׁר צַנְה וַעְּבַר משָה כְּמָא דְפַקּיר

ילְבָׁם כָּלְ כָּנְאָטָא:

the congregation. Eleazar the priest, and before all Joshua, and set him before commanded him; and he took And Moses did as the LORD

ದೆಜ್ಞಗ: (ಡ) ַנּיִּסְׁמַּׁבְּ אֵּעַבַיִּבְיֵנִ מְּלֵנִנ וּנְצֵּוֹנֵנְ וּסְמַּבְ יִּע יִדְוָנִנִ מְּלְוָנִוּ

جرتٍ؉ דַמשָׁה: נענע בּנַגַ וּפַפּֿגַיה בָּמָא דְּמַבֶּיל יִיָּ

Moses. Lore spoke by the hand of 23 and gave him a charge, as the ,mid noqu sbash sid bisl əd baA

אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימָר:

 $III\Lambda XX$ And the Lord spoke unto Moses,

جېښد:

בומניה: せしばい ಥರ್ಥಗ סבינ לְלִינִבְׁלָּגִּ לְאִנִילִלֹּגָּא كُذَا كُلِ خُدْرُ نَشِلُكِمْ لَكُمْلُكُ فَعَيْدِ نُنْ خَبْرُ نَشِلُكُمْ لَنَانُهُ لَا يُعْرَفُونَا فَ

to offer unto Me in its due season. savour unto Me, shall ye observe offerings made by fire, of a sweet which is presented unto Me for and say unto them: My food Command the children of Israel,

לְנַלְנִיב לִי בְּמִוּמָּבִי: جُعِفِ إِدَينَ يَرْبَابُ مِنْفِرَادُ ا و المُركِّن المُعالِقَةِ، كِالْجَارِ خُلِيا ثَلَ طَالْقَةُ،

הַּלְטֹא טַּבוּנְא: ْ מַקְרֵיבוּ לִיהְוְּה בְּבְשִּׁים בְּנֵי־ דִּהְקְּרֵבוּן קַּרָם יִיָּ אִמְּרִין מְקְרֵיבוּ לִיהְוְּה בְּבְשִּׁים בְּנֵי־ דִּהְקְּרֵבוּן קְּדָם יִיָּ אִמְּרִין

for a continual burnt-offering. without blemish, two day by day, LORD: he-lambs of the first year which ye shall bring unto the This is the offering made by fire And thou shalt say unto them:

Xu_ičča بَيْرُارِ٢: שְׁנְרֵה הְמִימֶם שְׁנָנִם לַנִים עַלְה בְּנֵי שְׁנָא שֵּלְמִין מְבֵיוֹ לְיוֹמָא

בַבְבַב נאָנן וַכַּבָה

שַּׁהְבִּיִר בֵּין שְׁמִשְׁנָא: בּאַפֿבא וֹנִע אַמָּבא שַׂנִוֹנֹא אַמֹּבֹא עוֹר תַעַּבְּיִר

lamb shalt thou offer at dusk; the morning, and the other The one lamb shalt thou offer in

ַנַּהַמְּבְּים: עַּבְּרָלְיִם:

ロバロン シャンド בְּיִעְיִה הַבְּיִלִּין: خُمْدُنُكِ خُدِرُكِ خُمُّمُا خُنُدِهِ סולשא למוששא בפולא

a hin of beaten oil. To Jing charle fourth part of 3 fine flour for a meal-offering,

בנהדרין (יומל עג. בנהדרין מז, ל): יסא לריך לאלעור (במ"ר כא, מו): ושאל לו. כשילמרך ללאת למלחמה: על פיו. של אלעור: וכל העדה.

(SS) ויקה אה יהושע. לקמו בדבריס וסודיעו ממן שכר פרנסי ישראל לעולס סבא (ספרי קמא):

ידיו ועשלו ככלי מלא וגדוש ומלאו מכממו צעין יפס (שס): באשר דבר ה׳. אף לענין ססוד נמן מסודו עליו: (33) ויסמך אח ידיו. בעין יפס יומר ויומר ממס שנגעווס. שסקב"ס אמר לו וקמכם אם ידך וסוא עשס בשמי

שם. מענים כז, א): במועדו. צכל יום הוא מועד החמידים: סנמנין לאשי מובחי: - חשמרו. שיסיו כסניס ולויס וישראליס עומדין על גביו מכאן למדו ומקנו מעמדום (ספרי שרס (שם): לחמי. אלו אימורין וכן הוא אומר (ויקרא ג, מו) והקעירם הכהן המובחה לחם אשה: לאשי. משל לבת מלך שסימס נפטרת מן סעולס וסימס מפקדת לבעלס על בניס וכו' כדאימא בספרי (קמב): קרבני. זס (S) צו אה בני ישראל. מה המור למעלה יפקוד הי. המר לו הקב"ה עד שהחה מנוני על בני נוה הה בני עלי.

היוס ממיד של שחר במערב ושל בין הערבים במורחן של מבעות (שם. יומה **מ**ב): (ε) ואמרח להם. חוסרס לנים דין (מפרי שס): שנים ליום. כפשומו ועיקרו בה ללמד שיסיו נשחמין כנגד

אוסרס לימי סמלואים וכאן צוס לדורום: (+) אח הכבש אחד. אף על פי שכנר נאמר נפרשם ואחס מלוס (שמום כע, לם) וזס אשר מעשס וגו' סיף סימס

לְבֵיחַ **נ**ִיהֹחַ אָשֶׂה לַיהוָה: مُحَلَّد فَثِرَت تِنْفَقَرْت خِيرَت مِنْرَد

בוהוא טובלוא שבם וו: בּׁמוּבֹא בַּטִוּנוּ לָאִטַּׁלַבּּלָא הגני טוולא באטהביני

שֶבֶר לַיהוָה: rativ edtu ret ter ל לפבי רביעה ההין לפגש

בוֹב בוֹבׁי נטלפה נפוף דעמר עמיק ムダは仁々 けんごう

ניוֹחַ לַיהוֶה: (פּ) بْرُنُونِ يَهْمُ يَهُدِ يُهُدِ يُرْبَا , בון הערבום קמותה הקקר نهر بوچه بهز مولا

במטַלבֿג בנגֿנֹא טָבם ::: יכְנִסְבֵּיה תַעַּבְרָי קירָבַן כון שמשוא כמוחת צפרא ווֹט אֹמוֹבא טֹוֹוֹלא טֹהֹבֿיר

בשמן וָנִסְכָּו: עשרנים סבת מנחה בליבה יכיום השבה שני־כְבָשִׁים ٳڗۄڿڔ؉؞ ドロイグ ないしばと 八口は ロバハロダ تهجمرا

ַ הַמְּמֶיר וְנִסְבֶּה: (פּ) ·· קַבְעַ הַּבּעַ בַּהַבַּעַוּ הַבְ_קַבַע הַבָע הַבֹּא טַטַהַבּיג בַּהַבָּא

מל עלת קדירא ונספה:

שְּׁבְּעָה הְבְעָה הְבִּעָה הַבְּעָה הַבְּעָה הַבְּעָה הַבְּעָה הַבְּעָה הַבְּעָה הַבְּעָה הַבְּעָה הַבְּעָה ה אָלָנִם נְאָנֹג אָטָב כַּבְּאָנִם בַּנִי_ מַלְע לַיהְנְת פָּרִים בְּנֵי־בָּקָר וּבְבַאָאָהְ עַבְּאָהְיָם עַלְבַנִינִי וּבְּבוּיִהִּי יַבְעַיִּכוּוּ תַּלְבִיוּן

בני שְׁנָא שְׁבַעָּא שַּלְמָון: שובי הבין ידכר חד אמרין ה הֹלְטֹא צוֹבם וֹוֹ שַוְבוּ בֹּנוֹ,

خَرِيرُكِ حَهِمًا كَهَٰزِمِ كَهُلَابِ: ישְׁנֵי עַשְּׁרְנִים סָלֶת מִנְחָת בּ בְּלוּלְה בַשְּׁמֵן לַפָּר הָאָהָר بهُمْ فَلَا مُهْدِبُو فَكُو مَدْنَاتِر يَبَحُنِهِ مُهْدِيْدًا وَدَافِهِ

בְּמָתְּע לְדִבְרָא עַד: מֹנֹטַמֹא בַּפֹּגלָא לַטוָבֹא טַב וּטַבוּגוֹ מֹּמָבוָנִגוֹ re'çx 八江谷口

> offering made by fire unto the Sinai, for a sweet savour, an 6 which was offered in mount It is a continual burnt-offering,

And the other lamb shalt thou unto the Lord. drink-offering of strong drink place shalt thou pour out a for the one lamb; in the holy shall be the fourth part of a hin And the drink-offering thereof

savour unto the Lord. offering made by fire, of a sweet thereof, thou shalt present it, an and as the drink-offering neal-offering of the morning, present at dusk; as the

oil, and the drink-offering a meal-offering, mingled with parts of an ephah of fine flour for without blemish, and two tenth he-lambs of the first year And on the sabbath day two

the drink-offering thereof. continual burnt-offering, and to every sabbath, beside the To gairefto-tarted out si sidT

the first year without blemish; and one ram, seven he-lambs of the Lord: two young bullocks, oresent a burnt-offering unto And in your new moons ye shall

for the one ram; meal-offering, mingled with oil, parts of fine flour for a for each bullock; and two tenth neal-offering, mingled with oil, ephah of fine flour for a and three tenth parts of an

- (3) סלת למנחה. מנממ נקכיס:
- שיני אומה שנמקרבה לפני ממן מורה שכמוב בה (שמוח כד, ו) וישם באגנוח מלמד שטעונה כלי (מו"כ לו פי"ח, ח): (a) העשירה בהר סיני. כמומן שנעשו צימי סמלומיס. דבר ממר סעשויס בסר מיני סקיש עולם ממיד לעולת סר
- 4): (ד) ונסבו. יין: בקדש הסך. על המוצח ימנקכו (מפרי): נסך שבר. יין המשכר פרע ליין מגחו (צ"ג לו,
- (8) דיח ניחח. נממ רומ לפני שממרמי ונעשה רלוני (מפרי קמג):
- למלמוד זה (ספרי שם): . הוחן שני כבשים של עולם החמיד ומגיד שהין קרבין אלה בין שני החמידין וכן בכל המוספין נאמר על עולם החמיד סבאס מלמוד לומר בשבמו מגיד שאס עבר יומו בעל קרבנו (שס קמד): על עלו החמיד. אלו מוספין לבד (10) עלה שבה בשבהו. ולה עולה שבה בשבה ההרם הרי שלה הקריב בשבה זו שומע הני יקריב שהים לשבה

עַלְת הֵיחַ נִיחֹחַ אָשֶׁה לַיהוֶה: בְּלִּילְת בַשְּׁמָן לַבֶּבָשׁ הָאָחָר וִשְּׁבְוֹן עִשְּׂרִון סְלֵח מוּחְדֹוֹ

::ا عـالـٰ לאִטַׁלַבּלְא בַּנְהַוֹּא טִּנְבַבּוֹא なればな **人名は仁名** ĿĠĸĊŊ וֹמֹמְבוִלֹא מֹמְבוָלֹא סִילְטֹא

savour, an offering made by fire for a burnt-offering of a sweet meal-offering unto every lamb; flour mingled with oil for a and a several tenth part of fine

unto the Lord.

בַּאָּנֶר: אַלַנוּ עָבָה בַּעַרְאָי לְעַרְשָׁי יַבְיעָת הַהָין לַבֶּבֶשׁ יָיִן וַאָּת ÷ לַפָּּׁר וּמִּלִימָּׁת תַּתָּין לָאָּיִל ېزېڍ،پَם װַצַּי הַהִיןְ יִהְיָּה וִנִּסְבֵּיהִוֹן

בּוֹ לְכֹּלְ בֵימֵּי זַבְׁבִי מִּשֹׁאִ: בְּיִהְ וְבְׁטִא בְּאִנְּטִבְּיִנְינִינִינִי בְאִמְּבָא טַמְבָא בָּא הַּבְּע וְבַבְמוּע וְבֵוּ לְטוְנֵא וְטַלְטוּט בִינָא فإزالا

of the year. moon throughout the months the burnt-offering of every new part of a hin for a lamb. This is hin for the ram, and the fourth bullock, and the third part of a be half a hin of wine for a And their drink-offerings shall

נְעְשֶׁר וְנִסְבְּוֹ: (ס) לִיהְנָׁה עַל־עַלְה הַמְּנֵנִיד קֵּדָם יִיְ עַל עַלִה תְּדִּירָא יַעַשְׂה וָנְסְבָּוֹּ: (ס) יִהְעֲבֵיד וָנְסְבֵּיהּ: וּשְׁמִּיר עִּזְּיִם אָהָר לְחַשָּׁאַת וּצְפִּיר בַּר עָזִּין חַר לְחַשְּׂהָאַ

the drink-offering thereof. continual burnt-offering, and shall be offered beside the 15 sin-offering unto the Lores it And one he-goat for a

﴿ لِالْإِلا: עַּשְׁרֵי יִיִם לְעַבְיָה פֶּסָח עַשְּׁרָא יִיִּטְא לְיַרְחָא פּּסְחָא וּבַחַּבֶׁשׁ הָרְאִשְׁוֹן בְּאַרְבְּעָה וּבִירָהָא קּדְּמְאָה בְּאַרְבְּעָה

the Lord's passover. fourteenth day of the month, is And in the first month, on the

יַ וּבְחֲמִשְּׂה עְשָׂר וָוֹם לַחָּדֶשׁ וּבַחֲמִישְׁהְ

יוֹמִין פַּמִּירֶא יִתְאַכִּיל:

month shall be a feast; seven days And on the fifteenth day of this

`\$₹4:

הַנַּיָה חָגִּ שְׁבְּעָה נְמִים מַצְּיִה לִיַרְחָא חָדֵין חַנָּא שְׁבְעָא

shall unleavened bread be eaten.

ווַהַּהַהוּ: בַּלְ מְלֵאכִית מְּדִּגַעי בּנִים בינאָמּנְן מִלֵּבֹא לַבְמָתְ בּנִימֹא לּבֹבמֹאִנִי מִמֹּבת לּבּנִמָּ

ַ עַמְּבְּׁבְּוּן: בְאָ פָּבְ מְּבִיגִע פּוּבְעַוּן בְאָ

manner of servile work; convocation; ye shall do no In the first day shall be a holy

בני שְּנָא שַׁלְמִין יְהוֹן לְכִוּן: יובר עד וְשִׁבְּעָא אַמָּרוּן פֿבֿים בּנִי בַבְקר מְּנִים נְאָנִילְ צַּבְּם נִי שִּנִי, בְּנִי שִנִי, שִּׁבִי, נִ נְהַקְּרְבְּּהֶם אָשֶּׁה עַּלְהַ לֵּיהְנְה וּהְקָּרְבוּן קּוּרְבָּנָא עַלְהָא

but ye shall present an offering

שְּׁלְּע שַׁמִּגמִם גַּעַנוֹ לַכֶּם: אָנוֹג וֹמִלְמֹנו כִּלִמְוּם בַּנֹוֹ

blemish; shall be unto you without he-lambs of the first year; they bullocks, and one ram, and seven unto the Lord: two young made by fire, a burnt-offering

- (SI) ושלשה עשרונים. כמשפט נסכי פר שכן הן קלונין בפרשה נסכים (לעיל מו, ט־י):
- (BI) ושעיר עזים וגוי. כל שעירי המוספין באין לכפר על מומאה מקדש וקדשיו הכל כמו שמפורש במסכה (14) ואח עלה חדש בחדשו. שלם עבר יומו בעל קרבנו ושוב לין לו משלומין (מפרי קמה):
- עלי על שמעמה אם הירה: על עלה החמיד יעשה. כל הקרבן הוה: ונסכו. אין ונסבו מוסג על השעיר מכיר במעא אלא סקב"ס בלבד ושאר סשעירין למדין ממנו ומדרשו באגדס (שם. חולין ם) אמר סקב"ס סביאו כפרס שבועות (מ, א) ונשמנה שעיר ראש הדש שנאמר בו לה' ללמדך שמכפר על שאין בו ידיעה לא במחילה ולא במוף שאין
- als: (18) כל מלאכח עבודה. אפילו מלאכה הלריכה לכם. כגון דבר האבד המותרת בתולו של מועד אתורה בייום שלין נקכים לחמחת:

קְנְבְ, טְבְּן בַּרְ עַבְ מִבְּמֹא ע ליהוְה פְּרֵים בְּנִי־בְּקָר שְׁנַיִם unto the Lord: two young בות שלם ול שונו בנו burnt-offering for a sweet savour ئنظنظيم مبين خيرت ببين ينظلها هرنه جهنظفيه but ye shall present a עַבְרָר לְאָ תַעַּשְׁוּי בּגְלֵגְאַכֵּע פּגּלְעוֹ לְאִ עַמְּבָּבְגוּ! בּגִלְנִגִּי אַנִּהְ בַּנּלְעוֹ לְאִ עַמְּבָּבִוּ! no manner of servile work; בׄבֶּם a holy convocation: ye shall do מֹלֵבְאֵ לְבָּתְתְּ בְּבָהְתְּ בְּבָהְתְּ בִּהְבָּהְנִיבְוּן מְהָבָתְּ your feast of weeks, ye shall have meal-offering unto the Lord in ליהןה בקרוביכון מנחקא חַדַּהְא **ロサマロ** when ye bring a new יקוים הבפורים בְּהַקְּרִיבְבֶם יבִיוֹמֶאּ LTC:L:X Also in the day of the first-fruits, עַבְרָה לָא תַעַּשְׁיּ: (ס) פּוּלְטַוֹ לָא עַהְּבָּעוּוֹ: do no manner of servile work. have a holy convocation; ye shall וּבֿיוֹם עַשְּּבְיִּגִּי מִלְּבָאַ עַבְּיִנִּמָאַ יִּבְּיִנִּמָאַ מִּבְּיִנִּאָּע מִּבְּיִנִּמָּאַ And on the seventh day ye shall the drink-offering thereof. נְלְסָבְוֹיִ נִיּסְבְּוֹיִ continual burnt-offering, and מּלְ מֹלְנו טֹבִינְא יִנְיְהְבִּיד shall be offered beside the ליהוְוֶה עַל־עוֹלָת הַמְּנֶיר במטפלל לבהוא שנם נו sweet savour unto the Lord; it בּ יַמְים לֶחֶם אִשֶּׁה בֵיחַ־נִיחָת שְׁבְעָא יוֹמִין לְחֵים קּוּרְבָּן the offering made by fire, of a בְּאֶבֶּׁע תַּעַּשִׁי לַיּוֹם שָׁבְעָּת בְּאָבֶּוֹ daily, for seven days, the food of التظجلاال After this manner ye shall offer بخذيا: burnt-offering. לְמְלְוֹע עַשְׁמְּיִי עַמְּמְהִי אָעַר צָּלְע טִּדִירָא תַּמְּבֶּרוּן יָת which is for a continual 23 burnt-offering of the morning, מָקְּבָּר עֹלְת תַבְּמָר אֲשֶׁר בָּר מִעָּלִת צַפְּרָא דְּהִיא Ye shall offer these beside the لِمُحْدِثُكِ: noy 101 خُرَفَتِٰ؉ مُرْدِدِيا: sin-offering, to make atonement بشَمْيَد يَافَكِ كُلُك كُرِقُك بِيُورِثِي ŪL and one he-goat for a XCLL: הְאָהְר לְשִׁבְעָּת הַכְּבְשִׁים: squre_I לאַמּבֹא עוֹר בַּן לְשָּבֹגָא offer for every lamb of the seven יי אִשְּׂרִוֹן אַשְּׁרוֹן הַעְּשְׁר לַכָּבָשׁ ממבולא ממבולא שמכנג a several tenth part shalt thou خلخته يتخصين the ram; ממְבְנָוֹם לְאִוֹלְ עַמֹּמִׁהִי: bullock, and two tenth parts for ينالانزا שָׁלשֶּׁה עַשְּׁרֹנִים לַפָּּר וּשָׁנֵי tenth parts shall ye offer for a and the mingled with oil; three of بظئين وجد جدج و حققا ימנחַתהון סילמא הפילא and their meal-offering, fine

אַמְבוּוֹ בַּנִוּ מִּנֹא:

he-lambs of the first year;

bullocks, one ram, seven

شَلْك:

אַנג אָטַר שִּבְעָּר כְּבָשָׁים בְּנֵי

כבשים. כנגד יעקג (גראשית ל, מ) וסכשגים ספריד יעקג. ביפודו של רבי משס סדרשן ראימי ואמ: (91) פרים. כנגד אברסס שנאמר (בראשית ית, ו) ואל סבקר רן אברסס:

⁽⁴²⁾ באלה תעשו ליום. שלל יסיו פוחחין וסולנין כפרי סחג (ספרי קמו):

סבמס מן סמדש (מנמות פד, ב): (62) וביום הבכורים. מג השנועות קרוי בנורי קליר ממיס על שם שמי הלמס שהם ראשונים למנחת ממים

ځ۵۵: 4511: horn unto you. לא מְעַשְׁי וָם מְרוּעָה וְהָנֶה work; it is a day of blowing the עַבְרָה לְכוֹן כָּל עַבִירַת פּוּלְחַן בֿל_לְגְבֶּאַבֶּע shall do no manner of servile shall have a holy convocation: ye xixx לַעַבְשָׁ מְּלֵּבְאַ לַבְשָׁ וֹבְיָנִיהַ לְּנִרְחָאַ מְעָּבַעַ פַּרִישׁ יָהֵי the first day of the month, ye ĽĠĊĸĸ בַאָּעַר וּבְיַרָּעָא 谷口には必に And in the seventh month, on drink-offerings. you without blemish—and their لِثِمُورَيُّتُ: (פ) offer them—they shall be unto نكند خُدُه فَمُخَدِّلًا مَحْضِه نَدِيا خُدِيا meal-offering thereof, ye shall ַ מִלְבֶּע מִלְט עַטַּמָּגע וּמִנְחָקוֹ, בָּר מִצְּלַט מָדִירָא וּמִנְחָתִיה burnt-offering, and the Beside the continual \$4.00: بترادرا: atonement for you. °° מְמָּנֵר מָנִּים אָבַוֹּר לְכַפַּר צְפִּיר בַּר מִּנִּין חַד לְכַפָּרָא one he-goat, to make לְמִּבְעָּת הַכְּבָּמִים: יור בו לשְבְעָא אַמְרון: lamb of the seven lambs; وم برهادا برهادا رجها بهاب بهاب بهادنه بالموانية بالمواجعة بالموادة بالموادة الموادي a several tenth part for every ځلځلې ښد: هُدْر مُهْدِرُ، ◘ خُهُنَا لَهُنَّاكِ: tenth parts for the one ram, לעולא עד קבין משרונין 海内海口 多数上口 人種口 立数中口 tenth parts for each bullock, two نذلتٰ٪ 28 flour mingled with oil, three بظئين وچم جدير حفيها ימְנְחָהְהוֹן סִילְהָא דְּפִּילָא and their meal-offering, fine

בנו הְּנֹא הִבֹּהֹא הַבְּנִוּנוּ: אַנֹע אָבוֹע כַּבֹּמָּנִם בַּנִּי_מִּנִינַ رَهُضَاضُ فَكُمْ جُرَّاتِ دَبَالِ الْمَفْجُدَا فَكُمْ خُهُنُ وَجُرِّهُ

ממולום לאול:

שְׁלְשֶּׁה מְשְׁרִנִים לַפָּּר שְׁנֵי

بفببأه وكرم جكبكت حنهور

שְּׁבְעָה הָּמִימָם: ליהוֹה פַּר בֶּן בְּקֶר אָחֶר בְּרָשֶׂנְא קֵּדָם יִי חֹוֹר בַּר

414₽%:

שְּׁנְבִי, עַבְ זְּבַר עַב אַמֶּבוּוֹ

and their meal-offering, fine without blemish;

tenth part for the ram, tenth parts for the bullock, two 3 flour mingled with oil, three

he-lambs of the first year

bullock, one ram, seven

And ye shall prepare a

unto the Lord: one young burnt-offering for a sweet savour

לְמִּבֹׁמֹע עַכֹּבֹּמִׁנִם: כן לְמִבֹּהֹא אַמִּבוּוּ: lamb of the seven lambs; י וֹמֹמֶּבוֹן אָטְׁר כַפַּבָּמְ הַאָּטְוֹר וֹמָמֶבוֹא הַר לְאִמֶּבֹא הַר and one tenth part for every

فتدا

שַׁלִבְע

ימְנְחָהְהוֹן סִילְמָא דְפִּילָא

شفدلذرا

משרונין

for you; خُرَفَتُم لِمَحْرِدِيا: sin-offering, to make atonement הַמְּאָת וּצְפּור בַר עוּון חַד חַטְּהָא and one he-goat for a

שהעלה קמחין פסול לוסכים: (IE) חמימים יהיו לכם ונסכיהם. אף סנקכיס יסיו חמימים. למדו רצוחינו (מנחוח פו, א) מכאן שסיין

נִיהֹה אָשֶׁה לַיהנֶה: (a) أنفقنكات خطيفهم ككيت ، نجزن 口点はいて מקבד עלת הודש ימנחהה

בָּר מִעְּלַת יַרְהָא יִמִנְחָהַה

savour, an offering made by fire unto their ordinance, for a sweet their drink-offerings, according the meal-offering thereof, and continual burnt-offering and 6 meal-offering thereof, and the new moon, and the beside the burnt-offering of the

בָּלְ־מֶלְאַכֶּה לָאִ תַּעֲּשְׁיּיּ לַכָּם וֹמֹּנִינֵם אָעַרַנַּפְׁמָנַיכֵים וּטִּמָּנָוּ זִּעָ נַפְּמָנִיכִים בּּעַ مُكُلُّه عِيْمِ نَكُنُكَ عُتِيا مُعْلَم كَدِيمِ نُتِي ذُرِياً بچېنان حبابت مانېجان، بچېنېد ځيېم نېديېد

הְבִינְא לֵא עַהְבָּרוּן:

Ç⊂!1: בני שְׁנָא שְׁבְעָין יְהוֹלָ שוב, עד דַכַר עד אָמָרִין לאַטַׁלַבּלְאַ בַּבְהָּוֹאָ שַוָּבְ בַּבַ וטלנכון הֹלִטֹא לבם וֹנֹ

shall be unto you without he-lambs of the first year; they bullock, one ram, seven for a sweet savour: one young Durnt-offering unto the LORD but ye shall present a

מַּמְׁרְנָּים לַאַּיִל הַאָּחָר: ឃុី װְעִּיִים עַפְּׁר שָׁנֵי בִּמְשָׁר שָׁנֵי בִּמְשָּׁר שְׁנֵי בִּמְשָּׁר שְׁנֵי בִּמְשָּׁר שְׁנֵי نفببنت وچد جردجت حققا

שְׁבְעָּׁה הְמִימָם יִהְיִי לְבֶם:

% ניחו פַּר בָּן־בְּבָה אָחָד

אַנֹע אָנוֹע פַבְּמָּנִם בַּנִּי־שְׁנָּה

إنجرج فع فجء جردني إين

ĊĹĊĊ% ŪL: يضاربرا ימְנְחָהְהַיוֹ סִילְהָא דְפִּילָא

tenth parts for the one ram, tenth parts for the bullock, two flour mingled with oil, three and their meal-offering, fine

thsim sld

manner of work;

unto the Lord.

afflict your souls; ye shall do no holy convocation; and ye shall

seventh month ye shall have a

And on the tenth day of this

חַר בַּן לְמִבְעָה אָמֶּרִין:

lamb of the seven lambs; a several tenth part for every

לְמִּבֹמֹע עַכֹּבְמִּים: مَهُدِيا مَهُدِيا كِدُدُهِ لِهُلَابِ مُهُدِينَهِ مُهُدِينَهِ خُهُوْدُهِ

п はら<u>Г</u>Г 日息なら TCGL.0 חַמָּאַת מְּמִירַ מְּזִּים אָבוֹר

لْرُمُدِّدَيْكَ (م)

שבירָא ומֹנְחַתַּה וָנִסְבֵּיהוֹן: בר מחסת כפוריא ועלת אַפֿיר בַּר עוּין חַד חַשְּקָא

drink-offerings. meal-offering thereof, and their burnt-offering, and the atonement, and the continual To gairefto-ais edt ebised one he-goat for a sin-offering;

- (6) מלבד עלה החדש. מוקפי ראש מרש שסוא ניוס ראש השנה:
- כטובגל לשלמן בכל יום ויום: משל קרבנום החג שכל ונסכה ונסכיהם ונסכיה שבהם מוסבים על החמיד ואינן לשון ליווי. שהרי נסכיהם של מוספין וסוא לשון ליווי מלבד עולת החמיד ומנחחה חעשו את אלה ונסכיהם. וכן כל ונסכיהם האמוכים בכל המועדות חוך ועלה החמיד. ומלגד עולם הממיד מעשו עולות הללו: ונסכיהם. מוקג על המוקפין הכמובים ועל מעשו (II) מלבד חמאה הכפרים. שעיר הנעשה נפנים האמור נאחרי מוח (ויקרא מז, ע) שגם הוא חמאה:

מְבֹוֹמֹאַב עֹמֹבֿוֹת

מבעת ימים: תַעְשָׁוּ וְחַנְּתֵם תַּג לִיהְנָה פּוּלְחַן לֵא תַעְּבְּדִוּן וְחֵיחֲגוּן לְכְּם בֹּלְ_מִלְאַכְּע הֹּדְנִוֹ לְאָ פּוּנְהֵ נִינִוּ לְכִוּן בֹּלְ הַּבִּנִוּע מביעי השְׁבִיעִּי מְקְרָא לֹהֶשׁ יִהְנֶה לְיַרְהָא

האווי שמומם ווווני בווי אַבְבַּגִּע שָׁלְשָּׁה עַשָּׁר אֵילָם שְׁנָיָם ני ניחֹת ליהנְה פְּבָים בְּנִי־בָּקָר إنجرج في مختد خيمة جري نجد البعرادين

: ۲۱۲ הְּלֹא אַבְבֹּמִנו הֹמָב הַּלְטִין בלבון שבון אמנון בנו שוְבֵׁי בְּנֵי שִּוְבֵי שַׁלְּטִ הַּהַּר במטלפג פנהנא לבם "נ ぶくじゃ

עולא בורם ון מִבְּעָא וְנִעוּן:

shall be without blemish; he-lambs of the first year; they bullocks, two rams, fourteen unto the Lord: thirteen young made by fire, of a sweet savour burnt-offering, an offering and ye shall present a

shall keep a feast unto the LORD

manner of servile work, and ye holy convocation: ye shall do no

seventh month ye shall have a

And on the fifteenth day of the

seven days;

لِمُركِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ مُمْدِدُ رَجِّنَ كُمُنِد كِمُثَدُ خِمُحِمُ لَا يُعْمَلِ قَلِيهِ مُلاً، خُلِينِهِ سَد خِلْخُهِ لِمَنْ لِمُمْدِ +ı שָׁלשָּׁה עַשְׂרֹנִים לַפָּּר הָאָהַד בִּמְשַׁה بظبتباء وكرم جديج توهيوا

לְבַכֹּבֶא עַב לִעָבוּוֹ בַּכָּוּוֹ: 立くづめ ימְנְחָהְהוֹן סִילְמָא הִפִּילָא

rams, parts for each ram of the two the thirteen bullocks, two tenth tenth parts for every bullock of flour mingled with oil, three and their meal-offering, fine

לְאַּבְׁמְּׁנִם מְּמֶּבְ כִּבְּמִּנִם: ›› لَمْهُديا مَهُدِيا حَوْدُم لِهُلُنَا*د*

公立した: תר בו לאַרְבָּעה עַשָּׁר لمُشٰدبته مُشِدبته خففته

lamb of the fourteen lambs; and a several tenth part for every

and one he-goat for a

itàëu: (a) הַשְּׁאָת וּצְפִּיר בַּרְ עִּזִּין הַד הַשְּׁהָא

מִלְבַּרִ מִּלְנִי הַשְּׁמְיִר מִנְחְתָּיִ בַּרְ מִנְּלִיתִ מִּנְחָתִּיּ

ולוגמא שׁנֹנֹלא שוֶבוּ שֹׁנֹנ

drink-offering thereof. meal-offering thereof, and the burnt-offering, the sin-offering beside the continual

בַּבְּבַוֹע שַׁבַּבְּי בְּבְׁמֻּוֹם בַּנִוֹ מַּנִּנִי אַנְבַּמֹנִי אנלם הלנם יבַיּיִם הַמֶּנִי פָּבִים בָּנִי־בָּלֵב

עשר שַלמִין: אַמְרון בְּנֵי שְׁנָא אַרְבְּעַתְּ

the first year without blemish; two rams, fourteen he-lambs of 17 present twelve young bullocks, And on the second day ye shall

בַּמָתְשָּׁבַת: كَيْرَا لَكِفْكُشِو فَمُوْقَلُو كِيدُنِي بِكِيفُنِي فَمَثَرَتِيبِا يظنيرو إنوديهٔ كَوْبُات بطنيمبا إنودائا إمانيا

number, after the ordinance; the lambs, according to their bullocks, for the rams, and for their drink-offerings for the

and their meal-offering and

(מענימ ב, ב): לפרכה בשני ונסכיהם בששי ונסכיה בשביעי כמשפעם מ"ס יו"ד מ"ס הרי כאן מיס רמו לנסוך המים מן המורה בחג (מדרש אגדה). בשני נאמר ונסכיהם על שני ממידי היום ולא שינה הלשון אלא לדרוש כמו שאמרו רבומינו וכרונם (ירמים נ, יו) שם פוזרם וסם קבועים ומניים משעים ושמונה לכלות מהם משעים ושמונה קללות שבמשנה מורה שימן כלים הם ודימי המקדש היו מגינין עליהם מן היפורין (סוכה נה, ב): − ול⊂בשים. − כנגד ישראל שנקראו (18) ומנחחם ונסכיהם לפרים. פרי החג ע' הס. כנגד ע' הומות עובדי גילולים שמחמעמים והולכים كمركات المؤخفشات فطفقات كيكتا الإعقاد فطئتابا their drink-offerings for the ابرمجريَّت كَظِرَّات اجبربهمار ربودامار جمنيا and their meal-offering and شِرْضًا: אַבְבְּעָה עִּשֶּׁר מְעָה הַיִּה מִיּה אַבּ without blemish; בני שְׁנָא אַרְבְּעָהו he-lambs of the first year هُ، كِلِّهِ مِثْلُتُ فَحُمِّيْتِ فَرْدَا مِثْلًا שהָאֹמֹא בּבֹבון שַּׁבוּון אַמָּבון bullocks, two rams, fourteen יבַּיָּם הַחַמִּישָׁי פָּרִים מִשְּׁמָר And on the fifth day nine ニロニロン 口食ごうダロ drink-offering thereof. [toch: (a) meal-offering thereof, and the מִלְבַּרְ מִלְט עַשַּׁמְיִר מִנְחָמָי בָּר מִהָּלָט מִּרִירָא מִנְחָתַה continual burnt-offering, the sin-offering; beside the הַמְּאָת יּצְפִּיר בַּר עִּיִּין חַד חַמְּהָא and one he-goat for a the ordinance; ÇÇÇÇÊQ: בֿמּמְפּֿס: לְאִּגִלִם וֹלְכַּבְׁתַּמִּם בַּמִּסִפְּבִּם לְגַבָּרֵוּ וּלְאָפֶּרֵוּ בַּמִּנִּוֹדִּיִנִּוּ according to their number, after for the rams, and for the lambs, drink-offerings for the bullocks, انفقريُم خِفْلِهِ مُثَلَّنُهِ لِللهُ فَرَدِيا خُهِرِهِ وَاللَّهُ لِللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال their meal-offering and their شِرْضًا: אַבְבְּעָה עִּשְׁר מְשָׁבְ מִּעָּה מִישְׁבִּי without blemish; אנלם אלנם בבשנם בני שנה אין אובער בשני שנא אובער בשני he-lambs of the first year bullocks, two rams, fourteen יבּוֹיִם בַּוֹבִימֹּי פְּבִים מַּשְּׁבָּוֹ And on the fourth day ten the drink-offering thereof. ità d': (a) the meal-offering thereof, and ומנחקה מעלת continual burnt-offering, and كأيلك sin-offering; beside the וּשְׁמָּיִר חַשָּׁאַת אָחָד מִלְבַּדְ וּצִּפּירָא דְּחַשְּׁהָא חַד בָּר and one he-goat for a number, after the ordinance; ೯೮೪ ಕ್ಷಣಿಯ: the lambs, according to their رُمَّيْرُه لُرَفَٰكُمْهِ لَا خُمُوٰقُلُه ذِيدُتِه بِذِهُوْتِهِ خَمَٰئَةِيبِإِ bullocks, for the rams, and for their drink-offerings for the اببوديهٔ كَوْبُات الابتهارية ببودامار جمئيا and their meal-offering and نظريت: شِرْمُرا: בְּנֵי שְׁנָה ダドロネ without blemish; בני שְנְא אַרְבְעָה עַשְׁיִ he-lambs of the first year ממר אילם שנים כבשים בשר דברין הבין אפרין bullocks, two rams, fourteen يحَرِّبُه تَهْذِيهُ، قَلْيه مَهْقِر يَخْبَرُمُ فَذِبْنُهُ عَيْدً، يَتِهُ And on the third day eleven their drink-offerings. لْنُودَيْكَ (٥) the meal-offering thereof, and מִלְבַּרְ מִלְנִי נִשְׁמְּנִרְ וּמִנְחָמָרִ בַּרְ מִצְּלֵנִ מִּרִירָא וּמִנְחָמַרִּ continual burnt-offering, and sin-offering; beside the עַם אָנוּ וּגַפּור בַר עוּיון חַד חַטְּקָא ושְׁמִנג בוֹנגם אָנוֹג and one he-goat for a

number, after the ordinance;

the lambs, according to their

bullocks, for the rams, and for

ääĞU נְּמְּמָּנִר עַמְּאָט אָּעָדְ מִלְּבָּרְ נִּצְּפּוֹרָא צְּעַמְּטָּא עַר בָּר

אַבְבְּעָה עִּשְׁר עִּמְיִהְם: יבַיַּוֹם תַשִּׁשֶּׁי פְּרָים שְּׁמֹנָה

شِرْضِرا: בני שנא אַרבעה

בַּמָתְשָּׁבַת: رْهْنْرْت لْرَخْدُشْن خْطَفْدُت كِلْدُنْدْ، نِزْهُوْدْ، خْطَنْدْنْدِيا

إنوديتُ كَظِرًا فيزمَهِ الإنودار لِأَمَادًا لِأَمَادًا لِأَمَادًا لِأَمَادًا

الْمُكَارِبُ: (مَ) וּשְׁמָּיִר חַשָּׁאַר אָהָר מִלְבַּרְ וּצִּפּירָא דְּחַשְּׁהָא חַר בָּר

ڶڶڞڞٙڷ؉: ממבענו

אַבְבְּעָה עִּשֶׁר הְעָה הַיִּה הַיִּה אַבְּיִ אֵילֶם מְּלִיִם כְּבְשָׁים בְּנִי־שְׁנָה יבֹנִים עַמְּבׁיִמֹּי פַּרִים מִבְעָּבִי יַבְּיִנְעָּאֵ

شِرْطِيا: בון הוא אַבְבַּהע הַהַּב

﴿ مُرْجُولُ لَا خُرُفُولُو خُلِدُد، الْحِيْفِد، فَمَثَرَّدُ سِيا

لنفحيّه كَهْلُاه الإنبابار البودائا جُمالًا

ċ₩ā₫₩**□**:

ختانة، كالبلا:

[togh: (a) מְנְחָהָה מִצְּלִת וּשְׁמָּנִר חַשָּׁאַנִי אָנְוֹיִר מִלְּבַּרְ וּצִּפּוֹנִאְ צַּחַשְּׁנָאִ חַר בַּר

は上、亡な

manner of servile work; solemn assembly: ye shall do no On the eighth day ye shall have a

יַנְילָתְילָנוּ: לְבֶהַם כְּלִ־מְּלֵאָכֶת עֲבֹרֶה לְאֵא לְכוֹן כְּלְ עֲבִירַת פּוּלְחַן לָא העשוּ: מפטיר בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עַצֶּבֶרת מִהְיֵה בְּיִימָא מְמִינְאָה בְּנִישִׁין מְהוֹן

ĊĊŔ,□

מבעה הנמימם:

ÄÜL

בני שנא שבעא שלמין: בְּנֵי שְׁנָה חִיר חַר דְּכַר חַר אַמְּרִיןֹ ניחֹת לַיהוֹה פַּר אָחָד צַיִּל דְּמִּחְקַבַּל בְּרַעָּוֹא קַּדָם יַיָּ וְהְקְּרָבְהָשֶׁם עַּלְּה אָשֶּׁה בֵיהַ יִּהְקְּרָבוּוּ הֹלִטֹא טוּוֹבוּן

first year without blemish; one ram, seven he-lambs of the unto the Lord: one bullock, made by fire, of a sweet savour burnt-offering, an offering but ye shall present a

המקום בבקשה מכם עשו לי פעודה קענה כדי שאהנה מכם: לינה (ספרי קנא). ומדרשו באגדה (סוכה שם) לפי שכל ימום הרגל הקריפו כנגד ש' אומום וכשבאין ללכח אמר להם (פב) עצרת חהיה לכם. עלוריס נעשייה מלהכה (הגיגה יה, ה). דנר ההר עלרה עלרו מללהה. מלמד שמעון

> the drink-offering thereof. the meal-offering thereof, and continual burnt-offering, and sin-offering; beside the and one he-goat for a

without blemish; he-lambs of the first year bullocks, two rams, fourteen And on the sixth day eight

drink-offerings thereof. meal-offering thereof, and the continual burnt-offering, the sin-offering; beside the and one he-goat for a

number, after the ordinance;

the lambs, according to their

and their meal-offering and

bullocks, for the rams, and for their drink-offerings for the

without blemish; he-lambs of the first year bullocks, two rams, fourteen And on the seventh day seven

number, after the ordinance; the lambs, according to their bullocks, for the rams, and for their drink-offerings for the and their meal-offering and

drink-offering thereof. meal-offering thereof, and the continual burnt-offering, the sin-offering; beside the and one he-goat for a

12\

« מְנְחָמָם וָנְסְבֵּיהָם לַפָּר מִנְחָהָהוֹן וָנִסְבֵּיהוֹן לְחֹירָא לַאָּיִל וְלַבְּבְשָׁים בְּמִסְפְּרֶם לְּדִּכְרָא וּלְאִמְּרֵי בְּמִנְיָנִיהוֹן בַּמִּשְׁבְּּם:

וּשְׁעִּיר חַשָּאָת אָחָד מִלְּבַר יִּצְפִּירָא דְּחַשָּאָתָא חַד בָּר עּלָת הַמְּלִיד וּמִנְּחָהָה מִעֵּלִת הָּדִירָא יִמִנְחָהַה יְנְסְבָּה:

אָלֵי מַצְּׁמָנִ לַ.נִינִִׁט אָלָּיִל מַנְּבָּׁינִילֶּם נּלְנְּסְׁכֵּינִלְם נּלְנִסְׁכֵּינִם נּלְנִסְׁכִּינִם נּלְמִּלְתִּיכָּם נּלְנִסְׁכִּיכֵם נּלְמִּנְחָוֹנִיכִּוּן בַּרְ מִּנְּדְרֵיכִוּן נּלְבְּבְינִיכְּם לְבָּב מִנְּדְרֵיכִם בְּמִנְאָּדִיכִּוּן בָּר מִנְּבְרִיכִּוּן אָלָיוּ מַעְּבְּבִּינִים:

קפה ניָאַמֶּר מֹשֶׁה אֶלְ־בְּנֵי יִשְׂרָאֵלִ נַאֲמַר מֹשֶׁה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל ^{פּפּוקיס} בְּבֶלְ אֲשֶׁר־צִּוְּה יְהֹוְה אֶתְּ בְּבֹל דְפַפֵּיד יִיְ יְתִּ מֹשֶׁה: מֹשֶׁה: (פ)

their meal-offering and their drink-offerings for the bullock, for the ram, and for the lambs, shall be according to their number, after the ordinance,

and one he-goat for a sin-offering; beside the continual burnt-offering, and the meal-offering thereof, and the drink-offering thereof.

These ye shall offer unto the LORD in your appointed seasons, beside your vows, and your freewill-offerings, whether they meal-offerings, or your drink-offerings, or your drink-offerings, or your

And Moses told the children of Israel according to all that the LORD commanded Moses.

The Haftarah is I Kings 18:46 – 19:21 on page 209. If it is after the 17th of Tammuz, read the Haftarah on

.basteni 212 sgad

ממומ ניְדְבֶּר מֹשֶׁהֹ אֵלִ-רְאִשֶׁי וּמִלֵּיל מֹשֶׁה עִּם רֵישִׁי הַמַּמּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמָר שִׁבְּטַיָּא לִבְנֵי יִשְׁרָאֵל זָה הַדְּבְּר אֲשֶׁר צְּנָה יְהְנְה: לְּמֵימַר דֵּין פְּהָנְמָא דְפַקּיר

And Moses spoke unto the heads

of the tribes of the children of
Israel, saying: This is the thing
which the Lore Dath
commanded.

- (85) פר אחד איל אחד. איל (אלו) כנגד ישראל המעכבו לי מעט עוד. ולשון מבה הוא זה כבנים הנפערים מאביהם והוא אותר להם קשה עלי פרידמכם עכבו עוד יום אחד. משל למלך שעשה מעודה וכו' כדאימא במעכת מוכה (שם) ובמדרש רבי מנמומא (יו) למדה מורה דרך ארך שמי שיש לו אכמגאי יום ראשון מאכילו פעומות למחר מאבילו דגים למחר מאבילו בשר בהמה למחר מאכילו קעניות למחר מאבילו ירק פוחת והולך כפרי החג:
- (95) אלה תעשר לה׳ במועדיכם. דבר סקנוב למובס: לבד מנדריכם. אם באמס לידור קרבנות ברגל מנוס סיא בידכס או נדריס או נדבות שנדרמס כל סשנס מקריבוס ברגל שמא יקשס לו למזור ולעלות לירושליס ולסקריב נדריו ונמנא עובר בבל מאחר (מפרי קנב):
- (1) ויאמר משה אל בני ישראל. לספמיק סענין רזכי כזי ישמעחל לפי שער כחן רזכיי של מקוס ופרשת נרכיס מחחלת גדצוכו של משס סונכך לספמיק חחלס ולומכ שחור משס וחמר פרשס זו לישכחל שחס לח כן יש צמשמע שלח חמר לסס זו חלח צפרשת נדכיס סחחיל דצכיו (שס):
- (S) ראשר המטרח. מלק כבוד לנשימים ללמדם ממלה ואמר כך לכל בני ישרמל ומנין שאף שמר הדברות כן מלמיד לומר (שות לד, לא-לב) וישובו אליו אהרן וכל הנשימים בעדה וידבר משה אליהם ואמרי כן נגשו כל בני ישראל. ומה כאה לאומרה כאן למד שהפרת נדרים בימיד מוממה ואם אין ימיד מוממה מפר בשלשה הדיומות או יכול שלא אמר כאה לאומרה כאן למד שהפרת נדרים בימיד מוממה ואם אין ימיד מוממה מפר בשלשה הדיומות או יכול שלא אמר משה פרשה זו אלא לנשיאים בלבד נאמר כאן זה הדבר ונאמר בשחמי הון (ויקרא יו, ב) זה הדבר מה להלן נאמרה להרן ובניו ולכל בני ישרא נמנבא (שמר דבר אל החרץ וגו' אף זו נאמרה לכולן (שפרי מעות קנג. נדרים עם, א. ב"ב אמר ה" במצה והדבר. משה נמנבא לשות יא, ד) בכה אמר ה" כמלות הלילה. והוביאים נתנבא בלשון זה הדבר. דבר אתר זה הדבר מיעומ הוא לומר שהחרם בלשון החרה ובעל (ואב) בלשון הפרה כלשון המחב באון ואם מלפו אין מותר ואין מופר (שפרי שם. נדרים שם):

- בְּבֶלְרַתַיּצָא מִפָּוּנ יַעַּמְּתוּ: מַלְנַפְמָּוּ לְאָ יַבְוֹלְ דְּבָּרְוּ י השָבַע שְבַעָּה לֶאָסָר אָסָר י איש בי־יִדּר גָדֶר לִיהוָה אִּוֹ־
- בּוֹמֹבׁי,בַ: וֹאַסְבָר אִפָּר בְּבָרִית אָבִיהָ יְּ וְאִשְּׁה בְּיִ תִּדְּר נָדֶר לִּיהֹוָה
- نظنם: XAL XOLL וֹלַמוּן כֹּלְ ַלֹבְיְיִנִי וֹלַכְאַסָּׁב כֹּלְ נִגְוֹנִיאַ וֹכֹלְ אָסִׁבּוּ נּפֹּאָׁה וָהָהֶרִישׁ לָה אָבִיהָ וִיִּשְׁמִּיק לַה אָבוּהָא וִיקוּמוּן י װאָסְבְה אֲמֶּב אָסְבָה עַלְ־ \$U_t\L וֹמֻתָּגוֹ
- בַנָיאַ אַבֶּיהָ אַהָה: יְקְוּם וַיְהוֹנְה יְסְלַח לָּה כִּיּ אַשֶּׁר־אָסְרֶה עַל־נַפְּשָׁה לָאַ ٩ هُمُمْ قِي خُرِينَا الْخُمُثِينَا الْحُمُثِينَا اللَّهِ الْحُمُثِينَا اللَّهِ الْحُمُثِينَا اللَّهِ الْحُمُثِينَا اللَّهِ الْحُمُثِينَا اللَّهُ الْحُمُثِينَا اللَّهُ اللَّهِ الْحُمُثِينَا اللَّهُ اللَّ וָאָם_הַנָּיא אָבָיהָ אֹהָהַ בְּיָוֹם
- אָסְרֶת עַל־נַפְּשֶׁה: מַלְיִנִי אָן מִבְמָא מִפְּטִינִי אָמֶר וֹנִירִנִיאַ מִּלְשׁ אִן פּּירוּשׁ ^ע נְאָםַ בֹּיִנְ שַׁבְּיִנִ לְאָּיִשׁ וּנְדָרֵיהִ

- מפומוה יעבור: <u>erkar</u>n ア・ベロドク אָסֶר עַל נַפְּשִׁיה לָא יַבַּמֵּיל ון או וקוים קנם למיסר
- וֹוֹ וֹשׁוֹסַב אַפֿב בַּבוּנִי אָּבוּנִיאַ נאטלא אב, טבר לבר אבם
- נאָסָרַה דַאָּסַרַת עַל נַפְשָׁה ווֹמִמֹת אַבוּבִא וֹט וֹלַבַּעַ
- על־נפְשָה דַּאָסַרַת עַל נִפְשָה יָקּוּמוּוֹ:
- אַבוּהָא יָהָהון: וּשְׁטַבַּיק לַה אַבָּי אַמָּדִי לא למונו ומו שבם ל נאַסְבַרָּא בַּאָסַבַרָּת עַל נַפְּשָׁה בְּיוֹמָא דִּשְׁמַע כָּלְ נִדְרַהָא נאם אֹהֹנֵי אַכּוּבַא נַטַּבוּן
- (ĠŴĽ: מִפֹנֹעַבַא נאם מבונה הבוי לגבר

- proceedeth out of his mouth. do according to all that shall not break his word; he shall to bind his soul with a bond, he the Lord, or sweareth an oath When a man voweth a vow unto
- father's house, in her youth, herself by a bond, being in her 4 vow unto the Lord, and bindeth Also when a woman voweth a
- her soul shall stand. bond wherewith she hath bound her vows shall stand, and every holdeth his peace at her, then all bound her soul, and her father or her bond wherewith she hath and her father heareth her vow,
- father disallowed her. will forgive her, because her soul, shall stand; and the LORD wherewith she hath bound her her vows, or of her bonds the day that he heareth, none of But if her father disallow her in
- bound her soul; of her lips, wherewith she hath upon her, or the clear utterance 7 husband, while her vows are And if she be married to a
- דברו. כמו לא יחלל דברו לא יעשה דבריו חולין (שה): בכל היולא מפיו יעשה חלמוד לומר לאמור אתר לאמור את המותר ולא להתיר את האמור (ספרי שם): לא יחל (E) גדר. האומר הרי עלי קונם שלא אוכל או שלא אעשה דבר פלוני יכול אפילו נשבע שיאכל נבלות אני קורא עליו
- להצדק: ויוס אחד נדרים נפדקין. אם ידעה לשם מי נדרה ולשם מי הקדישה נדרה נדר. בח י"ב שנה ויוס אחד אינה צריבה נדרס נדר וסבוגרת אינס ברשומו של אביס לספר נדריס ואי זו סיא קענס אמרו רבומינו (נדס מס, ב) בת י"א שנס (+) בביח אביה. נרשום מביס ומפילו מינס נבימו (שס): בנעוריה. ולמ קענס ולמ צוגרם שסקענס מין
- פליחה קל וחומר לשאינן מופרים (פפרי): ועוברם על נדרה ושוחה יין ומממאה למחים זו היא שלריכה פליחה ואף על פי שהוא מופר ואם המופרים לריכים אשר פרפס מעלי: וה׳ יסלה לה. במס סכפוב מדבר באשק שנדרס בנויר ושמע בעלס וספר לס וסיא לא ידעס (במדבר לב, 1) ולמס מניסון וכן (מסליס קמס, ס) שמן ראש אל יני ראשי וכן (במדבר יד, לד) וידעמס אח מנואמי. אח אומר ואם ביום שמוע אישה יניא אוסה והפר הוי אומר הנאה זו הפרה (ספרי שם) ופשומו לשון מניעה והסרה ורן (6) ואם הניא אביה אוחה. אם מנע אומס מן סנדר כלומר שספר לם. סנאס זו איני יודע מס סיא כשסוא
- וס אינו מופר ואין לכיך לומר אס קייס אחד מסס (שם. נדכיס פו): ונדריה עליה. שנדכס בבימ אביס ולא שמע וכאן באבושה ובא לחלוק בה שאביה ובעלה מפירין נדריה הפר האב ולא הפר הבעל או הפר הבעל ולא הפר האב הרי (ע) ואם היו חהיה לאיש. זו מרופה מו מינו מלם נשומה כשהום מומר ומס בים מישה נדרה הרי נשומה ממור

tewr (ක්කා: الْمُوَلِّنَ كِيْسُدَّكِمِرِّنَ فِلْ يَهُولَنِهُ وَهُولَنَ فِلْ نَظِيْنِ الْمُؤلِنِةِ فِي الْمُؤلِنِةِ فِي الْم ין וְמִחֲבֵישׁ בְּגַה וְקֵמוּ נְדְבֶׁיהַ וְיִשְׁמוּק לַה וִיקּוּמוּן נְדְרַהָא יַ

<u>"QZ'U_Z'U:</u> אַשֶּׁרְ אַסְּרָה עַּלְ־נַפְּשָׁה נִיהְנָה שִּפְּנִתִּהְא צַאַסַרַה עַלְ נַפְּשָׁה מְּלֶּיִנְ וְאֵּעְ מִבְּשְׁא מִּפְּטְיִנִ יִּדְרֵה בַּעִּלְה וְיָנִי פּּירוּשׁ אוֹמָה וְהַפֶּר אָמ נִדְרְרָה אַמֶּר צַּעְּרִי יִמְהוֹן וּבַמֵּיל יָה וְאָם בְּיוֹם שְׁמָעַעַ אִישָׁהֹ יָנָיַא וָאָם בִּיוֹמָא דִשְׁמַעַ בַּעְּלֹה

جُكُّرِينَ: אַמֶּר אָסְרָה עַלְינַפְּשָׁה יָקְוּם דַּאָּסָרַת עַלְ נַפְּשָׁה קַּוֹּם ליי וְנֵבֶר אַּלְמָנָה וּגְּרוּיִשְׁה כָּל וּנְדֵר אַרְמָלָא וּמְתָּרְכָא כֹּל

tàtku: אְּוֹ־אֶסְרֶת אְמֶּר עַל־נַפְּשָׁה אוֹ אֲסַרַת אָסָר עַל נַפִּשָּה 「次ロ」だいは

נפּשה יקום: لْخُرِ אَفُد אُمُد אُمُدُ لِي مَرْدِ بَلَيْنِهِ لَحْرِ هَمْدٍ، يَهُمْدِي י הגרא אַהָה וְקְמוּ בְּלְ־נְדְרֶיהְ לְא צִּעְּרִי יְהְחִוּן וִיקּימוּן כְּלֹ בּי הגָרא אַהָה וְהָהָהַרְשׁ לְה לְא וִיִּשְׁמִע בַּעְלָה וִיִּשְׁחִוּן כְּלֹ

رْسَائِك 'مُحَال جُك: נפְּשָׁה לַא יָקִוּם אִישָּׁה הַפּּרָם مُخْتُنَ ذِبُكُتُنُ نِذِٰهُوۡلِ الْمُخْتَالِ الْمُخْتَالِ الْمُخْتَالِ الْمُخْتَالِ الْمُخْتَالِ الْمُخْتَالِ E אָישָׁהֹ בְּיִוֹם שְׁמְעִוֹ בְּלִ־מוֹצָּא וּאָם־הָפֶּרְ יָפֶּר אֹהָם ו

נאַגאַה יְפַּרָנוּ: לענַר נְפָשׁ אִישָׁה יִקִימָנוּ לְסִּנְפְאׁ נִפּשׁ בַּעְּלֹה יִקַּיִימִנּוּן בּלְ דֹבו וֹכֹּלְ הַבְּלֹנוֹ אִפֹּנו בֹּלְ וֹנִנוּ וֹכֹלְ עֹיִנְתִּנוֹ אִפּֿנו

יקומון: لْهُوْم אَنْهُك خُنْك هُوْمَا لِنَهُوْم خَمْرَك خَبْرُهُ لِيهُوْم

ימן קרם ין ישְׁהָבֵיק לַה:

בוום: לְנָבְרָ נְאָם בֵּית בַּעְּלְהִ נְדַרָת

על נפשה יקומון:

ישתביק לה: בּגִּלְעַ בַּמִּגְנָנוּן וּמִן בַּבָּם !! ילְאָסַר נַפְּשָׁה לָא יְקוּמוּן אַפֿלוּנו מְפֿוֹנוֹנִא לִנְדְרַנִא בּהְלַע בִּיוֹמָא בַּהְמָת כַּל נאם פֿמֿלָא נֹבֿמֿנַ זֹשַׁעוּוֹ

ובְעָלַה וְבַמֵּילְנּוּן:

which is upon her, and the clear 9 then he shall make void her vow in the day that he heareth it, But if her husband disallow her hath bound her soul shall stand. and her bonds wherewith she her; then her vows shall stand, heareth it, and hold his peace at whatsoever day it be that he and her husband hear it,

soul, shall stand against her. wherewith she hath bound her or that is divorced, even every thing But the vow of a widow, or of her

she hath bound her soul; and the utterance of her lips, wherewith

LORD will forgive her.

soul by a bond with an oath, husband's house, or bound her And if a woman vowed in her

shall stand. wherewith she bound her soul vows shall stand, and every bond disallowed her not, then all her held his peace at her, and and her husband heard it, and

her husband hath made them bond of her soul, shall not stand: whether it were her vows, or the proceeded out of her lips, 13 heateth them, then whatsoever null and void in the day that he But if her husband make them

void; and the Lord will forgive

husband may make it void. husband may let it stand, or her 14 oath to afflict the soul, her Every vow, and every binding

בסן שבים ולא הופרו ולא הוקמו (ספרי שם):

- (8) ושמע אישה וגרי. הרי לך שאם קיים הבעל שהוא קיים (שם):
- ברשות אבים סיא (קידושין יג. כתובות מו, ב): (9) וחפר אח גדרה אשר עליה. יכול מפילו למ ספר סמב מלמוד לומר בנעורים בימ מבים כל שבנעורים
- הכמוב מדבר. אבל אלמנה מן האירופין מח הבעל נחרוקנה וחזרה לרצוח האב (ספרי קנד. נדרים סח, א): (10) כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה. לפי שליים לל ברשות לב ולל ברשות בעל ובללמנה מן הנשוחין
- (II) ואם בית אישה נדרה. נושוחס סכמול מדלר (קפרי שס):
- (14) כל גדר וכל שבועה אסר וגרי. לפי שלמר שהנעל מפר יכול כל נדרים במשמע הלמוד לומר לענות ופש

שָׁמִמְלֵי: אָלָם כֹּי־הָהָרָשׁ לָה בְּיִים אָסְבֶּיה אָשֶׁר שְּבֶּיה הַבָּיה הַבְּלִיה בִּיִם אָטַ כְּלְ יְנְבְיְיִנְ אָנְ אָטַ כְּלְ יִנִי כְּלְ יִנְבַנִיִּאַ אָנְ יָנִי י אַישָׁה מָיַוֹם אָל־יוֹם וְהַקִּים בַּעְּלַה מִיּוֹם לְיוֹם וִיקַיֵּים

ַּיְמְתֵּלְ אֲבֵי שְׁמֵיק לַה בְּיוֹמֶא הְשְׁמֵּע: נחַלִּישׁ קְה וְאָם מִשְּׁמָּק יִשְׁתּוֹק לַה

them. at her in the day that he heard stand, because he held his peace are upon her; he hath let them to stand, or all her bonds, which 15 day, then he causeth all her vows hold his peace at her from day to But if her husband altogether

: בַּוֹלָוָהַ בַוֹּא אָהָלוֹ וֹהֹאָה וֹאִם_בַבַּבּׁר יִבָּבָר אָטִם אַנִוֹנֵי, וֹאָם בַּמִּלָא וֹבַמִּילְ יָטִׁיוָן

TIÇT: בּשׁב בַּמִּמָת וּלַבּגַ זַע

.yıinpini them, then he shall bear her 16 and void after that he hath heard But if he shall make them null

ÿ⊈'Ţ: (₫) בון אָב לְבִשְׁוְ בּוֹמֹבוֹים בּוֹע אָת־מֹשֶׁה בֵּין אָישׁ לְאִשִׁתִּי אַכֶּה הַהַּפְּיִר אַשֶּׁר צִּנְָה יְהֹנְה אָכֵּין קַנְמָיָא דְּפַבֵּיד יִיָּ

בַּבַנוּטַצַ בַּנטַ אָבוּטַא: לְאִשְׁעִינִי בּוֹן אַבָּא לְבָּנִינִיי は役に בין גוברא

her father's house. daughter, being in her youth, in between a father and his etween a man and his wife, LORD commanded Moses, These are the statutes, which the

﴿لالباد: نلأك %<u>ム_</u>は為ヒ

וּמַבֶּיל וְיָ מָם מָמֶּע לְמֵימַר:

2 the Midianites; afterward shalt Avenge the children of Israel of

And the Lord spoke unto Moses,

:gaiyse

IXXX

המְּבְיִנִיִם אַנוֹר הַאָּמָף אֵלְ־ נַלָם נַלַמַעְ בַּנָרָ וֹמָבְאָבְ מִאָּע

فنختبه خمقك: וֹהְבֹאָב מוֹ מִבְוֹלָאָו בַּעַב בוֹ And Moses spoke unto the '.əIqoəq thou be gathered unto thy

נקמת־יהנה בְּמִרְיָן: ַלְּגַּׁלְּאָ וֹנְיִׁנִינְ הַּלְ_מִּבְׁוֹן לְעָׁנִי 行父心门口 וּנְיַבְבֶּר מִמֶּבְ אֶּלְ_הָמֶם לֵאִמֶּר

למשו פובענות דיו עמיה לבולא ויהון על מדון למימר זריזו מנכון גוברין dÿn y□

on Midian. to execute the Lord's vengeance that they may go against Midian, from among you for the war, people, saying: 'Arm ye men

<u>ζξΫ</u>: לְכִלְ מַּמִּוִנוּ וֹמִּבְאָב עַמִּלְעוּ לְמִּבֹמֹאִ پُرْجُكُ حَقِقِت بُرُكُ حَقِقِت مَخْفِه ﴿

بالشريخ بالإكارا كالكه Of every tribe a thousand,

Israel, shall ye send to the war. To sədiri əhi lls inohguordi 🗼

אינו מפר אלא נדרי ענוי נפש בלבד. והם מפורשים במקכה נדרים (עמ, א):

- (EI) מיום אל יום. שלא מאמר מעם לעם לכך ואמר מיוס אל יוס ללמדך שאין מפר אלא עד שמחשך (שס עו, צ):
- (2) מאח חמדינים. ולא מאת המואבים שהמואבים וכנקו לדבר מחמת יראה שהיו יראים מהם שיהיו שוללים שונה. סוא נכנק מחמיס. למדנו מכאן שסגורס חקלס לחבירו סוא נכנק חחמיו לכל עונשין: (16) אחרי שמעו. אחרי שמעו וקייס שאתר אפשי בו וחזר וספר לס אפילו בו ביוס (מפרי קנו): ונשא אח
- (5) וידבר משה הרי. אף על פי ששמע שמיחתו חלויה נדבר עשה בשמחה ולה היחר (ספרי קנו): החלצו. פרידום עובות שיש לי לסוליה מסס רות המוחביה ונעמה העמונית (ב"ק לח, ב): אומס שלא נאמר אלא (דברים ב, מ) אל מחגר בס מלחמה. אבל מדינים נתעברו על ריב לא להם. דבר אחר מפני בי
- מכמיס וידועיס (מנמומא ממומג): נקנות ה". שסעומד כנגד ישכאל כאלו עומד כנגד סקצ"ס (שס): כמרגומו לשון חלולי לבא מזויינים: – אבשים. לדיקים וכן (שמוח יו, ע) בחר לנו אנשים וכן (דברים א, עו) אנשים
- (+) לכל מטות ישראל. (רנות שנע (וי (קפרי שס):

שׁלְנְאֵנֹ גַּבְּאֵנִ رَنْقَامُدر مُعَزِقَ، نَهُدُعِم عُجُكَ الْعَنْخَيَدِيْ

נְהַבְּגְרָות הַהָּרִנְעָה בְּיָרָוּיִ עפען לְצְּלְא וּכְלָּג עַפְּרָא בְּבָלָג עַפְּרָא בְּחַנְא נְמָנָג עוּרְשָׁא ζŔĊ̈́Χ ॰ रेष्ट्री נישְלַח אַתָּם מֹשֶּׁה אֶלֶף יִשְׁלַח יָהְהוֹן מֹשֶּׁה אַלְפָּא

: اڭ[יְהְנְה אָת־מֹשֶׁה וַיְּהַרְגִּי בְּלִ־ דְפְּקִּיד יָיָ יָת מֹשֶׁה יקְשַלִּיּ

: الْأَلْقُ נאַע בֹלְמָם בּוֹ בַּמָוִר עַבְינִי בְּבֹת שַׁמְמִשׁ מַלְבָּר מִבְּיֹן וֹאָטַ בּגִּיִּר וֹאָטַ שִׁיִּר וֹאָטַ וֹנִים בִּיִּר וֹנִים זַלְלָנִינְם אָּנַאֵנֹּוֹ וֹאָנַרַנְפֶׁם לֹמִּנְלִינִוּן זִנְי אָנִוּ וֹנְיִנְ נְבַפֹּם נֹאָטַ מַּלְבָּוּ מִּגַּיָּוֹ טַבְנֵּוּ הַּכְ וֹנִטַ מִּלְבִּוּ מִגַּוֹ לֹמַלְוּ הַּלְ

וֹאֶנוַ_כַּלְ_בוּגַלֶם בַּוֹּוּנִי:

ロイマン: שבו ההב אלפון מובוו הַנִים הַהָּבֶׁר אֵלְבּּא לְהַבְּהָא

וֹנוֹת גֹלני וֹלּלניא לּגבּיִנִי: בּוֹבאֹלְמֹזֹר וֹנִט פּוּנִטַס בּר אָלְמֹזַר אָלְם לְשִׁבְּטָא לְחֵילָא יָהָהוֹן

^ע זוּאַפֿאּנְמַּלְשְׁגְּלְּ בַּאִּמֶּׁרָ אִנִּר וֹאִטִּחַוּּנְנִּ מַלְ מִבְּנוֹ פַּמָאִ

בְּחַבְבְּא: וְיִתְ בְּלְמְּם בַּבְ בִּמִנְבְ לַמָּלְנִּ בבת שַמְּאֵא מַלְכֵּוּ מִבְּוֹן

> thousand armed for war. thousand of every tribe, twelve the thousands of Israel, a So there were delivered, out of

trumpets for the alarm in his with the holy vessels and the of Eleazar the priest, to the war, war, them and Phinehas the son thousand of every tribe, to the And Moses sent them, a

and they slew every male. as the Lord commanded Moses; And they warred against Midian,

.brows son of Beor they slew with the kings of Midian; Balaam also the and Hur, and Reba, the five slain: Evi, and Rekem, and Zur, Midian with the rest of their And they slew the kings of

all their goods, they took for a

cattle, and all their flocks, and

And the children of Israel took

and their little ones; and all their captive the women of Midian

10): (שמות יו, ד) עוד מעט וסקלוני ומשממנו שמימת משה חלויה בנקמת מדין לא רלו ללכת עד שנמסרו על כרחן (ספרי (a) וימסרו. לסודיעך שבתן של רועי ישראל כמה הם הביבים על ישראל עד שלא שמעו במיתתו מה הוא אומר

וֹנִת בָּלְ נְכְּמֵיהוֹן בַּזּוּ:

م מב"ן וֹאָטַ מּפַּטְ וֹאָטַ בַּלְ מב"ן וֹנִטַ מַפַּלְטַוּן וַנִטַ בַּלְ מב"ן

וּוֹמְבֿוּ בֹּנִי וֹמְבֹּאֵבְ אָעַ ּנְאָהַ וּמִּבוּ בֹנִי וֹמִּבֹאֵבְ וֹעַ נָּמִּי

- כא, כ) ויקח את כל ארלו מידו (ספרי קנו): החללים מן האויר וכן בבלעם כחיב (בספר יהושע יג, כב) אל חלליהם (חוחותא ד): 👚 בידו. ברשוחו וכן (במדבר עלמו פורח עמהם הראה להם את הליץ שהשם חקוק בו והם נופלים לכך נאמר על חלליהם במלכי מדין שנופלים על מלחמס (סומס מג, א): ובלי הקדש. זס הארון והלין שהיה צלעם עמהם ומפריח מלכי מדין צכשפים והוא כה) מבנות פוטיאל מזרע יתרו שפיטם עגלים לעבודת אלילים ומזרע יותף שפטפט בילרו. דבר אחר שהיה משוח שנאמר (בראשים לו, לו) והמדנים מכרו אומו (ספרי שם) ומנין שהיה אמו של פנסס משל יוסף שנאמר (שמוס ו, שקב"ש מי שהמחיל במלוה שהרג כובי בח לור יגמור (חנחומה שם). דבר החר שהלך לנקום נקמח יוסף הבי המו (6) אוחם ואח פינחס. מגיד שסיס פינחם שקול כנגד כולס. ומפני מס סלך פינחם ולה סלך הלעור המר
- בלומנום סלומום שבלין במרב שנלמר (ברלשים כו, מ) ועל מרבך מחיס: נושעים אלא בפיהם על ידי מפלה ובקשה. ובא הוא ומפש אומנומם לקללם בפיו אף הם באו עליו והחליפו אומנומם לסלמס. נמנו לו שכרו משלס ולא קפמוסו (שס): בחרב. סוא בא על ישראל וסמליף אומנמו באומנוסס שאין לקראת ישראל ומשיאן ענה רעה אמר להם אם כשהייתם ששים רבוא לא יכולתם להם. ועכשיו בי"ב אלף אתם באים בעלה והושוו כולם בפורענות. בלעם הלך שם לימול שכר עשרים וארבעה אלף שהפיל מישראל בעלמו וילא ממדין (8) חמשה מלכי מדין. וכי איני רואס שחמשה מנה הכחוד למה הווקק לומר חמשם אלא ללמדך ששוו כולם

נאט בֿלְ_מֹּגִנְטִׁם מָּבֹפּוּ בַּאָמִיּ oı וְאָת בְּלְ־עְּרֵיהֶם בְּמָוֹשְׁבֹהְם

בְּנוּרֶא: Ęľ

encampments, they burnt with 10 wherein they dwelt, and all their And all their cities in the places

لْكُلُ خُرِينَةِ خُكُلُهُ لَا يُحَلِّنُهُ خَكَانُهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال

بحجتين:

אָת־בָּל־תַשְּׁלֶל וּשְׁבוּ יָת בָּל עַּדַאָּה יָיָה בָּל

beast. all the prey, both of man and of And they took all the spoil, and

And they brought the captives,

מֹבְבָּט מִנְאָב אָמָב הַבְיַנְבִינ [ชูน_บฺลิदेद ชูद_บ๋ख़บ๋ถับ ชูद_ וֹאֶּעַ_עַמַּלְבָּוְעַ ※口_口食品。 ײ עפּטָן וֹאָק מָּבַע פֿנַי יִשְׂרָאָל אָלְמֹּזִר פָּחָנָא וֹלְנִע פִּנְשִּׁמָּא ڗڹۧڂ؉ڹۿڔۦڗۺڽڶۿڔۦۿڂؙۄؙڹؚ۫ڐ

ژ<u>ت</u> باز: (۵)

نالدال: **ĊĊ**ſĠĿ\$ וֹנִי בּבֹבשׁא וֹנִי הַבַּאַנִי בּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָת שָׁבְיֵא וֹאִיהִיאִּי לְנִת מָהָּע יַלְנָת

Jordan at Jericho. plains of Moab, which are by the Israel, unto the camp, unto the

To nerelida of the children of

priest, and unto the

12 Moses, and unto Eleazar the and the prey, and the spoil, unto

אָל־מָהִיץ לַמַּהַנֶּה: (פיי) וְבְלְ דְשִׁיאֵי הְעֵּבֶר לְקְרָאִנְיִם וּגָּאָנ מָמָּט וֹאָלַמֹּזֹב עַכִּנֵיֹן

4点は下げる: ځونېدلا **LATELN** <u>L</u>ĊĹĊ, כְּנָהֶשָׁאַ יוָפַלוּ מַמָּר וְאָלְגַּוֹר כַּנִדָּא

meet them without the camp. congregation, went forth to 13 priest, and all the princes of the And Moses, and Eleazar the

بَوْمُرُهُ مِنْ فَيُرِّمُ فَاقَالِمُ فَا فَيْدُا لِمُنْ فَا فَالْمُوالِينَ فَيْ فَا فَا فَا فَا فَا فَا فَا فَا ּ אָבׁוּ. בַאָּבְפָּנִם וְאָבׁוּ בַפּאָנִע בַנִּלָא בּבּּנִנִּ אַלָפָּנִּ וֹבַבּּנִנִּ וִיקְצַרְ מֹשֶׁׁה עַלֻ פְּקוּהֵי הֶהְוֹלֵי וּרְנֵיו מֹשֶׁה עַל דְּמְמְנַן עַל

מאַנטא בּאַטוּ מִחַיל קָרָא:

service of the war. hundreds, who came from the To snistyes and the captains of officers of the host, the captains And Moses was wroth with the

י וּלְאָמֶׁר אֶּבֻׁינִיםׁם מָמֻּוֹע עַוֹעִיּינָטָם וֹאָמַר לְעִוּן מָמֵּע עַבַּינִּמִּשּוּן

פֿל נולפֿא:

Have ye saved all the women And Moses said unto them:

م خلال خلم مناها المنافد المنافع المن تاً بَوْب بَرْد خِحْدٌ، نَهْدُهُجِ بِهُ هُوْدًا بُنَاهُب خِحْدٌ، نَهْدُهُج

הפגפה בעַרָת יְהוָה:

וַבְּוֹנִי מַבַּוֹמֹא בֹּכֹּוֹמִמֹא בַּוֹנִי: בַּיהֹנָה עַל דְּבַר פְּעָוֹר נַהְּהָי בֵּיָם יִיְ עַל עֵיסָק פְּעּוֹר

plague was among the the matter of Peor, and so the to break faith with the Lord in ocounsel of Balaam, to revolt so as children of Israel, through the Behold, these caused the

congregation of the LORD.

- שריסם כמו שממורגם (ש"ח ו, ח) קרני פלשמים מורני פלשמחי: (10) שירחם. מקום פלמרין שלהם (ספרי שם) שהוא לשון מושג כומרים יודעי מוקיהם. דגר אחר לשון מושג
- מלקוח. אדם ובסמס. ובמקום שכמוב שבי אלל מלקוח שבי באדם ומלקוח בבסמס: לדיקים (פפרי שם): שלל. הן מעלעלין של מלבוש והכשימין: בז. הוא ביוה מעלעלין שאינה הכשימין: שנאמר אם כל השלל וגו' ועליסס מפורש בקבלה (שה"ש ו, ו) שניך כעדר הרחלים וגו'. אף אנשי המלחמה שביך כולם (II) ויקחו אח כל השלל וגוי. מגיד שסיו כשריס ולדיקיס ולא נמשדו על סגול לשלוח יד צנוס שלא צרשוח
- (EI) ויצאו משה ואלעזר הכהן. לפי שראו את נערי ישראל יולאים לחמוף מן סצום (שם):
- **ζααια (ασ):** (14) ויקצף משה על פקודי החיל. ממוניס על סחיל ללמדך שכל סרחון סדור חלוי צגדוליס שיש כח בידס
- (16) הן הנה. מגיד שסיו מכירין לומן. זו סיל שנכשל פלוני גס (ספרי זומל): בדבר בלעם. למר לסס

למְמַבְּ זְבֶּר הַבְּרִי: إلا مِن بَرَادِد جِكَ أَجِد فِهِ الْجَلَّالِ فِهِا إِجَادِيْهِ

לבלו משְׁכַּב זְבָר הַחַוֹי לְבֶּם: נכל עמש פּנֹמָים אַמָּר לאַ- נכל מפּלְאַ בּנִמָּיָא דְּלָאַ

אַטַם וְמֶבִוּכֶם: حَذِبَط لَاهُمُرْبِهُمْ بَحَزَّبُط لَاهُجُنَمُ ا نَجُرَا بَرْمَ كَتَاجُرِ نَانَكَمْ هُذ ייי שְׁבְעָרְת יָמָים כֹּל[ְ] הֹרֶג נֶפֶשׁ إلاقت بالإستان المناه المناثلات

עַץ הָהְחַמְאַנּ: (ס) إجِّا مِيْ مِيْنِ إَجَّا - إَجَا مِنْ مِنْ لِيَّامِيْنِ أَجَا

אַשֶּר־צַּנְּה יְהְנָה אָת־מּשֶּׁה: לַמְּלְחְמֶּׁה זְאָת חָקָּת הַמּוֹרֶה 12 名人をは違い 「「本本名 #ÇÇŢĹ

> 20171: לממכבי אָישׁ בְּשַפְּלָא וְכָל אִחְּחָא דִּידִעָּת

בְּנִיתָנּ מִמְּכִּבוֹ בַּכוּבָא לַנִּימָנּ

ישְבִיכון: にけいひと なけんなど מַלוְנִי בִּיוֹמָא じくいびぎい בעבר בעמילא כל דקשל נפְּאָא וֹכָץ シロスメ دلإثارا إغانانا なけれる

דאָע תַּדּוֹן עַלוֹהִי: نڅر خزر ټيد اکم ځديم نځم ملا يخمه

לּוֹגנע אובׁוֹטֹא בַּפֿע*ּג* וֹג וֹע עַבַּאָים הַילַא דַאָּתוֹ לְקָרָבָא דַּאַ עַכְּעַן נִאָּמָר אָלְמָּזֶר כָּעַנִיאָ לְיִיּבְרֵי

> man by lying with him. every woman that hath known 17 among the little ones, and kill Now therefore kill every male

yourselves. with him, keep alive for 18 have not known man by lying But all the women children, that

captives. on the seventh day, ye and your yourselves on the third day and hath touched any slain, purify 19 killed any person, and whosoever camp seven days; whosoever hath And encamp ye without the

made of wood, ye shall purify. of goats' hair, and all things 20 that is made of skin, and all work And as to every garment, and all

commanded Moses: law which the Lord hath battle: 'This is the statute of the $_{\rm 2I}$ $\,$ the men of war that went to the And Eleazar the priest said unto

(**pQ**): שש מאות רכב בחור בואו ואשיאכם עלה. אלהיהם של אלו שונא ומה הוא וכוי כדאיתא בחלק (סנהדרין קו, א) ובספרי . הפילו המם מכניסים כל המונות (ס"א האומות) שבעולם אין אחם יכולים להם שמא מכובים אחם מן המלכים שהיו

- שמל לכך נאמר שרוגו (שפרי קנו): במא וכך שחם הגדחש שיש וכך שמא בנחים ודו, שיני הגדש שם לשכוד (וכך שחם הגדשש) חם שוכנים שו לששוש חם מוריקות (יבמות ם, ב): דרגו. למס חור ואמר לספסיק סענין דברי רבי ישמעאל שאס אני קורא סרגו כל זכר (TI) וכל אשה יודעה איש. ראויה להצעל אף על פי שלא נצעלה ולפני הליץ העצירום והראויה להצעל פניה
- בני ברים אף שביכס כשיבואו לברים ויטמאו לריכין הואה (ספרי קנו): (במדבר ימ, יד) אדס כי ימום באסל: -- אחם ושביכם. לא שהנכריס מקבלין עומאס ולריכין הואה אלא מה אחם קרויין אדם. מודה הוא שהעובדי גילולים מטמאין במגע ובמשא שלא נאמר אדם אלא אלל טומאת אהלים שנאמר מטמאין באהל שנאמר (יחוקאל לד, לא) ואמן לאני לאן מרעימי אדם אמם אם קרויין אדם ואין עובדי גילולים חחחשאו. במי נדס כדין שלר ממלי ממיס שלף לדברי סלומריס (יבמום ם, ב. פל, ל) קברי עובדי גילוליס ליין מלמוד לומר וכל סנוגע בחלל מקיש סורג לנוגע מס נוגע על ידי חבוריו אף סורג על ידי חבוריו (ספרי חקת קכו): הכחוב מדבר ולמדך הכחוב שהכלי מטמא אדם בחבורי המח כאלו נוגע במח עלמו או יכול אפילו זרק בו חץ והרגו (19) מחוץ למחנה. שלא יכימו לעורס: כל הורג נפש. רבי מאיר אומר בסורג בדבר סמקבל עומאס
- (OS) וכל מעשה עזים. להביה כלי הקרנים והעלפים והעלמות (מ"כ. חולין כה, ב):
- וכן אמה מולא בשמיני למלואים שנאמר (ויקרא י, יו) ויקלוף (משה) על אלעור ועל איחמר בא לכלל כעם בא לכלל (IS) ריאמר אלעזר הכהן וגרי. לפי שבה משה לכלל כעק בה לכלל מעות שנתעלמו ממנו הלכות גיעולי נכרים

עַבְּרָיל וְאָת־הַעַּפְּרֶת: אָת עַנּּעָאָת אָת עַבּרוֹלְץ אָת יָת נִחָשָּׁא יָת בַּרוִלָא יָת אַּב אָט עַוּבוֹעַ נאָט עַכְּסָב בָּבִם זִט בַּעַבָּא נוֹט כַּסָבָּא

הְבָּבֹא וֹנִי אֲבָרָא:

the lead, 22 the brass, the iron, the tin, and Howbeit the gold, and the silver,

וֹבֹא בֹאָמ עַהַּבֹונו בַּמָּוֹם: נקה יהחפא וכל אַשֶּר לא־ בּ מַעַּבְירוּ בְאֵשׁ וְטְהַר אַּדְּ בְּמֵי בּלְרַבְּיֶר אַמְּבְרִינְאַ בֹאָמְה כֹּלְ מִבְּעָּם בְּמִינָא

שׁמִבֹרונֵיה בִּטִיָּא: וכַל דַלַא מִמַּמַל בַּנוּרָא בַּבַם בַּמָּג אַבַּנוּטָא נטַבַּג שׁמֹבֹרונוּיה בַנוּרָא וֹנִרְכֵּי

shall make to go through the all that abideth not the fire ye with the water of sprinkling; and nevertheless it shall be purified 23 the fire, and it shall be clean; fire, ye shall make to go through every thing that may abide the

שַׁלָאִי אֶּלְ_עַמְּעַדְּנִי: (ס)

שׁנהֹבוּגוֹ בְמַהָּבוּנוֹא: וּמְבּוֹעִם וֹאַנוֹר שְּבִיעִּמֹצִי וֹטִוֹבּיוֹ וּבָנוֹר בּוֹ בַּיָּנְם יִנְתַוְּרוּן לְבוּשֶׁיכוּן בִּיוֹמֶא

come into the camp.' be clean, and afterward ye may 24 on the seventh day, and ye shall And ye shall wash your clothes

רבימי וַיְּאַמֶּר

جېښد:

אָל־מֹשֶׁה וַאֲמַר יִיְ לְמִשָּׁה לְמֵימַר:

fathers' houses of the priest, and the heads of the beast, thou, and Eleazar the was taken, both of man and of Take the sum of the prey that

And the Lord spoke unto Moses,

eongregation;

וֹמֶבֶוו: نَعْذِمَٰٰٓتُكَ يَاحِثِا لَلْعِهَمُ يُخْذِينَ שָּׁא אָנוּ רָאָהְ מִלְלְנְוֹתְ נַהָּבְּׁרִ לַבָּרִלְ זִּנִ עוּהָבּוֹ בַּבְרָנִי

וֹאֶלְמֹוֹר כִּבְוֹלָא וְבִישָׁ, אֶּבְּבִית אַטַר מְבְּיָא בַּאָנְמָא וּבִבְּנִהְיָא אַטַ

all the congregation; war, that went out to battle, and 27 parts: between the men skilled in and divide the prey into two

לַבְּּבְא יבֵין כְּלְ־הָעֵבֶה: לְטִוּלְא וּבוֹן כֹּלְ כֹּוֹחֲטֹא: הפְשֵׁי הַמִּלְחַמְה הַיּצְאָים גּוּבְרֵי מָגִיחִי קְּרֶבְאֹ דְּנָפַּקוּ לב וְחְצִיהְ אָתְיְהַמֵּלְלְנְתִוּ בֵּין יּהְפַּלֵיג יָה דְּבַרְהָא בֵּין

מלס ססוראס ברבו (שם): מעות וכן (במדבר כ, ים) בשמעו ים המורים ויך את הסלע על ידי הכעם מעה (ספרי שה): אשר צוה הי וגוי.

ווסו לשון אך שלא יסא שם מלודה אך הממכת יהיה כמות שהוא: מבליעת היקור נבלות. ורבותינו המכו (יל"ש משפ"ס) אך הת הוהב לומר שלריך להעביר הלודה שלו קודם שיגעילנו גיעול. ואך לשון מיעוט כלומר ממועטין אחם מלהשחמש בכלים אפילו לאחר טהרחן מטומאח המח עד שיטהרו (SS) אך את הזהב וגרי. אף על פי שלא סוסיר לכס משה אלא על הלכים מיותאה עוד יש להוהיר לכם על הלכום

ממכומ (שם): של ידי סאור כגון כוסות וללוחיות שתשמישן בלוכן ולא בלעו איסור: - חשבירו במים. ממבילו ודיו ודוקא כלי כאן דרשו מים סראוים לעצול בהם נדה. וכמה הם מיפאה: - וכל אשר לא יבא באש. כל דבר שאין משמישו מן הטומאה. ורבופינו דרשו (שם) מכאן שאף להכשירן מן האיסור הטטין טבילה לכלי מסכוס ומי נדה הכחובים יחחשא. לפי פטומו ממוי זה למהכו ממומחת מת אמר להם צריכין הכלים גיעול למהכה מן האיתור וחמוי למהרן ידי חמין יגעילנו בחמין ומס שחשמישו על ידי ללי כגון סשפוד וסחסכלס ילבננו בחור (ע"ו עס, ב): אך במי נדה (ES) כל דבר אשר יבא באש. לנשל נו כלוס: חעבירו באש. כדרך משמישו הגעלמו מה שמשמישו על

(אל המחנה. לממנס שכינס שלין ממל מת מעון שילות מתחנס לויס ומתחנס ישראל (פקחיס קו, ב):

(32) שא את ראש. קמ ממ קמ מבון:

(22) וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה וגוי. מליו למלו ומליי למלו:

<u>Γ</u>281: ימן החמרים ימן なし
上立谷上口 口は必に口 <</p>
<</p>
<</p>
<</p>
<</p> هَٰذِشَّ لَـ فَاذِٰلِمُل 戸。衣袋に口 נהַבמֹתְ מֶּכֶס לֵיחֹנָה מֵאֵּת

: بالله: تحتاا ದಥೆಗಿಸ್ಚರಿದ ناظلان لأثأثأنا

ממנו מממנע ממכן יהור: הבְהַמְּת וְנְתַמָּת אֹמָם לַלְוּיִם עַהַמְרֵים ימִן־הַצְּאַן מִכָּל־ מְן בַּאַבַם מִן בַּבַּבַר מִן מִן־הַחַמִּשִּׁים oɛ 성디다! 성디다 بظهْلَجْط خُيْدَ بَهُدُهُمْ مَوْلِيا

נִיְהִי הַמַּלְלְוִהַ יֶּהֶר הַלָּּוּ אֵּהֶר בַּאַשֶּׁר צְנְּה יְהֹנָה אֶת־מֹשֶׁה:

נינעש משה ואלעור הבהון

نَلَتْمُلا لِمُرْقُدَةٍ: מאָנִע אָלְב וְמִּבְּמִנִם אָלְב מֹנִאַ בּי בְּוֹוִי עַבּו הַצְּבְאַ צֹאוּ שֵשׁ־ דְּבִּוּי עַמָּא דִּוְפַּקוּ לְחֵילְא

לְאֵינְׁבְׁתְּ מִּהְפַּׁרֵ זְּבְּׁרִ פְּלְ וְנֵפָּהְ אִּבְּׁם מָוֹרַנִּהְּיִם אַּהָּר

يُقِم مُرْنَا بَمْكِمُنَا كُلُاكِ

וְמִּבְׁמִּע אֶׁלְפָּׁיִם וַחֲמָשׁ מֵאִית: מאָנִת אֶלֶבְ וּשְׁלְהַהַּים אֶלֶבְ שַׁלְּם שַׁלְּם מִאָּנִת וּהַלְטִין וְשִּׁבְּּמִאַ בּגַּבְאַ מִסְפַּׁר תַּגָּאַן הָבְתָהַ בּנִפַּטִּנ לְעִוּכְאַ מִּנְיוֹ מִּנָאַ נְמְּהָלְ הַמְּהֶלְּה הֵבֶלְ הַיִּצְאָים נְהָנָת פַּלְגִּיהָא חִילָק גּיּבְרִיָּא

> מאַר מו אַנָּשָא ימו שַּוָבֵי ימוּ ַ לְבִוֹלְאָ עַבַוֹאַ נֹפַתָּאָ מִנַבוֹנִיתָ נולב, מֹנום, לבלא *ב*וֹפַלוּ נעפבוש נסיבא קדם יו מו

שַּׁרוּבָּעוּ לַאָּלְמוֹר כַּעָוֹא אַפַּרְמִוּעֹאַ מפּלגותהון הסבון ותחנון

יַהְרוֹן לְלֵיוָאֵי נְשָׁרֵי מִשָּׁרָת ימו גוא מכל בנינא וששון אַנאָא מו שוב, מו שַמבּי, תר דומתר מו תמשיו מו ימפּליוית בני ישֶרָאָל הַסַּב

בְּמָא דְפַבֵּיר יִיָּ יָה מֹשֶׁה: ומבר משה ואלעור כהוא

וְחַמְמָא אַלְפָּוֹן: מאָע נֹמּבֹמּגוֹ ובוט בבבטא אָאָר בּוּאַ

ئىبتى ھخميا بئتيا ھۆھيا:

יחְמָרִי שִׁמִין וְחַד אַלְפִּין:

8491: פֿלְ נַפְּמְּטֹא שַׁלְטִוּן יִטְבִיוּן בלא וֹבֹהֹא מהֻפַּבוּ בַכוּבָא וּנֹפֹּאָא בּאַנֹאָא טו נַהָּנֹא

אַלפֿון נְחֲמֵישׁ מָאָה:

to battle: one soul of five of the men of war that went out and levy a tribute unto the Lord

asses, and of the flocks; and of the beeves, and of the hundred, both of the persons,

portion set apart for the LORD. unto Eleazar the priest, as a take it of their half, and give it

tabernacle of the Lord. that keep the charge of the and give them unto the Levites, the flocks, even of all the cattle, of the beeves, of the asses, and of 30 out of every fifty, of the persons, half, thou shalt take one drawn And of the children of Israel's

did as the Lord commanded And Moses and Eleazar the priest

thousand sheep, and seventy thousand and five took, was six hundred thousand the booty which the men of war Now the prey, over and above

thousand beeves, and threescore and twelve

and threescore and one thousand

with him. had not known man by lying persons in all, of the women that and thirty and two thousand

and five hundred sheep. thousand and seven thousand hundred thousand and thirty war, was in number three portion of them that went out to And the half, which was the

מלוקה מספר הלאן וגוי: שום ויסי סמלקוח שבא לכלל חלוקס ולכלל מכם שסיס עודף על בו סמעלעלין אשר בווו עס סלבא היש לו ולא בא לכלל (22) ויהי המלקוח יהר הבז. לפי שלא נלמוו להרים מכם מן המטלטלין אלא מן המלקוח כחב את הלשון

- מָאָנִע שׁמָה וֹמִּבְלֹגִם: עוֹנֵי הַמֶּכֶס לִיהֹנֶה מִן הַצְּאַן נְהַנָה נִסִיבָא בֵּדְם יִיְ מִן עְּנָא
  - מֶּנְעַ מִּאָבׁע נְמִּבְּמָנוֹ נַוֹיִמֶּנְמֵי:
- threescore and fifteen. sheep was six hundred and And the Lord's tribute of the
- אָלֶף וּמִכְּסָם לַיהוָה שָׁנָים וּנְסִיבְּהוֹן בֵּרָם יָיָ שִׁבְּשִׁין
  - אָאָב וּאָבאָאר וּתוּבׁי הַלָּחִין וִאָּמָא צַּלְפֹּין
- And the asses were thirty and twelve. Lord's tribute was threescore

six thousand, of which the

And the beeves were thirty and

- نېش.۵: מַאַוֹת וּמִכְּסָם לֵיהֹוָה אָהֵד מָאַה וּנִסִּיבְהוֹן אֵּדֶם יִנְ שִׁתִּין ق تَتَرَبُدُتُ שَٰرَשָּׁים ۚ אָבְשָׁ בּ تَتَرَّهِ بَبَعْدً، فَجْنِدا هَٰذُودا تَتَمْدِهِ
- And the persons were sixteen threescore and one. which the Lord's tribute was thousand and five hundred, of

tribute was thirty and two

40 thousand, of whom the Lord's

- الإلاية المركبية אָלֶף וּמִכְסָם לֵיהוֹה שָׁנֵים אַלְּפִּין וּנְסִיבְּהוֹן בֵּדֶם יִיָּ עָם אַבְּׁם אָבְּׁם מְשָׁהֵ מְשָּׁהַ וִנְפְּשָׁא *הַאָּ*נְשָׁא הַחַּהַ עַשָּׁרִ רָּפְּשָׁא אַנְיַם אַבְּ
  - فَكُنِيا يَفْتِيا رَفِهَا:
- LORD, unto Eleazar the priest, as 41 which was set apart for the And Moses gave the tribute, persons.

the Lord commanded Moses.

- בּנְת יְתְנֶת צֶּת־משֶת: יי יִהנְה לְאֶלְעָזֶר הַבּהֵן בַּאֲשֶׁר ניתן משֶׁה אָת־מֶכֶל הְרוּמָת וֹיהַב
- CÄÜT: בְּנִוֹא בְּמָא דְפַקּוּד יִיִּ יָת אַפּבְׁמִוּטְא בֹּבִם וֹ, לְאָלְמֹּזִׁב משֶה יָת נַסִיב
- from the men that warred— 42 half, which Moses divided off And of the children of Israel's
- **正が口がつ**: משֶה מִן־הַאַנְשִים מִשֶּה, מִן גּּוּבְרַיָּא דְּנָפַּקוּ ロダに مررع، ומְמַּחַצִּית בְּנֵי וִשְׂרָצֵּלְ צֵּשֶׁר וּמִפּּלְיִנּת בְּנֵי וִשְׂרָצֵלְ דִּפְּלִי
- ובונע פּלַינית כָּנְשָּׁטַא מוֹ מַּנָא

\$4.4

- thirty thousand and seven three hundred thousand and now the congregation's half was
- [2214]: אָבֶּׁנְ הַבְּׁמִּנִי אַּבְפָּׁנִם וַנְחֲמָהָ אַּלְפָּּוּן וַחֲמֵישׁ מָאָה: ¿٠ שְׁלִשׁ־מֵאָנִת אָלֶןׁלְ וּשְׁלִשֵּׁים رَفُتْ، مُتُمَّلُ لَمُثَلِّلُ مُلِيِّمً
  - שׁלִט מֹאִׁט וּטַׁלְטָּוּן וֹמִבְּהֹא
- thousand and five hundred sheep,

- ئىبت. ئۇنىل ئەن» ھۆخىل:
- and thirty and six thousand
- ٠٠٠ נְשִׁמְבְיֵם הָּלְהֵהִם אֶּלְב נִשְׁמָה יִשְׁמָב שַׁלְטִּין אַּלְפֹּין נִשְׁמִישִ
- hundred asses, and thirty thousand and five
- ונפֹמֹא בֹאֹלָמֹא מִטַּט הֹמָב
- -snot sixteen thousand persons

- (ב+) וממחציה בני ישראל אשר חצה משה. לעדה. וסולילה להם מן הלומים הלובלים:
- (54) ותהי מחצת העדה. כן וכן:

בּאַמֶּר צְנְּה יְהוָה אָת־משֶה: שְׁמְבֵי, מִשְּׁמְבֵוּע מִשְּׁכֵּוּ יִּדְוָבַע הּבְהַמְּה נִימֵּן אִּלְם לַלְוֹיִם מו_בַבַבַבַּמָהָים מוּ־בָּאָבָם ימוּ אָת־הֶאָהַזֹ ²⁺ [취토왕도 <u>्र्रं</u> पंज्रेप देखें प्रहार हें द्रा

הְאַלְפָּים וְשְׂרֵי הַמָּאִוֹת: אַמְּב לְאַלְפָּׁג עַבּּבֹיא מִּבִּג הַלְאַלְפָּג עַנְבָּנִג אַלְפָּג رَازِعُلُهِ \$ِكُمْ فَهُمُ الْجِهَارُاتِ اجْرَارِهِ جُزُرًا فَهُنَا يَجْمُونَوْا

نربح نظك ظشة لأبه: 正符代订货口 ڮٙڟ۪ٞڵ وب لِإِشْكِادِ 100 مِنْ **ジ**ロー に ダ ふ XI.W.

نبائب: خُرَقِّد مَحِرِتُ فِمِلاً لِذِ خُفِرْاً וֹגַּמְיִר שַבַּעַת עָגָיִל וְכוּמָוֹ וּנֹטֹבֶר אָט טַבְׁבַּלוֹ וֹעוֹנָע אָנִהְ וֹטַבוּבֹּלִא זִּי טַנְּבַבָּלֹי בּיִי

CKÄL: אָטַרַ הַנְּאָמָיִם כָּלְ בְּלָּי נִי דַּהְבָּא מִנְּהִוּן כַּלְ מָאֵן النظِم طَفُم إِيْجُرِدُهُ لِي مَحِيرًا بِرَوْيَدِ طَهُم إِيْجُرُدُهُ لِهَ خِيرِهِ

ימאָת שָּׁבֵי הַמָּאָת: مُمْكُم مُعْدِ مُثِدُ يُغَمِّرُ فِي صَ אָבֶלְב הַבְּמַבְמָאָנָע נִוֹםְמָּאָנָם د הרימו קיהוָה שִׁשָּׁה עַשָּׂר يَرْبَرَنَا چَحْ أَبَرِكَ يَنَهِدَيْهُمْ يُؤَيِّدُ

S אַנְשֶׁי הַצְּבְא בְּוָוִי אָישׁ לְוֹ:

מּמֹבע מַמִּכֹּנֹא בַּגֹּ כֹּמֹא ויהב וְהָהוֹן לְלֵיוָאֵי נְשָׁבִי עַּמְאָנוֹ בָּוֹ אַנְשָׁאַ יִמִּוֹ בַּמִּירָאַ אָבָוֹר יִשְּׁרָאֵל יָת דְּאִמְּטִר חַד מִן וּנְסֵיב מֹשֶׁה מִפּּּלְגוּת בְּנֵי

וֹבַבֹּנוֹ מֹאוֹשֹא:

בּוֹבוֹנוּ עוֹבֹא בּמִמּנֹא וֹלְא מִּנֹא ינת חושפן גוברי מגיהי رَبْهُ رَبُرُ الْمُرْبُلُ لِهُ كَالِيْهُ لِمُ الْمُرْبُلِ لِيُخْلِيدُ لِمُخْلِيةً كَفِيرًا

ימְחוֹךְ לְכַפָּרָא עַל נַפִּשָּׁתַנָּא شندا نشخدا خنفا كنشا וּבר דַצִּשְׁכַח מָאן דַרְתַב

ַרְעוּבֶרָא:

אַלפֿג וּמֹן בַבֿנג מֹאנוטֹא: نتخما فخما ما تختر מַשְׁר אַלְפָּגוֹ הָבָת מָאָר באפרישו קדם ין נהנה כְל דְהַב אַפְּרְשׁוּהָא

עולבון בבולא פוו לכב

جزوتيات:

the Lord commanded Moses. the tabernacle of the Lord; as Levites, that kept the charge of beast, and gave them unto the of every fifty, both of man and of half, Moses took one drawn out even of the children of Israel's

səsow oanu captains of hundreds, came near captains of thousands, and the the thousands of the host, the And the officers that were over

not one man of us. our charge, and there lacketh the men of war that are under 49 servants have taken the sum of and they said unto Moses: 'Thy

our souls before the LORD. girdles, to make atonement for signet-rings, ear-rings, and gold, armlets, and bracelets, man hath gotten, of jewels of Lord's offering, what every And we have brought the

wrought jewels. 51 took the gold of them, even all And Moses and Eleazar the priest

and fifty shekels. sixteen thousand seven hundred the captains of hundreds, was the captains of thousands, and of they set apart for the Lord, of And all the gold of the gift that

booty, every man for himself.— For the men of war had taken

- (עד) ויקח משה וגרי:
- (84) הפקודים. הממונים:
- כז) ויפקד מקוס דוד. נחסר מקומו ואין איש יושב שס: מכגומו דהום שגיה ממנינה וכן (שמוחל-ה כ, יה) כי יפקד מושבך. יחסר מקום מושבך. היש הרגיל לישב שם וכן (שם (94) ולא נפקד. ולה נחסר וחרגומו ולה שגה הף הוה בלשון הרמי חסרון כמו (ברהשיח לה, לע) הנכי החטנה
- מל סרסור סלב של בנות מדין: (00) אצעדה. אלו למידים של רגל: וצמיד. של יד: עגיל. נומי אוון: וכומז. דפוס של בית הרחם לכפר

نَشِلَهُم خَفَرْ نُلِيْكِ: (وَ) אָלְ-אָנִילְ מִנְמְּר וֹפְּנְנוֹ לְבְּנִגִּי בְּנְבִּנִגִּי בְּנְבִּנִגִּי בְבְּנִגִּי בַאַלְפָּׁיִם וְהַפָּאָיִת וֹיִּבְאָנ אָתִוְ נִמְאַנִוֹטָאַ נְאָנִתִּאָּנִ ほ然に ريق منهُد بهرا بإير مودر ببويد معد بهرابيد جهبه

ترظيّات: بْرُفِٰ لِبَيْبَ بَهُٰ كَالَّالِ لِمُغْلِمُ الْمُنْاتِ אָנַ אָנֹא וֹהֹזַר, וֹאָנַבאָנֹא זִנְ אָנָה וֹהִינָ וֹנִים אָנָה (عزم،) لَرْحُدْر بُنَ مُقَاتًا ثُمِّيةً لَذَا يُهِا لَرْحُدُرْ فُنَ فَقَرْكَ رَبِّكُ * لَكُنْهُ الْمُنْ بظظتا بَح فَيْد خِطْئًا لِهِبِدًا خَمْدِ فَيْ فَتُنْ خِطْئًا لِهِبِدًا

קעָרָה לַאַּמָר: هُجْمَٰتُكَ يَحَتِلَ لَهُجِـلَمُنَهُ، فَتَنْهِ يَجْدَدُكَ، فَنِمُنَهِ ※4」は沿げ וֹגֹּבֹאנִ בְּדֹוֹ ַלְּגַ וַבְּדֹוֹ בַאנִב"ן וֹאָטוָ בֹדוֹ גֹּג וַבֹדוֹ בֹאִנבוֹ

نَّامُونِا نَعُكِمْ خَيْدَ نَصُحُتِ نَتُمُ فَيَا نَعُظِمُ خَيْدَ نَصُحُتِهِ نَحَدِ السَّمُونِا نَعُكِمْ خَيْدَ نَصُحُتِهِ نَتُمُ فَيَا نَعُظِمُ خَيْدَ نَصُحُتِهِ نَتَا نَعُظِمُ نَا نَعُ فَيْدًا ^{*} מְּשְׁרְוֹת וְדִיבְן ְוִישְׁוֹדִ וְנִמְּבְׁה שַּשְׁרוֹת וְדִיבְוֹן וִישְׁוֹר וְנִמְּבָה

لْكِيْدُكُرْكَ يَرْكُرُكُ: (مَ) הַבַּר יִשְּׁבְאֶב אָבֶּא מִלֵּנִי נִינִא

אַקַנּהְבָּבונוּ אָנַרַנּיַרְיַּרְבָּן: كلاجية كلابابة إثرا هِلـ بَهٰدٍ لا ، خيرنا ☆□_₫煮※₧ ניאָטורוּ

לַמְּלְחַמְּׁר וְאַמֶּם מַאָּבוּ פְּר: וֹלְבֹלוֹ בֹאִנבוֹ בַאִּנוֹכָם וֹבָאנִ 44.4

<u>֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֡</u> عُمْ سُغُدًا خُمُد أَمَا كُنُو يُدبَد كُبِالْنُ: אַטַ כְּר בֹּנָג וֹהֶבֹאָלְ מִהְּרַנְ וֹהִבֹּאַלְ מִלְּמִהְבַּנ לְאַנַהֹּאַ اَكُرْفِك (ح. שנואון)[ح. שניאון] نَظِمُه שונון זִש לִבָּא בּבִנִי

> نَّمُلُمُّكُمْ كَلُم أَنْ: מָבׁוּ זֹט בּטַבֹּא מוּ בַבָּנוּ אַלָפּוּ

לְבָּיִנִי בְּמִּיִר: יִּלְמָּׁר וְנִוֹא אַנִּוֹרָא אָנִוֹר בְּמָּר

וֹאָבְ וֹאַמֹרוּ לִמְמָּר וּלִאָּלְמֹּוֹר

ילַמּבֹבוֹב אַית בָּעִיר: בְּמִבֹא לְבִינו בַּמִּיר הַיִּא שבים ביהשא בוהבאל צבע אַבְעָּא בַּמְּהָא וֹנִ נְתַּ נְתָּהָא

עמברננא ית ירדנא: בּבְּאַ לְמִּבְיִבְּיִבְּ לְאִנִיסְנְאִ לְאִ ڬڬؙ؞ؙڷ؞٦ נאַמרוּ אָם אַשְּׁכּחָנָא רַחֲמִין

ŮĊ%: בְאַנְהַא בַּרְבָא נְאַטוּן שִּטִּבוּן 口袋口「八八 נאַמר משָה לְבָנֵי גָּר וְלְבָנִי

children of Israel before the meeting, for a memorial for the To anot other it into the tent of thousands and of hundreds, and took the gold of the captains of And Moses and Eleazar the priest

cattle, behold, the place was a place for and the land of Gilead, that, when they saw the land of Jazer, great multitude of cattle; and the children of Gad had a very Now the children of Reuben and

of the congregation, saying: the priest, and unto the princes spoke unto Moses, and to Eleazar children of Reuben came and the children of Gad and the

and Beon, Elealeh, and Sebam, and Mebo, 3 and Nimrah, and Heshbon, and Ataroth, and Dibon, and Jazer,

servants have cattle.' is a land for cattle, and thy 4 before the congregation of Israel, the land which the Lore smote

Jordan. possession; bring us not over the be given unto thy servants for a favour in thy sight, let this land And they said: 'If we have found

ye sit here? brethren go to the war, and shall children of Reuben: 'Shall your ehildren of Gad and to the And Moses said unto the

tpsm; land which the Lord hath given Israel from going over into the the heart of the children of And wherefore will ye turn away

(E) עטרות ודיבון וגוי. מלרן קימון ועוג קיו:

(3) האחיכם. לשון ממיסס סול:

\$עַ_עַ\$ֶּרֶּאַ: אָנְים מִפְּּרֵטִ בּּרְנָעַ לְרְאָנִע הְּלְנִינִי יָהְיִנִין מֶרְקִם גִּיאָּנִ בְּע הַּמְּנ אֶבְעַיִבְיִם בְּמְּלְעַנִּ בְּעֵנִן הַבְּנוּ אֶבְעַנִיבְיִם בַּע

בַּאָבֶּא אַמֶּבַינִעוּ לְנִים יִתְּיִב: לְּיַיִּוֹן יִינִּ בינו וֹאָבֹאַץ לִבֹלִטוּ באָ אָבַ ⁶ אָר־הָאָהֶץ וַיְּנְיָאוּ אָר־לֵב

נישְבַע לאַלור: נְיָּטִר אָּב יְהְיָּה בַּיִּה הַהָּא יִהְבֵּיך רוּגִּיָּא בּייִ בְּיִּהָא

וֹלְנֹהַלְּב בָּנ לַאַ־מִלְאָנ אַּנַוֹרֶנ: נְאָבֹּגִעׁם לְנִגִּעַׁם וְמָהֹלִע אָנוּ עַאָּבֹלָע אָהָּב ממצרים מבּן מַשְּׁרִים שְׁנָה ממצרים מבּר מַשְּרִין שְׁנִין

צַחַבֶּי יְחַוֶּה: וּיהוֹשֶׁעַ בַּן־נָּין בָּי מַלְאָּר קְנָּנְאָה וִיהוֹשָׁעַ בַּר נין צָּבִי בּלְטֵּׁג בַּלֶּב בּּוֹ נְפַבּיׁנִ נַעַּלְנָגִּג אֶלְנֵגוּן בַּלֶב בּּר וְפַּנָּנִי

בונה בהנה לבוני: עַד־תֹם כָּל־הַדִּוֹר הָעַשָּׂה נונעם במדלר אַרְבָּעִים שְׁנָהָ

بْلِيْلِ هُج_نَهْلَهُج: לספוע מוד על הרון אַף־ לאוספא מוד על הקוף ± עַרְבָּוּת אֲנְשֶׁיִם

לְכָלְ הַעָּם הַזְּּה: (a) בֵּי חְשׁיבֻן מֵצִּחֲלֶיִי וְיָסָף מְּוֹד לְחַנִּיחִוֹ בַּמִּדְבֶּר וְשְׁחַמֶּם

לְמִשְׁזִּגְ זְּשְׁ אַבְּתָּאִיּ

בלא למיעל לאַרְעָּאַ דִּיהַב ללא בלני ומָבאָל לביל נֹבוֹנו גֹע אֹבֹמֹא וֹאַנִנוּאָנּ נְע ַןיַּעֵלְיּ עַּדְ־נַחַלְ אֶשְׁבֹּוּלְ וַיִּרְאוֹ וּסְלִיקוּ עַד נַחְלָא דְּאָהְבָּלָא

ההוא וְקַנִים לְמֵימָר:

<u> ئىلا</u>خانار: אָבוּ לָא אַמִּלִימוּ בֿעַר לאַבְרָהָם לְיִצְּהָהָלִת יִלְיִגְּּלִב וּלְמֵּילְא זְתְ אַבְעָּא דְּקַיִּינְיִתְיִ אם יהיון מיקנים העלים אם יחיון מיקניא דפליקי

אַמִּלִימוּ בַּתַר דַּוְלְתָא דַּיִּיִּ:

בּהְבַר דְּבִישׁ בָּדָם יָיִ: מָלגן עד הַסָף כָּל דָרָא أهيتانيا خمكخك هكخما ייבור רוגוא דיי בושראל

نالانحابا ענגןא דַין לִישְׁרָאֵל: עַּמְאָים תַּלְמִידִי נולבוֹא שַוּוּבוֹא וְהַנֵּה קַמְמֶּם מַחַת אַבְהַיכֶּם וְהָא קּמְתוּן בְּתַר אַבְהָהָכִין

יהתקלאו לכל עמא הדין: **خېبئادىنىدىل**

> to see the land. sent them from Kadesh-barnea Thus did your fathers, when I

which the Lora had given them. they should not go into the land of the children of Israel, that land, they turned away the heart valley of Eshcol, and saw the For when they went up unto the

swore, saying: kindled in that day, and He And the Lord's anger was

not wholly followed Me; unto Jacob; decause they have unto Abraham, unto Isaac, and shall see the land which I swore twenty years old and upward, came up out of Egypt, from Surely none of the men that

wholly followed the LORD. son of Mun; because they have 12 the Kenizzite, and Joshua the save Caleb the son of Jephunneh

was consumed. evil in the sight of the LORD, all the generation, that had done the wilderness forty years, until ri ori bas or reander to and fro in kindled against Israel, and He And the Lord's anger was

Israel. herce anger of the Lord toward sinful men, to augment yet the 14 your fathers' stead, a brood of And, behold, ye are risen up in

will destroy all this people.' them in the wilderness; and so ye 15 Him, He will yet again leave For if ye turn away from after

- וטמס: (\(\rangle\)) ולמה חניאון. מקירווממניעולנס מענור שיסיו קנוריס שלמס ירליס לענור מפני סמלממס ומוזק סעריס
- (8) מקדש ברנע. כן שמס ושני קדש סיו:
- (21) הקנוי. מורגו של קנו סיס וילדס לו ממו של כלב ממ עמנימל (פומס ימ, ב):
- (EI) וינעם. וימלמלס. מן נע ונד (ק"ה ומלמלס בנע ונד):
- (▶!) לספות. כמו (ישעיה כע, א) קפו שנה על שנה (ירמיה ז, כא) עולומיכה קפו וגו' לשון מוקפת:

444: אַּאַן נִבְּנָה לְמִלְנֵה פַּׁה וְמְּהָה הַ הַמְּרִין דְּעָאוּ נִבְנִי לְבָּעִירָנָא וֹנֹצְּאָנוֹ אָבְוֹן וֹנֹאָמֹרְנּ צִּבְוֹרָנוּ נּבֹוֹרִבוּ

בילא וֹבֹרוּין לְשַפַּלָנָא:

and cities for our little ones; sheepfolds here for our cattle, on said: We will build And they came near unto him,

ישְׁבֵּי הַאֲבֶּץ: הפנו להבו במלה מפר ליבו אלה: הפנו להבו במלה מפר ליבול מו פנם עַבְיאָנִם אָלְבְעִּלְנִמְם נִימָּב לְאָטַרְהוּן וִימִיב שַפְּלְנָא د، ځڗڷ نۿڵۼ۪ڔ ۿٮ ڰۿۮ عڡۦ ځڗ نۿۮۼڔ ۿٮ ١٠ڐ٨ڔ٩١١ تَعْتَبَادُهُ تَلَكُّمُ لَلَهُمُ لَا خُفْتُمْ يَعْتَلَأُهُ يُتَأَلِّهُ يُؤْلُدُنَا مَقَمًا كَأَلُه

inhabitants of the land. fortified cities because of the little ones shall dwell in the them unto their place; and our of Israel, until we have brought armed to go before the children but we ourselves will be ready

لِمُنْ كُلُمْ لِهِ الْمُعْلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعْلِمُ الْمُعِلِمُ الْمِعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمِعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلْمُ لِمُعِلِمُ الْمُعِمِ الْمُعِلِمُ لِمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمِعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمِعِلَمُ الْمِعِلَمُ الْمِعِلِمُ الْمِعِلَمُ الْمِعِلَمُ الْمِعِلَمُ الْمِعِلَمُ الْمِعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمِعِلِمُ الْمِعِلِمِ الْمِعِلِمُ الْمِعِلِمُ الْمِعِلِمُ الْمِعِلِمُ الْمِعِلِمُ الْ הקנהל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָישׁ דְּיִהְסְנְתִיה: אַהְסְנְתֵיה: לְאֵ נְּמִּוּכִ אֶּלְ_בַּׁעַׂנִוּ מָּעַ לְאִ נִּעוּכִ לְבְּעַנֹּאִ מַע

For we will not inherit with his inheritance. Israel have inherited every man 18 houses, until the children of

We will not return unto our

೮ೆ¦೯಼೧೯: (ಡ) לְנֵבְׁלְעָנִינְ אִּבְׁיִנִיּ מִמְּבָּר תַּיַּרְבֵּן אָרֵי קבּילְנָא אַהְסְנְתָּנִא לֹנָא و، كِيْدُكُا لِبَاذِهُكِ فِي كُمُكِ مُمْجُدُهِ كُرِيْدُهُ وَلِيَامُ هُنِ

מֹמֹלֹבְא לְנָבְבְּיֹא מַבְנִבְא: בּׁג לַאַ וֹנִעַלְ אַשְּׁם מִמְּבַר אֲבִג לָאַ נַעַסָּגן מִּשְּׁבִין

side of the Jordan eastward.'

inheritance is fallen to us on this

Jordan, and forward, because our of the other side of the

र्षंत्पंत्रंप: XO_UİÇKı ÇEK (רבימי) הַצְּשֶׁרוֹ שביתי

אם שובבוון שבם המא בני אַנו עַגַּבָּר עַזְּיִע שַּהְּבָּרוּן יִנוּ פּּטִּנְמָא עַבַּוּן

to the war, yourselves to go defore the Lord will do this thing: if ye will arm

עוְנִימָּוְ אֶנַרַאָנֹבֿוּ מֹפּּׁנָוּי: אַטַ עַיַּנְרְבֵּוֹן לְפָּנֵיִי יְנִינְיָה עַּרָ څڅ□ څح_لاڅنيا

מן בורמוהי: ביקביה ית בעבי דבבוהי נובלא שבים המא ביו הב לואבר לכון כל דמונו ית

His enemies from before Him, LORD, until He hath driven out pass over the Jordan before the and every armed man of you will

خظتر نبيت: הְאָבֶּלְ הַנְאָנִ לְבֶּם לַאֲחֲזָּה מִיְחוָה ימִישִּׂרָאָל וְהִיְמָּה יי לֹאַעַּר שַׂמָּבוּ וֹעַיִּינָיָם לֹלִיָּם إنجَدَهُم بَهُدًا كُجِيْر إمرَار

לְאַּטִׁסְׂלָא עֲדֶם ;;; יטבי אַבֹּהֹא בַבַּא לַכוָן זַכֹּאָון בוֹבֶם וֹנִ וּמִוֹמָּבֹאֵן בּייִ יְבְתַר בֵּן הָתִּבּוּן יִהְתֹּוֹ וניניפיבות אַבֹּלֹא בוֹבִם הֹפֹּא

Гокр. you for a possession before the Israel, and this land shall be unto before the Lord, and before afterward; then ye shall be clear the Lord, and ye return and the land be subdued before

- כן עשו העיקר עיקר והמפל מפל בנו לכם מחלה ערים למפכם ואחר כך גדרוח לצאנכם (מנחומא ז): (16) גבנה למקננו פה. מקים היו על ממונס יוחר מבניהם ובנוחיהם שהקדימו מקניהם למפס. אמר להם לא
- למינו: בערי המבצר. שנצנס עכשיו: מיל. ובירימו כמיב (יסושע ו, יג) וסמלוך סולך לפניסס זס ראובן וגד שקיימו מנאס: - וישב שפנו. בעודנו אלל מור ופירש לסס באלס סדבריס (שס ג, ימ) ואצו אַמכס בעת ססיא וגו' חלוציס מעברו לפני אמיכס בני ישראל כל בני בני ישראל. בראשי גייסום. מסוך שגבוריס סיו. שכן נאמר בגד (דבריס לג, כ) וטרף זרוע אף קדקד ואף משס (עו) ואַנחנו נחלין חשים. נודיין מסיריס כמו (ישעיס מ, א) מסר שלל מש זו (שס ס, יע) ימסר ימישס:
- (פו) מעבר לירדן הוי. בעבר סמערני: בי באה נחלחנו. כבר קבלנים בעבר סמורמי:

ۼڬڟ٦٠ 日心でなる日 ロゼネル 日日 וֹאִם_לָאִ עַהַּתְּוּן כָּוֹ ĽĽĽ

שׁמֹמֹא שובּטַכון בַּעַּהֻבּּע זָטַכוּן: וֹאִם לָא עֹהֹלּבוּוּ כֿוּ עֹא

fund you. and know ye your sin which will 23 ye have sinned against the LORD; But if ye will not do so, behold,

מפוכם עַעַּעָּי: āL.Q

מפומכון עַמְּבָּרוּן: لْكَ ِيَّا لَيْضُلِيا كُمُّرُولِا كمفرث فتب كحبا ككنا كمفكحبا proceeded out of your mouth. and do that which hath 24 ones, and folds for your sheep; Build you cities for your little

וֹהְמֵּוּ כֹּאֹמֶבׁר אַבְּוֹנִ מִבּוֹנִי: נגאמר בנידלד ובנו ראובו

ಭತ್ತ್ನು: <u>האבוון</u> 八口没口 וֹאַמֹּע בֹּנוֹ נֹּג וּבֹנוֹ בֹאַנִבֹּוֹ

Our little ones, our wives, our do as my lord commandeth. Moses, saying: 'Thy servants will

And the children of Gad and the

25 children of Reuben spoke unto

flocks, and all our cattle, shall be

there in the cities of Gilead;

لَالْأَمُّٰلِ: להַגנו מֹלַנוֹנוּ וֹלַכְ מַפַּׁלָנֹא נְמַנֹא נִיטַנֹא וֹלַכְ

٤<u>٨</u>٩٢: בְּיִרִי שָׁם בְּעָּבֵי בְּעִּיבִיּא יְהִוּן תַּמָּן בְּקְּבִייִ

lord saith. before the Lora to battle, as my 27 every man that is armed for war, but thy servants will pass over,

כַּאָמֶר אָדני דּבֶר: בּּבָא לְפָּנֵיִי יְהְוֹהָה לַמִּלְחָמָה لَمُحُبُّدِك يَمْخُبِه خُمِـ لِنَاكِهُمْ لِمَخْتُكِ يَمْخُدِهِا خُمِ مُثَلَهُ

בְּטָא

the heads of the fathers' houses to Joshua the son of Nun, and to them to Eleazar the priest, and So Moses gave charge concerning

וֹאָטַ בַּאָהָהָ אַבֹּוָטַ עַפַּּסּוָטַ בּּב תּוּ וֹנִטַ בַּיָהָ, אַבַּטַטַ SS הַכּהַן וָאָר יְהוֹשֶׁעַ בּן־גָּוּן אֶלְעָּזָר כְּהָגָא וְיָה יְהוֹשֶעַ וּוְצָוּ לְחָם מֹשֶׁר אָת אֶלְעָּוָר וּפַפּיד לְהוֹן מֹשֶׁר

מְבַׁמִּגֹא לְבַנֵּג וֹמִּבְאָלָ:

II' :madt otnu biss sasoM bnA tsrael. To natiblidate of the children of

<u> הַּגְּלְמֶּר לַאֲהַוֹּ</u>וּה: אָם־אֶבֶץ לְאַהְסָנָא: ځ۵⊏ 口袋に対 חַלְּוּץ לַמִּלְחַמְּה לִפְּנֵרְ יְהַנְּה לִקְּרָבְא מֵּדָם עַמָּא דִּיִי ١ هِنْجُه هُن سَرَدُ يُهَا خُح مُقْدِيا بُن رَبُدُه خُح يَقَانَه זַמּבְרוּ בְּנִירְגָּר וּבְנִירַרְאִנְבָּן וַּאָמֶר מֹשֶּׁר אֲלַהֶם אָם־

נטטנון להון נת צבע גלער וֹטִטְכְּבִישָׁ אַבְעָא בַּבְעָנִינִוּן והבנו בני גר ובני ראובו נאַמר משה להון אָם

of Gilead for a possession; then ye shall give them the land shall be subdued before you, Defore the Lord, and the land man that is armed to battle, with you over the Jordan, every children of Reuben will pass the children of Gad and the

- סמנמל הרי הוקיפו להמעכב שבע שמלקו וכן עשו: שקבלחס עליכס לעבור למלחמה עד כבוש וחלוק שמשה לה בקש מהם הלה ונכבשה והחר חשובו והם קבלו עליהם עד כאן אחר סנו"ן במקום ס"א של לנס סוא. מיסודו של רבי משם סדרשן למדחי כן: והוצא מפיכם חעשו. לגבום. (+2) לצנאכם. מינה זו מגזרח (חהלים ח, ח) לנה וחלפים כלם. שחין בו חל"ף מפסיק בין נו"ן ללד"י וחל"ף שבח
- (25) ויאמר בני גד. כולס כלים למד:
- (82) ויצו להם. כמו עליסס ועל מנאס מינה אלעור ויסושע. כמו (שמות יד, יד) ה' ילחס לכס:

: اِیمانی אַטַבֶּט וֹנְאָטַוֹנִ בְּעַבְבָט בַּאָבֹּא הַמָּבְוּן וְנְטַבְּנִין © נאם לא נמברנו שליגים ואם לא ימברון מזריון

בְאַבְעָא דִּבְנְעָוֹ:

'ansans' land of Canaan.' possessions among you in the you armed, they shall have but if they will not pass over with

هُم لِهُمُ لِللَّهُ مِن اللَّهُ قُ مِن اللَّهُ مِلَّ اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن ا ַ לֵאמָר אֵת אֲשֶׁר דְבֶּר יְהְוָה לְמִימִר יָת דְּמַלֵּיל נֹלְמֹנֹוּ בְנֵינִלְיִר וּבְבֵוֹן נַאִּנְבֵן נַאָּטִיבוּ בְנִי נָּר וּבְנִי בְאִנְבוֹ

למּבְדְרְ בֵּן נַמְבֵּיר:

unto thy servants, so will we do. saying: 'As the Lord hath said 31 children of Reuben answered, And the children of Gad and the

נְעַלְעָנוּ מִמֹבָר לַיָּבְעָנוּ וְהַנְיִר אֲבֶוֹן בְּנְעֵוֹן וְאִמְנִי אֲהַנִּי זֹטַוּנוּ וֹמַבְּבַר טַבְוּצָּנִם בַפַּוֹנִ ממלבא לירדנא: וֹמֹמַלֹא אַבוּגַע אַבוֹסַלָּטַלָּא תּמָא בּוֹנ לְאַבְׁמֹא בַּכֹּוֹתוֹ נטלא למֹכֹר מִזְרָוֹן בֹבִים

with us beyond the Jordan. our inheritance shall remain Canaan, and the possession of the Lord into the land of We will pass over armed before

ىلىڭدا خىدىن خىكى مىد، نْݣْຸىد_مَمْذِكِتْ مَٰنِد مُنْذِ كَلَّا يَاخَمُلَا מַמְלֶכֶת סִיחוֹ מָלֶךְ הַאָּמִוּיִי שַבְּטוּ מְנַשָּׁה בָּן־יוֹסָף אָת־ לֹע וֹלְבֹנָי בֹאַיִּבָּן וֹלְטַבָּיוּ ाःत्री देव्च । संख्नेप देव्ध⁻

אַרְעָא סְחוֹר סְחוֹר: לַלְבוֹנִבְא בַּטִבוּמִבָּא לַבוּג במוג מַלְכָּא בַּמִּטְנוֹ אַבְעָא אָמוּרְאָה וְיָת מַלְכוּתֵיה מַלְכוּמִיה דְּסִיחוֹן מַלְכָּא שׁבְּטָא דִּמְנַשֶּׁה בַר יוֹסָף יָת ĺĠĊĬĸ ĿĸĸĔĹ ĸĠĠĠĸĸIJ ויהב קהון משה קבני גָּר

land round about. borders, even the cities of the the cities thereof with their Bashan, the land, according to To gain gO To mobgain of Jang of of Sihon king of the Amorites, the son of Joseph, the kingdom unto the half-tribe of Manasseh the children of Reuben, and to the children of Gad, and to And Moses gave unto them, even

הְאָבֶץ סְבֶּיב:

המבות ונת ערוער:

Dibon, and Ataroth, and Aroer; And the children of Gad built

המבנו לאנו הבהב:

عَنَىٰ لَغُي مِنْ الْغُيمِ عِبَامُهُ عِنْ الْمُنْ لِكُمْ لِكُمْ لِكُمْ لِكُمْ لِكُمْ لِكُمْ لِكُمْ ا

and Jogbehah; and Atroth-shophan, and Jazer,

كلندا خديخا نيفديا ليفعا: וֹאָטַ בַּנִטַ וֹמֶבֶנֵע וֹאָטַבַבּנֵט וֹנִטבּנטוֹמִבעוֹנִטבּנטבוֹנִ

וֹבְתַּבְאַ:

folds for sheep. Beth-haran; fortified cities, and and Beth-nimrah, and

²⁶ יבְרָנֹ, רְאִיבֶּן בְּנְיִי אָטַרַטְאָהְבֹּוּן יִבְּנָ, רְאִיבֵּן בְּנִי יָטְ טְאָבּוּן בַבְּוֹן מְבֵי, מִבְּצָּר וְּיִבְרָנִי צִּאָן:

וני אָלְהֹלָא וֹנִי עַבְּנִינִים:

Kiriathaim; built Heshbon, and Elealeh, and And the children of Reuben

^{8€} מוּסַבָּת נאָט_מִבֹּנִינִ جريزا וֹאָטַ וֹבֶוּ וֹאָטַ בּֿמֹלַ !אָט_אָלִהֹּבְאׁ !אָט לַבְּוֹּטִׂוֹם:

בְּלֵנִי אֲמֵּב בַּלְנִי

בְשִׁמְנִי אֶנוַ הַאָּנִוִנוּ בשְׁמָהָן יָת שְׁמְהָת מָרָנִיּ מְּמִבוֹן וֹנִים מְּבַבֹּבִי יַלַרוּ ונט לכו ונט פֿגּל מגון מַפַּבּוֹ

which they builded. their names unto the cities changed—and Sibmah; and gave Baal-meon—their names being and Mebo, and

(22) ואחנו אחזח נחלחנו. כלומר בירינו וברשומנו מסי למוזמ נמלמנו מעבר סוס:

- (35) ערי מבצר הדרוח צאן. זה סוף הפסוק מוסג על חחלם הענין ויצנו בני גד אח הערים הללו להיוח ערי
- קורים עריסם על שם עצודת אלילים שלסס ובני ראובן ספבו את שמות לשמות אתרים וזקו מוסבות שם נבו ובעל (35) ואח גבו ואח בעל מעון מוסבח שם. ופו ופעל מעון שמות עפודת הלילים הם והיו האמוריים מבכר וגדרום למן:

בַּאַמְבַר אָהָב בַּבּי يْزِمُثُلِد رَّيْزُخُكُنْ رَيْلِثِم هُمَا كِبْزُمُد لِحَجْمِينَ * لَمُتَالِدُ بُمَ מפמיר أَنْجُرُدُهُ جِيْدٌ مِنْكِيْدٍ جِيْدٍ مِنْ مِنْ جِيْدٍ مِنْ الْمِيْدِ الْمِيْدِةِ فِي مِنْ الْمِيْدِ

לְמָבֶיר בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיַּשֶׁב בְּה: פּר מְנַשֶּׁה וֹיִמִיב בַּה: は没に

בּוֹנְע נֹאָגר: אָת־חַוּמִיהָם וַיִּקְרֵא אֶהְהָן יָה כִּפְּרָנִיהוֹן וּקְרָא יָהְהוֹן וֹנֹאָנַר פּּוֹ טִׁנְּאָּבְ נַבְּנַבְ נַנֹּלְכָּב וֹנֹאָנַר בּּר טִּנָאָּנִר אָזַבְ וּכְבַּתָּ

וֹלְבֹע עַבְּלְבּ וּגְלְבָּע אָט טַׁלֹנִע וֹנִבע אָזַלְ וּכִּבֹתָה וֹע טַׁנִע

אָמוֹרְאָר דְּבַה:

אָת־הַגּּלְעָּר וִיהַב מֹשָּׁה יָת גּלְעָּר לְמָכִיר

خَطَلُار نُهُرِد:

ַוְאָת־בְּנִתֶּיהָ וַיִּקְרֵָא לְוֶה נְבָח וְיָהֶ כַּפְּרָנִהָא יִקְרָא לַה נֹבָח

Amorites that were therein. and took it, and dispossessed the 39 son of Manasseh went to Gilead, And the children of Machir the

he dwelt therein. Machir the son of Manasseh; and And Moses gave Gilead unto

Havvoth-jair. thereof, and called them 41 went and took the villages And Jair the son of Manasseh

own name. and called it Nobah, after his 42 Kenath, and the villages thereof, And Vobah went and took

.znmmbT to The Haftarah is Jeremiah 1:1 – 2:3 on page 212. This Haftarah is always read the first Shabbat after the 17th

خُمُحُمُونُ لَا خُرَد مِهُد لَمَتَالِا: וֹאֹאַנ מִאָּבֹא מִאָבוֹם

EWGY: (G)

נאַלָּה מַסְעֵּיהָם לְמוֹצְאֵיהָם: \$4_**** ניקהב משה אָת־מוּצָאִיהַם

למיליהון בידא דמשה בופלו מאַבמא במאַבום בְּנֵין מִשְּׁלְנֵי בְּנֵין מִשְּׁלְנֵי בְּנֵי יִשְּׂרָאֵלְ

מֿל מומרא וְבְתַב מְמֶּב יָת מַפַּקְנֵיהוֹן

> hand of Moses and Aaron. Egypt by their hosts under the went forth out of the land of XXXIII children of Israel, by which they These are the stages of the

goings forth. and these are their stages at their commandment of the Lord; 2 forth, stage by stage, by the And Moses wrote their goings

(98) ויורש. כמרגומו ומריך. שמינמ רי"ש משמשם שמי מלוקום לשון ירושה ולשון הורשה שהוא מירוד ומירוך: מעון מוקבות לשם אחר: ואח שבמה. בנו שבמס וסיא שבס סאמורס למעלס (לעילג):

(14) חותיהם. כפרניסון: ויקרא אחהן חות יאיר. לפי שלא סיו לו בניס קראס בשמו לוכרון:

ס, יא) לבנות לה בית: סוא רפה. שמשמע מדרשו כמו לא. וממסני מה ידרוש בשמי מיבות הדומות לה (רוח ב, יד) ויאמר לה בושו (וכריה (SP) ויקרא לה גבה. לה אינו מפיק ה"ה וכחימי בימודו של רבי משה הדרשן לפי שלה נחקיים לה שם זה לפירך

בשבל וכונ: למקום רמוק לרפאומו כיון שסיו מוזכין סממיל אביו מונס כל המפעום אמר לו כאן ישננו כאן הוקרנו כאן מששם את של רבי משם סדרשן. ורבי מנחומא (מסעי ג. במדבר רבס) דרש בו דרשם אחרם משל למלך שסים בנו חולם וסוליכו מסר ססר עד ערבות מוחב בשנת סחרבעים ומנה שכל שמנה ושלשים שנה לה נפעו הלה עשרים מפעות. זה מיפודו סום מומכ ויסעו ממזכום וימנו בכממס למדת שסום במדבכ פמכן ועוד סונה משס מ'מסעום שסיו לממכ מימת מסכן שמשם נשמלמו המרגלים שנאמר (במדבר יב, מו) ואחר נסעו העם מחלרום וגו' (שם יג, ב) שלח לך אנשים וגו'. וכאך ארבעים ושמים מסעות. לא מסס י"ד שכולס סיו בשנה ראשונה קודס גוירה. משנסעו מרעמסס עד שבאו לרממה. במדבר לא מאמר שהיו נעים וממולעלים ממפע למפע כל ארבעים שנה ולא הימה להם מנוחה. שהרי אין כאן אלא (I) אלה מסעי. למס נכתבו סמקעות סללו. לסידיע תקדיו של מקוס. שאף על פי שגור עליסס לעלעלס ולסניעס

בַּמָּע לַמִּגוֹּג בַּלַ_מִּגַּבְנִם: עַפָּסְע נֹאֹאַנ בֹלנִ נְמֶבְאָרָ בֹּלֵנִ נְמְבִּיֹלָ בִּלְתְּנִים נִּלְנִי לְמִּנִּנִ יום לַהַבָּשׁ הָרִאּשָׁוֹן מִפְּהַבָּת ĘĦĊŖ ڎؚڟؙ۪ ٤ للله المالة מְבַגְּמְׁמָסְ בַּנַוְבָּתְ וּנָמַבְוּ מִבַּגְּמָסָׁ בַּנָבַנַתָא آنفيز

פֿל מִצְּבְאָני: מִבְּעוֹר פַּסְעוֹא נִפַּלוּ בִנִיּ ヿ゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゚゙ לבוֹמֹאַנו בּנוֹמִישְׁהַ מֹמְנִאַ

sight of all the Egyptians, went out with a high hand in the passover the children of Israel month; on the morrow after the 3 the fifteenth day of the first Rameses in the first month, on And they journeyed from

₩**Ġ**₩.□: עַשָּׁה יָהוָה ۲۵۶۲٬۱۵۳ ליי הקנה יְהְנֶה בְּהֶם כְּלְ בְּכָוֹר דְּקְטֵל יִיְ בְּהִוֹן כָּלְ בּוּכְרָא بظمُرُنَا طُكَفُلِيا يُحْلِي كُمُولِ نظمُلُهُ،

ילמהוטעון הבד ון דינון: ظظخدا

judgments. gods also the Lord executed all their first-born; upon their nad smitten among them, even burying them that the LORD while the Egyptians were

וֹיַנְוֹי בְּסָבְּנֵי: י נוֹסְמִּנּ בְּדְנְיֵנְתְּבְּאֵבְ מִנְמִׁמְסֵׁסְ וּנִּמָּבְנִּ בִּוֹנִ נִּמְּבָאֵבְ מִנְמִּטְסִּ

ושָׁרוֹ בַסְבוֹת:

pitched in Succoth. journeyed from Rameses, and And the children of Israel

אַמֶּר בִּקְצָּר הַמִּרְבָּר: י וֹיִסְעִּוּ מִסְבְּׁעַ וֹיְעַוֹנִוּ בְאֵטְם וּנְטַלְוּ מִסְבּוִע וּמְבוִ בַּאֵיחָם

דַּבְסְעַר מַדְבְּרָא:

wilderness. which is in the edge of the 6 Succoth, and pitched in Etham, And they journeyed from

הַהִירָת אַּמֶּר עַל־פְּנֵי בַעַּל הִירָהָא דִּקְּדָם בְּעֵיל צְפּוֹן

ישָׁרוֹ בֶּדָם מִגְּדּוֹל:

before Migdol. Baal-zephon; and they pitched Pihahiroth, which is before and turned dack unto And they journeyed from Etham,

אָטַׁם וֹגַּעַוֹנִי בּּמָבַע: בְּבֶּרְ שְּׁלְשֶׁת יִמִים בְּמִרְבָּר וֹצִּוֹלִי מִהְלִרְ הְּלְהָא יִמִין אַ בְּתוּף־הַיָּטְ הַמִּּדְבְּרָה וַנִּּלְכֹר וַנִּּלְכֹר וַעִּבְרָר בְּגוֹ יַמְא לְעַּדְבְּרָא נּיִסְׁמִּנְ מִפְּׁנֵּגְ עַוֹעַיִרְעַי נַיַּמְבְּרָוּ וּנִּשָּׁבְוּ מִן בַּעָרֶם בַּיִרָּתָא

けむしけしゃ アダハロロ بياليا

pitched in Marah. wilderness of Etham, and three days' journey in the the wilderness; and they went chrough the midst of the sea into Penehahiroth, and passed And they journeyed from

ΩΦ: مَّنَا لَمُحْمَّنَا فَطُلَانًا لَيَكُونِ لِحَمَّنَا لَمُحْمَنَا يَظْرِنَا نِمُدِي ⁶ וּבְאֵילֶם שְׁתֵּים מָשְׁבֵּה עֵינָת וּבְאֵילִים מְּבִי עַשִּׁרְ מַבּוּשִּׁין וַיִּסְעוּי מִשְּּרֶה וַיַּבְאוּ אֵילְמָה וּנְשַלוּ מִשְּׁרָה וַאֲתוֹ לְאֵילִים

palm-trees; and they pitched water, and threescore and ten Elim were twelve springs of and came unto Elim; and in And they journeyed from Marah,

خانات: ਾ נוֹסְׁמִּנ מֵאֵנְלְם וֹנְשׁוֹנִ מִּלְ_נִם. וּנִּמּלְנִּמִאָּנִלְים וּמִּרוִ מִּלְ נַמָּאִ

and pitched by the Red Sea. And they journeyed from Elim,

ביי נַיִּסְעָּרִ מִיַּבּ בְּמִרְבָּרִקְין: جان _ کاناے

בְּמָרְבְּרָא דְּסִין: וְיַבְהַלָּנְ נִנְשַּׁלְנִ מִנְּמָּא דְסִּיִּךְ נִאָּרוֹ

wilderness of Sin. Red Sea, and pitched in the And they journeyed from the

(+) ומצרים מקברים, ערוזיס נחנלס:

Şz	ניִסְעָּי מִחֲרְדָה וִיּחַנִּי בְּעַקְהַלְּה:	ױָטַלױ מַחַרְדָה ױּשָׁרוֹ בְּטַקְהֵלוֹת:	And they journeyed from Haradah, and pitched in Makheloth.	\$7
~~†~~ 7	ַנּיִסְעָּר מֵחַר־שָׁפֶּר וַיּחַנָּר בַחֲרְדֶת:	ונְטַלוּ מִטּוּרָא דְשְׁפָּר וּשְׁרוֹ בַחֲרָדְה:	And they journeyed from mount Shepher, and pitched in Haradah.	† 7
52	ײַפֶּר: ניִסְעָּי מִקְּהֵלְהָה וְיַחֲנָי בְּהַר־	וּנְטַלוּ מִקְּחֵלְהָּה וּשְׁרוֹ בְּטוּרְא דְּשְׁפֶּר:	And they journeyed from Kehelah, and pitched in mount Shephet.	57
77	ניסְעִּי מֵרְסָָּה וַיִּחָנִיּ בְּקְהַלְתָּה:	نېولان ښەرەت نېدن جېرىزېد:	And they journeyed from Rissah, and pitched in Kehelah.	77
17	ניִסְעָּי מִלְבְנְגָה וַיַּחֲנָי בְּרְפָּה:	וּנְשַּלוּ מִלְּבְנָה וּשָׁרוֹ בְרָפָּה:	And they journeyed from Libnah, and pitched in Rissah.	17
07	ניסעי מרפון פָּדֶץ וִיחַנִיּ בְּלְבְּנְה:	קלקנה: קטלו מרמון פָּבֶץ וּשְׁרוֹ	And they journeyed from Rimmon-perez, and pitched in Libnah.	07
бі	ڇڌ!: وولا:	ۈپا: دېورد ښېرن دېده چېده ۱	And they journeyed from Rithmah, and pitched in Rimmon-perez.	61
81	ַנִּסְעָּר מִחֲצֵרָת וַיּחֲנָּרּ בְּרְחְמֶה:	וּנְטַלוּ מֵחֲצֵרוֹת וּשְׁרוֹ בְרְהְמָה:	And they journeyed from Hazeroth, and pitched in Rithmah.	81
Δı	ניסְעִּי מִקּבְרֵׁת תַתַּאָּנָת נִיחָנִיּ בַּחֲצֶרְת:	וְמֶׁרוֹ בַּחֲצֵרוֹת: הְטָלוּ מִקְבְרֵי דִּמְשָׁצֵּלִי	And they journeyed from Kibroth-hattaavah, and pitched in Hazeroth.	Lī
91	ניסעו ממדבר סיני ויחַנוּ בְּקְבְרְת חַתַּאֵנְת:	לַלְבָׁרֵ, בַּמְׁהַאְּלֶ,: נְנְּמָלְנִ מְמָּבְׁלָרֵאְ בַּסְיָנָ, נְאָבִוּ	And they journeyed from the wilderness of Sinai, and pitched in Kibroth-hattaavah.	91
δI	בְּמָרְבָּר סִינֵי: ניִסְעָּר סִינֵי:	בְּמֶּרְבְּרֶא דְּסִינֶי: הְטְּלֵי מֶרְפִּידִים וּשְׁרוֹ	And they journeyed from Rephidim, and pitched in the wilderness of Sinai.	ŞΙ
† 1	לְמֶּׁהְיָה מָּאָלְוּשׁ וֵיִּחַנוּ בְּרֶפִּידָּם וְלְאִ-חָׁיָה שָּׁם מָוִם לָמָם בְּמֶּׁהְיִה:	מּגָּא לְמַּמָּא לְמָאָטֵּי: בּרְפִּידִים וְלְא חֲנָה תַּמָּוּ װְנְשָׁלִּי	And they journeyed from Alush, and pitched in Rephidim, where was no water for the people to drink.	† I
٤١	رَرْمُورُ مِهُ فِجِادِتُهِ:	ױָטַלױ מִדְפְּקָה ױשָׁרוֹ בְּצְּלוּשׁ:	And they journeyed from Dophkah, and pitched in Alush.	٤١
71	ַניִסְעָּוּ מִמָּדְבַּר־סָיֵן וַיַּחֲנָוּ בְּדְפְּקֵח:	וּנְשַלוּ מִשַּׁרְבְּרָא דְּסִין וּשְׁרוֹ בְּרְפְּקְה:	And they journeyed from the wilderness of Sin, and pitched in Dophkah.	71
				_

מלי גבור שנונים עם גמלי רממים: (18) ויחנו ברחמה. על שם לשון סרע של מרגלים שואמר (מסלים קכ, ד) מס ימן לך ומס יוסיף לך לשון רמים

	בְּמֶחַע: בְּמֶחַע:	בְּמָחַת: הְּמָלִה מִמַּקְהֵלִית וּשְׁרוֹ	And they journeyed from Makheloth, and pitched in Tahath.
	נּۏؙۿۥ משַׂטע נַיָּטְנָּۥ בִּעָרָט:	וּנְטֵּלוּ מִמְּחָת וּשְׁרוֹ בְּתְרָה:	And they journeyed from Tahath, and pitched in Terah.
	ಚರ್ಷ ರಟ್ಟಗ ಚರ್ಭ ಕರಗಿದ್ದ	וְנְשָׁלוּ מִחְּרֵח וּשְׁרוֹ בְּמִחְקָה:	And they journeyed from Terah, and pitched in Mithkah.
Z	ַנּיִסְעָּוּ מִמִּהְקָה בְּחַשְׁמְנְּה:	ױָטַלױּ מִמָּחָקָה ױּשָׁרױ בְּחַשְׁמוֹנְה:	And they journeyed from Mithkah, and pitched in Hashmonah.
٤	رיסעי מֵחַשְׁמֹנְגָה וַיַּחַנִּי בְּמֹסֶרְוֹת:	וּנְטַלוּ מֵחַשְׁמוֹנָה וּשְׁרוֹ בְּמוֹסֵרוֹת:	And they journeyed from Hashmonah, and pitched in Moseroth.
33	ַנַּקְּקְוּ: נַיְּסְעָּוּ מִּמְּסְרָוֹת נַיַּחֲנָוּ בִּּבְנָנִי	יְנְמָלוּ מִמּוֹסֵרוֹת וּשְׁרוֹ בִּבְנֵי יְנְמַלוּ	And they journeyed from Moseroth, and pitched in Bene-jaakan.
3:	ניסעו מבנו יעקן ניחנו בּחֹר הּגְרְגֶּר:	וְנְטֵּלֵוּ מִבְּנֵי יַעֲּקָן וּשְׁרוֹ בְחוֹר גְּדְנֶּר:	And they journeyed from Bene-jaakan, and pitched in Hor-haggidgad.
Œ	ניסְעִּי מֵחַׂר הַגִּּרְגִָּר וֵיּחֲנִי בְּיְמְבֶּחָה:	וּנְטַלוּ מֵחוֹר גּּדְגָּד וּשָׁרוֹ בְּנְטְבָּחָה:	And they journeyed from Hor-haggidgad, and pitched in Jotbah.
·ε	ניסְעָּי מִיְּמְבְּתָּה וֵיּחֲנָי בְּעַבְרֵנֶה:	، بروخ: ج؛ مِچمَد الإوادة جُودِ جائزت:	And they journeyed from Jotbah, and pitched in Abronah.
ξ.	נְּבְר: נִיסְשִׁי מִשְּבְרֹנְוָה וַיִּחֲנִי בְּשָּׁצְיָן	וּנְטַלוּ מַעַּבְרוֹנָה וּשְׁרוֹ בְּעָצְיוֹן גָּבֶר:	And they journeyed from Abronah, and pitched in Ezion-geber.
31	ניסעו מעצין גָבֶר ניחָנִי בְמִרְבַּר־צֵּן הָוֹא קְּבֵשׁ:	בְּמָרְבְּרָא דְּצִין הִיא רְקַם: הְמַלְרְּ מֵעֶצְיוֹן נְּבֶר וֹשְׁרוֹ	And they journeyed from Ezion-geber, and pitched in the wilderness of Zin—the same is Kadesh.
ξ	ניסְעִּי מִקְּדֵשׁ וֵיַחֲנִיּ בְּחָֹר הְהְר בִּקְצֶּה צֵּבֶץ צֵּדְוֹם:	װְטָלוּ מֵרְקִם וּשְׁרוֹ בְּחוֹר טוּרֶא בִּסְיָפֵּי אַרְעָא דֶּאֲדוֹם:	And they journeyed from Kadesh, and pitched in mount Hor, in the edge of the land of Edom.—
ξ	וּנַּעַל אַהַרֹּן הַכּהֵוֹ אָלִ־הָּר הְהָר עַל־פָּי יְהֹזָּה וַיָּמָה שָׁם בִּשְׁנָת הֱאַרְבָּעִים לְצֵאת	ימירא על מימָרא לָהוֹר מּירְא על מִימָרָא דָּייִ ימְלֵית אַהֲרֹן בְּהָנָא	And Aston the priest went up into mount Hor at the commandment of the Load,

year after the children of Israel were come out of the land of Egypt, in the fifth month, on the first day of the month.

ヸヸ (a) שְׁנְוְה בְּמֹהָוֹ בְּהָר וּהְלְת שְׁנִין כַּד מִית בְּהוֹר لْمَكَيا قُلِمُكُم لَمْمُكَاتِ لَمُكَالِ قَدَ طُمُنَا لَمْمُنَا

בְצַלְמְנֶת:

- בַּבְא בָנֵוּ וֹמְּבַאָּג: וְנְיוּאַ יְמֶּב בּנוֹנֶב בֹּאָבֹוֹ לֹנְנָלוֹ וְנִיאַ נִינִב בַּנַבוְמָאַ בַּאַבֹּלֹאַ נישְׁמָּה עַבּׁוֹמֹּנִ, מָבְנַב הֹבְיַב וּשְׁמָה בּוֹמֹלִאִנ מִלְבֹּא בֹהֹבַב
- בכלהו למונו לנו ומבאב:
- ניּסְעוּ מִהַר הַהָּר וַיַּהַלוּ וּנְטַלוּ מִהר שוּרֶא וּשְׁרוּ
- בפונון: وم انمه معظمئا انقائد خوبزا: וִנֹמָּבוּ ದೆಷ್ಟರ್ಗ

בְּצַלְמִנְת:

- נוֹסׁמֹּנ מִפּנִיֹּן וֹיַנְעֹנִי בֹּאָבְעַי:
- בְעְּבָרִים בִּגְּבָוּלִ מִוּאֶב: מִבְרָאֵ בִּנְאַר: ** וּיִּסְעִּי מֵאָבְע וֹיַּחֲנָי בְּעִּיֵּלְ וּנְטַּלִי מֵאִיבוִע וּשָׁרוֹ בָּעָנַוֹע
- ** נַנְּׁסְׁמֵּנְ מִמְנְיֵּנִם וֹיָּשׁׁנְנִּ בַּבְּרִלְן נִנְּמַלְנִּמִּמְנִּזְּטִא נְמִבוּ בַּבִּירבוּן
- جَمْرُفِا يَجَرُقُاٰفُكِ 9+ ניִסְעִּי מִדִּיבָּן ַנְיַחַלָּנְ וּנְשַׁלֹּוּ מִדִּיבֹן גָּד וּשָׁרוֹ ξĽ
- בְּבְר: آنَلُادُ خُلُادٌ، لِلْمُحُدُرُهِ خُطْرٌ، رَضُدٍ، - מעלמו דקלמומה ונשלו מעלמון דבלמום
- نالن: ְּנְבְּוֹנְיִ מִנְאֶּׁר מֹלְ יַנְבְּוֹן וּשְׁרוִ בְּמֵנִשְׁרִיִּא בְּמִנִאָּר מַלְ בְּעַלְּבְּיִנִ מִנְאָּר מַלְ יַנְבְּוֹן וּשְׁרוִ בְּמֵנִשְׁרִיִּא בְּמִנִאָּר מַלְ ניסעי מהבי העבר העבר מייבי
- בְּעַרְהָת מוֹאֶב: (ס) במישריא דמואָב: הַנְשְׁמִים עַּרְ אָבֶּלְ הַשְּׁמֵים יְשִׁימוֹת עַּר מֵנִשְּׁר שִׁמִין מָבֶּׁית וּשָׁרוֹ עַלְ יַרְדְּנָא מָבֵּית

- Hor, and pitched in Zalmonah. And they journeyed from mount
- Zalmonah, and pitched in And they journeyed from

to ming of the children of

he died in mount Hor.

the land of Canaan, heard of the ni dinol shi in the South in

And the Canaanite, the king of

twenty and three years old when

And Aston was a hundred and

Lsrael.—

- and pitched in Oboth. And they journeyed from Punon: יחסחוש האס And they journeyed from Punon.
- border of Moab. and pitched in Ije-abarim, in the And they journeyed from Oboth,
- and pitched in Dibon-gad. And they journeyed from Ijim,
- Almon-diblathaim. Dibon-gad, and pitched in And they journeyed from
- front of Mebo. in the mountains of Abarim, in 47 Almon-diblathaim, and pitched And they journeyed from
- the Jordan at Jericho. pitched in the plains of Moab by 48 mountains of Abarim, and And they journeyed from the
- Moab. To enistly off in mitting-lodA 49 from Beth-jeshimoth even unto And they pitched by the Jordan,

- (85) על פי ה׳. מלמד שמת בנשיקה (ב"ב יו, ה):
- בישראל לפיכך חזר וכמבה (ר"ה ג, ה): (04) וישמע הכנעני. כאן למדך שמיחת אסרן סיא סשמועס שנקחלקו ענני כצוד וכקצור שנחנס רשות לסלחס
- (9+) מביח הישמח עד אבל השטים. כמן למדך שיעור ממנס ישרמל י"ג מיל. דממר רנס גר גר מנס לדידי (44) בעיי העברים. לשון מרצות וגליס כמו (מיכה ה, ו) לעי השדה (ההלים עמ, ה) שמו הת ירושלים לעיים:
- מזי לי ססוא אמרא וכוי (עירובין נס, ב): אבל השטים. מישור של שמיס אבל שמו:

בעבר נבנ:

במנבנ

בְּעַלְמִוּן דִּבְלְמָוֹם:

۲٤ĻŢŻ

יְבַחָוֹ לֵאִמֶּר: (ממיזי) בְּעַּרְבָּת מוֹאָב **שלישי** نلألا אָלַ מִאָּה יִמַלָּיל

تنكا عُرِعْدًا خُلْمًا: אָלְנִים כֹּּנ אִנִים מְּבֹרֵנִם אָנַב וְמִימָּר לְעִוּן אָרֵנ אָנוּנּן די רַבְּי מִי בִּיּ יִיבְּי מִי וּבְּיִּ מִּי يَقْدِ هُمْ فَدِّرَ نَشِلَهُمْ لَهُمَلُكُ مَرْ مِ

בְּמִנְקָם תַּשְּׁמֶירֵנִי מּפֹׁכִטִּׁם שַׁאַבְּּבוּ וֹאֵט כֹּלְ- מַשְּׁכִּטִינִן שַּבּּבוּוּ וֹנִט כֹּלְ בּלְ_תֹּמִּבִּיְעַשׁׁם נְאָשׁ בּלְ_גַּלְתֵּוֹ, בּנִע פִוּנִּטִּעוּן וֹנִע בּלְ גַּלְתֵּוֹ ינ עַאָּבֶּאְ מִפּׁנִּכְּם וֹאָפֹּבְשָׂם אֵע מִן בַּבְמִיכִוּן וְעַבּּבְוּן נִעַ כִּבְ إلألاتٍ اللهُمُ

אָּטַ בְּאָבְא לְבָהָאָנ אִנִיב: וֹגְהַּבְׁטִּׁם בַּנִעׁ כָּג לַכָּם וֹנַעַעַּג

לו יהנה למפות אַבהיבה אַבְהָהִכוּן הַהְּסְנוּן: אַשֶּׁר־וֹבֵא לִוּ שְׁמָּה הַגּּוֹרֶל שֹּׁבְׁבֹּנִ אָטַ־נְּטַבְּעַנְ נְלְמָּגַּמִ נָּעַ ליי בְּגִּינְלֶלְ לְמִמְּפְּׁעִׁינִיכֶּם לְנֻדֶּרְ לְזִּוֹהְמִּיִּנִין לְסִּגִּיִאִּ <u>י</u>ּסֹפְּּגִּוּ نكنتتخقص

نكثثاكه

זְבְיִבְאָ בִּירִיחוֹ לְמִימָר: מּלְנִינְ בְּמִישְׁנִיא アながダロ Q 🗆

מֹלבול זְתְּ וֹבְבְּנִאְ לְאַבְׁמֹא מֹם לנו וֹמִּבַאָּב

בְּמְהָרוֹן הְשִׁיצִין: אָט_פּֿלְ_יָהֶבּׁיֹ, װְטִׁטַּוֹרַכּוּן זְטַ פֿלְ זְטִׁבֹּי, אַבֹּהֹא

וְהַבִּית וָת אַרְשָּא לְמֵירַת ומקבון בה אָבי לְכוֹן אַני הַבְּיִאָנְין יהְהְרָבוּן יִה יְהְבָּי צַּרְעָּא

לְבְיִפּוֹק לֵיה תַּמֶּן עַּדְבָּא **Y**HQLULI אָנַ וַיֹאָבוֹ וֹנִיוֹסְנוּן זִנִי אַנְהֹא בֹּהֹגַבֹּא

> Jordan at Jericho, saying: of Moab by the And the Lord spoke unto Moses

land of Canaan, ye pass over the Jordan into the 12 Israel, and say unto them: When Speak unto the children of

demolish all their high places. their molten images, and figured stones, and destroy all before you, and destroy all their inhabitants of the land from then ye shall drive out all the

I given the land to possess it. dwell therein; for unto you have 53 inhabitants of the land, and And ye shall drive out the

your fathers shall ye inherit. de his; according to the tribes of lot falleth to any man, that shall less inheritance; wheresoever the to the fewer thou shalt give the give the more inheritance, and families—to the more ye shall lot according to your And ye shall inherit the land by

- יסושע בעודם בירדן (פומה לד, א. מופפתא פומה ח, ה): לסס משה כשאחם עוברים בירדן ביבשה על מנח כן חעברו. ואם לאו מים באין ושומפין אחכם וכן מלינו שאמר להם (IE) כי אחם עברים אח הירדן וגרי והורשחם וגרי. וסלא כמס פעמיס סווסכו על כך אלא כך אמר
- עליס: מסכחם. כמרגומו ממכמסון: של שיש להשמחוות עליהם בפישומ ידים ורגלים כדכחיב (ויקרא בו, א) ואבן משכיח לא מחנו בארלכם להשחחוות (בב) והורשחם. וגרשמס: משכיחם. כמרגומו בימ פגדמהון על שם שקייו מסכרין את הקרקע ברלפת אבניס
- (EB) והורשחם את הארץ. וסורשמס מומס מיושביס ומזוישבמס בס מוכלו לסמקיים בס ומס למו למ מוכלו
- אבוחיכם. לפי משבון יולאי מלריס (ב"ב קיז, א). דבר אחר בשניס עשר גבולין כמנין השבטיס: (42) אל אשר יצא לו שמה. מקלא קלר סוא זה אל מקום אשר ילא לו שמה הגורל לו יהיה: למטוח לסמקיים בס:

ζХ

يخممكنا مظفتريا نيمركيا

לְסִישָׁן נְשְׁלֵן זֵין לְקְבָּלְכֵון

אֹבֹתֹא מוֹ בוֹבְמוֹכוּוֹ

لالقلاحدا

ئڭڭر

אָמֶּב אַטֵּם וְחֵבְּנִם בַּבּי: אַנֹרֶם הַּלְ הַאְּבֹּוּ לְכִּוּוֹ הַּלְ אַנְהָא בַּאַשוּוּ למֹנוֹכֶם וֹלְמֹנוֹנִם לֹּמִבוּכִים " הִאָּבֹּעְ מִפְּנִיכֶם וְהִנְהֹ אֲמֵּׁר וֹאָם_לָא תוֹלְישׁוּ אָתַ־ישָׁבֵּי וֹאָם

〈 口口 ※投獄口 〈 C口: (G) ° וְחִיְּה כַּאָּמֶּר דְּמָיִהִי לַעֲּמָּוֹת וֹיָה'

לממבר להון אַשָּבוּר לכון:

dwell. harass you in the land wherein ye in your sides, and they shall thorns in your eyes, and as pricks ye let remain of them be as 35 before you, then shall those that mori bas of the land from But if ye will not drive out the

will I do unto you. os, mənə on to do unto them, so And it shall come to pass, that as

And the Lord spoke unto Moses,

:Sarives

ΛΙΧΧΧ

جَهظ: אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר: ΛΙΧΧΧ [¦Ţ<u>¨</u>L نلألا

ڬ^{ڒڂ}ۮؚ۩ؙ؞ٮؙ؞

הְאָהֶץ בְּנְעָן וַאָּת הְאָהֶץ צֵּשֶּׁר לְאַרְעָא הְבָנְעַן הָא צַּרְעָּא אַכֹנְיִם כַּּוֹרַאַמָּם בַּאָים אָלַר לְחוֹן אַבוּ אַחוּן עָאלִין קָּנְ אָטַ בּּדְנְ נְאָבְנְ נְאָבְנְנִי פּּפּנִי זְטִ בִּנְי נְאָבְנְנִי נְאָבְנִנִי פּּפּנִי זְטִ בִּנְי נְאָבְנִנִי

אַרְעָּא דְּכְנַעוֹ לְתָּחוּמַהָא: سَعْمَ كُرْدُم خُدْنَاكِمْ لا يُخْدُمُ لَا يُسْتَخْطُرِهِ كُرِدُوا خَمْنَاهُمْ يُعَالِّهُمْ لَا يُعْدَالُونِهِ

according to the borders thereof. even the land of Canaan eall unto you for an inheritance, this shall be the land that shall 2 ye come into the land of Canaan, Israel, and say unto them: When Command the children of

<u>יִם־הַמֶּלַה קַדְּמָה:</u> וְחָיָה לְכֶּם וְּבָּוּל נָגָב מִקְצֶּה ¿ ממֹבַבַרְצֵן עַלְיִנְיִר אָבִים פֿאַעַ־נָגֶב וֹיהֵי څ≅۵

דַרוֹמָא מִסְיָפֵּי יַמָּא דַּמָלְחָא אַדוֹם וִיהֵי לְכוֹן תַּחוּם ממֹבְבָּרָא בַּצִין עַל הָחוּמִי לכון רוּהַ בַּרוֹמֶא

end of the Salt Sea eastward; south border shall begin at the by the side of Edom, and your from the wilderness of Zin close Thus your south side shall be

- יולא ובא: וצררו אחכם. כמרגומו: של ימדום שיכים: - ולצנינם. פומריס בו הפומרים לשון ממוכם קולים המוככם המכם לפגור ולכלוה המכם מהין (88) והיה אשר חוחירו מהם. יסיו לכס לרעס: לשכים בעיניכם. לימדומ סמוקרום עיניכס מרגוס
- סשמים וכפתן לפני משה אמר לו ראה אין בהם עוד כת: בגורל נקראת חלוקה לשון נפילה. ומדרש אגדה אומר (חנחומא ד) על ידי שהפיל הקב"ה שריהם של עי אומוח מן מלרני גבולי רוחומים סביב. לומר לך מן הגבולים הללו ולפנים המלוח נוהגות: חפור לכם. על שם שנחחלקה (ב) זאח הארץ אשר הפול לכם וגוי. לפי שסרנס מלוח נוסגוח בלרן ולין נוסגום בחולס ללרן סולרך לכחוב
- שינימס לעבור דרך ארצו ולסכנם לארך דרך רמבס ולא רצס וסוצרכו לקבוב את כל דרומס של אדוס עד בואס לדרומס ירשבות בלדו וסולכין אלל דרומה מן המערב כלפי מורם תמיד עד שבאו לדרומה של ארך אדוס ובקשו ממלך אדום ספיבן וסוליאם דרך דרומה אל המדבר והוא שקראו יחוקאל (יחוקאל ב, לה) מדבר העמים לפי שהיו כמה אומות במערבה של ארץ כנען כענין שנאמר בפלשמים (לפניה ב, ה) יושבי חבל הים גוי כרחים. ולא נחם אוחו הדרך אלא ובאין לארץ ישראל ולא עשה כן ווהו שנאמר (שמוח יג, יו) ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשחים שהם יושבים על הים שדרום למורח וכשילאו ישראל ממלרים אם רלה שמקום לקרב אם כניסחם לארץ היה מעבירם את הנילום ללד לפוץ על פני מלרים. ומפסיק בין ארך מלרים לארך ישראל וארך אדום אללה ללד המזרח וארך מואב אלל ארך אדום בסוף מלרים והיו מולאומיו הימה. ונחל מלרים היה מהלך על פני כל ארך מלרים שנאמר (יהושע יג, ג) מן השימור אשר מלרים וארן אדום כולם וארן מואב כולה. ארן מלרים במקלוע דרומית מערבית שנאמר בפרשה זו מעלמון נחלה מקציע דרומים מורסים של ארך משעם המטום. כילד שלש ארלים יושבים בדרומה של ארך ישראל זו אלל זו קלם ארך (3) והיה לכם פאח נגב. כוח דכומים אשר מן סמורח למערנ: ממדבר צן. אשר אלל אדוס מחחלת

שׁבּר־אַבֶּר וְעָבָר עַצְּטְנְר. מוור לפורה פרוע וואא (ح نتنت)[م إناناً مِنْتِهٰمُنَا לַמַּהְּבְשׁ הַלְּבַבְּים ְנֹתְּבַבְ הְּלִּבַי أزور לچة برذدا ظؤيد انجمه

מַבְּבְיִם וְבְיִנִּ תַּוְבָּאָנֻיִּנִ בַּיְּמָּבִי: י וְנְסַבְ הַנְּבָוּלְ מִעַּצִּמְוֹן נַחִלְּה

ניבויל ים: بتقراظ الإجاظ إلى ابهرب طِهِه וּגְּבָוּל יָם וְהַנְיָה לְבֶּם הַנָּם

הָר הַהָּר: מוֹבְינֹם בַיּנֹבֶלְ שַׁבְּאַנִּ לְכֵּם מוֹ נִמָּא בַבּא שַׁבְּוֹנֵנוּ לְכִוּן , וְזֶה־יִהְגֶה לְבֶּם גְּבָּוּל צְפָּוֹן וְדֵין יְהֵי לְכוֹן הְחוּם צִפּוּנְא

וְהְיָה תּוֹבְאָׁת הַנְּבֶּל צְּדֶרָה:

אַבר וְיִשְׁבַר לְעַּצְמִין: לְנְקָם מֵּגְאָׁנִ נִוֹפָּוָלַ לַנֵּהָגַר ויהון מפָקנוהי מדָרומָא LATEL 441 ムむらされ 4<r らしいひと

מפלנוני לומא: לנְטַלְא צַמְצָרָיִם וּיהוֹן ふしょれん ממאמון

לכון טַבום מַמָּבֹבא: נמָא בּבָּא יהָחוּמִיה בּין יָהַי יתחום מערבא ויהי לכון

להור מורָא:

דַהְהַנְמָא לִצְּדְר: بتظرين הַמָּע וֹיהוֹן « מַהַר הַהְר מְּהָאִיּ לְבָא חַמָּת מֵהַיִּר מִירָא מְכָּוִיוּן לְמָּשִׁי

> southward of the ascent of and your border shall turn about

along to Azmon; forth to Hazar-addar, and pass Kadesh-barnea; and it shall go shall be southward of Zin; and the goings out thereof 4 Akrabbim, and pass along to

thereof shall be at the Sea. Egypt, and the goings out from Azmon unto the Brook of and the border shall turn about

border. border; this shall be your west 6 shall have the Great Sea for a And for the western border, ye

mount Hor; shall mark out your line unto 7 border: from the Great Sea ye And this shall be your north

the border shall be at Zedad; To tuo egniog oht bas ; Atsm&H 8 out a line unto the entrance to from mount Hor ye shall mark

पेटर वेरावः כנגד מקליע לפונים מערבים של ארך מואב נמלא שארך כנען שבעבר סירדן למערב סיס מקליע דרומים מורחים של ס מואב ויבא ממזרח שמש לארך מואב. וכבשו את ארך קימון ועוג שקימק בלפונס של ארך מואב. וקרבו עד קירדן וקוא במוכחס של אכן כנען וסיכדן מפסיק ביניסס ווסו שנאמר ביפחח (שס יח) וילך במדבר ויסב אח אכן אדוס ואח אכן ספכו פניסס לצפון עד שקבבו כל מלר מורחי שלס לרחבה וכשכלו את מורחה מלאו את ארך קיחון ועוג שסיו יושבין של ארך מואב שנאמר (שופטיס יא, יו) וגס אל מלך מואב שלח ולא אבה. והלכו כל דרומה של מואב עד קופה ומשס

שנחל מלרים במקלוע מערבית דרומית: ונסב לפד הדרום ובא לו לנחל מלרים ומשם לפד המערב אל הים הגדול שהוא מלר מערבה של כל ארץ ישראל. נמלא משעבר אם קדש ברגע ורוחב אוחס רלועס שבלעס ללד לפון סימס מקדש ברגע עד עלמון ומשס וסלאס נמקלר סמלר לו לחלר חדר ומשם לעלמון ומשם לנחל מלרים. ולשון ונסג האמור כאן לפי שכחג וילא חלר חדר שהחחיל להרחיב של קדש ברגע: ויצא חצר אדר. ממפשמ המלר ומרחיב ללד לפון של עולם ונמשך עוד בחלכמון למערב ובח נמלא מעלה עקרבים לפנים מן המלר: - ועבר צנה. אל לין כמו מלרימה: - והיו הוצאוחיו. קלומיו. בדרומה אלה סולך ויוילה לחוץ יולה סמלר ועוקס ללד לפונו של עולס בהלכסון למערב ועובר סמלר בדרומה של מעלה עקרבים (+) ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים. כל מקוס שנאמר ונפג או וילא מלמד שלא היה המלר שוה

- (5) והיו הוצאותיו הימה. אל מלר סמערב שאין עוד גבול נגב מאריך ללד סמערב משם וסלאם:
- הגבול והם היים שקורין הינזול"ם (גימין ה, ה): (6) וגבול ים. ומלר מערצי מסו: והיה לכם הים הגדול. למלר: וגבול. סנסין שבמוך סיס אף סס מן
- הפנדי"ן שהוה מופג ומשופע: ללפון אל סר ססר: – חחאו. לצון סיבס כמו (ד"ס־ב יב, יא) אל מא סרליס (ימוקאל מ, י) ומאי סשער סיליע שקורין משפיע ונכנק למוך סיס ויש מרוחב סיס לפניס סימנו וחולס סימנו (שס): - חהאו. - משפעו לכס לנטוח ממערב (ד) גבול צפון. מלרלפון: מן הים הגדול חחאו לכם הר ההר. שסים למקליע לפונים מערלים. ורלשו
- (8) מהר ההר. מסבו ומלכו אל מזר הזפון לזד המורח ומפגעו בלבא חמם זו אנעוכיא: הוצאוח הגבול.

לכם גלניל צפון: עוֹבְאָטָיִי חַצְּרַ עִּינְן זֶּהְ־יִהְנֶהָ עִפְּקְּנִיהִי לְחַצַּר עִינָן זֵּהִין

בַּרְמָר מֵחַצַּר עֵינָן שְׁפְּמָר: י וֹבִינִאַנִּינִם לָכֵּם לִנְיבָנִילָ יִנִיבְנִינִוּ

تالمُلك: ימבמב. ימבני הל במף ים כנבי ביף ים גניסר קדימא: משנם למנו וינד הוללל לרקלה נֹגֶבְע עַנִּּלַבְ מָמֶּבָּם עַנִבְּבָע נַיִּיחוֹת

ק‡ι⊏: عنازب حُرَّه بَيْدُا خِبْدَحِ ثَانِهُ תוּצְאָטָיו יָם הַמָּלַח זאָת

שׁעֹלנוֹבֹי אָטִבִּ בֹּינִנְבַ אָּהָבִּ פּי לאמֶר וַאָּת הָאָהֶץ אַמֶּר וַנְצֵּׁן מְמֶּח אָת־בָּנֵוּ וְשְּׁרָאֵל וּפַּקוּד מֹשֶׁה יָת בְּנֵוּ יִשְׁרָאֵל

אַ לְבָּנִים אַבְּיָם נִמְמָּבִי בֹּנִי_ִ באַנִּבוּ לְבָנִים אַבְּבִינִיבִּיוּן جِّ، לְלַשְׁנִּ מַּמְּע בְּנֵי, תַּרְאִּנְבֵנִי, אָבֵי, סִבִּילִּי שִׁבְּטָא דִּבְנֵי កថ្មទូកេ ក្រុងរួក កថ្មទូក:

مَقِر مِنْهُد كِجَابَ، نِيَخِرُه:

יָהי לְכוֹן הָחוּם צִפּוּנָא: إزيرة تببرك بوثي بترب إبونم ومبره جاودنا بالمنا

كديمًا مُنْ الْمُوْتِ: ζCŀſ

QUIL: אֹבֹהֹא לִנִינוֹנוֹנִא בא שבי

נְעַה בְעָּרָה הַפַּקּיר למימר דא אַרעא דתחסנון

يحرزهد كجرد لابوزيدنا: אַבְהָהְהָהוֹ וּפַּלְוּוּת שָׁבְּטָא הַנְּדֵי לְבֵּיִת אֲבַהָהַם וַחַצִּי וֹשִׁבְּטָא דִּבְנֵי גָּד לְבֵּית

> this shall be your north border. thereof shall be at Hazar-enan; our Siphron, and the goings out and the border shall go forth to

Hazar-enan to Shepham; for the east border from And ye shall mark out your line

Chinnereth eastward; To see edt to eqole edt noqu shall go down, and shall strike east side of Ain; and the border from Shepham to Riblah, on the and the border shall go down

about. to the borders thereof round this shall be your land according thereof shall be at the Salt Sea; the Jordan, and the goings out and the border shall go down to

half-tribe; unto the nine tribes, and to the Logo hath commanded to give inheritance by lot, which the the land wherein ye shall receive children of Israel, saying: 'This is And Moses commanded the

inheritance; Manasseh have received, their received, and the half-tribe of their fathers' houses, have the children of Gad according to 14 fathers' houses, and the tribe of Reuben according to their for the tribe of the children of

לומס מדס: ויילא לאחוריי להמשיך להלן באלכסון יוחר מן הרוחב הראשון ולענין רוחב המדה הראשון קראו חולאוח ששם כלחה קופי הגבול. כל מקום שנאמר מולאות הגבול או המלר כלה שם לגמרי ואינו עובר להלן כלל או משם מתפשע ומרחיב

- וסמאוימס לכס אל מלר המורמי: (9) והיו חוצאחיו חצר עינן. הוא היה בוף המלר הלפוני. ונמלאת חלר עינן במקלוע לפונית מזרחים. ומשם
- (10) והתאויחם. לשון ספנס ונמיס כמו ממאו: שפנוה. במלר סמורמי ומשס סרנלס:
- למרבע רומומיה: בים סמלס ומשס כלה הגבול בסולאוסיו אל ים המלס שממנו הססלס מלר מקלוע דרומים מורסים הרי סובבת אוסס נומס ללד מורח ומחקרב ללד ארך כנען כנגד יס כנרח ומושך ללד מורחס של ארך ישראל כנגד יס כנרח עד שנופל כנרת חוך לגבול במערב וסגבול במורח ים כנרם ומשם יורד אל סירדן וסירדן מושך ובא מן סלפון לדרום באלכפון הגבול. כל שסגצול סולך מלפון לדכוס סוא יוכד וסולך: ומחה על כחף. עצכ: ים כנרת קדמה. שיסא יס (11) מקדם לעין. שם מקום והמלר הולך במורחו נמלה העין לפנים מן המלר ומהרץ ישראל הוא: וירד

יבקי קדְמָה מוְרֶחָה: (פּ) לְעַּטִׁוּ נַטַּלְטָּׁם מִמְּבָּר לְּנָבֵוֹ

מַבְנָתַא: לַנְרָא דִירִיחוֹ קדוּמָא לבולו אַהְסְנָהְהוֹ מִמְבָּרָא הַמַּמְּיִת וַחַצָּי הַמַּמָּה פְּרֵין שִּׁבְּטִין וּפּּלְגוּה שִׁבְּטָא

castward, toward the sun-rising.' beyond the Jordan at Jericho have received their inheritance the two tribes and the half-tribe

(114) 45,00

ج به بال <u>֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֡֡֡֡</u>

אָל־מֹשֶׁה וּמַלֵּיל יִיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימָר:

And the Lord spoke unto Moses,

אֶלְמִּזְרִ תַּפְּנְיוֹ וִירוּיִשְׁעַ בָּוֹך אֶלַעְּזָר בְּתָּנָא וִירוֹשְעַ בַּר پھڑה שְׁמָוֹת הָאֲנְשִׁים צַּשֶּׁר־ אֵלֵין

לכם אָטַ בַּאָבוֹן בַּנְטַׁסְנִוּן לְכִוּן זִינִי אַּבְּעָּאִ ベルロロック

and Joshua the son of Mun. land for you: Eleazar the priest, 17 that shall take possession of the These are the names of the men

نظند خئنج هُنينهُده: $_{
m sr}$ (tạna aặc tạna aặc coạc $_{
m sr}$

ダレダン: ĊάĠĊά كأحدال וְבַבָּא עַב בַבָּא עַב מָמָבַהָא

the son of Jephunneh. men: of the tribe of Judah, Caleb And these are the names of the

every tribe, to take possession of

And ye shall take one prince of

the land.

· ילְמַמַּּעִ בְּנֵּרַ שִׁמְּמְוּן שְׁמוּאֵל וּלְשִּׁבְּמָּא דִּבְנֵי

יְהוּלְה כְּבֻר בָּוֹריִפְנָה:

ÇÇÜ: לְמִּבְמָא דִּיהוּדְה בְּלֵב בַּר و، וָאָכֶּה שְׁמָוֹת הְאָּנְשִׁים לְמַפָּה וֹאָכֵּיוֹ

ಭರ್ಧಗ

.budimmA of Simeon, Shemuel the son of And of the tribe of the children

לַמִּמָּׁטַ בֹּנִיֹמָן אֵּבְנגַר בּוֹן בְמִבֹּמֹא צַבֹּנִימִן אֵבְנגַר #_@#\\\!\\:

جو۲۲:

שְׁמוּאֵלְ בַּרְ עַּמִיהוּד:

בר בסלון:

the son of Chislon. Of the tribe of Benjamin, Elidad

<u> څا_ئلاځ</u>ر: قد ئلاخ،: יי וּלְמָּמֹע בֹּנִי בֵּן לַמָּגְא בַּפֿוּ וּלְמִּבְּמֹא צַבְנִי גַּן רַבָּא בַּפֿוּ

ע וּלְתַּמָּע בֿלוּ אָפַעוֹם לֹמָגא וּלְמִבֹּמֹא צַבְנִוּ אָפַעוֹם עַבָּא

of Dan a prince, Bukki the son of And of the tribe of the children

د לְבְּנֵי יוֹסֶׁף לְּעַמָּה בְּנִי־מְנַשֶּׁה לִבְּנֵי יוֹסֵף לְשִׁבְּמָא, דִּבְנֵי

מְנַאָּטְ בַּלֵּא עַנִּיאָלְ בַּר

Ephod; a prince, Hanniel the son of 43 tribe of the children of Manasseh Of the children of Joseph: of the

دָשָׂיא חַנִּיאָל בָּן־אֵפְּדֹ:

למואל בו־שִׁפְּטֶוּ:

%GIT:

למנאַל בַּר שָׁפַּמָּן:

son of Shiphtan. of Ephraim a prince, Kemuel the and of the tribe of the children

- דרום לימין ולפון לשמחל: (EI) קדמה מזרחה. אל פני סעולם שהם במורם שרום מזרחים קרויה פנים ומערבים קרויה אמור לפירך
- ם, ילמס לכס: שבמקרא שאם כן היה לו לכחוב ינחילו לכם ינחלו משמע שהם נוחלים לכם בשבילכם ובמקומכם כמו (שמוח יד, יד) וצורר לכל אחד ואחד חלק סגון. ומס שסס עושין יסיס עשוי כאלו עשאוס שלוחים. ולא יחכן לפרש לכס זס ככל לכס (⟨\infty] אשר ינחלי לכם. בשבילכס כל נשיח ונשיח חפומרופום לשבמו ומחלק נחלח השבט למשפחוח ולגבריס
- (18) לנחול את הארץ. שיסל נומל ומולק לומס במקומכס:

†	ימְּרְשֵׁי הֵעְּרִים צַּשֵׁר מִּחְּנִי לַלְיִיִם מִקּיר הַעִּיר ֹנְהִיצְּה צֵּלֶך צַּמֶּה סְבְיב:	לְלְנִיא אָלֶּוּ אַמָּוּן סְׁעִוּר הַלְבְּרָא אָלֶוּ אַמָּין סְתוּר סְתוֹר:	And the open land about the cities, which ye shall give unto the Levites, shall be from the wall of the city and outward a thousand cubits round about.	†
٤	וְלְנְבְשְׁם וּלְכְלְ חַוְּמֶם: וְמִּגְּרְשִׁיהָם וִהְיָּוּ לְבְּחֲמִּשִׁם בְּתְּבִּים	ילקנינהון ילכל מינקהון: ירומיהון יהון לקשירהון ילקניהון קרניא להון למפב	And the ciries shall they have to dwell in; and their open land shall be for their cattle, and for their substance, and for all their beasts.	٤
7	פְבִיבְנִים מִּמְּנִי אֲחַיִּמָּה מְרֵים לְשְׁבָת יִמִּנְרָשׁ לֵמְרִים לְלְוִיִם מְנָחֲלָה אֲחַיִּהָם סְבִיבְּתִיהֶם מִּמְּרִי	מנון לְמִשִּׁר וְבֵּוֹשׁ לְמִנִּהָּא לְבְּנִאָּג מִאִּטִסְׁנִּע אִטְבִּיִּטְעִוּן	Command the children of Israel, that they give unto the Levites of the inheritance of their possession cities to dwell in, and open land round about the cities shall ye give unto the Levites.	7
เสเนเ	יְרַחִי לֵאמְר: בְּעַּרְבָּׁת מוֹאָב עַל־יַרְצֵּן יַרְחַוֹּ לֵאמְר:	יַרְדְּנְאַ דִּירִיחוֹ לְמֵימֵר: בְּמֵישְׁרַיָּאַ דְּמוֹאָב עַל הַמְלֵּיל יִיָּ עָם מִשְׁה	And the Lord spoke unto Moses in the plains of Moab by the Jordan at Jericho, saying:	ΛΧΧΧ
67	אֵלֶה אַשֶׁר צִּוָּה יְהִוָּה לְנַתֵל אָת־בְּנִי־יִשְׂרָאֵל בְּאֵבֶץ בְּנֵעַן: (פּ)	בְּנֵי וִשְּׁרָאֵל בְּאַרְשָּׁא דִּכְּנְעֵּוּ אָלֵין דְפַּקֵיד וְיָ לְאַחְסָנָא יָת	These are they whom the Lord commanded to divide the inheritance unto the children of Israel in the land of Canaan.	6 7
82	ױלְמַמָּה בְנֵי־נַפְּחָּלִי נָשָׂיא פְּדַהְאֵל בֶּן־עַמִּיהְוּד:	פְּׁבַרְאֶלְ בָּרְ עַמְּיִהוּד: יִלְשְׁבְּשְׁא דְּבְנֵי נָפְּמְלִי רַבָּא	And of the tribe of the children of Naphtali a prince, Pedahel the son of Ammihud.	82
Lτ	ּילְמַמָּה בְּנִי־אָשָׁר נָשָׂיא אַַהִיהָּרּ בָּן־שְׁלֹהֵי:	אַׁטִּיהוּד בַּר שְּׁלְוּמִי: וּלְשִּׁבְּטְא דְּבְנֵי אָשֶׁר רַבָּא	And of the tribe of the children of Asher a prince, Ahihud the son of Shelomi.	Lz
97	ילְמַמָּה בְּנֵי־יִשִּׁשְּבֶּר נִשִּׂיא פּּלְטִיאָל בָּוֹ־עַּזְּוֹ:	פֿלְמִּגאָלְ פּֿר מֹּוֹּ! נְלְמִּבְמֹא צִבְנֵי, וֹמְּמִבְר וַבָּא	And of the tribe of the children of Issachar a prince, Paltiel the son of Azzan.	97
ST	يْرْمَوْن جَيْرَادِيُّا دِשָׂיא يُرْمَوْن جَيْرَادِيُّا دِשָׂיא	אָלְיִצְּפָּן בַּר פַּרְנְדְּ: יִלְמִבְּמָא דִּבְנִי זְבִּיּלְיִן רַבָּא	And of the tribe of the children of Zebulun a prince, Eli-zaphan the son of Parnach.	\$7

- (92) לנחל אח בני ישראל. שסס יומילו אומס לסס לממלקומיס:
- לורוע וריעה (ערכין לג, צ): (2) ומגרש. ריום מקום חלק חוץ לעיר סביב לסיום לנוי לעיר ואין רשאין לבנוח שם בים ולא לנמוע כרס ולא

- (ε) ולכל חיחם. (כל נרכיסס (נדריס פֹּמֹ, מ):
- למגרש והחילונים לשדוח וכרמים (עירובין כא. סומה כו, ב): (4) אלף אנוה סביב. ואחריו הוא אומר אלפים באמה הא כילד אלפים הוא נותן להם סביבומהם אלף הפנימים

מִלְבְּמֵּג בַּמֹלְבִים: וְהְעֵּיר בַּהְּגֶוְך זָה יִהְיָה לָהָם نْݣِىد فْݣَىد مُقْبَلْ هَكْ فْرَالْ هَكْ فْرَاتِ كَالْمُفْرِدِينَ لَا يُقْرِيدُ ل إهْم فِعِم إِنَّ الْعَرْقِ لِمَا فِعَفِلًا וֹאָט_פֿאַט_נָינֶׁרָ אַלְפָּוֹם בֿאַמָּט , פְּאַת־קַרְמְהַ אֲלְפָּוָם בְּאַמֶּה וּמַדּקֶּם מִחַוּץ לָעָּיר אָת־

ישְׁנַיִם מְיר: וֹהַבְּינִם שֹעָנִי ダレロス צַּשֶּׁר תִּתְּנֹי לְנָס שָׁמָּה הָרֹצֵּחַ בומבים אַמֶּב

אַטַבוּ וֹאָטַבַּיִלּוֹבָּאַנּ לַלְוֹיָם אַבְבָּמִים יִּמְּמָנִינ מִיר ر چ^ر-ټـــٰټــٰذִים ننفرز خم كألائه لمنفردا فرقرنة،

מֹמֹבוֹנוֹם: (פּ) בּבּׁ נְעַלְעוּ אֲמֶּב יִנְּלְבִי יַעָּוֹ נמֹאָט בּלֹמֹת שַּׁלְּמֹלִת אָנָת « حَدْدَ نَهْلُمْ مِي لَا يَعْلَ لِللَّهِ لِي فَلَيْهِمِ مِنَا مَوْدِيْدَ فَوَوْدِياً וְהָשְׁבְיִם אֲשֶׁב הִהְנִי מִאָּבוֹיִ

> יְבִי לְבוּוֹ בַוְבוֹי מָרְנִיּא: אמון ופושא במגוה בון ונת רוח צפונא מבין צלפין מהולא טווו אלפון אמון שבון אַלְפָּון אַמִּון וֹנִים בוּיִם אַמּגן וֹנִינו בוּיִם דָּרוֹמָא נים ביים לביימא שביו אַלפּין נטמאַטוּן מּבּרָא לְפֹרָטֹא

> أنتظمك 八さなして ختۋا ים מני פרוי שיובותא וים קרויא המקנו לליואי

shall give forty and two cities. Ace thither; and beside them ye shall give for the manslayer to the six cities of refuge, which ye unto the Levites, they shall be And the cities which ye shall give

shall be to them the open land the city being in the midst. This

north side two thousand cubits,

south side two thousand cubits,

thousand cubits, and for the

thousand cubits, and for the

the city for the east side two

And ye shall measure without

and for the west side two

about the cities.

with the open land about them. eight cities: them shall ye give to the Levites shall be forty and All the cities which ye shall give

ישון מפרווהי לבולאי: קפום צַּחְסָנְמֵיה דְיַחְסָנוּן ומן זְמִיבו שַזְּעָבון נְּבַר נטבנגא בטטנון מאטבט לני

אַבְבְּמִגן וֹטַמִּנִי עַבְּוֹנוּן זִימָבוּן

ווים בובועו:

ימַלָּילְ יִיְ מִם מִמֶּר לְמִימַר:

Levites. shall give of its cities unto the inheritance which it inheriteth each tribe according to its from the few ye shall take few; many ye shall take many, and the children of Israel, from the ye shall give of the possession of Anidw səiriə əhr gninrəənoə bnA

And the Lord spoke unto Moses,

جېښد: (25'(1))%<u>ス</u>ーは没に 224

עַיַּרְבֵּן צַּרְצָּר בְּנְעַוֹּי אַבְנִים כֹּי אַנִים מָבַבונם אָנוַ يتدر څح ختا نهٰدېد نغمالك

מֹלבוו זֹנו וֹבְבַּנֹא לַאַּבֹמֹא להון אַרֵי אַתוּוּ מֹם בֹנוֹ וֹמִּבֹאֹכ

land of Canaan, ye pass over the Jordan into the 10 Israel, and say unto them: When Speak unto the children of

:Sarives

בּאַלער: ְנְנָס שְׂמְּהוֹ רֹצֵה מַבֶּה־נֶפָשׁ וִיִּיְרוֹק מְבֵי מִלְלְם שִּׁנְיֵנְיִנְ לְכִּיִם הָּוֹבִינִא

בולמול נפשא בשלו: ختشا הֹבִים ישׁוֹמׁנוּוֹ לַכִּוּן שַבוֹוּוֹ שַבוֹיוֹ

thither. person through error may flee the manslayer that killeth any to be cities of refuge for you, that then ye shall appoint you cities

d(a): (II) והקריחם. אין סקריים אלא לצון סומנס וכן סוא אומר (בראצית כו, כ) כי סקרס ש' אלסיך לפני (ספרי

אַמְרָוּ לְפָּנֵי הַעֵּרָה לַמִּשְׁפֶּׁמ: מגאַל וְלְא יִמוּת הַרְצַה עַּדְ- מנְאֵילָ דְּטָא וְלָא יִמוּת

מללה שביולע לכם: ּ וֹבְאֹבׁנִם אָמֻוֹּבְ שִׁעֵּׁזִי מֵמְבַאֹבֹי. וֹלֵבְנִוֹּא בִּטִּעָׁנוּן מָנִע לַבוֹנ

הבו מללה שניונני: בולרים הקיני באבין בועו ין ממבר לירדו ואַרו שְׁלִשׁ מִעְּיִי שְׁלָשׁ מִעְּבָּרָא לִירְרָּגָּא וְיִתְ תְּלֶּרָ אַתו שָׁלַשׁ הַעָּרִים הִהְנוּ יָת

خُدِ مَوْتِ رَقُم خَمُلَالِ: بهجرا خطككم جيره شوا י בְּתוֹכָם מִּהְיֵנֶת שֵׁשׁ־הַעָּרָים خظتا نشئةج نجتا نجسبشح خظر

קַרְבֶּתַ: וַיָּמָת רֹצֵיַחָ הָוּא מָוֹת יוּמָת וְקַמְלֵיה קַמוּלָא הוּא لْمُعَالِحُكُمْ حَلَاثُمُ ا يَافُلُوا لَهُم خُمُّهَا لِحَلَاثُمْ مُنْفِيهِ

יוּמָת הָרֹצֶה: הְבֶּהוּ וַיָּמְת רֹצֵחַ הָוּא מָוֹת ַוְאָׁם בְּאָבֶן יָדְ אֲשֶׁר־יָמִוּת בָּה

್ಟರ್ ಗ್ಗಳಗ: בְּוֹ הִבְּהוּ וַיְּמְת רֹצֵחַ הָוּא מִוֹת אַן בּכְּלֵוּ מֵּאֹ_נִדְ אָּמֶּבַוֹמָוּת

בְּנְאָשׁאַ לְגִינָא: למולא מֹר דִיקום בָּדָם

מְּנִלְבִּוּלֵא וֹבִּוֹלֵן לְכִּוּן:

بجزين كألاته थ्रां⊈เ⊓ุ× ロダレムダ שׁלִנו עובווֹא ששׁנוּוּן

נפּמָא בֹמָלוּ: למגובט לשמו כל גוטמול מִּנִי עֹבְוֹגֹא בֹאֹכָּוֹ לְמִּנִוֹלִא بخرين خنج لا خند با نكائا نشُلُ؉ٙڂ نڬڒ؞ڹۮ؞۫؉

אַטַבֿמּלָא וֹטַבֿמּוּלָא:

אַטַבּאַ וֹטַבּמוּגַ בַּמוּגָאַ: מְחָהִי וְקַמְּלֵיה קַמּוֹלָא הוּא דָהָיאַ כְּמָסַת דִּימוּת בַּה נאם באבלא במטוסבא בור

さなにへれ: ענא אַטַבאַלא נטַבאַנג, ביה מְחָהִי וְקַשְׁלֵיה קשוֹלָא בְיַד דְּהוֹא בְמִסָּה דִּימוּת או במאן דאַע דמָתוָנָסִיב

> for judgment. noisegargnos ehs erotad basion the manslayer die not, until he for refuge from the avenger, that And the cities shall be unto you

six cities of refuge. 13 shall give, there shall be for you And as to the cities which ye

they shall be cities of refuge. ye give in the land of Canaan; 14 the Jordan, and three cities shall Ye shall give three cities beyond

through error may flee thither. one that killeth any person six cities be for refuge, that every settler among them, shall these for the stranger and for the For the children of Israel, and

murderer shall surely be put to died, he is a murderer; the 16 instrument of iron, so that he But if he smote him with an

surely be put to death. murderer; the murderer shall man may die, and he died, he is a stone in the hand, whereby a And if he smote him with a

death. murderer shall surely be put to died, he is a murderer; the whereby a man may die, and he ,band of wood in the hand, Or if he smote him with a

- (21) מגאל. מפני גואל סדס שסוא קרוב לנרלח (מכוח יב, א):
- עד שנבחרו שלש שנתן יסושע בחרך כנען (מכוח מ, ב. קפרי): (31) שש ערי מקלש. מגיד שחף על פי שה בריל משה בחייו ג'ערים בעבר הירדן (דברים ד, מח) לח היו קולעות
- שלסס משוס דבגלעד נפישי רולמיס דכמיב (סושע ו, מ) גלעד קרימ פועלי און עקובס מדס (מכומ שס): (14) אח שלש חערים הרי. אף על פי שבארן כנען מ' שבמיס וכאן אינן אלא שניס וחלי השום מנין ערי מקלמ
- ימוס בו ואס סאמר בסורג בשוגג סכמוב מדבר סרי סוא אומר למטס או בכל אבן אשר ימוס בס בלא ראוס וגו' למד סברול שגלוי וידוע לפני סקב"ס שסברול ממימ בכל שסוא אפילו מחט לפיכך לא נמנס בו מורס שיעור לכמוב בו אשר בכל דבר לריך שיסא בו שיעור כדי להמים שנאמר בכולם אשר ימום בו דממרגמינן דסיא כמסח דימום בה חוץ מן (16) ואם בכלי ברול הכהו. אין זם מדבר בסורג בשונג ספמוך לו אלא בסורג במויד ובא ללמד שהסורג
- (שמום כא, יח) והכה איש אח רעהו באבן ולא נחן בה שיעור יכול כל שהוא לכך נאמר אשר ימוח בה (ספרי קם): (פון דר. שיש בס מלא יד (פפרי קם): אשר ימוח בה. שיש בס שיעור לסמים כמרגומו לפי שנאמר על האמורים למעלה שבהורג במזיד הכמוב מדבר (ספרי קס. סנהדרין עו, ב):

בובגים בפלמן בן הוא למסוני: פּי גּאַל הַדְּׁם הָנּאַ יָמֶית אָת־

بَهُرُبُ مُرْبًا جَعِبُنُا أَنْظِنَ: מُرَبَار جَحُفَتِه لَوَفَرَيه: مع إيجاب جَمْدِيْ مَا يَبَهُ فِي الْمُو جَمْدُهُم يَبَالِ مِن لَمْهِ

בְפַּגְעוּ דְרָי: גאַל הַדְּׁם יָמֶית אָת הָרֹצֶחַ

פֿקַבַפֿלָג פֿלָאַ אָבוּיָּע: בַבְבַּלוּ אַנְבַוֹהְאַלְנִבּ הַּבְּיָנוּ בַּבְינוּ בַּבְ

בְּבְּשׁׁנִי: בְּמְלֵוּ: לְאִ מְבַפְּׁמְּ הֵּלְוָיִנִי נְמִים וְחִוּאַ לְאִ מְּבִּי בְּיִהְ וְלְאִ מְבַבְּּאָ מְבִּים הְּלְוְיִנִי נְמִים וְחִוּאַ לְאִ מְּבִּי בְּלָא רְאִוֹת וַיִּפֶּלְ עַּלְיוֹ וַיְּמָת דִּיִמִּוּת בּה בְּלָא חָזִי וְּרְטָּא אַן בְּכָלְ־אֶּבֶן אֲשֶׁרַ־יָמָוּת בְּהֹ אוֹ בְּכָלְ אַבְּנָא דְּהִיא בְּמִפַּת

ಗಥಭ್ರತ್ತರ್ಥ ಗೆಜ್ಞನ್ಗೆ: ŪĽ̈́α יַג וְשֶׁפְּטֵּוֹ הֵעֵּדְְה בָּין הַמַּבֶּה וִידִינוּן כִּנִשְׁמָא בֵּין מָחְיָא

אנו בְּשֶׁמֶן הַקְּדֶשׁ: מות הבהן הגרל צשר משח רבא דְּרַבִּי יָחִיה בִּמְשָׁח אַשֶּׁרְ־נָס שְׁמָּה וְיָשֶׁב בָּה עַר־ אָל_מָּגר מִלַלְמִּג ⁵² מֹנֵּגְ יָּאָבֹ עַבְּבֶּם ְנְעֵיהָנֵר אָעוּן מִנָּג יָּאָגִלְ בַּמָּא וֹנְעִיבוּוּ

> דינא הוא וקטלניה: למולא פֿר אָהָחַיִּיב לֵיה מִן נְאֵרל דְּמְא הוא יִקְטוֹל יָת

፠۩۩؞ٙڐ ڮڔڬ: בְּמָא וֹלַמִּוּלְ זָת לַמוּלָא כַּר מִשְׁיִא לַמוּלָא שוּא נָאָיל אַ בְאֵיבֶּה הְבֶּהוּ בְיִרוֹ וַיְּמֹת אֹוֹ בְּדְבִבוּ מִחְהִי בִיבִיהּ בּ מְוֹתְ־וּנְתְּה הַמַּבֶּה רֹצַהְ הֻוּא וְקִּטְּלֵיה אָתְקְשָּׁלְא יִהְקִּשִּילְ

מאן בְּלָא כְמוֹ לֵיה: לכא אַלע וֹאָם בּטַכּגַלּ לַלְאַ גַּלְבוֹ

الغذرا: מַלְ וּבֵּין נְאֵילְ דְּטָא עַלְ דִּינִיָּא

וומיב בַה עַד דימות כָּהַנָּא بْلتْدك خظاري וְהַצִּילוּ הַעֵּלְה אָת־הָרצֵח וִישִׁיְבוּן כִּנִשְׁהָא יָת קַטוֹלָא

> shall put him to death. death; when he meeteth him, he 19 himself put the murderer to The avenger of blood shall

lying in wait, so that he died; or hurled at him any thing, And if he thrust him of hatred,

death when he meeteth him. blood shall put the murderer to he is a murderer; the avenger of him shall surely be put to death: hand, that he died; he that smote or in enmity smote him with his

wait, ni gniyl tuodtiw gnidt yns mid without enmity, or hurled upon But if he thrust him suddenly

neither sought his harm; died, and he was not his enemy, and cast it upon him, so that he man may die, seeing him not, or with any stone, whereby a

these ordinances; or gaibroods according to 24 judge between the smiter and the then the congregation shall

anointed with the holy oil. the high priest, who was dwell therein until the death of whither he was fled; and he shall restore him to his city of refuge, and the congregation shall hand of the avenger of blood, deliver the manslayer out of the and the congregation shall

- נאמר בעץ אשר ימוח בו שיסא בו כדי לסמיח (ספרי קם): (18) או בכלי עץ יד. לפי שנאמר (שמוח כא, כ) וכי יכה איש אם עבדו או אם אמחו בשבע יכול כל שהוא לכך
- (19) בפגעו בו. אפילו בתוך ערי מקלמ:
- (02) בצדיה. כמרגומו בכמול. במלרב:
- (22) בפחע. באונם. ומרגומו במכיף שסיס קמוך לו ולא סיס לו שסוח לסוסר עליו:
- ברך ירידה גולה דרך עלייה אינו גולה (מכום ז, צ): (ES) או בכל אבן אשר ימוח בח. סכסו: בלא ראוח. שלמ רמסו: ויפל עליו. מכמן ממרו ססורג
- שלא מארע מקלס זו לישראל במייו: אשר משה אוחו בשמן הקדש. לפי פשומו מן המקלאום הקלרים הוא שלא מישראל ומקלר אם ימי החיים. אינו כדאי שיהא לפני כהן גדול (ספרי קס). דבר אחר לפי שהיה לו לכהן גדול להספלל (32) עד מות הכהן הגדול. שסוא בא לסשרות שכינה בישראל ולהאריך ימיהם והרולת בא לפלק את השכינה

ŸĢT: לבוכ, מגר מַלַלְמָוּ אַמֶּר וֹלוּס זִינ שַּׁעוּם בַּרָנִי מָּגוֹבוּטִינִי

ដូ⊏ៈ גאַל <u>הַדְּםׁ אָת־הָרֹצֶ</u>הַ אֵין לִוֹּ לְיָּבִיּלְ מָּנִר מִלֵּלְמִּנְ וֹבְּגַּע

84-804 80401: הכַּהַן הַנְּדְל יָשׁוּב הָרֹצֵּחַ ss מִוּת הַפֹּהֵן הַגָּּדִיל וְאַחַרֵי מּוֹת שַׁר דִּימוּת פְּחַנָּא רַבְּא וּבְּחַר בּׁנ בֹמֹנו מִלַלְמוַ וֹמָּד מֹנוַ.

לְּאַרִיםְיכֵּם בְּלָץ מִוּיִשְׁבְּםִיכֵם: לְגַרֵיכִוּן בְּכִץ מִוּטְבְּנִיכִוּן: ٥٠ لَكُرِد يُخْدُك كَيْضُ خَلُكُوٰكَ مُنْظُمُ فَم نيسِيا يُحْرِيا خَرْبَيْدَت فِيا

לאַ־יַעָּהָר בְנָפָשׁ לְמִוּת: ירְצַה אָת־הָרצֵה וְעֵּר אָהָר סְהַרִין יקְטּיִל יָה קְטּוֹלְא

מוְנוּ וּמֶנוּ: אַמֶּבַיהָנְאַ בְּשָׁמּ לְמִנִּת כִּיַ פַּמוּל דְּהִנָּאִ חַנִּיב לְמָּמָת

בְּאָבֶא עַר מִוֹת הַכֹּהֵן: يور מקלטו לשוב לשבת לשבת לקרות שיוביניה למפב

إ بالإ المرابط المراب נאם נגא נגא בירצים אָת נאָם מפָּק יפּיל קַטּילָא

בְּמָא וָת קַשוֹלָא לֵית לֵיה מולבוניוני לולמול برَعِيْم אַתְּוֹ גַּאַלְ תַדְּׁם מִחְוּץ וָיִשְׁפַּח יָמִיָה נְּאֵיל דְּעָּא

למולא לאָנג אַטַסְנָינוּי: בימות בְּהָנְא רַבָּא יְתוּב אָבׁוּ בַלְבַוֹנוּ מֻּוּנְבוּנוּנוּ וְמַוֹב

44444 ַנְסְהַיִּר הַד לָא יַסְהֵיד בָּצֶּנִשׁ בְּלְ-תַבֶּּה לְפָּיִם בְּלָה מֵדְים בָּלְ דִּיִקְטוֹל יָנִפְשָׁא לְפּוֹם

אָבּג אִטַבְּמָלְא נִטְבָּמָנִי لَّذِي عَنَاكُنَا لِهُلِ ذُرُتُهُم لِجَنَا لَجُم نُطَعُرِنَا مُمِنَا مَرِ جُنُم

לְמִטַּב בֹּאַבֹּמֹא מַּב בַּימוּני لْمِهِـنَظُنَا، حِقْد كَرُدُه هُمْـ لْخُهِ نُطَحْمِها مُعِيا خُمْمُدَط

> city of refuge, whither he fleeth; time go beyond the border of his But if the manslayer shall at any

shall be no bloodguiltiness for blood slay the manslayer; there city of refuge, and the avenger of him without the border of his and the avenger of blood find

land of his possession. manslayer may return into the each of the high priest the the high priest; but after the city of refuge until the death of because he must remain in his

all your dwellings. throughout your generations in 29 statute of judgment unto you And these things shall be for a

any person that he die. witness shall not testify against mouth of witnesses; but one 30 murderer shall be slain at the Whoso killeth any person, the

shall surely be put to death. that is guilty of death; but he 31 ransom for the life of a murderer, Moreover ye shall take no

the death of the priest. again to dwell in the land, until refuge, that he should come 32 him that is fled to his city of And ye shall take no ransom for

אשר משח אוחו וכי הוא משחו לכהן או הכהן משח אוחו אלא להביא אח הנמשח בימיו שמחזירו במיחחו: ללמד שאם עד שלא נגמר דינו מם כהן גדול ומנו אחר מחסיו ולאחר מכאן נגמר דינו חוזר במיחחו של שני שנאמר פירש מי משחו אלא כמו אשר משחו המושח אוחו בשמן הקדש. ורבוחינו דרשוהו במסכח מכוח (יא, ב) לראיים דבר

(22) אין לו דם. סרי סול כסורג לת סמת שלין לו דם (מכות יב):

- (92) בכל מושבחיכם. למד שמהם קנהדרין [קמנה] נוהגם בחולה למרך כל זמן שנוהגם במרך ישרחל (שם ז,
- הרגו (ספרי קסא): (30) כל מכה נפש הרי. סגל לסרגו על שסכס את סנפש: לפי עדים ירצה. שיעידו שנמזיד ונסתראס 4):
- (IE) ולא חקחו כופר. (מיפער נממון (כמונום לו. קפרי שס):
- מן המלחמה וכן (לפניה ג, יח) נוגי ממועד וכן (יהושע ה, ה) כי מולים היו כאשר מאמר שוב על מי ששב כבר ומול לימן כופר לשוב לשבת בארץ במרס ימות הכהן (קפרי שה): - לנוה. כמו לגם כמו (מיכה ב, ה) שובי מלחמה ששבו (22) ולא חקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו. למי שום אל עיר מקלמו שהרג בשוגג אינו ופער מגלום בממון

בְּדַרַם שַּבְּּכְוּ: לְדָם אֲמֶוֹר שְׁפַּרְ בְּּה בִּר אָם هُن بَعْدُمْ لَجُعْدُمْ خُعْدُ خُعِدُ ※ अळळ दंग द्र प्रंच एग्थ गुरुष וְלְאִיתַעְּעָנְיִם אָתִיתְאָבֶץ אָמֶר וַלְאִי תְּעַיִּיִבְיוּן יִתְי אָרִעָּאִ

בּעִינְבּ בִּנָיִ וֹמִּבְאָבְ: (פּ) שבו בְּתוּכְוּה בֻּי צָּנָי יְהוֹה שֹבֵן ± צַּמָּם יִשְׁבָּים בְּה צַּעָּר צָּגָי וֹלַאִ טַּׁמַפֹּא אָטַ טַאָבוּא אָמָבוּ

لْخُوْلْدُ لِلنَّمْفِيْ لِمَ لِيُحْمِينَ فَكُلِيلًا ختر برقاء تنتخيد خفتر مهد מְבָּוֹר בֶּוֹ־מְנַשֶּה מְמִשְׁבָּחָת בנים, לַמִּשְׁפַּׁחַת בָּנֵי־גִּלְמָּדִ בָּוֹ النظأ التا 一と注 ロジャー

אָלְפַּׁעַר אָטִינוּ לְבְּנִתְּיוּ: שְּנְת בִיהוֹה לִהַת אֶת־נַחֲלָת خدبثح خختر نشتةخ تهبنر ניאַמְרוּ אָת־אָדנִ צִּנְּרוֹ יְתְנָּר

: كَيْكَايُّا: ببازرت جثيم بجنزح يترخين إنتقَّاء يَعَ دِيَكِرَت مَوَّهُم يُغَيَّد يُجَتَمَنِهُ מַנּשַׁלַע · בֹלוֹ...מְבֹאֶבְ לַלְּמִּוֹםְ וֹנִינִבְׁמֹּנִם בֹנוֹ וֹמִבְאָבְ לַנְמִּוֹ וֹטִיטִמִׁנֹת וְתַיִּי לְאָחֻׁד מִבְּנֵי שִׁבְמֵי

> באַטאָהָר בַּה אֶלְבִין בְּדַם לא מעלפפר על דם זפאי מְטַנִּיב יָר אַרְעָּא יַלְאַרְעָּא דַאַמוּן בַּה אֲרֵי דְּטָא הוּא

<u>ι</u>φμχς: אַכּינִינוּ אַבּוֹאַ בּּינוּ בַּנָּיִ מַבוֹא פֿנוּשׁ אָבוּ אָלא וֹזֹ באשון יטכון בה דשכיונהי וֹלָא שַׁסְאָּבוּוּ וֹטַ אַבְּהָא

אַבְרַבְיִם אָ לְבָנֵי וֹמָּבָאָלִ: קמֶּר וּלַבָּם בַּבָּבְנָא בַּימִי מכור בר מנשה מזרעית לְנְוֹבְמִיתְ בַּנֵי, וַלְמָּב בַּב

צַלְפַּחָר אַחוּנָא לְבָנָהֵיה: למשו ינו iltii Xüédl לְמִעַן וֹנו אַנַהָּא בֹאַנַסְנָא

יממדב אַוֹסָנעלא נעמלמ: אַטְסָנַת שָׁבָשָא דִּיָהְוָיוַ לְהוֹן الناتانوك אָבֹהְינוּ אַהְסָנַהְיוּוֹ לוביולן לְחַב מִבָּנוֹ, הַבַּהָּוֹ

> that shed it. therein, but by the blood of him land for the blood that is shed expiation can be made for the polluteth the land; and no wherein ye are; for blood, it So ye shall not pollute the land

children of Israel.' LORD dwell in the midst of the midst of which I dwell; for I the land which ye inhabit, in the And thou shalt not defile the

of the children of Israel; the heads of the fathers' houses Moses, and before the princes, came near, and spoke before the families of the sons of Joseph, Machir, the son of Manasseh, of children of Gilead, the son of houses of the family of the And the heads of the fathers'

IVXXX

daughters. Zelophehad our brother unto his To sonstitanni adt svig was commanded by the Lord to children of Israel; and my lord 2 land for inheritance by lot to the commanded my lord to give the and they said: 'The Lord

lot of our inheritance. will it be taken away from the whereunto they shall belong; so inheritance of the tribe and will be added to the the inheritance of our fathers, inheritance be taken away from children of Israel, then will their the sons of the other tribes of the And if they be married to any of

כופר למי שיש לו לברוח לפטרו מן הגלוח לא ידעחי היאך יאמר לשוב לשבח בארך הרי עדיין לא נם ומסיכן ישוב: על מי שמל כבר כן מאמר לנים על מי שנם כבר וקורהו נים כלומר מוברם. ואס מאמר לנים לברוח ומפרשהו לא מקחו

(33) ולא חחניפו. ולא מרשיעו. כמרגומו ולא מחייצון:

שהם ממחים שכינה (שרויה) ביניהם: (48) אשר אני שכן בחוכה. עלל מעלינו לומי געומלסה: כי אני ה' שוכן בחוך בני ישראל. לף נומן

(3) ונוסף על נחלת המשה. שסרי בנס יוכשס וסבן ממימם על שבע אביו:

نزئم زلاختا: לָהֶם יִמְנַחֲלַתְ מַמָּה אֲבֹהָינוּ נַחֲלָת הַמַּמָּה אֲשֶׁר מִהְיֶינָה ٠ نَشِدُ هَمْ لَابَاطُعُدِ وَلَكَمْ إِنَّا هُمْ يَشِدُهُمْ لَنْ سَامِوْلَا هَنَاطُوْنُ سَالًا لَا الْ

ללי..ופני בלנים: ، ניְצֵי מֹשֶׁהׁ אָת־בְּנֵי יִשְׁרָאֵל יִפְּקִּיד מֹשֶׁה יָת בְּנִי יִשְׁרָאֵל עַל־פָּי יְהְזְהַ לֵאמָר בֵּן מַמָּה עַל מֵימָרְאַ דִּייָ לְמֵימַר יָצְיִּה

ببرزرت جنهات: אַר לְמִהְפְּּטִע מִמָּע אָבִינִים לְזָרָעִיִּהְ שִּׁבְּטָא בַּאָבִיּהְוֹן خُمْرتيكُم فَكَثَرَتُك كَرْبُمُرَم خُمْرتينِا يَفَانَا كِبُمُنَا خَدَم ٠ לְבְּנִוּע צְּלְפְּׁטִׁדְ לֵאֵמֶּר לַמִּוּכִר צִּלְפִּׁטִד לְמִוּמִר לְגִּטִּכוּוֹ זַה הַדְּבֶּר אֲשֶׁרְצְנָה יְהֹנָה בֵּין פִּהָנָטִא דְפַּקִיד יָיָ לְבְנָה

וֹבְבֹלוּ בַּנֹוּ וֹמִבְאָבִיּ אַישׁ בְּנָחֲלֵתׁ מַשָּׁה אַבֹּהִיוּ דְּאֲבְהָהְהוֹהִי יִדְבְּקוּן בְּנֵי ַ יִשְׁרְאֵּל מִמַּמָּה אָל־מַמָּה כָּי

ַנְהַלָּע אָּבִּטֶּׁוּנִ**:** خُرَةً لأنكُم لِ خُرْدُ نَمُكَةً حُرْمًا מַמָּה אָבֶּיהָ הִּהְיָהַ לְאִּשְּׁה ٠ جير بשֶׁרְאֵל לְאָהָד מִמִּשְׁפָּחַת וֹכֹּלְ בַּע יִנֵּשְׁע וַעַבְּע מִמַּסִוּעָ וֹכֹלְ בַּנִשֹא יָנִעִי אַּעַטְׁנִּא

نلخود مَهَبِه خَرْد نَهُلَهُم: לְמַמֶּה אַתַר כִּי־אִישׁ בְּנָתַלְלֹּוֹי וְלְאִיתִסְּבּ נַחֲלָנִי מִמַּמָּת

جِرْ عِنْ جِرْنِ عِرْفِيْتِ: בּאַשֶּׁר צַּנְּה יְהֹנְהַ אָת מֹשֶׁה בְּמָא דְּפַפֵּיר יִיְ יָה מֹשֶׁה בַּן

> אַהְסְנַתְּהוֹן: מְבְּסֵא בַּאַבְּטִנוֹא שִּׁטְּטִּוֹת בְּיִטְּנִוֹ לְטֵנֵן נִמָּאַטַׁסִּנִּע بترح **X**HQ[U עַּיָּבֶּלְ לְבָּנֵגְ וֹאָם וֹעֵוּ וְיָבִּוּלָאְ לַבְּנֵג

שְּבְּטָא דִבְנֵי יוֹסָף מְעַּלְּלִין:

نئنئا خنميا:

こうしょく: אַב, וּבַר בְּאַחְסָנַת שָּבְטָּא ್ಗಿರಿಸ್ ರೂದಿಗಳ ನಿರ್ದಿಗಳ ַ נְּשְׁלֵּעְ לְבְּׁנֹגְ וֹלְאִ עַסְּעַר אַּטִּסְׁנָא לְבָׁנִג

፠ַבְהַנהַנהִי: בוו ושְּבַאַל וּבַר אַוֹסְנַע שבי לאטו לביל ביירתון מֹזּבׁמֹע מַבֹּמֹא בַּאָּבוּבִיא מְּמִּבְׁמִּוֹא צַבְנֵי וֹמְּנִאָץ לְטַצ

בלנ ומֶבאב: בְּאַהְסְנְתֵיה יִדְבְּקוּן שְבְּשִׁיָּא לְמִּבְׁמֹא אַנְטִוֹבְוֹא אָנִוּ נִּבָּר וֹלָא עַסְׁעַר אַטְסְנָא מָהָּבָּהָא

הְבַּבְא בְּנִים גְּלְפַּטִב:

tribe of our fathers.' away from the inheritance of the will their inheritance be taken whereunto they shall belong; so unto the inheritance of the tribe 4 will their inheritance be added children of Israel shall be, then And when the jubilee of the

speaketh right. The tribe of the sons of Joseph the word of the Lord, saying: ot gnibrooos lastel to natblida And Moses commanded the

married. tribe of their father shall they be best; only into the family of the married to whom they think Zelophehad, saying: Let them be To sreatngueb eda gainress of Lord hath commanded This is the thing which the

his fathers. the inheritance of the tribe of Israel shall cleave every one to tribe to tribe; for the children of children of Israel remove from So shall no inheritance of the

inheritance of his fathers. possess every man the that the children of Israel may family of the tribe of her father, shall be wife unto one of the tribe of the children of Israel, possesseth an inheritance in any And every daughter, that

own inheritance. Israel shall cleave each one to its for the tribes of the children of from one tribe to another tribe; So shall no inheritance remove

Zelophehad. Moses, so did the daughters of Even as the Lord commanded

- לשבטו וומלא שנוספה על נחלת המטה אשר מהיינה להם: יהיה היובל. כלומר אין זו מכירה שמזורת ביובל שהירושה אינה מוזרת. ואפילו אם יהיה היובל לא ממזור הנחלה (+) ואם יהיה היובל. מכאן סיס רבי יסידס אומר עמיד סיובל שיפעוק (מ"כ ויקרא פרשמא יג, א):
- (8) וכל בת ירשת נחלה. עלה סיס צן להציס:

ڂڋۺؙ؞ؗڡ؞ ĊĊť. 숙숙습다 מפטיר וְחְגְּלְהַׁה וּמִלְבָּה וְנִשָּׁה בְּנָוֹת הְּנָלִבְּה וְנִישָּׁה בְּנָה צְּלְבָּחָר

עַבַּיָבוֹן לְבָּנִי אָבוּי אָבוּהוֹן לָנְאָוֹן: يقبيري مردخ يهريج مبرخ مردد بهدي بهدي المراجد

brothers' sons. were married unto their father's the daughters of Zelophehad, п Hoglah, and Milcah, and Noah, For Mahlah, Tirzah, and

מַל־מַמָּה מִשְׁפַּחַת אָבִיהָן: מִמִּשְׁפְּחָת בְּנֵי־מִנַשֶּׁה בָּן־ מִזּרְעֵּיִה בָּנִי מְנַשָּׁה בִּר " יוֹסֶף הְוַיִּ לְנְשִׁיִם וַהְּהִי נְחֲלְהָן 'וֹסֵף הַנַאָּה לִנְשִׁין וַהַּנָת

אַ⊏וּהוֹן: אַהְסְנַהָּהוֹן עַל שֶׁיבַשׁ זַרְעִית

tribe of the family of their inheritance remained in the the son of Joseph, and their families of the sons of Manasseh They were married into the

מוֹאָב מֹל יַרְבֵּן יְבִיחוֹי: אָלְ-פְּנֵלֵ יְמְּבְאֵלְ בְּמְּנְבְּנֵע לְנָע בִּנֵּ יִמְּבָאֵלְ בַּמִּנְמְבִּנִאַ פמיקים אַשֶּׁר צְנְּהְי יְהְנָהְ בְּיִר מֹשֶׁה דְּפְּפֵיר יִיְ בִּירָא דְּמֹשֶׁה श्रुद्रीत तृष्णभृष्णे ग्रिद्धां प्रदेश

דמואָב עַל יַרְדְנָא דִּירִיחוֹ: פַּמִיבוֹא וָבִינִיּא

the Jordan at Jericho. Israel in the plains of Moab by of Moses unto the children of LORD commanded by the hand and the ordinances, which the These are the commandments

4:1 – 4:2. Read this Haftarah even on Rosh Hodesh. The Rosh Hodesh Maftir is still read, Numbers 28:9 – 15. The Haliarah is Jeremiah 2:4 - 2:28 & 3:4 - 3:4 on page 214. Sepharadim read Jeremiah 2:4 - 2:28 &

מכממן ומגיד ששקולום זו כזו (ב"ב קכ): (II) מחלה חדצה וגר. כאן מנאן לפי גדולמן זו מזו זשניס ונשאר כסדר מולדומן וזכל סמקרא מנאן לפי

THESE ARE the words which Moses spoke unto all Israel beyond the Jordan; in the wilderness, in the Arabah, over against Suph, between Paran and Tophel, and Laban, and Hazeroth, and Di-zahab.

It is eleven days journey from Horeb unto Kadesh-barnea by the way of mount Seir.

And it came to pass in the fortieth year, in the eleventh month, on the first day of the month, that Moses spoke unto the children of Israel, according unto all that the Lore had given him in commandment unto them;

after he had smitten Sihon the king of the Amorites, who dwelt in Heshbon, and Og the king of Bashan, who dwelt in Ashtaroth, at Edrei;

beyond the Jordan, in the land of Moab, took Moses upon him to expound this law, saying:

The Lord our God spoke unto us in Horeb, saying: 'Ye have dwelt long enough in this mountain;

turn you, and take your journey, and go to the hill-country of the Amorites and unto all the places nigh thereunto, in the Arabah, in the hill-country, and in the Lowland, and in the South, and by the sea-shore, the land of the Canaanites, and Lebanon, as far as the great river, the river Euphrates.

Behold, I have set the land before you: go in and possess the land which the Lord swore unto your fathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob, to give unto them and to their seed after them.

And I spoke unto you at that time, saying: 'I am not able to bear you myself alone;

the LORD your God hath multiplied you, and, behold, ye are this day as the stars of heaven for multitude.—

The Lord, the God of your fathers, make you a thousand times so many more as ye are, and bless you, as He hath promised you!

ַנִיָהִי בְּאַרְבְּעֵיִם שִׁנְּה בְּעַשְׁתֵּי־עָשֶׂר הֹהָשׁ בְּאָתָר לַחָדֶשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁהֹ אֶלִ בְּנֵי יִשְׂרְאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִּנְְה יְהְנָה אֹתִּי

ڰٚڴڷ۩؞

תר קבש ברנע:

ر. אַחַבֵי הַבֹּחֹוּ אָת סִיחֹן מֵלֶךְ הֵאָמֹוֹּי אַשֶּׁר יוֹשֶׁב בְּחָשְׁבְּוֹן וְאָת עַּוֹג מֵלֶךְ הַבְּשֶׁן אֲשֶׁר־יוֹשֶׁב בְּעַשְׁמָרָת בְּאָרֶבֶי: , בְעַבֶּר הַיַּרְדֵּן בְּאֵבֶץ מוֹאָב הוֹצִיל

. יְהְנְיִה אֶלְתַיֶּנִי דְּבֶּר אֵלִינִי בְּחֹרֵב , יְהְנְיִה אֶלְתַיֶּנִי דְּבֶּר אֵלִינִי בְּחֹרֵב

פְּנָיוּ יִּסְעַיּ לְבָׁם יִבֹאיּ תַר הָאֲמֹרִי יְאָלִר קל־שְׁכֵנִיוֹ בְּעַרְבָּת בְתָר יַבִּשְׁפֵלָת יבַנָּגָּב יּבְתַוֹף תַיָּם אָהֶץ תְפְנַעֵנִי' יְתַלְּבְנֹוֹן עַד־תַנְּתָר תַנְּדִלְ נְתַר־פְּרֶת:

לְמָה לְמָם וּלְזָּבְׁהָם אָּטַבְיִּאָּבָּא בְּאָנָּ לְאָבְתִיכֶּם לְאַבְרָהָם לְּיִּצְּחָׁ וּלְיָּגְּמָל וּבְשָׁוּ אָטַבִּיִאָּבָא אָשָּׁר וָשָּׁבָּת וּבְאָרָ נְמָהִי לְפִּנִיכֶּם אָטַבִּיִאָּבָא בִּאָנָ

אַנַלְ לְבֹּצִׁ, מִאָּטַ אָּטַׂכֶם:זֹאָמַּר אַבְּיְם בֹּמַּט עַנִוא בְאַמָּר לאַ-

₀؞ יְהְוָה אֱלֹהִיכֶם הִרְבָּה אֶהְכֶם וְהִנְּכֵם הַּיּוֹם ְּבִּנִיבֶּי הַשְּׁמָיִם לְרְב:

ישראל

LEULI

הפטרת במדבר

The Haftarah is Hosea 2:1 - 2:22. On Erev Rosh Hodesh, read the Haftarah on page 219.

Yet the number of the children of Israel shall be as the sand of the sea, which cannot be measured nor numbered; and it shall come to pass that, instead of that which was said unto them: 'Ye are not My people', it shall be said unto them: 'Ye are the children of the living God.'

And the children of Judah and the children of Israel shall be gathered together, and they shall appoint themselves one head, and shall go up out of the land; for great shall be the day of Jezreel.

Say ye unto your drethren: 'Ammi'; and to your sisters, 'Ruhamah.'

Plead with your mother, plead; For she is not My wife, neither am I her husband; And let her put away her harlotries from her face, And her adulteries from between her breasts;

Lest I strip her naked, And set her as in the day that she was born, And make her as a wilderness, And set her like a dry land, And slay her with thirst.

And I will not have compassion upon her children; For they are children of harlotry.

For their mother hath played the harlot, She that conceived them hath done shamefully; For she said: 'I will go after my lovers, That give me my bread and my water, My wool and my flax, mine oil and my drink.'

Therefore, behold, I will hedge up thy way with thorns, And I will make a wall against her, That she shall not find her paths.

And she shall run after her lovers, but she shall not overtake them, And she shall seek them, but shall not find them; Then shall she say: 'I will go and return to my first husband; For then was it and return to my first husband; For then was it

בּׁ֖ נְבְוּבְ יָנִם יִּנְְרְמֵּאֵבְ: וְמְּׁמִנּ בְּנִים רַאָמִ אָּטִר וֹמְּבָנִ מִּוֹרַמֹּצִיבֹּ וְנִלִּלִּבְּגִּנִּ בְּנֵירִינְרֵנִי נְּבְנֵירִימִּרָאָבְ, יִטִּבְּנִי

אִמְרִוּ לַאֲמִיכֶם עַּמֵּי וְלַאֲחוֹתִיכֶם רְחֲמְה:

ְנְאָבּנְפְּיִנְ מִבֵּין מְבֵּין מְבֵּין וְאַנְכִּי לְאָ אִיְמֻׁצִּ וְטַׁסֵּר וְּנִינְיִנְ מִפּּוְיִנִ ביבוּ בְאָמִׁכֶּן הְיִבוּ כִּי_הִיאָ לָאָ אִמְּיִּי

ָ פֶּן־אַפְּשִׁימָנָה עֵרָמָה וָהִצּגִּהִיהָ כִּיִּהִם הְּגְלְדֵה וְשִׁמְתַּיהִ כִּמִּרְבָּׁר וְשִׁתִּהָ כָּצֵּהֶץ צִיְּה וַהַמְתְּיהְ בַּצְּמֶא:

, וְאֶח־בְּנֵיהָ לְאׁ אֲרַחֵם בִּי־בְּנֵי וְנִתִּים הַמְּה:

چַ، זָנְתָּהֹ אָמָּׁם הֹבֶּישָׁה הוֹרָתָם בֵּי אָמִרָּה אֵלְכֶּה אַחַרֵּי מִאָּחַבַּי נֹתָנֵי לֹחָמִי ימֵימַׁי צַמְרֵי וּפִשְׁהַּׁי שַׁמְנֵי וְשִׁפּוּיֵי:

וְרִיְבְּחָ אָתִּילְאַתְּאָבִילִי וְלִאִּתַשָּׂיג אֹלָם יִבְקְשֶׁתַם וְלָאׁ תִּמְצָא וְאָמְרָׁה אֵלְבֶּה וְאָשׁיֹבְתֹ אֶלֹ־אִישִׁי הָרִאשׁוֹן בַּי מָוֹב לֵי אָז מִעְּהָה:

- For she did not know that it was I that gave her The corn, and the wine, and the oil, And multiplied unto her silver and gold, Which they used for Baal.
- Therefore will I take back My corn in the time thereof, And My wine in the season thereof, And will snatch away My wool and My flax Given to cover her nakedness.
- And now will I uncover her shame in the sight of her lovers, And none shall deliver her out of My hand.
- I will also cause all her mirth to cease, Her feasts, her new moons, and her sabbaths, And all her appointed seasons.
- And I will lay waste her vines and her fig-trees, Whereof she hath said: 'These are my hire That my lovers have given me'; And I will make them a forest, And the beasts of the field shall eat them.
- And I will visit upon her the days of the Baslim, Wherein she offered unto them, And decked herself with her ear-rings and her jewels, And went after her lovers, And forgot Me, saith the Lord.
- Therefore, behold, I will allure her, And bring her into the wilderness, And speak tenderly unto her.
- And I will give her her vineyards from thence, And the valley of Achor for a door of hope; And she shall respond there, as in the days of her youth, And as in the day when she came up out of the land of Egypt.
- And it shall be at that day, saith the LORD, That thou shalt call Me Ishi, And shalt call Me no more Baali.
- For I will take away the names of the Baalim out of her mouth, And they shall no more be mentioned by their name.
- And in that day will I make a covenant for them With the beasts of the field, and with the fowls of the ground; And I will break the bow and the sword snot the battle out of the land, And will make them to lie down safely.
- And I will betroth thee unto Me for ever; Yea, I will betroth thee unto Me in righteousness, and in justice, And in lovingkindness, and in compassion.

- لَّبْتُكَ مُّشِدٌ كِقُمَّدٍ: بُتَضَرَّدُنِشَ نِتَنَجُّتُد نَجُمُكَ بَالَقِّرَنِد كُبْد بُنَدِيْ كِي يُلَمِّتِ قُد يُجْرَدُرْتُضَد كُنِد تَثَدُّلًا
- , לבו אַשִּׁיב וְלְקַחָחָתִּי דְגָנִי בְּעִּהִּי יִהִירוֹשֶׁי בְּמוֹעֲדִוֹ וְהִצֵּלְחִיֹּ צַמְרֵי הפִשְׁהִי לְכַסִּוֹת אָת־עֶּרְנְחָהִי
- מאַנְבְינִי וֹאֵנְהָ כְאַ_נֹגִּגִלְנִּׁנִי מִנְּדֵּגִי " וֹהַשָּׁנִי אָנּבְּנִנִ אָּנִיַּרָ אָנִיַּדָּבְׁלְשִׁי לְהָּנִיּנִ
- ַ נִשְׁבַּהָּיִּ בְּלִבְתִּתְּהֵיה חַגָּה חַדְשָׁה בּ וְהִשְׁבַּהִי בְּלִר מִוּצְּרֵה:
- ַ וַ הַשִּׁמּתִּי נַּבְּנְהֹ יִּהְצֵּנְהָה צָשֶׁר אָמֶרָה אֶהְנָה הַמָּה לִּי צַשֶּׁר נְהָנִּרֹלֶי מְאַהַבָּי יְשִׂמְהַים לְיַעַר וַצְּבָלְתַם חַיָּת חַשְּׁהֵה:
- ְנְאֶםְבֵּיְנְיְנֵי (ס) נּטֵּלְנֵּרְ אַנְוֹנֵרְ מָאַנִּבְּיִנִי וְאָנָרְ מָּבְנֵוֹר נּפְלַהָּרְר לְנְיָם נַנַּמָּר וָּזְּמָרְ וְנִילְוֹיְה נְפַׁלַבְּיִּרִי (ס)
- . לְבָּן הִנָּה אָנִבִי מְפַּמָּיהָ וְהֹלַבְמָיהָ הַמְּּרְבֶּר וְדְבַּרְתָּי עַלְ־לְבֶּה:
- ְנְעַתִּי לְהַ אָת־בְּרֶמֶיהָ מִשְּׁם וְאָת־עַמָּק עְּכְוֹר לְבָּתַח תִּקְוָה וְעָנְתָה שִׁמָּה בִּימֵי נְנְתַּתְּי לְהַ אָת־בְּרֶמֶה מֵאֶהֶץ־מִצְּהֵים:
- אָישָׁי וְלְאֵ־הִקְּרְאִי־לָי עִּוֹד בַּעְּלֶי: וְהָנֶה בַּיּוֹם־הַהוּא נְאָם־יְהִנְּה הִּעְּלִי:
- וְלְאָ_וֹּלְבֹרׁוּ מֹוָדְ בֹּמֻּמֶּם: וְנִיסְׁרָעֵּׁוּ אָנַרַמִּׁמִּוָנִי עַבְּמִּלְוִם מִפָּׁוֹנִי
- וְכְרַהִּי לְחֵם בִּרִיתִ בַּיִּוֹם חַהֹּוּא עִם־ חַיֵּת חַשְּׁדֶת וְעִם־עַּוֹּף חַשְּׁמָיִם וְרֵמָשׁ הְאָדְטָּת וְמָשׁר וְחֵרֵב וּמִלְחַמָת אָשְׁבָּוֹר מִן־חַאְּבֶץ וְהִשְׁכַּבְתִּים לְבֶּשַׁה:
- בְּבֶּבְע וּבְמְאֵּבְּס וּבְחֵסֶׁר וְּבְרַחַמֵּים: וְאֵרַאִּטִיוֹד כִי לְמִּנְלָם וְאִרַאָטִוֹד כִי

And I will betroth thee unto Me in faithfulness, And thou shalt know the LORD.

ַ אָבַהְשָׁהֵיךְ לֵי בָּאָמוּנְהַ וְיָדַעַהְ אָתַר יְהְוְה: (פ)

TEUTT (WX

The Haftarah is Judges 13:2 - 13:25.

And there was a certain man of Zorah, of the family of the Danites, whose name was Manoah; and his wife was barren, and bore not.

And the angel of the LORD appeared unto the woman, and said unto her: 'Behold now, thou art barren, and hast not borne; but thou shalt conceive, and bear a son.

Now therefore beware, I pray thee, and drink no wine nor strong drink, and eat not any unclean thing.

For, lo, thou shalt conceive, and bear a son; and no razor shall come upon his head; for the child shall be a Mazirite unto God from the womb; and he shall begin to save Israel out of the hand of the Philistines.

Then the woman came and told her husband, saying: 'A man of God came unto me, and his countenance was like the countenance of the angel of God, very terrible; and I asked him not whence he was, neither told he me his name;

but he said unto me: Behold, thou shalt conceive, and bear a son; and now drink no wine nor strong drink, and eat not any unclean thing; for the child shall be a Mazirite unto God from the womb to the day of his death.

Then Manoah entreated the Lord, and said: 'Oh, Lord, J pray Thee, let the man of God whom Thou didst send come again unto us, and teach us what we shall do unto the child that shall be born.'

יַלְרָה: יַלְרָה: יַלְרָה:

ְנְתְּנְיִם נְנְקְבְּשׁ בָּוּ אָבְּיִהְ תִּנְּתְדְּאָ אִּתִּּ עֵּבְרָהִאָּאָת נַּאָמָר נַנְרָא מַלְאַנּ יִנְיָּה אָלִ הַבְּאָמָר נַנָּאָמָר

لْهَمِـعَهِٰکُرُد خُمِـمُقُه: لَمْضَرِ بَهُمُّذُد ذِّهِ لَهَمِـعَهُضَ رَبَا لَهُکُد

جْ بَهْ بَنُہ بِنُہ بِنَکِم چُر مَنْدِہ کَلا۔ بِعِجُلَہ مِکَّدَیُفَا چِنَـدِیِد ہِکُٹیِں بِبِرِہ بَیْدِ مِا بَیْدِیْ بِنَہ ہِنِی جُرثَیْسِ هِیہَ:بَشِدِیِکُ مِیْہِ چِکُپُمِیں:

» אָישׁ הַאִּשְׁה וַהַאִּטָּר לָאִישָׁהֿ לֵאִמֹר בְּטַרְאָה מַלְאַךְ הָאֵלֹהָים נוֹהָא מָאָר לְאַ שְׁאָלְהִיהוֹ אֵי־מָזָּה הוֹהֶא מְאָר לֹאַ־הְנִּיד לְי:

ַנֵּאִמֶר לֹּי הִנְּךִּ הִרָּה וִיִּלֵרָהְ בָּוְ וִעִּמְּה אַל־הִשְׁתֵּיו יֵיוֹן וְשֵׁכֶּר וְאַל־הָאַכְלִי בְּלִ-מִּלְהַבֶּמֵן עַּד־יָוֹם מוֹהְוֹ: (פּ)

ַנִּשְׁתַּר מְנָוֹתַ אָל־יְהְוָה וַיּאִמָּר בָּי אֲדוֹנְי אַישׁ הְאָלֹהָים אֲשֶׁר שָׁלַהָּתְ יָבוֹא־נָא עּוֹד[ׁ] אֵלֵינוּ וְיוֹבֵׁנוּ מָה־נַּעֲשָׁה לַנַּעַר הַיּוּלְד:

And God hearkened to the voice of Manoah; and the angel of God came again unto the woman as she sat in the field; but Manoah her husband was not with her.

And the woman made haste, and ran, and told her husband, and said unto him: 'Behold, the man hath appeared unto me, that came unto me that day.'

And Manoah arose, and went after his wife, and came to the man, and said unto him: 'Art thou the man that spokest unto the woman?' And he said: 'I am.'

And Manoah said: 'Now when thy word cometh to pass, what shall be the rule for the child, and what shall be done with him?'

And the angel of the Lord said unto Manoah: 'Of all that I said unto the woman let her beware.

She may not eat of any thing that cometh of the grapevine, neither let her drink wine or strong drink, not eat any unclean thing; all that I commanded her let her observe.

And Manoah said unto the angel of the LORD: 'I pray thee, let us detain thee, that we may make ready a kid for thee.'

And the angel of the Lord said unto Manoah: 'Though thou detain me, I will not eat of thy bread; and if thou wilt make ready a burnt-offering, thou must offer it unto the Lord.' For Manoah knew not that he was the angel of the Lord.

And Manoah said unto the angel of the Lorp: What is thy name, that when thy words come to pass we may do thee honour?

And the angel of the Lord said unto him: 'Wherefore askest thou after my name, seeing it is hidden?'

So Manosh took the kid with the meal-offering, and offered it upon the rock unto the Lord; and [the angel] did wondrously, and Manosh and his wife looked on.

™ נְּהַאָּמֶר אֵלְיוּ הַנָּה נְהָאָה אֵלִי הַאָּישׁ הַהְאָמֶר אֵלְיוּ הַנָּה נָהָאָר אֵלִי הַאָּישׁ הַהְאָמֶר הַאָּלְיוּ

" װְּקְם נֵילֶבְ מְנִוֹחַ אַחֲבֵּי אִמְּהִוֹ הַבָּאָ אָלְחַאָּיִשׁ נַּאִמֶּר לֹוֹ חַאַּמָּה הָאָיִשׁ אַשְׁרְדְּבָּרְהְ אֶלְּהְיִם אַחֲבֵּי אִשְׁהְוֹ נִיְבֹאָ

יַרְגָא מִשְׁפַּטּרַנַּעַר וּמַעֲשֶׂרוּ: יַרְגֶר מִשְׁפַּטּרַנַּעַר וּמַעֲשֶׂרוּ:

אַמֶּב אַמָּבׁי אָלְבַיִּאַמָּב יִּהְאָמָּב יִּמְאָמָּב יִּמְלָּאַבּ יִּהְיָנִה אַכְּב מּ יַנְּאָמָב מַלְאַּבּ יִּהְיָּה אָלְבַּאָּמָּב יִּמְּמָבִי

װאָכַלְ פָּלְ אֵּמֶּר ַצֵּאְ מִנֶּפֵּן תַּיָּל לָאִ תִאָּכָּלְ נֵיֵנוֹ וְמֵּכֶּר ְאַלְ-מְּמִּׁשׁ וְּכֶּלְ מִּמְׁתִּאָׁת אַלְ-מִּבָּלְ אֵמֶּר ַיֵּצֵא מִנָּפֵּן תַיָּנוֹ לָאִ תַאָּכָּלְ

נֵא אִנְלְּׁב נְנַהֵּמִָּׁע לְפַּנֵּנִבּ נְּעַנְעַ הַּלְּבִּ י נִיּאִמֶּר מְּנִיִם אָכְ-מַלְאָּב יְּתַּנְעַ הַּלִּבִּים:

ַנְּאִמֶּרֹ מַלְאַדִּ יְהְוָֹה אֶלִּקְנֹּוִה אָם־ " תַּעְּצְׁבֹנִי לֹאׁ־אִכַּלִ בְּלַחְמֶּדְּ נְאִם־תַּעֲמָּה עַלְה לַיהְוָה תַּעֲלְנָּה בָּי לֹאׁ־יָבַע מְנֹוֹה בְּיַתַּלְאַדְּ יְהְוָה הְוּאִּ:

ְנְׁכְבַּגְׁלֵנְנֵבְ: מְּמֵנְׁ בְּיִּנְלָאִ (כֻ, עִבְרֵינְ)[טְ, גְּבְּרָנִּ] הַיִּאְמֶר מְנָנְיִוֹ אָכְתַלְאָּנִ יְחִיְנִי מֵּיִ

رِنَّمُوْد بَانَّة عِجْهِا: بَازِّه جِنْهِا يُهَا مَنِهِمَّ جَنِّهِنِ بِانَهُ عِجْهِا: (عَ)

ַנִּיּלֵח מְנֹוֹחַ אָת־נְּדֵי הֵשִׁיִּרִם וְאָת־ הַמִּנְחְׁה נַיַּעַל עַל־הַצִּיּר לֵיהֹוְה וּמַפְּלֵא לְעַשׁוֹת וּמְנְוֹחַ וְאִשְׁהַוֹּ רֹאִים:

For it came to pass, when the flame went up toward heaven from off the altar, that the altar; of the Lord asscended in the flame of the altar; and Manoah and his wife looked on; and they fell on their faces to the ground.

But the angel of the Lorp did no more appear to Manoah or to his wife. Then Manoah knew that he was the angel of the Lorp.

And Manoah said unto his wife: 'We shall surely die, because we have seen God.'

But his wife said unto him: 'If the LORD were pleased to kill us, He would not have received a burnt-offering and a meal-offering at our hand, neither would He have shown us all these things, nor would at this time have told such things as these.'

And the woman bore a son, and called his name Samson, and the child grew, and the LORD blessed him.

And the spirit of the Lord began to move him in Mahaneh-dan, between Zorah and Eshtaol.

וִיָּהִי בִעַּלִּיִּת הַלְּהַב מִעָּל הִמִּוְבֵּתִּ הַשְּׁמַּיְמְה וַיָּעַל מַלְאַּף־יְּהֹוָָה בְּלָהַב הַמִּוְבֵּחַ יִּמְּנְיֹחַ וְאִשְׁתּוֹ רֹאִים וַיִּפְּלִי עַל־ פְּנֵיהֶם אֲרְצְה:

מַלְאַּרְ יְתְּנִית וְאָלְ־אִּשִׁתִּוֹ אֵז יְדֵע מְנְוִת בִּי־ אַלְ־מְנַּוֹת וְאָלְ־אִּשִׁתִּוֹ אֲז יְדֵע מְנְוֹת בִּי־ מַלְאַרְ יְתְּנְת הְיּא:

אָּבְטַׁיִם בֿאָננּ: נַיָּאִמָּר מִּנְיִט אָבְ-אָהֵשִׁי מָנִט דָמִנִּט כַּי

וּתַאִּמֶר לַוֹּ אִשִּׁתִּוּ לוֹּ חָפָּץ יְחִוָּה לַחֲמִיתֵנוּ לְאִ־לָקַח מִיָּדֵנוּ עַלֶּה וִּמְנָהְה וְלְא תֶרְאָנוּ אָת־בְּל־אֵּלֶה וְכְעֵּת לְא הְשְׁמִימֶנוּ בְּזְאִת:

ְּמִּמְאָוּן וּיִּגְּבַּלְ עַזְּּמָּר וֹוְבָּרְבָּרוּ יְתְוֶׁת: נִיּגָבְר עֵאִמֶּעִ בָּן וַטִּקְּרָא אָּט_מָּמִי

נִּמְטֵלְ רֵיּחַ יְהִוֶֹה לְפַּצֵּמִי בְּמִחֲנֵה דְּוֹ נִמְּמֵלְ רֵיּחַ יְהִוֶֹה לְפַּצֵּמִי בְּמִחֲנֵה דְוֹ

הפטרת בהעלתך

'Sing and rejoice, O daughter of Zion, for, lo, I come, and I will dwell in the midst of thee, saith the Lord.

And many nations shall join themselves to the LORD in that day, and shall be My people, and I will dwell in the midst of thee'; and thou shalt know that the LORD of hosts hath sent me unto

And the Lora shall inherit Judah as His portion in the holy land, and shall choose Jerusalem again.

Be silent, all flesh, before the LORD; for He is aroused out of His holy habitation.

And he showed me Joshus the high priest standing before the angel of the Lora, and Satan standing at his right hand to accuse him.

> וְמְּכֹּוֹעַׁ, בְּעוְכֵּבֵּ נְאָׁם.וְעוָֹע: בּנַ, וְמְּטָעו, בַּעַ-גִּיּוָן בַּי, עַנָּנִ, בָּאָּ

נְגְיוֹ גִיִּיִם רַבֶּיִם אָלְ-יָהוָתִ בַּיִּוֹם תַהָּוּא וְתָיוּ לֵי לְמָם וְשִׁכַּנְתַּי בְתִּיבֶּוֹב וְיֶדַּעַהִּ בִּי-יְתְנָת צְּבְאִית שָׁלְתַנִּי אֵלְיִנְּי:

ין וְנְחַל יְהְנָה אָת־יְהּיִדְה חָלְלִּוֹ עַל אָרַיְהִיּדְה חָלְלִּוֹ עַל אַרִּיִּשְׁלְחַ: אַדְעַנִּת הַאַּבֶשׁ וּבְחַר עִּוֹד בִּירוּשְׁלְחַ:

ريْدَيْدَ هُمَا يُعَيْدَ يُعَيْدَ مُقِدَ ﴿ خُدِيَ مَخْظِكَ يُعَيْدَ يُعَيْدُ مَقِدَ مَجًا يُعْدَيْدُ خُرِهُمُنْ:

I:III

The Haftarah is Zechariah 2:14 – 4:7.

And the LORD said unto Satan: 'The LORD that hath rebuke thee, O Satan, yea, the LORD that hath chosen Jerusalem rebuke thee; is not this man a brand plucked out of the fire?'

Now Joshus was clothed with filthy garments, and stood before the angel.

And he answered and spoke unto those that stood before him, saying: 'Take the filthy garments from off him.' And unto him he said: 'Behold, I cause thine iniquity to pass from thee, and I will clothe thee with robes.'

And I said: 'Let them set a fair mitre upon his head.' So they set a fair mitre upon his head, and clothed him with garments; and the angel of the LORD stood by.

And the angel of the Lord forewarned Joshua, saying:

Thus saith the LORD of hosts: If thou wilt walk in My ways, and if thou wilt keep My charge, and wilt also keep My courts, then I will give thee free access among these that stand by.

Hear now, O Joshua the high priest, thou and thy fellows that sit before thee; for they are men that are a sign; for, behold, I will bring forth My servant the Shoot.

For behold the stone that I have laid before Joshua; upon one stone are seven facets, behold, I will engrave the graving thereof, saith the LORD of hosts: And I will remove the iniquity of that land in one day.

In that day, saith the Lord of hosts, shall ye call every man his neighbour under the vine and under the fig-tree.

And the angel that spoke with me returned, and waked me, as a man that is wakened out of his

رْ*אמר יְהוֹה אָל־הַשִּׂטָּן וִגָּעַר יְהוָה בְּףְ תַשְּׁטֵּן וְיִגְעַר יְהוָה בָּףְ הַבֹּחֵר בִּירְוּשְׁלְֻם תַלְוֹא זֶה אָוּד מָצֶּל מֵאֵשׁ:

ַ ניהוֹשֶׁעַ הְנֶה לְבֶשׁ פְּגְרֵים צוֹאָים וְעֹמֵד לְפְּנֵי הַמַּלְאֶּך:

ְנְתַלְּבָּׁהְ אָטַׁבְּ אָטַבְּלְגִּנְע: אָלְנִּנְ רְאָּעַ מַהְּלְנְנִיּנִ מִהְּלְנִנִּ הַּאָּמֶׁר נַיַּעָּן נִיּאָמֶּר אָלִי הַאָּאָנִם מִהְּלְיָנִ נַּאָמֶר

נִאִּמָּר יָשֶׂימוּ צָנָיף מָהָוֹר עַל־רֹאִשָׁוּ נַיְשִּׁימוּ הַצְּנִיף הַמְּהֹוֹר עַל־רֹאִשׁוּ נַיַּלְבָּשָׂהוּ בְּנְדִים וּמַלְצֵּף יְהֹוָה עֹמֶד:

نْزَوْتْ وْرَكْوْلْدْ بْدَرْدْ جَدْدَنْ فَوْدْ.

בִראָמָר יְהְוָּה צְּבָאִנִה אָם־בִּדְרָכֵי אַמִּרְהְנְאָם אָת־מִשְׁמִרְתִּי וָגָם תִּשְׁמָר אַמִּרְ מְּדֵּין אָת־בִּיהִי וָגָם תִּשְׁמָר הַמְלֵּרִ הְאָם אָת־מִשְׁמִרְתִּי הַמְלְּבְּים הָאַמָּר:

שֲמִע־נְא יְהוֹשָׁעַוּ הַפֹּהֵן הַנְּדִוֹל אַמְּהֹ וְהַעֶּיֹךְ הַיִּשְׁבָּיִם לְפְּנֶוֹךְ בִּי־אַנְשֵׁי מוֹפָּה הַמְּה בִּי־הְנְנִי מִבָּיא אָת־עַבְּיִּי צֵמָח:

دٍ . بَيْنَ بَغُجُا غِيْنَ بَيْنَ رَجَرَ رَجَرَ بَدَنَهُمْ مُوْنَ فَهَنَا بَهُلَ هُجُيْنَ مَرْزُنَ عُجُهُنَا بَرَضُوْر هُنَ يَبُولُ عَلَانًا هُجُيْنًا بَرَيْنًا خُرِنًا عَنْدًا بَنَاهُمْ

בּנִים הַהֹּא נָאָם יָהְוָה צָבָּאִיה הִקָּרָאִי אַישׁ לְרֵעֵהִי אָל תַּחָת גָּפָּן וָאָל תַּחָת הַאְנָה:

אַּמֶּבְנְגֹּוּבְ מִמְּלֹאֵבְ נַבְּבָּבְ בָּי נִוֹמִּנְדְנִי בֹּאֵנְמִ נַּבְּמֶּׁב עַמַּלְאָב עַבְּבָּר בָּי נִוֹמִנְדְנִי בֹּאֵנִמִּ

ι:VΙ

And he said unto me: 'What seest thou?' And I said: 'I have seen, and behold a candlestick all of gold, with a bowl upon the top of it, and its seven lamps thereon; there are seven pipes, yea, seven, to the lamps, which are upon the top thereof;

and two olive-trees by it, one upon the right side of the bowl, and the other upon the left side

And I answered and spoke to the angel that spoke with me, saying: 'What are these, my lord?'

Then the angel that spoke with me answered and said unto me: 'Knowest thou not what these are?' And I said: 'Yo, my lord.'

Then he answered and spoke unto me, saying: 'This is the word of the Lora unto Zerubbabel,' saying: Not by might, nor by power, but by My spirit, saith the Lora of hosts.

Who art thou, O great mountain before Zerubbabel? thou shalt become a plain; and he shall bring forth the top stone with shoutings of Grace, grace, unto it.

הפטרת שלח לך

ַנֵּאִמֶּר אֵלֵי מֶה אַמָּה רֹאָה (כ׳ ריאמר)[ק׳ נִאִמָּר] רָאָיִהִּי וּ וְהִבָּּה מְנִוֹרַת זָהָב בֻּלְּה וְגָּלְה עַל־רֹאִשָּׁה וְשִׁבְעָה נַרֹּמִיהְ עְלְּיִה שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מְנִיצְלְוֹת לַנַּרְוֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאִשֶּׁה:

וּשְׁנֵיִם זֵיתָים עָּלֶיהָ אָחָד מִימֵין הַגָּלֶּה וְאָחָד עַל־שְׁמֹאֵלֶה:

וָאַעַּן וֵאִמַּר אָל־הַמַּלְאָדְּ הַדּבָר בָּי לֵאמָר מָה־אָלֶה אֲדֹנִי:

ُנُول הַפַּלְאָּך הַדּבָר בִּי נַיִּאמָר אֵלֵי הַלְּוֹא יָדַעְהַ מָּה־הַפָּה אֵכֶּה נָאמָר לֹא אֲדְנֵי:

נּיַּעַן נּיַּאָמֶר אֵלִי לָאָמֶר יָחְיָׁר אַבְּאָיָת: אָלְ-וְּהְבָּבֶל לֵאִמָּר לָאָ בְּתַּיִּלְ, וְלָאִ בְּכֶת בּי אָם־בְּרוּחִיי אָלֵי לָאַמֶר יָחִי דְּבַר־יִּחֹוְּה

ָ מִי־אַמָּה תַר־תַגָּרָיל לִפְּנֵי זְרָבְבֶּל לְמִישִׁר וְהוֹצִיאׁ אָת־הָאֵבֶן הָרֹאשָׁר הְשָׁאֵיה תֵן הֵן לֶה: (פּ)

The Haftarah is Joshua 2:1 − 2:24.

And Joshus the son of Nun sent out of Shirtim two spies secretly, saying: 'Go view the land, and Jeticho.' And they went, and came into the house of a harlot whose name was Rahab, and lay there.

And it was told the king of Jericho, saying: 'Behold, there came men in hither to-night of the children of Israel to search out the land.'

> נישָׁלָח יָחוֹשָׁמִּיבּן־נּוּן מָן־חַשִּׁשִּׁים שְׁנִיִם־אַנְשָׁים מְרַגְּלִיםׁ חֲהָשׁ לֵאמֹר קְבֶנּ רְאָנּ אָת־הָאָהֶץ וְאָת־יִּרִיחֻוֹּ נַיּלְכֹנּ נַיִּבְאנּ בֵּית־אִשְּׁה זוֹנָה וּשְׁמָה רָחָב נַיִּשְׁבְּבּר־שֲמְּהְ:

לַחְפָּׁר אָת־הָאֶבֶּץ: אֶנְשֶׁים בָּאִי הַנְּה הַלָּיֶלֶה מִבְּנֵי יִשְׁרָאֵל נַיֵּאְלָה לְמֶלֶדְ יְרָיחָוֹ בַאָּמָר הָנָּה

I:II

And the king of Jericho sent unto Rahab, saying:

String forth the men that are come to thee, that

are entered into thy house; for they are come to

search out all the land.)

And the woman took the two men, and hid them; and she said: 'Yea, the men came unto me, but I knew not whence they were;

and it came to pass about the time of the shutting of the gate, when it was dark, that the men went out; whither the men went I know not; pursue after them quickly; for ye shall overtake them.

But she had brought them up to the roof, and hid them with the stalks of flax, which she had spread out upon the roof.

And the men pursued after them the way to the Jordan unto the fords; and as soon as they that pursued after them were gone out, the gate was shut.

And defore they were laid down, she came up unto them upon the roof;

and she said unto the men: 'I know that the LORD hath given you the land, and that your terror is fallen upon us, and that all the inhabitants of the land melt away before you.

For we have heard how the LORD dried up the water of the Red Sea before you, when ye came out of Egypt, and what ye did unto the two kings of the Amorites, that were beyond the Jordan, unto Sihon and to Og, whom ye utterly destroyed.

And as soon as we had heard it, our hearts did melt, neither did there remain any more spirit in any man, because of you; for the Lord your God, He is God in heaven above, and on earth beneath.

Now therefore, I pray you, swear unto me by the LORD, since I have dealt kindly with you, that ye also will deal kindly with my father's house—and give me a true token—

ַנִישְׁלַחׁ מָבֶּף יָרִיחֹוּ אָל־רָחָב לֵאּמָר הוֹצִּיאִי הְאַנְשִׁים הַבָּאָים אַלִּיִּךְ אַשָּׁר־ בָּאוּ לְבֵיהֵׁף בָּי לַחָפָּׁר אָת־בְּלִ־הְצָּהֶץ

ְּנֵהְאָתֵרוּ הַאָּמֶר אָת־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וְהָּצְּ הַהַאְמֶרוּ בֵּן בָּאִי אֵלִי הְאֵנְשִׁים וְלָאִ הַהְּאָנְהְיִה הְאָנִיתְּיִם הְלָאִ

ָ נִיְהִי הַשִּׁעַר לִסְגִּוּר בַּחִשֶׁךִּ וְהָאֲנָשָׁים יִּבְאוּ לַא יַדִּעְּהִי אָנָה הַלְכִּוּ הָאֵנְשִׁים הְדְפִּוּ עַהֵר אַהֲרִיהֶם בָּי תַשִּׁינְוּם:

בְּמֶּא בְּמְּבְׁבָנִם בְּעִּ מִּבְ_בַיֵּנִי: " נביא בְמֵבְיַבִם בַּנִּינִי וֹשִׁמְמִנִּם בָּבָּמָבַּיִּ

בּאָמֶּׁר יִּגְאִּי חַרְדְפָּים אַחַבִּיהֶם: מֹלְ חַמַּמְּבְּרִית וְתַּשָּׁמָּר סִלְּרִי אַחַבִּי ' וְהַאָּנְמִּים בִּדְפִּי אַחַבִּיחָם צָבֵּרִ הַיַּרִבְּּוֹ

י וְהַמְּה מָהֵם יִשְׁכְּבִּוּן וְהָיאִ עְּלְתָּה מְלִיהָם עַלְהַנִּי:

נעאמר אָל־הָאָנִשִׁים יָדַשְׁמִּי בִּי־נְתַּן אִימַהְכָּם אָת־הָאָנֵץ וָבִי־נְפָּלָה יְאָנֶץ מִפְּנֵים אָת־הָאָנֵץ וְבִי־נְפָּלָה

בּי שְׁמַׁמִנוּ אֵת אֲשֶׁר־הוֹלִישׁ יְחִוֹׁה אָת־ נְאֵשֶׁר מַשִּׁימֶׁם לִשְׁנֵי מַלְלֵּי הָאֵמֹרִי אַשֶּׁר בְּעֵּבֶר הַיַּרְצִּוֹ לְסִיחָן וּלְמֹּוֹג אֲשֶׁר הְחֵבְיִמְשָׁם אוֹתְם:

נִּשְׁמַעַ וַיִּמֵּס לְבְּבֵּנִי וְלֹאׁ־לָמָהִ עִּוֹדִ הְוּח בָּאָישׁ מִפְּנֵיכָם בֻּי יְחֹנֵה אֱלֹהֵיכֶם הְוּא אֱלֹהִים בַּשְּׁמֵיִם מִמַּעַל וְעַלֹּ הְאָהֶץ מְמְחַתִּי:

ְּצְבִּי חָטֶּר וּנְתַמֶּם לֵי אָנִת אֱמֶת: אָבִי חֶסֶר וַעֲשִׁימֶם לֵּר אָנִת אֱמֶת:

and save alive my father, and my mother, and my brethren, and my sisters, and all that they have, and deliver our lives from death.'

And the men said unto her: 'Our life for yours, if ye tell not this our business, and it shall be, when the Lord giveth us the land, that we will deal kindly and truly with thee.'

Then she let them down by a cord through the window; for her house was upon the side of the wall, and she dwelt upon the wall.

And she said unto them: 'Get you to the mountain, lest the pursuers light upon you; and hide yourselves there three days, until the pursuers be returned; and afterward may ye go your way.'

And the men said unto her: 'We will be guiltless of this thine oath which thou hast made us to

Behold, when we come into the land, thou shalt bind this line of scarlet thread in the window which thou didst let us down by; and thou shalt gather unto thee into the house thy father, and thy mother, and thy brethren, and all thy father's household.

And it shall be, that whosoever shall go out of the doors of thy house into the street, his blood shall be upon his head, and we will be guiltless; and whosoever shall be with thee in the house, his blood shall be on our head, if any hand be upon him.

But if thou utter this our business, then we will be guiltless of thine oath which thou hast made us to sweat.

And she said: 'According unto your words, so be it.' And she sent them away, and they departed; and she bound the scarlet line in the window.

And they went, and came unto the mountain, and abode there three days, until the pursuers were returned, and the pursuers sought them throughout all the way, but found them not.

ְּנִתְּנִיתִּים אָת־אָבָּי וְאָת־אִמִּי וְאָת־אַתִּי אֲשֶׁר לְהָס וְהִצֵּלְהָם אָת־נַפְשׁהָיִנִּי מְמֶּנְת:

וַ יְּאִמְרוּ לְהַ הְאֲנְשִׁים נַפְּשֵׁנִוּ תַּחְתֵּיכֶם יִּי לְמִּיּת אֲם לֵא תַגִּּידוּ אֶת־דְּבְּהֵנִוּ זְּהְ וְהַיְּה בְּתַת־יְהְנָה לְּנִוּ אֶת־הְאָׁבֶץ יְעְשָׁינוּ עִּמֶּךְ חֵסֶר נְאֵמֶת:

נַתּוֹרְדֵם בַּחֶבֶל בְּעַר חַחַלְּוֹן בֶּי בֵיתְהֹ
 בְּקֵיר הַחוֹמְה יבְחוֹמֶה הָיֹא יוֹשֶׁבֶת:

נִסָאמֶר לְחָם הָהָרָה צֶּכִּוּ פֵּּן־יִפְּנָעִּוּ בָבֶם הַרְדָפָּים וַנַּחְבָּמֶם שָּׁמֶּר שָּלְשֶׁר לְדַרְפְּבֶם:

מְאֶבְׁמִנְרִּ אַבְּיִרְ אַאָּהְרִ הִאָּבְּמְּטֵּרִי: בּי נִיאָמְרִרִּ אַבְיִרָּ אַאָּהָר הָאָבָּמְּטֵרִי:

הבה אַנָהָנוּ בָאָים בָּאָבֵץ אָת־תִּקִוֹת • הוּט[ֶ] הִשְּׁנִי הַנָּה תִּקְשִׁרִּי בַּחַלּוֹן אֲשָׁר הוֹרַדְתֵנוּ בֹוֹ וְאָת־אָבִיף וְאָת־אִּמֵּף וְאָת־אַחַיִּף וְאֵתֹ כְּל־בֵּית אָבִיף תַאַסְבֵּי אֵלֵיף הַבְּיְתְה:

ְּיִחְיֵּה בָּל אֲשֶׁר־יֵצֵא゚ מִצַּלְמֵׁי בֵיתֵּףְ וּ " הַחָוּצְה דְּמָוֹ בְרֹאִשִׁוֹ וַאֲנָחָנוּ נְקִיָּם וְכֹל אֲשֶׁר יְהְיֵה אִמְּדִּ בַּבַּׁיִת דְּמֵוֹ בְרֹאִשֶׁנוּ אָם־יֶד מְּהְיֶה־בְּוֹּ:

מְּאֶבְאָנְינִי אָמֶבְ הַאָּבְּאָטֵׁנִי: מּאָבְעַלְּינִי אָמִבְּאַבְנֵינִי זְעַ וְטִוֹנִי וֹלִיְם יִּאָבָּאַנִייִי יַ

נאאמר چדרריבם چו־הוא וַהְשִׁלִּיוּ נילֻכוּ נִתְּקְשָׁר אָת־תִּקְוָת תַשְּׁנִי בַּתַּלְּוֹן:

נילְכּנִ נִּיּבָאוּ חַהְבִּר נִיּאָבוּ שָׁםְ שָּׁלָּשָּׁנִי יִמְים עַּד־שָׁבוּ חַרְדְפָּים נִיְבַלְשָׁוּ הַרְדְפָּים בְּכְלְ-חַצֵּרֶה וְיִּשְׁבֵּוּ

Then the two men returned, and descended from the mountain, and passed over, and came to Joshua the son of Mun; and they told him all that had befallen them.

And they said unto Joshus: 'Truly the LORD hath delivered into our hands all the land; and moreover all the inhabitants of the land do melt away before us.'

ַנְיַּשְׁבִּרִּי שְׁנֵּיִ תְאָנִשִׁיםׁ נֵיֵרְדָרִּ מֵחָהָרִ נַיֵּשְׁבִּרִּי נַנְּבְאִיּ אָלְ־יָחוֹשָׁשַׁ בִּּן־נָּין נַיְּסְפְּרוּ־לְוֹ אֵת כְּלְ־חַמּצְאָוֹת אוֹהֶם:

בְּאָבְׁל מִפְּנֵיננּ: (ס) מִּעַ-פְּלְ-הָאָבְׁל נִיִּאָמְרִנְּמָלְ-יִּאְבָׁל

הפטרת קורה

The Haftarah is I Samuel 11:14 – 12:22. On Rosh Hodesh, read the Maftir and Haftarah on page ??.

I:IIX

Then said Samuel to the people: 'Come and let us go to Gilgal, and renew the kingdom there.'

And all the people went to Gilgal; and there they made Saul king before the Lord in Gilgal; and there they sacrificed sacrifices of peace-offerings before the Lord; and there Saul and all the men of Israel rejoiced greatly.

And Samuel said unto all Israel: 'Behold, I have hearkened unto your voice in all that ye said unto me, and have made a king over you.

And now, behold, the king walketh before you; and I am old and grayheaded; and, behold, my sons are with you; and I have walked before you from my youth unto this day.

Here I sm; witness against me before the Lord, and before His anointed: whose ox have I taken? or whose ass have I taken? or whose ass have I taken? or whose hand have I taken a ransom to blind mine whose hand have I taken a ransom to blind mine eyes therewith? and I will restore it you.

And they said: 'Thou hast not defrauded us, nor oppressed us, neither hast thou taken aught of any man's hand.'

And he said unto them: 'The LORD is witness against you, and His anointed is witness this day, that ye have not found aught in my hand.' And they said: 'He is witness.'

וְעַמְּה הַבָּה הַמָּלֶףו מִתְּהַצֵּף לִפְּנִיכָּם וַאֲנִי יָקַנְמִי וִשְׁבְמִי וּבְנֵי הַבָּם אִהְכָם וַאֲנִי הְתְּהַצְּרְמִי לִפְנֵיכֶּם מִנְּעָרִי עַד־הַיִּוֹם הַזְּה:

הְנְנֵי שְׁנֵּי בִּי נְגָר יְחִנְׁה וְנֵגָּר מִשִׁיחֹוּ אָתִ-שׁוֹר ׁ ו מִי לְלַחְהִי נִחֲמָוֹר מֵי לְלַחְהִי וְאָת־מֶי עִשְׁלְהִי אָת־מֵי רַצִּוֹתִי וּמִיַּר־ מִי לְלַחְהִי כֹפֶר וְאַעְלִים עֵינַי בָּוֹ יְאָשֶׁיב לְכֶם:

לְלֵּטְׁטַּׁ מִנְּעַ_אָּנְהָּ מִאָּנִמָּע: * נַנְּאָמִנְנִּ לַאָ הַהַּלֵּטֵׁנִי נַלָא נַהִּנְטָׁנִי נִּלָאַ

וַיּאִמֶר אֲלֵיהֶם עַר יְהוָה בְּכָם וְעָר מְשִׁיחוֹ הַיַּוֹם הַזֶּה כֵּי לְאׁ מִצְאָהָם בְּיָדִי מְאַוּמָה וַיּאִמֶר עֵר: (פֹ)

And Samuel said unto the people: 'It is the LORD that made Moses and Aaron, and that brought your fathers up out of the land of Egypt.

Now therefore stand still, that I may plead with you before the Lord concerning all the righteous acts of the Lord, which He did to you and to your fathers.

When Jacob was come into Egypt, then your fathers cried unto the Lord, and the Lord sent fathers out of Egypt, and they were made to dwell in this place.

But they forgot the Lord their God, and He gave them over into the hand of Sisera, captain of the host of Hazor, and into the hand of the Philistines, and into the hand of the king of Moab, and they fought against them.

And they cried unto the LORD, and said: We have sinned, because we have forsaken the LORD, and have served the Baalim and the Ashtaroth; but now deliver us out of the hand of our enemies, and we will serve Thee.

And the Lord sent Jerubbaal, and Bedan, and Jephthah, and Samuel, and delivered you out of your enemies on every side, and ye dwelt in safety.

And when ye saw that Nahash the king of the children of Ammon came against you, ye said unto me: Nay, but a king shall reign over us, when the Lord your God was your king.

Mow therefore behold the king whom ye have chosen, and whom ye have asked for; and, behold, the Lora hath set a king over you.

If ye will fear the Lord, and serve Him, and hearken unto His voice, and not rebel against the commandment of the Lord, and both ye and also the king that reigneth over you be followers of the Lord your God—;

but if ye will not hearken unto the voice of the Lorp, but rebel against the commandment of the Lorp be against you, and against your fathers.

וּלִּאִמֶּר שִׁמוּצֵּל אָל־חָעָם יְחִוָֹּה צֵּשֶׁר עִּשְׁה אָת־מֹשֵּׁה וְאֵח־צַהַרֹּן וַצִּשָּׁר הַעֵּלְה אָת־אַבֹהַכֶּם מֵאָרֶץ מִצְרֶיִם:

וְעַמְּה הָתְיצְבָר וְאִשְׁפְּטָה אִהְכֶם לִפְּנֵי יְהוְהְ אֵת כְּלֹ־צִרְקַוֹת יְהוְה אֲשֶׁר־עָשֶׂה אִהְכֶם וְאֶת־אֲבוֹתִיכֶם:

בַּאַשֶּׁרַבָּא יַעַקַב מִצְּרָיִם וַיּיִּעָקָר אַבְוֹתֵיכָם אָלְ־יְהִנְּה וַיִּשְׁלָח יְהנְה אָת־ מִשֶּׁת וְאֶת־אַהַרֹּן וַיּיִצִּיאִ אָת־אָבְתַיכָם מְמִּצְרִים וַיִּשְׁבָּוּם בַּמָּקְוֹם תַּגֵּה:

וִיִּשְׁבְּחִוּ אָת־יְחֹוָה אֱלֹהִיהָם וַיִּמְבָּר אֹהְם בְּיַר סִיסִרָא שַּׁר־צְּבָּא חַצִּוֹר וּבְיַר־פְּלְשְׁהִים וּבְיֵר מֵלֶּך מוֹאָב

וּיִּוְעֵּקִּוּ אָל־יְּחֹנְחֹ (כ׳ וּאִמר)[ק׳ וּיְאִמְרַוּ] חָשְׁאנּוּ בָּי עִנַּבְנוּ אָת־יְחִנִּׁה וּנִּעֲבְׁד אָת־חַבְּעָלִים וְאָת־חַעַשִּׁמְרַוֹּה וְעַמְּׁה חַצִּילֵנִוּ מִיֵּד אִיְבֶינוּ וְנַעַבְּדֶרְ:

מיֵר אִּיְבִיכֶם מִּסְבְּיִב וַמֵּמְבִּי נְאֵטַבְבָּוֹ נְאָטַבִיפְּטֵׁט נְאָטַבְמִמִּאָלְ זִּיּבֶּלְ אָטַבְּם זִּיִּמְלָט יִבְּיָנִם מִּסְבְּיִב וַמַּמְבִּי נְאָטַבְּבִּוֹ

הְּבְּ'ְנִנּ וֹּגִעְיָּׁנִג אֶבְנִיכֶּם תַּלְּפָׁכֶּם: הְּבְּיִכֶּם וַעַּאִמְרַנּ לְּיִ לְאִ כִּי־מֶלְבִּ יִמְלְבַּ וַעִּרְאִנּ בִּיִּדְנְשָׁאִ מִּלְבִּ בִּּלִּיִבִּ

ְּשְׁאֶלְמֵּׁם וְהַנָּה נְתַּן יְהְנָה צִּעֵּר בְּחַרְמֵּם אֵעֵּר שְׁאֶלְמֵּׁם וְהַנָּה נְתַּן יְהְנָה צִּעֵּר בְּחַרְמֵּם מֵלֶר:

אָם מִּירְאָנ אָת־יְחִלָּה וַעָּבִרְהָּם אֹתּי יִשְׁמִּעְמָּה בְּקּילִי וְלְאִ תַמְרָוּ אָת־פָּי יִשְׁמִיְתְּהָה בְּקּילִי וְלְאִ תַמְרָוּ אָת־פָּי מְלֵךְ עֲלִיכֶּם אַתַר יְחְנֶה אֶלְהַיכֶם:

וּבְאֶבְעִיכֶּם: אַעַ-פָּּי יְחְזָה וְהִיְמָה יַדִּ-יְחִזָּה בְּכֶם אַתְ-פָּי יְחִזְּה וְהִיְמָה יַדִּ-יְחִזָּה בְּכֶם

Now therefore stand still and see this great thing, which the LORD will do before your eyes.

Is it not wheat harvest to-day? I will call unto the LORD, that He may send thunder and rain; and ye shall know and see that your wickedness is great, which ye have done in the sight of the LORD, in asking you a king?

So Samuel called unto the Lord; and the Lord sent thunder and rain that day; and all the people greatly feared the Lord and Samuel.

And all the people said unto Samuel: 'Pray for thy servants unto the LORD thy God, that we die not; for we have added unto all our sins this evil, to ask us a king.'

And Samuel said unto the people: 'Fear not; ye have indeed done all this evil; yet turn not aside from following the Lord, but serve the Lord with all your heart;

and turn ye not aside; for then should ye go after vain things which cannot profit nor deliver, for they are vain.

For the LORD will not forsake His people for His great name's sake; because it hath pleased the LORD to make you a people unto Himself.

נִם־עַמָּהֹ הָהְיַצְּבָּוּ וּרְאָוּ אָתִּדִּדְבָּר הַגְּדִוּל הַזָּה אֲשֶׁר יְהֹנְה עַשָּׁה לְעֵינֵיכֶם: הַלְּוֹא קִצִּיר־חִפִּים הַיּּוֹם אָקְרָא אָל־ יְהַנְּה וְיִתֵּן לִלְוֹת וּמְטֶּר וּדְעַּוּ וּרְאָוּ בְּי־ רְשָׁאָוֹל לְבֶם מֵלְךְּ: (ס)

ניקָרָא שִׁמוּאֵל אָל־יְהֹוָה וַאָּמִישִׁמוּאֵל קלִת וּמְטֶר בַּיִּוֹם תַהָּוּא נִיּירָא כְּלִ הְעָם מְאָר אָת־יְהֹנָה וַאָּת־שְׁמוּאֵל:

ניאִמִּרִוּ כֵּלְ חַמְּם אֵלְ הִׁמִּצִּלְ חַהָּפִּבְּלְ לְמִּיּת בִּי־יָסְפְּנוּ עַּלְ־יְחְנֵּת אֵלְחָיִּוּ וְאֵלִ לְשְׁאָלְ לְנִוּ מֶלְ הַבְּלְ חַמּאִתִּינוּ ְרָעָּׁר

וַיּאִמֶר שִׁמוּאֵל אָל־הָעָם אַל־הִידָאוּ אַתָּם עַשִּׁיהָם אַת כְּלִ־הָרָעָה הַוָּאָת אַׂךּ אַל־קַסֹּוּרוּ מֵאַחָרֵי יְהוֶֹה וַעֲבַרְתֵּם אָת־ יְהוָה בְּכְלְ־לְבַרְכֶם:

ַ וְלָא מְסָוּרוּ בֵּיו אַחֲרֵי חַמָּהוּ אֲשֶׁר לְא־ יוֹעֶילוּ וְלָא יַצִּילוּ כִּי תָּהוּ הֵמָּה:

בִּי לְאַ־ִיִּשְׁשׁ יְהִנְּהִ אָתִּ־עַּמִּוֹ בִּעֲּבִיִּר שְׁמָּוֹ הַגְּדִּוֹל בֵּי הוֹאֵיל יְהְנְה לַעֲשִׁוֹת אֶהְבֶּם לְוּ לְעָם:

הפטרת חקת

The Haftarah is Judges 11:1 – 11:33. On Rosh Hodesh, read the Maftir and Haftarah on page ??.

Now Jephthah the Gileadite was a mighty man of valout, and he was the son of a harlot; and Gilead begot Jephthah.

And Gilead's wife bore him sons; and when his wife's sons grew up, they drove out Jephthah, and said unto him: 'Thou shalt not inherit in our father's house; for thou art the son of another woman.'

וִפְּמָח תַּגְּלְעָדִי תְּנְתֹ גְּבָּנֹר תַּנִל וְתָּוּאֹ
 בֶּן־אִשֶּׁת זּוֹנְת נֵינִלֶּד גּלְעָד אָת־יִפְּמָח:
 נַתַּלֶּד אֵשֶׁת־נִּלְעָד לוֹ בְּנֵים נֵיגִּדְּלֹּוּ
 בֶנִי־תָאִשֶּׁת נִיגִּרְשׁׁנִי אָת־יִפְּתְּח נַיִּאֹמְרוּ
 לוֹלא־תִנְתַל בְּבֵית־אָבִינוּ בֶּי בֶּן־אִשֶׁת
 צַחֶבֶת אֵמְה:

Then Jephthah fled from his brethren, and dwelt in the land of Tob; and there were gathered vain fellows to Jephthah, and they went out with him.

And it came to pass after a while, that the children of Ammon made war against Israel.

And it was so, that when the children of Ammon made war against Israel, the elders of Gilead went to fetch Jephthah out of the land of Tob.

And they said unto Jephthah: 'Come and be our chief, that we may fight with the children of Ammon.'

And Jephthah said unto the elders of Gilead: 'Did not ye hate me, and drive me out of my father's house? and why are ye come unto me now when ye are in distress?'

And the elders of Gilead said unto Jephthah: 'Therefore are we returned to thee now, that thou mayest go with us, and fight with the children of Ammon, and thou shalt be out head over all the inhabitants of Gilead.'

And Jephthah said unto the elders of Gilead: 'If ye bring me back home to fight with the children of Ammon, and the Lord deliver them before me, I will be your head.'

And the elders of Gilead said unto Jephthah: 'The LORD shall be witness between us; surely according to thy word so will we do.'

Then Jephthah went with the elders of Gilead, and the people made him head and chief over them; and Jephthah spoke all his words before

And Jephthah sent messengers unto the king of the children of Ammon, saying: 'What hast thou to do with me, that thou art come unto me to fight against my land?'

> ر ((הַלְּרָם יִפְּׁמָּוֹ אָלְ־יִפְּׁמָּוֹ אָלְיִנִ יֵּשֶׁבִּ בְּאָנֵיץ מִּוֹב וַיְּהְלְּפְׁמִּוּ אָלְ־יִפְּׁמָּוֹ אָלְיִנִישְׁיִם בִּילְּים מִּוֹב נִיְּהְלִּפְׁמִּוּ אָלִ־יִפְּמָּה אָלִינִי נֵיִּשֶׁב בִּיִּרִי מִּיְבְיַ מִּיְּמִיּם יְנִּיּלְםמִּנּ בְּנִי־עְּמְּנְּנִי מְּחִבּי

، رَهٰجُرَا زِرْجَلَيْن جَجُرْ فِطْرَا: جُرَعْبِرا زِرْجَلَيْن جَجُرْ فِطْرَا:

לְכֵּם: הַנְאָמָר יִפְּמָּר אֵלָי נְמָּנְר כָּאֲשֶׁר צֵּר הְנָאָמָם אִנְיָּי נַמְּנְרִשְׁנִּי מִבָּיִּת אָבָי בְּבֶם:

رْجُر بَهُدْ، بَرْمُّد هُرْاء بُثَرَبُ فَرَدْ رَابُهُنَ بَرْجُرَامِنَ جَجِيْرٌ، هَقِرْا بَنْرَامِ فَرْدْ رَابُهُنَ عَرْدَا نَهُدُهُ خَدْرٌ مَقِرْاً

וּ ּאִמֶּר יִפְּמָּׁח אָל־זִקְּנֵי גִלְעָּׁד אִם־ מְשִׁילִּים אַמָּם אוֹתִי לְהִלָּחֵם בִּבְנֵי עַמּוֹן וְנְתַּן יְחֹנֶה אוֹתָם לְפָּנִי אָנֹכִּי אָהְנֵה לְבֶם לְרְאִשׁ:

ַניאַמְרָנּ זְקְּנֵירִגִּלְעָּר אָלִינִפְּתָּח יְחֹנְה יְהְיָה שׁמֵעַ בִּינוֹהִינִּי אָם־לְא כִּדְבְּרָךְ בֵּן נַעֲשֶׂה:

ַנַגָּלֶדִּ יִפְּמָּחֹ עִּם־זִקְנֵי גִלְעָּׁד וַיְשִׁימוּ הְעָם אוֹתַּוֹ עֲלִיהָם לְרַאִשׁ וּלְקָצִין יְהְנָה בִּמִּצְפֶּה: (פ)

ַלִּהִלְּחַ יִפְּמִּׁעְ מִלְאָבְּיִם אָלְ־מֶּלֶּךְ בְּּנִי מַּמְּוֹן לֵאמָר מַת־קֵּי וָלֶּךְ בִּי־בָּאִתָ אַלִּי בְּהַלְּחַם בְּאַרְצֶיי:

And the king of the children of Ammon answered unto the messengers of Jephthah: 'Because Israel took away my land, when he came up out of Egypt, from the Arnon even unto the Jabbok, and unto the Jordan; now therefore restore those cities peaceably.'

And Jephthah sent messengers again unto the king of the children of Ammon;

and he said unto him: 'Thus saith Jephthah: Israel took not away the land of Moab, not the land of the children of Ammon.

But when they came up from Egypt, and Israel walked through the wilderness unto the Red Sea, and came to Kadesh;

then Israel sent messengers unto the king of Edom, saying: Let me, I pray thee, pass through thy land; but the king of Edom hearkened not. And in like manner he sent unto the king of Moab; but he would not; and Israel abode in Kadesh.

Then he walked through the wilderness, and compassed the land of Edom, and the land of Moab, and they pitched on the other side of the Arnon; but they came not within the border of Moab, for the Arnon was the border of

And Israel sent messengers unto Sihon king of the Amorites, the king of Heshbon; and Israel said unto him: Let us pass, we pray thee, through thy land unto my place.

But Sihon trusted not Israel to pass through his border; but Sihon gathered all his people together, and pitched in Jahaz, and fought against Israel.

And the LORD, the God of Israel, delivered Sihon and all his people into the hand of Israel, and they smore them; so Israel possessed all the land of the Amorites, the inhabitants of that country.

ניֹאמֶר מָּלֶך בְּנִי־עַמֹּוּן אָל־מַלְאָבֵּי יִפְּמָּח בִּי־לְלַח יִשְׁרָאֵל אָת־אַּרְצִי בְּעַלְיָתִי מִמִּצְרַיִם מִאַּרְנִוּן וְעַד־תַּיַבָּל בְשְׁלְיִם:

ַ וַיַּאִמֶּר לֹוֹ כִּה אָמָר יִפְּמָָח לְאַ־לָקָח יִשְׁרָאֵל'אָת־אָּבֶץ מוֹאָב וָאָת־אֶבֶץ בְּנֵי עַמְּוֹן:

« בְּמִּדְבְּרִעְ מַדְיַם מִמִּצְרָיִם וַיִּבְאָ קְּדֵישְׁרִי מַ בְּמִּדְבְּרִעְ מַדְיַם מְמִּצְרָיִם וַיִּבְאָ קְּדֵישְׁרִי:

ײַשְׁלָח יִשְׂרָצֵל מַלְאָבָים ו אָל־מֶּלֶךְּ יִלְאִ שְׁמַעׁ מֵלֶךְ אֵלִים וַנָּם אָל־מֶלֶךְ מִיאָב שְׁלַח וְלָא אָבָּח וַיִּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בּמּדשׁ:

נילֵף בִּמִּדְבָּׁר נִיְּסְׁב אָת־אָבִיץ אָדִיםׁ רְאָר אָבָיץ מוֹאָב נִיּבָא מִמִּיְנִח־שָׁמָשׁ בְאֵּרְ בִּנְבָּרִל מוֹאָב בֵּי אַרְנִין וְּלְאִ־ מוֹאֲב:

ַנִּשְׁלַח יִשְׁרָאֵל מַלְאָבִׁים אָל־סִיחָוֹן מָלֶּךְ הָאָמֹרָי מֵלֶךְ הַשְׁבָּוֹן נַיָּאמֶר מְלֶּדְ הָשְׁבְּעִׁ נַעְּבְּרָה נָּא בְאַרְצְּךְּ עַּרִ

رِدْبَرَة جِرْبَعِت رِدْجُرُبُ مِن الْهُمَا الْهُرَا جَرْبِيدًا جَدِجِدًا يَرْهُوُلُهُ وَبَالًا هُمَا جَدًا يَوْفَا إِذْ هُنَا مِن اللَّهُ هُمَا الْهُرُاءِ فِي اللَّهُ اللَّهُ

- And they possessed all the border of the Amorites, from the Arnon even unto the Jabbok, and from the wilderness even unto the Jordan.
- So now the Lord, the God of Israel, hath dispossessed the Amorites from before His people Israel, and shouldest thou possess them?
- Wilt not thou possess that which Chemosh thy god giveth thee to possess? So whomsoever the Lord our God hath dispossessed from before us, them will we possess.
- And now art thou any thing better than Balak the son of Zippor, king of Moab? did he ever strive against Israel, or did he ever fight against them?
- While Israel dwelt in Heshbon and its towns, and in Aroer and its towns, and in all the cities that are along by the side of the Arnon, three hundred years, wherefore did ye not recover them within that time?
- I therefore have not sinned against thee, but thou doest me wrong to wat against me; the Lord, the Judge, be judge this day between the children of Israel and the children of Ammon.
- Howbeit the king of the children of Ammon hearkened not unto the words of Jephthah which he sent him.
- Then the spirit of the Lord came upon Jephthah, and he passed over Gilead and Manasseh, and passed over Mizpeh of Gilead, and from Mizpeh of Gilead he passed over unto the children of Ammon
- And Jephthah vowed a vow unto the Lord, and said: 'If Thou wilt indeed deliver the children of Ammon into my hand,
- then it shall be, that whatsoever cometh forth of the doors of my house to meet me, when I return in peace from the children of Ammon, it shall be the Lord's, and I will offer it up for a burnt-offering.'
- So Jephthah passed over unto the children of Ammon to fight against them; and the LORD delivered them into his hand.

- גג ניֵירְשׁׁי אָת בְּלְ־גְּבָּיִל הְאָמֹרִֵי מֵאַרְנִיֹּן יְשָׁדְ הַיַּבְּק יִמִּן הַמִּדְבָּר יְשָׁמִרִּי מֵאַרְנִיֹּן: נְּבְּ יְתְּיְהִי יְהְיְנְהוֹ אֵלְהֵי יִשְׂרָאֵל הְהוֹרִישׁ
- װְרְאָמִרִי מִפְּנִי עַפָּנִי עַפָּנִי שָּׁרְאֵלֵי הירְשֶׁנּי: הירְשֶׁנִּי:
- אַלְהֵינוּ מִפְּנֵינוּ אִיּחָוֹ נִירְשׁ: אִיחַוֹּ חִירְשׁ וְּאֵחׁ כְּלִ־אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהֹנְהַ אַלְהֵינוּ מִפְּנֵינוּ אִיחָוֹ נִירְשׁ:
- رة إلا في المراح مائط هوئا موجرام ها المراجعة
- جَשָׁבֵת יִשִּׂרָאֵל جָחָשָׁבֹּוֹן וּבִבְנוֹמִיהִ אַשֶּׁר עַל־יְבֵר אַרְנוֹן שָׁלִשׁ מֵאָוֹת שָׁנָת וְמַדְּוּעַ לְאִ־הִצֵּלְחָם בָּעָת תַּאָוֹת שְׁנָת
- ָרְאָנִכִי לֹא־חָמָאִתִּי לֶּדְּ וִּאַמְּׁה עַּשָׂה אָתָּי רְעָה לְהַלְּחָם בִּי יִשְׁפֹּט יְהְנָּה הַשׁפֵּט הַיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יּבֵין בְּנֵי עַמְּוֹן:
- نَظْظِه هُمْد هُرُك هُرِّين: (פ) ﴿ لَا لِمَ هُمُم قُرْكَ لَا هُرِينَا هُرِينَا هُرِينَا هُرِينَا هُرِينَا هُرِينَا هُرِينَا هُرِينَا هُرِينَا هُرِينَا هُرِينَا هُرِينَا هُرِينَا هُرِينَا هُرَايِنَا هُرَايِنَا هُرَايِنَا هُرَايِنَا هُرَايِنَا هُرَايِنَا هُرَايِنَا هُرَايِنَا هُرَايِنَا هُرَايِنَا هُرَايِنَا هُرَايِنِينَا هُرَايِنَا هُرَايِنَا هُرَايِنَا هُرَايِنَا هُرَايِنَا هُرَايِنَا هُرَايِنَا هُرَايِنَا هُرَايِنَا هُرَايِنَا هُرَايِنِ هُرَايِنِ هُرُنِينَا هُرَايِنَا هُرَايِنَا هُرَايِنِ هُرَايِنِ هُرَايِنِ وَمُؤْمِنِ هُرَايِنِ هُرَايِنِ هُرَايِنِ هُرَايِنِ هُرَايِنِ وَمُؤْمِنِ هُرَايِنَا هُرَايِنِ هُرَايِنِ وَمُؤْمِنِ هُرُانِ هُرَايِنِ وَمُؤْمِنِ هُرَايِنِ وَمُؤْمِنِ وَمُؤْمِنِ وَمُؤْمِنِ هُرَايِنِ وَمُؤْمِنِهُ وَمُؤْمِنِ وَمُؤْمِنِ وَمُؤْمِنِ وَمُؤْمِنِ وَمُؤْمِنِ وَمُؤْمِنِ وَمُؤْمِنِ وَمُؤْمِنِ وَمُؤْمِنِ وَمُؤْمِنِ وَمُؤْمِنِ وَمُؤْمِنِ وَمُؤْمِنِ وَمُؤْمِنِ وَمُؤْمِنِ وَمُؤْمِنِ وَمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنِ وَمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنِ والْمُؤْمِنِي وَالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنِي وَالْمُؤْمِنِي وَالْمُومِ وَالْمُؤْمِنِي وَالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنِي وَالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنِي وَالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنِي وَالْمُؤْمِنِي وَالْمُومِ وَالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنِي وَالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنِ وَالِمُوالِمُوالْمُومِ وَالْمُؤْمِ عُلِي مُلِمُومِ وَالْمُؤْمِ عُلِي مُعْلِمُ وَالْم
- ַ נַקְּהָר עַלִּיִּ יִּמְּמִּצְפָּּה גָלְעָּׁד עָּבָר אָת־מִצְפָּה הַגִּּלְעָּד וְאָת־מִנַּשָּׁה וְיַּעֲבֹר אָת־מִצְפָּה גַלְעָּד וּמִמִּצְפָּה גַלְעָּד עָבָר בְּנֵי עַמְּוֹן:
- « נִינִּוֹ מִמֵּן אֶת־בָּנֵי עַמִּוֹן בְּיָדֵי: « נִינִּוֹ מִמֵּן אֶת־בָּנֵי עַמִּוֹן בְּיָדֵי:
- ְנְבְיְנִעְ לַנְבִינְּעֵ וְנַהְּגֵּא אַׁמֶּב נִגָּא מִנַּלְנֵי. (פּ) לְפְּרָאִינְי בְּשִּיבָי בְשִׁלְנִם מִבְּנֵי תַּמִּוּן נְבִינִעְ בִּיִּנְנָת וְנִהְנִּיִּ בִּיִּתִּיִ
- בּ וּיַּעְבְר יִפְּתָּח אָל־בְּגֵי עַמְּוֹן לְחִגְּוָחִם בְּסְ וַיְּחְנָה יְחְנָה בְּיָדְיֹּ:

And he smote them from Aroet until thou come to Minnith, even twenty cities, and unto Abel-cheramim, with a very great slaughter. So the children of Ammon were subdued before the children of Israel.

נַיבֿם מִעֲרוֹעֵר ְנְעַר־בֹאָלִּ מִנִּית עָשָׁרֵים מְּיִר וְעַּדׁ אָבֵל בְּרָמִים מַבָּה גְּדוֹלָה מְאָד נַיִּבְּנְעוֹ בְּנֵרְ עַמְּוֹן מִפְּנֵי בְּנֵי ישְׂרָאֵל: (פ)

הפטרת בלק

The Haftarah is Micah 5:6 – 6:8.

And the remnant of Jacob shall be in the midst of many peoples, As dew from the Lora, as showers upon the grass, That are not looked for from man, Nor awaited at the hands of the sons of men.

And the remnant of Jacob shall be among the nations, in the midst of many peoples, As a lion among the beasts of the forest, As a young lion among the flocks of sheep, Who, if he go through, treadeth down and teareth in pieces, And there is none to deliver.

Let Thy hand be lifted up above Thine adversaries, And let all Thine enemies be cut off. .

And it shall come to pass in that day, saith the Lord, That I will cut off thy horses out of the midst of thee, And will destroy thy chariots,

And I will cut off the cities of thy land, And will throw down all thy strongholds;

And I will cut off witchcrafts out of thy hand; And thou shalt have no more soothsayers;

And I will cut off thy graven images and thy pillars out of the midst of thee; And thou shalt no more worship the work of thy hands.

And I will pluck up thy Asherim out of the midst of thee; And I will destroy thine enemies.

And I will execute vengeance in anger and fury upon the nations, Because they hearkened not.

Hear ye now what the LORD saith: Arise, contend thou before the mountains, And let the hills hear thy voice.

- ئېزىر، ئېتات: (פ) مَرْشِد ئَيْشِد לِيمَـائِيْنِ خِلْجِيْنِ لَرِيْ يَرْتَارِ دِلْجِيْنِ خِشْد رِيمَـائِيْنِ خِلْجِيْنِ لَرْيِّ يَرْتَارِ دِلْجِيْنِ بِيْقِيْنِ رَقِيْنِ يَعْرِيْنِ فَلْكِيْنِ
- וְהָנִה שְׁאֵרִית יַעַּלִּב בָּגּיִּם בְּקָרֵב כְּבְפִּיר בְּעֶּרְבִי־צָּאוּ אֲשֶׁר אָם־עְבָר וְהָמָס וְשְׁבֵּרְ
- יפרת: • קלם ידה על־ציניף וְכְל־צֹּינָהָיים • מַלִּים יַּבְיּ
- פּ וְהָנֶה בִּיּוֹם־הַהוּאׁ נְאָם־יָהְנֶׁה וְהְכָרַתֵּי סּוּסֶיף מִקְרְבֶּּוְה וְהַצְּבָרְתָּי מַרְבְּבֹתֵּיף:
- מְבְבְּבֵּנְנְיִּ: יי וְעִיכְׁוַעֵּיִּ מִּבְׁוֹ אַּבְאֵבְׁ וְעִבְּסַעִּיִּ כִּּלְ_
- יְהִינְיבְלְבֵּ: " נְהַלְרָמָּו בְּשָׁפָּים מִיְּנָדְרָ וְמִמְיָנָנִים לְאָ
- لْمِ≽ِـنۿٰڡۤتَڷٮ مُبِد خُمَمُٓهُد نُدُنك: ™ ئنځدۀ، ځ٥،څْنك نم≌حبګنك مظلڅك
- מְבֶּינְבּ: מּ וֹלִימָאִינִּי אָּמִּיבִינִּיבִּ מִפְּרָבִּיִּבּ וִימָאָמִוֹיִנִיּיִ
- ין וְעְשְׁיִהִי בְּאָף יבְחַמֶּה נָקָם אָת־הַגּוֹיָם אַשֶּׁר לְאִ שְׁמֵמִי: (פּ)
- שָׁמְעִנּילָא אָת אַשֶּׁר יְהְנָה אַמֶּר קָּוּם בּיב אָת־הָהְיִם וְתִּשְׁמָעִנְנְה הַנְּבְעָּוֹת הילתי

ı:ΙΛ

Hear, O ye mountains, the LORD'S controversy, And ye enduring rocks, the foundations of the earth; For the LORD hath a controversy with His people, And He will plead with Israel.

O My people, what have I done unto thee? And wherein have I wearied thee? Testify against Me.

For I brought thee up out of the land of Egypt, And redeemed thee out of the house of bondage, And I sent before thee Moses, Aaron, and Miriam.

O My people, remember now what Balak king of Moab devised, And what Balaam the son of Beor answered him; From Shittim unto Gilgal, That ye may know the righteous acts of the LORD.

"Wherewith shall I come before the Lord, And bow myself before God on high? Shall I come before Him with burnt-offerings, With calves of a year old?

Will the Lord be pleased with thousands of rams, With ten thousands of rivers of oil? Shall I give my first-born for my transgression, The fruit of my body for the sin of my soul?

It hath been told thee, O man, what is good, And what the Lord doth require of thee: Only to do justly, and to love mercy, and to walk humbly with thy God.

- שׁמְשָׁנִי הָרִים אָת־רֵיב יְחִוֹּח וְחָאֵתָנִים מַּוֹסְבֵי אָבֶץ בֵּי רֵיב לִיחֹנָת שָם־עַּמִּי וְשָם־יִשְּׂרָאֵל יִתְּוַבֶּח:
- د עמי מֶה־עָּשִׂיהִי לְךָּ יִּמָה הֶלְאֵתִיִּדְ עֲנָה בְּי:
- ל פָּר הַעֵּלִלִיף מָאָרֵץ מִצְּרָיִם וּמִבָּית בְּרָרִם פְּדִיתִיף נָאָשְׁלָּח לְפִּנֶּיף אָת השה אַהְלִיף מָאָרֶץ מִצְּרָים יִמְבָּית
- עַמִּי וְבְרַ־נָאׁ מַה־יָּעַץ בָּלָל מֵלֶךְ מוֹאָׁב ימָה־עָנָה אֹקוֹ בִּלְעָם בָּן־בָּעֵּוֹר מִן־ הַשִּׁמִים עַר־הַגִּלְנְּל לְמַעַן הַעַּת צִּדְקוֹת יְהְוָה:
- ، בּמָּהֹ אַסַבֵּם יְהִנְה אִכָּף לֵאלֹהֵי מָרָוֹם הַאָּסַדְּמֵנִּי בְעּוֹלְוֹה בִּעַּנְלִים בְּנֵי שָׁנְה:
- בְּמְּנִגְ תַּמְּאָט וַפְּמֶּג: זַּבְיְרֵגְ הַּמְּמְּג הַצְּיֵלְפָּג אָּגְלְפָּג אָנְלְיִם בְּרֶבְבָּנִע בְּמִלְנִי הַמְּאָט וַבְּאָלְפָּג אָנִלְיִם בְּרֶבְבָּנִע
- הגיר לְךְּ אָרֶם מַה־מָּיֹב יִּמֶה־יִהוֹּה * דּיֹבֵשׁ מִמְּדִּׁ בֵּר אִם־עֵשָׂיִה מִשִּׁפְּמֹ יְצַהֲבַת הֻסֶר וְהַצְּנֵעַ לֻכֶּה עִם־ אֱלֹהֵיךּ: (ס)

הפטרת פינהס

The Haftarah is I Kings 18:46 – 19:21. If it is after the 17th of Tammuz, read the Haftarah on page 212 instead.

I:XIX

And the hand of the Lord was on Elijah; and he girded up his loins, and ran before Ahab to the entrance of Jezreel.

And Ahab told Jezebel all that Elijah had done, and withal how he had slain all the prophets with the sword.

יוְרְשֶׁאלְנִי: מְּנִיְנְיִנְיִ נִיְּנְבְאֹ לְפָּנֵרִ אַּנִאְּבְ מַּגַ־בַּאֲבֶּר יְיִּחִאְאֵ נְיַבְיִנְיִנְיִנְיִנְ בִיִּלְבְּׁנִי נִיְשָׁנֵּטְ אָלִבְאָּבִ מַּגַ־בַּאֲבֶּרִי

Then Jezebel sent a messenger unto Elijah, saying: 'So let the gods do [to me], and more also, if I make not thy life as the life of one of them by to-morrow about this time.'

And when he saw that, he arose, and went for his life, and came to Beer-sheba, which belongeth to Judah, and left his servant there.

But he himself went a day's journey into the wilderness, and came and sat down under a broom-tree; and he requested for himself that he might die; and said: 'It is enough; now, O LORD, take away my life; for I am not better than my fathers.'

And he lay down and slept under a broom-tree; and, behold, an angel touched him, and said unto him: 'Arise and eat.'

And he looked, and, behold, there was at his head a cake baked on the hot stones, and a cruse of water. And he did eat and drink, and laid him down again.

And the angel of the LORD came again the second time, and touched him, and said: 'Arise and eat; because the journey is too great for thee.'

And he arose, and did eat and drink, and went in the strength of that meal forty days and forty nights unto Horeb the mount of God.

And he came thither unto a cave, and lodged there; and, behold, the word of the Lord came to him, and He said unto him: 'What doest thou here, Elijah?'

And he said: 'I have been very jealous for the LORD, the God of hosts; for the children of Israel have forsaken Thy covenant, thrown down Thine altars, and slain Thy prophets with the sword; and I, even I only, am left; and they seek my life, to take it away.'

And He said: 'Go forth, and stand upon the mount before the Lord's And, behold, the Lord passed by, and a great and strong wind rent the mountains, and broke in pieces the rocks before the Lord's, but the Lord was not in the wind; and after the wind an earthquake; but the winds mearthquake; but the winds and strength of the Lord winds with the winds was not in the winds with the lord with the lord was not in the carthquake; but the lord was not in the earthquake;

נִתִּשְׁלֵח אִינָבֶל מִלְאָּף אָל־אֵלִיָהוּ לֵאמָר בְּה־יַנִּשְׂיּן אֵלְהִים וְבָּה יְיִסִבּּוּן בְּי־בְעֵּת מָחָר אָשִׁים אָת־נַבְּשָׁוּ בְּנָבָשׁ אַתַר מַהֶם:

ַּ נַּיְבְא נַיְּלֵם נַיּלְבְ אָלְ-נַפְּשְׁי נַיָּבְא בָּאָר אָבִיע אַשְׁר לִיהוּדְה נַיַּבָּא אָלִ-נַפְשְׁי נַיָּבְא בָּאָר

וְהָוּא־הָלֵךְ בַּמִּדְבָּרִ צֵבֶרְ יֹּוֹם וַיָּבֹא • וַנִּשֶׁב מַּחַת רַהָם (כ׳ אחת)[ק׳ אֶהָר] וַנִּשְׁצָל אֶת־וַפְשׁוֹ לַמֹנִת וַנִּאִמֶרוּ רַב עַמְּה יְהוֹה קַח וַפְשׁׁי בִּי־לֹא־שָּוֹב אָנֹכִי מַצְּבֹתֵי:

נישְׁכַּבֹ נִיּישֵׁן מַּחַת רָּמָם אֶחֲד וְהַנֵּה־זֶה מַלְאָדְּ נִגַשַּׁ בֹּו נִיִּאִמֶּר לֻוֹּ קִּים אֶבְוֹל:

וֹאַפַּטִע מְגִים וּנִּאָכֹל וּנְּמִּשׁׁ וּנִּמִּבְ וּנִמְּבֶּב: נּיבֶּס וֹטִינִּע מִנִּאָכַל וּנְמִּשׁׁ וּנִּמִּבִּי

ַ וַּלְּשְׁבֻ מַלְאָּׁב יִּהְוָּה ו שִׁנִית וּנִּמּ בֹּוּ יַלְּשְׁבֻ מַלְאָּב יִהְיָּה ו שִׁנִית וּנִּמּ בַּוּ

ְ נֵיֶּקְם נֵיֵּאׁכַל נֵיִּשְׁתָּה נֵיֵּלֶךְ בְּכָּתִוּ הְאֲבִילֶּה הַהִּיא אַרְבָּעָים יוֹם וְאַרְבָּעָים לְיָלְה עָּד הַר הְאֱלֹהָים חֹרֶב:

ניָבא־שָׁם אָל־הַמִּעָּרֶה ניָלֵן שָׁם וְהַנָּה דְבָר־יְהֹנְהֹאֵלִיו נַיִּאִטֶּר לֹּוֹ מַה־לְּוְּ פִּה עליבי.

וּ^גֹאמָר ׁ קַנֹּא קְנָאָרִי לַיִּחֹזָָהִוּ אֱלִהֵי אַ צְּבְאָנִת בְּי־עִּזְבָּוּ הָרְׁסִּי וְאָת־נְבִיאָּיִרְ הָרְנִּי בֶּחָהֶרְ הָרְׁסִּי וְאָת־נְבִיאָיִרְ אָת־נַפְּשָׁי לְקַחְהֵּה:

וּיֹאִמֶר צֵא וְעִמֵּדְהָ בָּהִר ֹלִפְּנֵי יִהוָֹה וְהִנֵּה יְהְוָה עֹבֶׁר וְרָיִם גִּדִילְה וְחִזְּק מְפְּרֵל הָרִים יִמְשִׁבֶּר סְלְעִים לִפְּנֵי יְהְנְה לְא בְרָעַשׁ יְהְוָה וְאַחָר הְרֹיִם דַּעַשׁ לְא בְרַעַשׁ יְהְוָה:

and after the earthquake a fire; but the ${\rm LOR}\, \nu$ was not in the fire; and after the fire a still small voice.

And it was so, when Elijah heard it, that he wrapped his face in his mantle, and went out, and stood in the entrance of the cave. And, behold, there came a voice unto him, and said: 'What doest thou here, Elijah?'

And he said: 'I have been very jealous for the Lord, the God of hosts; for the children of Israel have forsaken Thy covenant, thrown down Thine alters, and slain Thy prophets with the sword; and I, even I only, am left; and they seek my life, to take it away.'

And the LORD said unto him: 'Go, return on thy way to the wilderness of Damascus; and when thou comest, thou shalt anoint Hazael to be king over Aram;

and Jehu the son of Nimshi shalt thou anoint to be king over Israel, and Elisha the son of Shaphat of Abel-meholah shalt thou anoint to be prophet in thy room.

And it shall come to pass, that him that escapeth from the sword of Hazael shall Jehu slay, and him that escapeth from the sword of Jehu shall Elisha slay.

Yet will I leave seven thousand in Israel, all the knees which have not bowed unto Baal, and every mouth which hath not kissed him.

So he departed thence, and found Elisha the son of Shaphat, who was plowing, with twelve yoke of oxen before him, and he with the twelfth; and Elijah passed over unto him, and cast his mantle upon him.

And he left the oxen, and ran after Elijah, and said: 'Let me, I pray thee, kiss my father and my mother, and then I will follow thee.' And he said unto him: 'Go back, for what have I done to thee?'

And he returned from following him, and took the yoke of oxen, and slew them, and boiled their flesh with the instruments of the oxen, and gave unto the people, and they did eat. Then he arose, and went after Elijah, and ministered unto him.

ְוּאַחַר הָרַעִּשׁ אֵשׁ לָא בְאֵשׁ יְהֹוָה וְאַחַר הְאֵשׁ קוֹל דְּמְמֶה דַּמֶּה:

ַנִיְהֵיו בִּשְׁמִׁעַ אֵלִיָּהוּ נַיְּלֵט פָּנָיוֹ בְּאַדִּרְהֹּוֹ נַיֵּבֵּא וַיַּעַמִּׁד פַּתַח תַמִּעְרֶת וְהַנָּה אֵלִיוֹ לְּוֹל נַיְּאִמֶּר עַה־לְּוְּ פָּה אֵלִיֶּהוּ:

ניאטָר קנא קנאסי ליחנָהו אָלײַר אָת־מִּוְבְּחֹתֵּיךְ הָלְסִּי וְאָתּ־נִיבִּקְשָׁי אָת־מִּוְבְּחֹתֵיךְ הָלְסִּי וְאָת־נְּבִיאֶיךְ אָת־נַּפְשָׁי לְקַחְתֵּיה (ס)

הַנְּאָמֶר יְהֹנְת אֵלֶיו לֵךְ שִׁיִּר לְדַרְבְּרָּ מִרְבָּרְה דַמְּשֶׁל יּבְאָה יִמְשִׁהְתָּ אָת־ הַנְּאָמֶר יְהְוֹלְ

מִטוּגְיָט שׁמְׁמֵּט לְּנָּבִּיא שַּטִּטֵּינִּבּ: 'מְּנִאָּׁלְ וֹאִטַ־אֵּלְיִמְּת פּֿוֹ_מִּפַּׁתְ מִאִּבָּלְ וֹאִטְ יִנִיּא בּוֹ_נִמְמָּי שִׁמְׁמָּט לָמֵלְוּ מַּלִ

ְּוְהַנְּמִלְהַ מִּמַבְרֵה נִהָּא יָמָיִת אֶלִישְׁע: יְהְיָה הַנְּמְלְטַ מֵתֶבֶר הַזְאֵל יָמֵית יֵהְיּא

ڶڿڔۦڽۊ۪ٮۼٙۺٛٮڂؚۼۦؗڗ۬ۺٙڟڂڹ ڂڔۦڽٙۊڶڿڹڡۼۺٛۮڂۼۦڂڶڡڔڂؚڿٙۄٙڂ ڶؽۺۼڶڽ۫؞ڂڹۺؙڶۼڂ۪ۺڟڂؿٙٮۼڂؚۊ؞ڡ

נַילָּךְ מִשְּׁם נַיִּמִלְּא אָת־אָלִישָׁע בָּן־שִׁפְּטִּ וְהָוּא הֹשְׁנֵים הַעְּשָׂר נַיַּעְּבָּר אַלִּיָּהוֹ לְפָּנְיִּ הַיִּא בִּשְׁנֵים הַעְּשָׂר נַיַּעְבָּר אַלִּיָּהוֹ לְפָּנְיִּוּ הַיִּשְׁלְּךְּ אַנַּרְהָיִּ

וִיִּשְׁר מֵאַחַלִּיו וִיּקַח אָת־צָּמָד הַבְּקֵר וּיִּחְּ לְעָם וַיּאַבֻלִּי הַבְּקָר בִּשְּׁלֶם הַבָּשָּׁר צֵלְּיָהוּ וְיָשֶׁרְתֵּהוּ: (פ)

REUFR GUIR

The Haftarah is Jeremiah 1:1 – 2:7. This Haftarah is always read the first Shabbat after the 1716 of Tammuz.

THE WORDS of Jeremish the son of Hilkish, of the priests that were in Anathoth in the land of Benismin.

to whom the word of the Lord came in the days of Josiah the son of Amon, king of Judah, in the thirteenth year of his reign.

It came also in the days of Jehoiakim the son of Josiah, king of Judah, unto the end of Ine of Judah, unto the carrying away of Jerusalem of Judah, unto the carrying away of Jerusalem

And the word of the Lord came unto me, saying:

Before I formed thee in the belly I knew thee, And before thou camest forth out of the womb I sanctified thee; I have appointed thee a prophet unto the nations.

Then said I: 'Ah, Lord Gov! behold, I cannot speak; for I am a child.'

But the LORD said unto me: Say not: I am a child; For to whomsoever I shall send thee thou shalt go, And whatsoever I shall command thee thou shalt speak.

Be not afraid of them; For I am with thee to deliver thee, Saith the Lord.

Then the Lord put forth His hand, and touched my mouth; and the Lord said unto me: Behold, I have put My words in thy mouth;

See, I have this day set thee over the nations and over the kingdoms, To root out and to build, and And to destroy and to overthrow; To build, and to plant.

- ה דְּבְּרֵי וִדְּטְּיָה בָּעִּיִה בָּאָרֶץ בִּיִּנְמָו: הַבְּהָנִים אֲשֶׁר בַּעִּנְהוֹת בָּאֶרֶץ בִּיִּנְמִוּ: ייים ביים אָשֶׁר בַּעָּיָה בָּאָרָיוּ מָלְי
- , אַשָּׁר הָיָה דְבַר־יִּהֹוָה אֵלֶּיו בִּימֵי יאשׁיָהוּ בֶּן־אָמִוֹן מֵלֶה יְהוּדָה בִּשִּׁלֹשׁ־ עִשְׁרֵה שְׁנָה לְמְלְכְוּ:
- ַנִיָהִי בִּימֵי יְהוֹיָקִים בָּן־יֹאִשִּׂיָהוּ מֵלֶךּ יְהוּדְה עַד־הֹם עַשְׁתֵּי עָשְׁרֵה שְׁנְה לְצִּדְקִיָּהוּ בָּן־יֹאִשִׁיָּהוּ מֵלֶּךּ יְהוּדְה עַד־גְּלְוֹת יְרוּשְׁלָם בַּתִּדֶשׁ הַחֲמִישִׁי: (פ)
- + וִיְהִי דְּבַר־יְּהְנֻה אֵלַי לֵאִלְּר:
- , נאַמַר אַהַתֹּ אֲדֹנֵי יָהוֹה הַנֵּה לְאִ־יָּדִיְמִּתִּי דַּבֶּר כִּי־נַעַּר אֲנְׁכִי: (ס)
- בְּלְאַמֶּׁר אָבּוּוּ מְּבָּוּה אָהָלְחַוּיִ מֵלְוּ וֹאָת בּי מַלְבַבְּלְאַמֶּר אָמֶּלְחַוּיִ מֵלְוּ וֹאָת נֵּיִאִמֶּר וְחִוֹּיִ אֵלְ. אַלְ-מִאָּמֶר נַמִּר אָנָכִי
- לְטַבּּלְנֵב נֹאָם נְטַנֶּט: * אַּכְשַׁננֵא מִפּׁנִנִיטִם פּֿנַאִטַּנַּ אָנָּנִ
- ַנִיּשְׁלְח יְהֹנְתׁ אֶת־יָדִוֹ וַיַּגָּע עַל־פִּי נִיּאִמֶר יְהֹנְתֹ אֵלֵי הַנָּה נְתַהִּי דְבָּרָי בְּפִּיף:
- ְּלְנְׁמִּוְתֵּ: (פּ) בְלְנְׁמִוְתֵּ: (פּ)

- Moreover the word of the Lord came unto me, saying: 'Jeremish, what seest thou?' And I said: 'I see a rod of an almond-tree.'
- Then said the Lord unto me: 'Thou hast well seen; for I watch over My word to perform it.'
- And the word of the Lord came unto me the second time, saying: 'What seest thou?' And I said: 'I see a seething pot; and the face thereof is from the north.'
- Then the LORD said unto me: 'Out of the north the evil shall break forth upon all the inhabitants of the land.
- For, lo, I will call all the families of the kingdoms of the north, saith the Lord; and they shall come, and they shall set every one his throne at the entrance of the gates of Jerusalem, and against all the walls thereof round about, and against all the cities of Judah.
- And I will utter My judgments against them touching all their wickedness; in that they have forsaken me, and have offered unto other gods, and worshipped the work of their own hands.
- Thou therefore gird up thy loins, and arise, and speak unto them all that I command thee; be not dismayed at them, lest I dismay thee before them.
- For, behold, I have made thee this day a fortified city, and an iron pillar, and brazen walls, against the whole land, against the kings of Judah, against the princes thereof, against the priests thereof, and against the pople of the land.
- And they shall fight against thee; but they shall not prevail against thee; For I am with thee, saith the LORD, to deliver thee.
- And the word of the Lord came to me, saying:
- Go, and cry in the ears of Jerusalem, saying: Thus saith the Lor D: I remember for thee the affection of thy youth, the love of thine espousals, how thou wentest after Me in the wilderness, in a land that was not sown.

- ניהי דְבַר־יְחוָה מֵצַלִּי לֵאמֹר מָה־צַּתָּה רֹאָה יִרְמְיָהוּ נְאֹמַר מַקָּל שְׁקֵּד צֵּנָי רֹאֶה:
- ™ ניַאמֶר יְהוָהָ אֵלֵי הַישְבְּהָ לִרְאָוֹת בִּי שׁקֶר אֲנֵי עַל־דְּבְרֵי לַעֲשׁתְוֹי (ס)
- ני וַיְהִי דְבַר־יְחְנָה וּ אֵלִי שׁנָיה לֵאמֹר מָה אַמָּה רֹאָה נְאִׁמָּר סָיר נְפֹּוּתַׁ אֲנָי רֹאָה וּפְּנָיוּ מִפְּנֵי צְפְּוֹנָה:
- מַל כְּלְ-יִשְׁבֵּי, הַאֶּבֶּין הִפְּתַּה זִי נִיּאָמֶר יְהַוְהַ אָלֵי, מִצְּפּוֹן הִפְּתַּה הָרִי
- בֵּיו הִנְיֵי קֹבֵא לְבֶל־מִשְׁפְּחָוֹת מַמְלְכָּוֹת צְפִּוֹנָת נָאָם־יָחְנָּת הַבְּאִי וֵנְחָנִי אָישׁ בִּסְאִׁוֹ פֵּתַחוּ שַׁצְּרֵי יְרוּשְׁלַם וְעָל בְּלִ־ חוֹמֹמִיהַ סְבִּיב וְעַל בְּל־עָּרֵי יְחוּדֶח:
- ، אָאָר עַּזְבּוּנִי וַיְקִפּׁרִיּ לֵאִלְיָרִם אָּתֵרִים אָאָר עַזְבִּוּנִי וַיְקִפְּרִיּ לֵאִלְיָרִם וְיִּשְׁרֵינִי אָתִרִים:
- מַטַע מִפְּנִיטֶּם פֵּּוֹ_אַטַטְּנֵּב נְלַבְּנִיטֵּם: אָלְיִטְם אָנַ כִּלְ_אָאָר אִנְכִּי אָצָּנִיְדְ אַלְ מַטַעְ מִפְּנִיטֶׁם פֵּּוֹ_אָאָנָר וִּלְמָּהָ וִדִּבְּרָהָ
- נאַנִּי הִנַּה נְתַתֵּיף הַיֹּוֹם לְעָּיר מִבְצָּר יִלְעַמָּיִּר בַּרְזֶלֵ יִלְחֹמִוֹת נָחִשֶׁת עַלֹ בְּלִ־הָאָהֶץ לְעַלְבֶּי יְהִיּדְתֹ לְשָׁהֶיהִ לְכֹהַנֵיְהִ יִּלְעָם הָאֶהֶץ:
- ייו ניָהִי <u>דְבַר־יְהְוְהְ אֵלַי לֵאִלְּור:</u>
- הַלֵּךְ וָקְרָׁאִהָּ בְּאָוָנִי יִרוּשָׁלֵם לֵאִמֹר בְּמִּרְיִךְ אַהֲבָת בְּלִּוּלְתָּיָךְ לֶבְתֵּךְ אֲהָרִי בְּמִּדְבְּר בְּאֶבֶת בְּלִּוּלְתִּיְךְ לֶבְתַּרְ

Israel is the LORD'S hallowed portion, His first-fruits of the increase; all that devour him shall be held guilty, evil shall come upon them, saith the LORD.

קָּדָשׁ יִשְּׂרָאֵל לַיהֹוְה רֵאִשִּׁית הְּבִּיאָּתִה בְּלְ־אִּכְלְיִי יָאִשְׁמִי רָעָָה הָבָא אֲלִיהָם נְאָם־יְהְוְה: (פּ)

הפטרה מסעי

The Haftarah is Jeremiah 2:4 – 2:25 & 3:4 – 3:4. Read this Haftarah even on Rosh Hodesh. The Rosh Hodesh Maftir is still read, on page ??.

Hear ye the word of the Lord, O house of Jacob, and all the families of the house of Israel;

Thus saith the LORD: What unrighteousness have your fathers found in Me, that they are gone far from Me, and have walked after things of nought, and are become nought?

Meither said they: 'Where is the Lord that brought us up Out of the land of Egypt; that led us through a land of deserts and of pits, through a land of drought and of the shadow of death, through a land that no of the shadow of death, through a land that no man passed through, and where no man dwelt?'

And I brought you into a land of fruitful fields, to eat the fruit thereof, and the good thereof; but when ye entered, ye defiled My land, and made My heritage an abomination.

The priests said not: 'Where is the LORD?' And they that handle the law knew Me not, and the rulers transgressed against Me; the prophets also prophesied by Baal, and walked after things that do not profit.

Wherefore I will yet plead with you, saith the Lord, and with your children's children will I plead.

For pass over to the isles of the Kittites, and see, and send unto Kedar, and consider diligently, and see if there hath been such a thing.

Hath a nation changed its gods, which yet are no gods! But My people hath changed its glory For that which doth not profit.

Be astonished, O ye heavens, at this, and be horribly afraid, be ye exceeding amazed, saith the Lord.

יי שְׁמְעִּי דְּבָר־יְחִוֹּה בֵּית יַעֵּקִׁב וְבֶּלִּר מִשְׁפְּחִוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל: בַּחוּ אַמַר יְחִוֹּה מַת־מָּצְאִי אֲבוֹתַיכֶם

ִבִּי שְׁנֵל בִּי רְחַקוּ מִשְּלְיִׁ נַיֵּלְכָּר אַחַרֵּי תַחֶבֶל נַיֶּחְבֵּלוּ: נְלְאׁ אֲמֵרֹר אַנֵּח יִחְנְּח תַמַּעֲלֶח אַתַנּי

וְלֵאׁ אֵמְרֹוּ אַיֵּה יִהֹיָה הַמִּעָּלָה אֹמָנוּ מִאָּהַץ מִצְּהָיִם הַמּוּלִיף אֹתְנוּ בַּמִּרְבָּר בְּאָהֶץ עַּרְבָה וְשׁוּחָה בְּאָהֶץ צִּיָּה יְשָׁב אָדֶם שֶׁם:

אּבְּגְּי וְנְּעֵׁלְטִי מִּמְטֵּׁם לְטִוָמִּדֶּע: פּבְיֵּטִׁ וְמִּדְּצִי וְטִּׁהָאִי וֹטִׁמָּאִּי אָטַ יִּאְלָיִא אָטַבְׁם אָלִ-אָנִ וֹטִּמָּאִי אָטַבִּ

הַפֹּהַנִּים לָא אֵמְרוּ אַיֵּה יִהֹנָה וְהִפָּשָׂי הַתּוּרָה לָא יְדְעִּנִי וְהָרִעָּים פָּשִׁעוּ בִּי וְהַנְּבְאִים נִבְּצִּוּ בַבַּעַל וְאַחֲרֵי לְאַ־ יוּעֶלוּ הְלֶבוּ:

פֿוֹ, בֹוֹכֵם אֹבׁ,כֵּ: • לַכְּוֹ הָּב אֹבַּוֹב אִטַּׁכֵם וֹאָם_וֹבוֹנְצִי וֹאָטַ_

י בּי עִּבְרֵּי אָגַי כִּתִּיִם וּרָאָוּ וְקַדֶּר שִׁלְחָוּ וְחְתְּבּוֹּנְנִי מְאָׁר וּרְאָׁי חֵן חָיְמָה כְּוֹאָת:

ְּנְמְּמֵּׁנְ עֵמֶּנְרְ בְּּבְנְאִ נְיִמֶּנְלְ: □ הַחַיִּמֶּנִר גִּיִּלְ אֶבְנְיִנִם וְּחֵמָּה לָאֵ אֶבְנַנִים

ָּ שְׁמִּנִי שְׁמֵּנִים מַּלְ־זָאִת וְשִּׁעֵּרָנִי חְרֶבָנִ מְאָׁד יִי שְׁמִנִי שְׁמָנִים מַלְ־זָאָת וְשִּׁעֲרָנִי חְרֶבָנִי מְאָד

For My people have committed two evils: They have forsaken Me, the fountain of living waters, and hewed them out cisterns, broken cisterns, That can hold no water.

is he decome a prey: is he a home-doth slave? Why

The young lions have roared upon him, and let their voice resound; and they have made his land desolate, his cities are laid waste, without inhabitant.

The children also of thy head.

upon the crown of thy head.

Is it not this that doth cause it unto thee, that thou hast forsaken the Lord thy God, when He led thee by the way?

And now what hast thou to do in the way to Egypt, to drink the waters of Shihor? Or what hast thou to do in the way to Assyria, to drink the waters of the River?

Thine own wickedness shall correct thee, and thy backslidings shall reprove thee: Know therefore and see that it is an evil and a bitter thing, that thou hast forsaken the Lora God, neither is My fear in thee, Saith the Lord God of hosts.

For of old time I have broken thy yoke, and burst thy bands, and thou saidst: 'I will not transgress'; upon every high hill And under every leafy tree Thou didst recline, playing the harlot.

Yet I had planted thee a noble vine, Wholly a right seed; How then art thou turned into the degenerate plant Of a strange vine unto Me?

For though thou wash thee with nitre, and take thee much soap, yet thine iniquity is marked before Me, saith the Lord Goo.

How canst thou say: 'I am not defiled, I have not gone after the Baalim'? See thy way in the valley, know what thou hast done; thou art a swift

בּי־שְׁתִּים רָעִיֹת עָשָׂר עַמָּי אָתִּי עָּיָרִי עַיְבֹּי מְקַּוֹרו מַיִם חַיִּים לַחָצָּב לָחָם בּאַרֹוֹת בּאַרֹת וִשְׁבְּרִים אֲשֶׁר לְאַ־יָבֶלוּ חַמֵּיִם: הַעְּבֶּר יִשְּׁרְאֵל אָם־יָלִיד בַּיִת הָוּא

نِ עַלְיוֹ יִשְׁאֵנֵוּ כְפִּוֹיִם נְחָנִוּ קוֹלָם וַיִּשְׁיִחּ אַרְצוֹ לְשַׁמְּח עְבֶיִי (כ׳ נצתח)[ק׳ بِ עְלְשִׁנְּיִי יִשְׁבִּי

מקוע קוו לבו:

، נִם־בְּנִי־נִוְף (כ׳ ותחפנס)[ק׳ וְתַחְפַּנְתֵסׁ] יִרְעִיּוְיְ קְּרְלָר:

הַלוֹא־זָאׁת מַעֲשֶׂת־לֶּוֶדְ עָּזְבֶרְ אֶת־יְתְוָה אֱלֹהַיְךְ בְּעֶת מוּלְבֶךְ בַּהֲהֶךְ:

بْعْضَد מַה־לָּדְּ לְזֵבֵבֶף מִצְּבַיִם לִשְׁתִּוֹת מֵי שָׁתִּוֹר וּמַה־לָּדְ לְזֵבֶבֶּף צִּשִּׁוּר לְשְׁתִּוֹת מֵי נְבֶר:

ښرفتك چېښد. «جَابَرَه نَهُم حَبَدِير هَزَاد نِهِه هَدَابَيْ «جَابِرَه نِهُمْ جَدَيِه نِفِد هِزَاد نِهِه هَدَابَيْد پيښ چېښه

בֵּי מִעוֹלֵם שְׁבָרָהִי עָלֵּדְּ נִתַּקְהִיׂ מוֹסְרוֹתִׁיִּךְ וַהֹאִמֶּרִי לָא (כ׳ אעבוד)[ק׳ אָמֶבְוֹר] בֵּי עַל־בָּל־ גִּבְעְׁה גְּבֹהָה וְתַּחַתׁ בְּל־עֵץ רַעַּנְּן אַהְ צַעֶּה זְנֵה:

نْ لَمْنَادِ رَفَمُنَادَ مَنِدَا بَرُهُا زَجَدَيْد: * نُمْنَحْرِ رَفَمُنَادَ مَنِدًا خُذُك يُلَام هُمُنَا

בֵּר אִם־הְּכַבָּסִי בַּנָּמָר וְתַרְבִּי־לֶּךְּ בֹרֵית נְכְמָם עֵּוֹנֵרְ לְפָּנִי נְאָם אֲדֹנָי יֵחוְׁה:

אָרְךְ האִמְרָי לֵאׁ נִטְמָאָתִי אַחָרֵי הַבְּעָלִים לָאׁ חָלֵּכְתִּי רָאָי דַרְבֵּּךְ בַּנָּיְא דְּרֶבֵיתַ:

A wild ass used to the wilderness, that snuffeth up the wind in her desire; her lust, who can hinder it? All they that seek her will not weary themselves, in her month they shall find her.

Withhold thy foot from being unshod, and thy throat from thirst; but thou saidst: 'There is no hope; No, for I have loved strangers, and after them will I go.'

As the thief is ashamed when he is found, so is the house of Israel ashamed; they, their kings, their princes, and their priests, and their prophets;

Who say to a stock: 'Thou art my father', and to a stone: 'Thou hast brought us forth', for they have turned their back unto Me, and not their face; but in the time of their trouble they will say: 'Arise, and save us.'

But where are thy gods that thou hast made thee? Let them arise, if they can save thee in the time of thy trouble, for according to the number of thy crites Are thy gods, O Judah.

Didst thou not just now cry unto Me: 'My father, Thou art the friend of my youth.

פָּרָהוּלְמָּרִ מִיְבְּׁר בְּאַנָּת (כ׳ נפשוֹ)[ק׳ נִפְשְׁהֹ] שְׁצִּפָּה רֹּוּחַ תַּצִּנָּתָה מֵי יִשִׁיבָנָה בְּלְ־מְבַקְשִׁיֹתָ לָא יִישְׁפוּ בְּחְרְשָׁה יִמְצְּאִנְּהְ:

בּּי־אַתַבְּהִי זְרֵים וְאַחֲבִיתֵם אֵלֶרְ: װְרְוֹנֵךְ מִצְּמְאָה וַמֹאִמְרֵי נוֹאָשׁ לֹרִּ מְנְעֵּי בַּנְאָ מִיּחָרָ (כֹּר וּגִּיִּשׁ לֵּרִּי

\$\$ פְּבְׁשָׁת וּנְּבִּל פַּנִּ יִמְּּצֵא פָּן הֹבָּישׁנּ פַּית יִשְׂרַאֵּל הֻמָּה מַלְכִּיהָם שָּׁרִיהָם וְכֹהַנִּיהֵם וּנְבִיאֵיהֶם:

אָמִׁרִים לִמָּץ אָבִי אַמַּר וְלִאָפָׁן אַנִּי (כ׳ 'לְצִי פְּנִים יִּבְעֵּת רְעָּתִּי] בִּי־פְּנִי אֵלָּי עָרֵּר הלדתני)[ק׳ יְלְדְּמָנִי] בִּי־פְּנִי אֵלָּי עָּרֶר

ַ אָבְיוּ אָלְהָוּ אֲלִהֵיף אָשֶׁר שְשָׁרָה בָּעָה בָּעָה בְּעָה אם־יושיעוּף בְּעָה רְשָׁהָּ בָּי מִסְפָּר מְהְיוּ אָלְהָיף אָלְהָיף בְּעָה בְּעָה בָּעָה בָּעָה בָּעָה בָּעָה בַּעָּה

לְּיִא מִקְּטַּׁר (כ׳ קראָרִי)[ק׳ קְּרֶאָר]

זְּיִוּוּ בְּלְּיָא מִקְּמַּׁר (כ׳ קראָרִי)[ק׳ קְּרֶאָר]

LEOLL WELL TAW TITW

The Mastir for Shabbat Rosh Hodesh is Numbers 28:9 – 15. The Hastarah is Isaiah 66:1 – 24.

Thus saith the Lord: The heaven is My throne, and the earth is My footstool; where is the that ye may build unto Me? And where is the place that may be My resting-place?

For all these things hath My hand made, and so all these things came to be, saith the Lora; but on this man will I look, even on him that is poor and of a contrite spirit, and trembleth at My word.

He that killeth an ox is as if he slew a man; he that sacrificeth a lamb, as if he broke a dog's neck; He that offereth a meal-offering, as if he offered swine's blood; he that maketh a memorial-offering of frankincense, as if he blessed an idol; according as they have chosen their own ways, and their soul delighteth in their abominations;

Even so I will choose their mockings, And will bring their fears upon them; Because when I called, none did answer; When I spoke, they did not hear, But they did that which was evil in Mine not hear, But they did that which I delighted not.

Hear the word of the Lord, Ye that tremble at His word: Your brethren that have said: 'Let the you out for My name's sake, have said: 'Let the loyd be glorified, That we may gaze upon your joy', But they shall be ashamed.

recompense to His enemies. Tecompense to His enemple, Hark! the Lor prendereth

Before she travailed, she brought forth; Before her pain came, She was delivered of a man-child.

Who hath heard such a thing? Who hath seen such things? Is a land born in one day? Is a nation brought forth at once? For as soon as Zion travailed, She brought forth her children.

Shall I bring to the birth, and not cause to bring forth? Saith the Lord; Saith I that cause to bring forth shut the womb! Saith thy God.

בועאט בה אַעַר יְהוָֹה הַשִּׁעַיִם כִּסְאָׁי וְהָאָהַץְ הַדְּם הַגְּלְיִ אֵי־זֶה בַּיִּתְ אֲשֵּׁר הִּבְנִּי־לִי יְאִי־זֶה מְקוֹם מְנִיחָתִי:

שׁוֹהֵט הַשּׁוֹר מִבָּה־אִּישׁ זוֹבֶּחַ הַשָּׁרֹ יַּ עַּׂבֵף בְּבֶב מַעֲּלֵה מִנְחָהֹ דַּם־חֲזִּיר מַזְבָּיר לְבֹנָה מִבֶּרֵף אֵנֵן נַם־הַמָּה בְּחֲרוֹ בְּדַרְכֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֵם נַפְּשָׁם חְפֵּצְה:

יבּאָהֶה לְאָם זְּמֵּלְ פְּנִיתְּלְאָנִי, פָּנִוֹנֵה לִנְאָ הִּבְּרְהִי וְלָאְ הָּמֶלְתִּוּ וַיִּתְּהָׁוּ חָרַתְ בְּמִּינְּוּ מְבָּיִא לְטְם זְעֵּן בְּנִלְאִנִי, וְאֵּוּן תִּוְיָּנִי מִבְאָלָהִי בְּעִבִּיהִי בְּתִּלְּאִיהִי (סִ)

שׁמִעוֹ דְּבַר־יָהוֹה הַחֲבֵדִים אָל־דְּבָרִי אְמִרוֹ אֲחֵילֶם שׁנְאֵילֶם מְנַדִּילֶם לְמָעַן שְׁמִי יִכְבָּר יְהוְה וְנִרְאָה בְשִׁמְחַהְכֶם וְחֵם יִבְשׁוּ:

מְּמִּלֶם יּמִיגַ לְאִּיֶבֶׁוּ: ° كَابِر شِّאِبِلِ شَمْبِ كَابِر شِتِنكُم كَابِم نِيئِبِ ،

לְע וִׁיםְּלְּיִמְׁע זְּלֶגְרֵע בִּמְּנִם זִּבְּוָא דֵוֹבֵּלְ בְּשְׁנִים שַּׁנִילִימְע זִּלְגָרֵע בִּמְּנִם זִבְּוָא דֵוֹבֵּלְ

מִי־שִׁמַע چּזֹאָת מָי רָאָתֹ چַצֵּקָה הַיָּיִחַל אָבֶץוֹ בְּנִים אָחָד אִם־יִנְלֵד גִּיִּי פַעַם אָחָת כִּי־חָלָה גַּם־יָלְבָה צִיּיִּוֹ אָת־בְּנֵיהָ:

תאַנִי אַשְׁבֵּיִר וְלֵאׁ אִוֹלִיִּד יֹאִמָּר יְחֹזְְּה אִם־אַנַיִּ הַמּוֹלִיִּד וְעָּצָּרְהִּי אָמָר אֵלְהָיְה: (ס)

- Rejoice ye with Jerusalem, And be glad with her, all ye that love her; Rejoice for joy with her, All ye that mourn for her;
- That ye may suck, and be satisfied With the breast of her consolations; That ye may drink deeply with delight Of the abundance of her glory.
- For thus saith the LORD: Behold, I will extend peace to her like a river. And the wealth of the nations like an overflowing stream, and ye shall suck thereof: Ye shall be borne upon the side, and shall be dandled upon the knees.
- As one whom his mother comforteth, So will I comfort you; and ye shall be comforted in Jerusalem.
- And when ye see this, your heart shall rejoice, and your bones shall flourish like young grass; and the astrants, and He will have indignation against His enemies.
- For, behold, the Lord will come in fire, And His chariots shall be like the whirlwind; to render His anger with fury, And His rebuke with flames of fire.
- For by fire will the Lord contend, And by His sword with all flesh; And the slain of the Lord shall be many.
- They that sanctify themselves and purify themselves to go unto the gardens, behind one in the midst, Eating swine's flesh, and the detestable thing, and the mouse, Shall be consumed together, saith the Load.
- For I [know] their works and their thoughts; [the time] cometh, that I will gather all nations and tongues; and they shall come, and shall see My glory.
- And I will work a sign among them, and I will send such as escape of them unto the nations, to Tarshish, Pul and Lud, that draw the bow, to Tubal and Javan, to the isles afar off, that have not heard My fame, neither have seen My glory; and they shall declare My glory among the nations.

- ۺؙڟڹٙۥ ۼٮڗۦڹڎڛؙٙۯؘؘؚ۫ڡ ڹڔٛۮ؇؞ ڿ؋ ڿؚڂ؊ڽؾڿڔڹ ڛؙڗ؈؞ۼ؈ٙڎ ڿڂ؊ڽؿڿڔڹ؈ڛؙڗڹ؞
- לְמָעַן מִינְקוּ וִשְׁבַעָּמָם מִשָּׁר מִנְחָמֵיה לְמָעַן מְמָצוּ וְחִהְעַנְּגָּהָם מִזִּיז כְּבוֹדֶה: (ס)
- בּי־בָּחו אָמָר יִחֹוָה הִנָּיִ נֹמֶה־אֵּכֵיהָ בְּנָהָר שָׁלֹּוֹם וּבְנָחַל שׁוֹמֵף בְּבָוֹד גּוֹיָם הַשְּׁמְּמִה עַל־צַד הִנָּשֵׁאוּ וְעַל־בִּרְבֵּיִם הְשְׁעֲמֵה:
- אַנַטִּמְבְּם וּבִירְוּשְׁלְם הָנָחֲמֵנִּי בֵּן אֵנִכִּי בּאָישׁ אֲשֶׁר אִמִּוֹ הְנָחֲמֵנִּי בֵּן אֵנִכִּי
- , וּרְאִימָם וְשָׁשׁ לִּבְּבֶם וְעַּצְמוֹתֵיכֶם פַּגֵּשְׁא תִפְּרַחְנְה וְנִיִּדְעָה יַד־יְהֹנְה אָת־צְּבְיִי: (ס)
- פִּי־חַנֵּח יְחֹנְחֹ בְּאֵשׁ יָבֹוֹא וְכַסּוּפָּח מַרְפְבֹתְּיִוּ לְחַשָּׁיב בְּחַמָּחֹ אַפּֿוֹ וְנַעֲרָתִּי בְּלַחֲבֵּי־אֵשׁ:
- ». כֵּי בְאֵשׁ יְהְוָה נִשְׁפְּׁט וּבְחַרְבִּוֹ אָת־כְּל־בְּשָׂר וְרַבִּוּ חַלְלֵי יְהְוְה:
- המקקדִּשִּׁים וְהַמְּטִּהֵוֹים אָל־הַנּּנֹית * אַהַר (כ׳ אחר)[ק׳ אַהַתֹּן בַּמְּנֶךְ אִּכְלֵי בְּשָׂר הַהַזְּיר וְהַשֶּׁקֵץ וְהִעַּכְבָּר יִחְדֵּוּ יָסֵפּוּ נְאָם־יְהֹנְה:
- ְנְׁבְּגִּי מְתְּמִּיִטִׁם יַמְטִּאָנִים בָּאָּר לְקַבָּץ אָת־בְּלִ־תַּגִּיִם וְתַּלְּשָׁנִוֹת יַבָּאִי יְמְבָּלְ אָת־בְּלִ־תַּגִּיִם וְתַּלְשָׁנְוֹת יַבָּאִי
- מְּלֵימָּי בָּטָׁם אָנִה וָשִׁכִּחָהַ. מָחֵֵם וּ פְּלֵימִּים אֶל־תַּגִּייָם תַּרְשָׁישׁ פָּוּל וְלָנִּד מָשָׁבִי קָשָׁת תֻּבָל וְיָגֵוְ הָאָיֵים תַּרְחֹלִים אֶת־כְּבֹוּדִי וְהַגִּיִם תַּרְשָׁישׁ

And they shall bring all your brethren out of all the nations for an offering unto the Lord, upon horses, and in chariots, and in fitters, and upon swift beasts, to My holy mountain Jerusalem, saith the Lord, as the children of Israel bring their offering in a clean vessel into the house of the Lord.

And of them also will I take for the priests and for the Levites, saith the LORD.

For as the new heavens and the new earth, which I will make, shall remain before Me, saith the Lord, so shall your seed and your name remain.

And it shall come to pass, that from one new moon to another, and from one sabbath to another, shall all flesh come to worship before Me, Saith the Lord.

And they shall go forth, and look Upon the carcasses of the men that have rebelled against Me; For their worm shall not die, Neither shall their fire be quenched; And they shall be an abhorring unto all flesh.

וְחֵבָּיאִּי אָת־בְּלְ־אַַחִיכָּם מִבְּלִּחַגּוֹנִם מִנְחֲחוּ לִיחֹנְחׁ בַּסּיסִׁים יִּבְנֶּבֶב וּבַצַּבָּׁים וּבַפְּרָדִׁים וּבַכָּרְבָּרוֹת עַלִּ חֵר קְדְשֵׁי יְרוּשְׁלָם אָמָר יְחְנְּח בַּאַשֶׁר יִבִּיאוֹ בְנִי יִשְׂרְצֵלְ אָת־חַמִּנְחֲח בִּכְלִי מְחָוֹר בֵּית יְחֹנְח:

ַ נְּנִיםְ מִּעֵּׁם אָּעָּׁט לְכִּנִּדָּנִם לְלָנִנִּם אָּעָּר ג וְנִם־מִּתָּם אָעָּר לְכִּנִּנִים לָלְנִנִּם אָעָּר

جِر حَهِٰوُر مَשْمِرْهِ مَنِيَةٍ ضُورَاهِ رَجَهُٰرًا مَيَادٍשُٰهَ هِٰهُدِ هِزِر مَشِّهَ مَمْرِاهَ رَجَزِر بَهُمَـٰرَبَيْهِ جِرْ نَفِمُدِ يَادِيْجُهِ اِسْمِجُوهِ:

ָ יְקִּנִי אֶמָר יְהַגָּא בְּלְ־בָּשֶּׁר לְהִשִּׁמַחֲוֹת בְשַׁבַּתִּוֹ יָבַוֹּא בְלִ־בָּשֶּׁר לְהִשִּׁמַחֲוֹת בְפְנֵי אָמָר יְהַנְּה:

נִגְּאָנּ וְרָאַנּ בְּפִּגָרֵי הָאָנִשִּׁים הַפֹּשִׁעָּים הַבְּהָר וְהָנִיּ דֵרָאָוֹן לְבָלִ בְּשָׁר: והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה

הבטרת שבת מחר חודש

The Haftarah for Shabbat Maḥar Ḥodesh is I Samuel 20:18 – 42.

And Jonathan said unto him: 'To-morrow is the new moon; and thou wilt be missed, thy seat will be empty.

And in the third day thou shalt hide thyself well, and come to the place where thou didst hide thyself in the day of work, and shalt remain by the stone Ezel.

And I will shoot three arrows to the side-ward, as though I shot at a mark.

And, behold, I will send the lad: Go, find the arrows. If I say unto the lad: Behold, the arrows are on this side of thee; take them, and come; for there is peace to thee and no hurt, as the LORD liveth.

مرد رجْمِه الْمُود كِلْا بَالنِهِا صِهِا مِن اِنْجِمَّا مِن جِرْ رَجِمِه مَانَّكِةٍ: مُنْسَانِينَا حَصَانِينَا مِنْتَ مِنْسَانِينَا مِنْتَا

װְשָׁבְּשְׁ אֵבֶּלְ הַאָּבְוּ הְאָבְ הָבְאָלְ אָבְרַהַמְּלְוִם אָשֶּׁרַ־נְסְתַּרְהָ שָּׁם בְּנִוֹם הַמַּנִּמְּה הְשְׁבְּשְׁהָ אֵבֶּלְ הָאָבְ הָבְאָלָ אָבְרַהַמְּלְוִם

زېجْد ئېرْسَم تىنېدە خېرى خىزىد خىسۇىدىن

וְהַנֵּה אָשִׁלֵח אָת־הַנַּעַר לֵךְ מִצָּא אָת־הַהְצִים אָם־אָמֹר אַמָּר לַנַּעַר הְנָה הַהְצִיםו מִמְּךְ וָהָנָּה קָהָנּוּוְלָּאָר פִּי־שְׁלִים לְךְּ וְצֵּין דְּבֶּר חַי־יְתְנֵה:

- But if I say thus unto the boy: Behold, the arrows are beyond thee; go thy way; for the Lord hath sent thee away.
- And as touching the matter which I and thou have spoken of, behold, the Lord is between me and thee for ever.
- So David hid himself in the field, and when the new moon was come, the king sat him down to the meal to eat.
- And the king sat upon his seat, as at other times, even upon the seat by the wall; and Jonathan stood up, and Abner sat by Saul's side; but David's
- Nevertheless Saul spoke not any thing that day; for he thought: 'Something hath befallen him, he is unclean.'

place was empty.

- And it came to pass on the morrow after the new moon, which was the second day, that David's place was empty; and Saul said unto Jonathan his son: 'Wherefore cometh not the son of Jesse to the meal, neither yesterday, nor to-day?'
- And Jonathan answered Saul: 'David earnestly asked leave of me to go to Beth-lehem;
- and he said: Let me go, I pray thee; for our family hath a sacrifice in the city; and my brother, he favour in thine eyes, let me get away, I pray thee, and see my brethren. Therefore he is not come and see my brethren.
- Then Saul's anger was kindled against Jonathan, and he said unto him: 'Thou son of perverse rebellion, do not I know that thou hast chosen the son of Jesse to thine own shame, and unto the shame of thy mother's nakedness?
- For as long as the son of Jesse liveth upon the earth, thou shalt not be established, nor thy kingdom. Wherefore now send and fetch him unto me, for he deserveth to die.
- And Jonathan answered Saul his father, and said unto him: 'Wherefore should he be put to death? what hath he done?'

- ןאָם־פָּה אִמָּר ֹלְמֶּלֶם הַנָּה הַהִּצִּים מִמֶּוּ נְהַלְאָה לֵוֹּ בָּי שְׁלַחַהַּ יְהְנֶה:
- ני ְוֹתַבְּלִר אֲשֶׁר דִּבָּרְנִי אֲנֵי נְאָמָּה הַנָּהְי יִנְיִי יִבְּיִרְיִּ עַּר־עּוֹלְם: (ס)
- ٠٠٠ ፲:٩٩١ (ح. هذ)[م. هذ_] چېږند: ١٠٠ تېټې (ح. هذ)[م. هذ_] چېږند:
- ג וְלֹאֹ־דִבֶּר שְׁאָּוּל מְאָוּמָה בַּיֵּוֹם הַהָּוּא בָּי אַמַר מִקְרֵה הוּא בִּלְתָּי שָהָוֹר הִוּא בִּי־לְאַ שְהְוֹר: (ס)
- ַיִּהִי מִמְּחֲרָת חַחָּדֵשׁ חַשֵּׁנִי יַיִּפְּקָד קקַוֹם דְּוָד (פּ) יַיָּאמֶר שָאִּרִל אָל־יִהוֹנְתָן בְּנֹוּ מַרִּיִּעַ לֹא־בָּא בֶּן־יִשֶׁי נַם־הְּמָוֹל נַּם־חַיּוֹם אֶל־הַלֶּחֶם:
- בְּנֶר מִמְפֶּּרֵי מָר בֵּית לְטִׁם: ** נַנְעַן יְשִׁאָרִ נִשְׁאָרִ נִשְׁאָרִ נִשְׁאָרִ נִשְׁאָרִ נִשְׁאָרִ יִּ
- ַנְּאִמֶר שַׁלְחָנִי נְאִ בֵּי זָּבַתֹ מִשְׁפְּחָׁר אַם־מָצֶאָתִי חֵלְ בְּעֵינֶּיךְ אָמֶּלְטָּה נָּא אָם־מְצֶאָתִי חֵלְ בְּעֵינֶּיךְ אָמֶּלְטָּה נָּא אָל־שָׁלְחַן הַמֶּלֶךִי עַל־בֵּן לֹא־בְּא אֶל־שָׁלְחַן הַמֶּלֶךִּ: (ס)
- ניַּחַר־אַּף שָׁאִיּלִ בִּיחַוֹנִהָּן נַיַּאִמֶּר לוֹ בֶּן־נַשָּׁוֹת חַמַּרְדִּיִּת חֲלֵוֹא יָדַשְׁהִּ בִּי־בֹחַר אַמְּדֹ לְבֶּן־יִשִּׁי לְבְּשְׁהָּוּ ילְבָשֶׁת עֶּרְנִת אָמֶּף:
- פַּר כְלֹחַנִמִּים אֲשֶׁר פָּן־יִשִּׁיֹ חַיִּ עַלְ־חָאֲדְמֶּׁח לְא חִכִּיוֹ אַמַּח יִּמַלְכִּימֵוְדִּ יְעַהְׁח שֶׁלֶּח וְקַח אֹתוֹ אֵלֵי בֶּי בֶּן־מָנֶח
- ניַען יְהַוֹּנְהָוֹ אָת־שָׁאִיל אָבָּיו ניַּאִמֶּר אַלֶּיו לְמָּה יּנַּמִת מֵה עְּשֶׂה:

元が: (0)

33

And Saul cast his spear at him to smite him; whereby Jonathan knew that it was determined of his father to put David to death.

So Jonathan arose from the table in fierce anger, and did eat no food the second day of the month; for he was grieved for David, and because his father had put him to shame.

And it came to pass in the morning, that Jonathan went out into the field at the time appointed with David, and a little lad with him.

And he said unto his lad: 'Run, find now the arrows which I shoot.' And as the lad ran, he shot an arrow beyond him.

And when the lad was come to the place of the arrow which Jonathan had shot, Jonathan cried after the lad, and said: 'Is not the arrow beyond thee?'

And Jonathan cried after the lad: 'Make speed, hasten, stay not.' And Jonathan's lad gathered up the arrows, and came to his master.

But the lad knew not any thing; only Jonathan and David knew the matter.

And Jonathan gave his weapons unto his lad, and said unto him: 'Go, carry them to the city.'

And as soon as the lad was gone, David atose out of a place toward the South, and fell on his face to the ground, and bowed down three times; and they kissed one another, and wept one with another, until David exceeded.

And Jonathan said to David: 'Go in peace, forasmuch as we have sworn both of us in the name of the Lore, saying: The Lore shall be between me and thee, and Between my seed and thy seed, for ever.'

ַנִּמָל שָׁאַיּל אֵח־תַחֲנָית עַּלָיו לְתַבֹּתִּוּ נַיַּדַעַ יְתַוֹנְלָן כִּי־בָּלָת תֵיא מִעָּם אָבָיוּ לְתַמָּית אָת־דְּוְד: (ס)

 נֵגְקֹם יְהְוֹנְמָן מֵעָם הַשָּׁלְחָן בְּחֵבִי־אָלֵּ וְלְאִ־אָבֻלְ בְּיוֹם־חַחְֹדֶשׁ חַשִּׁנִי לֵחֶם כָּי נִעְצַבֹּל אֵל־דְּוֹדְ בֵּי הַכְּלְמִוֹ אָבְיוֹ: (ס)
 נְיָהֵי בַבְּקֵר נַיֵּצָא יְהוֹנְתָּן הַשְּׁבֶר

קמועַר דְּוָד וָנִעִּר קִטָּן עִמִּוֹ: 3. יַצְאַטֶּר לְנְעֲרֹוֹ דִּיִץ מִצֶּא נָא אָת־תַחִצִּים אַשֶּׁר אָנֹבֶי מוֹהֶה הַנַּעַר דְּץ וְהוּא־יָהֶה

ىتىغد לىتىجרە: يەجە مۇھە ھە-مۇنە مىئەد يېتەد بېد بەنډىرا يەچۈھ بەندېد ھىتىد ھىقد

ַנּיֹאִמֶר הַלִּוֹא הַהָצִי מִפָּוּ ִנְהֵלְאָה: נִיּקְרֶא יְהְוֹנְתָּןׁ אַחֲרֵי הַנָּעַר מְהַרֶה הִיּשָׁה אַל־פַעַּלָּר נִיְלַמֶּט נַעַר יְהִוֹנְהָן אָת־(כ׳ החצי)[ק׳ הַחָצִּים| נַיָּבְאִ

ְּנְתַּנְּתֵּרְ לְאֲ־נְנֵרֵע מָאָנִמָּרַ אָּרְ יְהְנִּנְתָּלְ אֶּלְ־אֶּדְנֵינִי

אֹמֶּרַ_לְוָ וֹנֹאַמֶּרַ לְוָ לֻבְּׁ טִבְּׁנִאְ טִבְּׁבֹּי
 וֹנִיטֵּן יְטִינִּטַׁן אֵטַבַבּבְּיֵנְ אִבְבַנַּנְּמַרַ
 וֹבְוָב יִבְׁמֹּנְ אֵטַבַיַבְּבָּרֵנְ אַבְבַנַּנְּמַרַ
 וֹבְוָב יִבְׁמֹנְ אֵטַבַיַבְּבָּרֵנְ (a)

הַנַּעַר בָּאֵ וְדִוֹּד קָם מִאֵצָל הַנָּגָר וַיִּפָּל ↑ לִאַפָּיו אָרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ שָׁלָשׁ פְּעָתִים * יְאַפְּיוּ אָישׁ אָת־רֵעָהוּ וַיִּבְכּוּ אָישׁ

אָנוַ בַמְּנוּ מַּרַ דָּנָר הַנְּדִּילִי

וּיַּאִמֶּר יְהוֹנְתָּן לְדָוָר לֵךְ לִשְׁלִוֹם אֲשֶׁר נְשְׁבַּּעְנִי שְׁנֵינִי אֲנַחְנִי בְּשָׁם יְהֹוָה לֵאמֹר יְהְנְּה יִהְיֵהו בִּינֵי יִבִּינָּף יּבֵין זַרְעָּי יּבֵין זַרְעָּךְ עַּר־עּוֹלֶם: (פ)

6ξ